

**СЕРЕДНЬОСТРОКОВИЙ
ПЛАН ПРІОРИТЕТНИХ ДІЙ УРЯДУ
ДО 2020 РОКУ**

З М І С Т

Вступна частина	5
Ціль 1 – Економічне зростання	8
Ціль 2 – Ефективне урядування	16
Ціль 3 – Розвиток людського капіталу	20
Ціль 4 – Верховенство права і боротьба з корупцією	28
Ціль 5 – Безпека та оборона	32
Імплементативна частина	39
I. Економічне зростання	41
1. Спрощення адміністрування податків, як інструмент залучення інвестицій та створення нових робочих місць	41
2. Реформа митниці як інструмент покращення інвестиційного середовища	45
3. Створення системи моніторингу та контролю державної допомоги суб'єктам господарювання	49
4. Розвиток конкуренції, малого та середнього бізнесу	55
5. Створення умов для технологічного прориву	65
6. Створення умов для економічної незалежності	73
7. Розширення та переорієнтація зовнішньоекономічних зв'язків України	82
8. Регіональний економічний розвиток	84
9. Сприяння продуктивній зайнятості, залучення громадян до ринку праці	87
10. Земельна реформа	90
11. Удосконалення механізмів стимулювання розвитку АПК	92
12. Якість і безпечність харчових продуктів	93
13. Розвиток органічного ринку	95
14. Підвищення енергетичної незалежності	97
15. Впровадження принципів Третього енергетичного пакета ЄС	100
16. Реформа вугільної галузі	103
17. Розвиток відновлюваної енергетики	105
18. Енергоефективність та енергозбереження	109
19. Розвиток житлово-комунального господарства	113
20. Розвиток мінерально-сировинної бази України	115
21. Розвиток транзитного потенціалу та інтеграція України до міжнародної транспортної системи	118
22. Реформування залізничного транспорту	124
23. Розвиток авіаційної галузі відповідно до європейських стандартів	130
24. Розвиток дорожнього господарства та автомобільних перевезень	133
25. Сталий розвиток водного транспорту України	139
II. Ефективне урядування	145
1. Удосконалення системи стратегічного планування, формування і координації державної політики	145
2. Розвиток електронного урядування	147
3. Стимулювання розвитку системи державного фінансового контролю на центральному, регіональному та місцевому рівнях	150
4. Вдосконалення системи державної реєстрації	158
5. Формування професійного корпусу державної служби та залучення до нього громадян України	163
6. Децентралізація	166
1) Створення нової територіальної основи для діяльності органів місцевого	166

самоврядування	
2) Розподіл повноважень між органами місцевого самоврядування та органами виконавчої влади (секторальна децентралізація)	170
7. Запровадження середньострокового бюджетного планування	173
8. Нова кліматична політика	175
9. Збереження природної спадщини	178
10. Належне екологічне врядування	180
11. Стале використання водних ресурсів	184
III. Розвиток людського капіталу	188
1. Нова система організації охорони здоров'я на засадах медичного страхування	188
2. Розвиток системи громадського здоров'я	192
3. Збільшення доступності лікарських засобів	196
4. Реформування екстреної медичної допомоги (ЕМД) та медицини катастроф (МК)	198
5. Удосконалення надання високоспеціалізованої медичної допомоги	202
6. Розвиток соціальних та реабілітаційних послуг в територіальних громадах	209
7. Якісна, сучасна і доступна загальна середня освіта (Нова українська школа)	212
8. Модернізація професійно-технічної освіти	216
9. Забезпечення якості вищої освіти	220
10. Нова система управління та фінансування науки	223
11. Створення справедливої системи пенсійного страхування	227
12. Забезпечення ефективної державної соціальної підтримки населення	228
13. Створення Суспільного телебачення і радіомовлення України	230
14. Зміцнення позицій державної мови в культурно-інформаційному просторі	233
15. Модернізація системи стимулів для культурно-мистецької діяльності	237
16. Модернізація змісту та умов надання мистецької освіти	242
17. Створення електронного інформаційного ресурсу культурної спадщини і культурних цінностей	246
18. Підвищення якості культурних послуг в місцевих громадах	250
19. Створення нових можливостей для молоді	253
20. Формування позитивного іміджу України у світовому спортивному русі	260
21. Створення умов для оздоровчої рухової активності та ведення здорового способу життя	267
22. Дотримання нормативів забезпечення населення дитячо-юнацькими спортивними школами відповідно до Державного соціального стандарту у сфері фізичної культури спорту	269
23. Національне патріотичне виховання	270
IV. Верховенство права і боротьба з корупцією	273
1. Запровадження антикорупційних програм	273
2. Забезпечення ефективної роботи превентивних антикорупційних підрозділів	275
3. Забезпечення функціонування Єдиного державного реєстру декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування	276
4. Підвищення рівня стандартів доброчесності осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, та прирівняних до них осіб, а також громадськості	279
5. Удосконалення системи державного контролю за партійними фінансами	281
6. Реформа системи виконання судових рішень	284
7. Реформа системи пробації та ресоціалізація	288
8. Рівний доступ до правосуддя та правової допомоги	297
V. Безпека та оборона	303

1. Упровадження об'єднаного керівництва силами оборони	303
2. Упровадження ефективної політики, системи планування і управління ресурсами в секторі оборони	305
3. Запровадження оперативних (бойових спеціальних) спроможностей сил оборони	308
4. Упровадження об'єднаної системи логістики і системи медичного забезпечення	310
5. Упровадження професіоналізації сил оборони та створення необхідного військового резерву	312
6. Підвищення надійності охорони та рівня захищеності державного кордону	314
7. Захист та відновлення політико-дипломатичним шляхом територіальної цілісності України у межах міжнародно визнаних кордонів	318
8. Забезпечення інформаційного суверенітету України та розбудова системи державних стратегічних комунікацій	322
9. Просування інтересів України у світі	325
10. Вирішення проблемних питань на територіях, що зазнали негативного впливу внаслідок тимчасової окупації або збройного конфлікту	328
11. Зміцнення соціальної стійкості, захист прав і свобод внутрішньо переміщених осіб (ВПО) та інших категорій населення, які порушено внаслідок тимчасової окупації частини території України або втрати контролю над її частиною, інші заходи з розбудови миру	331
12. Інформаційна реінтеграція окремих територій Донецької та Луганської областей, де органи державної влади тимчасово не здійснюють свої повноваження і тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим	336
13. Забезпечення боєздатності та готовності Національної гвардії до виконання завдань	340
14. Створення ефективної системи захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій та пожеж	343
15. Автоматизація процесів з реалізації державної політики у сферах міграції	348
16. Забезпечення безпеки дорожнього руху	350
17. Створення Національної телекомунікаційної мережі, забезпечення кіберзахисту	351
18. Ефективне та безпечне поведіння з відходами	353

ВСТУПНА ЧАСТИНА

Незважаючи на зовнішні і внутрішні виклики, за останні три роки, Україна продовжує рухатися в напрямку глибоких і структурних реформ, і цей шлях дав позитивні тенденції в економіці у 2016 році.

З даних, наведених у таблиці нижче, видно, що економіка країни мала найнижчі показники в 2015 році, а у 2016 році більшість з них має тенденцію до зростання. Це означає, що країна долає свою найбільшу макроекономічну кризу, викликану дисбалансом минулих років. Величезний дефіцит державного бюджету, зростання зовнішнього боргу, банківська криза, девальвація гривні, споживча інфляція (в річному вимірі) на 48,7 % та спад ВВП на 9,9 % – лише деякі з труднощів, з якими Україна зіткнулася у 2015 році. Проте, бюджетна стабілізація, жорстка грошова політика та міжнародна фінансова підтримка в значній мірі сприяли досягненню макроекономічної стабілізації.

Таблиця: базові показники.

Показник	2013	2014	2015	2016
Зміна ВВП, % до попереднього року	0	-6,6	-9,9	1,3* (за січень-вересень)
ВВП на душу населення (за ПКС, дол. США)	8629,7	8683,6	7939,6	X
Індекс промислового виробництва, % (до відповідного періоду попереднього року)	95,7	89,9	87,0	102,1 (за січень-листопад)
Індекс сільськогосподарського виробництва, % (до відповідного періоду попереднього року)	113,3	102,2	95,2	102,9 (за січень-листопад)
Питома вага валового нагромадження основного капіталу (ВНОК) у ВВП, %	16,9	14,2	13,3	13,5* (за січень-вересень)
Облікова ставка НБУ, % (максимум і мінімум)	7 6,5	14 9,5	30 19,5	22 14 (станом на 23.12.16)
Міжнародні резерви (станом на кінець періоду, млрд. дол. США)	20,4	7,5	13,3	15,3 (станом на кінець листопада)
Рівень безробіття населення у віці 15–70 років (за методологією МОП), % до економічно активного населення відповідного віку	7,3	9,3	9,1	9,4 (за січень-червень)
Середньомісячна заробітна плата працівників, бруто, грн	3265	3480	4195	5034 (за січень-жовтень)
Розмір середньої пенсії, грн	1526	1582	1700	1745,54 (станом на 1.10.2016)
Індекс споживчих цін (%), у середньому до попереднього року	99,7	112,1	148,7	114,1 (за січень-листопад)
Частка бідного населення за національним критерієм, %	24,8	23,4	22,9	X
Коефіцієнт концентрації (індекс Джині)	0,237	0,226	0,227	X
Дефіцит бюджету в% від ВВП	-4.2	-4.5	-1.2	-3.7*
Дефіцит Нафтогазу в% від ВВП		-5.5	-0.9	-0.2*
В цілому дефіцит бюджету в% від ВВП		-10	-2.1	-3.9*
Частка загальних державних доходів у ВВП, %	43.3	40.3	42.1	38.1*
Частка загальних державних витрат у ВВП, %	48.1	44.8	43.2	41.8*
Державний і гарантований державою борг в% від ВВП	39.9	69.4	79.4	86*
Валовий зовнішній борг у % від ВВП	74,6	93,9	131,3	128,7 (за січень-вересень)
Сальдо рахунку поточних операцій, у % від ВВП**	-10,0	-3,4	-0,2	-3,6
Чистий притік прямих іноземних інвестицій, млн. дол. США	3909	299	3012	3079 (за січень-жовтень)

*планові показники

**Розрахунки Мінекономрозвитку

Джерела: Держстат, НБУ, СБ, МВФ

Відновлення економіки у 2016 році продовжується завдяки інвестиціям і в меншій мірі завдяки приватному споживанню. Згідно з останнім прогнозом Світового банку очікується ріст ВВП до 1,5% в цьому році, з подальшим поступовим підвищенням показників росту у 2017 та 2018 роках.

Однак економічна система в Україні все ще дуже нестабільна. Минулі більш ніж 20 років незалежності не були належним чином використані для реструктуризації національної економіки та переведення її на інвестиційно-інноваційний шлях розвитку. Наявність таких вад економічних відносин як монополізація ринків, низька технологічність, низькі соціальні стандарти та поглиблення нерівномірності доходів тощо дозволяє констатувати системність кризи існуючої економічної моделі розвитку країни.

У цій ситуації перед нинішнім українським Урядом стоїть величезний виклик - не підвести очікування громадян у створенні вільного і демократичного суспільства, функціональної ринкової економіки та підвищення соціальних стандартів якості життя в Україні.

Після свого призначення Уряд у стислі терміни розробив і затвердив План пріоритетних дій Уряду на 2016 рік. Його прийняття і реалізація забезпечила початок системної роботи з впровадження Урядом структурних реформ у різних сферах державної політики. Середньостроковий план розроблено відповідно до положень Програми діяльності Кабінету Міністрів України і цей план є наступним кроком для забезпечення такої системної роботи.

Середньострокове планування послідовних та комплексних реформ, зокрема визначених Програмою діяльності Кабінету Міністрів України, Стратегією сталого розвитку “Україна – 2020”, Стратегією реформування державного управління України на 2016-2020 роки, Угодою про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, Меморандумом щодо співпраці з МВФ, Коаліційною угодою та Планом законодавчого забезпечення реформ, є запорукою стійкого економічного зростання, досягнення європейських стандартів життя населення.

Уряд залишається відданим європейським цінностям та здійснюватиме всі залежні від нього кроки для забезпечення інтеграції України в європейський політичний, економічний та правовий простір.

Середньостроковий план визначає основні цілі, напрями діяльності Уряду протягом 2017-2020 років, та стане основою середньострокового бюджетного планування, щорічних деталізованих планів дій Уряду, стратегічних планів міністерств та інших центральних органів виконавчої влади, запровадження посад фахівців з питань реформ.

Впровадження інтегрованого з системою стратегічного планування держави середньострокового бюджетного планування забезпечить ефективне фінансування стратегічних напрямків діяльності, реформ та чіткий взаємозв'язок фінансування тих чи інших політик з їх результатами.

Це дозволить покращити систему стратегічного планування, моніторингу та оцінювання, включаючи засади оцінювання результативності діяльності міністерств та інших державних органів у досягненні цілей впровадження запланованих політик.

При формуванні документу застосовувались такі підходи:

- ✓ Системність (обрано пріоритети, які матимуть найбільш відчутний вплив, драйвери змін у інших напрямках)
- ✓ Реалістичність (закладені лише ті цілі, які можливо реалізувати)
- ✓ Досяжність (визначено чіткі механізми та етапи впровадження)
- ✓ Простота та прозорість оцінки досягнення цілей (встановлені зрозумілі та вимірні критерії оцінки)
- ✓ Наступність розвитку (взаємозв'язок з розпочатими реформами та стратегічними документами)

Мета та цілі Уряду

Метою Кабінету Міністрів України є забезпечення зростання рівня життя громадян і підвищення його якості в результаті сталого економічного розвитку.

Середньостроковий план сфокусовано на громадянині в усіх аспектах повсякденної роботи і життя, і саме тому в плані визначено наступні цілі:

Економічне зростання	яке має бути досягнуте за рахунок збільшення експорту та інвестицій, податкової та митної реформи, дерегуляції, земельної реформи, приватизації, реформування енергетичного сектору та утримання макроекономічної стабільності шляхом продовження фіскальної консолідації	яке забезпечить нові робочі місця, вищі зарплати і скорочення бідності
Ефективне врядування	за рахунок впровадження реформи державного управління, децентралізації і реформи державних фінансів	яке націлене на високу якість державних послуг і контролю суспільства над державними коштами
Розвиток людського капіталу	включаючи реформи системи освіти, охорони здоров'я, поліпшення надання державної соціальної підтримки, розвиток культури і спорту	який спрямований на кращу якість життя, освіти і зростання продуктивності праці
Верховенство права і боротьба з корупцією	шляхом підтримки ефективного функціонування інститутів по боротьбі з корупцією і співробітництва, забезпечення рівного доступу до правосуддя, а також забезпечення ефективного захисту прав власності	яке сприятиме функціональній справедливості і рівності
Безпека та оборона	включаючи питання захисту суверенітету та територіальної цілісності держави, а також найважливіші аспекти безпеки громадян	який має дати громадянам України відчуття захищеності їх життя і свободи

ЦІЛЬ 1 – ЕКОНОМІЧНЕ ЗРОСТАННЯ

Визначення цілі

Динамічне, стає та інклюзивне зростання на базі структурної модернізації економіки, покращення умов ведення бізнесу та ефективності публічного сектору має критичне значення для майбутнього України. Формування сильної та сучасної економіки є базовою передумовою для створення нових робочих місць та підвищення доходів громадян, а отже - для підвищення якості життя кожного українця.

Запорукою економічного зростання є забезпечення стабільності та стійкості державних фінансів, створення рівних, прозорих, та передбачуваних правил гри для бізнесу, відхід від сировинної моделі економічного розвитку, прискорення залучення зовнішніх та внутрішніх інвестицій в економіку України та розвиток експортного потенціалу українських виробників.

Ключові пріоритети

Створення сприятливих умов для розвитку бізнесу є необхідною передумовою для досягнення Україною більш високого рівня економічного розвитку та успішної інтеграції до країн Європи.

Україна посідає 80 місце (серед 190 країн) у рейтингу легкості ведення бізнесу (Doing Business 2017), тоді як Німеччина займає 17 місце, Польща – 24, Франція – 29, Італія – 50. Легкість ведення бізнесу — це шлях для залучення інвестицій в економіку (як іноземних, так і внутрішніх) та поштовх для відповідного зростання валового внутрішнього продукту, а також вирішальний чинник для детінізації економіки країни.

Уряд продовжуватиме спрямовувати зусилля на забезпечення створення належних умов ведення бізнесу, функціонування та розвитку добросовісної конкуренції, малого і середнього підприємництва, активізації процесів приватизації, зміну системи управління державними підприємствами, реформування системи публічних закупівель.

Дерегуляція залишатиметься одним з основних елементів імплементації нової моделі розвитку України та невід'ємною складовою частиною європейської інтеграції.

Також Уряд працюватиме над покращенням умов для інвестування, поширенням нових механізмів інвестування, побудовою ефективної державної системи правової охорони інтелектуальної власності.

Розширення присутності вітчизняної продукції на ринках розвинених країн можливе лише у разі переходу від сировинної імпортозалежної до високотехнологічної експортоорієнтованої моделі економіки.

Створення умов для розвитку інновацій — ключовий фактор зростання інвестиційної привабливості та конкурентоспроможності країни.

Значний земельно-ресурсний потенціал є основою національного багатства України. Зусилля Уряду будуть спрямовані на створення передумов **поступового формування повноцінного ринку земель сільськогосподарського призначення** з механізмами захисту прав власників земельних ділянок сільськогосподарського призначення та стимулюванню розвитку територій.

Удосконалення механізму державної підтримки сільського господарства та стимулювання виробництва сільськогосподарської продукції надасть змогу задовольнити потребу суб'єктів господарювання агропромислового комплексу в фінансових ресурсах, що в свою чергу, покращить фінансовий стан підприємств, а також дозволить спрямовувати кошти на розвиток та розширення власного виробництва, підвищення конкурентоспроможності малих і середніх сільгоспвиробників, збільшення обсягів виробництва сільськогосподарської продукції з високою доданою вартістю.

Розвиток транзитного потенціалу та інтеграція України до міжнародної транспортної системи — один з основних пріоритетів дій Уряду в середньостроковій перспективі.

Викликом конкурентоспроможності національної економіки є низький рівень її енергоефективності та переважання у структурі економіки енергоємних виробництв.

Україна потребує виправлення деформацій реального сектору у напрямку зниження частки ресурсо- та енергоємних видів діяльності, сприяння зниженню енергоємності виробництва шляхом упровадження сучасних технологій, раціоналізації ресурсовикористання тощо.

Диверсифікація маршрутів та джерел поставок енергетичних ресурсів, постачальників енергетичних технологій на енергетичний ринок України є пріоритетом енергетичної політики. **Зміцнення енергетичної незалежності держави** забезпечуватиметься шляхом формування стратегічного бачення розвитку паливно-енергетичного комплексу та енергобалансу, розвитку власного видобутку газу та нафти, 100 % забезпечення країни природним газом власного виробництва, забезпечення АЕС України ядерним паливом власного виробництва.

З метою оптимізації структури паливно-енергетичного балансу, підвищення рівня енергетичної незалежності та конкурентоспроможності національної економіки значна увага буде приділятися **розвитку відновлюваної енергетики**.

Продовження механізму співфінансування впровадження **енергоефективних** заходів для населення сприятиме скороченню споживання обсягу природного газу, впровадження сучасних енергоефективних технологій, надання якісних житлово-комунальних послуг.

Ключовими показниками ефективності досягнення цілі до 2020 року є:

Глобальний індекс конкурентоспроможності – ТОП-50

Питома вага валового нагромадження основного капіталу (ВНОК) у ВВП – 23 %

Коефіцієнт Джині - не вище 35 (за методологією Світового банку)

Рейтинг Doing Business – Топ-30

Світовий рейтинг конкурентоспроможності промисловості – 35 місце

Зменшення енергоємності ВВП (кг. н.е. на 1 дол. США 2005) – до 0,2

ЕКОНОМІЧНЕ ЗРОСТАННЯ	Проблеми	Пріоритетні дії	Короткий опис	Взаємозв'язок з міжнародними зобов'язанням та Угодою про асоціацію з ЄС
Структурна модернізація економіки, покращення умов для бізнесу	Макроекономічна нестабільність, велика тіньова економіка. Недостатність розвитку конкуренції, поганий діловий клімат. Низька продуктивність та низька міжнародна конкурентоспроможність, відсутність інвестицій.	1. Спрощення адміністрування податків, як інструмент залучення інвестицій та створення нових робочих місць	Спрощення системи оподаткування, створення простих і прозорих правил оподаткування, розділення сервісної та правоохоронної функцій фіскальної служби, оптимізація структури та чисельності органів, які ведуть боротьбу зі злочинами у сфері фінансів, усунення дублювання їх функцій	Відповідає зобов'язанню України перед МВФ (п. 27d)
		2. Реформа митниці як інструмент покращення інвестиційного середовища	Поліпшення якості та підвищення ефективності роботи митниці шляхом підвищення її інституційної спроможності та прискорення експорту та імпорту товарів	Відповідає зобов'язанням України перед МВФ: (п. 27a)
		3. Створення системи моніторингу та контролю державної допомоги суб'єктам господарювання	Впровадження ефективної системи моніторингу та контролю державної допомоги суб'єктам господарювання, що сприятиме створенню рівних умов діяльності суб'єктів господарювання на товарних ринках України, запровадженню прозорого механізму витрачання ресурсів держави та місцевих ресурсів, усуненню вибіркової заходів державної підтримки окремих суб'єктів господарювання, забезпеченню обґрунтованості заходів підтримки підприємницької діяльності	Передбачено Угодою про асоціацію з ЄС, Договором про заснування Енергетичного Співтовариства
		4. Розвиток конкуренції, малого та середнього бізнесу	Вдосконалення державної політики у сфері захисту конкуренції, дерегуляція господарської діяльності, активізація процесів приватизації, зміна системи державного управління	Передбачено Угодою про асоціацію з ЄС

підприємствами, підвищення прозорості публічних закупівель

Неефективне використання конкурентних переваг країни та природних	5. Створення умов для технологічного прориву	Активізація залучення інвестицій, розвиток інновацій в реальному секторі економіки та реформа у сфері інтелектуальної власності	Передбачено Угодою про асоціацію з ЄС
	6. Створення умов для економічної незалежності	Розвиток промислового виробництва, в тому числі державної підтримки оборонної промисловості, стимулювання впровадження нових технологій у виробництво та просування українського експорту	Передбачено Угодою про асоціацію з ЄС
	7. Розширення та переорієнтація зовнішньоекономічних зв'язків України	Дипломатичне забезпечення процесу пошуку нових ринків та переорієнтації зовнішньоекономічних зв'язків України на альтернативні ринки реалізації української продукції	
	8. Регіональний економічний розвиток	Створення ефективної системи планування регіонального розвитку та забезпечення стабільного фінансування програм і проектів регіонального розвитку; підвищення інституційної спроможності на центральному та місцевому рівні щодо розробки та відбору проектів регіонального розвитку відповідно до підходів ЄС	Передбачено Угодою про асоціацію з ЄС
	9. Сприяння продуктивній зайнятості, залучення громадян до ринку праці	Проведення активних заходів зайнятості для прискорення повернення безробітних до трудової діяльності, створення умов для зменшення масштабів неформальної зайнятості та переходу працюючих з неформального у формальний сектор, підвищення рівня доходів працюючих громадян	Відповідає Конвенції № 81, 129, 173 Міжнародної організації праці
	10. Земельна реформа	Створення передумов поступового формування ринку землі, зокрема законодавче забезпечення обігу земель, спрощення процедури реєстрації	Відповідає зобов'язанню України перед МВФ п. 38d

ресурсів. Недосконала
структура експорту і
обсягів

11. Удосконалення механізмів стимулювання розвитку АПК	земельних ділянок Удосконалення механізмів стимулювання розвитку АПК, розширення доступу сільськогосподарських товаровиробників до кредитних ресурсів	
12. Якість і безпечність харчових продуктів	Приведення національного законодавства у сфері фітосанітарної безпеки до Директив та Регламентів ЄС, мінімізація забруднення сільськогосподарської продукції залишковою кількістю пестицидів і агрохімікатів, важкими металами	Передбачено Угодою про асоціацію з ЄС
13. Розвиток органічного ринку	Забезпечення належного державного контролю у сфері органічного виробництва, обігу та маркування органічної продукції, що спростить вихід української “органіки” на зарубіжні ринки, надасть можливість розвивати експортний потенціал в цій сфері	Передбачено Угодою про асоціацію з ЄС
14. Підвищення енергетичної незалежності	Зміцнення енергетичної незалежності держави; перехід енергетичного сектору України на ринкові принципи функціонування та конкуренції, що стимулюватиме підвищення ефективності економічної діяльності суб’єктів енергетичного сектору та ефективності використання енергоресурсів; інтеграція енергетичного сектору України до енергетичних ринків ЄС та системи європейської енергетичної безпеки; забезпечення конкурентоспроможності національного енергетичного сектору на європейському енергетичному ринку	Передбачено Угодою про асоціацію з ЄС
15. Впровадження принципів Третього енергетичного пакета ЄС	Забезпечення надійного постачання електроенергії та природного газу споживачам за конкурентними цінами шляхом приведення у відповідність вітчизняного законодавства у електроенергетичній	Передбачено Угодою про асоціацію з ЄС

	та газовій сферах до вимог Третього енергетичного пакету ЄС, що сприятиме реформуванню та подальшому розвитку галузей ПЕК, стимулюватиме надходження приватних інвестицій, сприятиме лібералізації ринків електричної енергії та природного газу, створить умови рівності для всіх учасників ринків. Забезпечення можливості інтеграції енергосистеми України в європейські ринки електричної енергії	Відповідає зобов'язанню України перед МВФ
16. Реформа вугільної галузі	Оптимізація структури управління вугільною галуззю шляхом здійснення заходів з удосконалення використання її внутрішнього технічного, технологічного та людського потенціалу для нарощування обсягів видобутку вугілля, підвищення економічної ефективності і переведення вугільної галузі на бездотаційний (самоокупний) режим роботи, що сприятиме створенню умов для залучення недержавних інвестицій у вугільну галузь	Передбачено Угодою про асоціацію з ЄС
17. Розвиток відновлюваної енергетики	Збільшення частки енергоносіїв, вироблених з відновлюваних джерел енергії, у структурі загального кінцевого енергоспоживання. Збільшення регулюючих маневрових потужностей гідроелектростанцій і гідроакumuлюючих електростанцій	Передбачено Угодою про асоціацію з ЄС
18. Енергоефективність та енергозбереження	Забезпечення скорочення споживання обсягу природного газу, впровадження сучасних енергоефективних технологій. Створення умов для державної підтримки та стимулювання заходів підвищення енергоефективності, економного використання енергетичних ресурсів населенням, покращення рівня життя населення внаслідок скорочення	Відповідно до Директиви Європейського Парламенту та Ради ЄС 2012/27/ЄС в рамках виконання ратифікованого Договору про

		витрат на оплату енергетичних ресурсів, раціонального використання коштів державного та місцевих бюджетів, які спрямовуються на компенсацію витрат, пов'язаних з використанням енергетичних ресурсів	заснування Енергетичного Співтовариства
	19. Розвиток житлово-комунального господарства	Досягнення ефективного управління житловим фондом та створення ринку управління житлом. Врегулювання відносин у сфері управління багатоквартирними будинками, що сприятиме збереженню наявного житлового фонду та ефективному його управлінню. Забезпечення поглиблення демонополізації житлово-комунального господарства та створення конкурентного середовища на ринку послуг, удосконалення системи управління підприємствами галузі, підвищення ефективності діяльності підприємств. Впровадження та забезпечення технічного переоснащення житлово-комунального господарства, скорочення питомих показників використання енергетичних і матеріальних ресурсів	Передбачено Угодою про асоціацію з ЄС
	20. Розвиток мінерально-сировинної бази України	Забезпечення потреб національної економіки у мінеральних ресурсах за рахунок власного видобутку; зменшення або повна ліквідація залежності України від імпорту мінеральних ресурсів та збільшення експортного потенціалу країни за рахунок власного видобутку корисних копалин, що мають великий попит на світовому ринку; залучення на ринок України геологорозвідувальних компаній	Передбачено Угодою про асоціацію з ЄС
Застаріла інфраструктура. Незадовільна система	21. Розвиток транзитного потенціалу та	Формування нових логістичних рішень для використання потенціалу транспортної системи України та створення надійного функціонуючого	Передбачено Угодою про асоціацію з ЄС

транспорт, послуг і міжнародних зв'язків.	інтеграція України до міжнародної транспортної системи	транзитного транспортного мосту, що поєднає країни Європи та Азії	
	22. Реформування залізничного транспорту	Створення нової організаційно-правової та економічної моделі управління галуззю, розвиток конкурентного середовища на ринку залізничних послуг, підвищення ефективності його функціонування, задоволення потреб національної економіки і населення в перевезеннях, покращення їх якості та зменшення розміру транспортної складової у вартості товарів і послуг	Передбачено Угодою про асоціацію з ЄС
	23. Розвиток авіаційної галузі відповідно до європейських стандартів	Забезпечення стабільного розвитку авіаційної галузі, приведення інфраструктури аеропортів у відповідність з міжнародними стандартами	Передбачено Угодою про асоціацію з ЄС
	24. Розвиток дорожнього господарства та автомобільних перевезень	Забезпечення належного стану доріг загального користування, лібералізація та дерегуляція ринку пасажирських автомобільних перевезень	Передбачено Угодою про асоціацію з ЄС
	25. Сталий розвиток водного транспорту України	Забезпечення стабільної та ефективної роботи морських портів України, більшість яких є містоутворюючими, стимулювання підвищення загального рівня життя у портових містах. Забезпечення безпеки людського життя на морі, попередження забруднення навколишнього природного середовища від шкідливої дії транспорту, розвиток морської освіти	Передбачено Угодою про асоціацію з ЄС

ЦІЛЬ 2 – ЕФЕКТИВНЕ ВРЯДУВАННЯ

Визначення цілі

Створення системи урядування, здатної до впровадження системних реформ в Україні, базуючись на принципах демократії, верховенства права, інклюзивності та спільної участі, є ще однією базовою передумовою успіху України. Структура і система роботи державного апарату мають забезпечити вчасне надання державних послуг з економним використанням публічних ресурсів та у прозорий і підзвітний громадянам спосіб, збереження природних ресурсів та забезпечення життя людей у економічно чистому, різноманітному природному довкіллі. Саме за якістю надання публічних послуг кожна людина оцінює турботу влади про неї та рівень поваги до її прав і гідності.

Ключові пріоритети

Ситуація, що склалася сьогодні в Україні у сфері надання публічних послуг і публічного управління в цілому свідчить про їх неефективність, непрозорість та закритість для фізичних і юридичних осіб та потребує негайного поліпшення шляхом реформування. *Запровадження інструментів електронного урядування* є найкращим шляхом такого реформування.

Згідно останнього дослідження ООН (United Nations E-government Survey 2016) щодо розвитку електронного урядування (E-Government Development Index) Україна посіла 62 місце серед 193 країн, що свідчить про значне відставання України від світових темпів розвитку е-урядування відкритих даних та необхідність удосконалення державної політики у цій сфері.

Е-урядування є важливим чинником розвитку конкурентоспроможності країни та інвестиційної привабливості, необхідною передумовою для ефективного державного управління у сучасних умовах.

Уряд запровадить повноцінне бюджетне планування на середньострокову перспективу в розрізі головних розпорядників бюджетних коштів на рівні державного бюджету для поліпшення ефективності та якості державних послуг.

Децентралізація сприятиме створенню сучасної системи місцевого самоврядування та територіальної організації влади з урахуванням українських особливостей та традицій і на основі європейських цінностей розвитку місцевої демократії, зокрема Хартії місцевого самоврядування.

Основною метою проведення цієї реформи є забезпечення надання населенню країни високоякісних та доступних публічних послуг незалежно від місця проживання, задоволення інтересів громадян в усіх сферах життєдіяльності на відповідній території. Саме за якістю надання адміністративних послуг кожна людина оцінює турботу влади про неї та рівень поваги до її прав і гідності.

Роль об'єднаних територіальних громад у вирішенні соціальних проблем громадян має стати ключовою, адже саме на цьому рівні кошти можуть витратитися з найбільшою ефективністю, з урахуванням потреб громади та кожної родини, що потребує соціальної допомоги.

Уряд забезпечить ефективне державне управління в сфері *охорони довкілля*, вживатиме вичерпних заходів щодо *запобігання зміні клімату*.

Успішне впровадження структурних реформ у всіх сферах суспільного життя потребує прискорення завершення *реформи державної служби*.

Ключовими показниками ефективності досягнення цілі до 2020 року є:

Індикатор Government Effectiveness з World Governance Indicators - вище 50% країн

E-Government Development Index (United Nations E-government Survey) - ТОП-40 країн світу

Open Budget Index (OBI) (міжнародна мережа International Budget Partnership) – ТОП-50 країн

ЕФЕКТИВНЕ ВРЯДУВАННЯ	Проблеми	Пріоритетні дії	Короткий опис	Взаємозв'язок з міжнародними зобов'язаннями та Угодою про асоціацію з ЄС
Забезпечити вчасне надання державних послуг з економним використанням публічних ресурсів та у прозорий та підзвітний громадянам спосіб	Неефективне, непрозоре та неякісне урядування	1. Удосконалення системи стратегічного планування, формування і координації державної політики 2. Розвиток електронного урядування	Побудова взаємоузгодженої системи документів стратегічного планування, створення дієвої системи моніторингу виконання таких документів Запровадження пріоритетних електронних послуг в усіх сферах суспільного життя; оприлюднення високоякісних наборів даних у формі відкритих даних відповідно до суспільного інтересу, кращих світових практик і встановлених вимог щодо відкритості й прозорості діяльності; запровадження електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів; розвиток електронного документообігу, у т. ч. запровадження обміну електронними документами між ЦООВ, облдержадміністраціями та міськими радами	Передбачено Угодою про асоціацію з ЄС

Низький рівень організації регіональної та місцевої влади, малоефективне управління суспільним розвитком на регіональному рівні Відсутність послідовної та передбачуваної бюджетної політики	3. Стимулювання розвитку системи державного фінансового контролю на центральному, регіональному та місцевому рівнях	Удосконалення механізмів здійснення державного фінансового контролю щодо виявлення, елімінування та попередження порушень фінансово-бюджетної дисципліни, забезпечення законного та ефективного розподілу, управління, використання та збереження публічних ресурсів органами державної влади, органами місцевого самоврядування в умовах децентралізації, суб'єктами господарювання державного та комунального секторів	Передбачено Угодою про асоціацію з ЄС
	4. Вдосконалення системи державної реєстрації	Створення доступних, економічно ефективних і безпечних послуг реєстрів спрямованих на забезпечення потреб професійних і приватних користувачів шляхом застосування динамічних реєстрів, безпаперових процесів реєстрації, інтегрованих інформаційних систем тощо.	Передбачено Угодою про асоціацію з ЄС
	5. Формування професійного корпусу державної служби та залучення до нього громадян України	Забезпечення проведення комплексної та всебічної реформи державної служби на центральному та місцевому рівнях шляхом її приведення до європейських стандартів, працевлаштування громадян до державних органів на умовах рівного доступу на основі їх знань та особистих досягнень	
	6. Децентралізація	Сприяння утворенню спроможних територіальних громад та підтримка їх розвитку, максимальна передача повноважень місцевим органам влади та практична можливість реалізації такими органами делегованих ним повноважень	Передбачено Угодою про асоціацію з ЄС
	7. Запровадження середньострокового бюджетного планування	Запровадження середньострокового бюджетного планування на рівні державного бюджету, зокрема, шляхом встановлення середньострокових лімітів видатків у цілому та для головних розпорядників бюджетних коштів в рамках середньострокової бюджетної декларації та удосконалення системи	Передбачено Меморандумом про економічну та фінансову політику «Проектом операційних

		результативних показників	висновків за результатами другого засідання Комітету асоціації Україна – ЄС
Нераціональне використання природних ресурсів, відсутність ефективної національної системи контролю за додержанням природоохоронного законодавства	8. Нова кліматична політика	Запобігання зміні клімату шляхом скорочення антропогенних викидів і збільшення абсорбції парникових газів та забезпечення поступового переходу до низьковуглецевого розвитку держави; запобігання руйнуванню озонового шару шляхом скорочення викидів озоноруйнівних речовин та перехід до використання альтернативних озонобезпечних холодагентів	Передбачено Угодою про асоціацію з ЄС
	9. Збереження природної спадщини	Запровадження європейських принципів збереження, невиснажливого використання та відтворення біорізноманіття в природоохоронній сфері, створення ефективної системи збереження рідкісних та зникаючих в Європі видів рослин і тварин та природних оселищ, впровадження системи моніторингу за збереженням зникаючих та рідкісних в Європі видів та оселищ; формування мережі природоохоронних територій	Передбачено Угодою про асоціацію з ЄС
	10. Належне екологічне врядування	Створення єдиного інтегрованого органу природоохоронного нагляду, перехід від неефективного тотального природоохоронного контролю до системи попередження правопорушень і моніторингу стану довкілля, зменшення тиску на бізнес-середовище, широке залучення громадськості до природоохоронного контролю	Передбачено Угодою про асоціацію з ЄС
	11. Стале використання водних ресурсів	Перехід до інтегрованого управління водними ресурсами за басейновим принципом, яке включає планування, координацію, контроль якості, охорону та раціональне використання водних ресурсів	Передбачено Угодою про асоціацію з ЄС

ЦІЛЬ 3 – РОЗВИТОК ЛЮДСЬКОГО КАПІТАЛУ

Визначення цілі

Повноцінний розвиток людського капіталу має стати головним результатом ефективної роботи Уряду. Вихід із нинішньої суспільної кризи передбачає суттєве підвищення якості життя та забезпечення належного рівня соціальних стандартів. Держава має сприяти і створенню можливостей для громадян повністю реалізувати свій потенціал і це впливає також на зростання національної економіки і конкурентної позиції України в сучасному світі.

З огляду на це, дії Уряду мають бути пов'язані зі створенням та імплементацією ефективних політик у сфері освіти, охорони здоров'я та соціальної підтримки, розширення прав і можливостей української мови, культури та патріотизму у громадян, що має велике значення для національної ідентичності та гордості.

Ключові пріоритети

Здоров'я населення є одним із основних чинників досягнення національної безпеки та благополуччя держави у цілому. Нагальною є необхідність впровадження нових підходів та програм для вирішення проблем громадського здоров'я, оскільки наявна система медичної допомоги в Україні фактично ігнорує профілактичну складову.

Фокус системи охорони здоров'я буде переорієнтований від політики лікування до політики зміцнення та збереження здоров'я і попередження захворювань.

Передбачається запровадити *нову систему організації охорони здоров'я* на засадах медичного страхування, *реформування екстреної медичної допомоги та медицини катастроф*, удосконалити надання високоспеціалізованої медичної допомоги.

Завданнями Уряду *у сфері освіти* у середньостроковій перспективі є — *поліпшення якості середньої освіти* в цілому, подолання територіальних відмінностей у якості освіти та трансформація змісту освіти на основі компетентнісного підходу, *модернізація професійно-технічної освіти*, що сприятиме якісній підготовці конкурентоспроможних робітничих кадрів, які здатні задовольнити вимоги сучасного ринку праці регіону, та рівному доступу до професійно-технічної освіти; *підвищення рівня та оптимізація результатів наукової та академічної діяльності*, підтримка процесу ствердження академічної доброчесності у вищих навчальних закладах та наукових установах.

Існуючий стан пенсійної системи свідчить про необхідність проведення *чергового етапу пенсійної реформи*. Основною метою є створення умов для підвищення пенсій, дотримання принципів соціальної справедливості, усунення великих розривів між спеціальними та звичайними пенсіями, забезпечення належного рівня життя громадянам, які протягом свого трудового життя сплачували пенсійні внески, не приховуючи трудових доходів.

Запровадження *ефективної системи надання соціальної підтримки населення* дасть можливість забезпечувати адресний підхід надання соціальної допомоги малозабезпеченим громадянам та запровадити комплексний підхід до розв'язання проблем серед найбільш вразливих верств населення, їх соціальної інтеграції та виходу зі стану бідності. Зокрема передбачено запровадження надання пільг у

грошовій формі, перехід до надання соціальної підтримки окремих категорій громадян за принципом “гроші ходять за людиною” (санаторно-курортне лікування, житло), запровадження стимулів до працевлаштування отримувачів соціальної допомоги.

Стратегічне значення для розвитку і модернізації країни має вдосконалення принципів і напрямків культурної політики держави. Одним з головних завдань державних органів на цьому шляху є утворення сучасних програм та фінансових інструментів **підтримки культурно-мистецької творчості**.

Уряд працюватиме над створенням бази даних про наявні *культурні цінності та об’єкти нерухомої культурної спадщини*. Значна увага приділятиметься належному формуванню державної політики щодо здійснення літературної, книговидавничої та бібліотечної діяльності.

Популяризація рухової активності та спорту сприятиме збільшенню кількості українців, що роблять свідомий вибір на користь активного та здорового способу життя, відмови від шкідливих звичок, виховуватиме покоління здорової молоді, як найвищої цінності держави, готової до продуктивної праці та до захисту національних інтересів, незалежності, територіальної цілісності та суверенітету України.

З метою формування позитивного іміджу України у світовому спортивному русі Уряд приділятиме увагу створенню умов для ефективної підготовки спортсменів вищої категорії, здобуття ліцензій для участі в найважливіших міжнародних спортивних змаганнях, збільшенню популярності видів спорту в Україні, популяризація спорту серед людей з інвалідністю в Україні.

Здійснюватимуться заходи що активізації процесу національно-патріотичного виховання.

Ключовими показниками ефективності досягнення цілі до 2020 року є:

Індекс людського розвитку - ТОП-50

Рівень смертності – зменшення на 10 %

Рівень бідності (статистика ОЕСР) – 15 %

РОЗВИТОК ЛЮДСЬКОГО КАПІТАЛУ	Проблеми	Пріоритетні дії	Короткий опис	Взаємозв'язок з міжнародними зобов'язаннями та Угодою про асоціацію з ЄС
Створення та імплементація ефективних політик у сфері освіти, охорони здоров'я та соціальної підтримки. Розвиток особистості, культури і спорту. Поширення використання української мови у всіх сферах життєдіяльності	Неефективність діючої системи охорони здоров'я, погані сервіси, застаріле обладнання та процедури, нечіткі компетенції різних рівнів влади	1. Нова система організації охорони здоров'я на засадах медичного страхування	Створення та запровадження нової моделі фінансування, яка передбачає чіткі та прозорі гарантії держави щодо обсягу безоплатної медичної допомоги, кращий фінансовий захист громадян у випадку хвороби, ефективний та справедливий розподіл публічних коштів та скорочення неформальних платежів, створення стимулів до поліпшення якості медичної допомоги, що надається населенню державними та комунальними закладами охорони здоров'я, та підвищення ефективності процесу її надання.	Передбачено Угодою про асоціацію з ЄС Відповідає зобов'язанням України перед МВФ
		2. Розвиток системи громадського здоров'я	Орієнтація системи охорони здоров'я на збереження та зміцнення здоров'я, збільшення тривалості та покращення якості життя, попередження захворювань, продовження активного та працездатного віку та, як результат, зменшення економічного навантаження на бюджет охорони здоров'я	Передбачено Угодою про асоціацію з ЄС
		3. Збільшення доступності лікарських засобів	Запровадження системи відшкодування вартості основних лікарських засобів включених до Національного переліку основних лікарських засобів. Реформування принципів державного регулювання цін на лікарські засоби з врахуванням досвіду та принципів Європейського Союзу	Передбачено Угодою про асоціацію з ЄС

	4. Реформування екстреної медичної допомоги (ЕМД) та медицини катастроф (МК)	Створення нового підходу до надання екстреної медичної допомоги та покращення ефективності надання екстреної медичної допомоги населенню.	Передбачено Угодою про асоціацію з ЄС
	5. Удосконалення надання високоспеціалізованої медичної допомоги	Удосконалення організації надання невідкладної медичної допомоги пацієнтам із серцево-судинною патологією та гострим інфарктом міокарда. Надання якісної високоспеціалізованої медичної допомоги населенню шляхом збільшення кількості трансплантацій органів та інших анатомічних матеріалів. Створення Національного організаційно-методичного центру трансплантації та державних трансплантаційних округів	Передбачено Угодою про асоціацію з ЄС
	6. Розвиток соціальних та реабілітаційних послуг в територіальних громадах	Забезпечення надання якісних соціальних, реабілітаційних та психологічних послуг та запровадження нових підходів в організації їх надання на рівні територіальної громади. Створення системи інституційного догляду дитини, наближеному до сімейного середовища	Передбачено Конвенцією ООН про права осіб з інвалідністю; Конвенцією ООН про права дитини; Конвенцією Ради Європи про захист дітей від сексуальної експлуатації та сексуального насильства Відповідає зобов'язанню України перед МВФ
Погіршення якості освіти, застарілі методи навчання. Якість освіти не задовольняє роботодавців	7. Якісна, сучасна і доступна загальна середня освіта (Нова українська школа)	Поліпшення якості середньої освіти в цілому, подолання територіальних відмінностей у якості освіти та трансформація змісту освіти на основі компетентнісного підходу. Формування змісту освіти з метою розвитку креативної та ініціативної особистості, здатної до ефективної діяльності в суспільстві, яка завдяки умінню критично мислити, набутим	

	8. Модернізація професійно-технічної освіти	компетентностям, сформованим переконанням і ціннісним ставленням спроможна приймати адекватні рішення на благо українського народу, суспільно-економічного розвитку людства Створення сприятливих умов для якісної підготовки конкурентоспроможних робітничих кадрів, які здатні задовольнити вимоги сучасного ринку праці регіону та забезпечити рівний доступ до професійно-технічної освіти	Передбачено Угодою про асоціацію з ЄС
	9. Забезпечення якості вищої освіти	Створення нових освітніх програм у відповідності до нових стандартів вищої освіти. Підвищення рівня та оптимізація результатів наукової та академічної діяльності, підтримка процесу ствердження академічної доброчесності у вищих навчальних закладах та наукових установах	Передбачено Угодою про асоціацію з ЄС
	10. Нова система управління та фінансування науки	Забезпечення ефективної взаємодії представників наукової громадськості, органів виконавчої влади та реального сектору економіки у формуванні та реалізації єдиної державної політики у сфері наукової і науково-технічної діяльності. Збільшення частки грантового фінансування у загальному обсязі державної підтримки наукових досліджень і розробок, що сприятиме підвищенню мотивації наукових працівників до участі у відкритих конкурсних відборах проектів, що фінансуватимуться за рахунок грантової підтримки НФД, та формуватиме реальну альтернативу продовженню молодими ученими своєї наукової кар'єри за кордоном	Передбачено Угодою про асоціацію з ЄС
Існуюча система соціальної підтримки не є таргетованою. Низька якість та ефективність	11. Створення справедливої системи пенсійного страхування	Запровадження єдиних підходів до обчислення пенсій, забезпечення належного рівня пенсійного забезпечення, оптимізація видатків державного бюджету та бюджету Пенсійного фонду	Відповідає зобов'язанню України перед МВФ

послуг соціального населення. Витрачання частки ВВП на державні послуги соціального захисту населення та допомогу, однак якість послуг залишається низькою Недостатній патріотизму, використання української мови. Відсутність можливостей підтримки самореалізації культурній сфері та спорті.	системи захисту великої частки ВВП на державні послуги соціального захисту населення та допомогу, однак якість послуг залишається низькою рівень використання української мови. Відсутність можливостей і підтримки для самореалізації в культурній сфері та спорті.	12. Забезпечення ефективної державної соціальної підтримки населення 13. Створення Суспільного телебачення і радіомовлення України 14. Зміцнення позицій державної мови в культурно-інформаційному просторі 15. Модернізація системи стимулів для культурно-мистецької діяльності	Забезпечення адресного підходу надання соціальної допомоги малозабезпеченим громадянам та запровадження комплексного підходу до розв'язання проблем серед найбільш вразливих верств населення, їх соціальної інтеграції та виходу зі стану бідності Запуск повноцінного Суспільного телебачення і радіомовлення України, яке задовольнятиме інформаційні потреби суспільства, пропонуватиме якісний і цікавий медіапродукт в доступному форматі, сприятиме залученню суспільства до обговорення та вирішення найважливіших соціально-політичних питань Створення організаційних, адміністративних та культурологічних умови для перетворення вітчизняної видавничої справи на культурну індустрію європейського зразка, формування єдиного книжкового ринку в країні, забезпечення за допомогою вітчизняної книги вільного доступу громадян України до всіх сфер сучасних знань, відродження культури читання через впровадження нової державної інституції – Українського інституту книги Створення умови для прозорості та ефективної державної підтримки митців для реалізації ними творчих проєктів шляхом модернізації діючих та запровадження нових сучасних програм та інструментів (грантів, стипендій, творчих замовлень, підтримки організації та проведення	Передбачено Угодою про позику № 8404-UA між Україною та МБРР Відповідає зобов'язанню України перед МВФ Відповідає зобов'язанню України перед Радою Європи (резолюція Парламентської Асамблеї Ради Європи від 05.10.2005 № 1466)

культурно-мистецьких заходів, участі у заходах за кордоном тощо)

16. Модернізація змісту та умов надання мистецької освіти

Суттєве зростання статусу мистецької освіти. Оновлення матеріально-технічної бази державних спеціалізованих мистецьких шкіл-інтернатів; розроблення стандартів вищої освіти освітніх рівнів бакалавра і магістра спеціальностей галузі знань «Культура і мистецтво»; оновлення змісту початкової мистецької освіти, розширення функції мистецьких шкіл, розроблення стандартів із забезпечення послугами з мистецької освіти громадян за місцем проживання.

Відповідає частині другій статті 31 Конвенції про права дитини ООН (20 листопада 1989 року)

17. Створення електронного інформаційного ресурсу культурної спадщини і культурних цінностей

Створення ефективних локальних культурних просторів в громадах, що базуються на творчій активності мешканців громад

Створення підґрунтя для запровадження прозорих механізмів дозвільних процедур у сферах охорони культурної спадщини, музейної справи, вивезення, ввезення та повернення культурних цінностей та уникнення корупційних ризиків і зловживань

18. Підвищення якості культурних послуг в місцевих громадах

Створення умов для формування єдиного соціально активного культурного простору, визначення основними функціями локальних закладів культури – інтеграцію, комунікацію, суспільну координацію, відтворення суспільних відносин

Передбачено Угодою про асоціацію з ЄС

19. Створення нових можливостей для молоді

Посилення потенціалу та ролі молоді у суспільно-політичному житті держави та її становлення як одного із ключових партнерів формування державної політики у молодіжній сфері

Передбачено Угодою про асоціацію з ЄС

20. Формування позитивного іміджу України у світовому спортивному русі	Створення умов для ефективної підготовки спортсменів вищої категорії. Збільшення популярності видів спорту в Україні, популяризація спорту серед людей з інвалідністю в Україні.	Передбачено Угодою про асоціацію з ЄС
21. Створення умов для оздоровчої рухової активності та ведення здорового способу життя	Популяризація рухової активності та спорту, що сприятиме збільшенню кількості українців, що роблять свідомий вибір на користь активного та здорового способу життя, відмови від шкідливих звичок, виховує покоління здорової молоді, як найвищої цінності держави, готової до продуктивної праці та до захисту національних інтересів	Передбачено Угодою про асоціацію з ЄС
22. Дотримання нормативів забезпечення населення дитячо-юнацькими спортивними школами відповідно до Державного соціального стандарту у сфері фізичної культури спорту	Створення умов для самореалізації дітей та молоді щодо занять обраним видом спорту. Збереження відсотка кількості осіб, які залученні до занять спортом у дитячо-юнацьких спортивних школах; покращення умов для занять спортом у дитячо-юнацьких спортивних школах	Передбачено Угодою про асоціацію з ЄС
23. Національне патріотичне виховання	Активізація процесу національно-патріотичного виховання, збільшення чисельності молоді, готової до виконання обов'язку із захисту України. Утвердження української ідентичності та громадянської єдності на основі спільних суспільно-державницьких цінностей: самобутності, волі, соборності та гідності українського народу на протигагу зовнішньому ворожому інформаційно-психологічному впливу на українське суспільство	

ЦІЛЬ 4 – ВЕРХОВЕНСТВО ПРАВА І БОРотьБА З КОРУПЦІЄЮ

Визначення цілі

Оскільки корупція є ключовою перепорою на шляху успішних реформ, встановлення верховенства права і подання корупції є ще одним критичним викликом для майбутнього України. Досягнення цієї цілі є базовою запорукою для підвищення довіри громадян до державних органів в Україні, а також для покращення інвестиційного клімату та залучення нових інвестицій, детінізації економіки. Запобігання та боротьба з корупцією передбачає забезпечення ефективної, координованої та прозорої системи роботи антикорупційних інституцій та Уряду. Антикорупційне законодавство має бути імplementоване швидко та ефективно. Уряд в межах своєї компетенції співпрацюватиме з НАБУ, Генеральною прокуратурою, іншими установами в боротьбі з корупцією.

Ключові пріоритети

З метою встановлення верховенства права, Уряд:

продовжить *реформування системи виконання судових рішень*, зокрема з 2017 році запроваджується змішана система виконання судових рішень шляхом модернізації служби державних виконавців та запровадження інституту приватних виконавців. Буде створено доступну, економічно ефективну та дієву систему контролю за дотриманням інтересів кредиторів з належним урахуванням прийнятих прав боржників.

забезпечить формування гнучкої системи надання безоплатної правової допомоги, що дозволить оперативно реагувати на правові потреби громад та спільнот. Передбачається перехід до змішаної моделі надання безоплатної вторинної правової допомоги – здійснення представництва інтересів в суді як адвокатами, які працюють в системі безоплатної правової допомоги, так і штатними адвокатами та юристами центрів з надання безоплатної вторинної правової допомоги.

здійснить реформу системи пробації та ресоціалізації, яка має на меті побудувати сучасну європейську систему кримінальної юстиції, яка б забезпечувала ефективний баланс між потребами суспільної безпеки та боротьбою зі злочинністю, що включає в себе також попередження скоєння злочинів та реабілітацію правопорушників.

Ширше застосування покарань, не пов'язаних з позбавленням волі, призведе до зниження витрат та дозволить сфокусувати ресурси пенітенціарної системи на досягненні цілей реабілітації.

З метою *подавання корупції*, Уряд забезпечить ефективну роботу превентивних антикорупційних органів, зокрема забезпечуватиметься формування системи уповноважених підрозділів з питань запобігання та виявлення корупції в органах державної влади та місцевого самоврядування, на державних та комунальних підприємствах, в установах та організаціях з метою належної реалізації антикорупційного законодавства на національному рівні та на місцях.

Важливою складовою антикорупційної реформи є удосконалення системи державного контролю за партійними фінансами, спрямованого на підвищення фінансової прозорості діяльності політичних партій, обмеження впливу приватного капіталу та посиленню фінансової незалежності партій.

Ключовими показниками ефективності досягнення цілі до 2020 року є:

Індекс сприйняття корупції (Transparency International) - ТОП-50

ВЕРХОВЕНСТВО ПРАВА І БОРІТЬБА З КОРУПЦІЄЮ	Проблеми	Пріоритетні дії	Короткий опис	Взаємозв'язок з міжнародними зобов'язанням та Угодою про асоціацію з ЄС
Забезпечення ефективної, координованої та прозорої системи роботи антикорупційних інституцій та Уряду	Неефективні моніторинг, оцінка та звітування про результати. Слабка комунікація з публікою та стейкхолдерам	1. Запровадження антикорупційних програм 2. Забезпечення ефективної роботи превентивних антикорупційних підрозділів 3. Забезпечення функціонування Єдиного державного реєстру декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування	Впровадження у діяльності органів державної влади, обласних державних адміністрацій і рад, державних цільових фондів механізмів планування та контролю локальної антикорупційної політики (антикорупційних програм) на основі результатів аналізу корупційних ризиків Формування системи уповноважених підрозділів (уповноважених осіб) з питань запобігання та виявлення корупції в органах державної влади та місцевого самоврядування, на державних та комунальних підприємствах, в установах та організаціях з метою належної реалізації антикорупційного законодавства на національному рівні та на місцях Здійснення ефективного контролю за дотриманням вимог законодавства щодо декларування особами, уповноваженими на виконання функцій держави або місцевого самоврядування. Належна перевірка поданих декларацій та виявлення фактів порушення вимог фінансового контролю	відповідає Програмі НАТО з розбудови цілісності, прозорості, доброчесності та зниження корупційних ризиків в роботі оборонних і безпекових інституцій, а також реформ, пов'язаних із запобіганням та боротьбою з

Добре організована та незалежна система, яка змінить	Неякісні управління, імплементація та комунікація реформ	4. Підвищення рівня стандартів доброчесності осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, та прирівняних до них осіб, а також громадськості 5. Удосконалення системи державного контролю за партійними фінансами 6. Реформа системи виконання судових рішень	Запровадження комплексу заходів, спрямованих на викорінення корупції, запобігання умовам, що можуть сприяти її виникненню Прозорість фінансування політичних партій з обмеженням впливу приватного капіталу на політику. Інформація про фінансування діяльності політичних партій є публічною Запровадження «змішаної» виконавчої системи з інститутом приватних виконавців з повністю дієздатною системою їх професійного	корупцією у секторі безпеки, а також Домовленості з Міжнародним валютним фондом за програмою Механізм розширеного фінансування відповідає Програмі НАТО з розбудови цілісності, прозорості, доброчесності та зниження корупційних ризиків в роботі оборонних і безпекових інституцій, а також реформ, пов'язаних із запобіганням та боротьбою з корупцією у секторі безпеки, а також Домовленості з Міжнародним валютним фондом за програмою Механізм розширеного фінансування

негативне
сприйняття з боку
громадян

самоврядування

	7. Реформа системи пробації та ресоціалізація	Створення повноцінної системи пробації, здатної забезпечити баланс між безпекою суспільства/запобіганням злочинам та попередженням скоєння злочинів/реабілітацією правопорушників.	Відповідає Резолюції ООН від 14.12.1990 (Токійські правила) та відповідним Рекомендаціям Ради Європи
Відсутність розуміння потреб у правовій допомозі, їхніх тенденцій та пріоритетів	8. Рівний доступ до правосуддя та правової допомоги	Переорієнтація системи безоплатної правової допомоги з надання правової допомоги окремим фізичним особам на посилення правової спроможності та правових можливостей територіальних громад, децентралізація системи безоплатної правової допомоги у цивільних та адміністративних справах, розробка концепції та необхідної нормативно-правової бази для пілотування моделі офісів громадського захисту у кримінальних провадженнях, а також створення ефективної системи управління правовими знаннями та розвиток людського потенціалу правничої спільноти і партнерських мереж системи безоплатної правової допомоги	

ЦІЛЬ 5 – БЕЗПЕКА ТА ОБОРОНА

Визначення цілі

Отримати можливість почувати себе безпечно на своїй землі - одне з найбільш сильних на сьогодні прагнень громадян України. З одного боку, мова йде про надійний захист суверенітету та відновлення територіальної цілісності України, без яких повноцінний розвиток української держави неможливий. Тому Уряд продовжуватиме підтримку здатності держави протистояти різним формам зовнішньої агресії, в тому числі надаватиме всебічну підтримку розвитку спроможностей Збройних Сил України. З другого боку, Уряд має відповідати на всі виклики щодо мінімізації загроз життю та майну громадян, в тому числі щодо їх захисту від криміналу, запобігання злочинності, забезпечення профілактики та адекватного реагування на надзвичайні ситуації, підтримки безпечності публічного простору та дорожнього руху.

Ключові пріоритети

Ключовими завданнями Уряду у сфері безпеки та оборони є забезпечення обороноздатності та інформаційної безпеки держави.

Постійна військова загроза потребує упровадження об'єднаного керівництва силами оборони, створення системи управління силами оборони на основі нового розподілу повноважень, функцій, завдань, обов'язків і відповідальності у сфері оборони, що відповідає принципам, прийнятим у державах – членах НАТО.

Забезпечуватиметься *розвиток спроможностей Збройних Сил* України для адекватного реагування на загрози національній безпеці у воєнній сфері, захисту України, її суверенітету, територіальної цілісності та недоторканності кордонів. Збройні Сили та інші складові сил оборони будуть приведені у відповідність із сучасними стандартами з урахуванням досвіду антитерористичної операції та принципів, прийнятих в державах – членах НАТО і ЄС.

Важливим питанням є *посилення прикордонної безпеки*. Актуальність питання розвитку прикордонної інфраструктури та облаштування державного кордону України визначається необхідністю досягнення якісно нового рівня системи охорони державного кордону, його інженерно-технічного оснащення, який сприятиме інтеграції України до Європейської зони безпеки.

Особливою потребою українського народу є становлення актуальних загальнонаціональних цінностей та пріоритетів, розвиток інформаційного простору держави, зокрема у сфері масової інформації, підтримки засобів масової інформації та сприяння професійній діяльності журналістів.

Забезпечення інформаційного суверенітету України має бути запорукою реалізації конституційних прав та інтересів громадян в інформаційній сфері шляхом гарантування свободи слова та поширення суспільно важливої інформації.

Наслідком військової агресії Російської Федерації стало порушення прав громадян України, які проживають в Донецькій, Луганській областях, а також в АР Крим, на свободу слова та висловлення думки, свободу доступу до інформації та постійні репресії стосовно вільних ЗМІ. При цьому, громадяни України опинилися під потужним впливом антиукраїнської пропаганди, позбавлені доступу до альтернативного інформаційного ресурсу та майже не мають доступу до об'єктивної інформації про події в Україні та світі.

Інформаційна реінтеграція зазначених територій є одним із пріоритетних кроків в питанні дотримання конституційних прав громадян України, що проживають на цих територіях, а також забезпечення територіальної цілісності та суверенітету України.

Інформаційна реінтеграція Донбасу та АР Крим спрямована на посилення інформаційного тиску на окупаційну владу Російської Федерації на міжнародному рівні, зростання присутності питання збройної агресії Російської Федерації на Донбасі та окупації АР Крим в інформаційному та національному просторі, подолання інформаційної блокади цих регіонів.

У сучасних глобалізаційних та геополітичних умовах виникає необхідність реалізації ефективного механізму *просування інтересів України у світі*, забезпечення об'єктивного інформування про події в Україні, формування позитивного іміджу України, збільшення кількості візитів до України різних цільових груп – від туристів до інвесторів.

Внаслідок військового конфлікту значно погіршився соціально-економічний стан східних регіонів. Планується залучення ресурсів міжнародних фінансових організацій та міжнародної технічної допомоги для *відновлення критичної інфраструктури та ключових соціальних послуг на Сході України*, економічне відновлення шляхом розвитку спроможності у сфері місцевого економічного планування, здійснення структурних змін та надання підтримки малому й середньому бізнесу.

Складний криміногенний стан в державі, загострення соціально-політичного стану, високий рівень терористичних загроз вимагають *розвитку Національної гвардії України*, як мобільного, боєздатного військового формування з правоохоронними функціями, здатного у взаємодії з іншими складовими сектору безпеки і оборони виконувати визначені правоохоронні і оборонні завдання з протидії загрозам національній безпеці України.

Уряд продовжить реформування системи Державної служби з надзвичайних ситуацій з метою оптимізації, підвищення її спроможності та передачею окремих повноважень у сфері гасіння пожеж та реагування на надзвичайні ситуації від державних органів до органів місцевого самоврядування.

Ключовими показниками ефективності досягнення цілі до 2020 року є:

Частка видатків на безпеку і оборону не менше 5 відсотків від валового внутрішнього продукту на відповідний рік, із них на оборону не менше 3 відсотків

Зниження аварійності на дорогах - на 30%

Збереження консолідованої міжнародної підтримки щодо деокупації Донбасу та Криму

БЕЗПЕКА ТА ОБОРОНА	Проблеми	Проіритетні дії	Короткий опис	Взаємозв'язок з міжнародними зобов'язанням та Угодою про асоціацію з ЄС
Зміцнення потенціалу і можливостей для захисту. Співпраця з іншими країнами за рахунок інтеграції в європейські та інші міжнародні структури безпеки і оборони, з метою зміцнення національної, регіональної та глобальної безпеки	Постійна військова загроза	1. Упровадження об'єднаного керівництва силами оборони 2. Упровадження ефективної політики, системи планування і управління ресурсами в секторі оборони 3. Запровадження оперативних (бойових спеціальних) спроможностей сил оборони 4. Упровадження об'єднаної системи логістики і системи медичного забезпечення	Створення системи управління силами оборони на основі нового розподілу повноважень, функцій, завдань, обов'язків і відповідальності у сфері оборони, що відповідає принципам, прийнятим у державах – членах НАТО Узгодження процесів формування політики, планування та управління ресурсами з євроатлантичними принципами, що забезпечують створення адекватно тренованих, оснащених та забезпечених сил оборони, здатних ефективно виконувати завдання, визначені стратегічними документами забезпечення національної безпеки України Спроможність сил оборони забезпечувати надійну відсіч збройній агресії, ефективно реагувати на загрози національній безпеці у військовій сфері, забезпечувати оборону України, захист її суверенітету, територіальної цілісності та недоторканності, відповідати євроатлантичним стандартам та критеріям, необхідним для набуття членства в НАТО Створення єдиної ефективної системи логістики і постачання сил оборони як у мирний час, так і в особливий період, запровадження сучасних систем і технологій всебічного забезпечення військ (сил), автоматизація процесів управління та обліку озброєння і військової техніки, військово-технічного майна, ракет і боєприпасів та матеріально-технічних засобів.	

Проведення Російською Федерацією антиукраїнської інформаційної кампанії, відсутність об'єктивної та актуальної інформації про Україну у світовому інформаційному просторі		Створення системи медичного забезпечення, спроможної надавати відповідну медичну підтримку силам оборони, відповідно до стандартів НАТО
	5. Упровадження професіоналізації сил оборони та створення необхідного військового резерву	Укомплектування Збройних Сил підготовленим та мотивованим особовим складом, створення та утримання готового до розгортання стратегічного резерву Збройних Сил
	6. Підвищення надійності охорони та рівня захищеності державного кордону	Досягнення рівня прикордонної безпеки, який забезпечуватиме адекватне реагування на сучасні загрози та виклики, у т. ч. терористичного та військового характеру, а також впровадження європейських норм і стандартів у систему прикордонного контролю
	7. Захист та відновлення політико-дипломатичним шляхом територіальної цілісності України у межах міжнародно визнаних кордонів	Подальша консолідація міжнародної політичної підтримки України у протидії російській агресії та посилення політико-дипломатичного тиску на РФ з метою деокупації Донбасу; започаткування міжнародних переговорів щодо деокупації Криму; освоєння практичної підтримки України з боку НАТО
	8. Забезпечення інформаційного суверенітету України та розбудова системи державних стратегічних комунікацій	Захист інформаційного простору України від агресії з боку Російської Федерації, нейтралізація наслідків інформаційної складової такої агресії та реалізація принципів, пріоритетних завдань і основних напрямів діяльності органів влади, спрямованих на захист інформаційного суверенітету України та формування національного інформаційного простору
	9. Просування інтересів України у світі	Популяризація України у світі із залученням інформаційних ресурсів іноземних держав, спрямована на захист її політичних, економічних

Захист громадян від порушення їх прав, запобігання злочинності, забезпечення безпечності населених пунктів, публічного простору та дорожнього руху, захист населення і територій від надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру

Погіршення соціально-економічного стану східних регіонів України внаслідок військового конфлікту

10. Вирішення проблемних питань на територіях, що зазнали негативного впливу внаслідок тимчасової окупації або збройного конфлікту
11. Зміцнення соціальної стійкості, захист прав і свобод внутрішньо переміщених осіб (ВПО) та інших категорій населення, які порушено внаслідок тимчасової окупації частини території України або втрати контролю над її частиною, інші заходи з розбудови миру

та соціально-культурних інтересів, зміцнення її національної безпеки і відновлення територіальної цілісності; формування позитивного іміджу України шляхом висвітлення об'єктивної інформації про конкурентні переваги, сильні сторони, вагомі досягнення нашої держави на світовій арені, широкі перспективи співпраці міжнародної спільноти з Україною; забезпечення міжвідомчої координації з підготовки і поширення у світовому інформаційному просторі правдивої та об'єктивної інформації про Україну, зокрема окремі її регіони, а також підвищення туристичної та інвестиційної привабливості України

Відновлення критичної інфраструктури та ключових соціальних послуг, економічне відновлення шляхом розвитку спроможності у сфері місцевого економічного планування, здійснення структурних змін та надання підтримки малому й середньому бізнесу

Стимулювання соціально-економічного розвитку територіальних громад для підвищення якості життя населення через зміцнення їх спроможності та соціальної стійкості, зниження тиску на інфраструктурні об'єкти (черги в садочках, школах, лікарнях тощо). Спрощення доступу внутрішньо переміщених осіб до адміністративних та супутніх послуг. Реінтеграція громадян з невідконтрольованих територій в єдиний конституційний простір України

Низька продуктивність у сфері підтримання громадського порядку, безпеки дорожнього руху, міграції, недостатній рівень кіберзахисту ІТС об'єктів критичної інфраструктури зниження спроможності щодо ефективного реагування на надзвичайні ситуації техногенного та природного характеру	12. Інформаційна реінтеграція окремих територій Донецької та Луганської областей, де органи державної влади тимчасово не здійснюють свої повноваження і тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим	Забезпечення охоплення якісним телерадіосигналом східних та південних областей України, в т. ч. Автономної Республіки Крим. Забезпечення доступу населення Донецької і Луганської областей та Автономної Республіки Крим до об'єктивної інформації про події в Україні та світі, розповсюдження матеріалів, спрямованих на протидію інформаційній війні Російської Федерації проти України	Передбачено Угодою про асоціацію з ЄС
	13. Забезпечення боєздатності та готовності Національної гвардії до виконання завдань	Розбудова Національної гвардії як мобільного, боєздатного військового формування з правоохоронними функціями, здатного у взаємодії з іншими складовими сектору безпеки і оборони виконувати визначені правоохоронні і оборонні завдання з протидії загрозам національній безпеці України	
	14. Створення ефективної системи захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій та пожеж	Оптимізація системи ДСНС та підвищення її спроможностей щодо забезпечення у взаємодії з іншими складовими сектору безпеки і оборони, місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування виконання завдань з протидії загрозам національній безпеці України у сфері цивільного захисту. Покращення рівня безпеки життєдіяльності населення, захисту його життя і здоров'я від пожеж, надзвичайних ситуацій та небезпечних гідрометеорологічних явищ, а також зменшення збитків в економіці	Передбачено Угодою про асоціацію з ЄС
	15. Автоматизація процесів з реалізації державної політики у сферах міграції	Розбудова інфраструктури Єдиного державного демографічного реєстру та створення Національної системи біометричної верифікації та ідентифікації громадян України, іноземців та осіб без громадянства.	

		Створення Єдиної інформаційно-аналітичної системи управління міграційними процесами	
	16. Забезпечення безпеки дорожнього руху	Створення підрозділів дорожньої патрульної поліції, а також відбір кандидатів на посади поліцейських, навчання та їх підготовка для подальшого патрулювання на дорогах міжнародного та національного значення	
	17. Створення Національної телекомунікаційної мережі, забезпечення кіберзахисту	Створення в інтересах управління державою в мирний час та в умовах надзвичайного і воєнного стану на базі сучасних цифрових технологій багаторівневої мультисервісної спеціальної інформаційно-телекомунікаційної мережі для забезпечення захищених електронних комунікацій (Національної телекомунікаційної мережі) та забезпечення кіберзахисту ІТС державного сектору шляхом модернізації системи захищеного доступу державних органів до мережі Інтернет.	
Порушенням вимог екологічної безпеки при поводженні з відходами; безконтрольне накопичення та захоронення відходів, масове утворення стихійних сміттєзвалищ	18. Ефективне та безпечне поводження з відходами	Перехід на європейську практику управління відходами; зменшення ризиків, пов'язаних з об'єктами накопичення і зберігання відходів, в першу чергу небезпечних; впровадження дієвих механізмів стимулювання мінімізації обсягів утворення відходів та зниженням рівня їх небезпечності; перетворення сфери поводження з відходами на самостійний рентабельний сектор економіки; запровадження новітніх технологій утилізації відходів	Передбачено Угодою про асоціацію з ЄС

ІМПЛЕМЕНТАЦІЙНА ЧАСТИНА

Для успішної реалізації Середньострокового плану пріоритетних дій Уряду до 2020 року (далі – Середньостроковий план) необхідно:

- Ефективне лідерство в усьому процесі на рівні Прем'єр-Міністра України
- Координація взаємодії Міністерств і ЦОВВ
- Операціоналізація Середньострокового плану в щорічних планах дій Уряду та планах міністерств
- Забезпечення належної експертної підтримки
- Постійний контроль та моніторинг процесу
- Публічна звітність

Імплементативна модель підкріплює зобов'язання Кабінету Міністрів України реалізувати Середньостроковий план на найвищому рівні з метою досягнення відчутних результатів для громадян України.

Ефективне лідерство в усьому процесі на рівні Прем'єр-Міністра України

Прем'єр-міністр України забезпечуватиме загальне керівництво і контроль за реалізацією Середньострокового плану.

На впровадження політик, закладених у Середньостроковий план, будуть спрямовані зусилля як Прем'єр-Міністра України особисто, так і Уряду в цілому з забезпеченням конструктивного діалогу з зацікавленими сторонами та за чітким і зрозумілим механізмом.

Середньостроковий план			
Прем'єр-Міністр України	Секретаріат Кабінету Міністрів України (в тому числі Департамент з питань стратегічного планування та координації державної політики)	Офіс реформ Кабінету Міністрів України	Міністерства
Керівництво	Створення системи планування	Аналіз стану здійснення реформ	Розробка річних планів з реалізації та впровадження
	Координація реалізації Середньострокового плану		Програми та стратегії з реалізації та впровадження
Звітування про хід роботи	Система моніторингу та оцінки	Підвищення ефективності	Залучення зацікавлених сторін
	Оцінка звітів Міністерств		
Зв'язок із зацікавленими сторонами, суспільством			

Координація взаємодії Міністерств і ЦОВВ

Національна система планування буде інституціалізована в Кабінеті Міністрів України і матиме посилений акцент на реалізації Середньострокового плану, впровадження підходу, спрямованого на вирішення проблем та безперервне вдосконалення. Це буде головним завданням Департаменту з питань стратегічного планування та координації державної політики Секретаріату Кабінету Міністрів України, що також включатиме загальну координацію розроблення та виконання всіх стратегічних документів на рівні Уряду. Департамент здійснюватиме підтримку

відповідних підрозділів інших центральних органів виконавчої влади, забезпечуватиме розроблення методик підготовки стратегічних документів та методик моніторингу та оцінки результативності їх виконання, надаватиме підтримку міністерствам у аналізі галузевих політик за розробленою методикою.

Ефективне впровадження також вимагає участі інститутів громадянського суспільства та всіх верств населення. Це вимагає підвищення рівня спілкування і довіри між різними зацікавленими сторонами, а Уряд буде відігравати поєднуючу роль в цих відносинах.

Операціоналізація Середньострокового плану в щорічних планах дій Уряду та планах міністерств

Цілі і пріоритети, визначені в Середньостроковому плані, повинні бути включені до річних планів і програм міністерств (їх організацій, установ і підприємств) та інших стратегічних документів. Ці плани і програми будуть спрямовані на досягнення цілей середньострокового плану.

Необхідною умовою для успішної реалізації урядових пріоритетів та цілей є посилення спроможності державних органів, що знайшло своє відображення у Середньостроковому плані. Тому, він містить заходи з реформування державної служби, посилення координації, підвищення підзвітності, попередження корупції, які визначені урядовими програмними документами у сфері реформи державного управління та боротьби з корупцією

Забезпечення належної експертної підтримки

З метою забезпечення на належному рівні організації та координації впровадження реформ Урядом, зокрема щодо планування відповідних заходів, проведення моніторингу та аналізу стану їх виконання створено Офіс реформ Кабінету Міністрів України. Офіс реформ є постійно діючим консультативно-дорадчим органом Кабінету Міністрів України, який очолюється Міністром Кабінету Міністрів України та підпорядковується Прем'єр-міністру України.

Основними завданнями Офісу є забезпечення на належному рівні організації та координації впровадження реформ; підготовка пропозицій щодо плану заходів із впровадження реформ на відповідний рік (далі – план заходів) та механізмів реалізації таких реформ; проведення моніторингу стану виконання міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади завдань, передбачених планом заходів; проведення аналізу результатів виконання міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади завдань, передбачених планом заходів.

Пропозиції та рекомендації Офісу можуть бути реалізовані шляхом прийняття Кабінетом Міністрів України рішень, проекти яких вносяться міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади відповідно до своїх повноважень.

Постійний контроль та моніторинг процесу

Крім того, ефективна система моніторингу і оцінки має вирішальне значення для успішної реалізації Середньострокового плану, тому поліпшення діяльності Уряду шляхом моніторингу і оцінки буде продовжене і розширене в річному плані (з використанням електронної системи моніторингу та контролю). Кабінет Міністрів буде ретельно моніторити впровадження реформ та політик, закладених у Середньостроковий план, шляхом моніторингу виконання річних планів, показників і цілей. Вони будуть розроблені, щоб дозволити Уряду і громадськості контролювати загальний вплив на суспільство. Регулярні оцінки прогресу, в тому числі шляхом оцінки результатів діяльності міністерств, будуть використовуватися для виявлення і вирішення перешкод на шляху реалізації Середньострокового плану.

Публічна звітність

Інформація про хід виконання Середньострокового плану буде оприлюднюватися Прем'єр-міністром України кожного року.

I. ЕКОНОМІЧНЕ ЗРОСТАННЯ

1. Спрощення адміністрування податків, як інструмент залучення інвестицій та створення нових робочих місць

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

Податкові реформи, які проводилися протягом останніх років з метою побудови справедливої, прозорої та передбачуваної податкової системи, частково покращили ситуацію щодо податкового навантаження на бізнес та адміністрування податків.

Проте існує потреба у подальших ефективних заходах для усунення певних недоліків у податковій системі, а саме: комунікаційних прогалин між ДФС та платниками податків, неузгодженостей та прогалин у податковому законодавстві в частині адміністрування податків, існування умов для відтоку українського капіталу до юрисдикцій з низьким рівнем оподаткування з метою мінімізації податкових зобов'язань, зловживання органами доходів і зборів своїми повноваженнями, тінізації економіки.

Існування таких недоліків не сприяє сталому економічному зростанню економіки України, залученню іноземних інвестицій та розвитку бізнесу в Україні.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

На не достатні темпи розвитку вітчизняної економіки у 2016 році вплинув ряд факторів зовнішнього та внутрішнього характеру, які призвели, зокрема, до занадто повільного ніж очікувалось зростання реального ВВП у поточному році (за даними Держстату у II кварталі 2016 року порівняно з II кварталом 2015 року зростання становить 1,4 відсотка, у I кварталі – 0,1 відсотка, прогноз – 2 %), до ще більшої девальвація гривні (за даними НБУ середньозважений курс на міжбанківському валютному ринку України у січні – вересні 2016 року становив 25,4 гривень за долар США проти прогнозного курсу 24,1 гривень за долар США у середньому на 2016 рік) та падіння експорту товарів та послуг (за даними НБУ за січень – серпень 2016 року до відповідного періоду минулого року на 8,5 відсотка, тоді як відповідно до макроекономічного прогнозу передбачалося зростання експорту товарів та послуг у 2016 році на 7,1 відсотка).

На сьогодні Україна у рейтингу Світового банку «Doing Business» за показником «Оподаткування» займає 83 місце серед 190 країн світу.

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Для забезпечення сталого розвитку держави важливим є спрощення системи оподаткування, створення простих і прозорих правил оподаткування, що як наслідок, створить сприятливі умови для ведення господарської діяльності, сприятливий інвестиційний клімат та підвищить позиції України в рейтингу Doing Business.

На першому етапі (до кінця 2017 року) будуть здійснені заходи щодо:

- запровадження повноцінного функціонування електронного сервісу «Електронний кабінет платника податків»;
- проведення переговорів щодо внесення змін до Конвенції про уникнення подвійного оподаткування з Бельгією, Францією, Іспанією, Туреччиною, Швейцарією;
- ліквідація податкової міліції та створення нового органу, на який покладатиметься обов'язок забезпечення запобігання, виявлення, припинення, розслідування та розкриття кримінальних правопорушень, об'єктом яких є фінансові інтереси держави та/або місцевого самоврядування
- продовження реорганізації ДФС з метою провадження її діяльності в рамках однієї юридичної особи;
- запровадження ведення єдиної бази індивідуальних податкових консультацій, що надаються ДФС в письмовій формі, з обов'язковим їх розміщенням на офіційному веб-сайті ДФС
- підготовка проекту графіку імплементації актів законодавства ЄС у сфері оподаткування підакцизних товарів та податку на додану вартість з урахуванням можливих економічних ризиків для здійснення прозорої підприємницької діяльності у цій сфері та започаткування процесу його опрацювання зі Стороною ЄС.

В середньостроковій перспективі пропонується:

- імплементація у податкове законодавство кроку 13 плану дій Організації економічного співробітництва та розвитку з протидії розмивання бази оподаткування та виведення прибутку з-під оподаткування (запровадження трирівневої структури документації з трансфертного ціноутворення);
- запровадження єдиного рахунка для сплати податків і зборів;
- запровадження подання єдиної звітності за єдиним соціальним внеском і податком на доходи фізичних осіб;
- запровадження загального декларування доходів і витрат фізичних осіб та податкового контролю з використанням непрямих методів за відповідністю доходів і витрат громадян.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Побудова сучасної справедливої податкової системи, що забезпечує рівність усіх платників податків перед законом та досягнення стратегічних цілей сталого економічного розвитку, що дозволить підвищити позицію України в рейтингу Doing Business: кінець 2017 року – 70 місце, кінець 2020 року – не нижче 30.

5. Відповідність пріоритету Програми діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

За вектором розвитку реформ, визначених Стратегією сталого розвитку «Україна – 2020», схваленою Указом Президента України від 12 січня 2015 року № 5/2015, податкова реформа є пріоритетним завданням.

Пріоритет відповідає положенням розділу Д Меморандуму з МВФ про економічну і фінансову політику.

6. Що уже було зроблено в попередній період

Результати роботи за попередній період:

- знижено ставку єдиного соціального внеску з 41 відсотка до 22 відсотків і скасовано утримання єдиного соціального внеску в розмірі 3,6 відсотка заробітної плати працівників;
- встановлено єдину базову ставку податку на доходи фізичних осіб у розмірі 18 відсотків (замість 15 і 20 відсотків);
- запроваджено порядок відшкодування податку на додану вартість з урахуванням черговості подання заяв про відшкодування, розміщення на сайті ДФС реєстрів заяв про повернення суми бюджетного відшкодування податку на додану вартість;
- зменшено ставки рентної плати за користування надрами для видобування природного газу з метою задоволення потреб промисловості та населення.

Крім того, в рамках системного удосконалення податкового законодавства у 2016 році:

- Верховною Радою України 21.12.2016 прийнято в цілому внесений Урядом проект Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо покращення інвестиційного клімату в Україні» (реєстр. № 5368) метою якого є покращення інвестиційного клімату в Україні за рахунок спрощення податкової системи та адміністрування податків, що матиме позитивний вплив на економічне зростання, залучення інвестицій та створення нових робочих місць;

Цим законопроектом, зокрема, передбачено положення щодо запровадження єдиного публічного Реєстру заяв на бюджетне відшкодування ПДВ, відповідного до якого орган, що здійснює казначейське обслуговування бюджетних коштів буде в автоматичному режимі перераховувати кошти, які підлягають відшкодуванню з бюджету;

- здійснюється робота відносно перегляду конвенцій про уникнення подвійного оподаткування та запобігання податковим ухиленням стосовно податків на доходи та капітал. Станом на сьогодні успішно проведено переговори з такими країнами, як Кіпр, Люксембург, Королівство Нідерланди, Австрія, Велика Британія. В рамках зазначених договорів підвищено ставки пасивних доходів (дивідендів, процентів, роялті) до рівня, передбаченого Модельною конвенцією ОЕСР та розширено обмін податковою інформацією;

- з метою продовження реформи Державної фіскальної служби та здійснення моніторингу ефективності реформ Міністром фінансів О. Данилюком затверджено Ключові показники ефективності для Державної фіскальної служби України на період з 1 жовтня 2016 року до 31 грудня 2017 року;

- підготовлено проекти законів України «Про фінансову поліцію», «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо створення Фінансової поліції», «Про внесення до Бюджетного кодексу України щодо створення Фінансової поліції».

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

В середньостроковій перспективі реалізація заходів з удосконалення податкового законодавства забезпечить:

- спрощення ведення бізнесу;
- спрощення процедури адміністрування податків та зборів;
- створення простих і прозорих правил оподаткування;
- створення сприятливого інвестиційного клімату;
- приведення у відповідність положення діючої Конвенції до модельної Конвенції ОЕСР;
- зменшення відтоку українського капіталу;
- налагодження партнерських відносин між бізнесом та контролюючими органами;
- покращення ефективності боротьби зі злочинами у сфері фінансів;
- підвищення позиції України в рейтингу Doing Business.

8. Послідовність кроків, які плануються зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту закону щодо запровадження єдиного рахунка для сплати податків і зборів	Запровадження системи сплати податків та зборів на єдиний рахунок	Мінфін ДФС Держказначейство	до 1 червня 2017 року	Спрощення ведення бізнесу. Спрощення процедури адміністрування податків та зборів
2. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту закону щодо запровадження податку на виведений капітал	Спрощення адміністрування податку на прибуток	Мінфін ДФС	до 1 червня 2017 року	Спрощення системи оподаткування, створення простих і прозорих правил оподаткування. Створення сприятливого інвестиційного клімату.
3. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту закону щодо подання єдиної звітності за єдиним соціальним внеском і податком на доходи фізичних осіб	Узгодження баз єдиного соціального внеску і податку на доходи фізичних осіб та можливість подання єдиної звітності за єдиним соціальним внеском і податком на доходи фізичних осіб	Мінфін ДФС Мінсоцполітики Пенсійний фонд	до 1 жовтня 2017 року	Забезпечення дотримання вимог щодо сплати єдиного соціального внеску, спрощення процедури адміністрування єдиного соціального внеску для бізнесу за рахунок подання єдиної звітності з податку на доходи фізичних осіб
4. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту закону щодо запровадження загального декларування доходів і витрат фізичних осіб та податкового контролю з використанням непрямих методів за відповідністю доходів і витрат громадян;	Запровадження автоматизованої системи моніторингу відповідності витрат фізичних осіб отриманим доходам, як одного з інструментів детінізації економіки України та протидії розмиванню податкової бази.	Мінфін ДФС НБУ НАЗК НАБУ Мінсоцполітики	до 31 грудня 2017 року	Запровадження інструментів детінізації економіки України та протидії розмиванню податкової бази.
5. Проведення переговорів щодо внесення змін до Конвенції про уникнення подвійного оподаткування з Бельгією, Францією, Іспанією, Туреччиною, Швейцарією	Запобігання відтоку українського капіталу до юрисдикцій з низьким рівнем оподаткування з метою мінімізації податкових зобов'язань	Мінфін ДФС	2017 рік	Приведення у відповідність положення діючої Конвенції до модельної Конвенції ОЕСР. Зменшення відтоку українського капіталу; розширення обміну податковою інформацією.
6. Розвиток електронних сервісів для платників податків, зокрема забезпечення	Забезпечення переходу до електронної взаємодії платників	ДФС	до 1 липня 2017 року	Розширення сфери застосування електронних сервісів; збільшення ролі

повноцінного функціонування електронного сервісу «Електронний кабінет платника податків»	податків та ДФС			електронних сервісів в роботі ДФС.
7. Ліквідація податкової міліції та створення нового органу, на який покладатиметься обов'язок забезпечення запобігання, виявлення, припинення, розслідування та розкриття кримінальних правопорушень, об'єктом яких є фінансові інтереси держави та/або місцевого самоврядування	Розділення сервісної та правоохоронної функцій фіскальної служби; Оптимізація структури та чисельності органів, які ведуть боротьбу зі злочинами у сфері фінансів, усунення дублювання їх функцій	Мінфін ДФС Мін'юст МВС СБУ Мінсоцполітики Мінекономрозвитку Нацдержслужба	2017 рік	Налагодження партнерських відносин між бізнесом та контролюючими органами. Покращення ефективності боротьби зі злочинами у сфері фінансів
8. Продовження реорганізації ДФС з метою провадження її діяльності в рамках однієї юридичної особи	Подальша реорганізація ДФС з урахуванням принципів, визначених стратегією реформи	Мінфін ДФС	2017 рік	Підвищення організаційної спроможності ДФС
9. Визначення порядку контролю, в тому числі моніторингу, центральним органом, що формує та реалізує фінансову політику, адміністрування центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову та митну політику, баз даних та інформаційних ресурсів, що використовуються для адміністрування податків, зборів та інших обов'язкових платежів	Забезпечення проведення незалежного аудиту баз даних та інформаційних ресурсів, що використовуються контролюючими органами	Мінфін ДФС	до 1 липня 2017 року	Усунення можливості ручного втручання органів ДФС в бази даних і електронні системи адміністрування податків та маніпуляції інформацією з цих баз.
10. Запровадження ведення єдиної бази індивідуальних податкових консультацій, що надаються ДФС в письмовій формі, з обов'язковим їх розміщенням на офіційному веб-сайті ДФС		ДФС	2017 рік	Забезпечення відкритості і прозорості роботи ДФС
11. Підготовка та подання на розгляд Уряду проектів графіків наближення ставок акцизного	Виконання зобов'язань щодо імплементації положень Директиви Ради №	Мінфін ДФС МЗС МОЗ Мінекономрозвитку	до 29 грудня 2017 року	Приведення національного податкового законодавства до законодавства ЄС

податку на тютюнові вироби до рівня, передбаченого у директивах ЄС	2011/64/ЄС від 21 червня 2011 року про структуру та ставки акцизного податку на тютюнові вироби	Мінагрополітики

2. Реформа митниці як інструмент покращення інвестиційного середовища

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

Питання необхідності реформування державної митної справи на різних етапах розвитку Української держави виникало неодноразово, однак остаточного та комплексного вирішення цього питання за роки незалежності досягнуто не було.

За результатами кодифікації законів та систематизації нормативно-правових актів, проведених у 2012 - 2013 роках, вдалось суттєво скоротити кількість актів законодавства, яким регулюється державна митна справа.

Проте, на сьогодні, ключовими проблемами на шляху розвитку державної митної справи та реформування митниці, зокрема, є:

складність, надмірна забюрократизованість та вразливість для корупції процедур здійснення митного контролю та оформлення, а також дозвільної системи, яка передбачає необхідність отримання великої кількості погоджень та дозволів;

відсутність збалансованості безпекової складової та спрощення митних процедур, впроваджених або впровадження яких передбачено найближчим часом.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

Середній час митного оформлення товарів в митниці складає близько 2 годин і 40 хвилин при імпорті товарів та однієї години при експорті товарів.

Проте, за даними рейтингу міжнародної торгівлі Doing business, загальний час на експорт для прикордонного і митного контролю складає 26 годин, для оформлення документів - 96 годин. Час на імпорт для прикордонного і митного контролю складає 72 години, для оформлення документів - 168 годин.

3. Мета, яку ми хочемо досягти в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Метою реформи митниці є поліпшення якості та підвищення ефективності роботи митниці шляхом підвищення її інституційної спроможності та прискорення експорту та імпорту товарів.

В результаті реформи буде:

проведено аудит та регламентування митних процедур;
імплементовано найкращі світові практики здійснення митного контролю в українське законодавство;
надано можливість оперативно приймати управлінські рішення з питань державної митної справи;
автоматизовано митні формальності та зменшено вплив людського фактору, а також запроваджено ефективну систему моніторингу та контролю на митниці;
модернізовано ІТ-систему та систему управління ризиками;
оновлено операційну діяльність митниць та покращено їх інституційну спроможність;
проведено повний аудит процедур нетарифного регулювання та їх приведення до світових стандартів;
регламентовано час та місця виконання обов'язків іншими контролюючими органами;
впроваджено концепцію фронт- і бек-офісів, що змінить порядок виконання митних формальностей;
активізовано процеси міжнародного митного співробітництва, розширено договірну базу з питань державної митної справи;

стандартизовано вимоги до облаштування інфраструктури портів, митних складів, митних терміналів, пунктів пропуску та місць митного оформлення.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Середній час митного оформлення товарів у 2017 році у митних режимах імпорту має складати 75 хвилин, експорту - 30 хвилин, транзиту - 15 хвилин.

В середньостроковій перспективі цей час має зменшитися до 60 хвилин для митного режиму імпорту, 20 хвилин - експорту та 10 хвилин - транзиту.

5. Відповідність пріоритету Програми діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

За вектором розвитку реформ, визначених Стратегією сталого розвитку «Україна - 2020», схваленою Указом Президента України від 12 січня 2015 року № 5/2015, реформа державної митної справи та інтеграція в митну спільноту Європейського Союзу є пріоритетним завданням.

Взаємні обов'язки країн у митних питаннях та сприянні торгівлі встановлено Главою 5 Розділу IV Угоди про асоціацію між Україною з однієї сторони та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони (далі - Угода).

В той же час, стаття 84 зазначеної Угоди передбачає, що поступове наближення до митного законодавства ЄС, як це визначено в стандартах ЄС та міжнародних стандартах, здійснюватиметься Україною згідно з додатком XV до цієї Угоди.

Реформа державної митної справи включатиме заходи з наближення законодавства, передбачені:

пунктом 209 Плану заходів з імплементації Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, на 2014-2017 роки, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 17.09.2014 № 847;

пунктами 35-38 Плану заходів з імплементації розділу IV "Торгівля і питання, пов'язані з торгівлею" Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, на 2016—2019 роки, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 18.02.2016 № 217;

планами імплементації деяких актів законодавства ЄС у сфері оподаткування, митних питань та сприяння торгівлі, схвалених розпорядженням Кабінету Міністрів України від 22.04.2015 № 391.

6. Що уже було зроблено в попередній період

Уряд працює над системним реформуванням митниці, спрямованим на подолання корупції, боротьбу з контрабандою та порушенням митних правил, автоматизацію існуючих та впровадження нових митних сервісів, спрощення митних процедур тощо.

Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 21.05.2014 № 160 утворено Державну фіскальну службу України реорганізувавши Міністерство доходів і зборів шляхом перетворення.

Міністром фінансів затверджено План інституційних змін діяльності ДФС, який розроблено з урахуванням рекомендацій Міжнародного валютного фонду. Планом передбачено проведення організаційної реструктуризації (оптимізації) органів ДФС, оптимізації витрат, модернізації та автоматизації процесів діяльності тощо. Наказом ДФС від 09.07.2015 № 482 затверджено План заходів ДФС з виконання Плану інституційних змін діяльності ДФС.

В рамках реалізації системної реформи митниці та з метою наближення українського законодавства в податковій та митній сферах до норм Угоди між Україною та ЄС про поглиблену зону вільної торгівлі (EUDCFTA) розроблено, схвалено Урядом та внесено на розгляд Верховної Ради України проект Закону України «Про внесення змін до Митного кодексу України щодо уповноваженого економічного оператора та спрощень митних формальностей», (реєстр. № 4777 від 03.06.2016).

Реалізація норм зазначеного законопроекту суттєво спростить митні формальності для підприємств з високим ступенем довіри, стане передумовою для майбутнього визнання статусу уповноважених економічних операторів, що надаватимуться органами доходів і зборів України, органами країн ЄС, та участі українських УЕО у формуванні так званих безпечних ланцюгів постачання товарів відповідно до вимог Рамкових стандартів Всесвітньої митної організації.

В рамках системного реформування митниці Урядом у 2016 році прийнято ряд рішень, зокрема:

1) постановою Кабінету Міністрів України від 25.05.2016 №364 «Деякі питання реалізації принципу «єдиного вікна» під час здійснення митного, санітарно-епідеміологічного, ветеринарно-санітарного, фітосанітарного, екологічного, радіологічного та інших видів державного контролю» затверджено Порядок інформаційного обміну між органами доходів і зборів, іншими державними органами та підприємствами за принципом «єдиного вікна» з використанням електронних засобів передачі інформації.

Реалізація норм зазначеної постанови дає змогу:

спростити та прискорити процес взаємодії підприємств та органів державної влади, які здійснюють митний, санітарно-епідеміологічний, ветеринарно-санітарний, фітосанітарний, екологічний, радіологічний та інші види контролю;

забезпечити одночасне проведення огляду товарів та/або відбору зразків всіма контролюючими органами та за наявності звернення декларанта про фізичний огляд – органами доходів і зборів.

За результатами аналізу функціонування інформаційного обміну за принципом «єдиного вікна» протягом вже майже чотирьох місяців, можна говорити про наявність позитивних тенденцій.

2) відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 08.06.2016 № 371 «Питання протидії незаконному переміщенню товарів через державний кордон України» прийнято рішення про створення Міжвідомчого цільового центру та 20 мобільних груп для попередження та виявлення фактів порушень законодавства з питань державної митної справи.

Мобільні групи розпочали діяльність з 5 вересня 2016 року в тестовому режимі та починаючи з 26 вересня – Центр та мобільні групи заступили на чергування в цілодобовому режимі.

За інформацією Центру у жовтні складено 75 протоколів про порушення митних правил, тимчасово вилучено товарів на загальну суму 10,1 млн. грн., вилучено та передано на відповідальне зберігання

понад 450 тисяч пачок цигарок на суму 7,5 млн. грн., вилучено предметів кримінального порушення на суму 1,1 млн. грн.

3) постановою Кабінету Міністрів України від 08.06.2016 № 370 «Про затвердження Порядку здійснення фото-, відеофіксації митних та інших формальностей, які проводяться контролюючими органами» запроваджено фото- і відео фіксацію проведення митних формальностей, зокрема, огляду (переогляду) товарів, транспортних засобів та інших формальностей, що проводяться державними контролюючими органами.

4) постановою Кабінету Міністрів України від 08.08.2016 №495 «Про утворення Міжрегіональної митниці Державної фіскальної служби» створено новий територіальний орган Державної фіскальної служби з розширеними функціями з метою припинення митних правопорушень та боротьби з корупцією.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

В середньостроковій перспективі реалізація реформи державної митної справи дасть можливість: впровадити найкращі світові стандарти у здійсненні митницями митного контролю та митного оформлення товарів і транспортних засобів, поліпшити якість та підвищити ефективність роботи митниці;

підвищити позиції України в міжнародному рейтингу спрощення ведення бізнесу;

запровадити новий механізм контролю за діяльністю працівників митниці;

забезпечити ефективну протидію корупції шляхом зменшення впливу «людського фактору»;

налагодити дієву взаємодію митниць з правоохоронними та контролюючими органами, населенням і бізнесом.

8. Послідовність кроків, які планується зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Розробка та прийняття Концепції реформування державної митної справи та плану заходів з її реалізації	З метою чіткої регламентації виконання заходів з реалізації реформи державної митної справи необхідно прийняти програмний документ, який міститиме завдання, терміни, відповідальних виконавців	Мінфін ЦОВВ	I квартал 2017 року	Реформа державної митної справи та інтеграція в митну спільноту Європейського Союзу
2. Прийняття законодавчих та нормативно-правових актів Кабінету Міністрів України, Мінфіну державних контролюючих органів	За результатами аудиту митних процедур необхідно синхронізувати норми митного законодавства, та актів з питань нетарифного регулювання. Прийняти акти для досягнення завдань, що ставляться при реалізації реформи	Мінфін ЦОВВ	Протягом 2017 року	Імплементация положень нового Митного кодексу ЄС, імплементацийного регламенту ЄС і делегованого регламенту ЄС дозволить запровадити кращі світові стандарти здійснення митної справи створить для бізнесу сприятливі умови ведення господарської діяльності. Очікується, що прийняття Закону України «Про внесення змін до Митного кодексу України,

затвердження постановою Уряду «Імплементативного регламенту митних формальностей» та наказом Мінфіну «Стандартних операційних процедур для митних формальностей» забезпечить повну кодифікацію законодавства з питань митної справи в трьох нормативних актах.				
3. Внесення змін до законодавства щодо передання повноважень зі здійснення екологічного та радіологічного контролю на кордоні органам доходів і зборів та Державної прикордонної служби	Зазначеними заходами передбачається: - зменшення кількості державних органів, які здійснюють контроль у пунктах пропуску через державний кордон; - удосконалення процесів міжвідомчої взаємодії; - оптимізація ресурсів, які витрачаються державою на здійснення державних видів контролю	Мінфін МВС Мінприроди Мінюст ДФС Держприкордонсл ужба	I квартал 2017 року	Прискорення перетину державного кордону, скорочення витрат часу та коштів для бізнесу на здійснення зовнішньоекономічної діяльності
4. Внесення змін до законодавства щодо подальшого розвитку електронної системи обміну інформацією за принципом «єдиного вікна»	Передбачаються: - подальша автоматизація митних формальностей; - розширення можливостей спілкування бізнесу з державними органами із використанням електронних засобів комунікації; - поширення на митний режим транзиту; - поступовий перехід від сканованих до електронних документів;	Мінфін ДФС Заінтересовані ЦОВВ	Протягом 2017 року	Переведення процедур одержання дозвільних документів ЦОВВ з паперової форми в електронний вигляд з подальшою інтеграцією даних в електронні інформаційні системи має призвести до відмови від використання паперових документів та печаток. Зазначене сприятиме збільшенню кількості оформлень в електронному вигляді (понад 50% всіх митних оформлень)
5. Впровадження єдиного рахунку ДФС (для митниць) в органах Держказначейства, з	Митне законодавство дозволяє підприємствам здійснювати митне	Мінфін ДФС Держказначейство	II квартал 2017 року	Створення єдиного рахунку дозволить підприємствам раціонально використовувати

якого можливо сплачувати митні платежі в будь-якій митниці	оформлення товарів у будь-якій митниці України, але суми коштів, які будуть стягуватися в процесі митного оформлення, потрібно перераховувати на рахунок визначеної митниці			грошові ресурси, сплачуючи податки в будь-якій митниці. При цьому, залишки коштів на різних рахунках митниць не виникатимуть
6. Підготовка підзаконних актів, необхідних для реалізації в повному обсязі інституту уповноважених економічних операторів, у тому числі форми анкети з результатами проведеної підприємством самооцінки, порядку надання сертифікатів уповноважених економічних операторів	Якнайшвидше запровадження в Україні інституту уповноважених економічних операторів відповідно до загальноприйнятих світових стандартів надасть можливість добросовісним українським підприємствам користуватися системою спеціальних спрощень митних формальностей	Мінфін Мінюст ДФС ДРС	2017 рік, протягом трьох місяців з дати набрання чинності законами (реєстр. № № 4776, 4777)	Інтеграція українського бізнесу в світову систему безпечних ланцюгів постачання дозволить скоротити витрати часу та коштів на ведення зовнішньоекономічної діяльності шляхом прискорення руху товарів між продавцями та покупцями

3. Створення системи моніторингу та контролю державної допомоги суб'єктам господарювання

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

Проблема 1. Виконання Україною зобов'язань, які виникли внаслідок підписання Договору про заснування Енергетичного Співтовариства

Україна приєдналась до Договору про заснування Енергетичного Співтовариства (далі – ДЕС) шляхом підписання 24 вересня 2010 року Протоколу про приєднання України до ДЕС, який набрав чинності для України 1 лютого 2011 року.

Згідно зі статтею 1 Протоколу про приєднання України до ДЕС, Україні надаються всі права, надані Договірним сторонам, і вона виконує всі зобов'язання, покладені на Договірні сторони ДЕС і всіма Рішеннями та Процедурними актами, ухваленими під час застосування ДЕС із часу набуття ним чинності.

Пунктом (с) частини першої та частиною другою статті 18 ДЕС встановлено, що будь-яка державна допомога на користь певних суб'єктів господарювання або певних енергоресурсів не є сумісною з належною дією ДЕС, оскільки може негативно вплинути на торгівлю енергопродуктами й матеріалами, для транспортування яких використовуються мережі, та підлягає оцінці на підставі критеріїв, які застосовуються в ЄС.

При цьому стаття 18 і Додаток III до ДЕС містять пряме посилання на положення про державну допомогу суб'єктам господарювання (далі – державна допомога), передбачені статтями 106 і 107 Договору про заснування ЄС (далі – ДФЄС).

Такі заходи мають оцінюватися на підставі критеріїв, що впливають із прямого застосування норм статей 101, 102, 107 ДФЄС, тобто, передбачається пряме застосування вказаних норм до кожної Договірної сторони, починаючи з дати приєднання до ДЕС і без подальших перехідних періодів (тобто для України – з 2011 року).

Статтею 107 ДФЄС передбачено, що якщо в Договорах не обумовлено інакше, допомога, яку в будь-якій формі надає держава-член або яку надано за рахунок державних ресурсів, що спотворює або загрожує спотворити конкуренцію, надаючи переваги певним суб'єктам господарювання або виробництву певних товарів, є несумісною з внутрішнім ринком тією мірою, якою вона впливає на торгівлю між державами-членами.

Разом з тим, статтею 6 ДЕС, зокрема, визначено, що Сторони вживатимуть усіх необхідних заходів – чи то загальних, чи то конкретних – для забезпечення виконання зобов'язань, які виникають із ДЕС.

Водночас, в тексті ДЕС відсутні положення, які б передбачали обов'язок України прийняти національне законодавство про державну допомогу.

Відповідальним органом, що здійснює координацію у рамках організації роботи стосовно виконання зобов'язань, що випливають із членства України в Енергетичному Співтоваристві (далі – ЕС), є Міністерство енергетики та вугільної промисловості України.

План заходів щодо виконання зобов'язань в рамках ДЕС (далі – План заходів) затверджено розпорядженням Кабінету Міністрів України від 03.08.2011 № 733-р.

Зобов'язання України щодо державної допомоги в енергетичному секторі вже вступили в силу відповідно до вищезгаданого Протоколу про приєднання України до ДЕС.

ДЕС не передбачені перехідні періоди для впровадження положень щодо державної допомоги.

У квітні 2014 року Секретаріатом ЕС ініційовано процедуру врегулювання спору стосовно невиконання Україною положень ДЕС (а саме: статті 6, підпункту (с) частини першої та частини другої статті 18) щодо недопустимості державної допомоги, яка спотворює або може спотворити конкуренцію, зокрема, шляхом закріплення зазначеного положення на законодавчому рівні. Так, у ноті Секретаріату ЕС, зокрема, зазначено, що: «Україна більш ніж за два роки не спромоглася завершити процес створення законодавчої бази та умов контролю державної допомоги».

Пізніше, Секретаріатом ЕС було повідомлено, що у разі, якщо до кінця 2017 року Україна здійснить дієві кроки у напрямку забезпечення виконання зазначених зобов'язань (наприклад, розпочне створення переліку програм державної допомоги в сфері енергетики або розпочне роботу над розробкою вторинного законодавства), подальшу процедуру врегулювання спору може бути призупинено і справу не буде направлено до Ради Міністрів ЕС.

Додатково:

На початку поточного 2016 року Секретаріатом ЕС було запропоновано внести зміни до ДЕС, відповідно до яких, зокрема Антимонопольний комітет України (далі – Комітет) як Уповноважений орган з питань державної допомоги повинен був би інформувати Секретаріат ЕС про будь-які плани щодо надання допомоги та брати до уваги висновки Секретаріату ЕС перед наданням такої допомоги.

Антимонопольний комітет України щодо запропонованих Секретаріатом ЕС змін наголошував на тому, що у разі доповнення статті 18 ДЕС новою частиною третьою у запропонованій редакції, фактично матиме місце передача частини повноважень уповноваженого органу з питань державної допомоги суб'єктам господарювання в Україні Секретаріату ЕС. Йдеться, зокрема, про розгляд повідомлень про нову державну допомогу суб'єктам господарювання у сфері енергетики, а також прийняття рішень щодо її допустимості для конкуренції.

Крім того, обов'язковість прийняття уповноваженим органом з питань державної допомоги суб'єктам господарювання до уваги висновків Секретаріату ЕС під час розгляду повідомлень про нову державну допомогу суб'єктам господарювання, передбачена запропонованою редакцією частини третьої статті 18 ДЕС, фактично призводить до втрати уповноваженим органом самостійності у прийнятті рішень щодо державної допомоги суб'єктам господарювання у сфері енергетики.

Враховуючи викладене, Україна буде позбавлена можливості виконання взятих на себе зобов'язань відповідно до статті 267 Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони (далі – Угода), в частині створення незалежного у своїй діяльності органу, який би мав повноваження, необхідні для застосування у повному обсязі статті 262 Угоди (про деталі йтиметься далі).

Реалізація положень частини третьої статті 18 ДЕС у запропонованій редакції потребувала б внесення змін до Угоди в частині виключення зі сфери її застосування положень щодо моніторингу та контролю державної допомоги у сфері енергетики (з відображенням відповідних змін у національному законодавстві України з питань державної допомоги).

Після проведення ряду зустрічей на високому рівні та розгляду зауважень та застережень, які були надані Антимонопольним комітетом України, редакцію пункту 3 статті 18 ДЕС було запропоновано у такій редакції: «Компетентні органи влади Договірних Сторін зобов'язані повідомити Секретаріату про всі наявні системи допомоги, а також про отримання будь-якого повідомлення від суб'єктів господарювання щодо надання нової державної допомоги та будь-які прийняті рішення».

Проблема 2. Виконання Україною зобов'язань, які виникли внаслідок підписання Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони.

27 червня 2014 року Україною було підписано Угоду, яка була ратифікована Законом України від 16.09.2014 № 1678-VII «Про ратифікацію Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони».

Однією зі складових Угоди є зобов'язання України щодо створення ефективної системи моніторингу та контролю державної допомоги суб'єктам господарювання.

Статтею 267 глави 10 розділу IV Угоди встановлені чіткі вимоги щодо етапів та термінів створення в Україні національної системи контролю державної допомоги.

Так, зокрема, відповідно до зазначеної статті:

1) протягом трьох років з дати набрання чинності Угодою Україна має прийняти національне законодавство про державну допомогу суб'єктам господарювання та заснувати незалежний у своїй

діяльності орган, який матиме повноваження, необхідні для застосування у повному обсязі статті 262 цієї Угоди. **Будь-яка нова допомога, яка надається в Україні, має відповідати положенням статей 262 та 264 цієї Угоди** впродовж одного року з дати заснування такого органу;

2) **протягом п'яти років** з дати набрання чинності цією Угодою **Україна має створити повний реєстр програм державної допомоги суб'єктам господарювання, яка надавалася до заснування уповноваженого органу у сфері державної допомоги суб'єктам господарювання, та має привести ці програми допомоги у відповідність до критеріїв**, визначених у статтях 262 та 264 цієї Угоди, протягом строку не більше ніж сім років з дати набрання чинності цією Угодою;

3) **протягом перших п'яти років** після набрання чинності цією Угодою, **будь-яка державна допомога, надана Україною, має оцінюватись за правилами, ідентичними правилам ЄС.**

Обґрунтування

На виконання міжнародних зобов'язань України щодо створення системи контролю державної допомоги, у липні 2014 року ВРУ прийняла Закон України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» № 1555-VII (далі – Закон), який набирає чинності в повному обсязі 2 серпня 2017 року.

Кабінетом Міністрів України розпорядженням від 4 березня 2013 року № 102 було затверджено План заходів щодо проведення інституційної реформи у сфері моніторингу та контролю державної допомоги суб'єктам господарювання та реалізації положень Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» (далі – План).

Вказаний План передбачає здійснення низки заходів спрямованих, зокрема на:

- зміцнення кадрового потенціалу та підвищення рівня обізнаності суспільства з питань надання державної допомоги суб'єктам господарювання;
- створення консультативної мережі з питань державної допомоги;
- нормативно-правове забезпечення проведення моніторингу та здійснення контролю за наданням державної допомоги суб'єктам господарювання;
- організаційно-технічне забезпечення проведення моніторингу державної допомоги суб'єктам господарювання;
- приведення актів законодавства, які передбачають надання державної допомоги суб'єктам господарювання, у відповідність із Законом та строки їх виконання.

Законом Комітет визначено уповноваженим органом з питань моніторингу та контролю за державною допомогою суб'єктам господарювання в Україні та встановлено правові засади проведення моніторингу державної допомоги суб'єктам господарювання та здійснення контролю за допустимістю такої допомоги для конкуренції.

Відповідно до Закону до повноважень Комітету у цій сфері належить, зокрема, визначення порядку: подання та оформлення повідомлень про нову державну допомогу та про внесення змін до умов чинної державної допомоги, розгляду справ про державну допомогу, проведення моніторингу державної допомоги, ведення реєстру державної допомоги, визначення форм та вимог щодо подання інформації про чинну державну допомогу, а Планом, в свою чергу, встановлюються строки для їх реалізації.

На цей час АМКУ вже прийнято вторинне законодавство, яке регулює:

- порядок проведення моніторингу державної допомоги суб'єктам господарювання;
- порядок, форми та вимоги щодо подання АМКУ інформації про чинну державну допомогу суб'єктам господарювання;
- порядок ведення та доступу до реєстру державної допомоги суб'єктам господарювання;
- порядок подання та оформлення повідомлень про нову державну допомогу та про внесення змін до умов чинної державної допомоги;
- порядок розгляду справ про державну допомогу (включно з порядком відкликання рішень, прийнятих за результатами розгляду повідомлень або справ про державну допомогу суб'єктам господарювання).

На цей час, триває робота над розробкою проєктів актів Кабінету Міністрів України щодо визначення критеріїв оцінки допустимості державної допомоги суб'єктам господарювання, які передбачені частиною другою статті 6 Закону, а також порядку повернення незаконної державної допомоги, недопустимої для конкуренції.

Висновки

Враховуючи вказане вище, Антимонопольним комітетом України основним пріоритетом діяльності на 2017–2020 роки визначено створення ефективної системи моніторингу та контролю державної допомоги суб'єктам господарювання.

Наслідком невиконання Україною умов Договору про заснування Енергетичного Співтовариства в частині забезпечення контролю за державною допомогою може бути порушення справи проти України про не виконання умов ДЕС, яку буде передано на розгляд Ради Міністрів ЄС.

Відповідно до статті 476 Угоди Сторони повинні вживати будь-яких загальних або конкретних заходів, необхідних для виконання своїх зобов'язань, передбачених цією Угодою. Вони забезпечують досягнення цілей, встановлених у цій Угоді.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація.

Оскільки Закон України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» набирає чинності в повному обсязі з 2 серпня 2017 року, надати необхідні кількісні показники буде можливо лише за результатами практичного застосування норм вказаного Закону.

За оцінками експертів проектів технічної допомоги ЄС, обсяг державної підтримки суб'єктів господарювання в Україні становить близько 9 % ВВП, в той час, як у країнах ЄС – до 1 – 2 %.

Проблеми, які вже виявлено Антимонопольним комітетом України.

- в Україні часто державна допомога суб'єктам господарювання надається на цілі, які є забороненими у ЄС, наприклад: державна допомога вугледобувним підприємствам надається з метою підтримки збиткових шахт, будівництво нових та переоснащення старих. В ЄС допустимі витрати для державної допомоги вугледобувним підприємствам мають бути обмежені виключно витратами, пов'язаними із закриттям та ліквідацією шахт:

- державна допомога суб'єктам господарювання має бути обмежена у часі, натомість в Україні діють заходи, які містять ознаки державної допомоги, майже стільки ж часу як Україна отримала всю незалежність;

- має застосовуватися принцип конкурентного нейтралітету, а саме: мають застосовуватися прозорі критерії відбору отримувачів державної допомоги, а також слід відмовитись від практики надання допомоги переважно державним підприємствам. Яскравим прикладом цього є, знову ж таки, ряд програм державної допомоги суб'єктам господарювання, які надаються вугільним шахтам.

Ще один приклад – надання за рахунок бюджетних коштів державної підтримки на відновлення платоспроможності банківських установ. За відсутності належного техніко-економічного обґрунтування та розрахунків, надання державної допомоги не призводить до запланованої мети – фінансового оздоровлення установи. Отже державні ресурси витрачаються марно.

Довідково:

Разом з тим, за оцінкою європейських експертів протягом 2011 – 2014 років система державної підтримки суб'єктів господарювання в Україні мала переважно галузевий характер: протягом трьох останніх років найбільші обсяги державної підтримки (в основному у формі прямих субсидій, державних гарантій та податкових пільг) отримували виробники сільськогосподарської продукції. Значною підтримкою з боку держави також користувалися підприємства вугільної та енергетичної галузей. За оцінкою експертів галузеві заходи, наприклад у 2012 році, склали близько 43,5 % (46,1 млрд грн) від загального обсягу фінансових ресурсів, виділених для надання державної підтримки господарської діяльності в Україні.

В той же час, горизонтальні заходи підтримки могли б допомогти залучити інвестиції, допомоги розвитку МСП, дослідженням та розробкам, створенню нових робочих місць, енергоефективності, захисту навколишнього середовища, регіонального розвитку – проте, такі горизонтальні заходи підтримки були обмеженими у часі.

Найбільші обсяги державної підтримки (у тому числі субсидій, податкові пільги, списання заборгованості, державні гарантії і компенсації) отримували державні підприємства, які працюють в енергетичному секторі (у тому числі вугледобувні), а також у галузях судно- і літакобудування, металургії та розвитку IT-технологій.

На енергетичний сектор (у тому числі добування вугілля, нафти, газу, виробництва електроенергії) в середньому припадало близько 30 % сукупного обсягу бюджетної підтримки суб'єктів господарювання в Україні у 2011 – 2013 роках.

Загальний обсяг недоотриманих доходів до бюджету через надання податкових пільг суб'єктам господарювання складав приблизно 3,5 % від річного обсягу ВВП (32 – 45 млрд грн.)

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

До кінця 2017 року – вся нова державна допомога має надаватися за правилами на недискримінаційній основі та з дотриманням вимог Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».

До 2020 року – розпочато процес приведення існуючої державної допомоги суб'єктам господарювання до вимог Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання»; здійснено оцінку загального стану надання в Україні державної допомоги; виконання Україною міжнародних зобов'язань, взятих відповідно до ДЕС та Угоди.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

До кінця 2017 року співвідношення обсягу наданої державної допомоги та ВВП істотно не зміниться.

До кінця 2020 року очікується зменшення зазначеного співвідношення, здійснення попередньої оцінки якого є неможливим на цей час.

5. Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Цей пріоритет не включений до Програми діяльності Кабінету Міністрів України.

Система моніторингу та контролю державної допомоги суб'єктам господарювання як новий для України інститут права, створюється на виконання Україною Договору про засування Енергетичного Співтовариства та Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони.

6. Що уже було зроблено в попередній період

I. На виконання міжнародних зобов'язань України, визначених Угодою СОТ, Угодою про партнерство та співробітництво між Європейськими Співтовариствами і Україною, Договором про заснування Енергетичного Співтовариства, Порядком денним асоціації Україна – ЄС, Верховною Радою України 01.07.2014 було прийнято Закон України № 1555-VII "Про державну допомогу суб'єктам господарювання".

Закон встановлює правові засади проведення моніторингу державної допомоги суб'єктам господарювання, здійснення контролю за допустимістю такої допомоги для конкуренції, а також спрямовано на забезпечення захисту та розвитку конкуренції, підвищення прозорості функціонування системи державної допомоги та дотримання міжнародних зобов'язань України у сфері державної допомоги.

II. З метою запобігання виділенню коштів з державного бюджету на державну допомогу суб'єктам господарювання, яка може призвести до спотворення конкуренції на товарних ринках, Комітетом розроблено проект Закону України "Про внесення змін до Бюджетного кодексу України щодо рішень Уповноваженого органу з питань державної допомоги", який 14 травня 2015 року Верховною Радою України було прийнято за № 416-VIII.

Зазначений Закон сприятиме ефективному застосуванню Закону України "Про державну допомогу суб'єктам господарювання", а також виконанню зобов'язань України, які виникли після підписання економічної частини Угоди про асоціацію між Україною та ЄС, а також інших міжнародних зобов'язань України, зокрема тих, які виникають з Договору про заснування Енергетичного Співтовариства.

III. Антимонопольним комітетом України прийнято розпорядження:

1. 28.12.2015 № 43-рп "Деякі питання реалізації Закону України "Про державну допомогу суб'єктам господарювання".

Розпорядженням, зокрема, затверджено:

- Порядок проведення моніторингу державної допомоги суб'єктам господарювання;
- Порядок, форми та вимоги щодо подання Антимонопольному комітету інформації про чинну державну допомогу суб'єктам господарювання;
- Порядок ведення та доступу до реєстру державної допомоги суб'єктам господарювання.

Розпорядження зареєстровано в Міністерстві юстиції України 26.01.2016 за № 140/28270.

2. 04.03.2016 № 2-рп "Про затвердження Порядку подання та оформлення повідомлень про нову державну допомогу та про внесення змін до умов чинної державної допомоги".

Розпорядження зареєстровано в Міністерстві юстиції України 04.04.2016 за № 501/28631.

3. 12.04.2016 № 8-рп "Про затвердження Порядку розгляду справ про державну допомогу".

Розпорядженням також врегульовано порядок відкликання рішень, прийнятих за результатами розгляду повідомлення про нову державну допомогу суб'єктам господарювання або справ про державну допомогу суб'єктам господарювання.

Розпорядження зареєстровано в Міністерстві юстиції України 06.05.2016 за № 686/28816.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Законодавче та інституційне забезпечення реформи у наданні державної допомоги суб'єктам господарювання - до 02.08.2017 система моніторингу та контролю державної допомоги має бути сформованою та готовою до функціонування.

Основний принцип – державна допомога, яка не сумісна з конкуренцією, не може бути надана.

Впровадження попереднього контролю сумісності нових програм та заходів державної допомоги з конкуренцією.

Існуюча державна допомога має бути приведена у відповідність до вимог Закону.

Незаконна державна допомога підлягає поверненню в повному обсязі (з відсотками).

8. Послідовність кроків, які планується зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Завершення нормативно-правового забезпечення впровадження ефективної системи моніторингу та контролю державної допомоги	Закон України "Про державну допомогу суб'єктам господарювання" носить рамковий характер та потребує прийняття низки підзаконних актів	Антимонопольний комітет Мінекономрозвитку Мінфін Мінекології Міненерговугілля Мінінфраструктури Мінкультури МОН МОЗ Мінрегіон Мінсоцполітики Мін'юст НКРЕКП НКРЗІ НКЦПФР НКРФП НБУ ФДМУ	02.08.2017 (III квартал)	Сформована правова база для впровадження ефективної системи моніторингу та контролю державної допомоги
2. Інституційне забезпечення впровадження ефективної системи моніторингу та контролю державної допомоги	Антимонопольний комітет (як уповноважений орган) повинен бути здатним реалізовувати додаткові функції, покладені на нього Законом України "Про державну допомогу суб'єктам господарювання". Надавачі державної допомоги повинні бути здатними виконати вимоги зазначеного Закону.	Антимонопольний комітет ЦОВВ	02.08.2017 (III квартал)	Забезпечення інституційної спроможності впровадження ефективної системи моніторингу та контролю державної допомоги
3. Підвищення обізнаності з питань державної допомоги	Система моніторингу та контролю державної допомоги суб'єктам господарювання є абсолютно новою галуззю права в Україні.	Антимонопольний комітет	02.08.2017 (III квартал)	Підвищення обізнаності надавачів державної допомоги щодо вимог Закону, правил та процедур, передбачених ним.
4. Впровадження платформи для здійснення моніторингу та ведення реєстру державної допомоги	Здійснення моніторингу та ведення реєстру державної допомоги за допомогою електронних засобів істотно підвищить їх ефективність.	Антимонопольний комітет Мінфін	02.08.2017 (III квартал)	Започаткування здійснення моніторингу державної допомоги та ведення її реєстру

4. Розвиток конкуренції, малого та середнього бізнесу

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

Наявна модель економіки України, яка сформувалася на зламі минулої соціалістичної моделі, характеризується надмірним та неефективним адміністративним навантаженням, а також недостатністю розвитку конкуренції – основного інструменту ринкової економіки, який стимулює суб'єктів господарювання підвищувати ефективність виробництва, знижувати виробничі затрати, підвищувати якість продукції (товарів, робіт, послуг), прискорювати впровадження новітніх досягнень науки і техніки. Натомість, на ринках України функціонує значна частка великого бізнесу, переважно олігархічного походження. При цьому державою і досі не створено ефективної системи розвитку конкуренції на ринках, дієвих інституційних та фінансових механізмів стимулювання розвитку малого та середнього бізнесу.

Наслідками функціонування економіки за такої моделі є:

низький рівень активності та гнучкості виробництва;

надмірний рівень концентрації та монополізація окремих товарних ринків, що спотворює конкуренцію та звужує можливості для розвитку;

зростання цін, яке не може бути пояснено впливом об'єктивних чинників;

відсутність пріоритетів державної політики щодо розвитку малого та середнього підприємництва, не повністю розкритий потенціал малого середнього підприємництва;

розвиток галузей, здебільшого орієнтованих на експорт сировини.

Ще однією характеристикою цієї моделі є збереження значної частки державної власності. Економіка країни обтяжена великою кількістю неефективних державних підприємств (з низьким технологічним рівнем та неефективним менеджментом), що у підсумку призводить до утворення значних збитків у діяльності державного сектору економіки на тлі неефективного управління державним майном. Зрештою, утримання такої кількості збиткових, неконкурентоздатних державних підприємств руйнує потенціал економічної системи і не дає можливості стати на шлях інституційних та технологічних перетворень.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

Місце України у рейтингу легкості ведення бізнесу (Doing business) – 80 місце (серед 190 країн) у 2016 році (рейтинг Doing business 2017), тоді як Німеччина займає 17 місце, Польща – 24, Франція – 29, Італія – 50.

Показники	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Місце України у рейтингу легкості ведення бізнесу (Doing business)	152 / 183 країн	140 / 185 країн	112 / 189 країн	87 / 189 країн	81 / 189 країн	80 / 190 країн
Кількість зайнятих у МСБ, млн. осіб	7,7	7,5	7,3	6,9	6,5	–
Частка МСБ у доданій вартості (за витратами виробництва), % до загальної суми	x	x	62,5	57,9	59,0	–
Частка підприємств у загальному обсязі виробництва (реалізації), що діють на:						
ринках з конкурентною структурою, %	49,2	45,7	47,5	42,7	–	–
на ринках з ознаками колективного домінування або олігопольних ринках (на яких частка трьох найбільших суб'єктів господарювання перевищувала 50%), %	17,7	16,9	15,4	16,7	–	–
на ринках з ознаками одноосібного домінування (на яких частка найбільшого суб'єкта господарювання становила понад 35%), %	25,9	29,9	25,4	30,8	–	–
на монополізованих ринках	7,2	7,5	11,8	9,8	–	–
Питома вага державного сектору економіки, %	x	x	9,8	10,3	11,3	–
Питома вага доданої вартості за витратами виробництва суб'єктів господарювання державного сектору економіки в загальному обсязі доданої	x	x	x	19,9	19,34	–

вартості за витратами виробництва суб'єктів господарювання, %						
Економія коштів за рахунок проведення конкурентних процедур закупівель, млрд.грн.	x	x	x	x	x	8

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

У довгостроковій перспективі наша мета - перетворення економіки України на висококонкурентну приватну економіку з високою часткою МСБ.

В середньостроковій перспективі мета - перетворення МСБ на джерело нових робочих місць та важливу ланку всіх ланцюгів виробництва, підприємств державного сектору – на ефективних учасників господарських відносин в економіці країни.

Цілями 2017 року є розвиток підприємництва шляхом зменшення кількості адміністративних бар'єрів для бізнесу, створення умов для покращення доступу до фінансових (кредитних) ресурсів малому та середньому бізнесу, зменшення монополізованості ринків, перетворення державних підприємств на прибуткові суб'єкти господарювання.

Ключовими напрямками для досягнення цих цілей у 2017-2020 роках є: створення належних умов ведення бізнесу та забезпечення доступу до ресурсів, активізація процесів приватизації, зміна системи державного управління підприємствами, продовження реформування системи публічних закупівель.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

місце України у рейтингу легкості ведення бізнесу (Doing business): у 2017 році – увійти у ТОП 50, у 2020 році – увійти у ТОП 30;

кількість зайнятих у МСП: у 2017 році – 6,7 млн. ос., у 2020 році – 7,0 млн. ос.;

частка підприємств, що діють на ринках з конкурентною структурою: у 2017 році – 50% до загального обсягу виробництва (реалізації), у 2020 році – 55%;

частка МСБ у доданій вартості (за витратами виробництва) у 2017 році - 60%, у 2020 році – 70%;

економія коштів за рахунок проведення конкурентних процедур закупівель – у 2017 році 34 млрд. гривень. У середньостроковій перспективі – 25 млрд. гривень на рік.

5. Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Пріоритет відповідає:

Програмі діяльності Кабінету Міністрів України (постанова Верховної Ради України від 14.04.2016 № 1099-VIII);

Стратегії сталого розвитку “Україна – 2020” (Указ Президента України від 12.01.2015 № 5/2015);

Угоді про Асоціацію між Україною та ЄС (ратифіковано Законом України від 16.09.2014 № 1678-VII);

Меморандуму про взаємопорозуміння між Україною як Позичальником та Європейським Союзом як Кредитором щодо отримання Україною макрофінансової допомоги Європейського союзу;

Стратегії реформування системи публічних закупівель (“дорожній карті”), (розпорядженням Кабінету Міністрів України від 24.02.2016 № 175).

6. Що уже було зроблено в попередній період

З метою формування конкурентного середовища та забезпечення розвитку середнього і малого підприємництва було:

спрощено умови ведення бізнесу:

зменшено кількість дозволів більш як на 40% – із 143 до 84;

зменшено кількість видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню, з 56 до 30;

розпочато впровадження процедури надання адміністративних послуг для бізнесу в електронному вигляді;

зменшено кількість контролюючих органів та перевірок, що проводяться контролюючими органами, шляхом запровадження проведення комплексних перевірок;

розпочата робота Ради бізнес-омбудсмена.

підвищено прозорість та конкурентність у сфері публічних закупівель:

введено в дію для центральних органів виконавчої влади з 01.04.2016 та з 01.08.2016 для всіх замовників, що здійснюють діяльність в окремих сферах господарювання положення Закону України від 25.12.2015 № 922-VIII “Про публічні закупівлі” та здійснено відповідний перегляд нормативно-правової бази (прийнято два акти Уряду та сім актів Мінекономрозвитку);

запущено разом з громадськими організаціями та бізнесом в публічний доступ модуль бізнес-аналітики, який в інтерактивному режимі реального часу надає громадянам доступ до інформації про закупівлі, що здійснюються в рамках пілотного проекту (bi.prozorro.org);

запроваджено практику оприлюднення запитів та відповідей на актуальні питання, з якими звертаються суб'єкти сфери закупівель, на офіційному веб-сайті Мінекономрозвитку;

створено Інформаційний ресурс Уповноваженого органу, на якому будуть надаватися безоплатні консультації з питань закупівель, створено он-лайн-модуль з метою навчання суб'єктів у сфері закупівель;

2016 року Україною ратифіковано Угоду СОТ про державні закупівлі, створено пілотний проектний офіс GPAinUA, мета якого – забезпечення підтримки та надання консультації українським компаніям під час участі у міжнародних тендерах країн УДЗ, а також аналіз перепон та допомога у вирішенні спірних питань при порушенні країнами умов УДЗ.

створено умови для проведення прозорої та відкритої приватизації підприємств державної власності:

затверджено перелік об'єктів державної власності, що підлягають приватизації у 2015 – 2017 роках, в кількості 398 одиниць;

затверджено перелік інвестиційно привабливих об'єктів до продажу, в процесі приватизації яких можуть бути залучені радники (дев'ять об'єктів);

протягом 2014-2015 років у процесі приватизації змінили форму власності 217 державних підприємств, до загального фонду державного бюджету від приватизації державного майна надійшло майже 620 млн. гривень;

за 9 місяців 2016 року в процесі приватизації змінили форму власності 296 об'єктів, з яких державних – 90, комунальних – 206 об'єктів.

розпочато комплексну реформу у державному секторі, у тому числі реформу корпоративного управління;

прийнято порядок створення наглядової ради у державному та комунальному підприємстві, визначення її повноважень;

прийнято порядок включення незалежних членів наглядової ради до складу наглядової ради державного підприємства та акціонерного товариства;

прийнято порядок проведення обов'язкового аудиту та опублікування річної звітності суб'єктів господарювання держсектору.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Створення сприятливих умов для розвитку підприємництва надасть можливість ліквідувати адміністративні бар'єри, зменшити часові і фінансові витрати суб'єктів малого та середнього підприємництва на дотримання вимог державного регулювання, дозволить оптимізувати кількість заходів державного нагляду (контролю), що сприятиме розвитку МСП в Україні, збільшенню робочих місць, підвищенню гнучкості виробництва до змінних потреб населення.

Підвищення прозорості публічних закупівель зменшить можливості для зловживань (корупції) та забезпечить економію фінансових ресурсів, а зменшення бар'єрів для участі в закупівлях призведе до підвищення конкуренції, що в свою чергу надасть можливість більш ефективно здійснювати закупівлі.

8. Послідовність кроків, які плануються зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
<i>В напрямку легкості ведення бізнесу:</i>				
1. Визначення стратегічних пріоритетів державної політики у сфері розвитку сектору малого та середнього підприємництва на середньостроковий період	Затвердження Стратегії розвитку малого та середнього підприємництва	Мінекономрозвитку інші центральні органи виконавчої влади неурядові організації (за згодою)	I квартал	Забезпечення підтримки розвитку МСБ з боку держави, створення сприятливого інвестиційного клімату, підвищення рівня довіри з боку міжнародної спільноти до економіки України
	Розроблення плану заходів щодо реалізації стратегічних напрямів, визначених Стратегією		II квартал	

2. Зменшення адміністративних бар'єрів у бізнесі	Розроблення нормативно-правових актів, реалізація яких спрямована на дерегуляцію господарської діяльності	Мінекономрозвитк у ДРС інші центральні органи виконавчої влади	Протягом року	
3. Імплементация кращих практик якісного та ефективного регулювання, відображених Групою Світового банку у методології рейтингу "Ведення бізнесу"	Розроблення нормативно-правових актів, реалізація яких спрямована на підвищення позиції України в рейтингу "Ведення бізнесу"	Мінекономрозвитк у інші центральні органи виконавчої влади	Протягом року	Створення умов для входження України у 2017 році у ТОП-50 кращих країн світу за сприятливістю умов для провадження підприємницької діяльності; у 2018 році – у ТОП 30; збільшення обсягу іноземних та внутрішніх інвестицій
4. Підвищення ефективності роботи органів державного нагляду (контролю), посилення правової захищеності суб'єктів господарювання	Розроблення: - Порядку функціонування інтегрованої автоматизованої системи державного нагляду (контролю), - Порядку здійснення комплексних планових заходів державного нагляду(контролю), - Порядку проведення перевірок органів державного нагляду (контролю)	Мінекономрозвитк у ДРС	III квартал	Забезпечення зменшення кількості заходів державного нагляду (контролю), посилення правової захищеності суб'єктів господарювання та розширення можливостей щодо захисту їх прав шляхом:
			II квартал	- нормативного забезпечення функціонування інтегрованої автоматизованої системи державного нагляду (контролю);
			II квартал	- упорядкування здійснення комплексних планових заходів державного нагляду (контролю);
		ДРС	IV квартал	- підвищення відповідальності органів державного нагляду (контролю). Вільний доступ широкого загалу підприємців до інформації про заходи державного нагляду (контролю); підвищення рівня взаємної довіри між суб'єктами господарювання та органами державної влади; моніторинг ефективності та
	Створення та введення в експлуатацію інтегрованої автоматизованої системи державного нагляду (контролю) за інформацією про всі заходи державного нагляду (контролю)			

				законності роботи контролюючих органів в частині проведення комплексних перевірок; посилення правової захищеності суб'єктів господарювання та розширення можливостей щодо захисту їх прав
5. Підключення до відповідних інформаційних систем органів ринкового нагляду	Виконання Законів України “Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції” та “Про загальну безпечність нехарчової продукції”	Мінекономрозвитку	IV квартал	
6. Вироблення державної політики у сфері захисту прав споживачів	Розроблення Концепції державної політики у сфері захисту прав споживачів на період до 2020 року	Мінекономрозвитку	I квартал	Забезпечення захисту прав споживачів та посилення співпраці між органами державної влади та громадськістю у сфері захисту прав споживачів
	Розроблення плану заходів з реалізації Концепції державної політики у сфері захисту прав споживачів на період до 2020 року	Мінекономрозвитку	Протягом трьох місяців після схвалення зазначеної Концепції	
7. Забезпечення проведення кількісних розрахунків вигод і витрат при запровадженні кожного регулювання, у тому числі для малого бізнесу	Створює умови для запровадження виключно економічно доцільних регуляторних актів, сприяє зниженню адміністративного та фінансового навантаження на суб'єктів господарювання	Центральні органи виконавчої влади	постійно	Підвищення якості регуляторних актів
8. Скасування обмежень з боку ЄС на експорт вітчизняної продукції у трьох пріоритетних секторах української промисловості	Укладення Угоди АСАА у трьох пріоритетних секторах української промисловості	Мінекономрозвитку	IV квартал	Забезпечення спрощеного доступу української промислової продукції на світові ринки
9. Розробка проекту Закону України «Про внесення змін до статті 8 Закону «Про захист економічної конкуренції» щодо контролю над узгодженими діями при	Гармонізація українського законодавства відповідно до стандартів ЄС	Антимонопольний комітет	IV квартал 2017 року	покращення умов для ведення бізнесу

вертикальній дистрибуції				
10. Прийняття акта Антимонопольного комітету стосовно Рекомендацій щодо дослідження ринку	З метою визначення стану конкурентного середовища на ринку, його оцінка і дослідження можливостей щодо обмеження або розвитку конкуренції	Антимонопольний комітет	ІІІ квартал 2017 року	покращення умов для ведення бізнесу
11. Прийняття акта Антимонопольного комітету стосовно методичних рекомендацій щодо поняття монопольного (домінуючого) становища суб'єкта господарювання	Удосконалення порядку визначення монопольного (домінуючого) становища суб'єктів господарювання на ринку та вдосконалення проведення аналізу діяльності суб'єктів господарювання та споживачів з виробництва, реалізації, придбання товарів, надання послуг, виконання робіт на загальнодержавних та регіональних ринках	Антимонопольний комітет	ІV квартал 2017 року	покращення умов для ведення бізнесу, функціонування товарних ринків та доступність товарів та послуг
12. Прийняття акта Антимонопольного комітету щодо відповідності системи контролю за здійсненням вертикальних концентрацій та узгоджених дій принципам ЄС	Гармонізація українського законодавства відповідно до стандартів ЄС, визначено у статті 101(3) Договору про функціонування ЄС та Постанови Ради ЄС № 330/2010 від 20.04.2010 (особливо статті 1-4, 5-8)	Антимонопольний комітет	ІІІ квартал 2017 року	покращення умов для ведення бізнесу
13. Прийняття акта Антимонопольного комітету щодо створення спрощених умов здійснення концентрацій, що стосуються обміну технологіями, у відповідності з правилами ЄС	Гармонізація українського законодавства відповідно до стандартів ЄС визначено статтею 101(3) Договору про функціонування ЄС та Постанови Ради ЄС № 316/2014 від 21.03.2014	Антимонопольний комітет	ІV квартал 2017 року	покращення умов для ведення бізнесу
14. Розробка проекту акта Уряду про затвердження Національної програма	Вдосконалення конкурентної політики України шляхом створення	Антимонопольний комітет	Протягом 2017 – наступні роки	закріплення на урядовому рівні комплексного загальнодержавного

з розвитку конкуренції» (NCP)	та подальшого впровадження Національної програми розвитку конкуренції			підходу до питання захисту економічної конкуренції, що сприяло б покращенню узгодженості та скоординованості заходів державних органів влади в сфері захисту економічної конкуренції.
15. Розробка проекту Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про захист економічної конкуренції» в частині вдосконалення розгляду справ про порушення законодавства про захист економічної конкуренції	забезпечення реалізації прав осіб, які беруть участь у розгляді справ про порушення законодавства про захист економічної конкуренції	Антимонопольний комітет	IV квартал 2017 року	встановлення строків розгляду справ про порушення законодавства; закріплення необхідного обсягу прав осіб, які беруть участь у розгляді справ про порушення; врегулювання питання щодо підстав і порядку проведення перевірок Комітетом та розв'язання спорів у зв'язку з проведенням таких перевірок; врегулювання питання щодо повноважень Комітету на різних етапах розгляду справ про порушення
16. Супроводження у Верховній Раді України проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо поліпшення умов ведення будівельної діяльності» (реєстраційний номер 5587)	Законопроект спрямований на дерегуляцію господарської діяльності у будівництві, зокрема, спрощення процедур інженерного забезпечення об'єкта будівництва, спрощення оформлення дозвільних документів на виконання будівельних робіт; спрощення процедури затвердження проектів будівництва, а також на підвищення професійного рівня виконавців робіт у будівництві	Мінрегіон	До прийняття відповідного Закону	Підвищення позиції України у будівельній діяльності
17. Розробка проекту	Запровадження	Мінрегіон	III квартал 2017	передбачення на

Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про будівельні норми»	параметричного методу нормування у будівництві шляхом прийняття відповідного законопроекту	Мінфін Мінекономрозвитку Мінагрополітики Міненерговугіля Мінінфраструктури МВС Міноборони ДРС Укравтодор Держспецзв'язку Держводагентство Держрибагентство	року	законодавчому рівні більш широких можливостей щодо вибору проектних рішень при будівництві об'єктів
18. Перегляд чинних та розробка нових будівельних норм з урахуванням параметричного методу нормування у будівництві	Виконання базовими організаціями з науково-технічної діяльності у будівництві перегляду та розроблення нових будівельних норм	Мінрегіон інші суб'єкти нормування базові організації з науково-технічної діяльності у будівництві	IV квартал 2017 року	розроблення будівельних норм за новою процедурою
19. Супроводження у Верховній Раді України проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо удосконалення містобудівної діяльності» (реєстр. № 4585 від 04.05.16)	Законопроект спрямований на розв'язання актуальних проблем у сфері дерегуляції господарської діяльності.	Мінрегіон	До прийняття	Прийняття Закону України
<i>В напрямку публічних закупівель</i>				
20. Розроблення методики ризик-менеджменту	Допомога громадянському суспільству та контролюючим органам контролювати процес закупівель і запобігати корупційним зловживанням	Мінекономрозвитку	II квартал	Забезпечення можливості автоматично перевіряти ризикованість тендерів подальшого моніторингу всіх для
21. Реалізація пілотного проекту із створення та організації діяльності централізованої закупівельної організації	Можливість опробування механізму централізованих закупівельних організацій на окремих видах товарів та послуг у обмеженого кола замовників	Мінекономрозвитку	IV квартал	Максимальна економія бюджетних коштів
22. Інтеграція електронної системи закупівель з державними реєстрами (які ведуться Мін'юстом, МВС, ДФС) та з єдиним веб-порталом використання публічних коштів	Реалізація вільного доступу до всієї інформації щодо публічних закупівель	Мінекономрозвитку	III квартал	Автоматична перевірка інформації про учасника процедури закупівлі
23. Прийняття нормативно-правових	На сьогодні законодавчо не	Держаудитслужба	I—II квартал	Запровадження дієвого механізму

актів, унесення змін до них щодо запровадження дієвого механізму державного фінансового контролю у сфері закупівель (перевірок та моніторингу закупівель)	врегульовано процедуру та механізми здійснення державного фінансового контролю у сфері публічних закупівель (перевірок та моніторингу публічних закупівель). Чинні нормативно-правові акти врегульовують усі послідовні дії органу державного фінансового контролю лише у сфері контролю за державних закупівель (без використання електронної системи закупівель)			державного фінансового контролю у сфері закупівель (перевірок та моніторингу публічних закупівель)
24. Упровадження системної професійної підготовки аудиторів, які здійснюють контроль у сфері закупівель	З метою покращення якості контролю у сфері закупівель слід запровадити програми підвищення кваліфікації для аудиторів, які здійснюють контроль у сфері закупівель, відповідно до різних рівнів їх кваліфікації	Держаудитслужба	Постійно протягом року	Підготовка кваліфікованого кадрового потенціалу та покращення якості функцій контролю у сфері закупівель
<i>В напрямку проведення приватизації:</i>				
Затвердження групування підприємств державного сектору економіки	Виконання Меморандуму МВФ	Мінекономрозвитку	I квартал 2017 року	Реформування системи управління об'єктами державної власності, з метою оптимізації державного сектору економіки
Запровадження процедури приватизації підприємств агропромислового комплексу на умовах конкурсу з відкритістю пропонування ціни.	Здійснення приватизації таких підприємств на загальних підставах	Мінекономрозвитку	I півріччя 2017 року	Вдосконалення процедури приватизації підприємств агропромислового комплексу
Створення законодавчих умов для корпоратизації підприємств оборонно-промислового комплексу	Виконання рішення РНБО від 20 травня 2016 року "Про заходи розвитку оборонно-промислового	Мінекономрозвитку	I квартал 2017 року	Зняття зайвих обмежень щодо використання майна підприємств оборонно-промислового

комплексу України"				комплексу, підвищення ефективності їх управління
Вдосконалення приватизаційних процесів у напрямку їх прозорості та відкритості	Виконання Меморандуму МВФ	Мінекономрозвитку	II півріччя 2017 року	Спрощення і скорочення приватизаційних процесів для досягнення високих темтів приватизації
Здійснення передачі державних підприємств зі сфери управління Мінекономрозвитку до сфери управління Фонду державного майна з метою їх подальшої приватизації або ліквідації.	Позбавлення Мінекономрозвитку невластивих для органу державної влади функцій	Мінекономрозвитку	IV квартал 2017 року	Економія коштів державного бюджету
Провести конкурсний продаж ПАТ «Одеський припортовий завод», АТ «Харківобленерго», ВАТ «Запоріжжяобленерго», ПАТ» Миколаївобленерго», ПАТ «Хмельницькобленерго », ВАТ «Тернопільобленерго», ПАТ «Центренерго»	Виконання Меморандуму МВФ	ФДМУ	III квартал 2017 року	Отримання коштів до державного бюджету. Оптимізація державного сектору економіки
Впровадження прозорого процесу малої приватизації через електронні майданчики	Реформа сектору управління державною власністю	Мінекономрозвитку ФДМУ	II квартал 2017 року	Оптимізація державного сектору економіки
Внесення змін до законодавства щодо спрощення процедури приватизації	Меморандум МВФ	ФДМУ	II квартал 2017 року	Спрощення і скорочення приватизаційних процесів для досягнення високих темтів приватизації
Провести конкурсний продаж об'єктів, визначених затвердженням групуванням підприємств державного сектору економіки	Реформа сектору управління державною власністю	ФДМУ	2017—2020	Отримання коштів до державного бюджету. Оптимізація державного сектору економіки
<i>В напрямку державного управління підприємствами</i>				
Розробка та прийняття Політики власності згідно з рекомендаціями ОЕСР	Виконання Меморандуму МВФ	Мінекономрозвитку	II квартал 2017 року	Підвищення рівня контролю за діяльністю суб'єктів господарювання державного сектору економіки
Запровадження електронної системи збору та обробки інформації про	Автоматизований збір та узагальнення інформації про	Мінекономрозвитку Суб'єкти управління об'єктами	I квартал	Підвищення рівня контролю за діяльністю суб'єктів господарювання

діяльність суб'єктів господарювання державного сектору економіки	фінансово-господарську діяльність, створення наглядових рад, проведення аудиторських перевірок та ін.	державної власності		державного сектору економіки
Ведення реєстру укладених контрактів з керівниками суб'єктів господарювання державного сектору економіки		Мінекономрозвитку суб'єкти управління об'єктами державної власності	Постійно (після затвердження Порядку формування та ведення реєстру укладених контрактів з керівниками суб'єктів господарської діяльності державного сектору економіки)	Підвищення рівня контролю за діяльністю суб'єктів господарювання державного сектору економіки
Призначення наглядових рад для великих держпідприємств (40 підприємств)	Виконання Меморандуму МВФ	Мінекономрозвитку Суб'єкти управління об'єктами державної власності	2017—2018	Підвищення прозорості діяльності держпідприємств, забезпечення ефективного управління
Призначення керівників у особливо важливих держпідприємствах	Виконання Меморандуму МВФ	Мінекономрозвитку Суб'єкти управління об'єктами державної власності	2017—2020	Підвищення прозорості діяльності держпідприємств, забезпечення ефективного управління

5. Створення умов для технологічного прориву

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

Однією з головних проблем розвитку України є споживча модель економіки. Стимулювання зростання попиту постійно виступало в Україні інструментом залучення електоральних симпатій та отримання «швидких малих вигод» («quick wins»), породжуючи диспропорції розвитку в умовах, коли внутрішня структура та конкурентоспроможність вітчизняного виробництва не відповідали структурі попиту та не дозволяли вчасно переорієнтуватись на задоволення потреб споживачів. В результаті відбулося переважаюче стимулювання імпорту, що поступово витісняло вітчизняне виробництво, збільшувало дефіцит торгівельного балансу країни, яке з часом оберталось знищенням валютних резервів, девальвацією, інфляцією, знеціненням доходів. Наслідок – короткострокові цикли розвитку – від кризи до кризи, та фактичне повне пригнічення довгострокових факторів – інвестицій та інновацій.

Разом з тим високорозвинені економіки на практиці вже давно відійшли від теорії, що попит визначає пропозицію. Їх інвестиції та інновації спрямовані на створення пропозиції, яка в майбутньому сформує попит. Ці економіки розвиваються за довгими циклами і певні кризові прояви не руйнують їх досягнень.

Серед інших проблем, які стоять на заваді розвитку інвестиційно-інноваційної моделі, яка характерна для високорозвинених економік світу, слід зазначити: низьку мотивацію та зацікавленість бізнесу щодо докорінного оновлення виробничих потужностей (так само орієнтація на «швидкі малі вигоди»), розгляд потенційними іноземними інвесторами України переважно як країни з високим ризиком інвестування, слабкий рух у напрямку захисту капіталу, низький рівень використання механізму державно-приватного партнерства у реалізації інфраструктурних та інноваційних проектів, відтік талантів у всіх сферах діяльності та в цілому відсутність моделі державної підтримки розвитку інновацій. Окрім того, наявна державна система правової охорони інтелектуальної власності неспроможна забезпечити розвиток сфери інтелектуальної власності як важливого елемента національної інноваційної системи та основи інноваційної економіки України.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

Питома вага ВНОК у ВВП (основна інвестиційна компонента) у 2015 році становила 13,3 % (найнижчий показник за роки незалежності рівні), в той час як у країнах ЄС в середньому вона становила 19,5 % (2015), зокрема Німеччині – 19,9 %, Австрії – 22,6 %, Швеції – 23,7 %, у Китаї – 44 % (2014)).

Чистий притік прямих іноземних інвестицій (за даними платіжного балансу) за 2015 рік становив 3 млрд. дол. США, в той час як у Китаї – 62,1 млрд. дол. США, Фінляндії – 18,9 млрд. дол. США, Нідерландах – 12,7 млрд. дол. США, Туреччині – 11,8 млрд. дол. США (за даними Світового банку). ПІІ у 2015 році на одну людину в Україні близько у 50 разів нижчі ніж у Фінляндії, в 11 разів – у Нідерландах, у 2 рази – у Туреччині.

Ступінь зносу основних засобів у 2015 році становив 60,1 % ^[1], в той час як у більшості країн ЄС у 2011—2012 роках ступінь зносу не перевищував 50, а в окремих країнах не досягав і 40 %.

Наукоємність ВВП у 2015 році становила 0,62 %, в той час як у країнах ЄС та Китаї цей показник дорівнював 2 % (2014 рік).

Показники	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Частка кінцевих споживчих витрат домогосподарств у ВВП, %	66,1	67,7	71,4	70,6	67	71* 66,8**
Темпи приросту ВНОК, у % до відповідного періоду поперед. року	8,5	5	-8,4	-24	-9,3	11,4* 16,5**
Частка ВНОК у ВВП, %	17,6	19	16,9	14,2	13,3	13,2* 13,5**
Чистий притік прямих іноземних інвестицій (за даними платіжного балансу), млрд. дол. США	6,6	6,9	3,9	0,3	3	2,1*
Ступінь зносу основних засобів, %	75,9	76,7	77,3	83,5	60,1	—
Питома вага витрат на виконання наукових і науково-технічних робіт у ВВП, %	0,74	0,75	0,70	0,65	0,62	0,54*
Індекс розвитку ІКТ, місце	x	x	x	x	76	76
Індекс приваблювання талантів, місце	x	x	x	x	x	130
Глобальний інноваційний індекс, місце	60	63	71	63	64	56

Джерело. Держстат, НБУ, розрахунки Мінекономрозвитку, Світовий банк, ІТУ, ГП

** за 6 місяців 2016 року, ** за 9 місяців 2016 року*

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

У довгостроковій перспективі наша мета – перетворення моделі економіки України зі споживацької на інноваційно-інвестиційну.

В середньостроковій перспективі мета – перетворення інвестицій у джерело росту, запуск масштабних процесів модернізації виробництва та інфраструктури, створення передумов для розвитку та широкого впровадження інновацій в усіх галузях економіки, а також подальшого переходу до цифрової економіки.

Цілями 2017 року є: інституціоналізація реалізації інвестиційних державних проектів та підвищення прозорості їх реалізації, вироблення та впровадження законодавчих ініціатив у напрямку стимулювання розвитку інновацій, модернізації та автоматизації виробництв та залучення інвестора в країну (формування ефективних норм амортизації, формування сприятливого податкового середовища для інвестора, вдосконалення законодавства (корпоративного, податкового, у сфері інтелектуальної власності, валютного регулювання тощо) для стартапів, малого та середнього бізнесу, формування регіональної інфраструктурної мережі для провадження діяльності у сфері промислового виробництва, інноваційної діяльності та у сфері телекомунікаційних та інформаційних послуг), запровадження дворівневої структури державного управління сферою інтелектуальної власності, створення передумов для розвитку високих технологій та інновацій, широкого впровадження інноваційних технологій в усіх галузях економіки.

^[1] Зниження показника обумовлено не якісними змінами основних засобів, а інституційними перетвореннями та пов'язаною з цим передачею та оцінкою основних засобів (утворення публічного акціонерного товариства "Українська залізниця").

Ключовими напрямками для досягнення цих цілей у 2017—2020 роках є: активізація залучення інвестицій, розвиток інновацій в реальному секторі економіки та реформа у сфері інтелектуальної власності.

Саме завдяки активізації інвестиційної діяльності та модернізаційних процесів, як шляхом залучення мультинаціональних корпорацій, так і створення технологій, відбуватимуть процеси диференціювання (вироблення унікальної пропозиції), що дозволить Україні посісти гідне місце у глобалізаційних процесах.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

зростання ВНОК на рівні 13,3% у середньому за 2018-2020 роки (10% у 2017 році), що дозволить підвищити частку ВНОК у ВВП до 23% у 2020 році (16% у 2017 році);

збільшення чистого притоку прямих іноземних інвестицій щорічно на рівні 8 млрд. дол. США у середньому за 2018-2020 роки (4,5 млрд. дол. США у 2017 році);

зменшення ступеня зносу основних засобів до 45% (57% у 2017 році);

зростання питомої ваги витрат на виконання наукових та науково-технічних робіт у ВВП: у 2017 році – 0,8%, у 2020 році – 1,5%;

підвищення позиції України у індексі розвитку ІКТ: у 2017 році – 70, у 2020 році – 50 місце;

підвищення позиції України у індексі приваблювання талантів: у 2020 році увійти у ТОП 80.

підвищення позиції України у глобальному інноваційному індексі у 2020 році увійти до ТОП 50;

збільшити кількість проектів державно-приватного партнерства у 2017 році – на 5, у 2020 році – на 20.

5. Відповідність пріоритету Програми діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Пріоритет відповідає:

Програмі діяльності Кабінету Міністрів України (затверджено постановою Верховної Ради України від 14.04.2016 № 1099-VIII / розділ 8, розділ 9 підрозділу «Промислова політика», «Залучення інвестицій»);

Стратегії сталого розвитку «Україна – 2020» (схвалена Указом Президента України від 12.01.2015 року № 5/2015 / розділ 3);

Стратегії регіонального розвитку на період до 2020 року, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 06.08.2014 № 385

6. Що уже було зроблено в попередній період

В напрямку активізації залучення інвестицій

у сфері покращення управління державними інвестиціями зроблено:

2014–2015 роки: створено законодавчу основу для реформи державних інвестицій - прийнято Верховною Радою зміни до Бюджетного кодексу та Урядом прийнято Порядок відбору державних інвестиційних проектів. При формуванні проекту Державного бюджету 2016 року вперше застосовано нові принципи, 10 проектів включено до ДБ (за підтримки Світового банку на виконання Матриці реформ).

2016 рік: продовжено впровадження нових принципів - запроваджено моніторинг реалізації державних інвестиційних проектів, звіти за 6 та 9 місяців розміщено на сайті Мінекономрозвитку, є висновки Комісії, прийнято порядок проведення моніторингу (включає пост-моніторинг на експлуатаційному етапі проекту), до кінця року планується запуск збору даних для бази всіх об'єктів незавершеного будівництва, яких понад 500 (при попередньому пілотному огляді отримано дані щодо 300 об'єктів державної власності та понад 1300 комунальної власності).

у сфері розвитку державно-приватного партнерства:

Мінекономрозвитку розроблено та внесено на розгляд ВРУ проект Закону України "Про внесення змін до Бюджетного кодексу України щодо забезпечення можливості взяття довгострокових зобов'язань у рамках державно-приватного партнерства" (реєстраційний номер 4565), який підтримується Комітетом ВРУ з питань бюджету.

У зв'язку з набранням чинності 24 травня 2016 року Закону України "Про внесення змін до деяких законів України щодо усунення регуляторних бар'єрів для розвитку державно-приватного партнерства та стимулювання інвестицій в Україні" (яким, зокрема, внесено комплексні зміни до Закону України "Про державно-приватне партнерство", а також до Закону України "Про концесії") та з метою реалізації його положень:

прийнято постанову КМУ № 815 від 16.11.16 "Про внесення змін що вносяться до порядків, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 11 квітня 2011 р. № 384", якою внесено зміни до Порядку проведення конкурсу з визначення приватного партнера для здійснення державно-приватного партнерства щодо об'єктів державної, комунальної власності та об'єктів, які належать Автономній Республіці Крим, і Порядку проведення аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства (прийнятий на засіданні Кабінету Міністрів України);

розроблено проект постанови КМУ "Про затвердження Порядку заміни приватного партнера за договорами, укладеними в рамках державно-приватного партнерства".

В напрямку «Реформа у сфері інтелектуальної власності»

схвалено Концепцію реформування державної системи правової охорони інтелектуальної власності в Україні та затверджено План заходів з її реалізації (відповідно розпорядження Уряду від 01.06.2016 № 402 та від 23.08.2016 № 632);

на виконання пункту 125 Плану заходів з імплементації розділу IV Угоди про асоціацію між Україною та ЄС на 2016—2019 роки забезпечується супроводження у Верховній Раді України двох проектів законів, а також розроблено шість законопроектів;

прийнято урядове рішення, яке передбачає ліквідацію ДСІВ та передачу цілісних майнових комплексів ДСІВ до Мінекономрозвитку (постанову від 23.08.2016 № 585 "Деякі питання оптимізації діяльності центральних органів виконавчої влади державної системи правової охорони інтелектуальної власності");

МОН розроблено та подано на розгляд Уряду проекти законів України «Про підтримку та розвиток інноваційної діяльності», «Про внесення змін до Податкового кодексу України (щодо стимулювання інновацій)», «Про внесення змін до Бюджетного кодексу України (щодо стимулювання інновацій) та «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо стимулювання інноваційної діяльності».

В напрямку «Розвиток інновацій в реальному секторі економіки»

прийнято Закон України "Про наукову і науково-технічну діяльність" (№ 848-VIII від 26.11.2015 р.), реалізація якого сприятиме розвитку наукової і науково-технічної діяльності в Україні, покращенню науково-технічного потенціалу України, заінтересованості наукових установ в практичному застосуванні та реалізації власних результатів науково-технічної діяльності, а також налагодженню ефективної взаємодії між суб'єктами наукової і науково-технічної діяльності та органами виконавчої влади у цій сфері на основі Європейських підходів;

Кабінетом Міністрів України внесено на розгляд Верховної Ради України проект Закону України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо діяльності технологічних парків" (реєстраційний номер 2216а), прийняття якого дозволить спростити порядок створення технологічних парків та створити належні правові умови для їх діяльності, активізувати розробку та реалізацію проектів з впровадження високотехнологічних виробництв;

забезпечено входження України до Європейського дослідницького простору через набуття статусу асоційованого члена Рамкової програми ЄС "Горизонт 2020" (Закон України "Про ратифікацію Угоди між Україною та Європейським Союзом про участь України у програмі Європейського Союзу Горизонт 2020 – Рамкова програма з досліджень та інновацій (2014–2020)" від 15.07.2015 № 604-VIII);

прийнято Концепції реформування політики в інноваційній сфері на 2015–2020 роки (розпорядження Кабінету Міністрів України від 04.06.2015 № 575), реалізація заходів якої надасть можливість забезпечити подальше реформування державної політики в інноваційній сфері, активізацію інноваційної діяльності суб'єктів господарювання, створення сприятливих умов для впровадження інновацій, функціонування інноваційної інфраструктури та ринку інновацій і технологій, формування інноваційної культури;

спільно з Фондацією CRDF Global створено Глобальний фонд підтримки українських вчених, метою якого є підтримка українських вчених, надання їм фінансової підтримки при проведенні наукових досліджень.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

В напрямку активізації залучення інвестицій передбачається:

здійснення оптимізації портфеля інвестиційних проектів шляхом визначення можливості залучення приватного інвестора на умовах ДПП або приватизації (продажу) з цільовим призначенням, у тому числі об'єкта незавершеного будівництва, завершення реалізації визначених державних інвестиційних проектів у встановлені строки;

активне застосування різних форм державно-приватного партнерства, у тому числі концесії, для розвитку інфраструктури і надання послуг публічного характеру у сфері транспорту, охорони здоров'я, енергетики, тепло- і водопостачання;

зaproвадження механізму підтримки промисловості шляхом надання допомоги для розвитку індустріальних та наукових парків на компенсаційній основі або інших європейських підходів;

спрощення механізму реалізації спільної діяльності за участі бюджетних установ (вищих навчальних закладів, наукових установ) та суб'єктів підприємницької діяльності;

утворення Фонду розвитку інновацій за типом «фонд фондів»;

формування механізмів залучення приватних вітчизняних інвестицій у розвиток інновацій через використання інститутів спільного інвестування шляхом створення венчурних фондів фінансування інноваційних проектів;

В напрямку «Розвиток інновацій у реальному секторі економіки» буде забезпечено реалізацію заходів, передбачених Планом реалізації Стратегії розвитку високотехнологічних галузей, зокрема щодо реалізації п'яти програм, що в сукупності створюють передумови для інноваційного розвитку економіки (Офіс Розвитку Інновацій, Розвиток експортно-орієнтованої інноваційної екосистеми, Цифровий порядок денний для України (Цифрова економіка), «Залучення» інноваційних ТНК, «Високотехнологічна» нація).

Для створення умов розвитку високих технологій та інновацій, широкого впровадження інноваційних технологій в усіх галузях економіки, які забезпечать перетворення нових знань в конкретні прикладні розробки та технології, та призведуть до нових якісних зрушень в економіці потребують прийняття проекти Законів України «Про підтримку та розвиток інноваційної діяльності», «Про внесення змін до Податкового кодексу України (щодо стимулювання інновацій)», «Про внесення змін до Бюджетного кодексу України (щодо стимулювання інновацій)» та «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо стимулювання інноваційної діяльності».

В напрямку «Реформа у сфері інтелектуальної власності» буде забезпечено виконання завдань, передбачених Концепцією реформування державної системи правової охорони інтелектуальної власності в Україні та Планом заходів з її реалізації.

8. Послідовність кроків, які плануються зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
<i>В напрямку «Активізація залучення інвестицій»</i>				
1. Запровадження стратегічного планування державних інвестицій	Складання переліку пріоритетних інвестиційних проектів (Плану державних інвестицій) з врахуванням середньострокової бюджетної перспективи. Відбір проектів для фінансування з державного бюджету на основі повної інформації про майбутні витрати на їх реалізацію та базовий обсяг фінансування портфелю поточних проектів	Мінекономрозвитку	I квартал 2018 року	Реалізовується середньостроковий державний інвестиційний план в рамках середньострокового бюджетування
2. Розроблення єдиної процедури ухвалення рішень для інвестиційних проектів (єдиної “точки входу” для інвестиційних проектів)	Зміни до законодавства та НПА в частині застосування єдиних процедур ухвалення рішень для інвестиційних проектів (в частині нормативно-правового та методологічного	Мінекономрозвитку центральні органи виконавчої влади	IV квартал 2017 року	Затверджені доопрацьовані методологічні рекомендації щодо розробки та оцінки державних інвестиційних проектів Затверджені інструкції з оцінки проектів для двох

	забезпечення процедури створення єдиної "точки входу" для інвестиційних проектів) для отримання коштів державного бюджету на їх реалізацію			найбільш важливих інфраструктурних секторів
3. Запровадження ефективної централізованої системи координації УДІ та швидкої і об'єктивної оцінки державних інвестиційних проектів	Аналіз варіантів створення окремого підрозділу з питань управління державними інвестиціями та реалізація найбільш оптимального з них. Підвищення інституційної спроможності ГРКДБ з оцінки та управління проектами	Мінекономрозвитку центральні органи виконавчої влади	III квартал 2017 року	Створений та ефективно функціонує окремий підрозділ з питань управління державними інвестиціями. Створені групи управління в ЦОВВ, відповідальних за проект
4. Визначення законодавчих передумов для розвитку механізму концесії	Проект Закону України «Про концесії»	Мінекономрозвитку Мінфін Мінрегіон Міненерговугілля Мінінфраструктури Мін'юст	IV квартал 2017 року	Формування сприятливих умов для реалізації проектів із застосуванням механізму концесії
<i>В напрямку «Реформа у сфері інтелектуальної власності»</i>				
5. Приведення національного законодавства до права ЄС у сфері інтелектуальної власності	Виконання пункту 125 плану заходів з імплементації розділу IV "Торгівля і питання, пов'язані з торгівлею" Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, на 2016-2019 роки	Мінекономрозвитку	IV квартал 2017 року	Ефективне законодавство, що відповідає європейським стандартам
6. Утворення Національного органу інтелектуальної власності як державної організації	Удосконалення системи державного управління сферою інтелектуальної власності	Мінекономрозвитку	IV квартал 2017 року	Створення єдиного вікна з видачі патентів, боротьба з корупцією у сфері інтелектуальної власності, спрощення процедур для заявників
7. Реорганізація системи колективного управління майновими авторськими та суміжними правами	Продовження імплементації основних положень Директиви 2014/26/ЄС	Мінекономрозвитку	IV квартал 2017 року	Забезпечення прозорості діяльності організацій колективного управління,

Європейського Парламенту та Ради від 26 лютого 2014 р. про колективне управління авторськими та суміжними правами та мульти-територіальне ліцензування прав на музичні твори для онлайнового використання на внутрішньому ринку

розроблення прозорого механізму збору, розподілу та виплати винагороди

В напрямку «Розвиток інновацій в реальному секторі економіки»

8. Створення Офісу розвитку інновацій

Підтримка та стимулювання розвитку інноваційних підприємств і стартапів шляхом надання фінансування та необхідної експертної і технічної допомоги на всіх стадіях розвитку інновацій у реальному секторі економіки від ідеї до кінцевого продукту

Мінекономрозвитку

II квартал 2017 року

Зростання кількості зареєстрованих в Україні стартапів, створення нових робочих місць, зниження рівня «відтоку мізків» з України, підвищення інвестиційної привабливості України, координація виконання Стратегії розвитку високотехнологічних галузей

9. Запровадження програми з формування іміджу України за кордоном як провідного виробника якісної інноваційної високотехнологічної продукції та послуг

Просування експорту українських високотехнологічних товарів і послуг

Мінекономрозвитку

III квартал 2017 року

Покращення іміджу України та зростання експорту високотехнологічних товарів і послуг

10. Започаткування процесу приєднання України до угоди про "Розширений перелік товарів для інформаційних технологій" в рамках Угоди про інформаційні технології (ІТА)

Учасниками розширеної угоди вже є розвинені країни світу, і не приєднання до неї робить українську ІКТ-галузь менш конкурентоспроможною на ринку. Окрім цього ряд ІКТ-товарів розширеної угоди також включені в Угоду про Асоціацію: на деякі з них, що імпортуються з ЄС мито вже скасоване, на деякі буде скасоване протягом 3 років.

Мінекономрозвитку

IV квартал 2017

Розвиток ІКТ-компаній і виробництв, та суміжних секторів. Підвищення рівня проникнення комп'ютерів, збільшення обсягів електронних послуг, розвиток інформаційного суспільства. Зниження вартості ІКТ-продукції для споживачів. Зниження обсягів нелегально завезеної ІКТ-продукції, та внаслідок цього, збільшення надходжень до державного бюджету

11. Запровадження програми щодо залучення провідних світових виробників високотехнологічної продукції та послуг до розміщення в Україні науково-дослідних та виробничих центрів	Залучення провідних світових високотехнологічних компаній є одним із ключових кроків для розвитку інноваційної економіки (ці компанії приносять сучасні технології та відіграють значну роль у розвитку людського капіталу).	Мінекономрозвитку МОН НАН НААН НАМН	IV квартал 2017	за рахунок розширення бази оподаткування ПДВ Збільшення кількості високотехнологічних виробництв та R&D центрів на території України, створення нових робочих місць, зростання ВВП та доходів державного бюджету
12. Створення інформаційної платформи взаємодії бізнес-середовища та наукових організацій і вищих навчальних закладів	Якісна взаємодія бізнесу, наукових інституцій, навчальних закладів та уряду є необхідною умовою розвитку людського капіталу.	МОН Мінекономрозвитку НАНУ (за згодою)	IV квартал 2017	Використання бізнесом сучасних освітніх і навчальних програм, адаптованих до потреб реального сектору економіки, підвищення конкурентоспроможності українських підприємств через розвиток людського капіталу, посилення кооперації бізнесу та наукового середовища, можливість бізнесу впливати на напрямки наукових досліджень, поширення комерціалізації технологій
13. Підтримка стартапів та інноваційних підприємств необхідна для стимулювання розвитку інновацій у реальному секторі економіки.	Розробка законопроекту щодо стартапів	Мінекономрозвитку Мінфін ДФС НБУ	IV квартал 2017	Зростання кількості зареєстрованих в Україні стартапів, створення нових робочих місць, зниження рівня «відтоку мізків» з України, підвищення інвестиційної привабливості України
14. Створення сприятливих умов для розвитку інноваційного бізнесу	Розробка законопроекту «Про підтримку та розвиток інновацій в реальному секторі економіки»	Мінекономрозвитку МОН	IV квартал 2017 року	Зростання кількості зареєстрованих в Україні стартапів, створення нових робочих місць, зниження рівня «відтоку мізків» з України, підвищення інвестиційної привабливості України
15. Створення єдиного плану дій розвитку цифрової економіки,	Розробка дорожньої карти цифрової економіки та її	Мінекономрозвитку Держспецзв'язку Агентство	IV квартал 2017 року	«Цифровізація» державного сектору та економіки в цілому,

координація цього напрямку з ЄС	координація з ЄС	електронного урядування НКРЗІ (за згодою) МОН	ІІ квартал	приєднання до Єдиного Цифрового Ринку ЄС
16. Формування сприятливих умов для науковців і бізнесу щодо підтримки та розвитку інноваційної діяльності на законодавчому рівні	Проекти Законів України «Про підтримку та розвиток інноваційної діяльності, «Про внесення змін до Податкового кодексу України (щодо стимулювання інновацій)», «Про внесення змін до Бюджетного кодексу України (щодо стимулювання інновацій)» та «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо стимулювання інноваційної діяльності»	Мінекономрозвитку Мінфін Мінрегіон НАН України Мін'юст		- законодавче введення довгострокового, ідеологічного документу – Стратегія інноваційного розвитку держави (на строк – 10 років); - зміна системи державного фінансування інноваційної діяльності; - визначення видів державної підтримки інноваційної діяльності в Україні; - формування механізмів залучення приватних вітчизняних інвестицій у розвиток інновацій через використання інститутів спільного інвестування шляхом створення венчурних фондів фінансування інноваційних проектів; - спрощення механізму реалізації спільної діяльності за участі бюджетних установ (університетів та наукових установ) та суб'єктів підприємницької; - запровадження механізму оцінки ефективності роботи органів державної влади щодо підтримки інноваційної діяльності

6. Створення умов для економічної незалежності

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

В минулому, обравши шлях індустріалізації, Україна сформувала розвинутий промисловий комплекс, який і сьогодні займає високу частку в економіці та охоплює всі види виробництва промислової продукції. Проте деіндустріалізаційні процеси, започатковані трансформаційною кризою 1992-1994 рр. та триваючі досі, зруйнували значну частину виробничого потенціалу України і особливо його високотехнологічну складову (*існувала глибока спеціалізація та відповідно відсутність повного циклу виробництва у межах України в умовах тісної кооперації з іншими республіками СРСР*). Наразі у структурі промислового виробництва переважають сировинні експортоорієнтовані виробництва III-го та IV технологічного укладу (*з 1930 року та відповідно з 1970 року – завершення фази швидкого росту*), залежні від кон'юнктурних циклів на світових ринках. В умовах поширення V-го (*з 2010 року — кінець фази швидкого зростання*) та переходу розвинених країни до VI-го технологічних циклів (*2010 рік — початок розвитку технологій, з 2018 року — період широкого розповсюдження*), збереження такої

структури промисловості та експорту обумовлюватиме безнадійне відставання розвитку України і з часом **перетворення на країну, здатну лише переймати технології з виробництва продукції, ринки якої переміщуватимуться у групу країн третього світу.**

Тому, на сучасному етапі трансформаційних перетворень Уряд визнає, що альтернативи розвитку промисловості і, в першу чергу, її високо та середньовисокотехнологічної складової з відповідним розширенням присутності на ємних ринках розвинених країн не має. Масштабна структурна перебудова повинна бути безпосередньо пов'язана з вирішенням системних проблем: збереження високої енергоємності та матеріалоємності, значна імпортозалежність та технологічна відсталість.

Україна має також підстави для прискореного розвитку оборонної промисловості – це захист суверенітету та державної незалежності. В умовах проведення на території нашої держави військових дій, незаконної анексії АР Крим розвиток оборонної промисловості є вкрай необхідним. Новітні види озброєння, призначені для комплексного вирішення завдань із ураження цілі та збереження життя мирних громадян та військових, попередження поширення агресії, а також нові комунікаційні засоби – мають стати невід'ємною частиною розвитку вітчизняної оборонної промисловості.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

Частка валової доданої вартості виробництва з використанням технологій високо та середньовисокого рівня у структурі валової доданої вартості в цілому по економіці – 4,3%, в той час як у країнах ЄС вона становила 7,2%, в Китаї – 15,1% (за 2011р. та 2002р. відповідно).

Частка машинобудування у структурі промислового виробництва – 6,5%, в той час як у країнах ЄС вона становила 25,8%, в Китаї – 27,5% (за 2011р. та 2002р. відповідно).

Місце України у світовому рейтингу конкурентоспроможності промисловості – 54 місце у 2012 році, в той час як Німеччина займає 1 місце, а Китай – 5 місце.

Показник по енергоємності ВВП України за ПКС у 2015 році становив 0,316 кг н.е. на 1 дол. США, в той час як у Китаї – 0,194, Німеччині – 0,101.

Питома вага експорту товарів з використанням у виробництві технологій високого та середньовисокого рівня в загальному обсязі експорту товарів становить близько 18–19 %, в той час як у країнах ЄС цей показник дорівнює 41,3 %, в Китаї – 36,8 % (за 2011 р. та 2002 р. відповідно).

Показники	2011	2012	2013	2014	2015	9 місяців 2016
Обсяг промислового виробництва, % зміни до попереднього року	8,0	-0,7	-4,3	-10,1	-13,0	1,9*
Частка валової доданої вартості високо та середньовисокого виробництва у структурі валової доданої вартості в цілому по економіці, %	5,5	5,2	4,9	4,3	-	-
Частка машинобудування у структурі промислового виробництва, %	10,1	10,3	8,6	7,1	6,5	6,5
Місце України у світовому рейтингу конкурентоспроможності промисловості	52	54	-	-	-	-
Матеріалоємність ВВП ¹	1,05	0,97	0,87	0,91	0,95	-
Енергоємність ВВП (відношення витрат первинної енергії на одиницю ВВП ПКС), кг н.е. на 1 дол. США 2005	0,375	0,363	0,338	0,331	0,316	-
Фізичні обсяги експорту товарів та послуг, % зміни до попереднього року	2,7	-5,6	-8,1	-14,2	-16,9	-5,2** 5,3***
Питома вага експорту товарів з використанням у виробництві технологій високого та середньовисокого рівня в загальному обсязі експорту товарів, %	26,1	26,2	24,5	20,4	19,2	17,7
Питома вага експорту товарів до РФ в загальному обсязі експорту товарів, %	29,0	25,6	23,7	18,2	12,7	9,9
Питома вага експорту товарів до ЄС в загальному обсязі експорту товарів, %	26,4	25,0	26,6	31,5	34,1	37,7

*-10 місяців 2016, **- 6 місяців 2016, ***- 9 місяців 2016 року

Джерело: Держстат, Unido, Enerdata, Eurostat, розрахунки Мінекономрозвитку

1- Матеріалоємність ВВП розрахована як відношення суми видів діяльності, які виробляють матеріальні види продукції у проміжному споживанні до ВВП

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

У довгостроковій перспективі наша мета – перехід від сировинної імпортозалежної до високотехнологічної експортоорієнтованої моделі економіки.

В середньостроковій перспективі мета – запуск процесів структурної перебудови промисловості та експорту, поглиблення диверсифікації експорту.

Цілями 2017 року є: створення умов *(прийняття відповідних законопроектів та розробка нових законодавчих ініціатив)* для стимулювання впровадження нових технологій у виробництво та просування українського експорту з високою часткою доданої вартості.

Ключовими напрямками для досягнення цих цілей у 2017–2020 роках є: розвиток промислового виробництва, в т.ч. оборонно-промислового комплексу, розширення існуючих, відкриття нових ринків для українського бізнесу.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

середньорічне зростання промислового виробництва: у 2018-2020 роках – на 7,6%, у 2017 році - на 3%;

збільшення частки валової доданої вартості високо та середньовисокого виробництва у структурі валової доданої вартості в цілому по економіці: у 2020 році - до 8,5%, у 2017 році - до 6,5%;

збільшення частки машинобудівної продукції у структурі промислового виробництва: у 2020 році – до 15%, у 2017 році – до 8,4%;

досягнення Україною у світовому рейтингу конкурентоспроможності промисловості: 35 місця у 2020 році, 50 місця – у 2017 році;

зменшення матеріалоємності ВВП: у 2020 році – до 0,87, у 2017 році – до 0,94;

зменшення енергоємності ВВП (відношення витрат первинної енергії на одиницю ВВП ПКС), кг. н.е. на 1 дол. США 2005: у 2020 році – до 0,2, у 2017 році – до 0,3;

середньорічне зростання фізичних обсягів експорту товарів та послуг: у 2018-2020 роках – на 5%, у 2017 році – на 2%;

збільшення питомої ваги товарів з використанням технологій виробництва високого та середньовисокого рівня у структурі експорту товарів: у 2020 році – до 25%, у 2017 році – до 22%;

переоснащення виробничих потужностей державних підприємств ОПК (від рівня 2016 року) – у 2017 році – 15 %, у 2020 році – 90%.

5. Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Пріоритет відповідає:

Програмі діяльності Кабінету Міністрів України (схвалено Постановою Верховної Ради України від 14.04.2016 № 1099 / завдання І. Реформа системи національної безпеки та оборони, Х. Регуляторна політика, розвиток підприємництва та забезпечення умов конкуренції);

Плану пріоритетних дій Уряду на 2016 рік (затверджено розпорядженням Кабінету Міністрів України від 27.05.2016 № 418-р / розділ II Макроекономічна стабілізація та стає економічне зростання, пункти 7. Розвиток та підтримка експорту, 9. Розвиток промислового виробництва);

Угоді про Асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони (ратифіковано Законом України від 16.09.2014 № 1678-VII);

Угоді про Коаліцію депутатських фракцій у Верховній Раді України восьмого скликання (пункти 3.3 та 3.5 розділу I, пункти 1,2,3,6 розділу VIII, пункт 5.1. розділу IX);

Концепції розвитку сектору безпеки і оборони України (затверджено Указом Президента України від 14.03.2016 №92/2016 / розділ III Основні завдання розвитку сектору безпеки і оборони, пункт 4. Забезпечення розвитку систем сектору безпеки і оборони, підпункт 4.4. Розвиток систем всебічного забезпечення сектору безпеки і оборони).

6. Що уже було зроблено в попередній період

У сфері розширення існуючих, відкриття нових ринків для українського бізнесу

підписано та ратифіковано Угоду про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони;

у 2014-2015 роках у двосторонній торгівлі з ЄС було реалізовано інструмент автономних торговельних преференцій для експорту української продукції до ЄС;

з 1 січня 2016 року розпочала діяти вільна торгівля між Україною та ЄС;

ЄС став головним торговельним партнером України та єдиним із значущих торговельних партнерів України з яким спостерігається позитивна динаміка зростання обсягів торгівлі товарами;

розроблено проект Дорожньої карти стратегічного розвитку торгівлі України та проект Плану дій з її реалізації;

порушено питання щодо бар'єрів, зокрема тих, що введені РФ у сфері торгівлі на засіданнях відповідних комітетів СОТ;

проведено міжнародний аудит України в рамках СОТ (перший Огляд торговельної політики), який засвідчив дотримання нашою країною одного з основних принципів СОТ – прозорості торговельної політики;

завершено переговори з укладення Угоди про вільну торгівлю з Канадою;

ведеться робота з інформаційної, організаційної та консультативної підтримки, зокрема проектним офісом з просування експорту при Мінекономрозвитку: організовано проведення семи бізнес-форумів; проведено 6 торгових місій; створено промоційні фільми про Україну в різних сферах; надруковано брошури та листівки “INVEST UKRAINE Open for U” чотирма мовами;

прийнято детальний план імплементації положень розділу IV (торговельні положення) Угоди про асоціацію між Україною та ЄС (розпорядження Кабінету Міністрів України від 18.02.2016 № 217-р).

ініційовано та започатковано Діалог Україна-ЄС високого рівня щодо горизонтальних питань та окремих секторів промисловості;

започатковано процедуру приєднання України до пан-Євро-Середземноморських преференційних правил походження;

затверджено Порядок забезпечення захисту прав та інтересів України в торговельно-економічній сфері в рамках Світової організації торгівлі;

розпочато справи в рамках СОТ (зокрема, стосовно заходів Російської Федерації щодо імпорту залізничного рухомого складу, стрілочних переводів та іншого залізничного обладнання (DS499), щодо численних обмежень з боку Російської Федерації транзиту з території України через територію РФ у треті країни (DS512);

скасовано та попереджено застосування торговельних бар'єрів щодо української продукції в США, Канаді, Аргентині, ЄС, Туреччині, Єгипті, Індії, Білорусі тощо.

У сфері державної підтримки оборонної промисловості

затверджено порядок формування ціни на продукцію, роботи і послуги оборонного призначення;

затверджено умови залучення фінансових ресурсів під державні гарантії для виконання програм із підвищення обороноздатності держави;

розроблено правове підґрунтя для подальшого проведення корпоратизації 67 підприємств Державного концерну “Укроборонпром”;

до складу Концерну передано ряд стратегічно важливих об'єктів.

У сфері розвитку промислового виробництва

розроблено проект Державної програми розвитку вітчизняних промислових підприємств з урахуванням потреб внутрішнього споживання, головним завданням якої є заохочення замовлення продукції у українських виробників, а також створення нових виробництв через проведення імпортозаміщення;

здійснювався захист інтересів вітчизняних виробників на внутрішньому ринку України – станом на кінець 2016 року щодо імпорту товарів в Україну застосовується 18 антидемпінгових, спеціальних, компенсаційних заходів.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

У напрямку розвитку експорту передбачається збільшення можливостей для преференційного експорту вітчизняних товарів та присутності вітчизняних товарів на міжнародних ринках, створення ефективної системи розвитку та підтримки експорту шляхом консолідації та координації дій та заходів всіх відповідальних органів державної влади.

З метою розвитку промисловості буде забезпечено реалізацію заходів, спрямованих на створення законодавчих та організаційних передумов для стимулювання розвитку екологічних та інноваційних виробництв, в першу чергу, через мережу індустріальних парків та кластерних виробництв, технічного переоснащення виробничих потужностей підприємств оборонно-промислового комплексу України.

8. Послідовність кроків, які плануються зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
<i>В напрямку розширення існуючих, відкриття нових ринків для українського бізнесу</i>				
<i>Створення ефективної системи підтримки експортерів</i>				
1. Розробка та імплементація	Розробка нормативно-	Мінекономрозвитку інші центральні	IV квартал	Прийняття стратегічного

Національної експортної стратегії	правового акту Кабінету Міністрів України щодо імплементації Дорожньої карти стратегічного розвитку торгівлі України	органи виконавчої влади Офіс з просування експорту при Мінекономрозвитку		комплексного рішення щодо реалізації експортного потенціалу із залученням органів державної влади
2. Забезпечення підтримки експортерів за кордоном	Розроблення нормативно-правового акту Кабінету Міністрів України щодо вдосконалення представлення економічних інтересів України за кордоном	Мінекономрозвитку МЗС Мінфін Мін'юст	IV квартал	Підвищення ефективності системи реалізації зовнішньоекономічної політики; представлення інтересів держави і бізнесу
3. Утворення Ради з міжнародної торгівлі при Кабінеті Міністрів України	Розроблення нормативно-правового акту щодо утворення Ради з міжнародної торгівлі при Кабінеті Міністрів України	Мінекономрозвитку інші центральні органи виконавчої влади Офіс з просування експорту при Мінекономрозвитку	IV квартал	Створення єдиного дорадчого органу, який забезпечить пряму та ефективну взаємодію між Кабінетом Міністрів України та бізнесовими структурами
4. Забезпечення функціонування експортного веб-порталу	Створення "єдиного вікна" як державної мультифункціональної інформаційної платформи	Мінекономрозвитку Офіс з просування експорту при Мінекономрозвитку	IV квартал	Створення єдиного веб-ресурсу для інформаційної підтримки українських експортерів
5. Скасування та попередження торговельних бар'єрів щодо української продукції на зовнішніх ринках	Активне представлення та відстоювання позиції України у двосторонніх відносинах з іноземними країнами, в тому числі в рамках торговельних розслідувань	Мінекономрозвитку МЗС	IV квартал	Створення сприятливих умов для українських експортерів для діяльності на зовнішніх ринках
<i>Угоди про вільну торгівлю (УВТ) та преференційні режими</i>				
6. Максимальне використання діючих можливостей Угоди про асоціацію для збільшення експорту до держав-членів ЄС	Імплементація розділу IV "Торгівля та питання, пов'язані з торгівлею" Угоди про асоціацію	Мінекономрозвитку інші центральні органи виконавчої влади	протягом року	Збільшення обсягів торгівлі з ЄС
	Виконання Розпорядження Кабінету Міністрів України від 18.02.2016 № 217-р "Про внесення змін до розпорядження Кабінету Міністрів України від 17 вересня 2014 р. № 847", яким			

	затверджено план заходів з імплементації розділу IV “Торгівля і питання, пов’язані з торгівлею” Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, на 2016—2019 роки”			
7. Переведення у практичну площину Діалогу Україна — ЄС високого рівня щодо горизонтальних питань та окремих секторів промисловості	Ініційований українською стороною у 2016 р. в якості складової заходів з додаткової підтримки з боку ЄС з метою нівелювання негативних наслідків, спричинених торговельною агресією РФ	Мінекономрозвитку	протягом року	Відновлення вітчизняної промисловості шляхом залучення до європейських та регіональних ланцюгів постачань та розвиток кооперації з підприємствами держав-членів ЄС
8. Проведення переговорів щодо укладення Угод про вільну торгівлю (Туреччина, Ізраїль, Сербія, ін..)	Проведення переговорів з іншою стороною, узгодження переговорної позиції України із заінтересованими центральними органами виконавчої влади	Мінекономрозвитку інші центральні органи виконавчої влади	IV квартал	Поглиблення торговельного та економічного співробітництва, відкриття нових ринків збуту української продукції, розширення доступу до ланцюгів доданої вартості
9. Імплементація діючих угод про вільну торгівлю	Підготовка до ратифікації Угоди про вільну торгівлю між Україною та Канадою; Організація засідань спільних комітетів з імплементації діючих УВТ	Мінекономрозвитку інші центральні органи виконавчої влади	IV квартал	Вирішення питань, що виникають в процесі імплементації угод про вільну торгівлю, сприяння торгівлі в рамках УВТ
10. Збільшення можливостей для преференційного експорту вітчизняних товарів	Приєднання України до Регіональної конвенції про пан-євро-середземноморські преференційні правила походження	Мінекономрозвитку інші ЦОВВ	IV квартал	Розширення присутності української продукції на зовнішніх ринках, зокрема ЄС, ЄАВТ, Балканських країн, Туреччини, Молдови, Єгипту, Ізраїлю, Лівану, Тунісу тощо
11. Збільшення експорту вітчизняних	Інформування українських	Мінекономрозвитку інші ЦОВВ	постійно	Розширення присутності

товарів в рамках Генералізованих систем преференцій	товаровиробників про переваги Генералізованих систем преференцій			української продукції на ринках: США, Канади, ЄС, Японії, Туреччини.
12. Формування нової редакції Митного тарифу України	Виконання міжнародних зобов'язань України в рамках Міжнародної конвенції про Гармонізовану систему опису та кодування товарів	Мінекономрозвитку інші центральні органи виконавчої влади	IV квартал	Гармонізація Митного тарифу України
<i>Активізація позицій в СОТ</i>				
13. Імплементация положень Угоди про спрощення процедур торгівлі	Спрощення процедур торгівлі відповідно до зобов'язань України в рамках СОТ; започаткування діяльності Національного комітету зі спрощення процедур торгівлі	Мінекономрозвитку інші центральні органи виконавчої влади	IV квартал	Спрощення процедур ведення зовнішньоекономічних операцій
14. Використання механізмів СОТ з метою захисту національних інтересів та усунення торговельних бар'єрів	Активізація позиції України в СОТ	Мінекономрозвитку інші центральні органи виконавчої влади	IV квартал	Захист національних інтересів та усунення торговельних бар'єрів для українських товарів та послуг на зовнішніх ринках
15. Лібералізація торгових режимів в рамках СОТ;	Підготовка тарифних запитів та опрацювання графіків специфічних зобов'язань країн, що вступають в СОТ (Сербія, Боснія і Герцеговіна, Азербайджан, Білорусь)	Мінекономрозвитку інші центральні органи виконавчої влади	IV квартал	Забезпечення зниження тарифних бар'єрів з доступу українських товарів на ринки країн-претендентів на членство в СОТ після набуття ними членства
16. Участь у формуванні якісно нових параметрів світової торгівлі	участь у багатосторонніх переговорах та 11-й Конференції міністра СОТ	Мінекономрозвитку інші центральні органи виконавчої влади	IV квартал	формування ефективної торговельної політики відповідно до світових норм
<i>В напрямку розвитку промислового виробництва, у т. ч. державної підтримки оборонної промисловості</i>				
17. Визначення пріоритетів у розвитку промислового комплексу	Розроблення Стратегії розвитку промислового комплексу	Мінекономрозвитку інші центральні органи виконавчої влади	IV квартал	Проведення скоординованої промислової політики
Стимулювання розвитку екологічних та інноваційних виробництв	Підтримка та супроводження законопроектів, які знаходяться на розгляді у Верховній Раді України і направлені на	Мінекономрозвитку інші центральні органи виконавчої влади	IV квартал	Створення нових високотехнологічних виробництв через мережу індустріальних парків

	розвиток індустріальних парків, пожвавлення інвестиційної діяльності			
18. Стимулювання розвитку промислових кластерів	Розширення співпраці з ЮНІДО по кластеризації виробництв, залученню вітчизняних компаній в світові ланцюги доданої вартості	Мінекономрозвитку інші центральні органи виконавчої влади	IV квартал	Створення виробничих кластерів на території України: автомобільного, вагонобудівного тощо
19. Удосконалення процедури державних закупівель в частині стимулювання використання місцевих ресурсів	Удосконалення правового поля в сфері державних закупівель	Мінекономрозвитку інші центральні органи виконавчої влади	IV квартал	Збільшення обсягів споживання вітчизняної машинобудівної продукції на внутрішньому ринку
20. Ефективне використання механізму торговельних розслідувань для цілей захисту національних виробників на внутрішньому ринку	Удосконалення правового поля в сфері інструментів торговельного захисту (механізми антидемпінгових, антисубсидійних та захисних розслідувань)	Мінекономрозвитку	Протягом року	Сприяння забезпеченню добросовісного конкурентного середовища (захист від недобросовісного та масованого імпорту) на внутрішньому ринку України
21. Законодавче врегулювання особливостей діяльності у сфері розроблення та виробництва озброєння і військової техніки	Розроблення законопроекту щодо особливостей діяльності у сфері розроблення та виробництва озброєння і військової техніки	Мінекономрозвитку інші центральні органи виконавчої влади	IV квартал	Забезпечення законодавчого підґрунтя розвитку оборонної промисловості України
22. нормування питання порядку формування, затвердження та реалізації державного оборонного замовлення з розроблення, закупівлі озброєння та військової техніки	Забезпечення формування державного оборонного замовлення на період до трьох років із щорічним коригуванням його показників (внесення змін до Закону України «Про державне оборонне замовлення»)	Мінекономрозвитку інші центральні органи виконавчої влади	IV квартал	Забезпечення системного підходу до сталого розвитку ОПК; безперебійне фінансування НДДКР та закупівлі продукції оборонного призначення, технологічний цикл якої перевищує 1 рік
23. Застосування конкурентних процедур під час закупівлі продукції, робіт і послуг за оборонним замовленням, інформація про закупівлю яких становить державну	Розроблення законопроекту щодо внесення змін до Закону України «Про державне оборонне замовлення» щодо застосування конкурентних процедур під час	Мінекономрозвитку інші центральні органи виконавчої влади	IV квартал	Закупівля товарів оборонного призначення за конкурентною процедурою, що сприятиме запобіганню проявам корупції у цій сфері

таємницю	закупівлі продукції, робіт і послуг за оборонним замовленням, інформація про закупівлю яких становить державну таємницю, а також надання переваг продукції, роботам, послугам вітчизняного походження			
24. Упровадження ефективного механізму мобілізаційного планування у галузях національної економіки	Модернізація автоматизованої системи мобілізаційної підготовки, запровадження єдиних правил для усіх учасників процесу мобілізаційного планування (внесення змін до Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію»)	Мінекономрозвитку інші центральні органи виконавчої влади	IV квартал	Скорочення строків опрацювання потреб сил оборони, галузей національної економіки та системи життєзабезпечення населення на особливий період; удосконалення механізму внесення змін до основних показників мобілізаційного плану національної економіки та мобілізаційних завдань (замовлень)
25. Технічне переоснащення виробничих потужностей підприємств оборонно-промислового комплексу України	Розробка та впровадження у виробництво сучасних технологій і матеріалів для забезпечення створення, виробництва, ремонту і модернізації озброєння, військової і спеціальної техніки та боєприпасів	Мінекономрозвитку інші центральні органи виконавчої влади	IV квартал	Забезпечення оснащення на належному рівні Збройних Сил України та інших військових формувань новітніми зразками озброєння та військової техніки, переоснащення та модернізація виробничих потужностей підприємств оборонно-промислового комплексу України, нарощування науково-технічного потенціалу України, поглиблення інтеграції науки і виробництва
26. Впровадження в національне законодавство Єдиного списку товарів подвійного використання та подальше узгодження процедур і правил державного експортного контролю	Прийняття нормативно-правового акту Кабінету Міністрів України щодо впровадження в національне законодавство Єдиного списку товарів подвійного	Мінекономрозвитку Держекспортконтроль інші центральні органи виконавчої влади	IV квартал	Покращення позицій України на світовому ринку та усунення бар'єрів для українського експорту товарів подвійного використання до внутрішнього ринку ЄС за рахунок єдиного нормативного

з відповідними
нормами і стандартами
ЄС

використання

поля у сфері
експортного
контролю

7. Розширення та переорієнтація зовнішньоекономічних зв'язків України

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

Упродовж 2014—2015 років українська економіка зазнала найглибшої кризи за часів незалежності нашої держави. Внаслідок збройної агресії Росії та окупації нею частини української території (АР Крим та окремі території Донецької та Луганської областей) економіка України втратила значну частину промислових потужностей. Це призвело до скорочення ВВП України, девальвації національної валюти, відтоку іноземних інвестицій, скорочення обсягів експорту товарів і послуг.

Крім того, РФ фактично розгорнула торговельну війну проти України, у рамках якої нею вжито низку системних заходів щодо заборон і обмежень стосовно України у торгівлі товарами, послугами і торговельними аспектами прав інтелектуальної власності. У результаті, крім втрати російського ринку, дії РФ також призвели до значного скорочення обсягів зовнішньої торгівлі України з країнами Центральної Азії – Казахстаном, Узбекистаном, Туркменістаном, Киргизстаном і Таджикистаном.

Дипломатичне забезпечення процесу пошуку нових ринків та переорієнтації зовнішньоекономічних зв'язків України на альтернативні ринки реалізації української продукції дасть можливість відновити позитивну динаміку, яка спостерігалася у зовнішній торгівлі України до збройної агресії РФ проти нашої держави.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

Внаслідок повномасштабної збройної агресії Росії та окупації нею частини української території економіка України втратила близько 20 % промислових потужностей. У результаті ВВП України скоротився на 6,6 % у 2014 році та на 9,9 % у 2015 році. Українська гривня девальвувала, рівень інфляції у 2015 році сягнув 48,7 %. За 2014—2015 роки зменшення обсягу прямих іноземних інвестицій акціонерного капіталу становив 13,7 млрд. дол. США.

Негативна динаміка спостерігалася і у зовнішній торгівлі. Так загалом, за 2014—2015 роки обсяг експорту українських товарів і послуг скоротився з 74,8 млрд. дол. США (за підсумками 2013 р.) до 46,8 млрд. дол. США, тобто відбулося скорочення обсягів експорту на 37,5 %.

При цьому обсяг експорту українських товарів за цей же період скоротився з 63,3 млрд. дол. США (за підсумками 2013 р.) до 38,1 млрд. дол. США, тобто відбулося скорочення обсягів експорту на 39,8 %.

Російська сторона фактично розгорнула торговельну війну проти України, у рамках якої нею вжито низку системних заходів щодо заборон і обмежень стосовно нашої держави у торгівлі товарами, послугами і торговельними аспектами прав інтелектуальної власності.

У результаті розгорнутої РФ торговельної війни проти України, загальний обсяг експорту українських товарів до країн Центральної Азії за період 2014—2015 рр. скоротився з 3,01 млрд.дол.США (за підсумками 2013 р.) до 1,16 млрд. дол. США, тобто відбулося зменшення обсягів експорту на 61,4 %. У січні-серпні 2016 р. продовжували зменшуватися обсяги експорту до країн Центральної Азії, особливо поставки товарів до Казахстану (-46,8 %) та Киргизстану (-50,2 %), які, серед іншого, є членами Євразійського економічного союзу (ЄАЕС).

3. Мета на середньострокову перспективу і до кінця 2017 року

Мета на середньострокову перспективу: розширення та диверсифікація зовнішньоекономічних зв'язків України.

Протягом 2017 року - відкриття альтернативних ринків для нарощування експорту українських товарів і послуг, сприяння залученню іноземних інвестицій.

4. Цільові кількісні показники на середньострокову перспективу і до кінця 2017 року

У середньостроковій перспективі – відновлення позитивної динаміки зростання обсягів експорту та залучення іноземних інвестицій в економіку України;

2017 рік – забезпечення державної підтримки зовнішньоекономічної діяльності шляхом продовження роботи щодо:

створення зон вільної торгівлі:

- проведення виїзних засідань РЕІ у відповідності до запиту національного бізнесу;
- опрацювання питання створення інституту почесних торгових представників України;
- проведення в низці країн ЄС виставок-презентацій української продукції з елементом безпосередніх переговорів між керівниками українських компаній та іноземних дистриб'юторів (Нідерланди, Польща, Бельгія, Німеччина, Франція, Великобританія);
- опрацювання питання створення платформи «Team Ukraine» з метою організації цільових візитів українських бізнес-делегатій з проведенням двосторонніх ділових форумів і B2B зустрічей;

- забезпечення належного функціонування веб-сайту PEI, офіційних сторінок в мережах Фейсбук, Твіттер;
- підготовка «Огляду перспективних для українських виробників ринків зарубіжних країн та інвестиційних пропозицій для українських компаній».

5. Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Пріоритет відповідає п.7. «Розвиток та підтримка експорту» частини II «Макроекономічна стабілізація та стале економічне зростання» Плану пріоритетних дій Уряду на 2016 рік, затверджених розпорядженням Кабінету Міністрів України від 27 травня 2016 р. № 418.

6. Що вже було зроблено у попередній період

З метою належної реалізації національних зовнішньополітичних і зовнішньоекономічних пріоритетів, сприяння виходу українських експортерів на зовнішні ринки, захисту їхніх економічних і торговельних інтересів за кордоном та залучення прямих іноземних інвестицій в економіку України, у квітні 2013 р. при МЗС було створено Раду експортерів та інвесторів України (PEI).

У 2016 р. PEI надано дипломатичне сприяння більше, ніж 450 українським компаніям щодо просування їхньої продукції на зовнішні ринки, вирішення проблемних питань. Забезпечено участь українських підприємств у понад 80 престижних міжнародних виставково-ярмаркових заходах за кордоном, під час яких підписано низку контрактів. За результатами участі у понад 60 міжнародних тендерах українськими підприємствами отримано підрядів на виконання робіт, послуг та поставку української продукції на ринки іноземних країн.

Протягом 2016 року проведено більшість із запланованих 26 засідань спільних міжурядових комісій з економічного співробітництва.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати у середньостроковій перспективі

Елементи дипломатичного забезпечення процесу розширення та переорієнтації зовнішньоекономічних зв'язків України:

посилення ролі механізмів спільних міжурядових комісій з економічного співробітництва у розвитку зовнішньоекономічних зв'язків України;

використання механізмів Ради експортерів та інвесторів при МЗС України для збільшення обсягів експорту;

використання механізмів проведення в іноземних країнах виставок-презентацій української продукції з елементом безпосередніх переговорів між керівниками українських компаній та іноземних дистриб'юторів;

використання сучасних засобів комунікації (сайт PEI, офіційні сторінки в мережах Фейсбук, Твіттер) для просування інтересів українського бізнесу.

8. Послідовність кроків, які плануються зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Проведення тематичних і секторальних засідань PEI бізнесу	Надання сприяння суб'єктам підприємництва в експорті продукції та зовнішні ринки	МЗС інші ЦОВВ, об'єднання підприємств	відповідності до запиту національного бізнесу	Методологічна та інформаційна підтримки експортної складової діяльності суб'єктів підприємництва
2. Підготовка «Огляду перспективних для українських виробників ринків зарубіжних країн»	Забезпечення інформаційної підтримки експортної діяльності суб'єктів підприємництва	ЗДУ	постійно	Збільшення обсягів експорту товарів і послуг, участь у реалізації інфраструктурних проєктів
3. Проведення в країнах ЄС виставок-презентацій української продукції	Проведення виставок-презентацій української продукції з елементом	Мінекономрозвитку МЗС	Перше півріччя	Збільшення обсягів експорту товарів і послуг, залучення інвестицій

	безпосередніх переговорів між керівниками українських компаній та іноземних дистриб'юторів			
4. Проведення засідань спільних міжурядових комісій з економічного співробітництва	Вирішення проблемних питань торговельно-економічного співробітництва	Мінекономрозвитку МЗС інші ЦОВВ	Протягом року (відповідно до згодженого графіку)	Збільшення обсягів експорту товарів і послуг, залучення інвестицій
5. Посилення механізму спільних двосторонніх органів між Україною та країнами-партнерами	Підвищення ефективності двосторонніх органів з точки зору забезпечення національних інтересів (держави та бізнесу) та пріоритетності ринків	Мінекономрозвитку інші ЦОВВ	Протягом року	Досягнення конкретних принципів домовленостей щодо розширення присутності на існуючих та відкриття нових ринків

8. Регіональний економічний розвиток

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

Створена упродовж 2015-2016 років нова система державного управління регіональним розвитком потребує визначення на наступний період реалізації Державної стратегії регіонального розвитку на період до 2020 року (постанова Кабінету Міністрів України від 6 серпня 2014 р. № 385) чітких пріоритетів розвитку, завдань і заходів, реалізація яких сприятиме підвищенню конкурентоспроможності регіонів з одночасним стабільним та передбачуваним їх фінансуванням. Існуюча на сьогодні система фінансування програм і проектів регіонального розвитку потребує подальшого вдосконалення, оскільки діє довготривала процедура прийняття рішень стосовно затвердження відібраних інвестиційних програм і проектів регіонального розвитку в рамках державного фонду регіонального розвитку, не забезпечується гарантоване стабільне фінансування програм і проектів регіонального розвитку протягом всього строку їх реалізації, що призводить до виникнення об'єктів незавершеного будівництва, недосягнення очікуваного ефекту від впровадження таких проектів. Крім того, необхідно поліпшити якість підготовки та відбору проектів, що фінансуються за рахунок ДФРР, забезпечити перехід від фінансування проектів, які спрямовані на вирішення локальних поточних проблем, на фінансування проектів, які створюють робочі місця, збільшують частку інноваційної продукції в її загальному обсязі, поліпшують якість послуг та стандарти життя, підвищують конкурентоспроможність регіонів.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

Роки	Забезпечення відповідності проектів регіонального розвитку, що фінансуються з державного фонду регіонального розвитку, регіональним стратегіям розвитку та планам заходів з їх реалізації
2015—2016	82 %

3. Мета, яку хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Створення ефективної системи планування регіонального розвитку та забезпечення стабільного фінансування програм і проектів регіонального розвитку.

4. Цільові кількісні показники, яких маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Цільовий показник	Кількісний показник
Відповідність проектів регіонального розвитку, що фінансуються з державного бюджету (державного фонду регіонального розвитку, секторальна підтримка ЄС) регіональним стратегіям розвитку, планам заходів з їх реалізації та завданням Державної стратегії регіонального розвитку	100 %

Вдосконалення правових засад моніторингу та оцінки державної регіональної політики	2 од.
Вдосконалення правових засад для створення умов для стабільного та передбачуваного фінансування регіонального розвитку	2 од.
Визначення актом Кабінету Міністрів України на період 2018—2020 роки пріоритетів, завдань і заходів, реалізація яких сприятиме підвищенню конкурентоспроможності регіонів з одночасним стабільним та передбачуваним їх фінансуванням для реалізації другого етапу Державної стратегії регіонального розвитку на період до 2020 року	1 од.
Розвиток в регіонах інституцій з питань регіонального розвитку, зокрема прийняття регіонами рішень про створення агенцій регіонального розвитку	25 од.

5. Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Розділ 3 Стратегії сталого розвитку "Україна - 2020" за напрямом реформи «Реформа регіональної політики», затвердженої Указом Президента України від 12 січня 2015 року № 5;

Державна стратегія регіонального розвитку на період до 2020 року, затверджена постановою Кабінету Міністрів України від 06 серпня 2014 р. № 385;

Державна програма транскордонного співробітництва на 2016-2020 роки, затверджена постановою Кабінету Міністрів України від 23 серпня 2016 року № 554;

Додаткова Угода № 1 «Про фінансування програми підтримки секторальної політики – Підтримка регіональної політики України», підписана 19 липня 2016 року.

6. Що уже було зроблено в попередній період

Постановою Кабінету Міністрів України від 07.10.2015 № 821 затверджено План заходів на 2015 – 2017 роки з реалізації Державної стратегії регіонального розвитку на період до 2020 року; підготовлено зміни до Законів України «Про внесення змін до Бюджетного кодексу України» та «Про внесення змін до Закону України «Про засади державної регіональної політики», якими передбачено спрощення процедури та скорочення часу прийняття рішення щодо фінансування проектів регіонального розвитку, забезпечення стабільності їх фінансування протягом строку реалізації, доступу до ресурсів відповідно до пріоритетів регіонального розвитку (17.10.2016 подано на розгляд Кабінетові Міністрів України); затверджено Державну програму розвитку транскордонного співробітництва на 2016-2020 роки (постанова Кабінету Міністрів України від 23.08.2016 № 554); прийнято рішення Кабінету Міністрів України про передання функцій від Мінекономрозвитку до Мінрегіону щодо організаційного та аналітичного забезпечення діяльності Координаційного центру з провадження діяльності, пов'язаної з участю України в реалізації Стратегії Європейського Союзу для Дунайського регіону (постанова Кабінету Міністрів України від 26 жовтня 2016 р. № 765); прийнято постанову Кабінету Міністрів України від 16.11.2016 № 827 “Деякі питання фінансування програм та проектів регіонального розвитку” У 2016 році Європейською Комісією прийнято рішення про надання Україні підтримки в рамках Дунайської транснаціональної програми, яка є фінансовим інструментом розвитку міжрегіонального співробітництва та сприяння інтеграції у Дунайському регіоні в рамках реалізації Стратегії ЄС для Дунайського регіону.

Розроблено та схвалено 25 регіональні стратегії розвитку та 24 плани з їх реалізації. В регіонах створено і зареєстровано 8 Агенцій регіонального розвитку і прийнято рішення про створення 17 таких установ. Проведено шість Всеукраїнських семінарів-нарад для керівників структурних підрозділів місцевих державних адміністрацій, що опікуються регіональним розвитком з питань стратегічного планування та фінансування регіонального розвитку, інституційної підтримки та впровадження реформ децентралізації і місцевого самоврядування, що сприяло поліпшенню координації у провадженні регіональної політики.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

підвищити ефективність управлінських рішень органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування у сфері стратегічного планування та фінансування регіонального розвитку;

забезпечити стабільне фінансування програм і проектів регіонального розвитку протягом всього строку їх реалізації задля досягнення очікуваного ефекту від впровадження таких проектів та запобігання виникненню об'єктів незавершеного будівництва;

забезпечити фінансування виключно розвиткових проектів, які створюють робочі місця, збільшують частку інноваційної продукції в її загальному обсязі, підвищують конкурентоспроможність регіонів, поліпшують якість послуг та стандарти життя;

надати доступ до європейських інструментів фінансування регіонального розвитку, включаючи інструменти розвитку транскордонного співробітництва та підвищити якість управління проектами відповідно до європейських підходів.

8. Послідовність кроків, які плануються зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Розроблення Плану заходів на 2018—2020 роки з реалізації Державної стратегії регіонального розвитку на період до 2020 року	Державна стратегія регіонального розвитку на період до 2020 року реалізується двома етапами шляхом прийняття та впровадження відповідного Плану заходів з їх реалізації	Мінрегіон інші центральні органи виконавчої влади, обласні та Київська міська держадміністрації	IV квартал	Забезпечення реалізації у 2018—2020 роках пріоритетів та завдань Державної стратегії регіонального розвитку на період до 2020 року
2. Здійснення заходів щодо розробки міжнародного договору між Урядом України та Європейською Комісією щодо участі України у Дунайській транснаціональній програмі	Європейською Комісією прийнято рішення про виділення Україні 5 млн. євро для фінансування участі України у Дунайській транснаціональній програмі	Мінрегіон Мінекономрозвитку МЗС інші центральні органи	III квартал	Забезпечення доступу України до ресурсів Європейського інструменту сусідства для фінансування участі України у Дунайській транснаціональній програмі для підтримки політики інтеграції у Дунайському регіоні у 4 сферах Стратегії ЄС для Дунайського регіону
3. Удосконалення порядку підготовки, оцінки та відбору інвестиційних програм і проектів регіонального розвитку, що можуть реалізовуватися за рахунок коштів державного фонду регіонального розвитку	Необхідність приведення порядку підготовки, оцінки та відбору інвестиційних програм і проектів регіонального розвитку, що можуть реалізовуватися за рахунок коштів державного фонду регіонального у відповідність із вимогами Законів України "Про внесення змін до Бюджетного кодексу України" та "Про внесення змін до Закону України "Про засади державної регіональної політики" (у разі їх прийняття)	Мінрегіон Мінекономрозвитку Мінфін Мін'юст	Протягом трьох місяців після набрання чинності Закону України «Про внесення змін до Бюджетного кодексу України» та «Про внесення змін до Закону України «Про засади державної регіональної політики»	Скорочення узгоджувальних процедур, стабільне фінансування проектів регіонального розвитку протягом терміну їх реалізації; запобігання виникненню недобудов та довгобудів; підвищення конкурентоспроможності регіонів
4. Сприяння розробці	постановою	Мінрегіон	протягом року	Підвищення якості

та впровадженню проектів регіонального розвитку відповідно до підходів ЄС	Кабінету Міністрів України від 16.11.2016 № 827 “Деякі питання фінансування програм та проектів регіонального розвитку” передбачено реалізація проектів регіонального розвитку, відібраних на конкурсній основі в рамках бюджетної підтримки Європейського Союзу	інші центральні органи виконавчої влади, обласні та Київська міська держадміністрації	підготовки та введення в практику європейських підходів з конкурсного відбору проектів

9. Сприяння продуктивній зайнятості, залучення громадян до ринку праці

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

- низький рівень економічної активності та зайнятості населення;
- значні обсяги неформальної зайнятості;
- низький рівень заробітної плати, зокрема працівників бюджетної сфери;
- відсутність надійного механізму захисту працівників підприємств-банкрутів по погашенню заборгованості із заробітної плати та інших виплат.
- неефективність інститутів ринку праці.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

Чисельність зайнятого населення у віці 15—70 років у I півріччі 2016 року у порівнянні з I півріччям 2015 року скоротилася на 168 тис. і становила 16,2 млн осіб; рівень зайнятості знизився з 56,5 % до 56,2 %.

За оцінками МОП рівень тіньової зайнятості в Україні складає близько 9 % (близько 1,5 млн осіб, за вересень 2016 року), “тіньовий фонд” оплати праці складає більше 8 млрд грн, у перерахунку на рік – 95 млрд. гривень.

Заробітна плата у вересні 2016 року в середньому по Україні становила 5358 гривень. Заборгованість із заробітної плати у жовтні 2016 року по Україні становила 1 978,5 млн. грн, сума боргу із заробітної плати працівникам підприємств, що знаходяться у процедурах банкрутства, складає близько 32 % від загального.

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

- поетапне підвищення рівня зайнятості;
- зменшення масштабів неформальної зайнятості та переходу працюючих з неформального у формальний сектор;
- підвищення рівня заробітної плати працівників бюджетної сфери та зниження рівня бідності серед працюючих;
- модернізація державної служби зайнятості, проведення активної політики зайнятості населення і соціальної підтримки безробітних громадян;
- створення на законодавчому рівні інституту гарантування виплат для працівників підприємств – банкрутів;
- створення системи підтримки високої кваліфікації та збереження здоров'я працівників, а також забезпечення захисту трудових прав громадян;
- розроблення роботодавцями, їх організаціями та об'єднаннями, галузевими (міжгалузевими) радами, центральними органами виконавчої влади, науковими установами проектів 150 професійних стандартів;
- підвищення ролі колективно-договірного регулювання у розвитку ринку праці.

У 2017 році буде завершено:

- запровадження ефективної системи контролю за використанням праці без належного оформлення;
- зростання рівня доходів працівників бюджетної сфери;
- підвищення якості надання послуг державною службою зайнятості на основі її розвитку, а також покращення її взаємодії із приватними агентствами з працевлаштування;
- реформування системи державної соціальної підтримки безробітних з метою стимулювання їх до активного пошуку роботи;

- розроблення за участю сторін соціального діалогу механізму економічного стимулювання діяльності роботодавців щодо збереження життя і здоров'я працівників, а також зниження виробничого травматизму і професійного захворювання;

- затвердження порядку розроблення професійних стандартів.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Очікується підвищення кількості зайнятих до близько 17 млн осіб.

У перший рік реалізації реформи зростання зайнятості становитиме приблизно 150 тис. осіб.

З 2017 року буде започаткована тенденція до поступового сталого зниження рівня бідності серед працюючих та збільшення кількості працівників з якими оформили трудові відносини.

5. Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Сприяння продуктивній зайнятості відповідає Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, Плану пріоритетних дій Уряду на 2016 рік, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 27.05.2016 № 418-р, Конвенції № 81, 129, 173 Міжнародної організації праці, Плану заходів з реалізації Національної стратегії у сфері прав людини на період до 2020 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 23.11.2015 № 1393-р, Стратегії подолання бідності, затвердженої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 16.03.2016 № 161-р.

6. Що уже було зроблено в попередній період

Забезпечено підвищення заробітної плати працівників бюджетної сфери, зокрема розмір посадового окладу (тарифної ставки) працівника I тарифного розряду Єдиної тарифної сітки підвищено з 1 травня на 6,5 %, з 1 грудня 2016 року на 12,7 %.

Підписано (23.08.2016) Генеральну угоду про регулювання основних принципів і норм реалізації соціально-економічної політики і трудових відносин в Україні на 2016—2017 роки.

06.12.2016 Верховною Радою України прийнято, розроблений Урядом Закон України, яким вдосконалено визначення поняття мінімальної заробітної плати з метою приведення законодавства України до європейської практики та міжнародних норм, підвищення ефективності контролю у сфері дотримання законодавства про працю та зайнятості населення.

На основі законодавчих змін у Законі України про Державний бюджет України на 2017 рік встановлено мінімальну заробітну плату у розмірі, удвічі вищому ніж у грудні 2016 року — 3200 гривень.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Передбачається реформування державної служби зайнятості, зокрема перетворення її на клієнтоорієнтовану сервісну службу із широким спектром послуг, навчанням під потреби економіки, застосуванням новітніх технологій та підходів.

Планується внести зміни до законодавства, у тому числі законів України “Про зайнятість населення”, “Про загальнообов’язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття”, “Про управління об’єктами державної власності”, “Про рекламу”, щодо удосконалення державної політики зайнятості, її узгодження із економічною політикою, визначено нові підходи в системі державної соціальної підтримки безробітних з метою стимулювання їх до активного пошуку роботи.

Починаючи з січня 2017 року розмір посадового окладу працівника першого тарифного розряду Єдиної тарифної сітки буде установлюватись на рівні прожиткового мінімуму для працездатних осіб. Планується удосконалити оплату праці працівників бюджетної сфери на основі Єдиної тарифної сітки розрядів і коефіцієнтів з оплати праці працівників установ, закладів та організацій окремих галузей бюджетної сфери.

Передбачається забезпечити виконання положень Генеральної угоди на 2016—2017 роки, проведення колективних переговорів з укладення Генеральної угоди на наступний період на новій законодавчій базі.

Буде завершено інституційну розбудову Фонду соціального страхування України.

Буде запроваджено новий порядок здійснення державного нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю та зайнятості населення відповідно до вимог ратифікованих Україною Конвенцій МОП № 81 та 129.

Розробка пропозицій щодо законодавчого врегулювання питання створення та функціонування Гарантійної установи з компенсації грошових вимог найманим працівникам у випадку неплатоспроможності роботодавця.

8. Послідовність кроків, які планується зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний)

		державні органи		результат)
1. Підготовка законодавчих пропозицій щодо регулювання зайнятості для стимулювання працевлаштування безробітних	Впровадження нових інструментів стимулювання працевлаштування та підвищення зайнятості	Мінсоцполітики ДСЗ МОН Мінекономрозвитки Мінагрополітики Мінфін за участю всеукраїнських об'єднань профспілок та об'єднань організацій роботодавців	червень	Удосконалення державної політики зайнятості, а також модернізацію державної служби зайнятості
2. Удосконалення системи професійної підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації зареєстрованих безробітних”	Впровадження нових форм професійного навчання зареєстрованих безробітних	Мінсоцполітики МОН за участю всеукраїнських об'єднань профспілок та об'єднань організацій роботодавців	березень	Забезпечення ринку праці кваліфікованими робітничими кадрами. Зменшення витрат на професійне навчання безробітних
3. Розроблення та реалізація порядку розроблення і затвердження професійних стандартів	Створення системи підтримки високої кваліфікації працівників	Мінсоцполітики за участю всеукраїнських об'єднань профспілок та об'єднань організацій роботодавців	грудень	Актуалізація кваліфікаційних вимог до працівників з урахуванням сучасних вимог ринку праці
4. Підготовка пропозицій щодо поетапного удосконалення умов оплати праці працівників бюджетної сфери	Забезпечення подальшого реформування системи оплати праці працівників бюджетної сфери	Мінсоцполітики	червень	Упорядкування значної кількості окремих нормативно-правових актів з питань оплати праці в єдиному документі
5. Реалізація положень Генеральної угоди про регулювання основних принципів і норм реалізації соціально-економічної політики і трудових відносин в Україні	Захист трудових прав громадян	Міністерства, інші центральні органи виконавчої влади, обласні, Київська міська державні адміністрації, державні колегіальні органи (за згодою) за участю всеукраїнських об'єднань профспілок та об'єднань організацій роботодавців	до 30 числа місяця, що настає за звітним періодом (станом на 1 січня та 1 липня)	Підвищення ролі колективно-договірного регулювання у розвитку ринку праці
6. Розроблення механізму економічного стимулювання роботодавців до створення безпечних умов праці	Зниження виробничого травматизму і професійного захворювання	Мінсоцполітики Мін'юст за участю всеукраїнських об'єднань профспілок та об'єднань організацій роботодавців	протягом року	Розроблено відповідний проект Закону

7. Запровадження нового порядку державного нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю та зайнятість населення	Децентралізація функцій здійснення державного контролю у сфері зайнятості та оплати праці. Запровадження ефективних методів здійснення державного нагляду за використанням найманої праці	Мінсоцполітики Мінфін Мінекономрозвитку Мін'юст	лютий	Зменшення кількості роботодавців, які використовують найману працю без оформлення
8. Створення Гарантійної установи	Захист вимог працівників у випадку неплатоспроможності роботодавця шляхом	Мінсоцполітики Мінфін Мінекономрозвитку Мін'юст	грудень	Забезпечення вимог працівників підприємств-банкрутів щодо погашення заборгованості із заробітної плати і інших виплат

10. Земельна реформа

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

діючий мораторій на продаж земель сільськогосподарського призначення позбавляє значну кількість громадян України можливості реалізувати своє Конституційне право та гальмує розвиток аграрного ринку;

розпорошеність повноважень із розпорядження землями державної та комунальної власності між багатьма органами виконавчої влади та місцевого самоврядування спричиняє значну кількість конфліктних ситуацій та розширює корупційне поле для зловживань;

здійснення державного контролю за використанням та охороною земель (існувало дублювання функцій державного нагляду у зазначеній сфері, що негативно відображається на стані дотримання земельного законодавства);

наповнення актуальними відомостями Державного земельного кадастру про земельні ділянки та забезпечення користування такими відомостями широкого кола заінтересованих осіб.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

заборона на відчуження та зміну цільового призначення земельних ділянок сільськогосподарського призначення обмежує права власників земельних ділянок, у власності яких на сьогодні перебуває 27,6 млн. га сільськогосподарських угідь, які передані у власність 6,9 млн громадян.

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі до кінця року

створення передумов формування ринку землі;
підтримка добровільного об'єднання територіальних громад з метою формування спроможних органів місцевого самоврядування до виконання наданих їм повноважень;
оптимізація правового регулювання у сфері здійснення державного контролю за використанням та охороною земель;
формування та упорядкування баз даних Державного земельного кадастру.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця року

розроблення відповідної нормативно-правової бази щодо врегулювання та запровадження обігу земель сільськогосподарського призначення;

збільшення ресурсу, яким будуть розпоряджатися органи місцевого самоврядування, перехід земель державної власності в комунальну власність в межах об'єднаних територіальних громад; запровадження ефективного контролю, що сприятиме додатковому надходженню до місцевих бюджетів коштів у сумі близько 1 млрд гривень.

5. Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Земельну реформу відповідно до розпорядження Кабінету Міністрів України від 8 серпня 2016 р. № 612-р "Питання розроблення політики в деяких пріоритетних сферах діяльності" визначено пріоритетною сферою діяльності, яка потребує затвердження політичної пропозиції.

6. Що уже було зроблено в попередній період

прийнято в першому читанні законопроект “Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розширення повноважень органів місцевого самоврядування з управління земельними ресурсами та посилення державного контролю за використанням і охороною земель” (реєстр. № 4355 від 31.03.2016);

відповідно до Закону України “Про внесення зміни до розділу Х “Перехідні положення» Земельного кодексу України щодо продовження заборони відчуження сільськогосподарських земель” від 06.10.2016 № 1669-VIII доручено Кабінету Міністрів України до 1 липня 2017 року розробити і внести на розгляд Верховної Ради України проект Закону України про обіг земель сільськогосподарського призначення. У зв’язку з цим Мінагрополітики разом з Держгеокадастром утворено робочу групу з підготовки Концепції запровадження обігу земель сільськогосподарського призначення із залученням представників міністерств, заінтересованих центральних органів виконавчої влади, депутатських фракцій і груп у Верховній Раді України, Світового банку, асоціацій місцевого самоврядування.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Поетапність запровадження ринку земель сільськогосподарського призначення.

На першому етапі формування повноцінного ринку земель сільськогосподарського призначення пропонується дозволити здійснювати продаж земельних ділянок державної власності та земельних ділянок лише особам, які успадкували їх за законом, за ціною, не меншою від нормативної грошової оцінки земельної ділянки (з моменту набрання чинності законом, тобто з 1 січня 2018 року).

Продаж зазначених земельних ділянок створить відповідну цінову пропозицію на ринку, упередить знецінення земельних ділянок з одночасним впливом на формування ринкових цін.

При цьому пропонується удосконалити порядок продажу прав на земельні ділянки, зокрема права оренди, та встановити можливість використовувати як предмет застави право користування земельною ділянкою (оренда, емфітевзис, суперфіцій).

8. Послідовність кроків, які плануються зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України законопроекту “Про обіг земель сільськогосподарського призначення”	Розроблення законодавчих підстав для запровадження обігу земель сільськогосподарського призначення	Мінагрополітики Мінфін Мінекономрозвитку Мін’юст Держгеокадастр	II квартал	Законодавче забезпечення обігу земель
2. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту Закону України “Про внесення змін до Закону України “Про Державний земельний кадастр”	Запровадження механізму надання адміністративних послуг у частині здійснення державної реєстрації земельної ділянки сертифікованими інженерами-землепорядниками в електронній формі, скорочення терміну здійснення державної реєстрації земельної ділянки до 7 днів	Мінагрополітики Держгеокадастр Мінекономрозвитку	II квартал	Спрощення процедури реєстрації земельних ділянок
3. Удосконалення програмного забезпечення автоматизованої системи Державного земельного кадастру	Розроблення функціоналів програми, які підтримують надання послуг в електронному	Мінагрополітики Держгеокадастр	IV квартал	Замовлення послуг через Інтернет. Надання послуг адміністраторами ЦНАП та уповноваженими

11. Удосконалення механізмів стимулювання розвитку АПК

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

позбавлення державної підтримки аграрних виробників через скасування податкових пільг з податку на додану вартість (так званого спеціального режиму податку на додану вартість);

вилученням обігових коштів, ускладнене адміністрування податку на додану вартість у зв'язку із запровадженням розподілу податку на додану вартість за видами діяльності у різних пропорціях між державним бюджетом та виробниками;

недосконалість інструментів стимулювання розвитку малих та середніх сільськогосподарських товаровиробників.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризуються ситуація

За 15 років продуктивність праці в агропромисловому секторі зросла у 8,4 раза, а кількість робочих місць скоротилася у 5,6 раза. Частка господарств населення у виробництві сільськогосподарської продукції становить близько 50 %, при цьому значна її частина споживається домогосподарствами без реалізації на ринку.

Чинна система прямої державної підтримки – неструктурована, безсистемна, непрозора та майже не має стимулюючого впливу.

Досвід країн із розвинутим агропромисловим сектором доводить, що аграрна політика реалізується переважно шляхом здійснення заходів економічного стимулювання. У США рівень підтримки аграрного виробництва становить 10 % вартості випуску продукції сільського господарства. У країнах ЄС рівень підтримки становить до 20 % вартості випуску продукції сільського господарства.

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі до кінця року

підвищення конкурентоспроможності малих і середніх сільгоспвиробників, збільшення обсягів виробництва сільськогосподарської продукції з високою доданою вартістю;

отримання виробниками сільськогосподарської продукції підтримки як компенсатора втрат від переведення сільськогосподарського виробництва на загальний режим обкладення податком на додану вартість;

забезпечення продовольчої безпеки, прогнозованість і стабільність товарних ринків;

диверсифікація бізнес можливостей в агропромисловому секторі;

удосконалення законодавчої бази з питань підтримки сільськогосподарської продукції.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця року

забезпечення обсягу підтримки агропромислового сектору;

спрямування коштів бюджетної підтримки сільськогосподарським товаровиробникам з площею земель, що перебувають в обробітку, до 500 гектарів з метою стимулювання розвитку багаторічних насаджень, тваринництва, а також розвитку фермерства, кооперації.

5. Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

розпорядженням Кабінету Міністрів України від 8 серпня 2016 р. № 612-р “Питання розроблення політики в деяких пріоритетних сферах діяльності” реформування системи державної підтримки сільського господарства визначено пріоритетною сферою діяльності, яка потребує затвердження політичної пропозиції;

пункт 12 розділу II Плану пріоритетних дій Уряду на 2016 рік, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 27 травня 2016 року № 418, передбачено реформування системи державної підтримки сільського господарства.

6. Що уже було зроблено в попередній період

розроблено та подано до Кабінету Міністрів України проект Закону України “Про стимулювання розвитку агропромислового комплексу України”;

розроблено проект Державної цільової програми розвитку аграрного сектору економіки на період до 2020 року.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Розробка та імплементація ефективної і прозорої державної підтримки агропромислового комплексу

повинні базуватись на достовірних інформаційно-діагностичних інструментах, економічно обґрунтованих розрахунках та чітких критеріях.

8. Послідовність кроків, які планується зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Супроводження у Верховній Раді України проекту Закону України “Про стимулювання розвитку агропромислового комплексу України”	удосконалення механізму державної підтримки сільського господарства, створення умов для залучення малих виробників в організований аграрний ринок	Мінагрополітики	до прийняття Закону	надання реальної підтримки насамперед малим та середнім сільськогосподарським товаровиробникам
2. Розробка нормативно-правових актів на виконання Закону “Про стимулювання розвитку агропромислового комплексу України”		Мінагрополітики	протягом 6 місяців після прийняття закону	
3. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту постанови Кабінету Міністрів України про затвердження Державної цільової програми розвитку аграрного сектору економіки на період до 2020 року	затвердження заходів зі стимулювання розвитку аграрного сектору	Мінагрополітики	III квартал	створення умов для розвитку високоефективного конкурентоспроможного аграрного сектору на внутрішньому і зовнішньому ринку

12. Якість і безпечність харчових продуктів

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

На сьогодні сфера безпечного обігу пестицидів (засобів захисту рослин) потребує удосконалення з врахуванням норм європейського законодавства відповідно до вимог Закону України “Про Загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу”. Європейське законодавство у сфері безпечного обігу пестицидів (засобів захисту рослин) базується на низці Директив ЄС, (Директива від 21 жовтня 2009 року №2009/128/ЄС, Регламент від 25 листопада 2009 № 1185/2009, Регламент від 21 жовтня 2009 року №1107/2009) певні положення яких доцільно врахувати при внесенні змін до Законів України “Про захист рослин та “Про пестициди і агрохімікати”.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

В Україні використовується біля 35-37 тис. тон пестицидів, що дає змогу обробити 42-45 млн. га с/г угідь. Для зберігання пестицидів у суб'єктів господарювання є в наявності 1872 склади. Діє розгалужена мережа оптової та роздрібною торгівлі та застосування пестицидів в приватному секторі.

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Основною ціллю Проекту є охорона громадського здоров'я та навколишнього середовища від можливих ризиків, пов'язаних із використанням засобів захисту рослин та продовольча безпека країни.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року – інформація відсутня.

5. Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію – інформація відсутня.

6. Що уже було зроблено в попередній період

В 2015 році було погоджено Проектну пропозицію програми TWINNING “Наближення законодавства України до законодавства ЄС у сфері засобів захисту рослин та здоров’я рослин і посилення відповідних інспекційних та лабораторних служб”, яка отримала підтримку в Європейському Союзі.

У грудні 2015 та січні 2016 року разом з представником Європейського Союзу було розроблено Твінінг фіш, який був поданий на розгляд до Європейського Союзу.

З метою обговорення підготовки проекту контракту з 30.08.2016 по 01.09.2016 до України з робочим візитом завітали представники латвійсько-німецько-литовська делегації (Консорціум). Програма перебування включала в себе обговорення та погодження проекту Робочого плану, інших документів за участю Консорціуму, Беніфеціару – Держпродспоживслужби і Мінагрополітики України з метою підписання контракту TWINNING між Європейським Союзом представленим Європейською Комісією та латвійсько-німецько-литовським Консорціумом.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Проведення навчання тренерами Проекту з розробки плану дій зі сталого використання пестицидів, огляд сучасних методик моніторингу шкідників, хвороб і бур’янів, пов’язаних з прогнозуванням можливих вимог до ЗЗР країни.

8. Послідовність кроків, які плануються зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Перегляд та оновлення законодавства, надання оновлених редакцій	Підготовка таблиць відповідності чинного національного законодавства у сфері захисту рослин	Держпродспоживслужба	I квартал	Внесення змін у чинне законодавство в межах термінів проекту
	Проведення службою інформаційної кампанії, яка орієнтована на малі та середні фермерські господарства і стосується ризиків та безпеки, пов’язаних із використанням фальсифікованих пестицидів,	Держпродспоживслужба	IV квартал	Ознайомить малі та середні фермерські господарства з можливими ризиками щодо небезпечного використання фальсифікованих засобів захисту рослин
2. Проведення організаційного та операційного перегляду інспекційних служб, підготовка рекомендацій з оптимізації, початок подальшої роботи у напрямку акредитації відповідно до стандарту ISO 17020	Перегляд поточних методологій моніторингу шкідників, хвороб та бур’янів, пов’язаних із прогнозуванням вимог щодо засобів захисту рослин для країни, підготовка рекомендацій з потенційного вдосконалення	Держпродспоживслужба	II квартал	
3. Супроводження у Верховній Раді України проекту Закону України “Про безпечність та гігієну	прийняття закону для забезпечення виконання функцій компетентним органом у сфері	Держпродспоживслужба	до прийняття відповідного Закону	забезпечення виконання функцій компетентним органом у сфері санітарних та

кормів” (реєстраційний номер 2845) санітарних та фітосанітарних заходів

фітосанітарних заходів

13. Розвиток органічного ринку

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

Потребує прийняття Верховною Радою України проекту Закону України “Про основні принципи та вимоги до органічного виробництва, обігу та маркування органічної продукції” (далі – проект Закону) та нормативно-правових актів на його виконання.

Прийняття Закону України “Про виробництво та обіг органічної сільськогосподарської продукції та сировини” у 2013 році не забезпечило впровадження ефективних інструментів для функціонування органічного ринку.

Недосконалість законодавства у сфері органічного виробництва негативно впливає на функціонування вітчизняного органічного ринку, імідж країни на світовому ринку “органіки”, створює торгові бар’єри для виробників-експортерів.

Як наслідок, споживач незахищений від фальсифікату “органіки”, а виробник – від недобросовісної конкуренції.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

Динаміка зростання загальної площі сільськогосподарських угідь в Україні, 2002-2015 рр.

Рік	2002	2003	2005	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Площа, га	164449	239542	241980	270226	270320	272850	393400	400764	410550

В Україні понад 410 тис. га зайнято під органічне сільське господарство. Порівняно з 2010 роком цей показник зріс на 35 %, що свідчить про перспективи для подальшого стабільного розвитку.

Площі, зайняті в Німеччині під органічне сільське господарство значно більші, ніж в Україні. Проте пропозиція органічної продукції на ринку Німеччини не здатна задовольнити попит. Країна змушена імпортувати “органіку”.

Площі земель, зайнятих під органічне сільське господарство в Україні та Німеччині:

Країна	Площа земель, зайнятих під органічне сільське господарство, га	Частка земель органічного сільського господарства від загальної площі земель сільськогосподарського призначення, %
Україна	410 550	1 %
Німеччина	1 760 000	6,3 %

Аналогічна ситуація спостерігається і в інших країнах світу. Відтак, для України складаються сприятливі умови заявити про себе як про надійного постачальника органічної продукції на світові ринки.

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

На першому етапі - прийняття Закону України “Про основні принципи та вимоги до органічного виробництва, обігу та маркування органічної продукції”, що зніме існуючі ризики та забезпечить належний державний контроль у сфері органічного виробництва, обігу та маркування органічної продукції. Наступний крок - розробка та прийняття всіх підзаконних актів, необхідних для імплементації положень закону.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017

Після прийняття проекту Закону “Про основні принципи та вимоги до органічного виробництва, обігу та маркування органічної продукції” і відповідних нормативно-правових актів, очікується в середньостроковій перспективі збільшення площі земель органічного сільського господарства від загальної площі земель сільськогосподарського призначення до 450 тис. га, що більше від існуючого показника (410,55 тис. га) на 10 %.

Рік	Площа земель, зайнятих під органічне сільське господарство, га	Частка земель органічного сільського господарства від загальної площі земель сільськогосподарського призначення, %
2015	410 550	1 %
2017	450 000	1,1 %
Зростання, %	9,6	0,1

5. Відповідність пріоритету Програми діяльності Кабінету Міністрів України, іншим

стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Угодою про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони визначено напрямки співробітництва, в тому числі у сфері сільського господарства та розвитку сільських територій. Так, пунктом (с) статті 404 глави 17 розділу V Угоди передбачено поширення застосування методів органічного виробництва шляхом впровадження найкращих практик у цій сфері, а додатком XXXVIII до глави 17 розділу V Угоди – Регламенти ЄС, які мають бути розглянуті Українською стороною при поступовому наближенні законодавства по органічному фермерству.

Крім того, кроком 2 пункту 15 розділу II Плану пріоритетних дій Уряду на 2016 рік, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 27 травня 2016 року № 418, передбачено розвиток органічного ринку України, зокрема шляхом удосконалення та адаптації українського законодавства до вимог законодавства ЄС.

6. Що уже було зроблено в попередній період

На виконання кроку 1 пункту 15 розділу II Плану пріоритетних дій Уряду на 2016 рік затверджено постанову Кабінету Міністрів України від 25.08.2004 № 1102. В результаті:

фінансова підтримка на конкурсних засадах на поворотній основі надається у розмірі, що не перевищує 500 тис. гривень, із забезпеченням виконання зобов'язання щодо повернення бюджетних коштів, зокрема, і для проведення оцінки відповідності виробництва органічної продукції (сировини);

за рівних умов фермерські господарства, які подали заяву про перехід на виробництво органічної продукції (сировини), мають перевагу перед іншими фермерськими господарствами, які претендують на отримання фінансової підтримки.

На виконання кроку 2 пункту 15 розділу II Плану пріоритетних дій Уряду на 2016 рік, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 27 травня 2016 року № 418, а також пункту 3 Плану заходів щодо дерегуляції господарської діяльності, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 23 серпня 2016 р. № 615, Мінагрополітики розроблено проект Закону України «Про основні принципи та вимоги до органічного виробництва, обігу та маркування органічної продукції», який 17 листопада 2016 року схвалено на засіданні профільного Урядового комітету.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

В середньостроковій перспективі необхідно розробити та прийняти нормативно-правові акти, необхідні для імплементації положень проекту Закону.

8. Послідовність кроків, які плануються зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Супровід проекту Закону “Про основні принципи та вимоги до органічного виробництва, обігу та маркування органічної продукції” в Секретаріаті Кабінету Міністрів України та Верховній Раді України		Мінагрополітики Мінекономрозвитку Мінфін Мінприроди Мін’юст ДРС	до прийняття відповідного Закону	Створення належної законодавчої та нормативно-правової бази у сфері органічного виробництва, обігу та маркування органічної продукції, адаптація його вимог до права ЄС у цій сфері
2. Розробка нормативно-правових актів на виконання Закону “Про основні принципи та вимоги до органічного виробництва, обігу та маркування органічної продукції”		Мінагрополітики Мінекономрозвитку Мінфін Мінприроди Мін’юст ДРС	протягом 6 місяців з дня прийняття Закону	

14. Підвищення енергетичної незалежності

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

Викликом конкурентоспроможності національної економіки є низький рівень її енергоефективності та переважання у структурі економіки енергоємних виробництв. Україна потребує виправлення деформацій реального сектору у напрямку зниження частки ресурсо- та енергоємних видів діяльності, сприяння зниженню енерго- та екологосмності виробництва шляхом упровадження сучасних технологій, раціоналізації ресурсовикористання тощо.

Відсутність затвердженого стратегічного бачення розвитку паливно-енергетичного комплексу України спричиняє порушення рівноваги між різними видами енергоресурсів та джерелами енергозабезпечення, не дає змоги втілювати заходи з підвищення енергоефективності технологічних процесів українських виробників, чим послаблює конкурентоспроможність національної економіки та держави на світових ринках.

Диверсифікація маршрутів та джерел поставок енергетичних ресурсів, постачальників енергетичних технологій на енергетичний ринок України має стати пріоритетом енергетичної політики. Необхідно розширювати участь України у реалізації спільних з ЄС інфраструктурних проектів, що сприятимуть підвищенню стабільності поставок енергоресурсів на ринок України та її енергетичній безпеці.

Використання атомної енергії для забезпечення потреб національної економіки та стабільне функціонування ядерної енергетики є передумовою забезпечення належного рівня енергетичної безпеки. Водночас, в атомно-енергетичному комплексі України накопичилась низка проблем, сукупність яких становить серйозний виклик для енергетичної безпеки держави.

Хоча, Україна володіє власними природними ресурсами урану та цирконію, що необхідні для виробництва ядерного палива, а також промисловим потенціалом та науково-технічним потенціалом для розвитку виробництва ядерного палива, в Україні до цього часу не вдалось налагодити власне виробництво ядерного палива для потреб атомної енергетики. У зв'язку з цим забезпечення вітчизняних АЕС ядерним паливом власного виробництва на базі національних ресурсів є пріоритетним завданням для уникнення імпортозалежності та забезпечення енергетичної безпеки держави.

Щорічні потреби українських АЕС у концентраті урану складають близько 2 400 тонн, тоді як його виробництво ДП "Східний гірничо-збагачувальний комбінат" забезпечує лише на 40 % від потреби, а решта забезпечується імпортом.

З метою збільшення видобутку уранової руди для забезпечення власних потреб вбачається за необхідне освоєння Новокосянтинівського родовища – найбільшого в Європі родовища уранових руд. Проектна потужність Новокосянтинівської шахти складає 1500 тис. тонн уранової руди на рік (2 400 тонн урану).

Крім того, для забезпечення повної потреби АЕС України в урановому оксидному концентраті, необхідним є дослідження та розробка нових родовищ, зокрема Априлівського та Сафонівського, які є найбільш розвіданими та підготовленими до відпрацювання. Геологічні показники Априлівського родовища дозволяють у короткі терміни створити рентабельне підприємство з видобутку урану з щорічним обсягом видобутку до 450 тонн. Сафонівське родовище придатне до відпрацювання з щорічним обсягом видобутку до 320 тонн.

В Україні наявна сировинна та виробнича база цирконію, реконструкція та розширення якої дасть змогу створити економічно обґрунтований цикл цирконієвого виробництва. На сьогодні в Україні освоєно виробництво двоокису цирконію ядерної чистоти. До 2020 року необхідно розробити та освоїти технологію виробництва цирконієвої губки. Виробництво цирконієвого прокату передбачається із залученням вітчизняних виробників за кооперацією.

Таким чином, створення власного виробництва ядерного палива та його компонентів надасть можливість уникнути залежності від імпорту та забезпечити енергетичну незалежність держави, знизити витрати на ядерне паливо та зменшити паливну складову собівартості виробництва електроенергії на АЕС України.

В Україні спостерігається стала тенденція зниження видобутку природного газу, що тягне за собою не лише нестачу енергоносіїв, а і має негативний вплив на соціальну сферу – скорочується зайнятість населення, і не лише у сфері видобутку.

Видобуток нафти і газу напряму залежить від проведення геологорозвідувальних робіт – наукових досліджень, сейсморозвідки, буріння пошукових і розвідувальних свердловин. Геологорозвідувальні роботи є наукоємними, і оскільки зараз усі останні роки практично не проводилися, Україна не має змоги розробляти нові інноваційні технології пошуків, розвідки та видобутку вуглеводнів, втрачає свій кадровий науковий потенціал.

Незважаючи на достатні потужності у нафтопереробній промисловості країни виникають кризові ситуації. Зношена технічна база, застарілі виробництва, низька глибина переробки нафти, висока собівартість виробництва – призвели до того, що завантаження нафтопереробних заводів України знизилася до 7-10 % у 2013-2014 роках. Близько 80 % ринку нафтопродуктів України забезпечується імпортними поставками.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

Показник	Одиниця виміну	2014 рік	2015 рік
Урановий концентрат	тонн	925,7	1089,2
Тепловидільна збірка	одиниць	імпорт	імпорт
Видобуток природного газу	млн м ³	20170	19896
Видобуток нафти	тис. тонн	2730,9	2461,7

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

У 2017 році:

- перехід енергетичного сектору України на ринкові принципи функціонування та конкуренції, що стимулюватиме підвищення ефективності економічної діяльності суб'єктів енергетичного сектору та ефективності використання енергоресурсів;

- збільшення виробництва уранового концентрату до 1221 тонн на рік, здійснення заходів із створення виробництва та пошуку інвесторів для забезпечення організації виробництва цирконієвої губки та ядерного палива.

У середньостроковій перспективі до 2020 року метою є:

- ліквідацію монопольної залежності України від поставок енергоресурсів, диверсифікацію маршрутів та джерел поставок енергетичних ресурсів;

- інтеграцію енергетичного сектору України до енергетичних ринків ЄС та системи європейської енергетичної безпеки;

- конкурентоспроможність національного енергетичного сектору на європейському енергетичному ринку;

- оптимізація структури енергетичного балансу держави виходячи з вимог енергетичної безпеки та забезпечення частки відновлюваної енергетики на рівні 20%;

- організація на території України виробництва ядерного палива та його компонентів на базі національних ресурсів природного урану та цирконію для зменшення імпортозалежності від поставок ядерного палива на атомні електростанції країни.

- досягнення рівня залежності від постачання енергоресурсів з однієї країни (компанії) не більше 30 % від загального обсягу імпорту (для ядерного палива цільові значення встановлюються окремо).

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Найменування виробництва, продукції	Найменування показника	Одиниця виміру	Виконання за роками			
			2017	2018	2019	2020
Уранове виробництво, концентрат природного урану	виробництво	тонн	1221	1406	1501	2480
Цирконієве виробництво, цирконієва губка	виробничі потужності	тонн на рік				250
Виробництво ядерного палива, тепловидільні збірки	виробничі потужності	одиниць на рік				630
Видобуток природного газу	видобуток	млн. м ³	20,5	22,5	25,2	27,6

5. Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Диверсифікація шляхів та джерел постачання первинних енергоресурсів, нарощування видобутку вітчизняних енергоносіїв, перегляд механізму формування балансу енергоресурсів передбачено розділом 9 "Програма енергонезалежності" Стратегії сталого розвитку "Україна – 2020", яка схвалена Указом Президента України від 12.01.2015 № 5/2015.

6. Що уже було зроблено в попередній період

Національним інститутом стратегічних досліджень спільно із Міненерговугіллям здійснюється оновлення проекту Енергетичної стратегії України на період до 2035 року.

Збільшено ціну на газ, що дозволить отримувати додатковий дохід від реалізації природного газу у розмірі, необхідному для покриття всіх операційних витрат (явних витрат), вартості капіталу тощо (неявних витрат) та відповідно збільшувати власний видобуток природного газу;

У частині розвитку атомно-промислового комплексу України:

- розпочата дослідно-промислова експлуатація Новокосятинівського родовища;

- запроваджено нову технологію переробки відвалів урановидобувного виробництва, що дозволило значно покращити екологічну ситуацію в регіоні;

- здійснено науково-дослідні роботи з розробки технології виробництва цирконієвої губки методом магній-термічного відновлення;

- розпорядженням Кабінету Міністрів України від 09.11.2016 № 943 схвалено Концепцію Державної цільової економічної програми розвитку атомно-промислового комплексу України на період до 2020 року;

- реалізовано заходи щодо диверсифікації джерел постачання ядерного палива для атомних електростанцій України. З початку 2016 року здійснено 13 поставок ядерного палива, 9 поставок – АТ «ТВЕЛ» (Російська Федерація), 4 – компанія «Westinghouse». Для порівняння: у 2015 році здійснено 14 поставок свіжого ядерного палива, з них 13 – виробництва АТ «ТВЕЛ», 1 – виробництва компанії «Westinghouse».

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Забезпечення розвитку паливно-енергетичного комплексу шляхом переходу до енергоефективного та енергоощадливого використання і споживання енергоресурсів, із впровадженням інноваційних технологій.

Залучення сучасних технологій та інвесторів до розвитку паливно-енергетичного комплексу України.

Перехід до енергоефективного та енергоощадного використання та споживання енергоресурсів.

Впровадженням інноваційних технологій.

Масштабне впровадження технологій вдосконалених систем розробки існуючих родовищ для підвищення коефіцієнтів вилучення вуглеводнів.

Відкриття нових родовищ та покладів нафти і газу шляхом проведення широкомасштабних геологорозвідувальних робіт. За чотири роки Україна матиме підстави для корегування балансу газу та повністю відмовитися від імпорту газу, збільшивши власний видобуток та скоротивши витрати природного газу.

Дерегуляція видобувної галузі з метою зменшення надмірного адміністративного тиску, зменшення кількості дозволів та погоджень.

Продовження виконання заходів із диверсифікації джерел постачання ядерного палива шляхом заміщення поставок російського виробника поставками американської компанії.

8. Послідовність кроків, які плануються зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Підготовка та затвердження Енергетичної стратегії України до 2035 року	Формування стратегічного бачення розвитку ПЕК та енергобалансу.	Міненерговугілля	березень 2017 року	затвердженого стратегічного бачення розвитку паливно-енергетичного комплексу України
2. Створення умов для реалізації заходів, визначених Енергетичною стратегією України до 2035 року	Формування стратегічного бачення розвитку ПЕК	Міненерговугілля	вересень 2017 року	виконання стратегічних завдань розвитку ПЕК
3. Реалізація заходів направлених на збільшення видобутку природного газу	Збільшення енергетичної незалежності країни	Міненерговугілля НАК "Нафтогаз України"	протягом року	збільшення видобутку природного газу
4. Реалізація заходів направлених на збільшення видобутку нафти	Збільшення енергетичної незалежності країни	Міненерговугілля НАК "Нафтогаз України"	протягом року	збільшення видобутку нафти
5. Розробка та затвердження Державної цільової економічної програми розвитку атомно-промислового комплексу України до 2020 року	Необхідність формування стратегічного бачення розвитку атомно-промислового комплексу України	Міненерговугілля	березень 2017 року	створення передумов для сталого розвитку атомно-промислового комплексу України, у тому числі уранового виробництва для забезпечення вітчизняних АЕС
6. Реалізація заходів, передбачених	Збільшення енергетичної	виконавці Програми	протягом дії Програми	втілення заходів направлених на

Програмою розвитку атомно-промислового комплексу України до 2020 року	незалежності країни			виробництва власного ядерного палива
7. Реалізація заходів зодо збільшення кількості ядерного палива альтернативного постачальника	Зміцнення енергетичної незалежності	Міненерговугілля ДП «НАЕК «Енергоатом»	Протягом року	Диверсифікація джерел постачання ядерного палива для атомних електростанцій України

15. Впровадження принципів Третього енергетичного пакета ЄС

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

Важливі виклики перспективам розвитку вітчизняної енергетики виникають через незавершеність реформування енергетичних ринків країни. Існуючі в Україні моделі функціонування ринків не дозволяють сформувати надійні джерела фінансового забезпечення навіть нагальних потреб енергетичного сектору у підтриманні функціонування галузей енергетики на поточному рівні. Субсидування виробників, перехресне субсидування між групами споживачів, пільгові закупівлі енергоресурсів не тільки знижують мотивацію до енергозбереження, але й позбавляють стимулів інвестування у розвиток енергетичного сектору України.

Функціонування ринку природного газу, незважаючи на ряд позитивних змін у законодавстві, досі залишається деформованим. Чинне законодавство України не приведено у відповідність до норм Закону України "Про ринок природного газу", що гальмує становлення повноцінного ринку природного газу в Україні.

Підписавши угоду про членство в Енергетичному Співтоваристві, Україна зобов'язалась застосовувати правила Третього енергетичного пакета ЄС. У зв'язку з цим ринки електричної енергії та природного газу потребують подальшої лібералізації, підвищення рівня надійності постачання електричної енергії споживачам з урахуванням їх інтересів, зменшення витрат на послуги з постачання електричної енергії.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

Відповідно до прогнозного балансу ОЕС України за 2016 рік, затвердженого 19.09.2016 прогнозований обсяг виробництва електричної енергії становитиме 153 407 млн. кВт*год, що на 4 227,8 млн. кВт*год (або на 2,7 %) менше порівняно з 2015 роком.

Прогнозоване споживання електроенергії (брутто) протягом 2016 року становитиме 145 595 млн. кВт*год, що на 4 860,6 млн. кВт*год менше (або на 3,2 %) порівняно з аналогічним показником 2015 року.

Протягом 2015 року видобуто природного газу 19,9 млрд. м³, видобуток нафти з газовим конденсатом становив 2,46 млн. тонн.

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

У основі виконання пріоритету є забезпечення надійного постачання електроенергії та природного газу споживачам за конкурентними цінами шляхом приведення у відповідність вітчизняного законодавства у електроенергетичній та газовій сферах до вимог Третього енергетичного пакету ЄС, що сприятиме реформуванню та подальшому розвитку цих галузей ПЕК, стимулюватиме надходження приватних інвестицій, сприятиме лібералізації ринків електричної енергії та природного газу, створить умови рівності для всіх учасників ринків.

Виконання пріоритету забезпечить можливість інтеграції енергосистеми України в європейські ринки електричної енергії, зокрема запровадження системи спеціальних обов'язків для забезпечення загальносуспільних інтересів на ринку електричної енергії, розроблення та затвердження механізму тимчасової підтримки окремих теплоелектроцентралей для проведення їх реконструкції та критеріїв надання такої підтримки.

Також, у рамках пріоритету планується продовжити реалізацію заходів направлених на виконання плану реструктуризації публічного акціонерного товариства "Національна акціонерна компанія "Нафтогаз України" з метою відокремлення діяльності з транспортування та зберігання (закачування, відбору) природного газу з метою демонополізації ринку природного газу.

Іншим кроком, направленим на виконання пріоритету, є створення передумов для забезпечення торгівлі природним газом на біржах. Завдання моделі полягає у тому, що шляхом розвитку торгівлі природним газом на хабах забезпечити безперешкодні транскордонні перетоки газу та оптимальне використання газотранспортної інфраструктури.

Втілення політики відкритого доступу на ринок (його дерегулювання) та розділення функцій за секторами газової галузі, що супроводжують перехід до лібералізованої моделі, сприятимуть появі

короткострокової пропозиції газу (зазвичай), за зниженими, порівняно з довгостроковими угодами, цінами.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Відповідно до прогнозного балансу ОЕС України за 2017 рік, затвердженого 31.10.2016 прогнозний обсяг виробництва електричної енергії становитиме 157 852 млн. кВт*год, що на 4445 млн. кВт*год (або на 2,9 %) більше порівняно з 2015 р. Прогнозоване споживання електроенергії (брутто) протягом 2017 року становитиме 148000 млн. кВт*год, що на 2405 млн. кВт*год (або на 1,7 %) більше порівняно з аналогічним показником 2016 року.

За прогнозними розрахунками до 2020 року державними та приватними газовидобувними підприємствами України планується збільшення видобутку газу до 27,6 млрд. м³.

5. Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Угода про Асоціацію між Україною та ЄС.

Виконання положень Договору про заснування енергетичного співтовариства.

Виконання зобов'язань України, взятих відповідно до Протоколу про приєднання України до Договору про заснування Енергетичного Співтовариства.

Розділ XII "Реформа енергетики та енергонезалежність" Програми діяльності Кабінету Міністрів України, яка схвалена постановою Верховної Ради України від 14.04.2016 № 1099-VIII.

6. Що уже було зроблено в попередній період

Розроблений Міністерством енергетики проект Закону України "Про ринок електричної енергії України" подано на розгляд Верховної Ради України за реєстр. № 4493. Верховною Радою України законопроект прийнято 22.09.2016 у першому читанні.

Урядом прийнято постанову Кабінету Міністрів України "Про відокремлення діяльності з транспортування та зберігання (закачування, відбору) природного газу" від 01.07.2016 № 496.

Прийнято постанову Кабінету Міністрів України "Питання публічного акціонерного товариства "Магістральні газопроводи України" від 16.11.2016 № 837, якою затверджено статут товариства.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

У основі виконання пріоритету є:

- розроблення проектів нормативно-правових актів, спрямованих на реалізацію Закону України "Про ринок електричної енергії України" (після його прийняття), що забезпечить впровадження нової моделі ринку електричної енергії України.

- у рамках виконання плану реструктуризації ПАТ "НАК "Нафтогаз України" продовжити процес виділення функцій транспортування та зберігання природного газу відповідно до цільової моделі розділення власності.

- шляхом розвитку торгівлі природним газом на хабах забезпечити безперешкодні транскордонні перетоки газу та оптимальне використання газотранспортної інфраструктури. Можливість надання таких послуг буде зумовлена впровадженням на ринку механізму комерційного балансування, що включає в себе чітку регламентацію фізичного балансування системи (визначає, звідки газ може фізично братися, куди переміщуватися, хто, скільки і за що має платити у разі конфліктних ситуацій, і хто, кому і за яких умов може обмежувати або припиняти подачу газу).

8. Послідовність кроків, які плануються зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
<i>Кроки направлені на реформування ринку електричної енергії України</i>				
1. Розроблення проектів нормативно-правових актів, спрямованих на реалізацію Закону України "Про ринок електричної енергії України" (після його прийняття)	Реалізація положень Закону України "Про ринок електричної енергії України", вимог Третього енергетичного пакета ЄС	Міненерговугілля НКРЕКП (за згодою) Мінфін Мінекономрозвитку у Мін'юст державне підприємство	Протягом 12 місяців після прийняття проекту Закону "Про ринок електричної енергії України"	реалізація першого етапу впровадження нової моделі ринку електроенергії, запуск повномасштабного ринку електричної енергії

2. Запровадження процедури корпоратизації та сертифікації державного підприємства "НЕК "Укренерго" як системного оператора	Проект Закону України "Про ринок електричної енергії України"	"НЕК "Укренерго" (за згодою) державне підприємство "Енергоринок" (за згодою)	Протягом 6 місяців після прийняття проекту Закону "Про ринок електричної енергії України"	підготовка організаційних структур для функціонування нового ринку електроенергії
	Міненерговугілля	Мінекономрозвитку	Мінфін	Мін'юст
3. Проведення підготовчих процедур щодо впровадження систем автоматизації нового ринку електричної енергії	Реалізація положень Закону України «Про ринок електричної енергії України», вимог Третього енергетичного пакета ЄС	Міненерговугілля державне підприємство "НЕК "Укренерго" (за згодою) державне підприємство "Енергоринок" (за згодою)	Протягом 6 місяців після прийняття проекту Закону "Про ринок електричної енергії України"	реалізація першого етапу впровадження нової моделі ринку електроенергії
<i>Кроки направлені на розроблення проектів нормативно-правових актів щодо забезпечення торгівлі природним газом на біржах</i>				
4. Аналіз положень проектів нормативно-правових актів необхідних для забезпечення торгівлі природним газом на біржах	Реалізація завдань Програми дій Уряду	Міненерговугілля	Мінекономрозвитку	Мінфін
		НКРЕКП	ДФС	
<i>Кроки направлені на виконання плану реструктуризації публічного акціонерного товариства "Національна акціонерна компанія "Нафтогаз України"</i>				
5. Розробити за участю експертів Секретаріату Енергетичного Співтовариства та подати на розгляд Уряду: попередній перелік активів, матеріально-технічних та інших ресурсів, необхідних для ефективної роботи ПАТ "Магістральні газопроводи України", та план їх передачі зазначеному товариству	Виконання вимог постанови КМУ від 01.07.2016 № 496	Міненерговугілля	Мінекономрозвитку	Фонд державного майна
		Мінекономрозвитку	Мінфін	Мінюст
6. Розробка та подання на розгляд Уряду проекту рішення щодо утворення ПАТ "Підземні газосховища України", затвердження його статуту та положень про наглядову раду і правління	Виконання вимог постанови КМУ від 01.07.2016 № 496	Міненерговугілля	Мінекономрозвитку	Мінфін
		Мінекономрозвитку	Мінфін	Мінюст
7. Розробка та подання на розгляд Уряду	Виконання вимог постанови КМУ від	Міненерговугілля	Мінекономрозвитку	Мінфін
		Мінекономрозвитку	Мінфін	Мінюст

проект рішення щодо: - плану дій з ефективного використання підземних сховищ природного газу та управління ними; - передачі підземних сховищ природного газу ПАТ "Підземні газосховища України" відповідно до плану дій з ефективного використання підземних сховищ природного газу та управління ними.	01.07.2016 № 496	Мінфін Мінюст		енергетичного пакета ЄС
8. Врегулювання запобігання ризиків настання гарантійних випадків за кредитами, залученими Компанією та її підприємствами, зокрема, залученими у державних банків та під державні гарантії: отримання документальних підтверджень від кредиторів щодо ненастання випадків дострокового погашення кредитних зобов'язань НАК "Нафтогаз України" при виконанні заходів з її реструктуризації; визначення джерел погашення кредитних зобов'язань НАК "Нафтогаз України" та її підприємств, залучених у державних банків та під державні гарантії	запобігання настання гарантійних випадків за кредитами, залученими Компанією та її підприємствами у державних банків та під державні гарантії	НАК «Нафтогаз України» Мінфін Міненерговугілля	I квартал	Запобігання настанню гарантійних випадків та відповідно втратам державного бюджету

16. Реформа вугільної галузі

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

Незадовільний стан державних підприємств вугільної галузі зумовлено взаємодією протягом досить тривалого часу ряду факторів, які за своєю природою мають як об'єктивний, так і суб'єктивний характер. До об'єктивних належать:

- складність гірничо-геологічних умов видобутку вугілля;
- вкрай недостатні обсяги капітальних вкладень у нове будівництво та на відновлення основних фондів вугледобувних підприємств, а також придбання сучасної високопродуктивної очисної та прохідницької техніки, транспортних засобів і впровадження новітніх технологічних рішень видобутку вугілля;
- недосконалість цінової і тарифної політики залежно від енергетичної цінності вугільної продукції, а також непрозорість ринку;
- відсутність системних кроків щодо приватизації шахт;
- перебування майже всього майна вугледобувних підприємств під арештом або у податковій заставі;
- падіння престижності шахтарської праці, втрата кадрового потенціалу вугільної галузі, відсутність сучасної інноваційної навчальної бази з підготовки фахівців вугледобувного виробництва.

Суб'єктивні фактори пов'язані з частими необґрунтованими структурними змінами у галузі; падінням рівня менеджменту державних підприємств вугільної промисловості; відсутністю сучасних, законодавчо та фінансово забезпечених програм оптимізації розвитку галузі.

Реалізація програми "Українське вугілля", яка затверджена постановою Уряду від 19.09.2001 № 1205, була спрямована на підвищення ефективності роботи підприємств вугільної промисловості та забезпечення належного рівня видобутку вугілля для потреб національної економіки, і передбачала подолання кризи у вугільній галузі протягом 2001-2010 років.

Фактичні обсяги фінансування підприємств галузі протягом дії програми "Українське вугілля" становили лише 31 % від необхідних, що не дозволило досягти поставленої мети – виводу підприємств на конкурентоспроможний, самоокупний рівень, вирішення соціальних і екологічних проблем шахтарських регіонів.

Також, у результаті розриву сталих зв'язків між підприємствами галузі через військові дії на Сході країни, було порушено залізничне сполучення, постачання матеріалів і обладнання на вугледобувні підприємства, погіршилися розрахунки за спожиту електроенергію і відвантажену вугільну продукцію, різко скоротилися обсяги видобутку вугілля і проведення гірничих виробок, насамперед розкривних та підготовчих, що спричинило погіршення фінансового стану підприємств.

Наразі у вугільній галузі виникла загроза згортання вуглевидобутку на більшості шахт протягом одного-двох років.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

Видобуток рядового вугілля підприємствами Міненерговугілля у 2015 році склав 6,7 млн. тонн. Очікуваний обсяг видобутку у 2016 році складе 5,3 млн. тонн і без вжиття негайних заходів тенденція скорочення вуглевидобутку буде зберігатися.

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Оптимізувати структуру управління вугільною галуззю, здійснивши системні заходи з удосконалення використання її внутрішнього технічного, технологічного та людського потенціалу для нарощування обсягів видобутку вугілля, підвищення економічної ефективності і переведення вугільної галузі на бездотаційний (самоокупний) режим роботи, що сприятиме створенню умов для залучення недержавних інвестицій у вугільну галузь.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Планом на 2017 рік передбачено проведення 60 051 п. м гірничих виробок, у тому числі 50 231 п. м розкривних та підготовчих. Плановий обсяг видобутку рядового вугілля становить 6,3 млн. тонн.

За попередніми оцінками, економія від намічених планів у рамках реформування галузі може досягти 1,5 млрд. гривень і більше, що дасть змогу усунути соціальну напругу в колективах вугільних підприємств та дасть поштовх для розвитку вугледобувних регіонів.

5. Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Реформування вугільної галузі відповідає:

- розділу 9 "Програма енергонезалежності" Стратегії сталого розвитку "Україна – 2020" схваленої Указом Президента України від 12.01.2015 № 5/2015;
- розділу XII "Реформа енергетики та енергонезалежність" Програми діяльності Кабінету Міністрів України, яка схвалена постановою Верховної Ради України від 14.04.2016 № 1099-VIII.

6. Що уже було зроблено в попередній період

У 2016 році Міненерговугіллям було розроблено та вжито вичерпних заходів стосовно опрацювання та погодження заінтересованими установами проекту розпорядження Кабінету Міністрів України "Про схвалення Концепції Державної цільової економічної програми реформування вугільної промисловості на період до 2020 року".

У вересні поточного року проект розпорядження з матеріалами було надано на розгляд Уряду, проте з об'єктивних причин його розгляд було відкладено.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Оптимальним варіантом подолання кризових явищ у галузі, на сьогоднішній день, є оптимізація структури управління державними підприємствами галузі.

Створення єдиної юридичної особи – державного підприємства "Національна вугільна компанія", до складу якого мають увійти підприємства, як відокремлені підрозділи без права юридичної особи. Зазначене дозволить здійснити заходи щодо:

зменшення витрат та збільшення дохідної частини галузі, у т. ч. шляхом зміни філософії щодо її реструктуризації;

створення умов для зниження собівартості видобутку вугільної продукції;
 раціонального використання обладнання, технічних та матеріальних ресурсів підприємств;
 створення галузевого енергомеханічного сервісного центру з ремонту, монтажу та налагодження обладнання;

централізації та проведення максимально прозорих процедур тендерних торгів на закупівлю обладнання, матеріалів та послуг;

створення єдиного проектно-конструкторського та науково-дослідного підрозділу;

передачі органам місцевого самоврядування об'єктів соціальної інфраструктури;

оптимізації непрофільних активів вугледобувних підприємств;

запровадження дієвих механізмів соціального захисту працівників, які будуть вивільнені у зв'язку з ліквідацією шахт, а також щодо розв'язання екологічних проблем в шахтарських регіонах.

Реалізація намічених заходів дасть змогу покращити фінансово-економічний, технічний та технологічний стан вугледобувних підприємств; створити привабливі умови для залучення недержавних інвестицій; звільнитися від не профільних активів галузі; задовольнити потреби національної економіки якісною вітчизняною вугільною продукцією.

8. Послідовність кроків, які планується зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Затвердження проекту розпорядження "Деякі питання подальшого функціонування підприємств вугільної галузі"	Необхідність подолання кризових явищ у вугільній галузі, створення умов для зниження собівартості видобутку вугільної продукції;	Міненерговугілля Мінфін Мінекономрозвитку у Мінсоцполітики Фонд державного майна Пенсійний фонд України	січень 2017 року	Створення ДП "Національна вугільна компанія"
2. Виконання Плану реорганізації державних підприємств	раціонального використання технічних та матеріальних ресурсів підприємств;	Міненерговугілля Комісії з припинення діяльності державних підприємств	I квартал 2017 року	Оптимізація структури вугледобувних та інших державних підприємств галузі.
3. Переоформлення документів дозвільного характеру (дозволів, ліцензій тощо)	соціальний захист працівників тощо.	ДП "Національна вугільна компанія" Міненерговугілля Держгеонадра Держпраці	I півріччя 2017 року	Створення умов для зниження собівартості видобутку вугільної продукції.

17. Розвиток відновлювальної енергетики

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

Використання відновлюваних джерел енергії є одним із найбільш важливих напрямів енергетичної політики України, спрямованої на заощадження традиційних паливно-енергетичних ресурсів та поліпшення стану оточуючого природного середовища. Збільшення обсягів використання відновлюваних джерел енергії в енергетичному балансі України дасть змогу підвищити рівень диверсифікації джерел енергоносіїв, що сприятиме зміцненню енергетичної незалежності держави.

На сьогодні річний технічно досяжний енергетичний потенціал відновлюваних джерел енергії в Україні, за підрахунками Інституту відновлюваної енергетики Національної академії наук, досягає 68,6 млн. тонн нафтового еквіваленту, що становить близько 50 відсотків загального енергоспоживання в Україні.

В рамках Договору про заснування Енергетичного Співтовариства Україна взяла на себе зобов'язання щодо імплементації Директиви 2009/28/ЄС «Про заохочення до використання енергії, виробленої з відновлюваних джерел» та збільшення частки енергії, виробленої з відновлюваних джерел, в кінцевому споживанні у 2020 році на рівні 11 %.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

Виробництво енергії з відновлюваних джерел	Факт 2009 рік	Факт 2014 рік

Енергія, вироблена з відновлюваних джерел в електроенергетиці, ГВт·год	11471	10 164,0
Енергія, вироблена з відновлюваних джерел в системах опалення, тис. Гкал	1433	16654
Енергія з відновлюваних джерел у транспортному секторі, тис. т н.е.	52	82,7

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Збільшення частки енергоносіїв, вироблених з відновлюваних джерел енергії, у структурі загального кінцевого енергоспоживання України у 2020 році до рівня не менш як 11 відсотків, що дасть змогу:

- оптимізувати структуру паливно-енергетичного балансу України;
- підвищити рівень енергетичної незалежності України;
- підвищити рівень конкурентоспроможності національної економіки;
- забезпечити реновацію основних фондів в енергетиці України;
- зменшити викиди парникових газів в атмосферу;
- створити робочі місця в енергетиці та інших галузях промисловості.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

З метою виконання зобов'язань перед Енергетичним Співтовариством щодо збільшення частки енергії, виробленої з відновлюваних джерел енергії, в кінцевому енергоспоживанні у 2020 році до 11% Держенергоефективності розроблено Національний план дій з відновлюваної енергетики на період до 2020 року, затверджений розпорядженням Кабінету Міністрів України від 1.10.2014 № 902-р (далі - НПДВЕ).

Виробництво енергії з відновлюваних джерел	2017 рік*	2020 рік*
Енергія, вироблена з відновлюваних джерел в електроенергетиці, ГВт·год	20678	26000
Енергія, вироблена з відновлюваних джерел в системах опалення, тис. Гкал	41390	58500
Енергія з відновлюваних джерел у транспортному секторі, тис. т н.е.	351	505

*- цільові показники наведено відповідно до НПДВЕ

5. Відповідність пріоритету Програми діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Розвиток відновлюваної енергетики передбачено:

- пунктом 177 Плану заходів з імплементації Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, на 2014-2017 роки, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 17.09.2014 № 847;
- Національним Планом дій з відновлюваної енергетики на період до 2020 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 01.10.2014 № 90;
- Енергетичною стратегією України на період до 2030 р, схвалена розпорядженням Кабінету Міністрів України 24.07.2013 № 1071;
- підпунктом 1 пункту 6.3 «Енергоефективність, відновлювана енергія та екологічні аспекти» Порядку денного асоціації між Україною та ЄС;
- статтею 338 Глави 1 «Співробітництво у сфері енергетики, включаючи ядерну енергетику» Розділу «V Економічне та галузеве співробітництво» Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони;
- Рішенням Ради Міністрів Енергетичного Співтовариства від 18.10.2012 № D/2012/04/MC-EnC «Про впровадження Директиви 2009/28/ЄС і внесення змін до Статті 20 Договору про Енергетичне Співтовариство».

6. Що уже було зроблено в попередній період

З метою досягнення частки енергії, виробленої з відновлюваних джерел енергії, в кінцевому енергоспоживанні у 2020 році на рівні 11 % Держенергоефективності розроблено:

- Національний план дій з відновлюваної енергетики на період до 2020 року та План заходів з його реалізації, затверджені розпорядженням Кабінету Міністрів України від 01.10.2014 № 902;

- План заходів з імплементації Директиви 2009/28/ЄС «Про заохочення до використання енергії, виробленої з відновлюваних джерел», затверджений розпорядженням Кабінету Міністрів України від 03.09.2014 №791.

Протягом 2014- 2016 років з метою стимулювання розвитку відновлюваної енергетики Верховною Радою України прийнято Закон України від 04.06.2015 № 514-VIII «Про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення конкурентних умов виробництва електроенергії з альтернативних джерел енергії», відповідно до якого:

1. «Зелений» тариф розраховується відповідно до курсу євро до 2030 року для того, щоб уникнути ризиків інфляції.

2. Введено «зелений» тариф:

для геотермальних електроустановок;

для сонячних та вітрових електростанцій приватних домогосподарств потужністю до 30 кВт.

3. Розширено термін «біомаса», що дає змогу отримати «зелений» тариф на виробництво електроенергії не тільки з відходів, а й з продуктів сільського та лісового господарства.

4. «Зелений» тариф для електроенергії з біомаси та біогазу збільшено на 10 %.

5. Скасовано вимогу щодо місцевої складової та введено надбавку до «зеленого» тарифу в розмірі 5 та 10 % за використання обладнання українського виробництва на рівні 30 та 50 % відповідно.

Після проведення реформи застосування механізму «зеленого» тарифу темпи введення потужностей відновлюваної електроенергетики в 2016 році почали відновлюватись. Станом на 1 листопада 2016 року в Україні встановлена потужність об'єктів відновлюваної енергетики (без урахування окупованої території АР Крим), які працюють за «зеленим» тарифом, становить 1055,5 МВт, з яких у 2016 році було введено 58,4 МВт (майже в 2 рази більше ніж за весь минулий рік), із них:

- об'єкти вітроенергетики – 9,1 МВт;

- об'єкти сонячної енергетики – 42,8 МВт;

- об'єкти малої гідроенергетики – 3 МВт;

- об'єкти енергетики, що виробляють електроенергію з біомаси – 3,5 МВт.

Зазначеними об'єктами за 10 місяців 2016 року вироблено понад 1,4 млрд. кВт·год електроенергії.

Крім того відбулось стрімке зростання кількості домогосподарств, які встановили сонячні панелі з 21 об'єкту у 2014 році до 625 об'єктів у III кварталі 2016 року з загальною потужністю – 7,9 МВт.

Крім того, 01.11.2016 року Верховною Радою Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про альтернативні джерела енергії» щодо віднесення теплових насосів до обладнання, яке використовує відновлювані джерела енергії», який:

- приводить у відповідність до Директиви 2009/28/ЄС визначення «альтернативні джерела енергії», «гідротермальна», «геотермальна» та «аеротермальна» енергії;

- врегульовує питання належності енергії, отриманої за допомогою теплових насосів, до енергії з відновлюваних джерел;

- встановлює обчислення частки енергії виробленої тепловими насосами, відповідно до методики, розробленої центральним органом виконавчої влади, з метою формування звіту для Енергетичного Співтовариства про досягнутий прогрес у сприянні та використанні енергії з відновлюваних джерел.

Закон України від 01.11.2016 № 1713-VIII «Про внесення змін до статті 8 Закону України «Про альтернативні види палива», який:

- скасовує вимоги щодо ведення державного реєстру виробників рідких біологічних видів палива та біогазів органом, уповноваженим Кабінетом Міністрів України;

- скасовує вимоги щодо внесення до цього реєстру суб'єктів господарювання, що здійснюють господарську діяльність у сфері виробництва, зберігання та введення в обіг рідких біологічних видів палива та біогазів.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Здійснення державної підтримки розвитку відновлюваної енергетики шляхом вдосконалення законодавства, яке стимулюватиме розвиток відновлюваної енергетики та залучення інвестицій у цю сферу.

8. Послідовність кроків, які планується зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Розробка проекту Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про електроенергетику»	Стимулювання використання та споживання приватними домогосподарствам	Мінрегіон Держенергоєфективності	I квартал 2017 року	Сприятиме збільшенню частки енергії, виробленої з відновлюваних джерел та розвитку

щодо стимулювання встановлення сонячних та вітрових електричних станцій на території приватних домогосподарств»	и відновлювальної енергетики			сфери альтернативних джерел енергії
2. Розробка проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розвитку сфери виробництва рідких біологічних видів палива»	Виконання міжнародних зобов'язань України щодо частки енергії з відновлюваних джерел у валовому кінцевому обсязі споживання енергії на транспорті у 2020 році не менш 10 % (вимога Директиви 2009/28/ЄС)	Мінрегіон Держенергоефективності	IV квартал 2017 року	- створення ринку виробництва рідких біологічних видів палива в Україні; - забезпечення виконання міжнародних зобов'язань України щодо частки енергії з відновлюваних джерел у валовому кінцевому обсязі споживання енергії на транспорті у 2020 році не менш 10 % (вимога Директиви 2009/28/ЄС)
3. Розробка проекту Закону України «Про внесення змін до Закону України про комбіноване виробництво теплової та електричної енергії (когенерацію) та використання скидного енергетичного потенціалу»	Виконання міжнародних зобов'язань України щодо імплементації: - Директив 2004/8/ЄС «Про просування спільного виробництва енергії, що базується на корисному тепловому попиті на внутрішньому енергетичному ринку» - Директиви 2012/27/ЄС «Про енергоефективність»	Мінрегіон Держенергоефективності	IV квартал 2017 року	- підвищення ефективності використання палива та зменшення його споживання під час виробництва електричної та теплової енергії; - впорядкування адміністративної послуги з надання гарантії походження енергії, яка вироблена високоефективної когенерацією
4. Супроводження проекту Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про теплопостачання» щодо стимулювання виробництва теплової енергії з альтернативних джерел енергії» від 30.03.2016 №4334	Затвердження процедури тарифного стимулювання виробництва теплової енергії з альтернативних джерел на законодавчому рівні	Мінрегіон Держенергоефективності	I квартал 2017 року	- надання інвесторам гарантій на законодавчому рівні щодо повернення вкладених інвестицій; - заміщення газу альтернативними джерелами енергії; - збільшення надходжень до місцевих бюджетів завдяки розвитку ринків виробництва обладнання, що працює з використанням альтернативних джерел, виробництва та споживання

				альтернативних місцевих видів палива, та відповідно створенню додаткових робочих місць в регіонах; - збільшення частки відновлюваних джерел енергії у валовому кінцевому енергоспоживанні
5. Розроблення та подання КМУ проекту розпорядження "Про затвердження проекту, будівництва другої черги Дністровської ГАЕС" у складі гідроагрегату №4	Передбачено Планом заходів щодо виконання "Програми розвитку гідроенергетики до 2026 року" (Додаток 2)	Міненерговугілля Мінфін Мінекономрозвитку Мінрегіон	II квартал 2017 року	Затвердження проекту та початок будівництва
6. Розроблення та подання КМУ проекту розпорядження "Про затвердження ТЕО проекту "Будівництва Каховської ГЕС-2"		Міненерговугілля Мінфін Мінекономрозвитку Мінрегіон	I квартал 2017 року	
7. Завершення ініціювання проекту "Будівництво Канівської ГАЕС"		Міненерговугілля Мінфін	I квартал 2017 року	Розпочати переговори з Світовим банком та Європейським інвестиційним банком щодо залучення фінансування
8. Укладання кредитних угод з МФО для реалізації проекту "Будівництво Канівської ГАЕС"		Міненерговугілля Мінфін	IV квартал 2017 року	Розпочати реалізацію проекту будівництва

18. Енергоефективність та енергозбереження

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

Щорічне споживання природного газу на опалення в Україні оцінюється у 18,6 млрд. куб. метрів (річна оцінка споживання газу зроблена виходячи з помірної температури в опалюваний сезон та помірної відновлення в промисловості). Середній показник питомого енергоспоживання в Україні у два - три рази вищий відповідного показника у розвинутих країнах Європейського Союзу. Зокрема, середнє питоме енергоспоживання в багатоквартирних житлових будинках становить 264 кВт·год на кв. метр, в той же час у європейських країнах відповідний показник у середньому не перевищує 90 кВт·год на кв. метр.

Таким чином, потенціал скорочення (у разі досягнення поточного рівня втрат в ЄС) становить 11,4 млрд. куб. метрів газу (близько 58 відсотків імпорту України).

Подальше підвищення цін (тарифів) на комунальні послуги вимагатиме збільшення фінансування з державного бюджету виплат на субсидії для покриття відповідних витрат населення. У Державному бюджеті України на 2017 рік на фінансування пільг та субсидій передбачено 49,5 млрд грн.

Проте процес скорочення споживання енергоресурсів, у тому числі за рахунок термомодернізації будинків, відбувається вкрай повільно. Зокрема, в межах Державної цільової економічної програми енергоефективності і розвитку сфери виробництва енергоносіїв з відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива на 2010 - 2016 роки (далі - Програма) брали участь 576 об'єднань співвласників багатоквартирних будинків/житлово-будівельних кооперативів, які отримали кредити на впровадження енергоефективних заходів, що робить важливим не тільки продовження Програми на наступні роки, але й розширення переліку суб'єктів, які зможуть отримати державну підтримку на реалізацію енергоефективних проектів за рахунок управителів та суб'єктів господарювання, що уклали енергосервісні договори із співвласниками багатоквартирних будинків, ОСББ, ЖБК або управителями багатоквартирних будинків.

З огляду на зазначене питання розроблення і застосування загальнодержавного механізму регулювання (створення Фонду енергоефективності, продовження виконання державної програми) потребує невідкладного вирішення.

Технічний стан переважної більшості існуючих будівель та енергетичних систем не дозволяє ефективно використовувати енергоресурси, що робить Україну енергозалежною. Ця проблема може бути вирішена за допомогою масштабної енергомодернізації. Враховуючи інвестиційні потреби та платоспроможність населення, енергомодернізація потребує суттєвої державної підтримки. Такою підтримкою населення повинен стати Фонд енергоефективності.

Також одним із важливих зобов'язань України, як повноправного члена Енергетичного співтовариства, є імплементація у національне законодавство вимог Директиви Європейського Парламенту та Ради ЄС 2012/27/ЄС в рамках виконання ратифікованого Договору про заснування Енергетичного Співтовариства.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

Середнє питоме енергоспоживання		Взято участь в Державній цільовій економічній програмі енергоефективності і розвитку сфери виробництва енергоносіїв з відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива на 2010-2016 роки	Національна індикативна мета енергозбереження	
Україна	Країни Європейського Союзу	576 ОСББ	2017 рік	2020 рік
264 кВт·год на м ²	90 кВт·год на м ²		5%	9%

Показники питомого енергоспоживання в житловому будинку залежать від ряду факторів та не можуть бути суттєво змінені за короткий період.

Разом з тим показники питомого енергоспоживання житловими будинками та державними установами повинні бути наближені до європейських (близько 100 кВт·год на кв. метр). Водночас загальні цілі енергозбереження встановлено на рівні 5% у 2017 і 9% у 2020 роках (відносно річного кінцевого споживання за 2005-2009 роки); 100-відсотковий облік споживання ресурсів, зокрема води та теплової енергії.

За час дії механізму співфінансування енергоефективних заходів, передбаченого Програмою (станом на 01.12.2016) видано майже 164 тис. енергоефективних кредитів сумою 2727,4 млн. грн., що дозволило охопити майже 210 тис. родин. На сьогодні Урядом виплачено відшкодування на суму 1068,72 млн. грн.

Напрямок	Кількість виданих кредитів, од.		Сума виданих кредитів, млн. грн		Сума виплаченого відшкодування, млн. грн		Затверджений обсяг фінансування на 2016 рік, млн. грн	Залишок коштів, млн. грн
	всього	в т.ч. у 2016 р.	всього	в т.ч. у 2016 р.	всього	в т.ч. у 2016 р.		
придбання негазових/не електричних котлів (фіз. особи)	19 303	5 466	322,9	97,7	81,17	36,86	56,87	20,01
придбання енергоефективного обладнання / матеріалів (фіз. особи)	143 787	78 273	2 333,3	1300,3	969,89	714,89	784,78	69,89
придбання енергоефективного обладнання / матеріалів (ОСББ/ЖБК)	576	382	71,3	54,8	17,66	12,69	52,20	39,51
Разом	163 666	84 121	2 727,4	1 452,7	1 068,72	764,44	893,85	129,41

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Скорочення споживання обсягу природного газу, впровадження сучасних енергоефективних технологій, надання якісних житлово-комунальних послуг.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Дія	Економія	
Створення Фонду Енергоефективності	3-5 років	близько 1 млрд. куб. метрів газу на рік
Створення нового ринку енергоефективних заходів	динамічною річною ємністю	до 1,5 млрд. євро

Напрям	Видано кредитів за 2014-2016 рр.				Розрахункові річні темпи приросту обсягів кредитування 1	Середній розмір кредиту на 1 позичальника 1	Прогноз видачі кредитів у 2017-2018 рр.			
	Всього		у тому числі, 2016 рік				2017 рік		2018 рік	
	од.	млн. грн.	од.	млн. грн			%	грн.	од.	млн. грн.
придбання негазових/неелектричних котлів (фіз. особи)	19 303	322,9	5 466	97,7	140 %	16 592	14 170	235,1	23 844	395,6
придбання енергоефективного обладнання / матеріалів (фіз. особи)	143 787	2 333,3	78 273	130 0,3	172 %	16 506	316 967	5 231,9	602 920	9 951,8
придбання енергоефективного обладнання / матеріалів (ОСББ/ЖБК)	576	71,3	382	54,8	125 %	211 111	474	99,98	747	157,6
Разом	163 666	2 727,4	84 121	1 45 2,7	x	x	331 610	5 566,9	627 511	10 505,0

¹за даними уповноважених банків

5. Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Реалізація Програми передбачена відповідно до:

пункту 9 розділу 3 Стратегії сталого розвитку «Україна-2020», затвердженої Указом Президента України від 12 січня 2015 року № 5/2015;

розділу XII «Реформа енергетики та енергонезалежність» Програми діяльності Кабінету Міністрів України, затвердженої постановою Верховної Ради України від 14.04.2016 № 1099-VIII;

пункту 1 плану заходів з реалізації Національного плану дій з енергоефективності на період до 2020 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 25 листопада 2015 р. № 1228;

Директиви Європейського Парламенту та Ради ЄС 2012/27/ЄС в рамках виконання ратифікованого Договору про заснування Енергетичного Співтовариства.

6. Що уже було зроблено в попередній період

У 2014 році постановами Кабінету Міністрів України від 03.09.14 № 449 та 01.10.14 № 491 було внесено зміни до Програми та Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення заходів щодо ефективного використання енергетичних ресурсів та енергозбереження, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17.10.2011 № 1056. З метою стимулювання населення, об'єднань співвласників багатоквартирних будинків та житлово-будівельних кооперативів до впровадження енергоефективних заходів було запроваджено механізм відшкодування частини суми кредитів, залучених на придбання енергоефективного обладнання та/або матеріалів та продовжено фінансування запроваджених механізмів державної підтримки населення на реалізацію енергоефективних заходів у житлових будинках у 2016 році.

Враховуючи різке зростання динаміки попиту на Програму, зокрема, активне залучення кредитів індивідуальними домогосподарствами, та з метою забезпечення подальшої реалізації Програми,

постановою Кабінетом Міністрів України від 27.07.2016 № 589 Уряд, шляхом перерозподілу з інших напрямків Програми, виділив кошти на реалізацію напрямку «стимулювання фізичних осіб на впровадження енергоефективних заходів» та встановив розмір відшкодування за цим напрямком для позичальників, які не є отримувачами субсидій на оплату житлово-комунальних послуг, на рівні 35 відсотків. На аналогічному рівні встановлено і відшкодування для позичальників-субсидіантів як за даним напрямком, так і за напрямком придбання негазових котлів.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Продовження механізму співфінансування впровадження енергоефективних заходів для населення у рамках Програми та розроблення проекту Закону України «Про Фонд енергоефективності».

8. Послідовність кроків, які планується зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Прийняття постанови Кабінету Міністрів України про внесення змін до постанов Кабінету Міністрів України від 1 березня 2010 р. № 243 і від 17 жовтня 2011 р. № 1056 щодо продовження виконання програми надання «теплих» кредитів у 2017 році	Подовження та удосконалення виконання Програми є ключовим елементом секторальних заходів з підвищення енергоефективності і відповідно до Національного плану дій з енергоефективності на період до 2020 року.	Мінрегіон Держенергоефективності	I квартал 2017 року	продовження програми надання «теплих» кредитів для здійснення енергоефективних заходів у житлових будинках, збільшення кількості її учасників
2. Прийняття постанови Кабінету Міністрів України про внесення змін до постанов Кабінету Міністрів України від 1 березня 2010 р. № 243 і від 17 жовтня 2011 р. № 1056 щодо продовження виконання програми надання «теплих» кредитів у 2018 році	Проводження виконання Програми підтримки населення на впровадження енергоефективних заходів дозволить забезпечити соціальне сприйняття тарифної реформи як реформи енергетичного сектору в цілому. Стимулювання впровадження заходів з енергоефективності є важливим елементом забезпечення відновлення та зростання економіки країни, створення робочих місць в галузі будівництва та суміжних галузях	Мінрегіон Держенергоефективності	III квартал 2017 року	продовження програми надання «теплих» кредитів для здійснення енергоефективних заходів у житлових будинках
3. Розроблення та	Визначення	Мінрегіон	II квартал 2017	Прийняття

супроводження проекту Закону України «Про Фонд енергоефективності»	основних правових, економічних та організаційних засад створення та діяльності Фонду енергоефективності і шляхом встановлення чіткої та прозорої структури для його функціонування та фінансового забезпечення	Держенергоефективності Мінекономічного розвитку Мінфін Мін'юст	року	законопроекту забезпечить врегулювання правових та організаційних засад діяльності Фонду енергоефективності
4. Супроводження проекту Закону України «Про комерційний облік комунальних послуг» від 06.07.2016 № 4901	Забезпечення близько 80-відсоткового по-будинкового обліку спожитих ресурсів (послуг).	Мінрегіон Держенергоефективності	До прийняття Закону України	Прийняття Закону України
5. Супроводження проекту Закону України «Про енергетичну ефективність будівель» від 11.07.2016 № 4941	Запровадження системи сертифікації енергоефективності і будівель та збільшення кількості будівель з близьким до нульового споживанням енергії	Мінрегіон Держенергоефективності	До прийняття Закону України	Прийняття Закону України

19. Розвиток житлово-комунального господарства

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

За роки незалежності України були здійсненні глобальні перетворення у житловому секторі (зокрема проведена приватизація державного та комунального житлового фонду). Вказане мало не тільки позитивний ефект, але поставило певні проблеми, у т.ч.:

проведення приватизації державного та комунального житла без створення відповідної правової концепції управління приватизованим житлом, фінансування капітального ремонту житла.

Так, довгий час зберігалися недосконалості системи фінансування робіт, пов'язаних з обслуговуванням житлового фонду, та надмірна монополізація утримання житлового фонду, що призвело до його швидкого фізичного та морального зношення.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

Площа багатоквартирного житлового фонду обслуговується		ОСББ	
Комунальні підприємства	Приватні підприємства	Одиниць	% від загальної площі житлового фонду
43 %	16,5 %	24382	23%

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

В середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року передбачається досягти ефективного управління житловим фондом та створити ринок управління житлом.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Житловий фонд в управлінні ОСББ		Житловий фонду здійснюється управлінням, обраними співвласниками будинку самостійно	
ефект на кінець 2017 року	ефект в середньостроковій перспективі	ефект на кінець 2017 року	ефект в середньостроковій перспективі
29%	50%	10%	25%

5. Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Узгоджується з Програмою діяльності Кабінету Міністрів України. Проведення реформи житлово-комунального господарства передбачено Дорожньою картою реалізації Стратегії сталого розвитку «Україна – 2020».

6. Що було зроблено в попередній період

Вагомим кроком запровадженні інституту ефективного власника житла було прийняття у 2015 році Закону України «Про особливості здійснення права власності у багатоквартирному будинку». Прийняття Закону дає законодавчу основу для врегулювання відносин у сфері управління багатоквартирними будинками, залучення у сферу управління спільним майном багатоквартирного будинку суб'єктів господарювання – професійних управителів та розвитку ринку надання послуг з управління.

На виконання вказаного Закону наразі:

наказом Мінрегіону від 25.08.2015 № 203 затверджено форму Протоколу зборів співвласників багатоквартирного будинку (зареєстровано в Мін'юсті 08.09.2015 за № 1083/77528);

наказом Мінрегіону від 23.09.2015 № 238 (зареєстровано в Мін'юсті 08.10.2015 за № 1220/27665) внесено зміни до Типового статуту об'єднання співвласників багатоквартирного будинку, який викладено у новій редакції;

постановою Кабінету Міністрів України від 24.02.2016 № 109 затверджено зберігання Порядок зберігання протоколів зборів співвласників багатоквартирного будинку та розміщення інформації про рішення, прийняті такими зборами;

постановою Кабінету Міністрів України від 20.04.2016 № 301 затверджено Порядок списання з балансу багатоквартирних будинків;

наказом Мінрегіону від 25.08.2015 № 203 затверджено форму Протоколу зборів співвласників багатоквартирного будинку (зареєстровано в Мін'юсті 08.09.2015 за № 1083/77528).

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Практична реалізація положень Закону України «Про особливості здійснення права власності у багатоквартирному будинку» потребує внесення суттєвих змін до Закону України «Про житлово-комунальні послуги», оскільки положення останнього повинні передбачати власне послугу з управління багатоквартирним будинком; регулювати порядок укладення договорів щодо її надання залежно від обраного співвласників способу управління будинком; передбачати договірну вартість цієї послуги, містити вимоги до управителів, його обов'язки, функції та відповідальність тощо.

Прийняття нової редакції Закону України «Про житлово-комунальні послуги» дасть змогу запровадити нові моделі правовідносин у наданні житлово-комунальних послуг, продовжити підготовку нормативно-правових актів, спрямованих на розвиток інституту ефективного управителя житловим фондом, а також врегулювати проблемні питання, виникнення яких спричинила неузгодженість двох законодавчих актів.

8. Послідовність кроків, які планується зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
Прийняття нової редакції Закону України «Про житлово-комунальні послуги»	Практична реалізація положень Закону потребує внесення суттєвих змін до Закону України «Про житлово-комунальні послуги», оскільки положення останнього повинні передбачати власне послугу з управління багатоквартирним будинком;	Верховна Рада України	IV квартал 2017 року	Врегулювання розбіжностей на законодавчому рівні, запровадження нової моделі договірних відносин між споживачами житлово-комунальних послуг та їх виконавцями

регулювати
 порядок укладення
 договорів щодо її
 надання залежно
 від обраного
 співвласників
 способу управління
 будинком;
 передбачати
 договірну вартість
 цієї послуги,
 містити вимоги до
 управителів, його
 обов'язки, функції
 та відповідальність
 тощо.

20. Розвиток мінерально-сировинної бази України

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

Одним із вагомих чинників подолання кризового становища в економіці України - це розвиток її геологічної галузі. Потенціал мінерально-сировинної ресурсної бази нашої країни достатньо потужний і здатен конкурувати з мінерально-сировиною базою світових лідерів в геологічному суспільстві. Але для паритетного діалогу на світовій арені, треба визначення цієї сфери, як стратегічної. Цей статус дозволить говорити про подальший розвиток економіки країни та за умови ефективного використання мінерально-сировинних ресурсів, досягти абсолютної енергонезалежності.

Мінерально-сировинна база (далі – МСБ) – це сукупність розвіданих і попередньо оцінених запасів корисних копалин і супутніх компонентів. В Україні вона представлена максимальним переліком корисних копалин, які користуються попитом на світовому геологічному ринку. МСБ України може бути застосована в галузях економіки за умови отримання економічної вигоди на рівні, достатньому для провадження розширеного виробництва з метою забезпечення економічної безпеки держави. Це можливо за умови підвищення рівня технологічних процесів та адаптування законодавчого сектора до світових стандартів задля створення позитивного інвестиційного клімату.

Протягом останніх 5-10 років підтверджено реальні можливості подальшого приросту запасів вуглеводнів, відкриття і розвідки родовищ нових для України видів корисних копалин. Саме із започаткуванням та істотним нарощенням їх видобутку пов'язані потенційні можливості нарощення експортного потенціалу держави.

Однак, через складне становище економіки держави, що зумовлює недостатні обсяги проведення геологозйомочних, пошукових і розвідувальних робіт, темпи та обсяги відтворення власної мінерально-сировинної бази не відповідають потребам країни.

Через катастрофічну нестачу коштів обсяги проведення геологорозвідувальних робіт скоротилися у 3-4 рази. Вітчизняні та іноземні інвестори не довіряють геологорозвідувальним даним нашої країни, та вимушені витрачати додаткові чималі кошти на проведення геологорозвідувальних робіт та мінімізувати ризики при подальшому входженні на ринок в статусі повноправного надрокористувача.

Окрім цього, відсутність єдиного каталогу геологічних даних, також негативно впливає на імідж України на світовому ринку надрокористувачів. Відсутність єдиної оцифрованої бази геологічної інформації вкрай негативно впливає на можливий розвиток галузі та залучення потужних інвестицій в країну. Через відсутність геологічної розвідки на належному рівні втрачається можливість переходу від статусу країни сировинного придатку, до повноцінної розвинутої країни з потужною конкурентноспроможною геологічною галуззю, яка б формувала левову частку ВВП країни.

Починаючи з 1994 року через відсутність сучасного підходу до опрацювання геологічної інформації та її отримання, приріст розвіданих запасів більшості стратегічних видів корисних копалин не компенсує їх видобуток.

Подальше зволікання із вжиттям дієвих заходів зумовить нестачу деяких видів власної мінеральної сировини, зниження рівня захисту національних інтересів.

Проблема збереження геологічної інформації шляхом переведення її у цифровий формат стоїть достатньо гостро. Геологічна інформація є стратегічним ресурсом держави, її ефективне використання дозволить залучити значні інвестиції у надрокористування. Наразі, оцифровування проводиться, але не тими темпами, які б дозволили говорити про формування повноцінної бази геологічних даних для подальшого використання їх вітчизняними та іноземними інвесторами для сталого розвитку економіки країни.

Забезпечення вільного доступу широкого кола користувачів до вторинної геологічної інформації у цифровій якості дозволить значною мірою скоротити терміни та підвищити ефективність, якість та кількість інвестиційних пропозицій.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

Ситуація характеризується як незадовільна. Державне фінансування геолого-розвідувальних робіт:

2016		2017		2018		2019	
План, тис. грн	Факт, тис. грн	План, тис. грн	Факт, тис. грн	План, тис. грн	Факт, тис. грн	План, тис. грн	Факт, тис. грн
1 279 150,0	100 000,0	1 279 690,0	100 000,0	1 280 000,0	100 000,0	1 136 575,0	100 000,0

На поточний момент потребує переведення в електронні формати майже 80% фонду геологічних матеріалів (120 тис. одиниць зберігання).

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

забезпечення потреб національної економіки у мінеральних ресурсах за рахунок власного видобутку;
зменшення або повної ліквідації залежності України від імпорту мінеральних ресурсів та збільшення експортного потенціалу країни за рахунок власного видобутку корисних копалин, що мають великий попит на світовому ринку;
створення центру обробки даних для оцифрування геологічної інформації;
створення потужних якірних проектів, які закладуть фундамент для формування позитивного іміджу країни на світовому ринку;
залучення на ринок України геологорозвідувальних компаній;
прийняття нової редакції Кодексу про надра України, яка б стабілізувала та скоригувала стан геологічної галузі України.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Геологічне довивчення площ масштабу 1:200 000 на площі 93 800 кв. км, гідрогеологічне довивчення площ масштабу 1:200 000 на площі 33 200 кв. км, геолого-прогнозно-картування масштабу 1:50 000 на площі 14 700 кв. км, підготовка геофізичних основ під ГДП-200 і ГДП-50 на площі 68 600 кв. км, геологічна зйомка на шельфі масштабу 1: 200 000 на площі 8 640 кв. км, видання 28 друкарських аркушів Державної геологічної карти масштабу 1:200 000; підготовка 19 перспективних нафтогазових об'єктів, загальною площею 112 кв. км і прогнозними ресурсами 31 млн. тонн ум. палива.

Приростити: 27 млн. тонн нафти і газового конденсату, 73 млн. тонн запасів і ресурсів кам'яного вугілля, 15,3 млн. тонн запасів бурого вугілля, 15,4 ум. од. запасів та ресурсів урану, 2,6 млн. тонн запасів та ресурсів торфу, 1,2 млн. тонн умовного палива ресурсів метану вугільних родовищ, 84 608 кг запасів бурштину, 119,42 ум. од. ресурсів та запасів благородних металів (золота), 12,8 ум. од. ресурсів рідкісноземельних металів, 1 169 млн. тонн запасів і ресурсів залізистих руд, 4 ум. од. запасів титану TiO₂, 350 млн. тонн ресурсів та запасів глини, 44,4 млн. куб. м ресурсів піску будівельного, 20,9 млн. тонн запасів та ресурсів каолінів, 4 млн. тонн марганцевих руд, 120 тис. тонн ресурсів нікелю, 0,6 тис. тонн ресурсів мідних руд, 5,4 млн. куб. м ресурсів флюсової сировини, 96 куб. м запасів зкам'янілої деревини, 82,7 тис. тонн запасів та ресурсів фосфоритів, 200 кг ресурсів п'єзокварцевої сировини та 26 050 тис. куб. метрів на рік запасів підземних питних вод.

Пробурити 132 артезіанських свердловин, здійснити спостереження 1 298 пунктів для здійснення моніторингу підземних вод та здійснити 121 спостереження за екзогенними геологічними процесами.

Отримати на кожну вкладену бюджетну гривню прирости запасів і ресурсів мінеральної сировини в надрах на суму 59,8 грн., у тому числі: для вуглеводнів – 27,6 гривень.

Збільшити коефіцієнт оновлення основних фондів підприємств геологічної галузі на 54,4%.

Крім того, до кінця 2017 року планується створення центру обробки даних для оцифрування геологічної інформації.

У середньостроковій перспективі - створити та впровадити інформаційну систему і базу даних геологічних звітів.

5. Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Закон України «Про затвердження Загальнодержавної програми розвитку мінерально-сировинної бази України на період до 2030 року» від 21.04.2011 № 3268-VI.

Розпорядження Кабінету Міністрів України від 23.08.2016 № 615-р «Про затвердження плану заходів щодо дерегуляції господарської діяльності та визнання такими, що втратили чинність, деяких розпоряджень Кабінету Міністрів України».

6. Що уже було зроблено в попередній період

Під виділені кошти у 2014 році за бюджетною програмою «Розвиток мінерально-сировинної бази» здійснено геологічне довивчення території України на площі 800 кв. км, що складає 23,2% до запланованого Програмою, гідрогеологічне довивчення території України на площі 100 кв. км (5%), підготовлено геофізичних основ під ГДП-200 і ГДП-50 на території 1 060 кв. км (17,6%) та видано 5 комплектів Державної геологічної карти, що становить 41,6% до запланованого Програмою.

Підготовлено та передано для глибокого буріння 1 перспективний нафтогазоносний об'єкт загальною площею 6 кв. км, з прогнозними ресурсами – 1 млн. тонн умовного палива.

Прирощено: 13,676 млн. тонн запасів та ресурсів кам'яного вугілля (67 %), 1,35 ум. од. урану (27%), 152 м куб. запасів зкам'янілої сировини (76%), 1700 кг запасів бурштину (85%), 100,3 тис. тонн циркону та 275,867 тис. куб. м на рік запасів підземних питних вод (5,5%).

Якісні показники виконання Програми відповідають чинним нормативно-правовим актам, діючим в галузі геологічного вивчення та використання надр.

У результаті виконання Програми сумарна вартість отриманих приростів ресурсів і запасів у надрах за державні кошти склала 36 605 085,0 тис. грн., що в перерахунку на 1 вкладену бюджетну гривню складає 405,1 грн., для вуглеводнів – 15,6 гривень.

Під виділені кошти у 2015 році за бюджетною програмою здійснено геологічне довивчення площ масштабу 1:200 000 на території 800 кв. км (100% до річного плану); гідрогеологічне довивчення площ масштабу 1:200 000 на території 400 кв. км (100%). Підготовлено геофізичних основ під ГДП-200 і ГДП-50 на території 1 000 кв. км (100%) та видано 2 друкованих аркушів Державної геологічної карти масштабу 1:200 000 (100%).

Підготовлено та передано для глибокого буріння 1 перспективний нафтогазоносний об'єкт (100%) з прогнозними ресурсами 1,52 млн. тонн ум. палива (152%). Вивчена площа перспективних нафтогазових об'єктів складає 22,2 кв. км (370% до річного плану).

Прирощено 14,193 млн. тонн запасів і ресурсів кам'яного вугілля (101,4%), 1,29 ум. од. запасів урану (129%), 2,1 ум. од. ресурсів золота (105%), 0,35 ум. од. запасів титану (119%), 1 703,9 кг. бурштину (142%) та 709,16 тис. куб. метрів на рік запасів підземних питних вод (142%).

Пробурено 10 артезіанських свердловин, здійснено спостереження 150 пунктів для здійснення моніторингу підземних вод та здійснено 51 спостереження за екзогенними геологічними процесами.

Внаслідок виконання Програми сумарна вартість отриманих приростів ресурсів і запасів у надрах за державні кошти склала 10 885 713,9 тис. грн., що в перерахунку на 1 вкладену бюджетну гривню складає 121,1 грн., для вуглеводнів – 17,7 гривень.

У 2016 році скорочено видатки за вказаною програмою на 31 173,7 тис. гривень. Реальна потреба у державних коштах складає 7 587 414,3 тис. гривень.

За попередній період створено електронний каталог фонду геологічних матеріалів, в якому доступні основні параметри геологічних звітів. Каталог знаходиться у вільному доступі на сайті Державного науково-виробничого підприємства «Геоінформ України».

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі (при наявності варіантів, який саме варіант пропонується обрати і чому)

Існує два варіанти.

I. Залишити все як є зараз і втрачати перспективи подальшого розвитку та нарощування мінерально-сировинної бази і довіру інвесторів до геології країни.

II. При збільшенні фінансування мінімально до планових показників вийти на розвиток та збільшення приростів ресурсів і запасів і як наслідок збільшення інвестиційних проектів (коштів) на ринку геологорозвідки після його створення. Досягнення змін у енергетичній незалежності країни і поступове збільшення інвестиційної привабливості геологічної галузі, перехід та забезпечення на рівні розвинутих Європейських країн потреби у власній мінеральній сировині. Забезпечення сталого розвитку країни за рахунок нарощування власного мінерально-сировинного комплексу.

Відкриття доступу до геологічної інформації надрокористувачам та потенційним інвесторам шляхом створення інформаційної інфраструктури національного архіву геологічної інформації надасть можливість розширити коло потенційних інвесторів та пришвидшити реалізацію бізнес проектів у сфері надрокористування.

8. Послідовність кроків, які плануються зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Створення центру обробки даних для оцифрування геологічної інформації	Збереження наявної у паперовому вигляді геологічної інформації;	Мінприроди Держгеонадра ДНВП «Геоінформ України»	IV квартал	Скорочення термінів та підвищення ефективності, якості та кількості

	активізація ринку надрокористування; відкриття геологічної інформації розширить коло потенційних інвесторів та пришвидшить реалізацію бізнес проектів у сфері надрокористування; місцеві органи влади отримають розуміння можливостей регіону у сфері використання надр			інвестиційних пропозицій
2. Проведення зустрічей, виставок, форумів з представниками міжнародних організацій з питань надрокористування		Держгеонадра Мінприроди	IV квартал	Популяризація України на світовій арені, створення позитивного іміджу та умов подальшої співпраці
3. Участь у міжнародних проектах спільно з Комісією ЄС, Європейською, Канадською та Американською геологічними службами		Держгеонадра Мінприроди	IV квартал	Популяризація України на світовій арені, створення позитивного іміджу та умов подальшої співпраці. Набуття міжнародного досвіду та приведення регуляції ринку надрокористування до міжнародних стандартів
4. Виконання отриманих рекомендацій щодо реформування функціонування Держгеонадр	Адаптування Держгеонадр до виконання функцій притаманних міжнародним геологічним службам	Держгеонадра Мінприроди	IV квартал	Забезпечення потреб національної економіки та відповідність тенденціям на світовому та внутрішньому ринках щодо корисних копалин
5. Підготовка об'єктів для залучення інвестицій в надрокористування	Приведення проектної документації до міжнародних стандартів	Держгеонадра	IV квартал	Стимулювання іноземних інвесторів до участі в проектах в Україні

21. Розвиток транзитного потенціалу та інтеграція України до міжнародної транспортної системи

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені в цій сфері

Україна займає вигідне географічне розташування з точки зору організації транзитних вантажопотоків. У чорноморському і азовському басейнах, а також дельті Дунаю працюють 13 морських портів, сукупна потужність вантажообробки яких, на сьогоднішній день, складає близько 230 млн тонн на рік. Україна має одну з найбільших у Європі залізничних мереж. Мережа залізнично-поромних переправ, РО-РО поромних переправ і морських контейнерних ліній з'єднують Україну з Грузією, Туреччиною і Болгарією.

Вищезазначене дозволяє Україні стати ключовою ланкою в організації інтермодальних транспортно-логістичних схем доставки вантажів на маршрутах Європа - Азія, Північ - Південь, Європа - Азія – Кавказ та у зворотному напрямку.

В той же час, протягом 2015 – 2016 років спостерігається значне скорочення транзитних вантажопотоків.

На даний час регулярні міжнародні повітряні перевезення до України здійснюються іноземними та українськими авіаперевізниками на умовах, визначених міжнародними угодами про повітряне сполучення, якими передбачені певні обмеження щодо кількості компаній та перевезених пасажирів тощо.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

За 9 місяців поточного року обсяги транзитних вантажів, які перевозились залізничним транспортом, склали 12 648 тис. тонн, що на 6 212,3 тис. тонн або на 32,9% менше за аналогічний період минулого року. Цей показник є найменшим за всі попередні роки.

Перевалка транзитних вантажів морськими портами України за 10 місяців 2016 року становила близько 9,0 млн тонн, що на 35% або 4,9 млн тонн менше у порівнянні з аналогічним періодом 2015 року.

Обсяг транзитних вантажів, які перевозились авіаційним транспортом, за 6 місяців 2016 року становив 0,9 тис. тонн, що менше на 0,6 тис. тонн (40%) у порівнянні з аналогічним періодом 2015 року.

3. Мета, яку хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Формування нових логістичних рішень задля використання потенціалу транспортної системи України та, як наслідок, створення надійного функціонуючого транзитного транспортного мосту, що поєднає країни Європи та Азії.

Інтеграція транспортної системи України до міжнародної транспортної системи.

Забезпечення вільного доступу до європейського ринку, інфраструктури повітряного транспорту, а також свободу заснування, рівні умови конкуренції та спільні правила, зокрема у сфері безпеки польотів, авіаційної безпеки, управління повітряним рухом, захисту навколишнього природного середовища та спільні соціальні норми.

4. Цільові показники, які маємо досягти в середньостроковій перспективі та до кінця 2017 року

Удосконалення міжнародної договірно-правової бази, що регулює умови виконання міжнародних вантажних перевезень територією України.

Залучення додаткових міжнародних кредитних коштів на розвиток транспортної інфраструктури.

Зростання протягом 2018 - 2020 років обсягів транзитних перевезень вантажів територією України.

Зростання авіаційних перевезень між Україною та країнами ЄС. Зняття обмежень на паритетних засадах щодо кількості авіакомпаній і здійснюваних ними рейсів між Україною та державами ЄС, підвищення якості авіаційних послуг, зокрема громадяни України отримають можливість подорожувати до держав ЄС та між ними на підставі єдиного квитка, що поєднуватиме сегмент подорожі повітряним і наземним транспортом, у разі, коли між перевізниками укладено відповідні комерційні домовленості і коли такі перевізники мають відповідні права на експлуатацію маршруту.

До кінця 2017 року:

зупинення протягом 2017 року падіння обсягів транзитних перевезень вантажів територією України (показники обсягів перевезення транзитних вантажів залізничним (12 648 тис. тонн) та авіаційним (0,9 тис. тонн) транспортом, перевалки транзитних вантажів морськими портами України (9,0 млн. тонн) за відповідний період 2017 року будуть рівними або більшими);

підписання Угоди про Спільний авіаційний простір з ЄС.

5. Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням зокрема Угоді про асоціацію

Програма діяльності Кабінету Міністрів України, розділ «XIII Інфраструктура і транспорт»;

Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони (Глава 7 «Транспорт», стаття 368, Додаток XXXII);

Транспортна стратегія України на період до 2020 року, схвалена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 20.10.2010 № 2174, розділ «Основні принципи та напрями реалізації Стратегії».

6. Що уже було зроблено в попередній період

З країнами-партнерами попередньо узгоджені технічні та технологічні умови виконання інтермодальних (комбінованих) перевезень з країн Азії та Близького Сходу транзитом територією України.

Відпрацьовані маршрути:

- використання поїздів «Вікінг» та «Зубр», що прямують через Республіку Білорусь в напрямку Литви, Латвії, Естонії, і далі до країн Скандинавії;

- продовження технології роботи поїзда «Вікінг» в напрямку Грузії та Азербайджану;
- з використанням українських морських торговельних портів до м. Славкув (Польща) без перевантаження по широкій колії 1520 мм або через ст. Мостиську, зокрема і з використанням вантажної бази Туреччини;
- до Словаччини з подальшим транспортуванням вантажів у напрямку Чехії, Австрії, Сербії, Чорногорії;
- до Угорщини і далі до країн Центральної Європи (Австрія, Італія).
- з країни Західної та Північної Європи до Казахстану та Китаю, Туркменістану, Ісламської Республіки Іран та з використанням поромного сполучення до порту Мумбай (Індія).

В рамках участі України в реалізації ініціативи китайської сторони стосовно створення «Економічного поясу Великого шовкового шляху» прийнято рішення про включення України як повноцінного члена до Транскаспійського міжнародного транспортного маршруту (далі – ТМТМ) (Казахстан, Азербайджан, Грузія, Туреччина).

Ратифіковано Угоду між Кабінетом Міністрів України і Урядом Угорщини про міжнародні комбіновані перевезення.

Підписано Угоду між Кабінетом Міністрів України та Урядом Турецької Республіки про міжнародні комбіновані перевезення.

Підписано Угоду між Кабінетом Міністрів України та Урядом Грузії про організацію прямого міжнародного залізнично-поромного сполучення через порти України і Грузії.

Міністрами транспорту країн Східного партнерства, країн-членів ЄС та Європейською Комісією ухвалено рішення щодо поширення Транс'європейської транспортної мережі на сусідні з ЄС країни, зокрема й Україну, та поділу регіональної мережі на «ключову» та «базову».

В рамках міжнародної транспортної конференції «Інтегровані транспортні коридори в сполученні Європа – Азія» підтримана ініціатива української сторони щодо створення нового міжнародного транспортного коридору Балтійське море – Чорне море – Каспійське море.

Ратифіковано Протокол про сталий транспорт до Рамкової конвенції про охорону та сталий розвиток Карпат, положення якого направлені на забезпечення розвитку вантажного і пасажирського сполучення та транспортної інфраструктури в Карпатському регіоні.

Підписано Протокол між Кабінетом Міністрів України та Швейцарською Федеральною Радою про внесення змін та доповнень до Угоди між Кабінетом Міністрів України та Швейцарською Федеральною Радою про міжнародні автомобільні перевезення пасажирів і вантажів від 30.10.2000 та Протоколу до Угоди.

Досягнуті попередні домовленості із Республікою Польща (68 млн євро), Румунією (5,2 млн євро) та Угорщиною (1303,6 млн грн) щодо реалізації проектів з ремонту та будівництва на території України під'їзних доріг до автомобільних пунктів пропуску через державний кордон.

Угода про Спільний авіаційний простір була парафрована у листопаді 2013 року. Проте через відсутність консенсусу між Іспанією та Великою Британією щодо формулювання редакції пункту 31 “Територія” статті 2 “Визначення” про територіальне застосування зазначеної Угоди про Спільний авіаційний простір в частині Гібралтару така Угода і досі не підписана.

7. Суть підходу, які пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Отримання синергетичного ефекту від ефективного поєднання потенційних можливостей транспортної галузі України при здійсненні транзитних перевезень всіма видами транспорту.

Розвиток роботи підприємств транспорту на основі партнерсько-конкуретних засад під час здійснення транзитних перевезень територією України, забезпечення збалансованої взаємодії всіх учасників перевезень та суб'єктів господарювання.

8. Послідовність кроків, які планується здійснити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Узгодження з румунською та словацькою сторонами проекту Угоди між Кабінетом Міністрів України, Урядом Словацької Республіки та Урядом Румунії про організацію залізничних вантажних	організація залізничних вантажних перевезень ділянкою з шириною колії 1435 мм	Мінінфраструктури МЗС ПАТ «Укрзалізниця» (за згодою)	IV квартал 2017 року	узгоджено проект угоди

перевезень ділянкою з шириною колії 1435 мм Дяково/Халмеу – Чоп/Чірна-над-Тисою				
2. Проведення двосторонніх переговорів з узгодження позицій сторін стосовно проекту Угоди між Кабінетом Міністрів України і Урядом Республіки Польща про залізничне сполучення через державний кордон	організація вантажних залізничних перевезень через державний кордон	Мінінфраструктури МЗС ПАТ «Укрзалізниця» (за згодою)	IV квартал 2017 року	узгоджено позиції Сторін стосовно проекту Угоди
3. Проведення додаткових консультацій з узгодження позицій сторін стосовно проекту Угоди між Урядом України і Урядом Угорської Республіки про залізничне сполучення через державний кордон на заміну Угоди від 19.05.95.	організація вантажних залізничних перевезень через державний кордон	Мінінфраструктури МЗС ПАТ «Укрзалізниця» (за згодою)	IV квартал 2017 року	узгоджено позиції Сторін стосовно проекту Угоди
4. Підготовка та підписання Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Республіки Хорватія про співробітництво в галузі залізничного транспорту	відсутня договірно-правова база співробітництва в сфері залізничного транспорту між Україною та Республікою Хорватія	Мінінфраструктури МЗС ПАТ «Укрзалізниця» (за згодою)	IV квартал 2017 року	визначено умови співробітництва в сфері залізничного транспорту між Україною та Республікою Хорватія
5. Проведення додаткових консультацій з узгодження позицій сторін стосовно проекту Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Республіки Польща про співробітництво в галузі морського транспорту	розвиток співробітництва у сфері морського транспорту	Мінінфраструктури МЗС ДП «АМПУ»	IV квартал 2017 року	узгоджено позиції Сторін стосовно проекту Угоди
6. Підготовка та підписання Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Республіки Болгарія про організацію міжнародного прямого вантажного залізнично-поромного сполучення між Україною та Республікою Болгарія	організація міжнародного прямого вантажного залізнично-поромного сполучення	Мінінфраструктури МЗС ДП «АМПУ» ПАТ «Укрзалізниця» (за згодою)	IV квартал 2017 року	визначено умови здійснення прямого вантажного залізнично-поромного сполучення між Україною та Республікою Болгарія
7. Проведення додаткових консультацій з	удосконалення договірно-правової бази в сфері	Мінінфраструктури МЗС	IV квартал 2017 року	узгоджено позиції Сторін стосовно проекту Протоколу

узгодження позицій сторін стосовно проекту Протоколу між Кабінетом Міністрів України та Урядом Угорщини про внесення змін до Угоди між Урядом України та Урядом Угорської Республіки про міжнародне автомобільне сполучення та Виконавчого протоколу про правила виконання цієї Угоди	автомобільних міжнародних перевезень				
8. Проведення додаткових консультацій з узгодження позицій сторін стосовно проекту Рамкової Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Угорщини про розвиток транскордонних дорожніх сполучень	удосконалення договірно-правової бази в сфері автомобільних міжнародних перевезень	Мінінфраструктури МЗС Мінекономрозвитку	IV квартал 2017 року	узгоджено позиції Сторін стосовно проекту Рамкової Угоди	
9. Проведення додаткових консультацій з узгодження позицій сторін стосовно проекту Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Чеської Республіки про внесення змін до Угоди між Урядом України та Урядом Чеської Республіки про міжнародні автомобільні перевезення	удосконалення договірно-правової бази в сфері автомобільних міжнародних перевезень	Мінінфраструктури МЗС	IV квартал 2017 року	узгоджено позиції Сторін стосовно проекту Угоди	
10. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту розпорядження Президента України про уповноваження Міністра інфраструктури Омеляна В. на підписання Угоди між Україною та ЄС про Спільний авіаційний простір	зняття бюрократичних перешкод для підписання Угоди між Україною та ЄС про Спільний авіаційний простір	Мінінфраструктури	IV квартал 2017 року	створення умов для підписання Угоди між Україною та ЄС про Спільний авіаційний простір	
11. Підписання Угоди між Україною та ЄС про Спільний авіаційний простір	лібералізація ринку авіаційних перевезень з ЄС, подальше технічне та технологічне удосконалення	Мінінфраструктури МЗС	IV квартал 2017 року	створення вільного доступу до ринку, інфраструктури повітряного транспорту ЄС, свобода заснування,	

	аеронавігаційної системи України, підвищення ефективності пропускної спроможності повітряного простору України в межах її відповідальності перед ІКАО			рівні умови конкуренції та спільні з ЄС правила, зокрема у сфері безпеки польотів, авіаційної безпеки, управління повітряним рухом, захисту навколишнього природного середовища, та спільні соціальні норми
12. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту постанови Уряду про подання на ратифікацію Протоколу 1988 року до Міжнародної конвенції про вантажну марку	Ратифікація Протоколу 1988 року до Міжнародної конвенції про вантажну марку	Мінінфраструктури МЗС	IV квартал 2017 року	вдосконалення уніфікованих принципів та правил стосовно оглядів та видачі обмірювальних свідоцтв суднам, що здійснюють міжнародні рейси, з урахуванням необхідності збереження людського життя і майна на морі
13. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту Закону України «Про приєднання України до Угоди про розвиток мультимодальних перевезень ТРАСЕКА»	Доцільність приєднання до цієї Угоди викликана необхідністю подальшого розвитку відносин у галузі транспортних перевезень між Україною та країнами-учасниками транспортного коридору Європа – Кавказ - Азія, зокрема вжиття заходів щодо розвитку мультимодальних перевезень та новітніх транспортних технологій	Мінінфраструктури МЗС	IV квартал 2017 року	Україна отримає певні переваги щодо забезпечення цього виду перевезень стосовно до інших держав, що матиме позитивний вплив на підвищення конкурентоздатності транспортної системи України, сприятиме розвитку транзитного потенціалу та збільшенню експорту транспортних послуг України
14. Супроводження у Верховній Раді України проекту Закону України «Про ратифікацію Протоколу про внесення доповнень до Основної багатосторонньої угоди про міжнародний транспорт щодо розвитку коридору Європа – Кавказ – Азія» (р. н. 0118)	Прийняття Закону України «Про ратифікацію Протоколу про внесення доповнень до «Основної багатосторонньої угоди про міжнародний транспорт щодо розвитку коридору Європа-Кавказ-Азія» створить правові підстави	Мінінфраструктури	До прийняття закону	Визначено принципи експлуатації залізнично-поромних комплексів на Чорному та Каспійському морях, що сприятиме розвитку торговельних відносин між країнами-членами ТРАСЕКА

	для набрання чинності			
	Протоколом			
15. Утворення за забезпечення діяльності Транзитної ради	Розвиток транзитних потоків потребує міжгалузевої координації	Мінінфраструктури	Протягом 2017 року	Забезпечено міжгалузеву координацію з питань розвитку транзитних потоків

22. Реформування залізничного транспорту

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

Залізничний транспорт України перебуває у вкрай тяжкому стані. За останні десятиріччя оновлення основних фондів забезпечувалось в основному за рахунок власних коштів залізниць та задовольняло потребу в капітальних інвестиціях лише на 5-6 %. Водночас фактично з часу незалежності України темпи зростання цін на продукцію, що споживається залізницями, перевищували темпи зростання тарифів на перевезення, що не давало змоги оновлювати в необхідному обсязі рухомий склад та інфраструктуру залізничного транспорту. На сьогодні технічний ресурс залізниць практично вичерпано, що ставить під загрозу їх подальше ефективне та безпечне функціонування.

Причиною такого критичного стану українських залізниць є те, що залізнична галузь сьогодні працює за старими принципами, які не відповідають сучасним світовим тенденціям організації роботи залізничного транспорту, зумовлюють неефективність її функціонування та ускладнюють подальший розвиток, стримуючи надходження в галузь інвестицій, ускладнюють співробітництво з приватними компаніями.

В умовах відсутності реформ найнегативніші чинники, що впливають на розвиток залізничного транспорту, можна узагальнити таким чином:

- відсутність конкуренції, а отже, відсутність у суб'єктів господарювання галузі мотивації до підвищення ефективності своєї роботи та якості послуг, розширення їх переліку;
- застарілість методів регулювання залізничної галузі, які не відповідають сучасним (ринковим) умовам ведення бізнесу;
- жорстке державне регулювання тарифів на залізничні перевезення, яке не дає змоги вчасно реагувати на зміну ситуації на ринку транспортних послуг;
- значне фінансове навантаження Укрзалізниці, пов'язане з виконанням соціальних функцій держави (перевезення пільгових категорій пасажирів, зобов'язання перевозити пасажирів у приміському сполученні за тарифами, що значно нижчі за собівартість);
- хронічна нестача інвестицій у галузь, що призвела до високого ступеня зносу основних фондів галузі (понад 80 %) та невідповідність технічного оснащення залізниць сучасним вимогам;
- низький рівень інвестиційної привабливості підприємств залізничного транспорту через складну функціональну структуру Укрзалізниці, відсутність чіткого розмежування фінансових рахунків між видами бізнесу.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

За 9 місяців 2016 року ПАТ «Укрзалізниця» перевезено 253 млн. тонн вантажів, що менше планового завдання на 1,6 % та менше звіту відповідного періоду минулого року на 1,4%. Обсяг вантажообігу становить 137,1 млрд тонно-км, що на 6,4% менше плану та менше звіту відповідного періоду минулого року на 4,7 %.

Обсяг транзитних перевезень зменшився до планового завдання на 31,9% та до звіту минулого року на 28,5 % і становить 14,8 млн. тонн.

Послугами залізниць скористалося 334,5 млн. пасажирів (менше плану на 0,5 %), обсяг пасажирообігу становить 28,5 млрд. пас.-км (на 4,4 % більше плану).

Доходи від діяльності ПАТ «Укрзалізниця» склали 57,7 млрд. грн, що більше плану на 2 %. У тому числі доходи від перевезень – 45 млрд. грн (менше плану на 5,8 %). Від вантажних перевезень доходи склали 39,9 млрд. грн., що менше плану на 7,4 % в основному за рахунок зменшення обсягів транзитних перевезень. Від пасажирських перевезень доходи склали 5,1 млрд грн, що більше плану на 9,1 %.

Витрати ПАТ «Укрзалізниця» становлять 56,5 млрд. грн. (менше плану на 1,1 %), у тому числі витрати від перевезень становлять 41,8 млрд. грн.

Від перевезень отримано позитивний фінансовий результат в сумі 3,2 млрд. грн, що менше плану на 351,6 млн. грн. за рахунок недоотримання доходів від вантажних перевезень. У тому числі від перевезень пасажирів очікується збиток у розмірі 6,1 млрд. грн.

Загалом за 9 місяців 2016 року діяльність ПАТ «Укрзалізниця» прибуткова – 1,6 млрд. грн.

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Метою реформування залізничного транспорту є створення нової організаційно-правової та

економічної моделі управління галуззю, розвиток конкурентного середовища на ринку залізничних послуг, підвищення ефективності його функціонування, задоволення потреб національної економіки і населення в перевезеннях, покращення їх якості та зменшення розміру транспортної складової у вартості товарів і послуг.

Для реалізації зазначеної мети визначено такі стратегічні цілі (в середньостроковій перспективі – до 2020 року):

- удосконалення законодавчої бази діяльності залізничної галузі;
- реформування системи державного управління галуззю та формування політики в галузі, підвищення ефективності державного контролю на залізничному транспорті;
- проведення структурної реформи ПАТ «Укрзалізниця», приведення її структури у відповідність із вимогами директив Європейського Союзу 91/440/ЄС та 2001/14/ЄС, забезпечення прозорості фінансових потоків всередині Товариства;
- створення європейської моделі ринку залізничних перевезень, розвиток конкуренції;
- удосконалення тарифного регулювання, забезпечення вільного ціноутворення у конкурентних секторах ринку транспортних послуг;
- впровадження державного замовлення на соціальні пасажирські перевезення (PSO – зобов'язання з громадських перевезень);
- забезпечення доступності та покращення якості залізничних транспортних послуг, у тому числі для пасажирів з обмеженими фізичними можливостями.

До кінця 2017 року необхідно:

- забезпечити законодавчу базу реформування, в першу чергу прийняття Закону України «Про залізничний транспорт України», почати розробку підзаконних актів та процедур для входження на ринок залізничних перевезень нових учасників;
- затвердити Стратегічний план розвитку ПАТ «Укрзалізниця»;
- продовжити структурну реформу ПАТ «Укрзалізниця» з метою відділення всередині Товариства фінансових рахунків оператора інфраструктури та перевізної діяльності у відповідності до вимог директив ЄС;
- організувати навчання працівників ПАТ «Укрзалізниця» та майбутніх залізничних підприємств щодо розробки Системи управління безпекою, у відповідності до директиви Європейського Союзу 2004/49/ЄС.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Відповідно до Державної цільової програми реформування залізничного транспорту на 2010-2019 роки, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2009 № 1390, здійснення заходів з реформування залізничного транспорту дасть змогу:

- підвищити ефективність функціонування галузі;
- прискорити розвиток конкуренції на ринку залізничних перевезень, створити передумови для утворення нових суб'єктів господарювання різних форм власності, що здійснюватимуть вантажні та пасажирські перевезення;
- підвищити конкурентоспроможність залізничного транспорту на внутрішньому і зовнішньому ринку транспортних послуг;
- підвищити інвестиційну привабливість галузі;
- вирішити питання надання галузі державної підтримки для закупівлі рухомого складу, будівництва об'єктів залізничного транспорту, що мають соціальне значення, та компенсації збитків, пов'язаних з пільговими перевезеннями пасажирів;
- задовольнити потреби національної економіки і населення у перевезеннях;
- підвищити рівень використання транзитного потенціалу держави;
- прискорити інтеграцію вітчизняного залізничного транспорту в європейську та світову транспортні системи;
- підвищити рівень безпеки перевезень;
- забезпечити:
 - збільшення обсягів перевезень (орієнтовно на 20 - 25%);
 - підвищення продуктивності праці (в 1,6 рази);
 - відносне зменшення собівартості перевезень (на 15%);
 - зменшення обсягу питомих витрат енергоресурсів на тягу поїздів (на 15%);
 - скорочення строків доставки і переробки вантажів.

В результаті проведення структурної реформи управління діяльністю ПАТ «Укрзалізниця» (за видами діяльності) до кінця 2017 року передбачається досягнути:

- покращення ефективності управління кожним виділеним видом діяльності, визначення та ліквідація «вузьких місць»;
- оптимізація витрат.

5. Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Заходи з реформування залізничного транспорту відповідають положенням:

- Державної цільової програми реформування залізничного транспорту на 2010-2019 роки, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2009 № 1390;
- Транспортної стратегії України на період до 2020 року, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 20.10.2010 № 2174, розділ «Пріоритети розвитку видів транспорту»;
- Стратегії сталого розвитку «Україна-2020», розділ «Реформа транспортної інфраструктури»;
- Угоді про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони (Глава 7 «Транспорт», стаття 368, Додаток XXXII);
- планам імплементації деяких актів законодавства ЄС з питань залізничного транспорту, схваленими розпорядженням Кабінету Міністрів України від 26.11.2014 № 1148;
- плану імплементації Директиви Ради 95/18/ЄС від 19 червня 1995 р. про ліцензування залізничних підприємств, схваленому розпорядженнями Кабінету Міністрів України від 22.04.2015 № 398.

6. Що уже було зроблено в попередній період

Утворення публічного акціонерного товариства «Укрзалізниця» та структурні перетворення всередині товариства.

25.06.2014 прийнято постанову Кабінету Міністрів України № 200 «Про утворення публічного акціонерного товариства «Українська залізниця». Протягом 2014-2015 років зроблено організаційні заходи для утворення ПАТ «Укрзалізниця»: проведено інвентаризацію та оцінку майна підприємств, які увійдуть до складу Товариства.

Також з метою забезпечення при створенні ПАТ «Укрзалізниця» обліку всього державного майна підприємств та установ залізничного транспорту, на базі яких утворюється Товариство, 12.11.2014 прийнято постанову Кабінету Міністрів України «Про особливості здійснення інвентаризації та обліку майна на окупованих територіях та в зоні проведення антитерористичної операції», якою визначено механізм проведення обліку активів, розташованих на тимчасово окупованій території АР Крим та в зоні АТО.

02.09.2015 Кабінетом Міністрів України прийнято постанову № 735 «Про затвердження Статуту публічного акціонерного товариства «Українська залізниця» та інші заходи, пов'язані з утворенням публічного акціонерного товариства «Українська залізниця» (опубліковано 29.09.2015).

21.10.2015 відбулася державна реєстрація публічного акціонерного товариства «Українська залізниця», код ЄДРПОУ 40075815.

3 01 грудня 2015 року ПАТ «Укрзалізниця» розпочала господарську діяльність. Відповідно до рішень, прийнятих правлінням ПАТ «Укрзалізниця» згідно визначеної Статутом Товариства компетенції, створено 30 відокремлених підрозділів: 29 філій на базі майнових комплексів державних підприємств, реорганізованих шляхом злиття, у тому числі 6 регіональних – на базі майнових комплексів залізниць, та 1 представництво.

В ПАТ «Укрзалізниця» триває робота щодо формування нової бізнес-моделі розвитку товариства та визначення ключових пріоритетів щодо внутрішніх трансформацій, утворення вертикально-інтегрованих виробничо-технологічних вертикалей, соціального та організаційного розвитку. Прийнято рішення утворити робочу та проектні групи за участю міжнародних та вітчизняних експертів, метою яких є розробка Стратегії розвитку ПАТ «Укрзалізниця», у тому числі визначення планів реорганізації, першочергових завдань розвитку, ключових параметрів стратегії розвитку, інвестиційних потреб на оновлення основних засобів як для ПАТ «Укрзалізниця» в цілому, так і у розрізі виробничо-технологічних та функціональних вертикалей.

Подальші кроки з реформування залізничного транспорту передбачають продовження виконання заходів із створення вертикально-інтегрованої системи управління залізничним транспортом та впровадження оптимізованої структури апарату ПАТ «Укрзалізниця», зокрема на підставі ретельного вивчення економічної та технологічної доцільності передбачається утворення філій та залежних господарських товариств у ключових виробничо-технологічних вертикалях: вантажні перевезення і логістика, пасажирські перевезення та сервіс, інфраструктура, промисловість.

Розроблення проекту нової редакції Закону України «Про залізничний транспорт».

Проект нової редакції Закону України «Про залізничний транспорт» (далі – законопроект) розроблено за участі фахівців галузі та європейських експертів. Після розширеного обговорення із заінтересованими центральними органами виконавчої влади та представниками бізнесу законопроект схвалено на засіданні Уряду та зареєстровано у Верховній Раді України 05.05.2016 за № 4593.

Проводиться робота щодо супроводження законопроекту у Верховній Раді України, законопроект доопрацьовується з урахуванням зауважень Комітету з питань транспорту Верховної Ради України (далі – Комітет).

З метою розгляду отриманих зауважень від представників бізнесу, які можливо та доцільно врахувати на стадії розгляду законопроекту, в Мінінфраструктури відбулися наради за участю представників

Комітету з питань транспорту Верховної Ради України, ПАТ «Укрзалізниця», Європейської Бізнес Асоціації та Американської Торгівельної Палати.

Представники Міністерства увійшли до складу Робочої групи з питань опрацювання законопроекту, яка утворена Комітетом.

Прийняття вказаного законопроекту Верховною Радою України стане відправною точкою для забезпечення відкриття конкурентного ринку залізничних перевезень, імплементації Угоди про асоціацію України та ЄС в частині запровадження європейських принципів управління залізничною галуззю.

3) Утворення урядового органу залізничного транспорту.

Визначено попередній перелік функцій, організаційну схему центрального органу виконавчої влади, що реалізовуватиме державну політику у сфері залізничного транспорту, розроблено проекти положення про центральний орган виконавчої влади та нормативно-правового акта про його утворення.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Шляхами і способами розв'язання проблеми є:

створення законодавчого підґрунтя для реформування залізничного транспорту;

розробка нової системи державного регулювання діяльності ринку залізничних перевезень, розробка необхідних підзаконних актів та процедур для входження на ринок залізничних перевезень нових учасників ринку;

упорядкування організації та фінансування соціально важливих пасажирських перевезень;

створення ефективної моделі управління залізничним транспортом, підготовка до утворення та функціонування центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері залізничного транспорту;

продовження структурної реформи ПАТ «Укрзалізниця» з метою створення вертикально інтегрованої (за видами бізнесу) системи управління ПАТ «Укрзалізниця»;

забезпечення прозорості фінансових потоків всередині ПАТ «Укрзалізниця»;

розробка та затвердження нових методик розрахунку складових тарифу на залізничні перевезення (інфраструктурна, локомотивна, вагонна);

ліквідація перехресного субсидування пасажирських перевезень за рахунок вантажних.

8. Послідовність кроків, які плануються зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Супроводження у ВРУ законопроекту «Про залізничний транспорт України»	наразі законопроект доопрацьовується в Комітеті з питань транспорту ВРУ з урахуванням зауважень Комітету та бізнесу. Представники Міністерства входять до складу Робочої групи з питань обговорення законопроекту	Мінінфраструктури	до прийняття відповідного Закону	запровадження нових правил діяльності підприємства залізничного транспорту з урахуванням всіх учасників ринку залізничних перевезень, впровадження норм актів законодавства ЄС, імплементацію яких передбачено Угодою про асоціацію України та ЄС
2. Розроблення та затвердження Порядку державного замовлення на публічні послуги всіх сегментів пасажирських перевезень залізничним транспортом	Порядок враховуватиме положення Регламенту (ЄС) № 1370/2007. Його впровадження буде здійснюватись паралельно з впровадженням децентралізації та передачі регіонам повноважень щодо	Мінінфраструктури Мінсоцполітики	у шести-місячний строк після прийняття Закону України «Про залізничний транспорт України»	Порядок дозволить впорядкувати питання організації та фінансування соціально важливих пасажирських перевезень, зняти з ПАТ «Укрзалізниця» соціальні функції держави (зобов'язання перевозити пасажирів

	розпорядження фінансовими ресурсами. Необхідно зазначити, що у 2016 році Порядок не було затверджено через затримку у прийнятті Закону України «Про залізничний транспорт України»			у приміському сполученні за тарифами, що значно нижчі за собівартість), що дозволить ліквідувати перехресне субсидування збиткових пасажирських перевезень за рахунок вантажних та підвищити інвестиційну привабливість галузі
3. Утворення центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері залізничного транспорту	утворення такого центрального органу передбачене в рамках реформування системи державного управління галуззю. У 2016 році розроблено проект організаційної структури та Положення про орган (Державна служба залізничного транспорту).	Мінінфраструктури Мінфін	у тримісячний строк після прийняття Закону України «Про залізничний транспорт України	утворення центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері залізничного транспорту дозволить підвищити ефективність державного управління галуззю, гарантувати забезпечення ПАТ «Укрзалізниця» рівноправного доступу до залізничної інфраструктури визначення чітких цілей розвитку ПАТ «Укрзалізниця» дозволить сформувати відповідну політику розвитку галузі на середньо- та довгострокову перспективу, запланувати залучення потенційних інвесторів, розроблення інфраструктурних проектів та їх реалізації, виконання програми реформування залізничної галузі
4. Розробка та подання до КМУ та Мінінфраструктури Стратегічного плану розвитку ПАТ «Укрзалізниця» та детального плану структурних перетворень Товариства	на сьогодні ПАТ «Укрзалізниця» працює без бізнес-плану. Планування інвестицій, закупівлі вагонів, структурних перетворень здійснюються в залежності від нагальної потреби. Відсутнє середньострокове та довгострокове бачення розвитку підприємства	ПАТ «Укрзалізниця» (за згодою)	I квартал	дозволить підвищити прозорість діяльності Товариства, та ефективність кожного виду бізнесу. Також структурна реформа спрямована на розділення фінансових рахунків оператора
5. Продовження структурної реформи ПАТ «Укрзалізниця»	мета структурної реформи ПАТ «Укрзалізниця» — утворення вертикально інтегрованої (за видами бізнесу) системи управління Товариством	ПАТ «Укрзалізниця» (за згодою)	протягом року	дозволить підвищити прозорість діяльності Товариства, та ефективність кожного виду бізнесу. Також структурна реформа спрямована на розділення фінансових рахунків оператора

6. Організація навчання працівників ПАТ «Укрзалізниця» та майбутніх залізничних підприємств щодо розробки Системи управління безпекою, у відповідності до директиви Європейського Союзу 2004/49/ЄС	Система управління безпекою – це європейський підхід до організації безпечних залізничних перевезень, новий для України. Це документ, який містить комплекс заходів, направлених на забезпечення безпечної роботи кожної підсистеми залізничного транспорту. Розробка такого документу, його перевірка та отримання сертифікату безпеки є однією з основних вимог для входження на ринок залізничних перевезень, та конкурентною перевагою залізничних підприємств. Організація навчання планується за допомогою європейських експертів проекту технічної допомоги ЄС Твінінг «Надання інституційної підтримки Міністерству інфраструктури України з питань підвищення ефективності роботи та конкурентоспроможності залізничного транспорту в Україні»	Мінінфраструктури	протягом року	інфраструктури та перевізників відповідно до директив ЄС 91/440/ЄС та 2001/14/ЄС дозволить підвищити обізнаність залізничних підприємств щодо Системи управління безпекою, сформувати практичні навички, необхідні для розробки Системи

23. Розвиток авіаційної галузі відповідно до європейських стандартів

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

Сучасний технічний стан аеропортів не в змозі забезпечити необхідний рівень безпеки польотів та авіаційної безпеки. Крім того, гостро стоїть питання щодо рівня забезпечення аеродромним обладнанням, авіаційною наземною технікою, засобами обслуговування пасажирів, багажу та вантажу відповідно до вимог міжнародних нормативних документів, які регулюють діяльність цивільної авіації.

Недосконалість законодавчого та нормативно-правового регулювання діяльності суб'єктів авіаційної діяльності (зокрема аеропортів, повітряних перевізників та органів обслуговування повітряного руху) та реорганізації, проведеної наприкінці 90-х років XX - початку XXI століття, призвели до того, що аеропорти не можуть вирішити земельні питання та оновити інфраструктуру, а це негативно впливає на безпеку авіації та темпи розвитку авіаційної галузі в цілому.

Більшість аеродромів, аеродромних споруд та обладнання аеропортів не відповідають вимогам, установленим для належного обслуговування сучасних повітряних суден, у тому числі широкофюзеляжних. Пасажирські термінали та інфраструктура аеропортів не в змозі забезпечити належне обслуговування пасажирів та повітряних перевізників, що стримує збільшення обсягу пасажиропотоку.

Недостатні геометричні розміри, несуча спроможність елементів аеродромів, пропускна спроможність термінальних комплексів, розвиток аеропортової інфраструктури унеможливають застосування новітніх технологій, не дають змоги задовольнити попит на послуги авіаційного транспорту згідно з міжнародними стандартами.

Разом з тим існує проблема недоступності аеропортів для осіб з інвалідністю з вадами зору, слуху і порушеннями опорно-рухового апарату та інших маломобільних груп населення, що полягає у відсутності доступності для вказаної категорії осіб як до фізичних об'єктів аеропорту, так і до послуг, що в них надаються.

На цей час існує тенденція, коли термінальні комплекси передаються в управління приватним інвесторам, тоді як утримання, ремонт і модернізацію аеродромів покладено на комунальні підприємства.

У зв'язку з відсутністю власних коштів та коштів місцевих бюджетів основна частина аеропортів лише підтримує свою сертифікаційну придатність, а заходи з реконструкції та модернізації здійснюються за рахунок державних коштів.

Тому з метою вирішення питання фінансування та залучення приватних інвестицій та розвитку державно-приватного партнерства необхідно створення правових та організаційних передумов для залучення інвесторів до розвитку аеропортової інфраструктури.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

В 2016 році спостерігається зріст пасажиропотоку через аеропорти України, який за дев'ять місяців 2016 року склав 9 652,3 тис.

На сьогодні в Україні виконують рейси 8 бюджетних авіаперевізників з аеропортів «Бориспіль», «Львів», «Харків», «Одеса» та «Запоріжжя».

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Задоволення потреб держави у забезпеченні стабільного розвитку авіаційної галузі, приведення інфраструктури аеропортів у відповідність з міжнародними стандартами, забезпечення статусу України як транзитної держави з урахуванням її унікального географічного розташування.

До кінця 2017 року передбачається визначити балансоутримувача – підприємство, на базі якого буде здійснено об'єднання аеропортів. Розробити правові механізми функціонування аеропортів.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

У середньостроковій перспективі:

- збільшення кількості приватних інвестицій в термінальну інфраструктуру аеропортів;
 - приведення норм чинного законодавства України у сфері використання повітряного простору України у відповідність з нормами міжнародного права у галузі цивільної авіації;
 - спрощення процедури впровадження актів законодавства Європейського Союзу у національне законодавство України у галузі цивільної авіації;
 - підписання та реалізація Домовленості між Державною авіаційною службою України та Європейською Комісією щодо збіжності систем сертифікації;
 - прийняття нової редакції Державної програми авіаційної безпеки цивільної авіації та її реалізація.
- До кінця 2017 року передбачається збільшення пасажиропотоку в аеропортах на 20 відсотків.

5. Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Зазначений пріоритет Уряду відповідає наступним програмним та стратегічним та документам: Транспортна стратегія України на період до 2020 року, що схвалена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 20.10.2010 № 2174, розділ «Основні принципи та напрями реалізації Стратегії», Програма діяльності Кабінету Міністрів України, розділ «XIII Інфраструктура і транспорт».

6. Що уже було зроблено в попередній період

В період 2013-2016 роки Державною авіаційною службою України та Єврокомісією в робочому порядку узгоджений проект Домовленості між Державною авіаційною службою України та Європейською Комісією щодо збіжності систем сертифікації.

24 лютого 2016 року Урядом постановою № 126 затверджено Державну цільову програму розвитку аеропортів на період до 2023 року (далі – Програма), що дозволило визначити конкретні завдання та заходи для реконструкції, модернізації та приведення інфраструктури авіаційного транспорту у відповідність із міжнародними стандартами.

22 вересня 2016 року Урядом прийнято постанову № 714 «Деякі питання реалізації інфраструктурних проектів». Постановою запропоновано розробити та подати на розгляд Уряду Порядок фінансування деяких інфраструктурних об'єктів за рахунок коштів, запозичених відповідно до постанов Кабінету Міністрів України від 18 серпня 2010 р. № 766, від 12 жовтня 2010 р. № 936, від 16 лютого 2011 р. № 104, від 06 квітня 2011 р. № 387, від 25 квітня 2012 р. № 347, від 07 листопада 2012 р. № 1034.

Разом з тим, з метою вирішення питання щодо фінансування модернізації аеродромів та ефективного використання залишку коштів, залучених у 2012 році, даною постановою перейменовано Укрєвроінфрапроект на Державне агентство інфраструктурних проектів України (далі – Укрінфрапроект), затверджено нове Положення про Укрінфрапроект (далі – Положення), визначено Укрінфрапроект державним замовником Програми, а також передбачено спрямувати частину коштів, запозичених відповідно до постанов Кабінету Міністрів України від 18 серпня 2010 р. № 766, від 12 жовтня 2010 р. № 936, від 16 лютого 2011 р. № 104, від 06 квітня 2011 р. № 387, від 25 квітня 2012 р. № 347, від 07 листопада 2012 р. № 1034, для фінансування виконання завдань і заходів, передбачених додатком 2 до Програми.

У листопаді 2016 року Державною авіаційною службою України завершено роботу над підготовкою проекту Закону України про Державну програму авіаційної безпеки цивільної авіації, який внесено на розгляд Комітету Верховної Ради України з питань транспорту.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Передбачається необхідність створення та розвитку єдиної національної мережі аеродромів, у тому числі збудованих до Євро 2012, шляхом їх об'єднання та передачі з комунальної в державну власність до сфери управління Укрінфрапроекту з подальшим закріпленням за визначеним ним державним підприємством.

Це дозволить привести аеропортову інфраструктуру у відповідність із міжнародними вимогами шляхом її модернізації. Зберегти у державній власності аеродроми та аеродромні об'єкти та впровадити систему ефективного управління державним майном, відновити інфраструктуру аеропортів на Сході України, залучити інвесторів до інфраструктурних проектів, удосконалити систему сертифікації та ліцензування, що матиме позитивний економічний ефект для розвитку всіх регіонів України.

8. Послідовність кроків, які планується зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
Передача з комунальної до державної власності аеродромних комплексів	Відповідно до пункту 3 постанови Кабінету Міністрів України від 24.02.2016 № 126, зі змінами внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 22.09.2016 № 714 «Деякі питання реалізації інфраструктурних проектів»	Мінінфраструктури Державне агентство інфраструктурних проектів Фонд державного майна Мінекономрозвитку Мінфін Антимонопольний комітет	IV квартал 2017 року	аеродромні комплекси передано до державної власності
Розробка та прийняття Кабінетом Міністрів	Реалізація цього кроку необхідна для	Мінінфраструктури Державіаслужба	I квартал 2017 року	імплементація у національне

проекту постанови «Про затвердження Положення про використання повітряного простору України»

визначення організації і порядку використання повітряного простору в інтересах економіки та національної безпеки України, з метою задоволення потреб користувачів повітряного простору, забезпечення безпеки та ефективності використання повітряного простору України, а також повітряного простору над відкритим морем, де відповідальність за обслуговування повітряного руху міжнародними договорами України покладена на Україну. Це сприятиме також врегулюванню провадження діяльності, пов'язаної з використанням повітряного простору, що може спричинити загрозу безпеці польотів повітряних суден

1) проведення навчальних заходів стосовно сертифікації та будь-яких питань у сфері безпеки польотів;
2) реалізація програми з обміну персоналом усіх рівнів, якого це стосується;
3) забезпечення стажування та відкомандирування представників Державіаслужби у встановленому порядку;
4) проведення регулярних оглядових візитів представників Європейського агентства з безпеки польотів (European Aviation Safety Agency - EASA) до Державіаслужби України та, за необхідністю, до українських організацій-

Україна продовжує виконувати функції та завдання держави-розробника, держави-виробника, держави реєстрації та держави-експлуатанта. Виходячи з цього взаємодія між Україною та Європейським Союзом і його державами-членами в частині визнання виданих Україною сертифікатів/схвален ь визначатиметься двосторонньою Угодою з безпеки польотів (Bilateral Aviation Safety Agreement - BASA) між Україною та Європейським

Мінінфраструктури
Державіаслужба

Протягом року

законодавство норм міжнародного права у сфері використання повітряного простору

забезпечення досягнення збіжності української системи сертифікації первинної льотної придатності та підтримання льотної придатності, а також технічного обслуговування та експлуатантів авіаційної техніки із застосовними вимогами Європейського Союзу

розробників та
організацій-виробників,
організацій з технічного
обслуговування
авіаційної техніки,
учбових організацій та
експлуатантів для
засвідчення прогресу у
впровадженні заходів

Союзом

24. Розвиток дорожнього господарства та автомобільних перевезень

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

Сучасний стан дорожньої мережі на 97 відсотків не відповідає потребам економіки та потребує проведення капітального та поточного ремонту. Внаслідок руху автомобільних транспортних засобів, які перевищують установлені вагові параметри (нерідко у кілька разів), здійснюється руйнація дорожнього покриття, особливо у літній період та в напрямку портів південного регіону України. Майже повністю втрачено виробничий та кадровий потенціал вітчизняних дорожніх підприємств як державної, так і приватної форми власності. Незадовільний стан доріг призводить до щорічних втрат до 5 відсотків валового внутрішнього продукту та непрямих втрат через високу собівартість перевезень, низьку швидкість руху та зниження конкурентоспроможності. Крім того, втрачається транзитний потенціал держави.

Основними проблемами здійснення контролю за дотриманням вагових параметрів є нестача вагових комплексів для зважування транспортних засобів (34 комплекси на всю Україну не спроможні забезпечити здійснення державного контролю за дотриманням габаритно-вагових параметрів транспортних засобів), низький рівень відповідальності відправників, перевізників та отримувачів вантажів, що призводять до порушень габаритно-вагових норм.

На сьогодні через існування певних норм, які неможливо виконати, з 2013 року фактично припинились відкриття нових маршрутів. Через це автоперевізники працюють в умовах сталої маршрутної мережі, кількість маршрутів в якій протягом останніх чотирьох років залишається незмінною.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

За останні 16 років значно знизились обсяги виконання ремонтно-будівельних робіт на автомобільних дорогах загального користування: за нормативної щорічної потреби 27 600 км у 2000 році збудовано та відремонтовано 11 793 км, у 2011 році — 2008,5 км, у 2015 році – лише 312,5 км (що становить 15,6% до рівня 2011 року, 2,6% до рівня 2000 року та 1,1% до щорічної потреби). До кінця 2016 року прогноз по виконанню робіт складає 778 км.

Через недофінансування ремонтно-будівельних робіт щорічно випереджаючими темпами зростають обсяги руйнування дорожнього покриття. Якщо у 2006 році обсяг руйнацій складав 2,0 млн кв. м (100% ліквідовано), у 2014 році – 4,8 млн кв. м (80% ліквідовано), то з початку 2016 зруйновано вже 13,6 млн кв. м покриття (збільшення у порівнянні з 2006 роком у 6,8 рази), з яких ліквідовано лише 65%, витрачено 2,3 млрд грн бюджетних коштів. В той же час, виконання робіт з ліквідації ямковості носить тимчасовий характер, оскільки гарантійний термін по цих роботах складає до 1-го року.

При цьому якщо у 2000 році рівень фінансового забезпечення утримання доріг відповідав мінімальній потребі, у 2011 році становив лише 70%. У 2016 році на зазначені цілі було виділено лише 4,0 млрд грн, що становить 45% критичної мінімальної потреби (9 млрд грн) та 10% розрахункової нормативної потреби (38,9 млрд грн).

У цілому рівень фінансування дорожнього господарства в Україні є одним з найнижчих у світі та становить лише 0,9% валового внутрішнього продукту, в той час як у Польщі — 1,4%, Росії — 1,5%, Білорусі — 2,2%, в середньому у розвинутих державах світу — 3% валового внутрішнього продукту, в Китаї — 3,5%, у Фінляндії — 3,9%.

Кількість суб'єктів, що проваджує господарську діяльність з перевезення пасажирів автобусами станом на 01.01.2016 складає 14593 ліцензіатів, у тому числі малого підприємництва біля 1 тис. та мікропідприємства біля 11,5 тис.

Кількість ліцензіатів, що виконують регулярні перевезення пасажирів автобусами на маршрутах загального користування складає до 1000 суб'єктів господарювання. Разом з тим за останні роки у зв'язку із зарегульованістю рунку суттєво не змінилась.

Після прийняття Порядку регулювання діяльності автостанцій, затвердженого наказом Міністерства інфраструктури України 27 вересня 2010 року № 700, який нормативно врегульовував організаційні питання, кількість автобусних станцій збільшилась до 150 суб'єктів господарювання, що надають автостанційні послуги, та атестованих автостанцій до 860.

Разом з цим, за останні п'ять років кількість автобусних станцій суттєво не зросла, що свідчить про неефективність регулятивних механізмів, передбачених Порядком, що безпосередньо впливають на роботу автостанцій, їх рентабельність та привабливість для автомобільних перевізників і громадян.

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

На середньострокову перспективу планується:

- забезпечення належного стану доріг загального користування;
- створення нормативно-правових засад ефективної моделі фінансування дорожнього господарства, яка дасть змогу розв'язати проблему нестачі коштів на виконання ремонтно-будівельних робіт;
- забезпечення фінансування доріг через спеціальний фонд Державного бюджету України;
- оптимізація та децентралізація системи управління;
- створення системи габаритно-вагового контролю в інспекційному режимі;
- реалізація двох варіантів організації автомобільних пасажирських перевезень: робота на маршруті з ініціативи автомобільного перевізника, який бере на себе усі ризики, пов'язані з рентабельністю та організацією функціонування обраного ним автобусного сполучення (маршруту) («комерційні перевезення»), або автобусний маршрут може бути відкритий з ініціативи організатора в якості «громадських пасажирських перевезень».

До кінця 2017 року:

- завершення процесу погашення боргів перед підрядними організаціями та відновлення роботи вітчизняних дорожніх підприємств;
- залучення сучасних технологій з будівництва та утримання доріг;
- поліпшення стану найбільш суспільно значимих ділянок автомобільних доріг та доріг, що сполучають між собою обласні центри;
- підготовка до передачі автомобільних доріг місцевого значення в управління місцевим органам виконавчої влади;
- створення ринку послуг з проектування доріг;
- запровадження сучасних стандартів безпеки на дорогах, сучасних стандартів організації дорожнього руху та розташування дорожніх знаків;
- посилення відповідальності учасників дорожніх перевезень за порушення габаритно-вагових параметрів транспортних засобів;
- спрощення процедури допуску перевізника до маршрутів, відміна бальної системи визначення перевізника на міжобласних та внутрішньообласних маршрутах, можливість відкриття маршрутів перевізником за спрощеною процедурою, перехід на договірні умови співпраці з автостанціями, врегулювання питання автостанційного збору.

4. Цільові показники, які ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Створення умов для збільшення у середньостроковій перспективі щорічних обсягів ремонтно-будівельних робіт на автомобільних дорогах загального користування у 16 разів, зокрема щорічних обсягів ремонту автомобільних доріг державного значення до 4,6 тис. км, щорічних обсягів ремонту автомобільних доріг місцевого значення до 23 тис. км. Зниження незапланованих витрат з бюджету на відновлення дорожньої інфраструктури. Передача автомобільних доріг місцевого значення до сфери управління місцевих органів виконавчої влади (або органів місцевого самоврядування). Відкриття нових автобусних маршрутів за процедурами «комерційних перевезень» та «громадських пасажирських перевезень».

До кінця 2017 року:

- забезпечення будівництва, реконструкції та ремонту на рівні 2016 року;
- ліквідація щонайменше 9,0 млн кв. м ямковості;
- погодження 26 переліків автомобільних доріг місцевого значення, які підлягають передачі в управління місцевим органам виконавчої влади;
- створення спільно з місцевими державними адміністраціями 26 комісій з приймання-передачі автомобільних доріг місцевого значення;
- збільшення кількості вагових комплексів від 34 наявних — до 112 одиниць;
- зростання кількості діючих на ринку автостанцій та автовокзалів, автомобільних перевізників, що виконують регулярні перевезення пасажирів.

5. Відповідність пріоритету Програми діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Транспортна стратегія України на період до 2020 року, схвалена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 20.10.2010 № 2174, розділ «Пріоритети розвитку видів транспорту».

Програма діяльності Кабінету Міністрів України, розділ «XIII Інфраструктура і транспорт».

Концепція реформування системи державного управління автомобільними дорогами загального

користування (розпорядження Кабінету Міністрів України від 03.08.2011 № 739, зі змінами).

Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони (Глава 7 «Транспорт», стаття 368, Додаток XXXII).

6. Що уже було зроблено в попередній період

Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 31 березня 2015 р. № 432 внесено зміни до Концепції реформування системи державного управління автомобільними дорогами загального користування, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 20 серпня 2008 р. № 1096, яка була доопрацьована з урахуванням положень Коаліційної угоди та Програми діяльності Кабінету Міністрів України.

Завдяки прийняттю ряду законодавчих актів місцевим органам влади суттєво розширено можливості та правові підстави для фінансування ремонтно-будівельних робіт на автомобільних дорогах загального користування. Налагоджено відповідне співробітництво з місцевими органами виконавчої влади. На фінансування робіт на автомобільних дорогах загального користування за рахунок коштів місцевих бюджетів протягом 2015 року спрямовано 501,2 млн грн. На 2016 рік плановий обсяг складає 574,5 млн грн.

Крім того, за рахунок проведення експерименту щодо спрямування понадпланових обсягів надходжень митних платежів у Волинській, Львівській, Одеській та Чернівецькій областях на ремонт дороги загального користування у 2015 році спрямовано 317,3 млн грн коштів обласних бюджетів, план на 2016 рік складає 1 962,6 млн грн.

Продовжено співпрацю за спільними проектами з міжнародними фінансовими організаціями. У рамках ініціювання проекту “Третій проект покращення автомобільних доріг та безпеки руху” (560 млн доларів США) 19 листопада 2015 р. відбулося підписання Угоди про позику та інших відповідних документів. Перед ЄБРР та ЄІБ ініційовано проект “П’ятий проект покращення транспортно-експлуатаційного стану автомобільних доріг”.

Встановлено заборону руху транспортних засобів дорогами загального користування, які здійснюють перевезення подільних вантажів загальною масою понад 40 тонн або навантаженням на вісь понад 11 тонн.

На засіданні Верховної Ради України 17.11.2016 прийнято у другому читанні та в цілому законопроекти щодо створення Державного дорожнього фонду, а саме: № 4014а «Про внесення змін до Закону України "Про джерела фінансування дорожнього господарства України" щодо удосконалення механізму фінансування дорожньої галузі» та № 4015а «Про внесення змін до Бюджетного кодексу України щодо удосконалення механізму фінансування дорожньої галузі», а також законопроект № 0954 «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо реформування системи управління автомобільними дорогами загального користування». Зазначені законопроекти створюють законодавче підґрунтя для проведення реформи системи управління та фінансування дорожнього господарства.

Розроблені проекти постанов Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до Порядку проведення конкурсу з перевезення пасажирів на автобусному маршруті загального користування, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 03 грудня 2008 р. № 1081» та «Про внесення змін до Правил надання послуг пасажирського автомобільного транспорту, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 18 лютого 1997 р. № 176», які спрямовані на лібералізацію та дерегуляцію ринку пасажирських автомобільних перевезень.

У листопаді 2016 року у рамках проекту бюджетної секторальної підтримки «Підтримка впровадження Транспортної стратегії України» затверджено паспорт бюджетної програми, яким передбачено кошти на придбання 78 пересувних придорожніх комплексів, які будуть обладнані вагами для перевірки транспортних засобів.

Впродовж літа – осені 2016 року завдяки проведенню контролю було припинено рух транспортних засобів з порушенням габаритно-вагових параметрів в напрямку південних портів України.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати у середньостроковій перспективі

Перехід фінансування дорожнього господарства від «залишкового принципу» до планового фінансування з чітким розумінням стану дорожньої мережі у середньо- та довгостроковій перспективі.

Перехід від деградації експлуатаційних характеристик дорожньої мережі до їх поступового відновлення.

Децентралізація та перенесення центрів відповідальності за стан доріг місцевого значення до місцевих органів виконавчої влади.

Створення умов, які забезпечать дотримання учасниками дорожніх перевезень габаритно-вагових параметрів транспортних засобів.

Створення умов для функціонування відкритого ринку автомобільних пасажирських перевезень.

8. Послідовність кроків, які плануються здійснити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Прийняття відповідних рішень, необхідних для початку процедур закупівель дорожніх робіт, зокрема, затвердження напрямків використання коштів та переліків об'єктів ремонтно-будівельних робіт	дорожні роботи мають чітку сезонну обумовленість, тому неприпустимою є ситуація, коли рішення щодо виділення коштів приймаються в середині будівельного сезону та кошти фактично надходять у листопаді-грудні місяці	Укравтодор Мінінфраструктури Мінфін Мінекономрозвитку Мін'юст	I квартал 2017 року	забезпечення своєчасного виконання виробничої програми
2. Погашення заборгованості перед підрядними організаціями за виконані роботи, яка утворилась станом на 01.01.2017	непогашення заборгованості призводить до блокування рахунків служб автомобільних доріг в областях та неможливості виконання виробничої програми 2017 року	Укравтодор Мінфін Казначейство	I—II квартал 2017 року	забезпечення своєчасного виконання виробничої програми
3. Ліквідація аварійної ямковості, що утворилась після осінньо-зимового періоду 2016-2017 років, відповідно до виділених коштів	під час осінньо-зимового періоду автомобільні дороги зазнають найбільших руйнувань, тому по його завершенню найбільш пріоритетним питанням є ліквідація ямковості та деформацій покриття, особливо на дорогах державного значення	Укравтодор	I—III квартал 2017 року	забезпечення безпечного проїзду автомобільними дорогами
4. Виконання ремонтно-будівельних робіт відповідно до затверджених переліків об'єктів, по мірі фактичного надходження коштів на оплату	виконання підрядними організаціями різних форм власності ремонтно-будівельних робіт з належним дотриманням стандартів якості	Укравтодор	II—IV квартали 2017 року	забезпечення комфортних умов руху та швидкісного режиму
5. Використання залишку кредитних коштів, залучених у	спрямування додаткових коштів на проведення	Укравтодор Мінінфраструктури Мінфін	II—IV квартали 2017 року	забезпечення додаткових обсягів ремонтно-будівельних

попередні роки	ремонтно-будівельних робіт	Мін'юст		робіт
6. Розробка та затвердження нормативно-правових актів, необхідних для забезпечення реалізації законів України щодо вдосконалення механізму фінансування дорожньої галузі – Державний дорожній фонд України	розподіл повноважень та фінансування автомобільних доріг загального користування відповідно до децентралізації влади в системі управління автомобільними дорогами загального користування шляхом передачі повноважень, фінансування та автомобільних доріг загального користування на місцевий рівень	Укравтодор Мінінфраструктури Мінрегіон Мінфін Мінекономрозвитку Мін'юст	IV квартал 2017	ефективне управління, прогнозоване фінансування розвитку та утримання автомобільних доріг загального користування на всіх рівнях
7. Підготовка до передачі автомобільних доріг загального користування місцевого значення із сфери управління Укравтодору до сфери управління Ради міністрів АР Крим, обласних та Севастопольської міської державних адміністрацій	Відповідно до Закону України від 17.11.2016 № 1764 «Про внесення змін до деяких законів України щодо реформування системи управління автомобільними дорогами загального користування» та вимог Положення про порядок передачі об'єктів права державної власності	Укравтодор Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні та Севастопольська міська державні адміністрації	IV квартал 2017	Проведено підготовчі заходи до передані автомобільних доріг загального користування місцевого значення до сфери управління місцевим органам виконавчої влади.
8. Внесення змін до Державної цільової економічної програми розвитку автомобільних доріг загального користування на 2013–2018 роки		Укравтодор Мінінфраструктури Мінекономрозвитку Мінфін Мін'юст	II квартал 2017 року	Запланувати виконання дорожніх робіт на автомобільних дорогах загального користування на 2017-2018 роки, виходячи з доведених обсягів фінансування та отримати додатковий час, необхідний для затвердження нової Програми
9. Розроблення та затвердження Концепції Державної цільової економічної програми розвитку автомобільних доріг загального користування державного значення на 2019–2024 роки		Укравтодор Мінінфраструктури Мінекономрозвитку Мінфін Мін'юст	IV квартал 2017 року	Відповідно до законодавства розробленню нової Програми має передувати затвердження відповідної Концепції. Таким чином реалізація згаданого кроку дасть змогу

10. Розроблення та подача Кабінету Міністрів України проекту Державної цільової економічної програми розвитку автомобільних доріг загального користування на 2019—2024 роки		Укравтодор Мінінфраструктури Мінекономрозвитку Мінфін Мін'юст	IV квартал 2018 року	розпочати роботу над новою Програмою Створення актуального стратегічного документу розвитку дорожньої галузі, що дасть чітке розуміння у часі стосовно обсягів дорожніх робіт та обсягів фінансування
11. Налагодження роботи незалежного інженера-консультанта, що здійснює контроль якості виконання дорожніх робіт	Протягом 2017 року інженер-консультант повинен залучатись для контролю якості робіт з будівництва, реконструкції та капітального, а в подальшому і поточного ремонту автомобільна доріг	Мінінфраструктури Укравтодор	протягом 2017 року	Висока якість дорожньо-будівельних робіт
12. Впровадження типових форм контрактів FIDIC для виконання дорожніх робіт	Імплементувати в національне законодавство норми щодо можливості використання типових форм контрактів FIDIC під час виконання робіт з будівництва, реконструкції та ремонтів на автомобільних дорогах загального користування.	Мінінфраструктури Укравтодор	2018—2019 роки	Висока якість дорожньо-будівельних робіт
13. Здійснення закупівлі пересувних придорожніх комплексів	придбання 78 пересувних придорожніх комплексів передбачено у рамках проекту “Підтримка впровадження Транспортної стратегії України”	Укртрансбезпека Мінінфраструктури	протягом 2017 року	збільшення кількості зважувальних транспортних засобів
14. Проведення навчання працівників, які будуть здійснювати зважування транспортних засобів	використання нового обладнання потребуватиме компетентних працівників	Укртрансбезпека	протягом 2017 року	підвищення компетентності контролюючого органу
15. Створення умов для лібералізації допуску перевізників до ринку перевезень з одночасним підсиленням їх відповідальності	дерегуляція процесу надання адміністративних послуг у сфері транспорту, впровадження їх надання їх через центри надання адміністративних	Укртрансбезпека Мінінфраструктури Мінекономрозвитку	протягом 2017 року	підвищення конкуренції на ринку перевезень, збереження автомобільних доріг

	послуг, посилення відповідальності суб'єктів господарювання за порушення вагових норм			
16. Прийняття Урядом проекту постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до Порядку проведення конкурсу з перевезення пасажирів на автобусному маршруті загального користування, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 03 грудня 2008 р. № 1081»	Імплементация Регламенту (ЄС) № 1370/2007 Європейського парламенту та ради від 23 жовтня 2007 року «Про громадські послуги з перевезення пасажирів залізницею і автомобільними шляхами»	Мінінфраструктури Мінфін Мінекономрозвитку Мін'юст Антимонопольний комітет ДРС Укртрансбезпека	IV квартал 2017 року	Лібералізація та дерегуляція ринку пасажирських автомобільних перевезень
17. Прийняття Урядом проекту постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до Правил надання послуг пасажирського автомобільного транспорту, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 18 лютого 1997 р. № 176»	Імплементация Регламенту (ЄС) № 1370/2007 Європейського парламенту та ради від 23 жовтня 2007 року «Про громадські послуги з перевезення пасажирів залізницею і автомобільними шляхами»	Мінінфраструктури Мінфін Мінекономрозвитку Мін'юст Антимонопольний комітет України ДРС Укртрансбезпека	IV квартал 2017 року	Лібералізація та дерегуляція ринку пасажирських автомобільних перевезень
18. Супроводження у Верховній Раді України проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у сфері автомобільного транспорту з метою приведення їх у відповідність з актами Європейського Союзу»	Імплементация Регламенту (ЄС) № 1370/2007 Європейського парламенту та ради від 23 жовтня 2007 року «Про громадські послуги з перевезення пасажирів залізницею і автомобільними шляхами»	Мінінфраструктури	До прийняття закону	визначення механізму виконання соціальних зобов'язань перевізниками

25. Сталій розвиток водного транспорту України

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

Судноплавство має стратегічне значення для будь-яких країн, що мають доступ до відкритих морів. На галузь міжнародного судноплавства припадає 90 % світової торгівлі. Морський та річковий транспортний комплекс України є багатофункціональною структурою. В Україні існує розвинута мережа морських портів, а загальна довжина судноплавних внутрішніх водних складає 2 241 км.

Однак, через недостатнє фінансування, фактичну відсутність умов для приватних інвестицій спостерігається значний моральний та фізичний знос основних фондів морських та річкових портів, кранового господарства, інших активів. Наявне обладнання не є енергозберігаючим, та має високі ризики невикористання просторів для проведення поточних та аварійних ремонтних робіт.

Глибини в окремих морських портах не відповідають паспортним характеристикам, що не дозволяє повною мірою реалізовувати потенціал наявної берегової інфраструктури.

Портові збори, діючі річкові збори є вищими ніж у портах інших держав Чорноморського регіону. Недосконала тарифна політика, непередбачуваність при транспортуванні вантажів територією України призводить до втрати Україною свого транзитного потенціалу.

Наявна нормативно-правова база у сфері торговельного мореплавства, судноплавства на внутрішніх водних шляхів має фрагментарний характер, не вирішує головних питань функціонування і умов для сталого розвитку галузі водного транспорту.

Україною також не повною мірою вирішуються питання виконання зобов'язань та обов'язків у якості держави прапору, порту та прибережної держави, визначені міжнародними конвенціями, ратифікованими Україною. Відсутній єдиний орган (Державна служба морського та річкового транспорту), відповідальний за сфери безпеки судноплавства на водному транспорті.

Українське суднобудування і торговельний флот відчувають кризу протягом тривалого часу і держава не вживає відповідних заходів для їх підтримки.

Водний транспорт є також сектором із створення робочих місць, не лише на березі, але й на борту суден. Україна є важливим постачальником моряків у світі. Однак, необхідним є розроблення та впровадження національної політики з питань зайнятості у сфері водного транспорту, стимулювання кар'єрного зростання та підвищення кваліфікації.

У сфері внутрішнього водного транспорту окремої уваги потребують судноплавні шлюзи. Шлюзове господарство фінансується за рахунок коштів, передбачених у державному бюджеті за принципом державного замовлення. Однак, протягом 2009-2015 рр. рівень фінансування експлуатаційної діяльності судноплавних шлюзів складав в середньому 25—33 % від суми необхідних витрат. Тому фактичний стан судноплавних шлюзів не відповідає гранично допустимому рівню безпеки. Необхідним є розробка комплексу заходів з оновлення та реконструкції судноплавних шлюзів.

Наявна кількість та якість річкових суден не дозволяє повною мірою задовольнити потреби вантажовласників у перевезенні вантажів, у першу чергу зернових. Тому типовою є переорієнтація цих вантажів на автомобільний та залізничний транспорт, що, у свою чергу призводить до руйнування доріг, не ефективне залізничне сполучення, підвищує логістичні витрати виробників.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

Наявна стійка динаміка із втрати тоннажу українських суден. Протягом останніх років з Державного суднового реєстру України виключено 27 морських суден, загальним тоннажем 99 тис. тонн.

Загострюється тенденція старіння суден українського прапору. Середній вік українських суден перевищив 30 років, що являється критичним для суден.

При цьому Укртрансбезпека виявилась неспроможною ефективно здійснювати завдання та функції у якості держави прапору. Наслідком чого, значне пониження позиції України у рейтингу Паризького меморандуму про взаєморозуміння щодо контролю державою порту. Тільки протягом 2015 року Україною втрачено 8 позицій у порівнянні з попереднім рейтингом. Означена негативна тенденція загострилась у 2016 році. Так, відсоток затримання українських суден у портах, що знаходяться в зоні дії Паризького меморандуму, становив у 2014 році 3,28 %, у 2015 році збільшився в 4,5 рази до 14,63 %, а у 2016 році досяг позначки 26,32 %.

Також, Укртрансбезпека повинна забезпечувати здійснення контролю іноземних суден в українських портах. Однак, протягом останніх двох років спостерігається необґрунтоване збільшення кількості суден, що перевіряються в українських портах, з одночасним зниженням ефективності таких перевірок. Так, за 10 місяців 2016 року в морських портах України перевірено 1301 судно, що становить 31% від загальної кількості суден, перевірених в зоні дії Чорноморського меморандуму. При цьому відсоток затримань становить 0,77 %, при середньо показнику по меморандуму 5,07 %, а кількість виявлених на судах зауважень становить лише 12,9 % від загальної кількості зауважень, середня кількість зауважень на 1 судно – 1,53 од. Такі якісні показники сприймаються світовим товариством як такі, що мають ознаки корупційних явищ. Відповідно, це може суттєво впливати на імідж морських портів України, та звести нанівець позитивні зусилля Уряду щодо зниження рівня корупції в українських портах.

Визнання української системи підготовки та дипломування моряків, такою, що не відповідає вимогам ІМО та ЄС, може призвести до втрати моряками – громадянами України свої робочі місця. У світовому судноплаванні постійно більше 100 тис. моряків громадян України, які щорічно забезпечують надходження в Україну близько 3 млрд доларів у вигляді своєї заробітної платні.

У середньостроковій перспективі відсутність єдиного урядового органу (Морської адміністрації) може призвести до повної втрати Україною своїх позицій як морської держави, та, як наслідок, до прямої загрози Національній безпеці України в цілому.

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

У сфері морського транспорту

до кінця 2017 року:

провести реорганізацію державного підприємства «Адміністрація морських портів України»;
забезпечити відповідність фактичних глибин в морських портах України та на підходах встановленим паспортним характеристикам.

У сфері внутрішнього водного транспорту до кінця 2017 року:

Забезпечити супровід у Верховній Раді України проекту Закону України «Про внутрішній водний транспорт»;

у середньостроковій перспективі:

провести необхідне днопоглиблення (з ліквідацією лімітуючих ділянок) та доведення гарантованої глибини до 3,65 м на р. Дніпро;

після прийняття Закону України «Про внутрішній водний транспорт» утворити Адміністрацію внутрішніх водних шляхів, шляхом реорганізації державного підприємства «Укрводшлях»;

провести ремонт судноплавних шлюзів України, забезпечити підготовку проектів модернізації шлюзів;

забезпечити розвиток річкової інформаційної служби

У сфері безпеки судноплавства на морському та річковому транспорті

до кінця 2017 року:

забезпечити утворення та початок функціонування Державної служби морського та річкового транспорту (Морської адміністрації України);

у середньостроковій перспективі:

успішно пройти обов'язковий аудит Міжнародної морської організації, який очікується на початку 2018 року;

підвищити якість перевірки суден під Державним прапором України;

забезпечити надання якісних послуг українським судновласникам;

забезпечити надання якісних послуг українським морякам.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Діяльність	Показник ефективності
<i>У сфері морського транспорту</i>	
Кількість морських портів фактичні глибини яких відповідають паспортним	13 портів континентальної України(у середньостроковій перспективі)
Кількість оновлених планів розвитку морських портів України	13 планів з 13 (до кінця 2017 року)
<i>У сфері внутрішнього водного транспорту</i>	
Провести необхідне днопоглиблення (з ліквідацією лімітуючих ділянок)	Гарантованої глибини на р. Дніпро – 3,65 м
Кількість відремонтованих судноплавних шлюзів	6 з 6 (у середньостроковій перспективі)
Кількість проектів з модернізації шлюзів	Щонайменше 2 проекти у середньостроковій перспективі
Кількість проектів щодо залучення приватних інвестицій у розвиток судноплавства внутрішніми водними шляхами	Щонайменше 5 проектів у середньостроковій перспективі
<i>У сфері безпеки судноплавства на морському та річковому транспорті</i>	
Забезпечити підготовку України до проведення обов'язкового аудиту ІМО	Затверджено звіт про проведення самооцінки виконання Україною зобов'язань та обов'язків у якості держави прапору, порту та прибережної держави (до кінця 2017 року)
Діяльність у якості держави прапору (Директива 2009/21/ЄС)	Забезпечити проведення мінімум 1 інспекції українського судна, що використовується у міжнародних рейсах, та обов'язкових перевірок у разі затримання судна (до кінця 2017 року та надалі щорічно)
Діяльність у якості держави прапору (Директива 2009/21/ЄС) – облік в державному судновому реєстрі	Зменшити терміни надання адміністративних послуг при реєстрації/перереєстрації суден в Державному судновому реєстрі України (з 15 робочих днів до максимум 5 днів) (до кінця 2017 року)
Діяльність у якості держави прапору (Директива 2009/15/ЄС) – надання повноважень щодо конвенційної сертифікації суден, зареєстрованих в Україні	Укладені угоди про надання послуг з конвенційної сертифікації суден з щонайменше 3 визнаними організаціями, які схвалені Європейською комісією (до кінця 2017 року); та щонайменше з 6 визнаними організаціями у середньостроковій перспективі
Підготовка персоналу морської адміністрації/Діяльність у якості держави прапору/порту	У кожному морському порту наявний щонайменше 1 інспектор, який відповідає

(Директива 2009/21/ЄС, 2009/16/ЄС)	кваліфікаційним критеріям, які визначені міжнародними конвенціями та вимогами Директив ЄС (до кінця 2017 року)
Діяльність у сфері підготовки та дипломування моряків (Директива 2008/106/ЄС)	Кількість держав з якими укладені Меморандуми про визнання дипломів (сертифікатів) моряків України, та їх дипломів (сертифікатів) Україною: щонайменше 60 до кінця 2017 року; щонайменше 70 у середньостроковій перспективі

5. Відповідність пріоритету Програми діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоди про асоціацію

Завдання із забезпечення розвитку морських портів визначені Законом України «Про морські порти України» та Стратегією розвитку морських портів України на період до 2038 року, затвердженою розпорядженням Кабінету Міністрів України від 11.07.2013 № 548.

Внутрішні водні шляхи України входять до Європейської мережі транспортних коридорів, а зобов'язання та обов'язки щодо їх підтримання та розвитку визначені Угодою про найважливіші внутрішні водні шляхи міжнародного значення, стороною якої є Україна.

6. Що уже було зроблено в попередній період

Проводиться робота із залучення приватних інвестицій до морських портів України, у тому числі із найбільшими світовими портовими операторами.

Розроблено проект Закону України «Про внутрішній водний транспорт» (р.н. 2475а), який на даний час знаходиться у Верховній Раді України.

У грудні 2015 року в Україні проведена перша консультативна місія ІМО. Місією визначені ключові рекомендації для України з питання виконання зобов'язань та обов'язків держави за міжнародними конвенціями.

Групою американських інженерів влітку 2016 року здійснено технічне обстеження 5 шлюзів на Дніпрі, за результатами якого підготовлено відповідний звіт.

Розпорядженням від 5 жовтня 2016 року № 724 у річковому порту Київ відкрито міжнародний пункт пропуску, що дозволить залучити додаткові транзитні вантажі з Республіки Білорусь.

Започатковано співпрацю з Королівством Нідерланди щодо розвитку р. Дніпро. Результатом співпраці має стати детальний економічний аналіз річкових перевезень в Україні, виявлення вузьких місць, а також інвестування в річкову інфраструктуру.

Підготовлено проект постанови Кабінету Міністрів України «Про утворення Державної служби морського і річкового транспорту України», який зараз перебуває на погодженні у заінтересованих Міністерствах і відомствах.

У листопаді 2016 року забезпечена робота місії Європейського агентства з морської безпеки щодо оцінки потреб України у сфері безпеки на морському транспорті.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Забезпечення широкого залучення приватних інвестицій у розвиток морських та річкових портових терміналів на принципах державного приватного партнерства.

Вжиття заходів для забезпечення безпеки судноплавства, проведення необхідних днопоглиблювальних робіт.

8. Послідовність кроків, які планується зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Перегляд планів розвитку морських портів України	Необхідність перегляду у зв'язку із зміною вантажопотоків	ДП «АМПУ» Мінінфраструктури	IV квартал 2017 року	Створення умов для залучення приватних інвестицій
2. Завершення процедур взаємної передачі майна від державних підприємств – морських портів України та ДП «АМПУ»	Усунення прогалин у розподіл майна між державними підприємствами – морськими торговельними портами та ДП «АМПУ» в частині	ДП «АМПУ» Державні підприємства – морські торговельні порти Мінінфраструктури	IV квартал 2017 року	Забезпечення розвитку стратегічних об'єктів портової інфраструктури

3. Формування переліку окремих майнових комплексів, розташованих у морських портах, що можуть здійснювати самостійно господарські діяльність, та можуть бути об'єктами залученням інвестиційних на умовах державного приватного партнерства	стратегічних об'єктів портової інфраструктури Забезпечення залучення приватних інвестицій у портову галузь	ДП «АМПУ» Державні підприємства – морські торговельні порти Мінінфраструктури	IV квартал 2017 року	Підготовка проектів концесії об'єктів морського транспорту
4. Проведення днопоглиблювальних робіт в морських портах України та на підходах до них із доведенням фактичних глибин до паспортних характеристик	Невідповідність фактичних глибин паспортним характеристикам	ДП «АМПУ» (у межах грошових коштів, затверджених фінансовим планом підприємства) Мінінфраструктури	IV квартал 2017 року	Підвищення безпеки судноплавства. Забезпечення ефективного використання берегової інфраструктури
5. Проведення робіт з ремонту судноплавних шлюзів	Незадовільний технічний стан судноплавних шлюзів	ДП «Укрводшлях» Мінінфраструктури	II квартал 2017 року	Підвищення безпеки судноплавства
6. Проведення днопоглиблювальних робіт на лімітуючих ділянках р. Дніпро	Наявність лімітуючих ділянок для безпечного судноплавства на р. Дніпро	ДП «Укрводшлях» Мінінфраструктури	IV квартал 2017 року	Довести гарантовану глибину на р. Дніпро до 3,65
7. Забезпечення проведення інспекційних оглядів українських суден інспекторами контролю державою прапору	Високий відсоток затримання українських суден у іноземних портах заходу	Укртрансбезпека Мінінфраструктури	IV квартал 2017 року	Зменшення відсотку затримання українських суден. Підвищення позиції України у рейтинг-листі Паризького меморандуму
8. Забезпечити укладання Меморандумів про визнання дипломів (сертифікатів) моряків України	Створення умов для працевлаштування моряків – громадян України	Укртрансбезпека Мінінфраструктури	IV квартал 2017 року	Посилення позицій України на світовому ринку праці моряків
9. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту постанови Кабінету Міністрів України щодо створення Морської адміністрації України, розроблення відповідних проектів нормативно-правових актів щодо вирішення організаційних, кадрових, фінансових питань тощо	утворення центрального органу виконавчої влади здійснюється Кабінетом Міністрів України	Мінінфраструктури Мінфін Мінекономрозвитку	протягом 2017 року	утворення центрального органу виконавчої влади, який забезпечить ефективну імплементацію міжнародних стандартів, виконання функцій з безпеки і охорони у сфері судноплавства, захисту морського середовища, реєстрації і сертифікації суден, дипломування моряків, контролю держави порту і

10. Затвердження Кабінетом Міністрів України Положення про Морську адміністрацію України, вирішення організаційних, кадрових, фінансових питань тощо	запровадження процедури організації роботи Морської адміністрації України	Мінінфраструктури Мінфін Мін'юст	протягом 2017 року	прапора створення умов для приведення системи управління у відповідність із сучасними вимогами міжнародного режиму судноплавства, безпеки мореплавства та пошуку і рятування

II. ЕФЕКТИВНЕ ВРЯДУВАННЯ

1. Удосконалення системи документів стратегічного планування, формування і координації державної політики

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

Відсутній системний підхід до формування, реалізації, моніторингу та оцінки ефективності державної політики. Не проводиться попередній аналіз, визначення проблем та розроблення альтернативних варіантів їх розв'язання у різних сферах державної політики. При цьому сам процес прийняття рішень є ускладненим та потребує багато часу. Відсутня координація проведення державної політики, узгодженість між різними документами стратегічного планування. Також мають місце низька ефективність і формальний підхід до проведення консультацій із заінтересованими сторонами в процесі формування таких документів.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

На сьогодні діють понад: 50 державних програм, 40 стратегій, 60 концепцій. Щодо переважної більшості таких документів відсутня дієва система моніторингу та оцінки ефективності їх виконання.

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Забезпечення системності, передбачуваності та прозорості діяльності Кабінету Міністрів України. Підвищення відповідальності міністерств за формування і реалізацію державної політики у сфері їх компетенції.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Усі стратегічні документи розробляються за єдиними стандартами та здійснюється моніторинг і регулярне звітування щодо таких документів.

5. Відповідність пріоритету Програми діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Відповідає Угоді про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони (статті 344).

6. Що уже було зроблено в попередній період

Кабінетом Міністрів України схвалено Стратегію реформування державного управління України на 2016–2020 роки та затверджено план заходів з її реалізації (розпорядження Кабінету Міністрів України від 24 червня 2016 року № 474).

Урядом визначено деякі пріоритетні сфери діяльності, які потребують затвердження політичної пропозиції (розпорядження Кабінету Міністрів України від 8 серпня 2016 року № 612).

У 2016 році Урядом схвалено 4 концепції з реалізації державної політики.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Побудова взаємоузгодженої системи документів стратегічного планування, створення дієвої системи моніторингу виконання таких документів

Прийняття прогнозованих та орієнтованих на досягнення конкретних результатів урядових рішень.

8. Послідовність кроків, які плануються зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Побудова взаємоузгодженої системи документів стратегічного планування	визначення переліку документів стратегічного планування, їх структури та порядку розроблення	Секретаріат Кабінету Міністрів України Мінекономрозвитку Мін'юст Мінфін	II квартал 2017 року	забезпечення прогнозованості дій Кабінету Міністрів України для громадян, представників бізнесу та міжнародних партнерів
2. Створення дієвої	удосконалення	Секретаріат	III квартал 2017	підвищення

системи моніторингу виконання документів стратегічного планування	системи моніторингу виконання документів стратегічного планування із використанням ІТ-інструментів	Кабінету Міністрів України	року	ефективності впровадження запланованих політик
3. Розроблення проектів урядових рішень за результатами аналізу політики	усунення фрагментарності та неузгодженості рішень Кабінету Міністрів України	міністерства Секретаріат Кабінету Міністрів України	протягом року	поліпшення якості урядових рішень, які стануть більш прогнозованими та орієнтованими на досягнення конкретних результатів
4. Розроблення проекту постанови Кабінету Міністрів України щодо організації виконання Угоди про асоціацію між Україною та ЄС	Надмірна кількість актів Уряду, окремих доручень керівництва Кабінету Міністрів України унеможливує здійснення об'єктивного моніторингу виконання Угоди про асоціацію між Україною та ЄС та пріоритизації завдань з її виконання. Також динамічність діалогу між Україною та ЄС, зокрема ухвалення різними двосторонніми органами, утвореними відповідно до Угоди, спільних рішень щодо виконання Угоди у конкретній сфері або в цілому свідчить про необхідність впровадження гнучкого інструменту планування завдань з реалізації Угоди	СКМУ Міністерства	I квартал	Ухвалення Урядом рішення про створення електронної, відкритої та інтерактивної системи виконання Угоди про асоціацію, яка компілюватиме усі завдання, які реалізуються Урядом та Парламентом щодо виконання Угоди, дозволить забезпечити прозорість та доступність інформації про просування України у напрямку європейської інтеграції для Уряду, бізнесу, донорів та громадськості. Вказаним рішенням Уряду буде оптимізований бюрократичний процес моніторингу виконання зобов'язань України через скасування інших діючих на сьогодні документів планування та звітування, визначивши вказану систему єдиним інструментом виконання зобов'язань України у сфері європейської інтеграції
5. Затвердження Стратегії комунікації у сфері європейської інтеграції на 2017—2020 роки	необхідність у визначенні послідовних стратегічних кроків з підвищення поінформованості	СКМУ Держкомтелерадіо Мінекономрозвитку інші центральні органи виконавчої влади	II квартал	Визначення переліку послідовних кроків з проведення роз'яснювальної та інформаційної роботи з питань реалізації

	населення про процеси внутрішніх змін в Україні, які є невід'ємною складовою європейської інтеграції України			завдань у сфері європейської інтеграції спрямоване на забезпечення розуміння населенням внутрішніх змін в Україні, які є основною складовою європейської інтеграції України та невід'ємною частиною наших зобов'язань
6. Опрацювання питання щодо створення Агентства з питань європейської інтеграції як центрального органу виконавчої влади зі спеціальним статусом	забезпечення належної реалізації завдань щодо приведення законодавства України у відповідність із правом ЄС, формування та реалізації державної політики щодо європейської інтеграції України	СКМУ Мін'юст Нацдержслужба	II квартал	Створення умов для реалізації централізованого підходу щодо формування та реалізації завдань у сфері європейської інтеграції та забезпечення послідовності та своєчасності виконання міжнародно-правових зобов'язань України у цій сфері

2. Розвиток електронного урядування

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

Ситуація, що склалася сьогодні в Україні, стосовно надання публічних послуг та публічного управління в цілому свідчить про їх неефективність, непрозорість та закритість для фізичних і юридичних осіб та потребує негайного поліпшення шляхом реформування. Запровадження інструментів електронного урядування є найкращим шляхом такого реформування.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

Згідно останнього дослідження ООН (United Nations E-government Survey 2016) щодо розвитку електронного урядування (E-Government Development Index) Україна посіла 62 місце серед 193 країн, що свідчить про значне відставання України від світових темпів розвитку е-урядування відкритих даних та необхідність удосконалення державної політики у цій сфері.

На сьогодні ситуація щодо розвитку електронного урядування в Україні характеризується наступним чином:

- запроваджено пілотні електронні послуги (близько 30) та у тестовому режимі запущено Єдиний державний портал адміністративних послуг;
- запроваджено єдиний державний веб-портал відкритих даних, на якому зареєстровано понад 900 розпорядників інформації та оприлюднено понад 8 000 наборів даних, більше 70 % якої мають низьку якість;
- запроваджено обмін електронних документами між СКМУ та ЦОБВ;
- започатковано електронну взаємодію між державними реєстрами.

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Розвиток ефективної системи електронного урядування в Україні для задоволення інтересів та потреб фізичних і юридичних осіб, вдосконалення системи державного управління, підвищення конкурентоспроможності та стимулювання соціально-економічного розвитку держави, а саме:

- запровадження пріоритетних електронних послуг в усіх сферах суспільного життя, у т. ч. запровадження електронних послуг у відповідності до вимог ЄС протягом 2017 року;
- оприлюднення високоякісних наборів даних у формі відкритих даних відповідно до суспільного інтересу, кращих світових практик і встановлених вимог щодо відкритості й прозорості діяльності, у т. ч. оприлюднення найбільш пріоритетних наборів даних у 2017 році;

- запровадження електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів, у т. ч. підключення пріоритетних реєстрів у 2017 році;
- розвиток електронного документообігу, у т. ч. запровадження обміну електронними документами між ЦООВ, облдержадміністраціями та міськими радами.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

- запровадження не менше 100 пріоритетних електронних послуг в усіх сферах суспільного життя, у т. ч. 20 пріоритетних електронних послуг у 2017 році відповідно до вимог ЄС через Єдиний державний портал адміністративних послуг;
- оприлюднення не менше 20 000 наборів даних у формі відкритих даних та стимулювання розвитку суспільних та комерційних проєктів на їх базі, у т. ч. 5 000 наборів у 2017 році;
- підключення до електронної взаємодії не менше 60 базових державних реєстрів та баз даних, у т. ч. 15 пріоритетних реєстрів у 2017 році;
- запровадження систем внутрішнього електронного документообігу та розвиток міжвідомчого електронного документообігу, у т. ч. обмін електронними документами між ЦООВ, облдержадміністраціями та міськими радами міст, що є обласними центрами;
- входження України до ТОП-40 країн світу згідно міжнародного рейтингу ООН у т. ч. у ТОП-50 за підсумками 2018 року;
- завершення автоматизації консульських послуг шляхом створення об'єднаної бази з питань вчинення та реєстрації консульських дій і зборів "E-consul".

5. Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Розвиток електронного урядування визначено одним з першочергових пріоритетів Програми діяльності Кабінету Міністрів України, а саме цілі 2 «Нова політика державного управління».

Стратегією реформування державного управління України на 2016—2020 роки, затвердженою розпорядженням Кабінету Міністрів України від 24 червня 2016 р. № 474, підрозділ "Надання адміністративних послуг — адміністративні процедури, зниження адміністративного навантаження, якість надання послуг, електронне урядування".

6. Що уже було зроблено в попередній період

У період 2014 – початку 2016 років модернізовано та у тестовому режимі запущено Єдиний державний портал адміністративних послуг, який є ресурсом для отримання інформації про адміністративні послуги та через який на сьогодні можливо отримати 18 послуг в електронному вигляді (повний цикл).

Також ухвалено спеціальний Закон України та Постанову Кабінету Міністрів України щодо розвитку відкритих даних і запроваджено єдиний державний веб-портал відкритих даних й оприлюднено понад 1 500 наборів даних у формі відкритих даних.

За перший рік роботи Уряду запроваджено 10 пріоритетних електронних послуг, ухвалено Концепцію розвитку системи надання електронних послуг до 2020 року, Україна приєдналася до міжнародної Хартії відкритих даних та оприлюднено понад 7 000 наборів даних у формі відкритих даних, а також запроваджено обмін електронними документами між СКМУ та ЦООВ.

Триває процес автоматизації консульських послуг, що включає в себе: підключення ЗДУ (на цей час 110 ЗДУ зі 114) до Відомчої інформаційної системи МЗС України та Департаменту консульської служби МЗС України для забезпечення у централізованому порядку оформлення біометричних паспортів громадянина України для виїзду за кордон, дипломатичних та службових паспортів України, перенесення до центральної бази даних ВІС інформації консульського обліку громадян України (постійного та тимчасового); встановлення POS-терміналів для безготівкової оплати консульських послуг (станом на ц.ч. встановлено в 27 установах, ДКС та аеропортах «Бориспіль» та «Київ» (Жуляни). Створення системи регулювання потоків відвідувачів (систему в якості експерименту встановлено в Департаменті консульської служби у відділі апостилю, легалізації та витребування документів).

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі.

Інструменти е-урядування здатні забезпечити значне покращення якості обслуговування фізичних і юридичних осіб та підвищення відкритості, прозорості й ефективності діяльності органів влади.

8. Послідовність кроків, які плануються зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)

1. Ухвалення Плану дій реалізації Концепції розвитку системи надання електронних послуг	Формування комплексного плану розвитку е-послуг	СКМУ Державне агентство з питань електронного урядування	I квартал	Визначення конкретних завдань та чіткого плану розвитку електронних послуг
2. Запровадження пріоритетних електронних послуг (не менше 20)	Переведення в електронну найбільш важливих публічних послуг відповідно до вимог ЄС	СКМУ Державне агентство з питань електронного урядування Мінекономрозвитку у ЦОВВ, що надають пріоритетні публічні послуги	III—IV квартали	Покращення якості обслуговування громадян та представників бізнесу, ліквідація корупційних загроз
3. Забезпечення розвитку та функціонування Єдиного державного порталу адміністративних послуг (poslугy.gov.ua) та інтеграція до нього інформаційних систем державних органів влади та місцевого самоврядування	Надання адміністративних послуг через Єдиний державний портал адміністративних послуг за принципом «one stop shop»	СКМУ Мінекономрозвитку у Державне агентство з питань електронного урядування інші органи, що надають послуги	протягом року	підвищення якості надання та доступності адміністративних послуг
4. Ухвалення дорожньої карти розвитку відкритих даних	Формування комплексного плану розвитку відкритих даних з урахуванням вимог міжнародної Хартії відкритих даних	СКМУ, Державне агентство з питань електронного урядування	I—II квартали	Визначення конкретних завдань та чіткого плану розвитку відкритих даних
5. Оприлюднення не менше 5 000 наборів державних даних у формі відкритих даних	Формування переліку пріоритетних наборів відповідно до соціального запиту	СКМУ Державне агентство з питань електронного урядування ЦОВВ – розпорядники інформації (пріоритетних наборів даних)	III—IV квартали	Підвищення прозорості органів влади та формування джерела для розвитку проектів
6. Удосконалення інструментів електронної ідентифікації	Сприяння розвитку основних та альтернативних схем е-ідентифікації, зокрема MobileID	СКМУ Державне агентство з питань електронного урядування Мін'юст Держспецзв'язку		Запровадження доступних, зручних та безпечних засобів електронної ідентифікації громадян
7. Запровадження системи електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів (СЕВ ДЕІР)	Створення та розгортання системи	СКМУ Державне агентство з питань електронного урядування	III квартал	Базова архітектура для запровадження електронної взаємодії
8. Розробка Закону України "Про державні електронні інформаційні ресурси"	Створення нормативно-правових засад для забезпечення належного функціонування	СКМУ Державне агентство з питань електронного урядування	III—IV квартали	Регулювання відносин між суб'єктами владних повноважень та громадянами при наданні адміністративних

	державних електронних інформаційних ресурсів			послуг
9. Підключення до СЕВ ДЕІР 15 пріоритетних державних реєстрів та баз даних	Запровадження автоматизованого обміну даних з пріоритетних державних реєстрів	СКМУ Державне агентство з питань електронного урядування ЦОВВ – держателі базових реєстрів	III—IV квартали	Покращення ефективності діяльності органів влади
10. Розвиток міжвідомчого електронного документообігу	Підключення до електронного обміну документами облдержадміністрацій та міських рад міст, що є обласними центрами	СКМУ Державне агентство з питань електронного урядування ЦОВВ, облдержадміністрації, міські ради (за згодою)	I—II квартали	Покращення ефективності діяльності органів влади
11. Завершення створення об'єднаної бази з питань вчинення та реєстрації консульських дій і зборів "E-consul"	Необхідність створення єдиної бази даних на сервері МЗС	МЗС	IV квартал	Спрощення системи звітування ЗДУ про вчинені консульські дії та підвищення ефективності системи контролю з боку МЗС за роботою ЗДУ на консульському напрямі
12. Впровадження системи регулювання потоків відвідувачів в закордонних дипломатичних установах України	Необхідність впорядкування потоків відвідувачів, які звертаються для вчинення консульських дій до ЗДУ, покращення умов прийому громадян, приведення у відповідність роботи консульських підрозділів ЗДУ до сучасних форм організації роботи з відвідувачами	МЗС	IV квартал	Можливість реєстрації відвідувачів, які звертаються для вчинення консульських дій до закордонних дипломатичних установ України, через Інтернет, зменшення часу для подання документів, встановлення системи у ЗДУ з найбільшою кількістю відвідувачів та ДКС МЗС
13. Створення програми добровільної реєстрації українських громадян, які планують подорожі за кордон «ДРУГ»	Консульський захист громадян України, які опинилися у скрутному становищі за кордоном в результаті подій надзвичайного характеру	МЗС	IV квартал	Підвищення рівня поінформованості громадян України щодо надзвичайних ситуацій за кордоном та отримання ними консульської допомоги в оперативному порядку

3. Стимулювання розвитку системи державного фінансового контролю на центральному, регіональному та місцевому рівнях

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

Обсяги порушень бюджетного законодавства (незаконного, зокрема нецільового) та неефективного використання бюджетних ресурсів органами державної влади та органами місцевого самоврядування, які виявляються контролюючими органами, є надзвичайно масштабними та щорічно зростають. Відтак вкрай необхідним є підсилення інституційної основи попереднього та поточного контролю за станом управління доходами та витратами бюджетів всіх рівнів. Зокрема, орієнтування державного фінансового

контролю протягом десятків років на усунення порушень та покарання винних осіб не сприяло підвищенню ефективності управління та використання фінансових ресурсів розпорядниками коштів державного бюджету та місцевого бюджету, їх одержувачами.

Слід звернути увагу, що в умовах бюджетної децентралізації значно підвищується потреба здійснення належного контролю за роботою органів влади різних рівнів, зокрема при плануванні та виконанні ними бюджетів, та управлінні і використанні фінансових ресурсів.

Проте, для забезпечення ефективного механізму поточного контролю щодо виявлення, елімінування та попередження порушень фінансово-бюджетної дисципліни, забезпечення законного та ефективного формування, розподілу, управління, використання та збереження публічних ресурсів органами державної влади, органами місцевого самоврядування, суб'єктами господарювання державного та комунального секторів необхідним є розв'язання таких проблем:

- низький рівень поточного контролю та відповідно коригуючого впливу на ефективність управлінської діяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування та суб'єктів господарювання державного та комунального секторів, досягнення ними прогностичних цілей та результатів при використанні державних ресурсів;
- відсутність вибудованої законодавчої бази для можливості проведення органами Держаудитслужби: IT-аудит, аудит коштів і грантів ЄС, аудит державних програм та аудит інвестиційних проектів;
- недосконалість нормативно-правового, організаційного-методологічного, інформаційного, кадрового та фінансового забезпечення діяльності органів державного фінансового контролю;
- низький рівень відповідальності і підзвітності органів державної влади та суб'єктів господарювання державного сектору економіки щодо ефективності управлінської діяльності, забезпечення виконання вимог та впровадження пропозицій органів Держаудитслужби, наданих за результатами контрольних заходів.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

Протягом десятків років органи державного фінансового контролю основну увагу приділяли проведенню інспектування у формі ревізій. Протягом 2015 року та 9 місяців 2016 року проведення ревізій займало левову частку (близько 92-93% контрольних заходів) у загальній структурі проведених контрольних заходів. Тобто переважно увага протягом зазначеного періоду концентрувалася на контролі за законним та цільовим використанням фінансових ресурсів держави, а також встановленні та притягненні до відповідальності винних осіб. При цьому зовсім незначну частину заходів складали державні фінансові аудити (далі - аудити) (**3,5 відсотка** контрольних заходів) та **перевірки і моніторинг державних закупівель (2,5 відсотка** контрольних заходів).

Водночас при встановленні значних фінансових порушень при проведенні інспектування (близько 6 млрд грн, з яких вагому частку (понад 42 % або біля 2,5 млрд грн) становили порушення при використанні бюджетних коштів), рівень відшкодування завданих втрат державі є вкрай низький майже 22 % від виявлених порушень.

Через те, що порушення законодавства та неефективного використання державних ресурсів продовжують мати системний характер і повторюються із року в рік, при цьому вимоги щодо усунення встановлених за результатами контрольних заходів фінансових порушень виконуються на вкрай низькому рівні, важливим завданням є спрямування контролю на попередження та недопущення порушень та неефективного управління державними ресурсами.

Назва кількісного показника (індикатор оцінювання)	Фактично виконано у 2015 році	Фактично виконано протягом січня-жовтня 2016 року	Прогнозні показники на 2016 рік
Обсяги охоплення фінансових ресурсів державного бюджету та місцевих бюджетів за результатами контрольних заходів (млрд грн)	195,4	97,6	110
Попереджено порушень за результатами контрольних заходів (млн грн)	3260,3	3376,1	3740
Рівень впровадження пропозицій щодо підвищення ефективності та результативності управління державними фінансами за результатами проведення державних фінансових аудитів	80	90	90

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Метою реалізації цього пріоритету є забезпечення ефективного попереднього та поточного державного фінансового контролю за діяльністю органів державної влади та органів місцевого

самоврядування при управлінні та використанні бюджетних ресурсів. Зокрема спрямування державного фінансового контролю на підвищення рівня ефективного, законного, цільового, раціонального, результативного використання та збереження фінансових (матеріальних) ресурсів держави, необоротних та інших активів, досягнення росту економії бюджетних коштів їх розпорядниками та одержувачами, усунення виявлених порушень, недоліків і запобіганням їм надалі в процесі їх діяльності, підвищення відповідальності керівників органів державного сектору за ефективність діяльності, зокрема через врахування пропозицій та рекомендацій, наданих органами Держаудитслужби за результатами аудитів, а також зменшення перевірного тиску на об'єкти контролю шляхом зміни ідеології, підходів та акцентів здійснення державного фінансового контролю в середньостроковій перспективі, а саме:

розвиток правового поля та методологічного забезпечення системи державного фінансового контролю шляхом гармонізації з міжнародно визнаними стандартами (Інститут внутрішніх аудиторів (ІА), Міжнародна федерація бухгалтерів (IFAC), INTOSAI) та методологією, а також найкращою практикою ЄС щодо аудиту в сфері державних фінансів;

підсилення інституційної основи попереднього та поточного державного фінансового контролю шляхом розвитку аудиту, його видів і напрямів (аудиту виконання місцевих бюджетів, аудиту виконання бюджетних програм, аудит коштів і грантів ЄС, аудит державних (регіональних) програм та аудит інвестиційних проєктів, IT-аудит, тощо);

розбудови інституційного потенціалу органів державного фінансового контролю (Держаудитслужби) як основи зміцнення системи управління державними фінансами, забезпечення їх правової і організаційної незалежності та статусності, належного рівня фінансового забезпечення та зміцнення кадрового потенціалу;

удосконалення системи підготовки та перепідготовки кадрів у сфері державного фінансового контролю шляхом розроблення та реалізації навчальних програм з підвищення кваліфікації та можливої сертифікації;

підвищення відповідальності керівників органів державної влади та органів місцевого самоврядування, суб'єктів господарювання державного та комунального секторів за ефективність їх управлінських рішень та результативність діяльності;

запровадження звітування міністрів у парламенті про стан використання бюджетних ресурсів та забезпечення виконання вимог і впровадження пропозицій органів Держаудитслужби, наданих за результатами контрольних заходів.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Здійснення низки заходів щодо удосконалення інституційної спроможності органів Держаудитслужби призведе до збільшення якісних та кількісних показників їх діяльності при контролі за ефективністю управління державними фінансами.

Назва показника (індикатори оцінювання)	Прогноз на 2017 рік (%)¹	Прогноз на середньострокову перспективу до 2020 року (%)¹
Обсяги охоплення коштів державного бюджету та місцевих бюджетів за результатами контрольних заходів (млрд грн)	110	130
Попереджено порушень за результатами контрольних заходів	110	125
Рівень впровадження пропозицій щодо підвищення ефективності та результативності управління державними фінансами за результатами проведення державних фінансових аудитів	110	120
Питома вага попереджених порушень в загальній структурі порушень виявлених за результатами контрольних заходів (%) ²	30	50

Зважаючи на зміщення акцентів у діяльності Держаудитслужби з проведення інспектування (ревізій) на проведення державних фінансових аудитів, планується поступове, але значне зменшення кількості ревізій та збільшення кількості аудитів. Водночас прогнозується поступове зростання економічного ефекту від впровадження пропозицій за результатами державних фінансових аудитів через зростання кількості та покращення якості їх здійснення.

5. Відповідність пріоритету Програми діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

¹ Порівняно з прогнозним показником 2016 року

² Даний показник розраховується вперше та в перспективі на 2017-2020 роки

Удосконалення діяльності органів державного фінансового контролю (Держаудитслужби) передбачено низкою чинних нормативно-правових актів у цій сфері, зокрема постановою Верховної Ради України від 14 квітня 2016 р. № 1099-VIII "Про Програму діяльності Кабінету Міністрів України", Планом заходів щодо реалізації Стратегії розвитку системи управління державними фінансами, схваленим розпорядженням Кабінету Міністрів України від 01 серпня 2013 року № 774-р, та Планом заходів з імплементації Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, затвердженим розпорядженням Кабінету Міністрів України від 17 вересня 2014 року № 847-р, розпорядженням Кабінету Міністрів України від 8 серпня 2016 р. № 612-р «Питання розроблення політики в деяких пріоритетних сферах діяльності».

6. Що уже було зроблено в попередній період

Певні кроки в модернізації діяльності органів державного фінансового контролю (Держфінінспекції) Уряд зробив у 2015 році. Зокрема, з метою підвищення ефективності урядового контролю, розвитку та посилення функції аудиту, підвищення його дієвості як інструменту Уряду для попередження порушень, усунення виявлених порушень і недопущення їх надалі, оцінки ефективного, законного, цільового, раціонального, результативного використання та збереження державних фінансових ресурсів, необоротних та інших активів, досягнення економії бюджетних коштів у 2015 році розпочато реформування діяльності органів державного фінансового контролю шляхом реорганізації в Держаудитслужбу. Зокрема, постановою Кабінету Міністрів України від 28 жовтня 2015 р. № 868 «Про утворення Державної аудиторської служби України» утворено Державну аудиторську службу України як центральний орган виконавчої влади, діяльність якого (на сьогодні) спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України, реорганізувавши Державну фінансову інспекцію, та прийнято низку інших нормативно-правових актів, що регламентують її діяльність. Розподіл функцій аудиту та інспектування здійснюється шляхом організаційної зміни структури підрозділів Держаудитслужби, зокрема шляхом створення відділів аудиту за відповідними галузевим спрямуванням. У 2016 році відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 06 квітня 2016 р. № 266 реорганізовано територіальні органи Держфінінспекції шляхом оптимізації та утворення міжрегіональних територіальних органів Держаудитслужби. Зокрема, із 27 територіальних органів передбачено утворення 5-ти офісів Держаудитслужби, а саме: Північний офіс Держаудитслужби; Північно-східний офіс Держаудитслужби; Південний офіс Держаудитслужби; Західний офіс Держаудитслужби; Східний офіс Держаудитслужби. Наразі зазначені міжрегіональні територіальні підрозділи Держаудитслужби утворені та розпочали свою діяльність.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

У середньостроковій перспективі з метою реалізації пріоритету щодо створення ефективної та дієвої системи державного фінансового контролю буде виконано низку заходів, зокрема: заходи, пов'язані з впровадженням розробленої Держаудитслужбою Концепції реалізації державної політики у сфері реформування системи державного фінансового контролю на період до 2021 року; заходи щодо подальшого розвитку правового поля та методологічного забезпечення системи державного фінансового контролю шляхом гармонізації зі всесвітньо визнаними стандартами (Інститут внутрішніх аудиторів (ІА), Міжнародна федерація бухгалтерів (IFAC), INTOSAI) та методологіями, а також кращою практикою ЄС щодо аудиту в державних органах, модернізації та підвищення ефективності і результативності діяльності органів державного фінансового контролю, впровадження результатів аудитів і отримання економічного ефекту, надання органами Держаудитслужби адміністративних послуг для органів державної влади та суб'єктів господарювання тощо.

8. Послідовність кроків, які планується зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Удосконалення механізму державного фінансового аудиту досягнення запланованих показників результативності учасниками бюджетного процесу	Наразі в практиці органів Держаудитслужби запроваджено проведення аудиту виконання бюджетних програм та аудиту виконання місцевих бюджетів.	Держаудитслужба	II-IV квартали	Удосконалення законодавства та механізму аудиту виконання бюджетних програм, аудиту виконання місцевих бюджетів, розвитку програмно-цільового методу бюджетування видатків

	Водночас недоліки та прогалини вітчизняного законодавства щодо регулювання процесу організації і здійснення цих аудитів органами Держаудитслужби не сприяють створенню якісної системи його нормативно-правового та методологічного забезпечення. Отже необхідним є усунення прогалин законодавства та його подальший розвиток шляхом стандартизації процедур організації та здійснення аудитів			
2. Впровадження нових видів державного фінансового аудиту та прийняття відповідних нормативно-правових актів	Запровадження нових видів аудиту (ІТ-аудит, аудит коштів і грантів ЄС, аудит державних програм та аудит інвестиційних проектів тощо) у національній практиці органів Держаудитслужби є актуальним, доцільним та спричинено їх вагомістю у системі державних фінансів, необхідністю подальшого впливу на підвищення рівня фінансово-бюджетної дисципліни та євроінтеграційними прагненнями країни	Держаудитслужба інші центральні органи виконавчої влади	До прийняття відповідних нормативних актів	Підвищення якості управління ресурсами держави з дотриманням принципів економічності, ефективності, результативності та прозорості
3. Унормування та ідентифікація статусу органів Держаудитслужби, їх правової і організаційної незалежності	Органи Держаудитслужби в своїй діяльності повинні бути максимально фінансово, функціонально, організаційно і персонально незалежні від зовнішніх факторів і повинні уникати появи таких	Держаудитслужба Мінфін	III-IV квартали	Забезпечення функціональної ефективності органу державного фінансового контролю та зміцнення його інституційної спроможності

	залежностей. Проте практика свідчить, що потреба органів державного фінансового контролю в бюджетних ресурсах щорічно не забезпечується. Зокрема відповідно до проекту Державного бюджету України на 2017 рік Держаудитслужбі за КПКВК 3505010 «Керівництво та управління у сфері контролю за витрачанням бюджетних коштів» затверджено граничний обсяг видатків та надання кредитів загального фонду в загальній сумі 417 150,7 тис. грн при визначеній потребі в сумі 766 949,3 тис. грн. або 54,4 % від визначеної потреби Однак повне забезпечення є особливо важливим, оскільки недостатність фінансування та обмеженість створює додаткові труднощі для функціонування цілісної та якісної системи державного фінансового контролю			
4. Формування ефективної моделі розвитку та підготовки висококваліфікованих державних аудиторів	З метою покращення якості діяльності органів державного фінансового контролю та результативності контрольних заходів, що вони здійснюють, доцільним є розроблення та реалізація навчальних програм підвищення	Держаудитслужба	II-IV квартали	Формування високопрофесійного та компетентного кадрового складу у сфері державного фінансового контролю

5. Визначення і унормування переліку та механізму надання органами Держаудитслужби адміністративних послуг	кваліфікації для державних аудиторів; розвиток їх потенціалу через системну професійну підготовку Необхідним є проведення семінарів, навчань, конференцій, брифінгів, круглих столів, пілотних проектів, зокрема щодо розвитку діючих та впровадження нових видів аудиту Частиною другою статті 5 Закону України «Про адміністративні послуги» встановлено, що адміністративні послуги визначаються виключно законом. Відсутність такого законодавчого визначення для Держаудитслужби, позбавляє її можливості виконувати визначені для служби функції в частині надання адміністративних послуг, та надавати суб'єктам господарювання допомогу в підвищенні ефективності їх діяльності	Держаудитслужба	II-IV квартали	Надання органами Держаудитслужби адміністративних послуг, зокрема для органів державної влади та суб'єктів господарювання
6. Створення єдиної інформаційно-аналітичної системи результатів державного фінансового контролю	Ефективність діяльності органу державного фінансового контролю, значною мірою залежить від володіння необхідною інформацією для проведення контрольних заходів. Проте на сьогодні надання такої інформації органами державної влади супроводжується	Держаудитслужба	II-IV квартали	Удосконалення інформаційного забезпечення системи державного фінансового контролю

труднощами
(неякісне
формування
інформації) та
затягуванням
строків, визначених
у відповідних
запитах, або
ненадання чи
надання
недостовірної
інформації, що
призводить як до
затягування
контрольних
заходів, так і до
погіршення їх
ефективності та
об'єктивності через
неможливість
об'єктивно та
оперативно
перевірити
інформацію,
отриману під час
проведення
контрольного
заходу чи одного з
його елементів
(зустрічна звірка,
збір інформації
тощо). Тож
безпосередній
доступ (у режимі
користування) до
відповідних баз
даних різних
державних органів
(Державна служба
фінансового
моніторингу
України, Державна
фіскальна служба
України, Державна
реєстраційна
служба України та
інші) або
формування єдиної
інформаційно-
аналітичної бази
державного
фінансового
контролю значно
поліпшить якість
проведених ними
контрольних
заходів

4. Вдосконалення системи державної реєстрації

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

Міністерство юстиції відповідає за 22 реєстри, у тому числі за 2 базових реєстри: Державний реєстр речових прав на нерухоме майно та Єдиний державний реєстр юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань. Деякі базові реєстри як і раніше відсутні, у тому числі реєстр населення (наразі в розробці) і реєстр адрес. Однією з важливих зацікавлених сторін, що підтримує Міністерство юстиції, є Державне підприємство «Національні інформаційні системи» (далі – НАІС), яке займається розробкою програмного забезпечення і забезпечує функціонування баз даних реєстрів, власником яких є Мін'юст.

Міністерство почало реформу реєстрів із надання доступу до інформації, що міститься в реєстрах, громадськості та децентралізації права на реєстрацію нерухомого майна та юридичних осіб, передавши відповідні повноваження органам місцевого самоврядування, у тому числі наділивши такими повноваженнями нотаріусів та акредитованих суб'єктів (державних та комунальних).

Водночас проблемні питання залишаються тими самими: процес реєстрації майна та юридичних осіб, по суті, відбувається на папері, на місцевому рівні для нових «реєстраторів» не передбачено жодної послідовної системи навчання чи професійних стандартів. Мін'юст має обмежені можливості щодо розгляду скарг для вирішення дуже поширеного на сьогодні явища «корпоративного рейдерства», яке полягає в шахрайському внесенні даних до реєстру. Брак єдності реєстрів нерухомості та земельних ресурсів призводить до значних ризиків у сфері з'ясування права власності через розбіжностей між різними базами даних або розходженнями між юридичними умовами та геопросторовими даними. Загалом, такий фрагментований характер реєстрів ускладнює створення системи, яка б дозволила надавати доступні й економічно ефективні послуги користувачам.

Крім того 02 листопада 2016 року за ініціативою Міністерства юстиції Верховною Радою України прийняті деякі зміни до діючого законодавства, якими встановлено новий і комплексний підхід до системи державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень, державної реєстрації юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців (далі – державна реєстрація).

Суттєво посилено адміністративну та кримінальну відповідальність за порушення порядку державної реєстрації, як то підроблення документів, незаконну державну реєстрацію, тощо.

Окремо слід відмітити запровадження на законодавчому рівні інформаційної взаємодії між Державним реєстром речових прав на нерухоме майно, Єдиним державним реєстром юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань та іншими автоматизованими системами обліку інформації, серед яких особливо важливою є інформаційна взаємодія з Єдиним державним реєстром судових рішень та Єдиним реєстром документів, що дають право на виконання підготовчих та будівельних робіт і засвідчують прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів, відомостей про повернення на доопрацювання, відмову у видачі, скасування та анулювання зазначених документів.

Проте проблемним залишається практичне застосування такої інформаційної взаємодії. Так, на практиці, державні реєстратори письмово запитують таку інформацію від органів влади, підприємств установ та організацій, оскільки програмне забезпечення наразі не розроблене, хоча робота в цих напрямках проводиться у тому числі за участю НАІС.

Існуюча система реєстрів також характеризується частим дублюванням інформації і відсутністю взаємодії між різними реєстрами, несумісними базами даних із новими і старими версіями програмного забезпечення в межах одного реєстру, здійсненням реєстрації здебільшого на папері та використанням електронних систем у основному лише для електронного архівування, надмірними витратами на технічне обслуговування, недостатнім фінансуванням і відсутністю інвестицій у нові технології. З огляду на те, що всі збори, що стягуються з користувачів, ідуть прямо до Державного казначейства, НАІС не має можливості отримувати всі доходи зі своїх власних продуктів і послуг, не має стимулу інвестувати в інновації, а також не здатен вплинути на свою залежність від державного бюджету (Мін'юсту) і проектів здійснення державних закупівель. Поточні проекти електронного підпису і мобільного підпису, які координуються Мін'юстом і Агентством з питань електронного врядування, все ще знаходяться на ранній стадії. Крім того, існує багато додаткових регуляторних перешкод для того, щоб реєстри працювали належним чином – на рівні законодавства не встановлюється жодних відмінностей між «реєстром» і «базою даних», а жодна електронна версія документа (у тому числі рішення суду) не має правової сили.

Вибір цієї сфери як пріоритетної може бути обґрунтований інтересами:

- **економічне зростання** завдяки кращому забезпеченню прав власності, здійсненню реєстрації юридичних осіб;
- **ефективне управління** завдяки автоматизованому обміну інформацією та збору статистичних даних для прийняття політичних і управлінських рішень;
- **розвиток кадрового потенціалу** завдяки підвищенню здатності органів державної влади впроваджувати інноваційні рішення та використовувати інформаційні технології;
- **верховенство права та боротьба з корупцією** завдяки більшій прозорості та прогнозованості прав і обов'язків у суспільстві, притягненню до відповідальності боржників, захисту даних.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

	2014 рік	2016 рік
Кількість реєстраторів	2000	10000
Індекс Світового банку «DoingBusiness» (за індикатором реєстрація майна)	97	62
Індекс Світового банку «DoingBusiness» (за індикатором реєстрація бізнесу)	47	24
Індекс Світового банку «DoingBusiness» (за індикатором забезпечення контрактів)	45	93
Рейтинг у United Nations E-Government Survey	87	62 позиція (+25 пунктів)
Рейтинг OnlineParticipation	77	32 позиція (+45 пунктів)

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Побудова політики та відповідної нормативно-правової бази для створення доступних, економічно ефективних і безпечних послуг реєстрів спрямованих на забезпечення потреб професійних і приватних користувачів шляхом застосування динамічних реєстрів, безпаперових процесів реєстрації, інтегрованих інформаційних систем тощо.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Цільовий показник	Базовий показник, 2016 рік	2017 рік	2018 рік	2020 рік
Збільшення рівня задоволення споживачів	-	+5%	+15%	+25%
Індекс Світового банку «DoingBusiness» (за індикатором реєстрація майна)	62	+5	+10	+20
Індекс Світового банку «DoingBusiness» (за індикатором реєстрація бізнесу)	24			
Індекс Світового банку «DoingBusiness» (за індикатором забезпечення контрактів)	93	+5	+10	+20

5. Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Підхід Міністерства юстиції до реформи реєстрів зумовлений цілями, результатами й заходами, визначеними в Програмі Уряду, Стратегії громадського інформування в Україні до 2020 р., Стратегії реформування судоустрою, судочинства та суміжних правових інститутів і Плані дій на її виконання на 2015-2020 рр., а також у інших документах, що визначають політику діяльності.

6. Що уже було зроблено в попередній період

Міністерство юстиції розпочало реформу реєстрів, відкривши данні реєстрів для громадськості та забезпечивши децентралізацію послуг реєстрації нерухомого майна та бізнесу на користь органів місцевого самоврядування, наділивши такими повноваженнями нотаріусів та акредитованих суб'єктів (державні та комунальні підприємства). Міністерство юстиції співпрацює з відповідними органами влади (Міністерства внутрішніх справ і т.д.) задля розвитку реєстру населення.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Суть реформи реєстрів полягає в появі можливості надавати доступні, економічно ефективні та захищені послуги реєстрації в інтересах професійних і приватних користувачів шляхом створення динамічних реєстрів, процесів реєстрації «не на папері» та інтегрованих інформаційних систем. Це буде зроблено завдяки реалізації таких основних напрямків реформи:

- застосування принципу, що розробка реєстрів і нових електронних послуг має скеровувати внесення змін до законодавства (цивільного, адміністративного тощо), а не навпаки;
- визначення політики діяльності та нормативної бази для остаточної консолідації реєстрів нерухомості і земельних ресурсів;

- пошук шляхів взаємодії між існуючими реєстрами та базами даних Мін'юсту (акти громадянського стану), МОЗ (хворі), МВС (видача документів) і Мінфіну (податки) у цілях створення в майбутньому реєстру населення;
- створення спеціального реєстру адрес як одного з «базових» державних реєстрів (поряд з реєстрами нерухомості, юридичних осіб і населення);
- розбудова інтегрованих інформаційних систем у сфері виконання судових рішень та стягнення заборгованостей;
- реструктуризація НАІС з метою поступового перетворення на комерційне підприємство під контролем держави; застосування принципів відшкодування витрат і пропорційності в плануванні фінансування діяльності НАІС;
- подальший розвиток проектів електронного підпису і мобільного підпису, який включатиме в себе ефективнішу координацію та тісніший діалог з відповідними суб'єктами, зокрема, операторами зв'язку та банками.

8. Послідовність кроків, які планується зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Створення дорожньої карти, у разі необхідності розробка відповідних проектів нормативно-правових актів щодо підвищення взаємодії реєстрів Міністерства юстиції України із Єдиним державним демографічним реєстром та Державним земельним кадастром	Відсутність однозначної ідентифікації об'єктів в реєстрах Міністерства юстиції України, недостатня якість взаємодії з Єдиним державним демографічним реєстром та Державним земельним кадастром	Мін'юст ДП «НАІС» Мінагрополітики Держгеокадастр ДП «Центр державного земельного кадастру» МВС ДМС ДП «Документ»	IV квартал 2017 року	Дозволить розпочати заходи для поліпшення якості даних у реєстрах Міністерства юстиції України, що, у свою чергу, значною мірою підвищить якість обслуговування споживачів – як державних органів, так і населення та бізнесу
2. Створення дорожньої карти, у разі необхідності розробка відповідних проектів нормативно-правових актів щодо запровадження Єдиного реєстру адрес Міністерства юстиції України	Основний відсутній елемент серед «базових» реєстрів (поряд з Державним реєстром речових прав на нерухоме майно, Єдиним державним реєстром юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань, Єдиним державним демографічним реєстром та Державним земельним кадастром), що не дозволяє однозначно ідентифікувати об'єкти в інших, зокрема – базових реєстрах, у свою чергу породжує неякісність даних у зазначених	Мін'юст ДП «НАІС» Мінагрополітики Держгеокадастр ДП «Центр державного земельного кадастру» Мінрегіон Державне агентство з питань електронного урядування України органи місцевого самоврядування	IV квартал 2017 року	Підвищення якості обслуговування споживачів – державних органів, населення та бізнесу, значне скорочення передумов для шахрайства («рейдерства»)

реєстрах, значною
мірою погіршує
можливості
взаємодії та
ускладнює
процедури для
громадян та
бізнесу, створює
передумови для
шахрайства
(«рейдерства»).

Створення Єдиного
реєстру адрес
дозволить привести
порядок
присвоєння адрес
до єдиної
уніфікованої
форми. У свою
чергу, створення
єдиної офіційної
системи сприятиме
внесенню та
накопиченню
максимально
достовірних
відомостей про
адреси об'єктів, які
були присвоєні
виключно в
установленому
законодавством
порядку, та, які
відповідають
загальнодержавним
вимогам та нормам
чинного
законодавства.

Так, створення
Адресного реєстру
сприятиме не
тільки зручності у
використанні, але і
дозволить
попередити
вчинення
неправомірних дій
(махінацій) із
нерухомістю,
зокрема,
унеможливить
дублювання даних
адрес при
проведенні
реєстрації прав на
різні об'єкти
нерухомості, та,
навпаки,
попередить
можливість
реєстрації одного і
того ж об'єкта за
різними адресами

3. Супроводження та розробка законодавства у сфері електронних довірчих послуг та електронної ідентифікації на базі європейських Регламентів та Директив	Основний елемент побудови всіх послуг електронної юстиції, електронного врядування, електронних бізнесів та інтеграції Українського цифрового простору до цифрового простору ЄС. Для розвитку «довіри» у всіх електронних сферах уряду та бізнесу необхідний консолідований підхід держави, бізнесу та громадянського суспільства до побудови електронних довірчих послуг та електронної ідентифікації на базі європейських нормативно-правових актів	Мін'юст Державна архівна служба ДП «НАІС» Мінрегіон Державне агентство з питань електронного урядування Держспецзв'язку Мінекономрозвитку	IV квартал 2017 року	Створення передумов для значного підвищення доступності та якості послуг як державного так і приватного секторів (зокрема, зростання легкості започаткування та ведення бізнесу, реєстрації та реалізації прав тощо), інтеграція до бізнес простору ЄС
4. Розробка сучасної фінансової моделі ДП «НАІС», розробка нормативно-правових актів з метою її впровадження	Брак коштів державного бюджету України, тривалі бюрократичні процедури бюджетування та використання коштів не дозволяють оперативно реалізовувати необхідні заходи з модернізації основних засобів та програмного забезпечення Єдиних та державних реєстрів Міністерства юстиції України, не дозволяють оперативно інвестувати у розвиток ІТ технологій, підвищення рівня безпеки, захисту та збереження інформації в інформаційних	Мін'юст ДП «НАІС»	IV квартал 2017 року	Дозволить розпочати заходи для підвищення фінансової незалежності ДП «НАІС» від державного бюджету України, що, у свою чергу, дозволить значною мірою посилити інституційну спроможність, підвищити якість обслуговування споживачів – як державних органів, так і населення та бізнесу, підвищити рівень безпеки, захисту та збереження інформації в реєстрах Міністерства юстиції України

системах, розробку інноваційних технологій для запровадження нових чи удосконалення існуючих інформаційних сервісів. Запровадження (модернізація) нових технологій дасть можливість збільшити якість та спектр послуг, що призведе до збільшення кількості користувачів та дозволить зменшити з фінансове навантаження на кожного кінцевого окремого користувача. При цьому надходження до державного бюджету будуть збільшуватися

Також, у розвиток кроків 2017 року, до 2020 року планується:

- супроводження до прийняття відповідних нормативно-правових актів, зазначених у кроках 10.1, 10.3 і 10.4, створення технічних вимог до відповідного програмного та апаратного забезпечення, їх закупівля (розробка, поставка) і впровадження в експлуатацію;
- законодавче та фактичне впровадження моделі фінансування ДП «НАІС», що розподілить джерела фінансування підприємства між державним та приватним секторами з урахуванням обсягу послуг, що ними споживатимуться, та дозволить підприємству оперативніше впроваджувати нові послуги та вдосконалювати матеріально-технічну базу.

5. Формування професійного корпусу державної служби та залучення до нього громадян України

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

- *перелік ключових проблем*
- працевлаштування громадян до державних органів на умовах рівного доступу для реалізації їх конституційного права для управління державними справами;
- підвищення ефективності роботи на державній службі;
- адаптація законодавства про службу в органах місцевого самоврядування до законодавства про державну службу;
- забезпечення стабільності публічної адміністрації.
- *коли і чому вона виникла*

виникла з прийняттям Конституції України (1996 року). Статтею 38 передбачено, що громадяни мають право брати участь в управлінні державними справами, у всеукраїнському та місцевих референдумах, вільно обирати і бути обраними до органів державної влади та органів місцевого самоврядування.

обґрунтування, чому саме цей напрямок вибрано як пріоритет (які наслідки того, що проблеми досі не вирішені, і/або які наслідки будуть, якщо вони і далі не будуть вирішуватись)

Відповідно до Стратегії реформування державного управління України на 2016-2020 роки, затвердженої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 24 червня 2016 року № 474 (далі – Стратегія), Нацдержслужбу визначено відповідальною за один із напрямків цієї Стратегії, а саме «Державна служба та управління людськими ресурсами»;

Відповідно до розпорядження Кабінету Міністрів України від 01.04.2014 № 333-р «Про схвалення Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні».

Ефективна реалізація Закону, який ґрунтується на принципах належного врядування, забезпечить комплексну та всебічну реформу державної служби на центральному та місцевому рівнях шляхом її приведення до європейських стандартів, що передбачено Стратегією.

Належне впровадження Закону є необхідним для реалізації прав громадян України на державну службу та передбачене міжнародними зобов'язаннями України.

Це означатиме вирішення проблем прийняття громадян на роботу до державних органів на основі їх знань та особистих досягнень.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація – відсутні.

3. Мета, яку ми хочемо досягти в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

В середньостроковій перспективі –

- створення в Україні професійної, політично неупередженої, ефективної та заснованої на заслугах державної служби;

- запровадження ефективного місцевого самоврядування та територіальної організації влади.

До кінця 2017 року –

- створення професійного інституту державної служби;

- створення і підтримки повноцінного життєвого середовища для громадян, надання високоякісних та доступних публічних послуг, становлення інститутів прямого народовладдя, задоволення інтересів громадян в усіх сферах життєдіяльності на відповідній території, узгодження інтересів держави та територіальних громад.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року – відсутні.

5. Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Підпункти 1–4 пункту 16 Плану заходів з реалізації Стратегії реформування державного управління України на 2016–2020 роки, затвердженої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 24 червня 2016 року № 474.

Постанова Кабінету Міністрів України від 06.08.2014 № 385 «Про затвердження Державної стратегії регіонального розвитку на період до 2020 року».

6. Що уже було зроблено в попередній період

Проект Закону України «Про державну службу» розглянуто та схвалено на засіданні Кабінету Міністрів України 25 березня 2015 року, після чого винесено на розгляд Верховної Ради України (реєстр. № 2490 від 30 березня 2015 року). На пленарному засіданні Верховної Ради України 23 квітня 2015 року законопроект прийнято у першому читанні за основу.

На пленарному засіданні Верховної Ради України 10 грудня 2015 року проект нової редакції *Закону України «Про державну службу» (№ 889-VIII)* прийнято у другому читанні та в цілому і 31 грудня 2015 року підписано Президентом України (набрав чинності 01 травня 2016 року).

Після прийняття зазначеного Закону забезпечено розробку відповідних підзаконних актів. Зокрема, прийнято 21 постанову та 1 розпорядження Кабінету Міністрів України.

Нацдержслужбою забезпечено прийняття 12 наказів, необхідних для реалізації Закону.

Крім того, у Верховній Раді України зареєстровані законопроекти, розроблені Нацдержслужба, з метою приведення законів України у відповідність до нового Закону України «Про державну службу»:

- проект Закону про внесення змін до деяких законів України у зв'язку з прийняттям Закону України «Про державну службу» реєстр. № 4526 від 25 квітня 2016 року, з урахуванням положень якого профільним Комітетом Верховної Ради України розроблено новий законопроект реєстр. № 4526-д від 14 липня 2016 року;

- проект Закону про внесення змін до Податкового кодексу України (у зв'язку з прийняттям Закону України «Про державну службу») реєстр. № 4635 від 10 травня 2016 року;

- проект Закону про внесення змін до Митного кодексу України (у зв'язку з прийняттям Закону України «Про державну службу») реєстр. № 4634 від 10 травня 2016 року.

Підготовлено проект нової редакції Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування» (реєстр. № 2489), який схвалено на засіданні Кабінету Міністрів України та 23 квітня 2016 року прийнято на пленарному засіданні Верховної Ради України у першому читанні за основу.

Відповідно до Плану пріоритетних дій Уряду на 2016 рік, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 27 травня 2016 року № 418-р, Нацдержслужба здійснює супроводження проекту Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування», зокрема, шляхом участі її представників у засіданнях, нарадах та інших узгоджувальних заходах.

Нацдержслужбою, в межах компетенції, забезпечено участь у супроводі проекту Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування» у Верховній Раді України.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Неухильна реалізація Закону України «Про державну службу» державними органами та їх посадовими особами.

Сприяння прийняттю Верховною Радою України у другому читанні Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування» та забезпечити його ефективне впровадження.

8. Послідовність кроків, які планується зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Ефективна реалізація Закону України «Про державну службу»	створення в Україні професійної, політично неупередженої, ефективної та заснованої на заслугах державної служби	Нацдержслужба		
Заходи: 1) розроблення та затвердження нормативно-правових актів, необхідних для реалізації Закону України «Про державну службу»;	створення в Україні професійної, ефективної державної служби	Нацдержслужба	II квартал 2017 р.	Ефективне впровадження Закону України «Про державну службу»
2) проведення конкурсів на зайняття вакантних посад у службах управління персоналом центральних органів виконавчої влади;	підвищення рівня знань та професійної компетентності державних службовців	Нацдержслужба	I квартал 2017 р.	Створення професійного інституту державної служби
3) проведення навчання працівників служб управління персоналом з питань впровадження законодавства у сфері державної служби та впровадження єдиних стандартів і методик управління персоналом в центральних органах виконавчої влади;	підвищення рівня знань та професійної компетентності державних службовців; розвиток управління людськими ресурсами як однією із складових реформування державної служби	Нацдержслужба інші центральні органи виконавчої влади	II квартал 2017 р.	Створення професійного інституту державної служби та приведення персоналом до європейських стандартів
4) утворення та забезпечення діяльності Ради управління людськими ресурсами державної служби при Нацдержслужбі як неформального професійного об'єднання керівників підрозділів персоналом центральних органів виконавчої влади.	недостатній рівень управління людськими ресурсами	Нацдержслужба інші центральні органи виконавчої влади	II квартал 2017 р.	Забезпечення належного рівня розвитку управління людськими ресурсами
2. Прийняття та	запровадження	Нацдержслужба		

ефективна реалізація Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування»	ефективного місцевого самоврядування та територіальної організації влади

Заходи:

1) розробка та
сприяння прийняттю
Закону України «Про
службу в органах
місцевого
самоврядування»;

II квартал 2017
р.

Узгодження інтересів
держави та
територіальних
громад

6. Децентралізація**1) Створення нової територіальної основи для діяльності органів місцевого самоврядування****1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері**

Існуюча система місцевого самоврядування з урахуванням сучасного адміністративно-територіального устрою України не завжди дозволяє ефективно реалізовувати визначені законодавством повноваження, надавати якісні послуги громадянам, забезпечуючи їх доступність, сприяти сталому соціально-економічному розвитку відповідних територій. Це потребує формування самодостатньої первинної ланки місцевого самоврядування - територіальних громад, які б володіли відповідними матеріальними і фінансовими ресурсами, інфраструктурою, необхідними для ефективного виконання покладених на них завдань та функцій.

Сучасна організація системи місцевого самоврядування має такі недоліки, що істотно впливають на ефективність управлінської діяльності:

- місцевий рівень управління склався відповідно до системи адміністративно-територіального устрою України, яка була запроваджена за радянських часів в інтересах централізованого партійно-бюрократичного управління. У зв'язку з цим значна частина самоврядних територіальних одиниць (зокрема, сіл, селищ, міст районного значення) сьогодні позбавлена необхідних економічних ресурсів для здійснення визначеного законодавством місцевого самоврядування;

- із конституційним визначенням суб'єкта місцевого самоврядування - територіальної громади - не узгоджена система адміністративно-територіальних одиниць: у межах адміністративних кордонів одних населених пунктів перебувають інші населені пункти, територіальні громади яких виступають згідно з Конституцією України самостійним суб'єктом місцевого самоврядування. У зв'язку з цим виникає проблема розмежування самоврядних прав різних територіальних громад, що співіснують у межах однієї адміністративно-територіальної одиниці.

Збереження існуючої на сьогодні диспропорційності системи адміністративно-територіального устрою, як основи нераціональної територіальної організації влади (відсутність цілісної території адміністративно-територіальної одиниці базового рівня, перебування територіальної громади села, селища, міста у складі іншої територіальної громади або на території іншої адміністративно-територіальної одиниці, територіальної громади району в місті) призводить до конфлікту компетенції як між органами місцевого самоврядування, так і між органами місцевого самоврядування та місцевими органами виконавчої влади, а відтак до неналежного рівня організації регіональної та місцевої влади, малоефективного управління суспільним розвитком на відповідній території.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

Кількість адміністративно-територіальних одиниць (сільських, селищних, міських рад), які об'єдналися у спроможні територіальні громади станом на 2015 рік	Кількість адміністративно-територіальних одиниць (сільських, селищних, міських рад), які об'єдналися у спроможні територіальні громади станом на 2016 рік
784 (7%)	1735 (17%)

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Сприяння утворенню спроможних територіальних громад та підтримка їх розвитку.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Кількість адміністративно-територіальних одиниць (сільських, селищних, міських рад), які об'єдналися у спроможні територіальні громади	Кількість адміністративно-територіальних одиниць (сільських, селищних, міських рад), які об'єдналися у спроможні територіальні

станом на 2017 рік	громади (середньострокова перспектива)
50%	100%

5. Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Пріоритет «Створення нової територіальної основи для діяльності органів місцевого самоврядування» передбачено Концепцією реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні, затвердженою розпорядженням Кабінету Міністрів України від 1 квітня 2014 р. № 333.

Пункту 5 розділу 3 Стратегії сталого розвитку «Україна – 2020», затверджена Указом Президента України від 12 січня 2015 року № 5/2015.

6. Що уже було зроблено в попередній період

Менше ніж за два роки утворено 367 добровільно об'єднаних територіальних громад (далі – ОТГ) відповідно до Закону України «Про добровільне об'єднання територіальних громад», в які об'єдналося близько 2-х тисяч сільських, селищних, міських рад. З них: 159 ОТГ у 2015 році, у яких відбулися перші місцеві вибори та 208 ОТГ у 2016 році

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Проблему передбачається розв'язати шляхом:

– утворення обґрунтованої територіальної основи для діяльності органів місцевого самоврядування, здатної забезпечити доступність та якість адміністративних та публічних послуг, що надаються цим органом;

– створення належних матеріальних, фінансових та організаційних умов для забезпечення здійснення органами місцевого самоврядування власних і делегованих повноважень.

8. Послідовність кроків, які плануються зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
<i>Формування та підтримка створення спроможних територіальних громад</i>				
1. Методичне забезпечення добровільного об'єднання територіальних громад та сприяння облдержадміністраціям і регіональним Центрам сприяння розвитку місцевого самоврядування в організаційній підтримці процесу добровільного об'єднання територіальних громад відповідно до Закону України «Про добровільне об'єднання територіальних громад»	Необхідність підвищення спроможності територіальних громад шляхом їх добровільного об'єднання з дотриманням положень Закону України «Про добровільне об'єднання територіальних громад» та Методики	Мінрегіон, облдержадміністрації	Протягом року	Активізація процесу формування спроможних територіальних громад
2. Розроблення проєктів перспективних планів формування територій громад, згідно з Методикою, затвердженою постановою Кабінету Міністрів України від 08.04.2015 № 214 та з урахуванням динаміки	Необхідність формування соціально-економічно обґрунтованих перспективних планів розвитку спроможних територій громад	Облдержадміністрації, Мінрегіон	Протягом року	Формування спроможних територіальних громад

процесу добровільного об'єднання територіальних громад областей. Оперативне подання їх на розгляд Кабінету Міністрів України після схвалення сесіями обласних рад				
3. Удосконалення порядку використання субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на формування інфраструктури об'єднаних територіальних громад.	Необхідність удосконалення механізму розподілу державної фінансової підтримки об'єднаних територіальних громад	Мінрегіон, Мінекономрозвитку Мінфін, Мін'юст за участю всеукраїнських асоціацій органів місцевого самоврядування	I квартал	Формування сучасної мережі інфраструктури об'єднаних територіальних громад
4. Надання організаційно-методичної допомоги об'єднаним територіальним громадам в розробленні та реалізації проектів розвитку їх інфраструктури шляхом підвищення якості проектного менеджменту в об'єднаних територіальних громадах	Необхідність підвищення якості підготовки проектів розвитку інфраструктури об'єднаних територіальних громад та фахової підготовки відповідних проектних заявок	Мінрегіон облдержадміністрації	Протягом року	Визначення на конкурсних засадах проектів розвитку інфраструктури ОТГ на підставі відповідних проектних заявок
5. Розроблення типових моделей організації єдиного освітнього, культурного, фізкультурно-спортивного та соціального простору в різних видах адміністративно-територіальних одиниць базового рівня.	Необхідність розроблення типових моделей організації єдиного освітнього, культурного, фізкультурно-спортивного та соціального простору в різних видах адміністративно-територіальних одиниць базового рівня для визначення потреби у типовій інфраструктурі та необхідних ресурсах для забезпечення виконання органами місцевого самоврядування своїх повноважень	Мінрегіон МОН Мінкультури Мінмолодьспорту Мінсоцполітики МОЗ	III квартал	Формування належної інфраструктури, що забезпечить можливість підвищення якості надання публічних послуг жителям територіальних громад
6. Розбудова мережі центрів надання адміністративних послуг, у тому числі у об'єднаних	Необхідність забезпечення доступності до адміністративних послуг	Мінекономрозвитку Мінрегіон Мінфін районні державні адміністрації,	Протягом року	Підвищення якості надання адміністративних послуг та наближення їх до споживача

територіальних громадах		органи місцевого самоврядування (за згодою)		
7. Удосконалення законодавства щодо інституту старост	Необхідність уточнення статусу старости, просторових меж його діяльності, кола повноважень, підстав, порядку виборів, дострокового припинення повноважень, гарантій діяльності	Мінрегіон за участю всеукраїнських асоціацій органів місцевого самоврядування	III квартал	Конкретизує статус старости, просторові межі його діяльності, коло повноважень
8. Оптимізація структури та граничної чисельності працівників райдержадміністрацій з урахуванням утворення об'єднаних територіальних громад, територія яких повністю або більше половини охоплює територію району	Втрата реальної можливості виконання повного обсягу повноважень у зв'язку з набуттям цих повноважень об'єднаними територіальними громадами.	Мінрегіон за участю всеукраїнських асоціацій органів місцевого самоврядування	III квартал	Конкретизує обсяг повноважень, структури та чисельності райдержадміністрацій
9. Підготовка пропозицій щодо шляхів забезпечення виконання районними радами визначених законом повноважень, де утворено об'єднані територіальні громади, територія яких повністю або більше половини охоплює територію району	Втрата реальної можливості виконання повного обсягу повноважень у зв'язку з набуттям цих повноважень об'єднаними територіальними громадами	Мінрегіон за участю всеукраїнських асоціацій органів місцевого самоврядування	III квартал	Конкретизує обсяг повноважень районних рад
10. Внесення змін до Закону України «Про співробітництво територіальних громад», інших законів в частині утворення та функціонування агломерацій територіальних громад	Активізація процесу кооперації організаційних та фінансових можливостей територіальних громад у вирішенні спільних інтересів місцевого значення, зокрема, в агломераціях територіальних громад	Мінрегіон облдержадміністрації	Протягом року	Створення ефективних механізмів використання організаційних та фінансових ресурсів для вирішення питань місцевого значення
11. Кадрове забезпечення процесу децентралізації шляхом прийняття та реалізації Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування»	Необхідність підвищення ефективності роботи працівників органів місцевого самоврядування	Нацдержслужба	Протягом року	Прихід на роботу кваліфікованих кадрів, їх передведення з органів державної влади у разі передачі функцій

2) Розподіл повноважень між органами місцевого самоврядування та органами виконавчої влади (секторальна децентралізація)

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

Система місцевого самоврядування на сьогодні не задовольняє потреб суспільства. Функціонування органів місцевого самоврядування у більшості територіальних громад не забезпечує створення та підтримку сприятливого життєвого середовища, необхідного для всебічного розвитку людини, її самореалізації, захисту її прав, надання населенню органами місцевого самоврядування, утвореними ними установами та організаціями високоякісних і доступних адміністративних, соціальних та інших послуг на відповідних територіях (далі - публічні послуги).

Доступність та належна якість публічних послуг має бути забезпечена шляхом оптимального розподілу повноважень між органами місцевого самоврядування та органами виконавчої влади на різних рівнях адміністративно-територіального устрою за принципами субсидіарності та децентралізації.

Крім того, потребує законодавчого врегулювання питання обов'язковості прийняття органами місцевого самоврядування статутів територіальних громад, регламентації в них участі членів територіальних громад у здійсненні місцевого самоврядування, взаємовідносин органів місцевого самоврядування та їх посадових осіб з інститутами громадянського суспільства, статусу органів самоорганізації населення.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

Досягнення оптимального розподілу повноважень між органами місцевого самоврядування та органами виконавчої влади. Органам місцевого самоврядування надаються повноваження відповідно до їх кадрового, фінансового, інфраструктурного потенціалу та ресурсів.

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Формування ефективного місцевого самоврядування та територіальної організації влади для створення і підтримки повноцінного життєвого середовища для громадян, надання високоякісних та доступних публічних послуг. Зміцнення правової основи місцевого самоврядування щодо визначення предмету статуту територіальної громади.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Одержання органами місцевого самоврядування повноважень у відповідних сферах за принципами субсидіарності та децентралізації.

5. Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Пріоритет «Створення нової територіальної основи для діяльності органів місцевого самоврядування» передбачено Концепцією реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні, затвердженою розпорядженням Кабінету Міністрів України від 1 квітня 2014 р. № 333.

Пункту 5 розділу 3 Стратегії сталого розвитку «Україна – 2020», затверджена Указом Президента України від 12 січня 2015 р. № 5/2015.

6. Що уже було зроблено в попередній період

Законом України щодо децентралізації повноважень у сфері архітектурно-будівельного контролю та удосконалення містобудівного законодавства, розширено повноваження у сфері архітектурно-будівельного контролю з видачі та прийняття документів, що дають право на виконання підготовчих та будівельних робіт, прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів, передані органам місцевого самоврядування, які можуть забезпечуватися через ЦНАП.

Внесено зміни до Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності», відповідно до яких з 04.10.2015 ліквідовано дозвільні центри, як окрему складову центрів надання адміністративних послуг, та передбачено видачу документів дозвільного характеру через адміністраторів центрів надання адміністративних послуг ЦНАП.

Прийнято низку законів щодо розширення повноважень органів місцевого самоврядування та оптимізації надання адміністративних послуг через ЦНАПи, а саме: реєстрації та зняття з реєстрації місця проживання фізичних осіб у межах відповідної адміністративно-територіальної одиниці; державної реєстрації юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців, державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень; надання відомостей з Державного земельного кадастру тощо.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Проблему передбачається розв'язати шляхом:

– розмежування повноважень у системі органів місцевого самоврядування та органів виконавчої влади на місцях за принципом субсидіарності;

- розмежування повноважень між місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування на засадах децентралізації влади;
- недопущення дублювання повноважень, функцій і завдань органів місцевого самоврядування та органів виконавчої влади на місцях;
- запровадження механізмів державного контролю за законністю рішень органів місцевого самоврядування та якістю надання населенню адміністративних та соціальних послуг;
- максимального залучення населення до прийняття управлінських рішень, сприяння розвитку форм демократії участі на місцях.

8. Послідовність кроків, які планується зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Аналіз законодавства України щодо повноважень органів державної влади у відповідних сферах	Необхідність визначення повноважень органів виконавчої влади, які доцільно було б передати органам місцевого самоврядування	Міністерства інші центральні органи виконавчої влади	II квартал	Визначення повноважень органів виконавчої влади, які доцільно було б передати органам місцевого самоврядування
2. Розроблення проектів нормативно-правових актів щодо передачі повноважень від органів виконавчої влади органам місцевого самоврядування, що можуть ефективніше реалізовуватися на місцевому рівні	Необхідність впровадження секторальної децентралізації.	Міністерства та інші центральні органи виконавчої влади	Протягом року	Розширення повноважень органів місцевого самоврядування шляхом передачі їм окремих повноважень органів виконавчої влади.
3. Активізація процесу децентралізації повноважень у сфері державного архітектурно-будівельного контролю та надання на постійній основі організаційно-методичної допомоги органам місцевого самоврядування з отримання та подальшої реалізації повноважень у сфері державного архітектурно-будівельного контролю	Реалізація прийнятих нормативно-правових актів щодо децентралізації повноважень у сфері державного архітектурно-будівельного контролю.	Мінрегіон Держархбудінспекція	Протягом року	Забезпечення реалізації відповідними органами місцевого самоврядування повноважень Держархбудінспекції та вироблення єдиного механізму функціонування органів Держархбудконтролю
4. Удосконалення законодавства щодо вирішення питань схем планування і забудови території, зокрема в об'єднаних територіальних громадах, (надання дозволів на будівництво, прийняття в експлуатацію будівель в тому числі	Необхідність удосконалення законодавства з питань схем планування та забудови території, як в межах так і за межами населених пунктів	Мінрегіон Держархбудінспекція Мінагрополітики Держгеокадастр	III квартал	Удосконалення містобудівного планування, просторового розвитку та якості забудови території громад та інших адміністративно-територіальних утворень

за межами населених пунктів)

5. На законодавчому рівні вирішення питання розширення повноважень органів місцевого самоврядування з управління земельними ресурсами за межами населених пунктів та посилення державного контролю за використанням і охороною земель об'єднаних територіальних громад	Необхідність розширення повноважень органів місцевого самоврядування з управління земельними ресурсами та посилення державного контролю за використанням і охороною земель.	Мінагрополітики Мінрегіон Держгеокадастр Мінекономрозвитку Мінфін Мін'юст інші центральні органи виконавчої влади за участю всеукраїнських асоціацій органів місцевого самоврядування	II квартал	Розширення повноважень органів місцевого самоврядування з управління земельними ресурсами, збільшення ресурсної бази місцевих бюджетів
6. Врегулювати питання розподілу медичної субвенції між первинною та вторинною ланками медичної допомоги	Необхідність врегулювання питання фінансування закладів охорони здоров'я, які надають медичні послуги на первинному та вторинному рівнях медичної допомоги	МОЗ Мінфін Мінрегіон обласні держадміністрації	I квартал	Вирішення проблемних питань розподілу медичної субвенції
7. Затвердження в описовому та вартісному вигляді соціальних нормативів за кожним із делегованих державою органам місцевого самоврядування повноважень у розрахунку на середньостатистичну адміністративно-територіальну одиницю, визначивши мінімальне і максимальне значення таких нормативів з урахуванням обсягів фінансових ресурсів	Передбачення у державному бюджеті коштів на забезпечення якісних послуг у відповідній сфері незалежно від місця проживання споживача таких послуг	Мінрегіон МОН МОЗ Мінфін інші центральні органи виконавчої влади (відповідно до компетенції) за участю всеукраїнських асоціацій органів місцевого самоврядування	II квартал	Підвищення якості надання послуг у відповідних сферах
8. Вирішення питань щодо надання послуг з вчинення нотаріальних дій та державної реєстрації актів цивільного стану старостами або іншим посадовими особами органів місцевого самоврядування об'єднаних територіальних громад	Необхідність законодавчого врегулювання надання відповідних адміністративних послуг органами місцевого самоврядування	Мінрегіон Мін'юст	II квартал	Наближення надання адміністративних послуг до споживача
9. Законодавче врегулювання питання спрямування коштів за надання адміністративних	Нераціональний розподіл коштів за надання адміністративних послуг між	Мінфін Мінекономрозвитку Мін'юст	III квартал	Збільшення ресурсної бази місцевих бюджетів за рахунок надходжень за надання адміністративних

послуг (надання інформації з реєстрів та прирівняні дії), що надаються органами місцевого самоврядування, до місцевих бюджетів за місцем надання таких послуг	державним і місцевими бюджетами.			послуг самоокупність центрів надання адміністративних послуг
10. Передача об'єктів спільної комунальної власності, які розташовані на території об'єднаної територіальної громади у власність такої об'єднаної територіальної громади відповідно до видаткових повноважень	Забезпечення виконання положень Бюджетного кодексу України	Облдержадміністрації	Протягом року	Формування належної інфраструктури об'єднаних територіальних громад відповідно до видаткових повноважень
11. Сприяння підвищенню якості освіти в об'єднаних територіальних громадах шляхом оптимізації мережі та забезпечення формування опорних шкіл	Необхідність підвищення якості надання освіти в об'єднаних територіальних громадах	МОН Мінрегіон облдержадміністрації за участю всеукраїнських асоціацій органів місцевого самоврядування	Протягом року	Підвищення якості надання освіти в об'єднаних територіальних громадах
12. Розроблення навчальних програм для посадових осіб місцевого самоврядування, депутатів місцевих рад, зокрема з питань ефективного управління, зміцнення матеріальної та фінансової основи місцевого самоврядування	Необхідність підвищення кваліфікації посадових осіб місцевого самоврядування, депутатів місцевих рад	Нацдержслужба Мінрегіон МОН Мінфін Мінекономрозвитку Мін'юст інші заінтересовані центральні та місцеві органи виконавчої влади за участю всеукраїнських асоціацій органів місцевого самоврядування, Національної академії державного управління при Президентові України	Протягом року	Підвищення ефективності прийняття управлінських рішень посадовими особами місцевого самоврядування, депутатським корпусом місцевих рад

7. Запровадження середньострокового бюджетного планування

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

Діюча система прогнозування державного бюджету на два наступні за плановим роки не забезпечує послідовність та передбачуваність бюджетної політики.

Затвердження лімітів видатків для головних розпорядників на три роки у складі Бюджетної декларації на середньостроковий період, передусім, вимагатиме політичної волі Парламенту та його консолідації.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

Показники дефіциту державного бюджету на 2015 були такі: план – 4,1 відсотка валового внутрішнього продукту, факт – 2,3 відсотка валового внутрішнього продукту. Цільовий показник дефіциту державного бюджету на 2016 рік – 3,7 відсотка ВВП.

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Забезпечення фінансової стабільності за рахунок більш послідовної та передбачуваної бюджетної політики в середньостроковій перспективі, посилення бюджетної дисципліни, підвищення ефективності планування бюджетних видатків.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Утримання дефіциту державного бюджету у 2017 році на рівні 3 відсотка валового внутрішнього продукту.

Утримання у середньостроковій перспективі дефіциту державного бюджету у 2018 році – 2,5 відсотка валового внутрішнього продукту, у 2019 році – 2,3 відсотка валового внутрішнього продукту.

5. Відповідність пріоритету Програми діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію.

Запровадження середньострокового бюджетного планування визначено:

- Угодою про Коаліцію депутатських фракцій «Європейська Україна» у Верховній Раді України восьмого скликання (пункт 2.6 «Реформа публічних фінансів» п.п. 2.6.1);
- Програмою діяльності Кабінету Міністрів України (абзац 1 розділу VIII «Забезпечення прискореного економічного розвитку»);
- Меморандумом про економічну та фінансову політику від 27.02.2015 (Програма співпраці з МВФ);
- «Проектом операційних висновків за результатами другого засідання Комітету асоціації Україна – ЄС (5-6 липня 2016 р. м. Київ)»

6. Що уже було зроблено в попередній період

На шляху до реалізації реформи Мінфіном у 2015 році:

- впроваджено елементи стратегічного планування до бюджетних документів: бюджетні програми та їх результативні показники підпорядковано стратегічним цілям ГРК.
 - створено умови для забезпечення стабільності та передбачуваності річного бюджету: внесені зміни до статті 52 Бюджетного кодексу щодо встановлення правил внесення змін до державного бюджету протягом року.
- за перший рік роботи Уряду:
- У 2016 році вперше включено до проекту Основних напрямів бюджетної політики на 2017 рік основні бюджетні параметри – індикативні прогностичні показники та завдання Державного бюджету України на 2018—2019 роки.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Зміни у підході до розробки проекту бюджету полягають в тому, що річний бюджет стає складовою частиною щорічно оновлюваного та зміщуваного на один рік вперед трирічного бюджетного плану.

Цільові показники бюджетної політики та середньострокові ліміти видатків (на кожний рік трирічного періоду) вже навесні затверджуватимуться у складі Бюджетної декларації на середньостроковий період (Основні напрями бюджетної політики).

Виконання бюджету з помірним дефіцитом та чітке дотримання встановленого бюджетною декларацією загального ліміту видатків - цільових показників - знижує фінансові ризики та забезпечуватиме дотримання фінансової стабільності.

Бюджетна декларація визначатиме конкретні пріоритети і завдання головних розпорядників бюджетних коштів, які плануються реалізувати у середньостроковій перспективі.

Враховуючи зміни усталеної практики бюджетного процесу буде посилена аналітична складова матеріалів, які подаються Кабінетом Міністрів до Верховної Ради України разом з проектом Бюджетної декларації на середньостроковий період та проектом закону про державний бюджет.

8. Послідовність кроків, які плануються зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Розроблення	Забезпечення	Мінфін	II квартал 2017	Підвищення

основних напрямів бюджетної політики /бюджетної декларації (затвердження у її складі загальних лімітів та лімітів видатків за ГРК)	послідовної та передбачуваної бюджетної політики в середньостроковій перспективі	ЦОВВ	року	ефективності планування бюджетних видатків та визначення середньо-строкових пріоритетів державної політики
2. Удосконалення системи результативних показників	Запровадження повноцінної системи планування і оцінювання виконання державного бюджету за результатами, зокрема результативних показників ефективності надання державних послуг	Мінфін ГРК	IV квартал 2017 року	Удосконалення програмно-цільового методу
3. Розроблення змін до Бюджетного кодексу	Перехід від річного до середньо-строкового бюджетного планування потребує внесення змін до чинного бюджетного законодавства	Мінфін Мін'юст	IV квартал 2017 року	Забезпечення посилення бюджетної дисципліни

8. Нова кліматична політика

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

недостатня законодавча та нормативно-правова урегульованість основних засад державної політики у сфері зміни клімату та захисту озонового шару;

недостатньо чіткий розподіл функцій, низький рівень координації дій та інституційної спроможності органів державної влади щодо планування і реалізації дій у сфері зміни клімату та захисту озонового шару;

неузгодженість політики у сфері зміни клімату та захисту озонового шару з законодавчими та іншими нормативно-правовими актами в інших соціально-економічних сферах;

недостатність фінансових ресурсів;

відсутність системного підходу до створення наукового підґрунтя діяльності у сфері зміни клімату та захисту озонового шару;

недостатня обізнаність громадянського суспільства та органів державної влади з усіх аспектів проблеми зміни клімату, захисту озонового шару та низьковуглецевого розвитку держави, використання озонобезпечних технологій;

реінтеграції постраждалої території зони відчуження, зокрема, шляхом створення об'єктів з вироблення електроенергії з альтернативних джерел.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

Нормативно-правова база для забезпечення реалізації державної політики у сфері зміни клімату знаходиться у стадії розроблення, а у сфері захисту озонового шару потребує суттєвого доопрацювання.

Цільові порогові значення за фактом.

Досягнення цільових показників щодо скорочення викидів парникових газів відповідно до зобов'язань України в рамках Кіотського протоколу та Паризької угоди.

Чорнобильська АЕС вже не функціонує як генеруючий об'єкт, але її встановлена потужність була 4 ГВт. Були створені відкриті розподільні пристрої, лінії електропередач, трансформаторні підстанції, вся мережева інфраструктура. Це господарство існує й досі, хоча не все перебуває у робочому стані, в якому воно було під час функціонування станції. Проте значна частина цієї інфраструктури працює навіть зараз, і певні перетоки електроенергії йдуть через наявні відкриті розподільні пристрої і лінії електропередач.

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року
 зміцнення інституційної спроможності щодо формування і забезпечення реалізації державної політики в сфері зміни клімату та захисту озонового шару;
 запобігання зміні клімату шляхом скорочення антропогенних викидів і збільшення абсорбції парникових газів та забезпечення поступового переходу до низьковуглецевого розвитку держави;
 запобігання руйнуванню озонового шару шляхом скорочення викидів озоноруйнівних речовин та перехід до використання альтернативних озонобезпечних холодагентів;
 адаптація до зміни клімату, підвищення опірності та зниження ризиків, пов'язаних зі зміною клімату.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Закон України «Про охорону озонового шару»;
 Закон України «Про систему моніторингу, звітності та верифікації викидів парникових газів»;
 Стратегія низьковуглецевого розвитку до 2030 року;
 Стратегія адаптації до зміни клімату до 2030 року;
 реалізація проектів, спрямованих на скорочення викидів парникових та озоноруйнівних газів (наприклад, сонячна електростанція в Чорнобильській ЗВ);
 отримати досвід використання сонячної енергії на радіоактивно забруднених землях;
 залучення інвестицій та розвиток альтернативної (сонячної) енергетики в зоні відчуження;
 встановити потужність сонячних електростанцій близько 20 МВт.

5. Відповідність пріоритету Програми діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Рамкова конвенція ООН про зміну клімату;
 Кіотський протокол;
 Паризька угода;
 Віденська конвенція ООН про збереження озонового шару;
 Монреальський протокол;
 Угода про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами в частині зміни клімату та захисту озонового шару.

6. Що уже було зроблено в попередній період

прийнято розпорядження Кабінету Міністрів України від 16 вересня 2015 р. № 980. «Про схвалення Очікуваного національно-визначеного внеску України до проекту нової глобальної кліматичної угоди»;
 ратифіковано Паризьку угоду;
 розроблено проект Концепції реалізації державної політики у сфері зміни клімату на період до 2030 року;
 розроблено проект Закону України «Про охорону озонового шару»;
 впроваджуються проекти, спрямовані на скорочення викидів парникових та озоноруйнівних газів (Комплексна модернізація вагонів типу «Е» та його модифікації з впровадженням асинхронного тягового приводу на КП «Київський метрополітен», Технічне переоснащення (заміна рухомого складу існуючих патрульних автомобілів у МВС України автомобілями з гібридною силовою установкою);
 прийнято Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо врегулювання окремих питань правового режиму території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи», який створив механізм передачі земель зони відчуження у користування».

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

погодження проекту Закону України «Про охорону озонового шару»;
 розроблення та погодження проекту Закону України «Про систему моніторингу, звітності та верифікації викидів парникових газів»;
 схвалення Кабінетом Міністрів України погодженого заінтересованими центральними органами виконавчої влади проекту Концепції реалізації державної політики у сфері зміни клімату на період до 2030 року;
 визначення завдань щодо розробки середньострокових стратегій низьковуглецевого розвитку та адаптації до зміни клімату.

8. Послідовність кроків, які плануються зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)

1. Погодження Закону України «Про охорону озонowego шару»	Мінприроди	II квартал	Забезпечить виконання міжнародних зобов'язань, взятих Україною після набрання чинності Монреальського протоколу про речовини, що руйнують озонний шар в частині: поступового скорочення та в подальшому припинення споживання цих речовин; встановлення повного контролю за імпортом, експортом, обігом цих речовин та товарів, що їх містять; запровадження ліцензування та квотування експорту та імпорту озоноруйнівних речовин та товарів, що їх містять; зосередження всіх функцій щодо контролю імпорту, експорту, споживання, утилізації в єдиному органі державної влади; впровадження системи підвищення кваліфікації та сертифікації персоналу, що працює з холодагентами. Імплементация положень Регламенту (ЄС) № 2037/2000 про речовини, що руйнують озонний шар, зі змінами та доповненнями
2. Розроблення та погодження Закону України «Про систему моніторингу, звітності та верифікації викидів парникових газів»	Мінприроди	III квартал	Впровадження системи МЗВ відповідає положенням Угоди, визначеним Додатком ХХХ до Глави 6 «Довкілля» Розділу V «Економічне та секторальне співробітництво» та забезпечить подальше успішне виконання Україною відповідних

3. Розроблення та погодження стратегії низьковуглецевого розвитку до 2030 року	Відповідно до параграфу 19 статті 4 Паризької угоди	Мінприроди Міненерговугілля Мінекономрозвитку Мінінфраструктури Держенергоефективності	IV квартал	зобов'язань. Крім того, створить підґрунтя для впровадження ринкових інструментів зі скорочення викидів парникових газів Дозволить забезпечити досягнення у 2030 році очікуваного національно визначеного внеску, який не перевищуватиме 60 відсотків рівня базового 1990 року, а також перегляд рівня його амбітності з урахуванням показників соціально-економічного розвитку держави Визначення основних стратегічних завдань державної екологічної політики, що базуються, перш за все, на виявлених кореневих причинах екологічних проблем України та фінансовій спроможності країни до їх вирішення
4. Розроблення та подання Кабінетові проекту Закону України «Про Основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2020 року»		Мінприроди	II квартал	

9. Збереження природної спадщини

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

наближення національного природоохоронного законодавства до європейських стандартів, а саме: до Директиви № 2009/147/ЄС про захист диких птахів та Директиви № 92/43/ЄС про збереження природного середовища існування, дикої флори та фауни, зі змінами і доповненнями, внесеними Директивами № 97/62/ЄС, №2006/105/ЄС та Регламентом ЄС № 1882/2003;

збільшення активності та відповідальності місцевих органів влади та населення за розвиток мережі територій та об'єктів природно-заповідного фонду (далі – ПЗФ) та збереження природи; розвиток малого бізнесу, пов'язаного із збереженням та сталим використанням природних ресурсів.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

На сьогодні лише близько 60% видів рослин і тварин, що потребують суворої охорони за директивами ЄС, внесені до Червоної книги України. Рідкісні та зникаючі в Європі природні оселища в Україні не підлягають спеціальному збереженню.

Площа територій та об'єктів ПЗФ на цей час складає близько 6,3 % від території держави, тоді як у більшості країн ЄС площа природоохоронних територій перевищує/становить 15-30%.

У Фінляндії 35 національних парків та 10 інших природоохоронних територій щороку отримують 70 млн. € за рахунок туристів. 1 € інвестицій повертається 20 €. Франція оцінила, що прибуток від NATURA 2000 (європейської мережі природоохоронних територій) в рік складає 142 € на гектар, або в 7 разів більше ніж затрати.

За рахунок відвідувачів NATURA 2000 підтримується до 2 млн. робочих місць.

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Метою реалізацій пріоритету у 2017 році є:

розроблення та прийняття нормативно-правових актів для запровадження європейських принципів збереження, невиснажливого використання та відтворення біорізноманіття в природоохоронній сфері,

створення ефективної системи збереження рідкісних та зникаючих в Європі видів рослин і тварин та природних оселищ, впровадження системи моніторингу за збереженням зникаючих та рідкісних в Європі видів та оселищ;

формування мережі природоохоронних територій згідно з Державною стратегією регіонального розвитку на період до 2020 року та міжнародними зобов'язаннями в рамках виконання Конвенції про охорону дикої флори і фауни та природних середовищ існування в Європі (Бернська конвенція) та Конвенції про водно-болотні угіддя, що мають міжнародне значення, головним чином як середовище існування водоплавних птахів (Рамсарська конвенція).

Метою реалізацій пріоритету в середньостроковій перспективі є:
 продовження формування мережі природоохоронних територій;
 створення умов для розвитку малого бізнесу, пов'язаного із збереженням та сталим використанням природних ресурсів.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

До кінця 2017 року буде:

створено/розширено не менше 5 територій та об'єктів природно-заповідного фонду України, зокрема розширено 3 національні природні парки в Карпатському регіоні, створено національний природний парк «Дніпровсько-Тетерівський»;

завершено створення бази даних щодо потенційних територій особливого природоохоронного значення Смарагдової мережі Європи (аналог мережі NATURA 2000);

створено транскордонний українсько-польський біосферний резерват в регіоні Розточчя;

внесено зміни до природоохоронного законодавства України;

взяті під охорону рідкісні в Європі природні оселища;

впроваджена система моніторингу за збереженням зникаючих та рідкісних в Європі видів та оселищ;

запроваджено пілотні проекти із розвитку малого бізнесу, пов'язаного із збереженням та «зеленим» використанням природних ресурсів.

До кінця 2020 року буде:

створено мережу природоохоронних територій на площі 15% території України;

впроваджено механізм розвитку малого бізнесу, пов'язаного із збереженням та сталим використанням природних ресурсів.

5. Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Пріоритет є невід'ємною частиною виконання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом.

Пріоритет пропонується на виконання Закону України «Про Основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2020 року» та Державної стратегії регіонального розвитку на період до 2020 року у частині заповідання цінних природних комплексів та об'єктів до середньоевропейського рівня та виконання зобов'язань в рамках Конвенції про охорону дикої флори і фауни та природних середовищ існування в Європі та Конвенції про водно-болотні угіддя, що мають міжнародне значення, головним чином як середовище існування водоплавних птахів.

6. Що уже було зроблено в попередній період

За 2014-2016 роки з метою реалізації директив ЄС розпорядженням Кабінету Міністрів України від 14.05.2015 № 475-р «Про схвалення розробленого Міністерством екології та природних ресурсів плану імплементації деяких актів законодавства ЄС» затверджено плани імплементації директив про захист диких птахів та про збереження природних оселищ та інших видів тварин і рослин. За підтримки проекту Європейського Союзу «Підтримка України в апроксимації законодавства ЄС у сфері навколишнього середовища» організовано і проведено 4 семінари для представників установ природно-заповідного фонду та обласних державних адміністрацій.

Відсоток територій та об'єктів ПЗФ збільшився з 6,08% до 6,7%, зокрема створено національний природний парк «Нижньодніпровський» площею 80,1 тис. га та Чорнобильський радіаційно-екологічний біосферний заповідник площею 226,9 тис. га; визначено 271 потенційний об'єкт Смарагдової мережі Європи; у Список водно-болотних угідь міжнародного значення включені 33 українські водно-болотні угіддя.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Для реалізації пріоритету планується:

підготувати окремий проект Закону України про збереження природних оселищ та видів природної флори і фауни, зникаючих та рідкісних в Європі і відповідно, запропонувати зміни до іншого природоохоронного законодавства;

завершити внесення змін до Закону України «Про природно-заповідний фонд України» у частині передачі повноважень щодо формування мережі територій та об'єктів ПЗФ до обласних державних адміністрацій;

співпрацювати з облдержадміністраціями щодо виконання Державної стратегії регіонального розвитку на період до 2020 року, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 06.08.2014 № 385, та міжнародних зобов'язань України;

Розробити базу даних щодо потенційних територій особливого природоохоронного значення Смарагдової мережі Європи та впровадити систему моніторингу за збереженням зникаючих та рідкісних в Європі видів та оселищ;

запровадити пілотні проекти із розвитку малого бізнесу, пов'язаного із збереженням та сталим використанням природних ресурсів, і впровадження цієї практики на державному рівні.

8. Послідовність кроків, які плануються зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Розроблення та погодження законопроекту про збереження природних оселищ та видів природної флори і фауни, зникаючих та рідкісних в Європі	-	Мінприроди Мінагрополітики Держлісагентство Держрибагентство НАНУ НААН	IV квартал	Впроваджено європейський підхід до збереження природи
2. Розроблення та погодження проектів створення/розширення територій та об'єктів ПЗФ	-	Мінприроди ОДА	постійно	Взяття під охоронну цінних природних комплексів та об'єктів, які є національним надбанням України шляхом заповідання
3. Розроблення баз даних щодо потенційних об'єктів Смарагдової мережі	-	Мінприроди	протягом року	Створення основи для моніторингу та управління об'єктами Смарагдової мережі
4. Супровід проекту Закону України "Про внесення змін до Закону України "Про природно-заповідний фонд України" (реєстр. № 4551)	-	Мінприроди	I—II квартали	Місцеві органи виконавчої влади будуть мати повноваження щодо управління охороною та використанням ПЗФ

10. Належне екологічне врядування

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

На сьогодні система організації державного контролю за додержанням природоохоронного законодавства недосконала: високий рівень корупції, застаріла матеріально-технічна база, непрозора система прийняття рішень щодо порушників законодавства, відсутня адекватна система відповідальності суб'єктів за порушення законодавства, відсутні єдині електронні реєстри природних ресурсів та неналежний рівень інформаційного обміну і, як наслідок, практично повна недієздатність Держекоінспекції в реалізації своїх повноважень.

Має місце розпорошення та дублювання наглядових (контрольних) функцій держави між органами виконавчої влади, відсутність єдиного підходу до здійснення наглядових та контрольних функцій.

Державний нагляд (контроль) у природоохоронній сфері наразі здійснюють 7 органів виконавчої влади - Держекоінспекція, Держгеонадра, Держлісагентство, Держсільгоспінспекція, Держрибагентство, Держпродспоживслужба, Укртрансбезпека.

Яскравим прикладом контролю «семи няньок» є ситуація, що склалась з незаконним добуванням бурштину. Контроль у цій сфері здійснюють одночасно три органи: Держекоінспекція, Держлісагенство та Держгеонадра, що по факту призвело до повної безконтрольності ситуації з боку держави в трьох регіонах України.

Відповідно до ст. 10 Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища», гарантією екологічних прав громадян є здійснення державного та громадського контролю за додержанням законодавства про охорону навколишнього природного середовища. Однією з форм громадського контролю в цій сфері є контроль, що здійснюється громадськими інспекторами з охорони довкілля.

Фактично вимушені констатувати про повну деградацію системи і суті громадського екологічного контролю. Персональний склад громадських інспекторів з охорони навколишнього природного середовища в основному «формується» керівниками підрозділів Держекоінспекції і, як правило, з «наближених» та «підручних» осіб, нерідко з багатою браконьєрською «біографією». Епізодична участь громадських інспекторів у заходах контролю Держекоінспекції красномовно говорять про те, що ні громадські організації, ні органи місцевого самоврядування фактично не впливають на формування персонального складу громадських інспекторів.

Побудова дієвої системи нагляду за дотриманням природоохоронного законодавства з урахуванням найкращих практик організації функціонування аналогічних інституцій у країнах ЄС, зосередження наглядово-контрольних функцій в природоохоронній сфері в єдиному органі та розроблення законодавчої бази, дозволить Держекоінспекції оперативно здійснювати перевірки.

Фактичний стан державного управління в сфері охорони довкілля не забезпечує повноцінного доступу громадян України до інформації про стан навколишнього природного середовища та наявних екологічних ризиків для безпечної життєдіяльності.

Існуюча система управління охорони довкілля формується навколо окремих її галузей (охорона атмосферного повітря, поводження з відходами, охорона та раціональне використання водних ресурсів, надрокористування тощо) та поміж різними органами виконавчої влади, зокрема:

дозвільна система здебільшого належить до компетенції обласних державних адміністрацій;

ліцензійна система та окремі дозволи – до компетенції Мінприроди;

за звітність відповідають органи статистики;

контроль за дотриманням екологічного законодавства – до компетенції Держекоінспекції;

податки за використання природних ресурсів та забруднення довкілля збирає Державна фіскальна служба України.

Така ситуація призводить до неможливості надання громадськості та іншим зацікавленим особам якісної та повної інформації про стан довкілля, а також створює додаткове дозвоільне і контрольне навантаження на суб'єктів господарювання.

Інтеграція державного управління у сфері охорони довкілля повинна здійснюватись комплексно, як за галузями, так і за функціональними напрямками (дозвільна система, звітність, система моніторингу тощо).

Впровадження інтегрованої електронної системи екологічного врядування, з урахуванням європейських підходів до управління екологічною інформацією, усуне «розпорошеність» екологічної інформації між різними органами виконавчої влади та забезпечить наявність інформації в єдиній базі не лише про стан довкілля, а й про видачу дозволів, лімітів, рішень про оцінки впливу на довкілля тощо.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

За січень – жовтень 2016 року проведено 23 992 перевірки.

За порушення вимог природоохоронного законодавства складено 25 768 протоколів про адміністративні правопорушення.

До адміністративної відповідальності притягнуто 22 195 порушників природоохоронного законодавства на загальну суму 4 млн. 337 тис. грн., до Державного бюджету України стягнуто 3 млн. 911 тис. гривень.

До правоохоронних органів скеровано 214 матеріалів у порядку, передбаченому статтею 214 Кримінально-процесуального кодексу України.

За січень-жовтень 2016 року відкрито 209 кримінальних проваджень.

Загальна сума розрахованих збитків, заподіяних державі внаслідок порушення вимог природоохоронного законодавства, становить 665 млн. 785 тис. гривень.

Сума шкоди, нанесеної невстановленими особами, склала 136 млн. 477 тис. гривень.

З метою відшкодування збитків, порушникам природоохоронного законодавства пред'явлено претензій та позовів на загальну суму 518 млн. 176 тис. гривень.

Стягнуто претензій та позовів (з урахуванням раніше пред'явлених) на загальну суму 32 млн. 295 тис. гривень.

З метою припинення негативного впливу на навколишнє природне середовище при здійсненні виробничої діяльності у 95 випадках обмежено (або призупинено) діяльність суб'єктів господарювання.

На сьогодні процес документообігу відбувається в паперовому вигляді, ведення реєстрів відкритих даних здійснюється без використання інформаційно-обчислювальних систем, повністю в електронному вигляді надається лише одна адміністративна послуга у сфері екології – декларація про відходи.

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Створення єдиного інтегрованого органу природоохоронного нагляду та усунення дублювання функцій державного нагляду у зазначеній сфері; конкурсний відбір усіх працівників; створення умов для запобігання корупції у сфері державного природоохоронного нагляду.

Створення інтегрованої електронної системи екологічного врядування є надзвичайно важливим кроком для України, адже це не лише надасть можливість гарантованого та вільного доступу громадян до екологічної інформації, а й стане інструментом для усунення зловживань та корупційних складових в управлінні охорони довкілля загалом.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Зменшення кількості перевірок.

Створення єдиного органу природоохоронного нагляду.

Реорганізація структури територіальних підрозділів Служби, створення 10 територіальних еколого-ресурсних округів.

Зменшення кількості працівників, передача окремих функцій природоохоронного контролю місцевим громадам.

Організація діяльності інституту громадських «Екологічних шерифів» на базі місцевих громад.

Переведення процесу документообігу міністерства в електронний вигляд.

Ведення реєстрів відкритих даних Мінприроди з використанням інформаційно-обчислювальної системи.

Надання в електронному вигляді 2-3 адміністративних послуг у сфері екології (дозвіл про відходи, видача повідомлення на транскордонне перевезення безпечних та небезпечних відходів).

5. Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Розділ XVII Програми діяльності Кабінету Міністрів України, схваленої постановою Верховної Ради України від 14 квітня 2016 р. № 1099-VIII, яким передбачено реформування системи державного нагляду та створення єдиного інтегрованого органу контролю.

Підпункт 1.2.3. пункту 1 розділу XVII «Реформа системи управління довкіллям та інтеграція екологічної політики в інші галузеві політики» Угоди про коаліцію депутатських фракцій «Європейська Україна», яким передбачено реформування системи державного нагляду (контролю) у сфері охорони довкілля з метою зменшення кількості перевірок та підвищення їх ефективності, забезпечення принципу «якість перевірок, а не кількість». Створення єдиного контролюючого органу в сфері довкілля та передача йому всіх контрольних функцій, врахування в його компетенції вимог Директиви № 2010/75/ЄС про промислові викиди (інтегроване запобігання та контроль забруднення) та Директиви № 96/82/ЄС щодо контролю виникнення ризиків нещасних випадків, спричинених небезпечними речовинами, зі змінами і доповненнями, внесеними Директивою № 2003/105/ЄС та Регламентом (ЄС) № 1882/2003. Частиною «Реформа публічної адміністрації» розділу VII «Децентралізація та реформа публічної адміністрації» Програми діяльності Кабінету Міністрів України, схваленої постановою Верховної Ради України від 14 квітня 2016 р. № 1099-VIII.

6. Що уже було зроблено в попередній період

Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 08 серпня 2016 року № 612 «Питання розроблення політики в деяких пріоритетних сферах діяльності» визначено деякі пріоритетні сфери діяльності, що потребують затвердження політичної пропозиції. Зокрема, це реформа системи державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища. Міністерством підготовлено відповідну політичну пропозицію.

Також, розроблено проект розпорядження Кабінету Міністрів України «Про схвалення Концепції реформування системи державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища в Україні».

Після опрацювання пропозицій, наданих за результатами діяльності Робочої групи з питань реформування системи державного природоохоронного нагляду, утвореної наказом Мінприроди від 27.05.2016 № 201, документ оприлюднено на офіційному веб-сайті Мінприроди для громадського обговорення.

Триває опрацювання зауважень та пропозицій, що надаються зацікавленими сторонами.

Розпочато роботу з оновлення офіційного веб-сайту Мінприроди.

Проведено закупівлю Єдиної системи управлінської діяльності міністерства.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Створення єдиного інтегрованого державного органу природоохоронного нагляду і моніторингу – Державної природоохоронної служби України, перехід від неефективного тотального природоохоронного контролю до системи попередження правопорушень і моніторингу стану довкілля, зменшення тиску на бізнес-середовище, широке залучення громадськості до природоохоронного контролю.

Здійснення організаційно-методичних та інформаційних заходів з метою реформування системи державного нагляду та створення єдиного інтегрованого органу контролю.

Здійснення організаційно-методичних заходів для створення загальнодержавної автоматизованої системи екологічних даних.

8. Послідовність кроків, які планується зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
<i>Інституційна розбудова системи державного природоохоронного контролю</i>				
1. Схвалення Урядом Концепції реформування системи державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища		Мінприроди інші заінтересовані ЦОВВ	I квартал	Створення прозорої та ефективної структури державного природоохоронного контролю та моніторингу стану довкілля країни, створення єдиного інтегрованого державного органу природоохоронного нагляду і моніторингу – Державної природоохоронної служби України
2. Схвалення Урядом рішення про ліквідацію Державної екологічної інспекції України		Мінприроди, інші заінтересовані ЦОВВ	II квартал	Ліквідація недосконалої системи організації державного контролю за додержанням природоохоронного законодавства
3. Внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 10.09.2014 № 442 «Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади»		Мінприроди інші заінтересовані ЦОВВ	III квартал	Усунення дублювання функцій ЦОВВ у сфері природоохоронного нагляду (контролю)
4. Затвердження Положення про Державну природоохоронну службу України		Мінприроди інші заінтересовані ЦОВВ	III квартал	Визначення та закріплення завдань та функцій єдиного інтегрованого державного органу природоохоронного нагляду і моніторингу – Державної природоохоронної служби України
5. Формування Порядку проведення конкурсу на посади Державної природоохоронної служби України, встановлення вимог та		Мінприроди інші заінтересовані ЦОВВ	III квартал	Забезпечення високого рівня професіоналізму інспекторського складу

критеріїв до конкурсантив			
6. Визначення потреби у коштах на фінансування діяльності Державної природоохоронної служби України	Мінприроди інші заінтересовані ЦОВВ	III квартал	Складання бюджетного запиту на 2018 рік
7. Впровадження системи електронного документообігу в апараті Мінприроди	Мінприроди інші заінтересовані ЦОВВ	I квартал	Забезпечення прозорості та ефективної роботи Мінприроди та центральних органів виконавчої влади, що спрямовуються та координуються Кабінетом Міністрів через Міністра екології та природних ресурсів України
8. Впровадження єдиних стандартів управління	Мінприроди інші заінтересовані ЦОВВ	III квартал	Скорочення строків отримання інформації за всіма напрямками діяльності міністерства та ЦОВВ, зменшення дозвільного та звітного навантаження на суб'єкти господарювання

11. Стале використання водних ресурсів

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

Існуюча система державного управління у сфері охорони вод та раціонального використання водних ресурсів є недостатньо ефективною. Вона не сприяє досягненню цілей і завдань сталого розвитку та потребує реформування шляхом переходу від адміністративно-територіальної моделі управління до басейнової, при якій одиницею управління виступає річковий басейн, а не його частина у межах адміністративної одиниці (інтегроване управління водними ресурсами за басейновим принципом).

Такий інтегрований підхід відповідає Водній рамковій директиві ЄС та сприяє максимальному досягненню цілей і завдань охорони та відтворення водних екосистем, забезпечення раціонального використання водних ресурсів.

Статтею 13 Водного кодексу України встановлено, що державне управління в галузі використання і охорони вод здійснюється за басейновим принципом на основі державних, цільових, міждержавних та регіональних програм використання і охорони вод та відтворення водних ресурсів.

Законом України від 24.05.2012 № 4836-VI затверджено Загальнодержавну цільову програму розвитку водного господарства та екологічного оздоровлення басейну р. Дніпро до 2021 року, яка передбачає реалізацію комплексу заходів із впровадження системи інтегрованого управління водними ресурсами за басейновим принципом.

Не зважаючи на це, управління водними ресурсами на сьогодні в Україні здійснюється за адміністративно-територіальним поділом, що зумовлено недосконалістю законодавчої і нормативно-правової бази.

Перехід від адміністративно-територіального до басейнового управління водними ресурсами потребує удосконалення законодавства насамперед в частині встановлення правових норм, спрямованих на практичне запровадження системи інтегрованого управління водними ресурсами за басейновим принципом, таких як гідрографічне та водогосподарське районування території України, повноважень органів державного управління та органів місцевого самоврядування тощо.

На інфраструктурному рівні запровадження інтегрованого управління водними ресурсами потребує: оптимізації функцій і повноважень центральних (у тому числі шляхом децентралізації владних повноважень) та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування щодо розпорядження та управління водними ресурсами;

удосконалення діючої структури басейнових та обласних управлінь водних ресурсів, що належать до сфери управління Держводагентства;

здійснення оцінки сучасного екологічного стану основних річкових басейнів України та розроблення на їх основі елементів планів управління річковими басейнами.

Прийнятий 4 жовтня 2016 року Верховною Радою України Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо впровадження інтегрованих підходів в управлінні водними ресурсами за басейновим принципом» № 1641-VIII визначає правові засади інтегрованого управління водними ресурсами за басейновим принципом. Відповідно до прикінцевих положень цього Закону, Кабінет Міністрів України має у тримісячний строк з дня опублікування:

- привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;
- прийняти нормативно-правові акти, передбачені цим Законом;
- забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

За запасами доступних до використання водних ресурсів Україна належить до малозабезпечених країн Європи та світу. В середні за водністю роки на території України формується 52 млрд. куб. м стоку.

За визначенням Європейської Економічної Комісії ООН, держава, водні ресурси якої не перевищують 1,7 тис. куб. м. на одного чоловіка, вважається водонезабезпеченою.

Загалом (за даними офіційної статистики (форма 2ТПВодгосп) у 2015 році в межах України (без тимчасово окупованих та неконтрольованих територій) до поверхневих водних об'єктів скинуто 5343 млн.м³ стічних та інших вод, у тому числі:

- зворотних (стічних) вод 4915 млн.м³, з них:
- без очистки – 183,8 млн.м³;
- недостатньо очищених – 691,3 млн.м³;
- нормативно очищених – 1389 млн.м³.

Формування стратегії ефективного управління та використання водних ресурсів, в умовах світової глобалізації – одне з головних питань державної політики у сфері охорони та відтворення вод, раціонального використання водних ресурсів, а басейновий принцип управління водними ресурсами – сучасний підхід, який передбачає, що основною одиницею управління має бути територія річкового басейну. Таке управління включає планування, координацію, контроль якості, охорону та раціональне використання водних ресурсів.

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Запровадження інтегрованого управління водними ресурсами запровадження потребує:

на законодавчому рівні – прийняття нормативно-правових актів, передбачених Законом України від 04.10.2016 № 1641-VIII «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо впровадження інтегрованих підходів в управлінні водними ресурсами за басейновим принципом», загалом – 14 нормативно-правових актів, у тому числі до кінця 2017 року – 4.

на інфраструктурному рівні - оптимізація функцій і повноважень центральних (у тому числі шляхом децентралізації владних повноважень) та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування щодо розпорядження та управління водними ресурсами;

удосконалення діючої структури басейнових та обласних управлінь водних ресурсів, що належать до сфери управління Держводагентства.

Крім цього інтегроване управління водними ресурсами за басейновим принципом потребує здійснення оцінки сучасного екологічного стану основних річкових басейнів України та розроблення на їх основі елементів планів управління річковими басейнами.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

4.1. Встановлення меж районів річкових басейнів:

- до кінця 2017 року – 9.

4.2. Затверджених нормативно-правових актів:

- до кінця 2017 року – 4;

- до кінця 2020 року – 10.

4.3. Розроблення проектів планів управління річкових басейнів:

- до кінця 2020 року – 9.

5. Відповідність пріоритету Програми діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Зобов'язання щодо впровадження інтегрованого управління водними ресурсами за басейновим принципом передбачені статтями 360-363, 365, 366, Додатку XXX до Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони.

Положення Директиви 2000/60/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 23 жовтня 2000 р. про встановлення рамок діяльності Співтовариства у сфері водної політики із змінами та доповненнями, внесеними Рішенням 2455/2001/ЄС і Директивою 2009/31/ЄС (Official Journal L 327, 22.12.2000) (далі – Водна рамкова директива) мають бути впроваджені протягом десяти років з дати набрання чинності Угодою про Асоціацію.

Впровадження положень Водної рамкової директиви передбачені пунктом 249 Плану заходів з імплементації Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, на 2014—2017 роки, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 17.09.2014 № 847-р.

Запровадження інтегрованого управління водними ресурсами за басейновим принципом відповідає Цілі 2 та пунктам 4.8. та 4.9. Основних засад (стратегії) державної екологічної політики України на період до 2020 року, затверджених Законом України від 21 грудня 2010 № 2818-VI.

6. Що уже було зроблено в попередній період

Верховною Радою України прийнято Закон України від 04.10.2016 № 1641-IV «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо впровадження інтегрованих підходів в управлінні водними ресурсами за басейновим принципом».

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Запропонований підхід передбачає визначення об'єктом управління – річковий басейн у встановлених межах, а не адміністративно-територіальна одиниця.

8. Послідовність кроків, які планується зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Розроблення проекту акта щодо встановлення меж районів річкових басейнів	Встановлення меж районів річкових басейнів необхідне для визначення об'єкту інтегрованого управління	Мінприроди Держводагентство Мін'юст	IV квартал 2017 року	Визначення меж 9 районів річкових басейнів дасть можливість встановити об'єкт інтегрованого управління за басейновим принципом, підвищення ефективності управління та контролю у сфері охорони і раціонального використання водних ресурсів
2. Розроблення проектів актів щодо затвердження переліків забруднюючих речовин для визначення хімічного стану масивів поверхневих і підземних вод та екологічного потенціалу штучного або істотно зміненого масиву поверхневих вод	Визначення переліків забруднюючих речовин	Мінприроди Держводагентство Держгеонадра Мін'юст	IV квартал 2017 року	Визначення переліків забруднюючих речовин дасть можливість встановлювати статус масиву поверхневих та підземних вод водного об'єкта в межах району річкового басейну для встановлення критеріїв якості вод. Посилення контролю за привнесенням забруднюючих речовин у водні об'єкти, планування заходів для

3. Розроблення проекту акту щодо затвердження типового положення про басейнові ради	Згідно із Законом України від 04.10.2016 № 1641 в Україні встановлено 9 районів річкових басейнів. Для ефективного управління цими басейнами створюються басейнові ради, які мають керуватися уніфікованим положенням	Мінприроди Держводагентство Мін'юст	III квартал 2017 року	покращення якості води Встановлення типового положення про басейнові ради
4. Розроблення проекту акту щодо спрощення процедури спеціального водокористування	Процедура видачі дозволу на спеціальне водокористування потребує спрощення та чіткого визначення, зокрема, в частині визначення переліку документів, які подаються для одержання дозволу на спеціальне водокористування; підстав для відмови у видачі, строків розгляду документів тощо	Мінприроди Мінекономрозвитку у Мінфін Мін'юст Держводагентство ДРС	IV квартал 2017 року	Спрощення процедури отримання дозволу на спеціальне водокористування, поліпшення умов здійснення господарської діяльності

III. РОЗВИТОК ЛЮДСЬКОГО КАПІТАЛУ

1. Нова система організації охорони здоров'я на засадах медичного страхування

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

Проблема перша: фінансова незахищеність пацієнтів.

Загальний обсяг (сума державних, приватних) витрат на охорону здоров'я в Україні у 2014 р. склав 7,4% ВВП. Це нижче, ніж в середньому в країнах – членах ЄС (9,5% ВВП у 2013 р.), але приблизно стільки ж, і навіть більше ніж, наприклад, у сусідніх Польщі та Румунії (6,7 та 5,3% ВВП у 2013 р.). Однак, якщо в середньому у 2013 р. в країнах ЄС частка державних витрат у структурі загальних витрат на охорону здоров'я складала 76% (Польщі, Румунії майже 70% та 80%), то в Україні у 2014 р. державні витрати в цій сфері становили лише 51,7%, майже усі решта 46% витрат (або понад 54,1 млрд грн.) було сплачено безпосередньо пацієнтами з власних кишень в момент отримання медичних послуг або придбання лікарських засобів. Таким чином, українці, які у порівнянні із країнами ЄС, поки що мають значно нижчі рівні доходів та соціальних стандартів, водночас є набагато менш захищеними у випадку хвороби – вони мусять платити за утримання системи охорони здоров'я з власної кишені значно більшу частку своїх доходів, ніж набагато більш заможні жителі країн – членів ЄС. Як наслідок близько 3,8% домогосподарств в Україні (або 640 тис. родин) потерпають від катастрофічних витрат на медицину. В результаті, 92% населення боїться потрапити у фінансову скруту у випадку хвороби.

Проблема друга: низька якість та ефективність послуг.

Середня тривалість життя при народженні в Україні становила 71,4 року у 2013 р. (76,2 - для жінок і 66,3 - для чоловіків), що є значно нижче від середнього у країнах ЄС (80/73). При цьому Україна є четвертою в світі державою за кількістю лікарняних ліжок на (879 на 100 тис. нас.) та другою у європейському регіоні (після РФ) за середнім рівнем тривалості госпіталізації (11,8 днів). Отже, маючи значно більшу мережу закладів охорони здоров'я, кількість лікарняних ліжок та лікарів, українці значно частіше від жителів країн – членів ЄС звертаються до лікарів, частіше й довше лежать у лікарнях, при цьому мають значно гірші показники здоров'я, більшу смертність та меншу середню тривалість життя. І причини цього однозначно полягають не у кількісному дефіциті медичної інфраструктури, а в її якісній відсталості, неефективній моделі загальної організації української системи охорони здоров'я, й передусім в організації її фінансування та управління нею.

Проблема третя: марнування бюджетних коштів – «гроші ходять за інфраструктурою, а не за пацієнтом».

Фінансування медичних закладів відбувається за постатейним кошторисним принципом. Нормативи витрачання коштів, затверджені МОЗ, чітко визначають структуру фінансування окремих поліклінік та лікарень. Такий підхід має цілу низку недоліків: у керівництва закладів не залишається управлінської гнучкості, щоб оптимізувати їх діяльність, скорочувати неефективні видатки та запроваджувати інноваційні, не передбачені типовими настановами організаційні практики; відсутні стимули для будь-якого покращення роботи закладу – адже отримання фінансування жодним чином не залежить від результатів діяльності (ані від кількості наданих послуг, ані від їхньої якості), гроші з бюджету бюджетній медичній установі надаються лише на підставі того, що вона існує, а заробітна платня її персоналу – за вихід на роботу та відпрацьований час.

Ефективне фінансування охорони здоров'я вимагає пулінгу (акумулявання) коштів для того, щоб перерозподілити ризик витрат на лікування (ризик страхового випадку) між якомога більшою кількістю застрахованих осіб. На відміну від інших державних зобов'язань, витрати на лікування окремого громадянина важко передбачити з причини ймовірності таких витрат, та їх величини. Загалом, чим більшою є величина страхового пулу, тим стійкішим він є фінансово, однак мінімальні обсяги покриття становлять від 450 тис до 1.5 млн. застрахованих осіб. В Україні станом на 2016 рік існує 793 регіональні пули коштів, що призводить до надзвичайно високої фрагментації у фінансуванні.

Обґрунтування, чому саме ця проблема була вибрана як пріоритет.

Дисфункціональність діючої системи спричинена специфікою її організації та фінансування. У 2016 р. в Україні продовжує діяти успадкована від СРСР командно-адміністративна модель охорони здоров'я, відома у світі як система Семашка. За існуючої моделі та в ситуації обмежених ресурсів, система потребує суттєвого покращення економічної ефективності, що можливо тільки за зміни принципів фінансування галузі. Запропонована реформа також сприятиме підвищенню якості надання допомоги через кращі можливості моніторингу якості послуг, а також через зв'язок фінансування та результатів роботи.

Проблема четверта: слабка первинна ланка.

Більшість проблем пацієнтів мають вирішуватися на первинному рівні. Проте в Україні тільки 20% пацієнтів звертаються до лікарів первинної ланки при виникненні проблем зі здоров'я, тоді як інші 80% звертаються напряму до лікарів-спеціалістів, до фармацевтів в аптеках, займаються самолікуванням. Така ситуація призводить одночасно до неефективного витрачання ресурсів системи, а також становить небезпеку для здоров'я пацієнтів.

Поточне фінансування первинної ланки є вкрай низьким, не працює механізм стимулювання праці медичних працівників, що надають первинну медичну допомогу, лікарі отримують заробітну платню без врахування результатів роботи. Рівень забезпеченості обладнанням є низьким.

Слабка первинна ланка медичного обслуговування, на якій відбувається найбільше контактів пацієнта із системою охорони здоров'я, не сприяє попередженню та виявленню захворювань на ранніх стадіях, а також зниженню факторів ризику розвитку захворювань.

Обґрунтування, чому саме ця проблема була вибрана як пріоритет

Добре організована робота первинної ланки є основою для ефективної роботи системи охорони здоров'я, організації профілактики захворювань, зниження поширеності факторів ризику.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація.

Очікувана тривалість життя при народженні.

Україна суттєво відстає від сусідніх держав за показниками очікуваної тривалості життя:

Країна	Показник (останній наявний рік: 2013 або 2014)
Європейський регіон	77.51
ЄС	80.87
Україна	71.37
Польща	77.89
Литва	74.79
Словаччина	77.07

Середня тривалість госпіталізації.

Україна має суттєво вищі показники тривалості госпіталізації в порівнянні з країнами ЄС.

Країна	Показник (останній наявний рік: 2013 або 2014)
Європейський регіон	8.7
ЄС	8.2
Україна	11.8
Польща	6.9
Литва	8.0
Словаччина	7.3

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

В середньостроковій перспективі - створення та запровадження нової моделі фінансування, яка передбачає чіткі та прозорі гарантії держави щодо обсягу безоплатної медичної допомоги, кращий фінансовий захист громадян у випадку хвороби, ефективний та справедливий розподіл публічних коштів та скорочення неформальних платежів, створення стимулів до поліпшення якості медичної допомоги, що надається населенню державними та комунальними закладами охорони здоров'я, та підвищення ефективності процесу її надання.

До кінця 2017 року – запровадження нових методів фінансування первинної допомоги з використанням нормативу на одного жителя, визначення гарантованого пакету послуг, а також фінансування спеціалізованої допомоги за принципами глобального бюджету. Забезпечення доступу до якісної первинної медичної допомоги для всього населення України.

4. Цільові кількісні показники яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

В результаті запровадження реформи фінансування охорони здоров'я, ми *очікуємо покращення наступних показників*:

	2013	2017	2018	2019	2020
Середня тривалість госпіталізації	11.8	11.0	10.5	9.5	9.2
Рівень госпіталізації пацієнтів з серцево-судинними захворюваннями (на 1 000 населення)	39	38	36	33	30
Число лікарів первинної ланки, що надають послуги ПМД згідно з договорами, укладеними із населенням	0	7 000	10 000	15 000	20 000

5. Відповідність пріоритету Програмі діяльності КМУ, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Стратегія сталого розвитку «Україна – 2020» (Указ Президента України від 12 січня 2015 року № 5/2015), основною метою якої є впровадження в Україні європейських стандартів життя та вихід України

на провідні позиції у світі. Для досягнення цієї мети, рух уперед має забезпечуватися за кількома основними векторами, одним з яких є гарантування безпеки життя та здоров'я людини, що неможливе без ефективної медицини та реформи системи охорони здоров'я. *План пріоритетних дій Уряду на 2016 рік* (IV. Соціальна і гуманітарна політика, 5. Рішучий крок до сучасної системи фінансування охорони здоров'я, 7. Реорганізація системи первинної та вторинної медичної допомоги): середньостроковий план співпадає з пріоритетом роботи Уряду на 2016 р. у впровадженні реформи фінансування охорони здоров'я.

6. Що вже було зроблено в попередній період

30.11.2016 Урядом прийнято: проект розпорядження Кабінету Міністрів України: «Про схвалення Концепції реформи фінансування системи охорони здоров'я України»; проекти постанов Кабінету Міністрів України: «Про затвердження порядку утворення госпітальних округів»; «Про внесення змін до Порядку складання, розгляду, затвердження та основних вимог до виконання кошторисів бюджетних установ»;

проект постанови Кабінету Міністрів України: «Про утворення Національної служби здоров'я України» - знаходиться на розгляді в зацікавлених ЦОВВ, після чого буде направлено на правову експертизу до Мін'юсту та в установленому порядку подано на розгляд Уряду.

7. Суть підходу, який пропонується обрати в середньостроковій перспективі

Проведено аналіз трьох можливих варіантів вирішення проблеми: фінансування охорони здоров'я шляхом добровільного приватного медичного страхування; *фінансування охорони здоров'я* шляхом запровадження обов'язкового медичного страхування з оплатою індивідуальних внесків у якості нарахувань на фонд заробітної плати; *універсальне медичне страхування* з повною оплатою з державного бюджету. За результатами аналізу було обрано варіант універсального медичного страхування. *Універсальне медичне солідарне страхування* передбачає, що фінансування охорони здоров'я здійснюється за рахунок коштів, зібраних до Державного бюджету у вигляді загальнонаціональних податків. Таким чином досягається перший елемент медичного страхування, суть якого полягає в тому, що посильні грошові внески на випадок хвороби сплачуються великою кількістю громадян заздалегідь, а зібрані кошти спрямовуються на лікування тих, кого спіткала хвороба.

Ця частина моделі не потребує змін, оскільки в Україні передоплата громадянами за медичне обслуговування уже сьогодні здійснюється у вигляді сплати загальних податків до державного бюджету. Подібна практика поширена в багатьох високорозвинених країнах світу, у т.ч. майже у половині країн – членах ЄС (Велика Британія, Іспанія, Італія, Ірландія, усі Скандинавські країни тощо), і набуває дедалі більшого поширення.

Пропонується запровадити другий обов'язковий елемент медичного страхування - чіткі правила передоплати за конкретно одержану у разі настання хвороби необхідну медичну допомогу. Необхідно буде змінити не принцип збору коштів, а принцип їх використання. На сьогоднішній день бюджет охорони здоров'я розподіляється між закладами незалежно від кількості та якості наданих ними послуг. Після запровадження страхової моделі, постачальники послуг повинні будуть перейти на договірні стосунки з державою, змагаючись за право обслуговувати громадян за кошти державного медичного страхування.

Фінансово-економічне обґрунтування. Нова модель дозволить значно підвищити ефективність використання бюджетних коштів та зменшити рівень платежів, що здійснюються безпосередньо пацієнтами з власних кишень в момент отримання медичних послуг або придбання лікарських засобів.

Регуляторний вплив. Запровадження моделі потребуватиме прийняття постанов Кабінету Міністрів про створення національного страховика у статусі центрального органу виконавчої влади, внесення змін до формули розподілу медичної субвенції, спрощення бюджетної класифікації для надавачів медичної допомоги, а також затвердження порядку формування госпітальних округів та їх переліку.

Необхідно буде розробити низку актів МОЗ для затвердження стандартів надання послуг медичними закладами, складу послуг первинної, вторинної та третинної допомоги, типових форм та договорів для участі у системі медичного страхування, інструктивних та роз'яснювальних матеріалів та навчальних посібників.

8. Послідовність кроків, які плануються зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Прийняття розпорядження Кабінету Міністрів України "Про	здійснення практичних кроків протягом 2016—2020 років для	МОЗ	Протягом 2017 року, починаючи з I кварталу	Розпочато реформу згідно принципів, закладених в Концепції

затвердження Концепції реформи фінансування охорони здоров'я”	виконання реформи фінансування охорони здоров'я в Україні як пускового механізму реформи національної системи охорони здоров'я			
2. Створення Національної служби здоров'я	Створення служби необхідне для запровадження нового принципу фінансування охорони здоров'я	МОЗ	I квартал 2017	Створення Служби покладе початок стратегічним закупівлям медичних послуг, дозволить розпочати реформу фінансування охорони здоров'я
3. Визначення державного гарантовано пакету медичних послуг на первинній ланці	Визначення пакету послуг необхідне для визначення чітких зобов'язань держави щодо фінансування медичної допомоги	МОЗ	I квартал 2017	Прозорий та зрозумілий обсяг послуг, що громадяни можуть отримати в закладах охорони здоров'я
4. Затвердження нормативно-правових актів щодо надання управлінської та фінансової автономії бюджетним закладам охорони здоров'я, що передбачають реорганізацію медичних закладів	Управлінська та фінансова автономії є передумовою для зміни системи фінансування	МОЗ	I квартал 2017	Надання достатнього рівня управлінської та фінансової автономії дасть змогу закладами гнучко і незалежно від інших сторін організовувати свою власну діяльність для виконання умов фінансування, що визначені Національною службою здоров'я
5. Запровадження нового механізму фінансування первинної медичної допомоги	Первинна ланка є ключовим компонентом системи охорони здоров'я для підвищення економічної ефективності. Більшість хвороб можуть бути проліковані/контрольовані саме на рівні первинної допомоги	МОЗ	III квартал 2017	Фінансування первинної ланки за новими принципами, вільний вибір лікаря, вища вмотивованість лікаря надавати кращі послуги
6. Запровадження навчальних програм для лікарів первинної ланки	Для ефективного впровадження реформ необхідним є не тільки зміна принципу оплати праці лікарів, але й навчання медичних працівників	МОЗ	II квартал 2017	Лікарі первинної ланки готові до впровадження реформи, забезпечені необхідними знаннями для надання якісно нових послуг
7. Створення інструментів електронної охорони здоров'я для збору і	Сучасна система охорони здоров'я потребує надійних даних щодо	МОЗ	II квартал 2017	Наявність надійних даних для прийняття рішень в управлінні системою охорони

обробки медичних, фінансових та управлінських даних	надання послуг, витрат, результатів робіт			здоров'я
8. Забезпечення обладнання для роботи електронної охорони здоров'я	Обладнання комп'ютерну техніку для надавачів послуг, у 2017 - особливо для лікарів первинної ланки	МОЗ	II квартал 2017	
9. Аналіз витрат на надання медичної допомоги, аналіз вартості медичної допомоги	В Україні відсутня інформація щодо вартості надання конкретних послуг в системі охорони здоров'я. Ця інформація є критичною для подальшого впровадження реформи фінансування	МОЗ	Протягом 2017 року, починаючи з I кварталу	Доступність надійних даних щодо витрат в сфері охорони здоров'я, собівартості надання медичної допомоги за конкретними нозологіями
10. Створення госпітальних округів	Госпітальний округ – це функціональне об'єднання закладів охорони здоров'я, розміщених на відповідній території, що забезпечує надання вторинної медичної допомоги	МОЗ	Протягом 2017 року, починаючи з I кварталу	Реорганізація системи надання вторинної медичної допомоги

2. Розвиток системи громадського здоров'я

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

Проблема перша: масштабний тягар хронічних неінфекційних захворювань.

Неінфекційні захворювання (діабет, злоякісні новоутворення, хвороби системи кровообігу, хронічні хвороби органів дихання) зумовлюють понад 2/3 загальної захворюваності та близько 86 % смертей в Україні. Основними передумовами високого рівня захворюваності є такі фактори ризику як тютюнопаління, зайва вага, брак фізичного навантаження та надмірне вживання алкоголю. Без негайних дій Україна може втратити наступне покоління через високі рівні смертності від хронічних неінфекційних захворювань.

Проблема друга: критичні рівні охоплення щепленнями.

В Україні катастрофічно знизився рівень охоплення дітей вакцинацією, який до 2008 року перевищував 95% з усіх дитячих інфекцій, керованих засобами специфічної профілактики.

Проблема третя: ВІЛ-інфекція/СНІД та туберкульоз.

Україна залишається країною з високим рівнем поширення ВІЛ-інфекції та однією з п'яти країн з найвищим рівнем захворюваності на мультирезистентний туберкульоз у Східній Європі та Центральній Азії.

Проблема четверта: неготовність існуючої системи біологічної безпеки країни до відповіді на сучасні виклики.

Наявна лабораторна база не готова виявляти та ідентифікувати нові для країни особливо небезпечні інфекційні хвороби (наприклад, лихоманки Ебола, Марбург та Денге, пташиний грип, вірус Зіка тощо) та реагувати на можливі терористичні акти з використанням природних або генетично модифікованих патогенних мікроорганізмів та вірусів (біотероризм).

Проблема п'ята: безпека крові.

Служба крові в Україні децентралізована і характеризується нестачею важливих ресурсів: фінансових, матеріально-технічних, кадрових. У результаті громадяни не мають рівного та своєчасного доступу до якісних та безпечних компонентів донорської крові у необхідній кількості.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

Україна суттєво відстає від сусідніх держав за показниками очікуваної тривалості життя. Для Європейського регіону цей показник становить 77,51, для країн ЄС – 80,87, України – 71,37. В той же час: для Польщі – 77,89, Литви – 74,79, Словаччини – 77,07. Наразі в Україні найвищі у Європі рівні смертності від хвороб системи кровообігу та мультирезистентного туберкульозу. На долю України припадає 25 % смертей від ВІЛ в країнах Східної Європи та Центральної Азії.

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року.

В середньостроковій перспективі – функціонування нової моделі системи громадського здоров'я, яка орієнтована на збереження та зміцнення здоров'я, збільшення тривалості та покращення якості життя, попередження захворювань, продовження активного та працездатного віку та, як результат, зменшення економічного навантаження на бюджет охорони здоров'я.

До кінця 2017 року – гармонізації законодавчої і нормативно-правової бази в сфері громадського здоров'я з європейським законодавством; поєднання принципів централізації та децентралізації через передачу окремо визначених функцій у сфері громадського здоров'я та ресурсів органам місцевого самоврядування; впровадження автоматизованої системи обліку в службі крові та створення єдиного національного реєстру донорів крові; запуск оновлених спеціальних мобільних протиепідемічних бригад.

4. Цільові кількісні показники яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року.

В середньостроковій перспективі:

зменшення передчасної смертності від хвороб системи кровообігу, злоякісних новоутворень, діабету та хронічних хвороб органів дихання; зниження смертності від туберкульозу та ВІЛ; зниження захворюваності на вакцинокеровані інфекційні хвороби;

досягнення рівня добровільного безоплатного донорства, наближеного до 100 %; впровадження автоматизованої системи обліку в службі крові та створення єдиного національного реєстру донорів крові; налагодження надійної та чіткої автоматизованої системи тестування на трансфузійно-трансмісивні інфекції; створення структури національної системи крові.

До кінця 2017 року: Створення інструментів і механізмів у вигляді середньострокових стратегічних планів дій (заходів) держави для досягнення цільових показників.

5. Відповідність пріоритету Програмі діяльності КМУ, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Створення оптимальних умов для реалізації потенціалу кожної особи впродовж всього життя та досягнення адекватних стандартів якості життя та благополуччя населення є одним із основних завдань Стратегії сталого розвитку «Україна – 2020», затвердженої Указом Президента України від 12 січня 2015 року № 5 та частиною зобов'язань у рамках Угоди про асоціацію між Україною та ЄС.

Створення сприятливих умов для зміцнення та збереження здоров'я людей як найвищої соціальної цінності, забезпечення реалізації права особи на оздоровчу рухову активність стало передумовою схвалення у 2016 році Президентом України Національної стратегії з оздоровчої рухової активності в Україні на період до 2025 року «Рухова активність – здоровий спосіб життя – здорова нація».

6. Що було зроблено в попередній період

Розроблено проект розпорядження Кабінету Міністрів України «Про схвалення Концепції розвитку системи громадського здоров'я в Україні» (30.11.2016 прийнято Урядом).

Розроблено проект розпорядження Кабінету Міністрів України «Про схвалення стратегії розвитку національної системи крові».

Створено державну установу «Центр громадського здоров'я Міністерства охорони здоров'я України» та обрано, за результатами відкритого конкурсу, генерального директора.

Передано майнові комплекси лабораторних центрів Державної санітарно-епідеміологічної служби України до Міністерства охорони здоров'я, проводиться їх аудит та оптимізація.

Проведено пілотування електронної інформаційної системи спостереження за захворюваннями. До впровадження проекту були залучені Київська, Львівська, Одеська, Дніпропетровська області та м. Київ.

7. Суть підходу, який пропонується обрати в середньостроковій перспективі

Впровадження нових підходів та програм для вирішення проблем громадського здоров'я, оскільки наявна система медичної допомоги в Україні фактично ігнорує профілактичну складову. Передбачено переорієнтацію фокусу системи охорони здоров'я від політики лікування до політики зміцнення та збереження здоров'я і попередження захворювань.

8. Послідовність кроків, які плануються зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку

		державні органи		(очікуваний результат)
1. Прийняття Закону України про внесення змін до деяких законодавчих актів України у частині оптимізації системи центральних органів виконавчої влади у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення	Після ліквідації Держсанепідслужб и залишилися не врегульованими питання розподілу повноважень державного нагляду (контролю) серед центральних органів виконавчої влади	МОЗ	II квартал 2017	Ефективно працююча система контролю дотриманням вимог санітарного законодавства
2. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту розпорядження про створення регіональної мережі центрів громадського здоров'я	Незважаючи на розгалуженість існуючої лабораторної мережі, оснащення лабораторій колишніх санепідстанцій, переважно, є застарілим, відсутні системи контролю якості досліджень, стандартні операційні процедури не використовуються, витратні матеріали недофінансовуються	МОЗ	IV квартал 2017	Ефективне використання наявних ресурсів
3. Розроблення Національного плану заходів щодо неінфекційних захворювань для досягнення глобальних цілей сталого розвитку на період до 2030 року	Існуюча система не визначає чіткі пріоритети у напрямку подолання тягаря неінфекційних захворювань, основна частка яких припадає на серцево-судинні, онкологічні, хронічні легеневі захворювання та діабет, а також які пов'язані спільними поведінковими факторами ризику	МОЗ інші ЦОВВ	IV квартал 2017	Затвердження та впровадження Національного плану заходів та досягнення стратегічних цілей з подолання НІЗ
4. Запуск національної електронної інформаційної системи епіднагляду (спостереження) за захворюваннями	Система епідеміологічного нагляду потребує уніфікованої електронної автоматизованої підтримки для забезпечення контролю за інфекційними захворюваннями в режимі реального часу (24/7) та бути	МОЗ	IV квартал 2017	Удосконалення системи епідеміологічного нагляду та контролю за інфекційними хворобами

5. Затвердження Стратегії та Плану заходів з імунoproфілактики на період 2018–2021 років	інтегрованою і міжнародні системи оперативного сповіщення В Україні катастрофічно знизився рівень охоплення дітей вакцинацією, який до 2008 року перевищував 95% з усіх дитячих інфекцій, керованих засобами специфічної профілактики	МОЗ	II квартал 2017	Створення стійкої системи імунoproфілактики
6. Затвердження та впровадження стратегій та планів заходів (державних програм) з подолання епідемії туберкульозу, ВІЛ-інфекції/ СНІДу; зниження фінансової залежності від зовнішнього фінансування	Прискорення відповіді на епідемії в рамках стратегії «Fast track 90-90-90» та Комплексного плану дій щодо боротьби з туберкульозом	МОЗ Мінсоцполітики	I—IV квартал 2017	Забезпечення заходів сталої відповіді на епідемії із туберкульозу, ВІЛ-інфекції/ СНІДу
7. Створення єдиної системи біобезпеки та біозахисту за принципом «Єдине здоров'я»	Забезпечення функціонування стійкої та дієвої національної системи біологічної безпеки та біозахисту та забезпечення надійного контролю за особливо небезпечними інфекційними захворюваннями та відповідного реагування на потенційні виклики та загрози.	МОЗ	I—IV квартал 2017	Затвердження та впровадження стратегій та планів заходів (державних програм) з біобезпеки та біозахисту, поновлення діяльності спеціальної мобільної протиепідемічної бригади, забезпечення її необхідним транспортом та обладнанням, розробка програми та системи державного моніторингу природних вогнищ та переносників особливо небезпечних природно-вогнищевих інфекційних захворювань, запровадження електронної системи (бази даних) контролю небезпечних інфекційних захворювань, розробка навчальних програми для навчання правилам біобезпеки та біозахисту для персоналу системи охорони здоров'я, та

8. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту розпорядження «Про схвалення стратегії розвитку національної системи крові»	здійснення практичних кроків протягом 2016–2020 років для створення Національної системи крові	МОЗ	I квартал 2017	для персоналу «першої лінії контакту» з інфікованими (прикордонники, поліція, працівники ДСНС, митники) Дозволить офіційно розпочати реформу відповідно до принципів, закладених в стратегії
9. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту розпорядження «Про затвердження плану реалізації стратегії розвитку національної системи крові»	здійснення практичних кроків протягом 2016–2020 років для створення Національної системи крові	МОЗ	I квартал 2017	Дозволить здійснювати реформу відповідно до принципів, закладених в стратегії
10. Прийняття Закону України про внесення Закону України про донорство крові та її компонентів у частині визначення повноважень, відповідальності та рівнів звітності, створення належних умов для ведення господарської діяльності	Створення національної системи крові потребує врегулювання питання розподілу повноважень, відповідальності та рівнів звітності, визначення умов ведення господарської діяльності з метою забезпечення належного управління та нагляду в даній сфері	МОЗ	II квартал 2017	Ефективно працююча система контролю дотриманням вимог законодавства у сфері донорства крові та її компонентів, безпеки крові
11. Створення Національного трансфузіологічного центру	здійснення практичних кроків протягом 2016–2020 років для створення Національної системи крові	МОЗ	I—II квартал 2017	Дозволить здійснювати реформу відповідно до принципів, закладених в стратегії та здійснювати управління реформою

3. Збільшення доступності лікарських засобів

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

Україна на сьогоднішній день залишається єдиною країною Європи, де громадяни несуть на собі значний тягар необхідності сплати вартості лікарських засобів під час лікування у госпітальному та амбулаторному сегменті.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

Обсяг ринку лікарських засобів, які продаються через роздрібну аптечну мережу, становив у 2015 році близько 45 млрд. грн., за дев'ять місяців 2016 р. близько 35 млрд. грн., що на 18,5 відсотків вище, чим за аналогічний період 2015 р., при чому 100 % з таких витрат були сплачені безпосередньо за власний рахунок громадян.

Незважаючи на те, що більшість генеричних лікарських засобів в Україні є дешевшими, ніж у сусідніх державах, їх вартість є суттєвою для громадян, адже вони змушені оплачувати повну вартість курсів лікування за власний рахунок, що призводить до того, що українці:

споживають менше лікарських засобів, ніж потребують;
вживають здебільшого генеричні препарати, низького та середнього цінового сегмента (близько 85—90 відсотків загального обсягу реалізації);

споживають велику кількість лікарських засобів, які не є життєво необхідними та не використовуються в настановах та формулярах держав Європи (серед топ-30 лідерів продажу роздрібного сектору 50 відсотків становлять другорядні засоби).

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Запровадження системи відшкодування вартості основних лікарських засобів включених до Національного переліку основних лікарських засобів, дасть змогу зменшити видатки домогосподарств, що були сплачені безпосередньо за власний рахунок громадян під час лікування у госпітальному та амбулаторному сегменті.

Реформування принципів державного регулювання цін на лікарські засоби, з врахування досвіду та принципів Європейського Союзу. А саме держава регулює ціни виключно на лікарські засоби, що закуповуються або відшкодовуються за державні (муніципальні) кошти. Регулювання ціни на вільному ринку відбувається за принципами вільної конкуренції.

Регулювання цін на лікарські засоби, за які відшкодовуються державні (муніципальні) кошти або у системі реімбурсації, здійснюється із застосуванням зовнішнього та/або внутрішнього реферування цін лікарських засобів включених до Національного переліку основних лікарських засобів. Зовнішнє реферування має здійснюватись з сусідніми країнами зі схожими соціально-економічними показниками життя населення.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Збільшення споживання лікарських засобів за рахунок застосування програм відшкодування вартості або у системі реімбурсації відповідно до коштів виділених на ці програми.

Зменшення споживання лікарських засобів, які не є життєво необхідними та не використовуються в настановах та формулярах держав Європи шляхом обов'язкового застосування для публічних закупівель або у системі реімбурсації Національного переліку основних лікарських засобів.

5. Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціації

Пунктом 9 Плану пріоритетних дій Уряду на 2016 рік, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 27 травня 2016 р. № 418-р, визначено збільшення доступності лікарських засобів.

6. Що вже було зроблено в попередній період

У 2012—2013 роках реалізовано успішний пілотний проект з реімбурсації лікарських засобів проти гіпертонії. Реалізація зазначеного проекту сприяла збільшенню обсягу споживання ліків проти гіпертонії. Кількість звернень до лікарів первинної ланки та поліклінік зросла з 4 відсотків до 51 відсотка, а звернення по невідкладну допомогу знизилися на 20 відсотків. Ціни на дорогівартісні препарати, що підлягали реімбурсації, знизилися на 10 відсотків.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Запровадження системи відшкодування вартості основних лікарських засобів включених до Національного переліку основних лікарських засобів, дасть змогу зменшити видатки домогосподарств, що були сплачені безпосередньо за власний рахунок громадян під час лікування у госпітальному та амбулаторному сегменті.

Реформування принципів державного регулювання цін на лікарські засоби, з врахування досвіду та принципів Європейського Союзу. А саме держава регулює ціни виключно на лікарські засоби, що закуповуються або відшкодовуються за державні (муніципальні) кошти. Регулювання ціни на вільному ринку відбувається за принципами вільної конкуренції.

Регулювання цін на лікарські засоби, за які відшкодовуються державні (муніципальні) кошти або у системі реімбурсації, здійснюється із застосуванням зовнішнього та/або внутрішнього реферування цін лікарських засобів включених до Національного переліку основних лікарських засобів. Зовнішнє реферування має здійснюватись з сусідніми країнами зі схожими соціально-економічними показниками життя населення.

8. Послідовність кроків, які планується зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення,	Відповідальні,	Терміни	Що дасть реалізація

	обґрунтування	включаючи інші державні органи	(квартал)	цього кроку (очікуваний результат)
1. Запровадження відшкодування вартості основних лікарських засобів включених до Національного переліку основних лікарських засобів для лікування окремих захворювань	необхідність запровадження системи реімбурсації лікарських засобів	МОЗ Держлікслужба Мінекономрозвитку	протягом 2017 року	підвищення рівня інвестиційної привабливості українського фармацевтичного ринку та здешевлення ліків
2. Регулювання цін на лікарські засоби, за які відшкодовуються за державні (муніципальні) кошти або у системі реімбурсації	Необхідність застосуванням зовнішнього та/або внутрішнього реферування цін	МОЗ Держлікслужба Мінекономрозвитку Мінфін	протягом 2017 року	підвищення рівня інвестиційної привабливості українського фармацевтичного ринку та здешевлення ліків

4. Реформування екстреної медичної допомоги (ЕМД) та медицини катастроф (МК)

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

недостатність фінансового забезпечення.

Створення регіональних оперативно-диспетчерських служб центрів ЕМД та МК з GPS-технологіями передбачає значні фінансові витрати. За інформацією центрів екстреної медичної допомоги та медицини катастроф *розбудова оперативно-диспетчерських служб потребує додаткового фінансування із Державного бюджету у сумі 392182,22 тис. грн.*, з них на:

- оперативно-диспетчерські служби центрів екстреної медичної допомоги та медицини катастроф – 224609,15 тис. грн., а саме: комплект серверного та мережевого устаткування – 55933,92 тис. грн.; телекомунікаційне обладнання – 69056,16 тис. грн.; комплект обладнання для стабілізації напруги – 10475,00 тис. грн.; джерело безперебійного живлення – 7865,66 тис. грн.; автоматизоване робоче місце диспетчера виклику та напрямку – 45277,22 тис. грн.; устаткування автомобілів – 30741,37 тис. грн.; система зберігання даних та запису звернень, проектні роботи – 5259,80 тис. грн.;

- радіозв'язок – 167573,07 тис. грн., а саме: радіостанція стаціонарна – 31643,39 тис. грн.; радіостанція автомобільна – 59754,38 тис. грн.; радіостанція портативна – 76175,31 тис. грн.

відсутність повної законодавчої бази функціонування відділень екстреної медичної допомоги.

На даний момент відсутні наскрізні протоколи надання допомоги на догоспітальному та госпітальному етапі.

необхідність розроблення нових програм для вдосконалення знань працівників системи ЕМД та МК.

Освітні програми, які не відповідають сучасному рівню розвитку медичної науки.

Ця проблема поступово формувалась протягом останніх десятиліть через те, що освітні програми не переглядалися і не узгоджувались із сучасними міжнародними стандартами надання невідкладної допомоги.

Невідповідність освіти спеціалістів, які зобов'язані надавати невідкладну допомогу, зумовлює більший відсоток летальних випадків при надзвичайних ситуаціях, чого можна уникнути, переглянувши національні освітні програми і узгодивши із сучасними міжнародними стандартами. На даний момент відсутні наскрізні протоколи надання допомоги на догоспітальному та госпітальному етапі.

спеціалізований санітарний транспорт та медична техніка в середньому на 60-70% застарілі, фізично зношені та потребують заміни. Недостатність фінансового забезпечення.

На виконання Закону України «Про екстрену медичну допомогу» центри екстреної медичної допомоги та медицини катастроф потребують першочергового забезпечення спеціалізованими санітарним транспортом.

Загальна кількість спеціалізованого санітарного транспорту відповідно до нормативу (у т. ч. + 25 % резерву) має бути – 4426 одиниць, з них: тип В - 3665 одиниць, тип С - 761 одиниця.

Загальна наявна кількість спеціалізованого санітарного транспорту – 2965 одиниць, з них: тип В - 2725 одиниць, тип С - 240 одиниць.

Із загальної кількості наявного спеціалізованого санітарного транспорту з терміном експлуатації:

- до 5 років – 1732 одиниці, з них: тип В - 1528 одиниць, тип С - 204 одиниці;
- до 5-10 років – 510 одиниць, з них: тип В - 483 одиниці, тип С - 27 одиниць;
- понад 10 років – 723 одиниці, з них: тип В - 714 одиниць, тип С - 9 одиниць;

Загальна кількість спеціалізованого санітарного транспорту, що підлягає:

- капітальному ремонту – 448 одиниць, з них: тип В - 434 одиниці, тип С - 14 одиниць;
- списанню – 438 одиниць, з них: тип В - 433 одиниць, тип С - 5 одиниць.

Враховуючи наведене, загальна потреба на 2017 рік у спеціалізованому санітарному транспорті типу В та типу С становить 1943 одиниці на загальну суму 3976898,8 тис.грн., з них: тип В - 1451 одиниця на загальну суму 2377898,8 тис. грн.; тип С - 492 одиниці на загальну суму 1599000,0 тис. грн.

необхідність введення професійних назв робіт «Інструктор з надання домедичної допомоги», «Парамедик», «Екстрений медичний технік» до Національного класифікатора України ДК 003:2010 «Класифікатор професій» та Довідника кваліфікаційних характеристик професій працівників. Випуск 78 «Охорона здоров'я», затвердженого наказом МОЗ від 29.03.2002 № 117. Розробка та затвердження програми підготовки екстреного медичного техніка та парамедика.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

Кількість областей, обладнаних оперативно-диспетчерськими службами центрів ЕМД та МК з GPS-технологіями.

Кількість відділень екстреної медичної допомоги, що відповідають Закону України «Про екстрену медичну допомогу», на даний час відсутні.

Кількість спеціалізованого санітарного транспорту в центрах екстреної медичної допомоги та медицини катастроф.

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

До кінця 2017 року – створення оперативно-диспетчерських служб центрів ЕМД та МК з GPS-технологіями у всіх областях; розпочати створення відділень екстреної допомоги.

В середньостроковій перспективі – забезпечити законодавчу базу для функціонування відділень екстреної допомоги.

В середньостроковій перспективі – закупівля спеціалізованого санітарного транспорту для центрів екстреної медичної допомоги та медицини катастроф.

В середньостроковій перспективі – затвердження та впровадження нових спеціальностей: «Інструктор з надання домедичної допомоги», «Парамедик», «Екстрений медичний технік».

4. Цільові кількісні показники яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Станом на сьогодні в Україні функціонують оперативно-диспетчерські служби центрів ЕМД та МК з GPS-технологіями у Дніпропетровській, Харківській, Херсонській областях та місті Києві.

В середньостроковій перспективі планується завершити створення оперативно-диспетчерських служб центрів ЕМД та МК з GPS-технологіями у всіх областях України – 25 областей, у тому числі дооснащення вищезазначених ОДС, на загальну суму 392 182,22 тис. грн.

В середньостроковій перспективі є необхідність в закупівлі спеціалізованого санітарного транспорту для центрів екстреної медичної допомоги та медицини катастроф у кількості 1943 одиниці на загальну суму 3976898,8 тис.грн. Розробка та затвердження програми підготовки екстреного медичного техніка та парамедика.

5. Відповідність пріоритету Програмі діяльності КМУ, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Закон України «Про екстрену медичну допомогу».

6. Що вже було зроблено в попередній період

На сьогодні функціонують у штатному режимі оперативно-диспетчерські служби центрів ЕМД та МК з GPS-технологіями у м. Києві, Дніпропетровській, Херсонській, Харківській областях; у режимі тестування апаратно-програмного комплексу оперативно-диспетчерські служби центрів ЕМД та МК у Вінницькій та Полтавській областях.

7. Суть підходу, який пропонується обрати в середньостроковій перспективі

Створення єдиних регіональних оперативно-диспетчерських служб, закупівля спеціалізованого санітарного транспорту для центрів екстреної медичної допомоги та медицини катастроф.

Проведення аналізу протоколів надання екстреної медичної допомоги.

Вивчення досвіду розвинених європейських країн щодо діяльності відділень невідкладної (екстреної) медичної допомоги та запровадити їх в Україні, врахувавши особливості національної системи охорони здоров'я.

Впровадження нових програм для вдосконалення знань працівників системи ЕМД та МК.

8. Послідовність кроків, які плануються зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення,	Відповідальні,	Терміни	Що дасть реалізація

	обґрунтування	включаючи інші державні органи	(квартал)	цього кроку (очікуваний результат)
1. Створення оперативно-диспетчерських служб	1. Закон України «Про екстрену медичну допомогу»;	Обласні державні адміністрації МОЗ	IV квартал 2017 року	1. Створення нового підходу до надання екстреної медичної допомоги, що: - забезпечить своєчасною та якісною екстреною медичною допомогою населення України при станах, що загрожують життю або різко погіршують стан здоров'я хворих або постраждалих; - зменшить смертність осіб, потребуючих надання екстреної медичної допомоги, на догоспітальному етапі.
	2. Постанова Кабінету Міністрів України від 21.11.2012 № 1119 «Про норматив прибуття бригад екстреної (швидкої) медичної допомоги на місце події»;			2. Виконання встановленого нормативу прибуття бригад екстреної (швидкої) медичної допомоги на місце події.
	3. Постанова Кабінету Міністрів України від 21.11.2012 № 1118 «Про затвердження Порядку інформування бригад екстреної (швидкої) медичної допомоги про виклик екстреної медичної допомоги та їх направлення на місце події»			3. Прийняття, формування, передача інформації, інформаційна підтримка та координація дій бригад екстреної (швидкої) медичної допомоги і закладів охорони здоров'я щодо надання екстреної медичної допомоги.
	4. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 21.11.2012 № 978 «Про забезпечення системи екстреної медичної допомоги телекомунікаційним ресурсом»			4. Зміна порядку маршрутизації трафіка екстрених викликів 103 в телекомунікаційній мережі загального користування України із районного рівня до рівня області. Телекомунікаційна захищена мережа міжрегіонального та регіонального рівнів. Комплексна система захисту інформації.

2. Закупівля спеціалізованого санітарного транспорту	1. Закон України «Про екстрену медичну допомогу».	Обласні державні адміністрації МОЗ	В середньостроков ій перспективі	1. Передбачення фінансування видатків на здійснення заходів, спрямованих на поступове оновлення автопарку центрів екстреної медичної допомоги та медицини катастроф. - Забезпечення своєчасною та якісною екстреною медичною допомогою населення України при станах, що загрожують життю або різко погіршують стан здоров'я хворих або постраждалих; - Зменшення смертності осіб, потребуючих надання екстреної медичної допомоги, на догоспітальному етапі.
	2. Постанова Кабінету Міністрів України від 21.11.2012 № 1119 «Про норматив прибуття бригад екстреної (швидкої) медичної допомоги на місце події».			2. Виконання встановленого нормативу прибуття бригад екстреної (швидкої) медичної допомоги на місце події.
	3. Наказ МОЗ від 05.08.2013 № 690 «Про норми оснащення транспортними засобами закладів охорони здоров'я системи екстреної медичної допомоги».			3. Забезпечення спеціалізованим санітарним транспортом відповідно до нормативу
3. Затвердження та впровадження нових професій: - визначення освітньо-кваліфікаційних вимог та характеристик за професіями «Інструктор з надання домедичної допомоги», «Парамедик», «Екстрений медичний технік»; - визначення розрахункової потреби у цих спеціалістах;	Відповідно до світових стандартів	МОЗ МОН	В середньостроков ій перспективі	Покращення ефективності надання екстреної медичної допомоги населенню

- розроблення програми підготовки цих спеціалістів;
 - визначення соціального захисту цих спеціалістів;
 - введення вказаних професій до Державного класифікатора професій

4. Створення відділень екстреної медичної допомоги у лікарнях інтенсивного лікування	Відповідно до світових стандартів	Обласні державні адміністрації МОЗ	В середньостроковій перспективі	Покращення ефективності надання екстреної медичної допомоги населенню
5. Впровадження нових освітніх програм для вдосконалення знань працівників системи ЕМД та МК	Відповідно до світових стандартів	МОЗ МОН	В середньостроковій перспективі	Покращення ефективності надання екстреної медичної допомоги населенню

5. Удосконалення надання високоспеціалізованої медичної допомоги

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

Хвороби системи кровообігу — одна із найважливіших медико-біологічних та соціальних проблем в Україні. Вони посідають перше місце у структурі хвороб, зумовлюють майже дві третини всіх випадків смерті та третину причин інвалідності. Смертність від хвороб системи кровообігу серед населення України залишається найвищою у Європі.

Щорічно від серцево-судинних захворювань в Україні помирає понад 405 тисяч осіб, тобто в середньому щодня помирає майже 1 тисяча осіб.

Соціально-економічними наслідками несприятливої медико-демографічної ситуації, збільшення загального тягаря хвороб системи кровообігу, передчасної смертності населення України є не лише зменшення років потенційного життя та збільшення величини безповоротних втрат унаслідок смерті, а й значні економічні збитки.

Хвороби системи кровообігу в Україні є соціальною проблемою, для розв'язання якої необхідні державна підтримка, координація зусиль усіх органів виконавчої влади для запобігання та зниження рівня захворюваності на хвороби системи кровообігу, забезпечення лікуванням невідкладних станів, загрожуючих життю хворих із серцево-судинною та судинно-мозковою патологією, зниження показників інвалідності та смертності від їх ускладнень, а також збільшення тривалості та покращення якості життя пацієнтів.

Впровадження в усіх регіонах (з урахуванням місцевих особливостей) якісної та доступної діагностики, ургентної догоспітальної та госпітальної допомоги пацієнтам із хворобами системи кровообігу є питанням національної безпеки.

У ситуації, коли бюджетне фінансування вкрай обмежено, необхідні нестандартні підходи з удосконалення надання медичної допомоги пацієнтам із серцево-судинними захворюваннями на усіх рівнях.

Остаточного не визначено питому вагу коштів державного бюджету на фінансування обсягу медичної допомоги для забезпечення лікуванням хворих із хворобами системи кровообігу відповідно до потреби, в тому числі гарантованого обсягу при гострій серцево-судинній патології.

Не створено механізмів стимулювання праці медичних працівників закладів охорони здоров'я/наукових установ, які здійснюють діяльність пов'язану з із застосуванням високотехнологічних процедур.

Недостатнє забезпечення матеріально-технічної бази закладів охорони здоров'я/наукових установ, які здійснюють діяльність, пов'язану з наданням високоспеціалізованої допомоги хворим із хворобами системи кровообігу (в т. ч. закладів охорони здоров'я, у яких може здійснюватися трансплантація).

Недостатнє кадрове забезпечення.

Потребує удосконалення нормативно-правова база з питань надання кардіохірургічної та інтервенційної кардіологічної допомоги населенню України.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

У 2015 році в Україні працювало 23 центри/відділення серцево-судинної хірургії, у яких було виконано більше 24 тисяч оперативних втручань на відкритому серці при розрахунковій потребі 140 тисяч, тобто потреба пацієнтів задоволена на 17,2 %. Летальність складає 1,3 %.

Виконано більше 29 тисяч коронарографій при розрахунковій потребі 200 тисяч діагностичних процедур, потреба задоволена на 14,6 %.

В Україні щороку народжується майже 5 тисяч дітей з природженими вадами розвитку системи кровообігу, без хірургічного втручання 42 % пацієнта помирає у дитячому віці, близько 90 % з них у віці до 1 року.

Світова статистика стосовно кількості кардіохірургічних втручань на 1 мільйон населення складає: в країнах Європи – 569, у США – 1 222, в Україні лише 211.

Співвідношення кардіохірургічних центрів до кількості населення: у США – 1 центр на 120 тис. населення, у країнах Європи 1 центр на 500 тис. населення, в Україні – 1 центр на 2,4 млн. населення, що є недостатнім.

У 2015 році в Україні зареєстровано 42,3 тисяч інфарктів, майже половину цих пацієнтів госпіталізують з гострим коронарним синдромом і стійкою елевацією сегмента ST (STEMI). Життєво важливим компонентом лікування STEMI пацієнтів є механічна (перкутанна) реперфузія, яка проводиться як основний метод, та може поєднуватися з попередньою фібринолітичною терапією при тривалому транспортуванні пацієнта в спеціалізований центр. Обидві методи реперфузійної терапії недостатньо впроваджені в Україні.

У країнах Європейського товариства кардіологів реперфузію отримує 81% хворих з ГКС, з них три чверті первинне ПКВ (перкутанне коронарне втручання) і чверть попередню фібринолітичну терапію.

Первинні коронарні втручання у STEMI пацієнтів в Україні та країнах Європейського товариства кардіологів: середній показник первинних коронарних втручань у пацієнтів з гострим інфарктом міокарда у Європейському товаристві кардіологів становить 373 пацієнта на 1 млн. населення, в Україні у 2015 році середній показник первинних коронарних втручань 146 пацієнтів на 1 млн. населення, у 2014 році 128 пацієнтів на 1 млн. населення, що є недостатнім.

За даними Реєстру ПКВ реперфузійна терапія у 2015 році була проведена у 47,8 % пацієнтів з ГКС з елевацією ST, у 2014 році у 42,7% пацієнтів з ГКС з елевацією ST, у 2013 році у 23,4%.

У ряді областей України є проблемні питання з надання невідкладної медичної допомоги хворим на серцево-судинні захворювання у зв'язку із відсутністю ангіографічного обладнання (Сумська, Чернівецька, Луганська, Донецька області), потребують дооснащення ангіографами для проведення діагностичних та лікувальних процедур хворим з серцево-судинною патологією в гострих станах та інфарктом міокарда: Вінницька, Запорізька, Рівненська, Дніпропетровська, Черкаська області, де вкрай необхідне обладнання (ангіографічне) застаріле, або його недостатньо, що не дає змогу надавати допомогу хворим на сучасному рівні.

З метою забезпечення невідкладною медичною допомогою хворих на гострий інфаркт міокарда та інші хвороби системи кровообігу необхідно передбачити кошти з державного бюджету у 2017 році для першочергового придбання ангіографічного обладнання для оснащення обласних кардіохірургічних центрів, відділень інтервенційної кардіології, оскільки закупівля високоякісного обладнання для забезпечення закладів охорони здоров'я для лікування хворих із хворобами системи кровообігу протягом 2010—2016 років не проводилася.

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Питання організації невідкладної медичної допомоги пацієнтам із серцево-судинною патологією та гострим інфарктом міокарда на сучасному етапі є проблемою першочергового значення та потребує удосконалення.

Мета: забезпечити лікування невідкладних станів, загрожуючих життю хворих із хворобами системи кровообігу, знизити показники інвалідності та смертності від їх ускладнень, знизити коефіцієнт смертності дітей у віці до 1 року з вродженими вадами серця, а також збільшити тривалість і підвищити якість життя пацієнтів.

Необхідно підсилити центри кардіохірургії та інтервенційної кардіології, забезпечити впровадження системного підходу в перкутанній реперфузійній терапії (первинне стентування) для ефективного лікування пацієнтів із ГІМ, серцево-судинною патологією, особливо у невідкладних станах, організувати чітку взаємодію служби екстреної медичної допомоги та системи цілодобової (24/7) кардіологічної та кардіохірургічної допомоги, що дасть змогу забезпечити доступність хворих на серцево-судинні захворювання до своєчасної високоспеціалізованої медичної допомоги.

Потребує забезпечення чітких та прозорих гарантій держави щодо обсягу безоплатної медичної допомоги у невідкладних станах для зменшення тягара оплати.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року.

Основні діагностичні пацієнтами високоякісних діагностичних та лікувальних процедур і лікувальні процедури у пацієнтів з гострою серцево-судинною патологією	2017 рік	2018 рік

Коронарографія пацієнтам з симптомами стабільної ІХС	30 000	35 000
Первинні коронарні стентування (механічна реперфузійна терапія пацієнтів з ГІМ)	15 000	18 000
Кількість оперативних кардіохірургічних втручань	30 000	35 000

При впровадженні сучасної системи лікування ГІМ в Україні можливо збільшити кількість процедур у 2017 році до 180 пПКВ з ГІМ на 1 млн. населення, тобто збільшити на 20 % кількість високотехнологічних процедур на наявних потужностях кардіоцентрів, які вже існують, та забезпеченні розхідними матеріалами, забезпечивши пряму організаційну та контролюючу підтримку МОЗ.

В Україні потужностей центральних та регіональних кардіохірургічних центрів центрів інтервенційної кардіології достатньо для збільшення кількості оперативних втручань на серці протягом року до 30 тисяч, та проведення близько 30 тисяч коронарографій та 15 тисяч стентувань за умов повноцінного фінансування, дооснащення високовартісним обладнанням та забезпечення витратними матеріалами.

Для ефективного лікування пацієнтів із серцево-судинною патологією в гострих станах, які потребують екстреної допомоги, необхідно посилення вже існуючих і створення нових центрів (потреба в ангиографічному обладнанні в обласних регіональних реперфузійних мережах України - як мінімум 21 ангиограф).

5. Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді з асоціацією.

Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 27 травня 2016 року № 418 «Про затвердження плану пріоритетних дій Уряду на 2016 рік» з метою боротьби із хворобами системи кровообігу аннями п. 8 передбачена розбудова регіональних реперфузійних мереж в областях, де вони відсутні та розширення існуючих, потреба у видатках становить 375 млн. грн., потреба для забезпечення функціонування мережі 275 млн. грн.

Кошти у 2016 році на зазначені цілі не виділені.

6. Що уже було зроблено в попередній період

2013 рік. 7 областей України (близько 30% населення країни) використовували перкутанні процедури реперфузії і в більш, ніж 10 клінік організували роботу – 24/7/365.

2014 рік. Зруйнована інфраструктура для надання допомоги пацієнтам з ГІМ в трьох областях в результаті військової агресії. Проте, в тому ж році нам вдалося компенсувати «втрачену» кількість процедур і навіть збільшити кількість пПКВ в країні (пПКВ була доступна близько 30% населення України). «Втрачені області» були компенсовані новими реперфузійними мережами в інших областях країни

2015 рік. Перкутанна реперфузійна терапія стала доступна в 14 регіонах України (близько 60% населення країни) первинне стентування систематично проводиться 24/7/365.

За даними Реєстру ПКВ реперфузійна терапія у 2015 році була проведена у 47,8 % пацієнтів з ГКС з елевацією ST, у 2014 році у 42,7% пацієнтів з ГКС з елевацією ST, у 2013 році у 23,4%.

У 2015 році було проведено 146 ПКВ з ГІМ на 1 млн. населення, що забезпечило зниження летальності з ГІМ до 5-7% у стаціонарах, де впроваджена система реперфузійної терапії.

У 2015 році в Україні працювало 23 центри/відділення серцево-судинної хірургії, у яких було виконано виконано більше 24 тисяч оперативних втручань на відкритому серці при розрахункові потребі 140 тисяч, тобто потреба пацієнтів задоволена на 17,2%. Летальність складає 1,3%.

Виконано більше 29 тисяч коронарографій при потребі 200 тисяч діагностичних процедур, потреба задоволена на 14,6%.

У 2015 році в Україні відкрито 2 нових регіональних кардіохірургічних центри: Чернігів, Житомир.

У 2016 році в Україні відкрито 3 нових регіональних кардіохірургічних центри: Вінниця, Івано-Франківськ, Кропивницький.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Створення інституційних основ для покращення якості надання високоспеціалізованої медичної допомоги хворим із серцево-судинною патологією, в тому числі і в гострих станах, що передбачає ефективне та своєчасне лікування пацієнтів, організацію чіткої взаємодії служби екстреної медичної допомоги та системи цілодобової (24/7) кардіохірургічної та кардіологічної допомоги.

Створення та розвиток «Регіональних реперфузійних мереж» з урахуванням наявних кардіохірургічних центрів забезпечить впровадження системного підходу в перкутанній реперфузійній терапії (первинне стентування) та догоспітальне застосування фібринолітиків (при тривалому транспортуванні) з подальшою перкутанною ангиопластикою інфарктної артерії.

8. Послідовність кроків, які плануються зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Заходи із запобігання серцево-судинних та судинно-мозкових захворювань	Активна санітарно просвітницька робота серед населення; поінформованість населення про фактори ризику та можливість запобігання серцево-судинним і судинно-мозковим захворюванням через ЗМІ; запобігання поширеності факторів ризику серцево-судинних і судинно-мозкових захворювань в Україні: профілактичні огляди населення на виявлення артеріальної гіпертензії, надлишкової ваги, боротьба з палінням та іншими факторами ризику	На державному рівні: МОЗ МІП Заклади, підпорядковані МОЗ та НАМН На регіональному рівні: органи місцевого самоврядування	Протягом 2017 року	Профілактичні огляди населення лікарями первинної медичної допомоги; виявлення факторів ризику та їх модифікація, формування груп ризику на виникнення захворювань, соціальна реклама та активна пропаганда здорового способу життя
2. Питання організації невідкладної медичної допомоги пацієнтам з гострим інфарктом міокарда. Впровадження проекту по створенню та розвитку «Регіональних реперфузійних мереж»	Ініціатива впровадження проекту пояснюється низьким рівнем виявлення, діагностування та госпіталізації пацієнтів з ГІМ з елевацією сегмента ST за різними причинами. Метою проекту є впровадити системний підхід в перкутанній реперфузійній терапії (первинне стентування) та догоспітальне застосування фібринолітиків (при тривалому транспортуванні) з подальшою перкутанною ангіопластикою інфарктної артерії, а також об'єднати	На державному рівні: МОЗ Мінфін Заклади, підпорядковані МОЗ та НАМН На регіональному рівні: органи місцевого самоврядування із залученням цільових видатків на рівні місцевих бюджетів	Протягом 2017 року	знизити госпітальну летальність у пацієнтів з ГІМ з елевацією сегмента ST (до 5-7 %) у лікувальних закладах (показник у 2015 році 14,11 %)

	ресурси кожної області в єдину «Регіональну реперфузійну мережу» для найбільш ефективного лікування пацієнтів з ГІМ, організувати чітку взаємодію служби екстреної медичної допомоги та системи кардіологічної і кардіохірургічної допомоги			
3. Заходи із лікування серцево-судинної патології у рамках єдиного медичного простору	Координація дій та логістики на усіх рівнях надання медичної допомоги. Збільшення кількості та доступності проведення кардіохірургічних втручань у хворих на гостру серцево-судинну патологію (як і з застосуванням штучного кровообігу, так і малоінвазивні та «закриті» втручання, невідкладна аритмологія та ендovasкулярні процедури. Створення повного циклу з трансплантації серця та комплексу «серце-легені».	На державному рівні: МОЗ Мінфін Заклади, підпорядковані МОЗ та НАМН На регіональному рівні: органи місцевого самоврядування із залученням цільових видатків на рівні місцевих бюджетів	Протягом 2017 року	У 2017 році річна потреба України в операціях на серці 30 000 (з урахуванням «Хірургічного боргу» потреба 140 000 операцій)
4. Національна стратегія із запобігання та лікування серцево-судинних і судинно-мозкових захворювань до 2021 року	Серцево-судинні та судинно-мозкові захворювання є важливою соціальною проблемою, для розв'язання якої необхідні державна підтримка, координація зусиль усіх органів виконавчої влади. З цією метою повинна бути розроблена державна програма.	МОЗ НАМН	розробка проектів концепції – I півріччя 2017 р. та Державної програми – II півріччя 2017 р.	Метою Програми є запобігання та зниження рівня захворюваності серцево-судинного і судинно-мозкового профілю, інвалідності та смертності від її ускладнень, а також збільшення тривалості і підвищення якості життя хворих

Напрямок 2: Розвиток служби трансплантації.

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

Останнім часом процес формування національної служби трансплантації призупинено, а на деяких територіях відбуваються регресійні процеси. Ряд проблем організаційно-методичного та нормативно-правового забезпечення ефективного функціонування служби трансплантації залишаються невирішеними:

Основними причинами відставання трансплантаційної служби України від загальносвітових тенденцій розвитку галузі є:

відсутність єдиного Національного організаційно-методичного центру трансплантації (аналогу Національної організації трансплантології (Іспанія), Національної служби донорства (Велика Британія та країни Британського домініону) тощо);

відсутність державних трансплантаційних центрів. На даний час трансплантацією органів займаються відділення обласних клінічних лікарень, керівництво більшої частини яких не зацікавлено в розвитку високоспеціалізованого та водночас високоякісного методу лікування;

відсутність адекватного потребам фінансування органної трансплантації. Трансплантаційні втручання та розвиток матеріально-технічної бази лежить тягарем на і так обмежених обсягах фінансування обласних лікарень. При чому трансплантаційну допомогу в зазначених лікарнях отримують громадяни з інших регіонів країни, на високоякісне лікування яких кошти місцевих бюджетів нерозраховані.

відсутність або вкрай спотворене уявлення суспільства про трансплантацію, в тому числі у зв'язку з відсутністю суспільного контролю за зазначеною діяльністю.

неадаптовані до соціально-економічного середовища положення Закону України «Про трансплантацію органів та інших анатомічних матеріалів людині» (діючу редакцію Закону прийнято в 1999 році і фактично кожна його стаття потребує корекції);

остаточно не визначено питому вагу коштів державного бюджету на фінансування трансплантації відповідно до 100% потреби;

не створено механізм стимулювання праці медичних працівників закладів охорони здоров'я/наукових установ, які здійснюють діяльність пов'язану з трансплантацією;

недостатнє забезпечення матеріально-технічної бази закладів охорони здоров'я/наукових установ, які здійснюють діяльність пов'язану з трансплантацією (в т.ч. закладів охорони здоров'я в яких здійснюється вилучення органів та інших анатомічних матеріалів («бази вилучення органів»);

недостатнє кадрове забезпечення;

потребує удосконалення нормативно-правова база з питань трансплантації.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

В Україні функціонують 5 центрів (відділень) трансплантації в Дніпропетровській, Запорізькій, Львівській, Одеській, Харківській областях та ДУ «Національний інститут хірургії і трансплантології ім. О.О. Шалімова» НАМН України. В 2014 році перестали функціонувати центри (відділення) трансплантації в Донецькій та Луганській областях.

Середня кількість операцій з трансплантації органів складає близько 130 на рік, з них від донорів-трупів не перевищує 10%.

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Надання якісної високоспеціалізованої медичної допомоги населенню шляхом збільшення кількості трансплантацій органів та інших анатомічних матеріалів.

Створення Національного організаційно-методичного центру трансплантації.

Створення державних трансплантаційних округів.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

створення Національного організаційно-методичного центру трансплантації до кінця року;

створення державних трансплантаційних округів на базі ДУ «Національний інститут хірургії та трансплантології ім. О.О. Шалімова» НАМН України та у м. Запоріжжя у середньостроковій перспективі;

збільшення кількості трансплантацій органних пересадок до 200 і інших анатомічних матеріалів (кістковий мозок) до 200 до кінця року та збільшення до 350-400 органних пересадок і інших анатомічних матеріалів (кістковий мозок) до 350-400 у середньостроковій перспективі.

5. Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді з асоціацією

Затверджена 25 серпня 2015 року Указом Президента Національна стратегія у сфері прав людини передбачає, зокрема, забезпечення рівного доступу до високоякісної медичної допомоги; профілактику, раннє виявлення та ефективне лікування захворювань, забезпечення відповідності медичної інфраструктури потребам територіальних громад.

Створення Національної системи трансплантації в т.ч. спеціального органу передбачено дією Глави 22, статті 426 та пункту d статті 427 та статті 428 Угоди про Асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, та відповідає положенням:

Директиви 2004/23/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 31 березня 2004 року;

Директиви Комісії 2006/17/ЄС від 8 лютого 2007 року;

Директиви Комісії 2006/86/ЄС від 24 жовтня 2006 року, що впроваджує Директиву 2004/23/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 31 березня 2004 року.

6. Що уже було зроблено в попередній період

- Сформована мережа закладів охорони здоров'я/наукових установ, які здійснюють діяльність пов'язану з трансплантацією;

- в першому читанні прийнято проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо охорони здоров'я та трансплантації органів та інших анатомічних матеріалів людини»;

- затверджено наказ Міністерства охорони здоров'я України від 22 грудня 2014 р. № 988 «Про затвердження показників безпеки і якості гомотрансплантата – серця донора-трупа», зареєстровано в Міністерстві юстиції України 12 січня 2015 р. за № 11/26456;

- затверджено наказ МОЗ від 12 січня 2016 р. № 9 від «Про затвердження методик планування та розрахунку кількості лікарських засобів, медичних виробів, що закуповуються за рахунок та у межах відповідного обсягу видатків, затвердженого в державному та місцевих бюджетах на відповідний рік, для забезпечення хворих, що перенесли або готуються до трансплантації органів та інших анатомічних матеріалів та забезпечення ендопротезування», зареєстровано в Міністерстві юстиції України 02 лютого 2016 р. за № 173/28303;

- затверджено наказ МОЗ від 22 січня 2016 р. № 38 «Про затвердження показників безпеки і якості гомотрансплантата- кишківника донора-трупа», зареєстровано в Міністерстві юстиції України 09 лютого 2016 за № 205/28335;

- розроблено нову редакцію Інструкції щодо вилучення органів людини в донора-трупа, затвердженої наказом МОЗ від 25 вересня 2000 року №226 «Про затвердження нормативно-правових документів з питань трансплантації».

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Створення інституційної основи для покращення якості надання високоспеціалізованої медичної допомоги хворим з тяжкою патологією, що передбачає проведення трансплантації органів, тканин і клітин.

8. Послідовність кроків, які планується зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Прийняття другому читанні Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо охорони здоров'я та трансплантації органів та інших анатомічних матеріалів людини».	Законодавче обґрунтування створення Національного центру трансплантації МОЗ та відповідно національної трансплантаційної системи.	МОЗ	I—II квартал 2017	Надасть можливість формувати підзаконну нормативно-правову базу для функціонування національної трансплантаційної системи
2. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів проекту розпорядження про внесення змін до Положення про МОЗ	Приведення положення про МОЗ у відповідність до законодавства	МОЗ	III-IV квартал 2017	Дозволить в законодавчому полі створювати національну систему трансплантації
3. Створення	Створення	МОЗ	III-IV квартал	Надасть змогу

Національного організаційно-методичного центру трансплантації МОЗ	Національної системи трансплантації в т.ч. спеціального органу передбачено дією Глави 22, статті 426 та пункту d статті 427 та статті 428 Угоди про Асоціацію між Україною, з однієї сторони, та ЄС, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони		2017	сформувати та розпочати роботу компетентної державної установи, яка організаційно-методично, інспекційно-контролюючо, трансплантаційно-координаційно та матеріально-технічно забезпечує діяльність пов'язану з трансплантацією в закладах охорони здоров'я та інших суб'єктах господарювання
4. Розробка Положення про Національну систему трансплантації	Нормативне забезпечення функціонування національної системи трансплантації, що передбачає наявність Національного центру трансплантації, основні принципи формування трансплантаційних округів, функціонування служби трансплант-координації та фінансування діяльності, що пов'язана з трансплантацією, контролю та атестації закладів охорони здоров'я та інших суб'єктів господарювання, які провадять діяльність пов'язану з трансплантацією	МОЗ	III-IV квартал 2017	Нормативне-правове забезпечення функціонування національної системи трансплантації.

6. Розвиток соціальних та реабілітаційних послуг в територіальних громадах

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

- низький рівень охоплення якісними соціальними, реабілітаційними та психологічними послугами вразливих верств населення на рівні територіальних громад, в першу чергу, осіб з інвалідністю, дітей, літніх людей, учасників антитерористичної операції; внутрішньо переміщених осіб, постраждалих від торгівлі людьми та домашнього насильства,

- наявність великої кількості інтернатних установ обласного рівня, зокрема в яких навчаються та виховуються діти із сімей, які потребують державної підтримки (близько 45 % дітей, які навчаються в закладах інтернатного типу з відривом від сім'ї, мають батьків);

- обмежена кількість соціальних працівників, які надають послуги в територіальних громадах.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

- понад 2 тис. суб'єктів надають соціальні, реабілітаційні та санаторно-курортні послуги в Україні для понад 3 млн осіб;

- у 558 навчальних закладах інтернатного типу системи освіти виховується 102 384 дитини, з яких 6 583 дітей мають статус дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, та 38 962 дитини, які потребують корекції фізичного та (або) розумового розвитку (у спеціальних закладах).

3. Мета, яку ми хочемо досягти в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

- забезпечення надання якісних соціальних, реабілітаційних та психологічних послуг та запровадження нових підходів в організації їх надання на рівні територіальної громади;

- зміна системи інституційного догляду дитини на систему, яка забезпечує її догляд і виховання в сімейному або наближеному до сімейного середовища.

4. Цільові показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

- забезпечення щонайменше 85 % від потреби надання соціальних послуг особам похилого віку, особам з інвалідністю, учасникам антитерористичної операції, сім'ям (особам), які перебувають у складних життєвих обставинах;

- зменшення чисельності осіб, що отримують соціальні послуги у стаціонарних інтернатних установах на 10 %;

- зменшення чисельності дітей, які виховуються в інтернатних закладах щороку на 5 %;

- забезпечення надання реабілітаційних послуг особам з інвалідністю у кожній об'єднаній територіальній громаді щонайменше 10 %;

- збільшення рівня забезпечення санаторно-курортним лікуванням осіб з інвалідністю та ветеранів війни;

- стовідсоткове охоплення соціальними послугами, у тому числі із забезпечення тимчасового притулку, осіб, які постраждали від домашнього насильства, торгівлі людьми та дітей, які зазнали жорстокого поводження;

- збільшення кількості осіб, яким встановлено статус особи, яка постраждала від торгівлі людьми на 50 % у порівнянні з попереднім роком.

5. Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Розвиток соціальних та реабілітаційних послуг в територіальних громадах відповідає Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, Плану пріоритетних дій Уряду на 2016 рік, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 27.05.2016 № 418-р, Конвенції ООН про права осіб з інвалідністю; Плану заходів з реалізації Національної стратегії у сфері прав людини на період до 2020 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 23.11.2015 № 1393-р, Конвенції ООН про права дитини, Конвенції Ради Європи про захист дітей від сексуальної експлуатації та сексуального насильства.

6. Що зроблено в попередній період

- затверджено 19 державних стандартів соціальних послуг (наказами Мінсоцполітики), у тому числі у 2016 році – 7;

- прийнято Закони України щодо:

- гармонізації законодавства України у сфері запобігання та протидії дискримінації до європейських норм;

- запровадження патронату над дитиною та посилення страхових принципів соціального захисту для патронатних вихователів;

- до Верховної Ради України подано проекти законів України „Про соціальні послуги” (нова редакція) (реєстр. № 4607 від 06.05.2016), „Про запобігання та протидію домашньому насильству” (реєстр. № 5294 від 20.10.2016);

- розроблено законопроект щодо вдосконалення діяльності з питань соціального захисту дітей у зв'язку із децентралізацією влади в Україні;

- розроблено нормативно-правову базу щодо видатків на проведення психологічної реабілітації та соціальної і професійної адаптації учасників АТО;

- затверджено Державну соціальну програму протидії торгівлі людьми на період до 2020 року (постанова Кабінету Міністрів України від 24.02.2016 № 111).

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Забезпечити:

- розвиток системи надання соціальних, реабілітаційних та психологічних послуг у кожній об'єднаній територіальній громаді;

- поступову ліквідацію інституційного догляду дітей поза межами територіальної громади;
- подальшу розробку державних стандартів реабілітаційних та соціальних послуг;
- створення спеціалізованих реабілітаційних центрів для учасників антитерористичної операції.

8. Послідовність кроків, які плануються зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Забезпечення організації надання соціальних послуг усім потребуючим, у тому числі із залученням недержавних організацій	Залучення до надання соціальних послуг недержавних надавачів соціальних послуг	обласні, Київська міська держадміністрації всеукраїнські асоціації органів місцевого самоврядування (за згодою) громадські об'єднання (за згодою)	2017—2020 роки	Розширення охоплення соціальними та реабілітаційними послугами вразливих верств населення на рівні територіальних громад
2. Організація та систематизація процесу психологічної реабілітації учасників антитерористичної операції	Забезпечення єдиного підходу до надання послуг з психологічної реабілітації	Мінсоцполітики МОЗ центральні органи виконавчої влади, що мають в своєму підпорядкуванні збройні формування	II квартал	Створення системи надання послуг з психологічної реабілітації учасників антитерористичної операції
3. Створення центрів соціальної підтримки дітей та сімей з урахуванням потреб територіальної громади шляхом злиття, приєднання, поділу, перетворення установ, що надають соціальні послуги, дитячих будинків, шкіл-інтернатів	Розширення кола отримувачів соціальних послуг	обласні, Київська міська держадміністрації	2017—2020 роки	Оптимізація мережі закладів, які надають соціальні послуги
4. Запровадження наставництва над дітьми, які виховуються в інтернатних закладах		Мінсоцполітики МОН МОЗ	2017—2020 роки	Забезпечення соціалізації та підготовки дітей до самостійного життя
5. Створення системи протидії домашньому насильству та надання допомоги постраждалим особам	Законодавче врегулювання системи протидії домашньому насильству	Мінсоцполітики МОН МОЗ ДМС МВС Нацполіція СБУ ГПУ Міжнародні та громадські організації (за згодою)	III—IV квартал	Забезпечення ефективної протидії домашньому насильству
6. Розвиток соціальних послуг з догляду, що є альтернативою інтернату (денний догляд, догляд вдома,	Забезпечення деінституціалізації, попередження направлення осіб до інтернатних	обласні, Київська міська держадміністрації всеукраїнські асоціації органів	2017—2020 роки	Розширення охоплення соціальними послугами вразливих верств населення на

підтримане проживання) на рівні громади	установ	місцевого самоврядування (за згодою) громадські об'єднання (за згодою)	рівні територіальних громад, інтеграція осіб з інвалідністю, літніх людей в громаду

7. Якісна, сучасна і доступна загальна середня освіта **(Нова українська школа)**

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

Головною проблемою є невідповідність стану загальної середньої освіти в Україні потребам суспільства XXI століття.

Передумовами виникнення проблеми є поступове погіршення якості середньої освіти, що стало наслідком низки факторів:

- зменшення обсягів фінансування;
- зниження соціального статусу вчителя;
- низька соціально-економічна мотивація суспільства до високоякісної освіти;
- незадовільне матеріальне забезпечення шкіл;
- бюрократизація системи управління освітою.

Проявами проблеми є:

- збільшення частки молоді, яка намагається здобувати освіту за кордоном;
- тенденція до погіршення показників України у міжнародних обстеженнях конкурентоспроможності і інноваційної привабливості, які впливають на економічний розвиток України.

Розв'язанню проблеми сприятиме системне реформування всіх складових системи середньої освіти:

- змісту середньої освіти;
- системи управління середньою освітою;
- структури середньої освіти;
- системи державного фінансування середньої освіти;
- системи підготовки та професійного розвитку вчителів;
- нормативно-правового забезпечення освіти.

Реформування середньої освіти передбачатиме модернізацію змісту освіти, що вимагає створення принципово нового Державного стандарту середньої освіти, який ґрунтується на компетентнісному та особистісно орієнтованому підходах до навчання, враховує вікові особливості психофізичного розвитку дитини на кожному з рівнів освіти, орієнтується на здобуття школярами умінь і навичок, необхідних сучасній людині для успішної самореалізації в професійній діяльності, особистому житті, громадській активності.

Водночас зміст початкової і середньої освіти має задовольнити освітні потреби кожної дитини відповідно до її інтересів, здібностей, життєвих намірів. Стандарти освіти будуть визначати базові компетентності, необхідні особі для життя відповідно до вимог часу, та які вона має здобути упродовж навчання у школі.

Важливим пріоритетом реформування загальної середньої освіти є упорядкування системи документообігу в системі управління середньою освітою (дебюрократизація). Реалізація пріоритету вимагатиме скорочення звітних документів між органами управління різних рівнів та школами, перегляду, оновлення або відміни ряду регуляторних документів, санітарних норм і правил, що регулюють роботу загальноосвітніх навчальних закладів.

Підготовка вчителів на сучасному етапі не відповідає вимогам концепції «Нової української школи»; якість підготовки вчителів не відповідає вимогам державних і суспільних інституцій; навчально-виховний процес в навчальних закладах не справджує очікувань і сподівань дітей та їх батьків щодо його якості, ефективності, забезпечення індивідуального підходу, врахування індивідуальних особливостей тощо.

Виникнення проблем обумовлено невідповідністю існуючої системи підготовки педагогічних працівників вимогам суспільства і держави на сучасному етапі їх розвитку, слабкою спроможністю випускників педагогічних вищих навчальних закладів задовольняти в нових умовах об'єктивні вимоги дітей та їх батьків до якості надання освітніх послуг.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

Якість освіти є важливим комплексним показником, який залежить від змісту освіти. Наразі Державні стандарти освіти та шкільні навчальні програми не відповідають вимогам суспільства та є застарілими.

В умовах децентралізації потребує розвитку мережа навчальних закладів, в т.ч. опорних (протягом 2016 року створено 137 опорних шкіл).

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

У середньостроковій перспективі - поліпшення якості середньої освіти в цілому, подолання територіальних відмінностей у якості освіти та трансформація змісту освіти на основі компетентнісного підходу.

Формування змісту освіти з метою розвитку креативної та ініціативної особистості, здатної до ефективної діяльності в суспільстві, яка завдяки умінню критично мислити, набутим компетентностям, сформованим переконанням і ціннісним ставленням спроможна приймати адекватні рішення на благо українського народу, суспільно-економічного розвитку людства.

Вироблення і реалізація принципово нових підходів до реалізації змісту освіти у навчальних програмах і підручниках, визначення освітніх результатів і способів їх вимірювання, зокрема у формі зовнішнього незалежного оцінювання.

Створення педагогічних експериментальних майданчиків, на базі яких здійснюватиметься відповідна апробація змісту освіти, експериментальна перевірка нових навчальних програм і підручників.

Якісні зміни у процесі професійного розвитку вчителів - підготовка вчителів, які є компетентними, вмотивованими, ІКТ грамотними, здатними до професійної рефлексії, відкритими до змін та новацій нової української школи, готовими допомагати учням розвивати життєві уміння.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Затвердження нового Державного стандарту початкової загальної освіти та 80 навчальних програм.

Проведення моніторингу якості початкової освіти з метою фіксації стану навчальних досягнень випускників початкової школи до впровадження Концепції Нової української школи. Визначення:

- поточного стану сформованості математичної компетентності учнів на етапі закінчення початкової школи;
- поточного стану сформованості читацької компетентності учнів на етапі закінчення початкової школи;
- факторів, що впливають на якість підготовки учнів на рівні початкової школи.

Розроблення Концепції розвитку педагогічної освіти, галузевої рамки кваліфікацій педагогічних працівників, професійного стандарту вчителя початкової школи та 40 стандартів вищої освіти для педагогічних спеціальностей/спеціалізацій.

Розширення мережі опорних шкіл на 100 закладів.

В середньостроковій перспективі:

- зменшення не менш як удвічі розриву між якісними показниками середньої освіти у сільських та міських школах (за результатами ЗНО);
- підвищення рейтингового місця України за якістю початкової освіти на 5 позицій за показниками Глобального індексу конкурентоспроможності Світового економічного форуму.

5. Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Відповідно до підрозділу «Освіта, наука та інновації» розділу XV «Соціально-гуманітарна реформа» Програми діяльності Кабінету Міністрів України щодо підвищення якості загальної середньої освіти, зокрема, за рахунок запровадження стимулюючих виплат для вчителів, розширення автономії шкіл з метою розширення переліку освітніх послуг, оновлення освітніх стандартів з метою формування в учнів необхідних для життя компетентностей.

6. Що було зроблено в попередній період

Відповідно до п. VI. 10.1 Розпорядження КМУ від 27.05.2016 № 418-р «Про затвердження плану пріоритетних дій Уряду на 2016 рік», розроблено проект Концепції «Нова українська школа»; основи нового Державного стандарту. Розроблено та схвалено у першому читанні законопроект «Про освіту».

Змінено ідеологію початкової школи. Вдосконалено чинні навчальні програми початкової школи. Вперше обговорення програм відбулося на відкритій платформі Ed-Era.com, під час якого 4 тис. учасників надали 8,5 тис. коментарів та пропозицій. Розвантажено та осучаснено 14 навчальних програм 1-4 класів: вилучено інформацію, що не відповідає віковим особливостям дітей, збільшено практичну спрямованість, прибрано дублювання. З 1 вересня 2016 року учні 1-4 класів навчаються за оновленими програмами.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Підхід, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі, має на меті: трансформацію змісту освіти на компетентнісних засадах; вироблення і реалізацію принципово нових підходів до формування змісту освіти, його реалізації у навчальних програмах і підручниках, визначення освітніх результатів і способів їх вимірювання; широку апробацію навчальних програм і підручників, створення педагогічних експериментальних майданчиків, на базі яких здійснюватиметься відповідна апробація змісту початкової освіти;

створення національної освітньої платформи з метою забезпечення вільного доступу всіх дітей шкільного віку до якісних сучасних навчальних ресурсів, а вчителів та батьків до якісних педагогічних, навчально-методичних, дидактичних, психологічних ресурсів тощо;

упорядкування системи документообігу в системі управління середньою освітою;

запровадження якісної підготовки педагогічних працівників відповідно до суспільних та державних потреб, оновлення системи професійного розвитку вчителів.

8. Послідовність кроків, які плануються зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Розроблення і затвердження нового Державного стандарту початкової середньої освіти на компетентнісній основі	Зміна цілей, добору змісту освіти, підходів до організації навчального процесу, моніторингу результатів навчання	МОН	II квартал	Підвищення якості освіти, декларування дитиноцентризму, децентралізація управління, підвищення освітнього цензу молоді, полікультурна толерантність й інтеграція різних освітніх систем
2. Розроблення нових навчальних програм для початкової школи та навчальних матеріалів з апробації нового Державного стандарту початкової середньої освіти	Зміщення центру ваги від нагромадження фактів до розвитку вмінь, побудова програм на основі компетентнісного підходу. Сприяння підвищенню якості навчально - методичного забезпечення загальноосвітніх навчальних закладів	МОН	III квартал	Підвищення якості навчальних програм з метою забезпечення кожній дитині, незалежно від її здібностей, права на успіх в житті, на максимальне розкриття власних здібностей
3. Моніторинг якості початкової освіти	Моніторинг якості початкової освіти проводиться з метою фіксації стану навчальних досягнень випускників початкової школи напередодні впровадження Концепції Нової української школи та для відслідковування змін, що матимуть місце за результатами реалізації Концепції	Український центр оцінювання якості освіти МОН Інститут освітньої аналітики Інститут модернізації змісту освіти	протягом року	Дані про результати навчальних досягнень репрезентативної вибірки учнів початкової школи
4. Розроблення навчальних планів та програм базової і старшої школи	Внесення змін до навчальних програм на основі компетентнісного підходу	МОН Інститут модернізації змісту освіти	II квартал	Підвищення якості навчальних програм та можливість розуміти кінцевий результат навчання

5. Оновлення системи підвищення кваліфікації вчителів	Підготовка вчителів на основі компетентнісного підходу до запровадження нового Державного стандарту та нових навчальних програм	МОН ІППО ВНЗ	протягом року	Забезпечення переорієнтації методичних служб на партнерські відносини з педагогами з надання науково-методичної допомоги
6. Розроблення та затвердження Концепції розвитку педагогічної освіти	Осучаснення підготовки професійного педагога здатного працювати на основі компетентнісного підходу, що забезпечується оновленням змісту освіти, організації освітнього процесу, включаючи практичну спрямованість навчання, перспективами професійної кар'єри в освіті	МОН	I квартал	Формування сучасної системи системи педагогічної освіти, яка сприяє підвищенню рівня кваліфікації вчителя для впровадження реформи Нової української школи
7. Затвердження стандартів вищої освіти за педагогічними спеціальностями (спеціалізаціями) та відповідними освітніми рівнями	Оновлення змісту педагогічної освіти, з метою забезпечення достатнього рівня академічної та професійної (психолого-педагогічної, методичної, практичної) підготовки	МОН галузеві державні органи, до сфери управління яких належать ВНЗ	II—IV квартали	Оцінювання якості змісту та результатів освітньої діяльності вищих навчальних закладів
8. Розроблення Галузевої рамки кваліфікацій педагогічних працівників	На основі Національної рамки кваліфікацій сформулювати вимоги до кваліфікацій педагогічних працівників, що дозволить планувати різні траєкторії освіти для професійної кваліфікації, підвищення кваліфікаційного рівня, кар'єрного зростання	МОН	протягом року	Інструмент для вимірювання рівня фахової підготовки вчителя та планування його професійного розвитку
9. Запровадження пілотних проектів з реалізації Рамки професійного розвитку вчителів іноземних мов	Необхідність якісних змін у процесі безперервного професійного розвитку вчителів	МОН ВНЗ	протягом року	Підготовка педагогічних працівників до виконання професійних обов'язків відповідно

	при переході на компетентнісно орієнтовану модель освіти			до нових вимог і завдань
10. Розроблення системи добровільної сертифікації вчителів	Створення системи зовнішнього оцінювання професійних і особистісних компетентностей педагогічного працівника, здобутих ним з метою підвищення власної кваліфікації та підвищення якості педагогічної діяльності	МОН	протягом року	Забезпечення стимулювання роботи кращих вчителів
11. Впровадження комунікаційної стратегії реалізації концепції нової української школи	Забезпечення розуміння громадянами України необхідності реформування сучасної школи, сутності реформи, сприйняття і готовності до змін	МОН	протягом року	Зменшення на 20 відсотків кількості громадян налаштованих негативно до дванадцятирічної школи і збільшення на 20 відсотків кількості прихильників
12. Упорядкування системи документообігу в системі управління середньою освітою (дебюрократизація)	Потребує зменшення кількості звітних документів між органами управління різних рівнів та школами, перегляду, оновлення або відміни ряду регуляторних документів, санітарних норм і правил, що регулюють роботу загальноосвітніх навчальних закладів	МОН органи місцевого самоврядування	протягом року	Упорядкування системи документообігу у сфері загальної середньої освіти
13. Розширення мережі опорних шкіл	Розвиток мережі опорних шкіл в умовах децентралізації	МОН органи місцевого самоврядування	I—III квартали	Підвищення рівня надання освітніх послуг

8. Модернізація професійно-технічної освіти

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

Наявна система професійно-технічної освіти не дозволяє в повній мірі виконувати покладені на неї завдання щодо реалізації державної політики.

Відчувається дефіцит кваліфікованих кадрів у галузях матеріального виробництва. Особливої актуальності набуває питання мобільності, конкурентоспроможності та рівня кваліфікації працівників. Виникають нові кваліфікації та нові вимоги до змісту і процесу підготовки працівників.

Впровадження нових виробничих технологій і техніки зумовлюють появу нових професій та видів робіт, виникає об'єктивна потреба в розширенні професійної компетентності робітників. Отже, зміст професійно-технічної освіти потребує постійного оновлення з урахуванням потреб підприємств – замовників кадрів.

У зв'язку з дефіцитом бюджетних асигнувань не були передбачені видатки на капітальні та поточні ремонти, оновлення матеріально-технічної бази професійно-технічних навчальних закладів, що унеможливило запровадження в навчально-виробничому процесі сучасної техніки та технологій.

Існує ряд проблем, які впливають на ступінь ефективності професійної орієнтації населення. Також професійно-технічна освіта не є привабливою в Україні.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

Станом на 01.09.2016 р. функціонує 809 професійно-технічних навчальних закладів, що підпорядковані МОН (крім ПТНЗ Донецької та Луганської областей, які розташовані у зоні проведення антитерористичної операції) із загальним контингентом 283 тис. осіб.

Незважаючи на складну фінансово-економічну ситуацію, що склалася в системі професійно-технічної освіти у 2016 році, показники виконання регіонального замовлення досить стабільні. Загальний відсоток виконання плану регіонального (державного) замовлення становить 93 % (згідно з планом прийому 127 тис., зараховано на навчання - 118,5 тис. осіб (із них – 112,5 тис. осіб за регіональним замовленням та 6 тис. осіб за державним замовленням).

Збережено контингент вступників на базі базової загальної середньої освіти - у 2015 році контингент даної категорії становив 53% (65 969 учнів) від загального контингенту вступників, у 2016 р. - 56% (60 040 учнів).

У 2016 році випуск становив 153,2 тис. кваліфікованих робітників, з них: 121,3 тис. учнів та 31,9 тис. слухачів з числа працюючого та незайнятого населення. 4,2 тис. осіб отримали дипломи за освітньо-кваліфікаційним рівнем «молодший спеціаліст», що становить 2,7 % від загального випуску.

У 2015/2016 навчальному році всього працевлаштовані за професією 137,6 тис. осіб, що становить 89,8 %.

Продовжується робота щодо осучаснення змісту професійно-технічної освіти. Протягом 2016 року розроблено та затверджено 25 державних стандартів професійно-технічної освіти з конкретних робітничих професій.

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Модернізація професійно-технічної освіти спрямована на створення сприятливих умов для якісної підготовки конкурентоспроможних робітничих кадрів, які здатні задовольнити вимоги сучасного ринку праці регіону та забезпечити рівний доступ до професійно-технічної освіти.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Модернізація мережі професійно-технічних навчальних закладів відповідно до потреб економіки держави та регіонального ринку праці. Щорічно здійснювати реорганізацію закладів професійно-технічної освіти для створення оптимальних умов забезпечення якісної професійної підготовки: 2017 рік – 789 ПТНЗ; 2018 – 779 ПТНЗ; 2019 – 771 ПТНЗ; 2020 – 765 ПТНЗ. Збільшити середній контингент професійно-технічних навчальних закладів: 2017 рік – 400 осіб; 2018 – 450 осіб; 2019 – 475 осіб; 2020 – 500 осіб.

Розроблення та впровадження щорічно 15 державних стандартів з конкретних професій на основі компетентісного підходу.

Створення щорічно 6 сучасних навчально-практичних центрів за галузевим спрямуванням із залученням інвестицій роботодавців.

Відновлення престижності робітничих професій та проведення ефективної профорієнтації населення: щорічно проведення 5 всеукраїнських конкурсів фахової майстерності, 25 регіональних «ярмарок професій», 27 регіональних та всеукраїнських виставок; участь у міжнародних конкурсах фахової майстерності, зокрема, WorldSkills. Проведення професійно орієнтованого тестування вступників до ПТНЗ: 2017 – участь 50 ПТНЗ; 2018 – 100 ПТНЗ; 2019 – 250 ПТНЗ; 2020 – 500 ПТНЗ.

У середньостроковій перспективі:

- створення не менше одного модернізованого багатoproфільного центру професійної освіти у кожному регіоні;
- створення центрів оцінювання професійних кваліфікацій не менше як за п'ятьма професіями загальнодержавного значення.

5. Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Відповідно до статті 432 Угоди про асоціацію з ЄС щодо співробітництва в галузі професійно-технічної освіти та навчання; абзацу третього підрозділу «Освіта, наука, інновації» розділу XV Програми діяльності Кабінету Міністрів України щодо переведення системи підготовки робітничих кадрів на професійні стандарти, розроблені з урахуванням потреб та прогнозування розвитку ринку праці; стимулювання

інвестицій роботодавців у матеріально-технічну базу професійно-технічних навчальних закладів, зокрема розроблення та запровадження ефективних програм професійної орієнтації.

6. Що уже було зроблено в попередній період

Міністерством освіти і науки України розроблено проект Закону України «Про професійну освіту», який зареєстровано у Верховній Раді України за номером 5160-1 від 10.10.2016.

Затверджено регіональні плани розвитку професійно-технічної освіти у 22 областях та м. Києві (крім Одеської та Луганської областей). Протягом 2016 року видано 18 наказів МОН щодо припинення 36 ПТНЗ шляхом приєднання до більш потужних закладів, зміни типу та назви 13 профтехучилищ. Ліквідовано 2 навчальні центри при установах виконання покарань.

Створено регіональні ради професійної освіти у 23 регіонах, окрім Донецької та Одеської областей.

Міністерством фінансів за поданням МОН підготовлено проект Закону України «Про внесення змін до Бюджетного кодексу України» (від 15.09.2016 № 5131), яким передбачено внесення змін до статей 89 та 90, що надає можливість здійснювати видатки на професійно-технічну освіту на умовах регіонального замовлення.

Підготовлено проект Закону України «Про внесення змін до деяких Законів України щодо регіонального замовлення на підготовку кадрів, фахівців» (внесення змін до Законів України «Про освіту», «Про професійно-технічну освіту») та проект розпорядження Кабінету Міністрів України «Про схвалення методичних рекомендацій щодо формування регіонального замовлення на підготовку робітничих кадрів, фахівців».

Прийнято постанову Кабінету Міністрів України від 16.11.2016 р. № 818 «Про затвердження Переліку професій загальнодержавного значення, підготовка за якими здійснюється за кошти державного бюджету», до якого включено 19 професій.

Реалізовано пілотний проект щодо створення 25 навчально-практичних центрів галузевого спрямування на базі професійно-технічних навчальних закладів з професій: «Тракторист-машиніст сільськогосподарського виробництва», «Монтажник санітарно-технічних систем та устаткування», «Швачка. Кравець. Закрійник»). Для придбання сучасного обладнання, устаткування, інструменту для забезпечення роботи зазначених навчально-практичних центрів передбачено 50 млн. грн. Затверджено стандарти з визначених професій.

Створюються навчально-практичні центри за галузевим спрямуванням.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Створення сприятливих умов для якісної підготовки робітничих кадрів згідно з пріоритетами державної політики, орієнтованої на задоволення потреб особистості, суспільства і держави.

Модернізація законодавчих стандартів та принципів освіти і навчання у відповідності до Європейської політики навчання впродовж життя.

8. Послідовність кроків, які плануються зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Супроводження до прийняття Верховною Радою України законопроекту «Про професійну освіту»	Спостерігається неузгодженість місцевої політики щодо соціально-економічного розвитку; забезпечення трудовими ресурсами з реальними потребами регіону	МОН	до прийняття Верховною Радою України	1) Приведення законодавчої бази з питань професійної освіти у відповідність до сучасних потреб економіки в умовах інтеграції України у міжнародний економічний і освітній простір; 2) прийняття управлінських рішень щодо професійної освіти та її фінансового забезпечення; 3) модернізація структури освіти та створення умов для здобуття освіти впродовж життя

2. Модернізація мережі професійно-технічних навчальних закладів	Контингент учнів має тенденцію до зменшення, що, у свою чергу, призводить до збільшення кількості малокомплектних закладів, в наслідок чого збільшуються витрати на підготовку одного учня.	МОН обласні, Київська міська державні адміністрації	III—IV квартали	1) Оптиміальне використання фінансових, кадрових, методичних, навчальних ресурсів з врахуванням потреб ринку праці у підготовці кваліфікованих кадрів; 2) забезпечення кращого доступу до професійної освіти та навчання
3. Впровадження проектів державно-приватного партнерства у сфері освіти	Матеріально-технічна база професійно-технічних навчальних закладів протягом останніх років практично не оновлюється, організація навчально-виробничого процесу ускладнюється нестачею сучасних майстерень, застарілим обладнанням, незадовільним забезпеченням ПТНЗ засобами навчання, наочними посібниками, навчальною літературою	МОН обласні, Київська міська державні адміністрації; соціальні партнери	III—IV квартали	1) Створення за участі бізнесу, інших соціальних партнерів сучасних навчально-практичних центрів за галузевим спрямуванням; 2) зміцнення матеріально-технічної бази професійно-технічних навчальних закладів та впровадження новітніх технологій
4. Нормативно – правове забезпечення формування регіонального замовлення на підготовку робітничих кадрів	Замовлення на підготовку кадрів має ґрунтуватися на прогнозах потреби в них для галузей економіки держави в цілому та кожному регіоні зокрема з обов'язковим залученням роботодавців та інших зацікавлених сторін (соціальних партнерів)	МОН Мінекономрозвитк у Мінфін обласні, Київська міська державні адміністрації; місцеві органи самоврядування	II—III квартали	1) Формування регіонального замовлення відповідно до потреб ринку праці; 2) збільшення кількості випускників, працевлаштованих за набутою професією (спеціальністю), їх адаптація та закріплення на робочих місцях
5. Оновлення змісту та поліпшення якості професійно-технічної освіти	Сучасний етап розвитку суспільства економіки, формування ринку праці, поява нових професій вносять значні корективи у зміст професійної	МОН Мінсоцполітики Федерація роботодавців України	III—IV квартали	Розроблення 15 державних стандартів професійно-технічної освіти з конкретних професій на компетентісному підході

	діяльності кваліфікованого робітника, вимог до його підготовки			
6. Запровадження ефективних програм професійної орієнтації молоді	Існує ряд проблем, які впливають на ступінь ефективності професійної орієнтації населення	МОН Мінсоцполітики обласні, Київська міська державні адміністрації місцеві органи самоврядування	II—IV квартали	1) Запровадження професійно орієнтованого тестування вступників до ПТНЗ; 2) проведення регіональних, всеукраїнських та конкурсів фахової майстерності серед учнів професійно-технічних навчальних закладів. Участь у міжнародних конкурсах, зокрема, WorldSkills; 3) проведення профорієнтаційних заходів

9. Забезпечення якості вищої освіти

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

Нормативне регулювання питань створення систем забезпечення якості визначене розділом V Закону України «Про вищу освіту».

Деталізація положень Закону України «Про вищу освіту» міститься у проєкті Стратегії реформування вищої освіти в Україні до 2020 року, в якому виділено окремий п. 3.2 «Створення системи забезпечення якості вищої освіти», де суттю реформи вищої освіти є створення системи забезпечення та постійного поліпшення якості вищої освіти, яка б враховувала кращі світові практики та слугувала б головною технологією досягнення відповідності освітньої системи вимогам і потребам суспільства та особистості.

Ключовими завданнями такої реформи є:

а) інституціоналізація системи забезпечення якості вищої освіти на національному, регіональному та локальному рівнях за участю державних, громадських та професійних організацій;

б) залучення зовнішніх та внутрішніх стейкхолдерів до розроблення нових нормативно-правових актів та методичних розробок, що здатні гарантувати стійке функціонування та розвиток системи забезпечення якості вищої освіти.

в) апробація прозорості системи вступу на навчання за освітнім рівнем магістра на прикладі спеціальності 081 Право.

Відповідно до статті 16 Закону України «Про вищу освіту» система забезпечення вищими навчальними закладами якості освітньої діяльності та якості вищої освіти (система внутрішнього забезпечення якості) передбачає забезпечення ефективної системи запобігання та виявлення академічного плагіату у наукових працях працівників вищих навчальних закладів і здобувачів вищої освіти.

Керуючись статтею 32 Закону, вищі навчальні заклади зобов'язані вживати заходів, у тому числі шляхом запровадження відповідних новітніх технологій, щодо запобігання та виявлення академічного плагіату в наукових роботах наукових, науково-педагогічних, педагогічних, інших працівників і здобувачів вищої освіти та притягнення їх до дисциплінарної відповідальності.

З огляду на зазначене, створення та функціонування Національного репозитарію академічних текстів універсальної за змістом загальнодержавної електронної бази, де накопичуватимуться, зберігатимуться, систематизуватимуться, піддаватимуться комплексному аналізу вітчизняні академічні тексти (наукового, науково-технічного та освітнього характеру) і до якої забезпечуватиметься вільний, безперешкодний віддалений доступ користувачів засобами інтернет-технологій є одним із пріоритетів Міністерства.

Ефективне функціонування Національного репозитарію дасть можливість підвищити рівень академічної доброчесності у суспільстві та виявити недоброчесних наукових, педагогічних, науково-педагогічних працівників та здобувачів вищої освіти. Крім вище зазначеного діяльність Національного репозитарію дасть поштовх до створення нових критеріїв оцінювання якості досліджень та організації дослідницького процесу в установах вищої освіти та наукових установах, зокрема, щодо створення національної наукометричної системи.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

- а) розробка стандартів вищої освіти за активної участі стейкхолдерів;
- б) напрацювання методичної бази та надання практичної допомоги закладам вищої освіти у створенні системи внутрішнього забезпечення якості.

Освітній рівень	Кількість розроблених проектів стандартів вищої освіти (станом на 20 грудня 2016 р.)
бакалавр	86
магістр	15

На даний час:

в Україні здійснюється державна реєстрація науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт, захищених дисертацій, технологій та їх складових, які були створені за бюджетні кошти, та формування фондів науково-технічної інформації та результатів науково-технічної діяльності;

існуюча база не містить текстів кваліфікаційних робіт випускників вищих навчальних закладів та інших текстів освітнього (навчального) характеру;

доступ до значної частини академічних текстів не є вільним і безоплатним;

збільшилася кількість дисертацій, монографій та статей, підготовлених з використанням текстових запозичень без посилання на джерело (плагіат).

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

- а) розробка стандартів вищої освіти – протягом 2017 р.;
- б) напрацювання методичної бази та надання практичної допомоги закладам вищої освіти у створенні системи внутрішнього забезпечення якості – 2017 – 2019 рр.

в) створення Національного репозитарію, функціонування якого забезпечить підтримку академічної доброчесності у вищих навчальних закладах та наукових установах та сприятиме оптимізації щодо узагальнення отриманого наукового результату. До кінця 2017 року буде оброблений і накопичений той матеріал, який знаходиться в сфері використання Українського інституту науково-технічної експертизи та інформації, впродовж 2018-2019 років має бути створена національна наукометрична система.

г) організація вступу на навчання для здобуття освітнього рівня магістра з використанням організаційно-технологічних процесів здійснення зовнішнього незалежного оцінювання за спеціальністю 081 Право.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

У 2017 році: розроблення та затвердження стандартів вищої освіти:

Освітній рівень	Кількість проектів стандартів вищої освіти, що планується розробити до кінця 2017 р.
бакалавр	120
магістр	80
доктор філософії	50

Забезпечення:

функціонування бази, фонди якої міститимуть кваліфікаційні роботи випускників системи вищої освіти, академічні тексти наукового, науково-технічного та освітнього (навчального) характеру;

вільного і безоплатного доступу до академічних текстів в установленому порядку;

У середньостроковій перспективі:

- підвищення рейтингових показників якості вищої освіти за групами спеціальностей не менше як на п'ять позицій, з якості менеджмент-освіти — не менше як на десять позицій (за результатами Глобального індексу конкурентоспроможності Світового економічного форуму);

- входження (подання заявки на входження) Національного агентства забезпечення якості вищої освіти до Європейського реєстру агентств забезпечення якості вищої освіти.

5. Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Відповідно до статті 431 розділу V Економічне та галузеве співробітництво Угоди про асоціацію сторони зобов'язуються активізувати співробітництво в галузі вищої освіти, зокрема, з метою: реформування та модернізації систем вищої освіти; сприяння зближенню у сфері вищої освіти, яке відбувається в рамках Болонського процесу.

6. Що було зроблено в попередній період

Перше завдання наразі поступово вирішується за участю Науково-методичної ради МОН України та її комісій і підкомісій за спеціальностями. На сьогодні громадське обговорення пройшли вже понад 30 відсотків стандартів за освітнім рівнем бакалавра, інтенсивно розробляються стандарти за освітнім рівнем магістра і освітньо-науковим рівнем доктора філософії. Натомість у питанні формування сучасних систем забезпечення якості вищої освіти видимих успіхів ще не досягнуто – початок роботи Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти відтерміновано більше ніж на рік порівняно з вимогами Закону, а вищі навчальні заклади досі не отримали жодної методичної допомоги у формуванні системи внутрішнього забезпечення якості вищої освіти.

У 2014 році Законом України «Про вищу освіту» задекларовано створення незалежної системи оцінки якості вищої освіти, визначені суб'єкти забезпечення якості вищої освіти та встановлені санкції у зв'язку з виявленням академічної недоброчесності, зокрема академічного плагіату. Розгорнуто інформаційну компанію щодо підвищення академічної доброчесності серед науковців та учасників освітнього процесу. У 2015 році Міністерством освіти і науки запроваджено оприлюднення текстів дисертацій у режимі читання на офіційних веб-сторінках спеціалізованих вчених рад. У 2016 році Кабінет Міністрів України погодився з пропозицією Міністерства освіти і науки про створення Національного репозитарію академічних текстів. Водночас, Міністерством розробляються заходи щодо створення та введення в експлуатацію Національного репозитарію.

У 2016 році як експеримент у 9 вищих навчальних закладах було проведено вступні випробування під час вступу на основі ступеня бакалавра на навчання для здобуття ступеня магістра за спеціальністю 081 «Право» з використанням організаційно-технологічних процесів здійснення зовнішнього незалежного оцінювання.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Упровадження системи гарантування якості вищої освіти ґрунтується на поєднанні стандартів вищої освіти, що містять державні вимоги до її змісту, самостійного розроблення ВНЗ освітніх програм, навчальних планів, спеціалізацій, а також систем внутрішнього і зовнішнього забезпечення якості. МОН відповідає за розроблення стандартів вищої освіти, сприяє діяльності Національного агентства забезпечення якості вищої освіти щодо запровадження систем внутрішнього і зовнішнього забезпечення якості на новій нормативній базі, а також розробляє нормативну базу і надає методичну підтримку вищим навчальним закладам у розробленні спеціалізацій, освітніх програм і навчальних планів.

Важливим інструментом сполучення освітніх та професійних стандартів повинно стати запровадження (орієнтовно з 2019 р.) єдиного державного кваліфікаційного іспиту (ЄДКІ) з окремих спеціальностей відповідно до нових стандартів вищої освіти. Проведення ЄДКІ можливо лише з використанням організаційно-технологічних процесів здійснення ЗНО, що потребує пілотування у формі проведення вступних випробувань до магістратури з окремих спеціальностей.

У 2017 році на базі Українського інституту науково-технічної експертизи та інформації планується створити Національний репозитарій академічних текстів та забезпечити його наповнення уже існуючими текстами, які наявні в Інституті. Нові тексти будуть надходити до Національного репозитарію з вищих навчальних закладів та наукових установ. У розрізі функціонування Національного репозитарію буде врахована можливість перевірки текстів на академічний плагіат.

8. Послідовність кроків, які планується зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Затвердження стандартів вищої освіти	Приведення стандартів вищої освіти у відповідність до вимог Закону України «Про вищу освіту»	МОН галузеві державні органи, до сфери управління яких належать вищі навчальні заклади	IV квартал	Оцінювання якості змісту та результатів освітньої діяльності вищих навчальних закладів (наукових установ)
2. Проведення єдиного фахового вступного іспиту з використанням організаційно-технологічних процесів здійснення зовнішнього незалежного оцінювання для вступу	Запровадження технологій стандартизованого оцінювання, які ефективно використовуються при вступі на бакалаврські програми та	МОН УЦОЯО	III квартал	Відбір якісного контингенту студентів для навчання в магістратурі та підвищення рівня підготовки випускників за спеціальністю 081

на навчання за освітнім рівнем магістра за спеціальністю 081 «Право»	знижують корупційні ризики, для вступу на навчання за освітнім рівнем магістра			«Право»
3. Створення Національного репозитарію академічних текстів та забезпечення його функціонування	Накопичення, зберігання, систематизування академічних текстів, до якої забезпечуватиметься вільний, безперешкодний віддалений доступ користувачів засобами інтернет-технологій	МОН	Протягом року	Підвищення рівня академічної доброчесності у суспільстві та виявлення не доброчесних наукових, науково-педагогічних працівників та здобувачів вищої освіти, створення передумов для запровадження національної наукометричної системи

10. Нова система управління та фінансування науки

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

Наукова сфера України потребує суттєвого реформування, оскільки станом на сьогодні вітчизняна наука втратила функції впливу на соціально-економічний розвиток держави, показник вітчизняного науково-технічного потенціалу знизився до критичного рівня, що стало загрозою національній безпеці України. Основу вітчизняної економіки становлять сировинні та низькотехнологічні галузі, що істотно знижує потенціал розвитку України як конкурентоспроможної держави в довгостроковій перспективі. Результати наукових досліджень і науково-технічних розробок лише малою мірою впливають на зростання ВВП України.

Рівень заінтересованості наукових установ у практичному застосуванні та реалізації власних результатів наукових досліджень і розробок є вкрай низьким, взаємодія між суб'єктами наукової і науково-технічної діяльності та органами виконавчої влади у цій сфері практично відсутня.

Вкрай низький рівень фінансування науки та застаріла матеріально-технічна база призвели до серйозного падіння суспільного престижу наукової роботи та масового відпливу якісних наукових кадрів за кордон або в інші сфери діяльності.

Враховуючи такий стан, процес реформування наукової сфери у найближчий період стосуватиметься вирішення таких основних проблем, як: запровадження координації стратегічного планування науково-технічного розвитку Національною радою з питань розвитку науки та технологій; підвищення рівня ефективної взаємодії між представниками наукової громадськості, органами виконавчої влади та реального сектору економіки у формуванні та реалізації єдиної державної політики; розширення конкурсного фінансування наукових досліджень і розробок, утворення інститутів грантового фінансування; підвищення ефективності управління мережею державних наукових установ, забезпечення спрямування їх науково-технічного потенціалу на потреби економічного розвитку держави та її обороноспроможності.

Відсутність ефективної системи координації розвитку науки у країні обумовлена, й консерватизмом сформованої в радянські часи системи національних академій наук, які залишаючись основними одержувачами державної фінансової підтримки на наукові дослідження і розробки, зберігають цілковиту автономію щодо визначення пріоритетів своєї наукової діяльності та структури мережі наукових установ. Відтак, органи державної влади мають достатньо обмежений вплив на структуру наукових установ та напрями розвитку академічної науки, що фінансується переважно за принципом базового фінансування.

Крім того, станом на 2016 рік абсолютна більшість обсягів бюджетного фінансування науки (до 85 відсотків від загального обсягу) спрямовується на забезпечення діяльності державних наукових установ за принципом базового фінансування. Таким чином, наукова тематика, що одержує фінансову підтримку з державного бюджету, відображає давно сформовану структуру державних наукових установ, наукові пріоритети яких часто вже стали застарілими та безперспективними, а їх зміна відповідно до змін у потребах економіки чи розвитку наукового суспільства здійснюється досить повільно.

На сьогодні головними розпорядниками бюджетних коштів на наукову і науково-технічну діяльність є майже 30 органів виконавчої влади та інших державних інституцій. Однак, єдиного підходу щодо оцінки ефективності використання ними бюджетних коштів не було запроваджено, так само як відсутні й

інституції, що мали б повноваження щодо координації діяльності державного сектору наукових досліджень і розробок та узгодження вектору його розвитку із загальнодержавним вектором економічного розвитку.

При цьому, грантове фінансування, як інструмент, має дуже обмежене застосування через відсутність відповідних фінансуючих інституцій. Практика технологічно розвинених країн засвідчує необхідність утворення фондів підтримки наукової діяльності, як додаткових альтернативних джерел, які провадять незалежну грантову підтримку наукових проєктів, але в рамках державних пріоритетів, визначених відповідними інститутами державної влади.

В Україні на сьогодні грантове фінансування наукових проєктів здійснюється через Державний фонд фундаментальних досліджень (ДФФД). Обсяги фінансування діяльності ДФФД у 2015-2016 роках не перевищували 20 млн. грн. на рік. Обмеженням діяльності ДФФД є його спрямованість на підтримку виключно фундаментальних досліджень, у той час, як потреба грантового фінансування прикладних досліджень і розробок інституційно залишається невирішеною.

Розв'язання проблеми координації, а також підвищення результативності та ефективності бюджетного фінансування на наукові дослідження і розробки, можливе шляхом утворення Національної ради з питань розвитку науки і технологій, що передбачено новою редакцією Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність». Відповідно до цього Закону Рада матиме повноваження щодо визначення стратегічних орієнтирів та ключових принципів державного управління розвитком сектору досліджень і розробок, підготовка пропозицій щодо засад функціонування в Україні системи державної атестації наукових установ; а також оцінювання ефективності роботи національних академій наук, фінансової підтримки науки органами виконавчої влади та Національним фондом досліджень.

Розв'язання проблеми утворення фінансуючої установи з широкими міжвідомчими можливостями можливе шляхом утворення Національного фонду досліджень (НФД), що передбачено новою редакцією Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність». Відповідно до Закону «Про наукову і науково-технічну діяльність» НФД утворюється відповідно до положення, що затверджується Кабінетом Міністрів України. Розроблення цього положення покладено на Національну раду з питань розвитку науки і технологій (далі – Національна рада), яку за посадою очолює Прем'єр-міністр України.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

На сьогодні бюджетне фінансування наукової і науково-технічної діяльності за рахунок бюджетних коштів досягло історичного мінімуму і за прогнозними даними у 2016 році складе близько 0,16 відсотків Валового внутрішнього продукту України. Близько 90 відсотків якого буде спрямовано на забезпечення діяльності державних наукових установ за принципом базового фінансування.

Причинами зниження наукоємності ВВП (у 2016 році цей показник складатиме не більше 0,3%), а також зменшення ролі науки та її впливу на науково-технологічний і інноваційний розвиток країни є не лише дефіцит коштів, застаріла матеріально-технічна база наукової сфери, стан кадрового наукового потенціалу, неефективне використання наявних ресурсів, але й неефективна система державного управління у сфері науки, відсутність координації зусиль, що не дає змоги сконцентруватися на конкретних завданнях розвитку національної економіки та обороноздатності держави.

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Утворення у 2017 році Національної ради з питань розвитку науки і технологій, до складу якої увійдуть представники наукової громадськості, органів виконавчої влади та реального сектору економіки, дасть змогу у подальші роки направити вектор наукових досліджень і розробок та спрямувати кошти державного бюджету, що витрачаються на такі цілі, у бік найбільш важливих та пріоритетних для держави напрямів, зокрема й тих, що забезпечуватимуть її обороноспроможність та безпеку.

Крім того, у 2017 році має бути сформовано нормативно-правову базу для забезпечення процесу утворення державних ключових лабораторій та отримання статусу дослідницького університету національними вищими навчальними закладами з наступним надання таким установам розширеної грантової підтримки для розвитку їх лабораторної бази та виконання наукових досліджень і розробок світового рівня.

Протягом наступного трирічного періоду, а саме – у 2018—2020 роках з урахуванням пропозицій Національної ради України з питань розвитку науки і технологій щодо принципів створення та стратегії розвитку державної дослідницької інфраструктури, системи державних ключових лабораторій буде створено мережу державних ключових лабораторій за визначеними науковими напрямками та надано на конкурсних засадах статус дослідницького університету національним вищим навчальним закладам, які відповідатимуть вимогам законів України «Про вищу освіту» та «Про наукову і науково-технічну діяльність», зокрема щодо забезпечення ними проривного розвитку наукових досліджень у визначених пріоритетних для держави й суспільства галузях знань.

У 2017 році буде розроблено нормативно-правову базу для забезпечення роботи НФД та сформовано органи його управління. Здійснення грантової підтримки цією установою у подальшому, зокрема протягом 2018-2020 років, стане одним із механізмів нарощування обсягів бюджетного фінансування наукової діяльності, у тому числі і тих, що виконуватимуться державними ключовими лабораторіями та

дослідницькими університетами, а також сприятиме збереженню та ефективному розвитку існуючого науково-технічного потенціалу.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягти в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

У 2017 році має бути утворено Національну раду з питань розвитку науки і технологій, затверджено положення про Національний фонд досліджень, сформовано Наукову раду фонду, Дирекцію фонду та обрано його керівництво. Під час підготовки проекту Державного бюджету України на 2018 рік має бути заплановано додаткові асигнування на забезпечення діяльності НДФ у обсязі 200-300 млн. гривень.

У середньостроковій перспективі – протягом 2018-2020 років обсяг фінансової підтримки наукових і науково-технічних проектів через НДФ має зрости до 1,0-1,5 млрд. грн. на рік.

Крім того, протягом 2018-2020 років планується провести державну атестацію не менше 80 відсотків наукових установ, для яких проходження державної атестації на законодавчому рівні визначено як обов'язкове.

5. Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Відповідно до підрозділу «Освіта, наука та інновації» розділу XV «Соціально-гуманітарна реформа» Програми діяльності Кабінету Міністрів України щодо запровадження грантової системи фінансування наукових досліджень, сприяння комерціалізації результатів наукових робіт та створення дієвої системи трансферу технологій, а також п. 3 статті 374 Глави 9 «Співробітництво у сфері науки та технологій» Угоди про асоціацію щодо співробітництва, що сприяє Україні у підтримці реформування та реорганізації системи управління науковою сферою та дослідних установ (зокрема в розвитку її потенціалу щодо розвитку науки і технологій) з метою сприяння розвитку конкурентоспроможної економіки та суспільства, яке базується на знаннях.

6. Що було зроблено в попередній період

Прийнято Закон України «Про наукову і науково-технічну діяльність», яким передбачено основні законодавчі передумови та процедури утворення та функціонування Національного фонду досліджень.

Сформовано Ідентифікаційний комітет з питань науки, розроблено проект Положення про Національну раду з питань розвитку науки і технологій та порядку формування персонального складу її наукового комітету як органу, на який покладатимуться функції Наглядової ради Національного фонду досліджень.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Імплементація положень Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність», яким передбачено створення єдиного координаційного органу з питань, що стосуються формування пропозицій щодо державної політики у сфері наукової і науково-технічної діяльності та методів її реалізації, а також створення нових потужних інституцій грантової підтримки наукових досліджень і розробок незалежно від відомчої ознаки.

Створення нормативно-правової бази для забезпечення діяльності Національної ради України з питань розвитку науки і технологій, Національного фонду досліджень, дослідницьких університетів та державних ключових лабораторій з наступним запровадженням діяльності цих інституцій.

8. Послідовність кроків, які планується зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Утворення Національної ради з питань науки і технологій	Відповідно до Закону Положення та персональний склад Національної ради з питань розвитку науки і технологій затверджується Кабінетом Міністрів України	МОН СКМУ Мінфін Мінекономрозвитку Мін'юст	I—II квартали	Утворення Національної ради з питань науки і технологій та початок виконання нею функцій передбачених Законом
2. Затвердження Положення про НДФ	Відповідно до Закону Положення про НДФ	Національна рада з питань розвитку науки і технологій	II—III квартали	Закладення правової бази для утворення НДФ та початок

	затверджується Кабінетом Міністрів України	МОН Мінфін Мінекономрозвитку Мін'юст		виконання процедур його утворення як юридичної особи
3. Обрання наукової ради НФД та формування органів його управління	Відповідно до Закону членів наукової ради НФД затверджує Кабінет Міністрів України за пропозицією Національної ради України з питань розвитку науки і технологій	Національна рада з питань розвитку науки і технологій МОН Мінфін Мінекономрозвитку Мін'юст	III—IV квартали	Започаткування діяльності НФД та визначення стратегічних пріоритетів його подальшої діяльності
4. Розроблення нормативно-правової бази для створення та функціонування державних ключових лабораторій	Порядок надання статусу державної ключової лабораторії, Типове положення про державну ключову лабораторію, а також Примірне положення про наукову та наглядову ради державної ключової лабораторії затверджується Кабінетом Міністрів України	Національна рада з питань розвитку науки і технологій МОН Мінфін Мінекономрозвитку Мін'юст	II—III квартали	Закладення правового фундаменту для створення та функціонування державних ключових лабораторій
5. Розроблення нормативно-правової бази для забезпечення можливості отримання вищими навчальними закладами статусу дослідницького університету	Відповідно до Закону «Про вищу освіту» Положення про дослідницький університет та критерії, відповідно до яких вищому навчальному закладу надається статус дослідницького, затверджується Кабінетом Міністрів України	Національна рада з питань розвитку науки і технологій МОН Мінфін Мінекономрозвитку НАЗЯВО Мін'юст	I—IV квартали	Закладення правового фундаменту для можливості отримання вищими навчальними закладами статусу дослідницького університету
6. Розроблення нормативно-правової бази для забезпечення проведення державної атестації наукових установ	Відповідно до Закону «Про наукову і науково-технічну діяльність» затверджується Кабінетом Міністрів України	Національна рада з питань розвитку науки і технологій МОН Мінфін Мінекономрозвитку Мін'юст	II—III квартали	Закладення правового фундаменту для можливості проведення за єдиними принципами державної атестації наукових установ
7. Оцінювання Національною радою з питань розвитку науки і технологій звітів центральних органів виконавчої влади, Національної академії наук України, національних галузевих академій наук та інших головних	Відповідно до Закону «Про наукову і науково-технічну діяльність» заслуховування звітів головних розпорядників бюджетних коштів є однією з основних функцій	Національна рада з питань розвитку науки і технологій	III квартал	Визначення рекомендованих обсягів фінансування наукової і науково-технічної діяльності для їх врахування при підготовці проекту Державного бюджету України на наступний бюджетний рік

розпорядників бюджетних коштів, що здійснюють наукову та науково-технічну діяльність або є замовниками наукових досліджень та розробок, про стан використання коштів на наукову та науково-технічну діяльність та отримані результати	Національної ради України з питань розвитку науки і технологій			
8. Проведення державної атестації наукових установ	Законом «Про наукову і науково-технічну діяльність» передбачено проведення державної атестації наукових установ	МОН Національна академія наук національні галузеві академії наук центральні органи виконавчої влади	2017—2020 роки	Формування ефективної структури мережі наукових установ

11. Створення справедливої системи пенсійного страхування

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

- диспропорція в розмірах пенсій, призначених в різні роки або несправедливий розподіл коштів солідарної системи;
- штучно ускладнена структура пенсійної виплати, наявність доплат до мінімальних розмірів сприяє процесу „зрівнялівки” розмірів пенсій та послаблює страхові принципи в пенсійному забезпеченні;
- незбалансованість бюджету Пенсійного фонду. На сьогодні бюджет Пенсійного фонду складає 257 млрд. грн, з яких власні надходження складають 111 млрд. грн або 43 %;
- низький рівень охоплення пенсійним страхуванням зайнятого населення.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

- розмір пенсій, призначених до 2009 року і розмір пенсій, які призначаються зараз може різнитися у більш ніж 2,7 рази;
- 8,6 млн осіб мають у складі пенсійної виплати різні доплати та підвищення.

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

- запровадження єдиних підходів до обчислення пенсій;
- забезпечення належного рівня пенсійного забезпечення, а також оптимізація видатків державного бюджету та бюджету Пенсійного фонду України.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

- зменшення дефіциту бюджету Пенсійного фонду у 2017 році орієнтовно на 22,8 %;
- перерахування страхових пенсій для 10,9 млн. пенсіонерів;
- відновлення диференціації пенсійних виплат частині з 12 млн пенсіонерів;
- зменшення на 40 % чисельності пенсіонерів, у яких страхова пенсія є меншою за мінімальну.

5. Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема, Угоді про асоціацію

Створення справедливої системи пенсійного страхування відповідає Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, Плану пріоритетних дій Уряду на 2016 рік, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 27.05.2016 № 418-р.

6. Що уже було зроблено в попередній період

- У 2014—2016 роках реалізовано заходи для збалансування солідарної ситсеми:
- обмежено максимальний розмір пенсії 10 прожитковими мінімумами, а з 1 січня 2016 року зафіксовано розмір максимальної пенсії на рівні абсолютної суми 10 740 грн для пенсій, що призначаються в поточному році;
- скасовано норму щодо можливості призначити пенсію за віком достроково (за 1,5 року) у разі звільнення особи з роботи у зв'язку із реорганізацією підприємства;

- переглянуто умови призначення пенсій за віком на пільгових умовах та за вислугу років;
- скасовано норми щодо призначення спеціальних пенсій, крім пенсій науковцям та військовослужбовцям;
- обмежено виплату пенсій працюючим пенсіонерам;
- призупинено виплати пенсій пенсіонерам, які працюють на спецпосадах;
- оптимізовано списки виробництв, робіт, професій, посад і показників, зайнятість в яких дає право на пенсію за віком на пільгових умовах з урахуванням технологічних процесів;
- схвалено Стратегію модернізації та розвитку Пенсійного фонду України на період до 2020 року (розпорядження Кабінету Міністрів України від 14.09.2016 № 672);
- реформовано систему загальнообов'язкового державного соціального страхування, суттєво зменшено єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування до 22 % з метою легалізації відносин у сфері зайнятості та оплати праці.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

- підвищення якості адміністрування та дисципліни сплати єдиного внеску;
- розширення охоплення пенсійним страхуванням зайнятого населення;
- систематизація пенсійного законодавства в єдиному законі;
- запровадження страхових принципів у призначенні пенсій в залежності від заробітку і страхового стажу;
- заміна механізму відшкодування пільгових пенсій на сплату єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування у розмірі 15 та 7 % за працівників, які зайняті на роботах, що дають право на призначення пенсії на пільгових умовах за списками № 1 та № 2;
- реформування призначення пенсій за віком на пільгових умовах та за вислугу років.

8. Послідовність кроків, які планується зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Розширення охоплення пенсійним страхуванням зайнятого населення	Реалізація принципу солідарності та забезпечення соціального захисту працюючих після виходу на пенсію	Мінсоцполітики Мінфін Мінекономрозвитку	протягом року	Покращує фінансову стабільність пенсійної системи
2. Внесення законодавчих пропозицій щодо реформування пенсійної системи	Звільнення солідарної системи від невласливих для неї видатків. Відновлення диференціації розмірів пенсій залежно від заробітку. Заміна механізму відшкодування пільгових пенсій на сплату єдиного внеску. Реформування призначення пенсій за віком на пільгових умовах та за вислугу років. Єдині підходи до обчислення пенсій	Мінсоцполітики Мінфін Мінекономрозвитку у Мін'юст ДФС Пенсійний фонд	III квартал	Забезпечення подальшого реформування пенсійної системи з урахуванням економічних та демографічних умов

12. Забезпечення ефективної державної соціальної підтримки населення

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

- недостатня ефективність програм соціальної підтримки населення та її вплив на зменшення масштабів бідності в Україні;
- поширення соціального утриманства та низька активність отримувачів соціальної допомоги до працевлаштування;

- велика кількість отримувачів соціальних пільг, різний їх обсяг залежно від місця проживання.

При цьому потребує удосконалення система контролю за використанням коштів державного бюджету для надання соціальних виплат, зокрема через низьку інституційну спроможність системи соціального захисту здійснювати такий контроль.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

- державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям станом на 01.10.2016 отримували близько 311 тис. сімей на 675 тис. дітей, у т.ч. 103 тис. багатодітних сімей на 375 тис. дітей; серед отримувачів соціальних допомог понад 80 тис. працездатних непрацюючих осіб;

- середній розмір соціальної допомоги малозабезпеченим сім'ям становить 2 753 грн, а для багатодітних сімей - 3 503 гривень;

- в Єдиному державного автоматизованого реєстру осіб, які мають право на пільги станом на 01.10.2016 обліковано 10,2 млн осіб, які мають право на пільги за соціальною ознакою;

- соціальні інспектори виявляють менше 1 % порушень у перевірених справах, проте за оцінками міжнародних експертів порушення складають 20—25 % у призначених допомогах.

3. Мета, яку ми хочемо досягти в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

- стимулювання працездатних непрацюючих членів сімей до пошуку роботи та виведення їх зі стану бідності;

- посилення адресності надання соціальної допомоги та перехід до монетизації надання пільг;

- створення та впровадження єдиної інформаційної системи Мінсоцполітики.

4. Цільові показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

- запровадження адресних підходів надання соціальної допомоги, залучення безробітних працездатних громадян до ринку праці, посилення контролю за цільовим використанням коштів державного бюджету та створення ефективної системи соціального інспекторату.

5. Відповідність пріоритету Програми діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Створення ефективної системи соціальної підтримки населення відповідає Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, Угоді про позику № 8404-UA між Україною та Міжнародним банком реконструкції.

6. Що уже було зроблено в попередній період

- з 01.07.2015 забезпечено перехід на адресне надання соціальних пільг з урахуванням доходу;

- удосконалено Програму житлових субсидій у напрямі адресності їх надання та забезпечення економного споживання енергоресурсів;

- запроваджено надання окремих видів соціальних пільг у грошовій формі (надання житла сім'ям загиблих учасників антитерористичної операції та інвалідам з їх числа; санаторно-курортного лікування постраждалих внаслідок Чорнобильської катастрофи);

- впроваджено Єдину інформаційну базу даних про внутрішньо переміщених осіб.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

- запровадження надання пільг у грошовій формі;

- перехід до надання соціальної підтримки окремих категорій громадян за принципом „гроші ходять за людиною” (санаторно-курортне лікування, житлом);

- запровадження стимулів до працевлаштування отримувачів соціальної допомоги;

- забезпечення державного контролю за соціальними виплатами та запровадження інституту соціальної інспекції;

- створення інформаційного середовища соціальної сфери з побудовою системи онлайн обміну даними, порталу соціальних послуг.

8. Послідовність кроків, які плануються зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Запровадження надання пільг у грошовій формі	Можливість надання пільг у грошовій формі	Мінсоцполітики Мінекономрозвитку Мінфін Мін'юст	Протягом року	Створення ефективної системи надання пільг

2. Забезпечення державного контролю у сфері соціальної підтримки	Підвищення ефективності діяльності інституту соціальних інспекторів	Мінсоцполітики Мінекономрозвитку Мінфін Мін'юст	IV квартал	Утворення соціальної інспекції
3. Впровадження єдиної інформаційної системи Мінсоцполітики	Централізація даних соціальної сфери	Мінсоцполітики	IV квартал	Покращення якості даних в соціальній сфері
4. Подальше удосконалення програми житлових субсидій	Необхідність налагодження ефективного міжвідомчого обміну інформацією для призначення субсидій	Мінсоцполітики	II квартал	Підвищення оперативності прийняття рішень щодо призначення житлових субсидій

13. Створення Суспільного телебачення і радіомовлення України

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

Система вітчизняного телерадіомовлення потребує кардинальних змін. Подолання монопольного контролю олігархічних груп над ключовими засобами масової інформації, формування реального медіаринку є запорукою існування вільних мас-медіа. Пріоритетним завданням у цій сфері є створення повноцінного суспільного телебачення і радіомовлення. Це один з головних інструментів демократії, що забезпечує потреби суспільства в отриманні об'єктивної та неупередженої інформації, підтримує високий інтелектуальний та культурний рівень населення.

Проблема полягає у тому, яким чином запустити систему суспільного мовлення в умовах кризи економіки, політичної та військової нестабільності, мінімізуючи при цьому ризики перехідного періоду і забезпечуючи виконання суспільно-важливих завдань, що нині покладено на державне телебачення і радіо.

2. Ключові показники, якими характеризується ситуація

Передбачені показники не застосовуються.

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Метою, яку ми хочемо досягти до кінця 2017 року, є запуск повноцінного Суспільного телебачення і радіомовлення України.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Передбачені показники не застосовуються.

5. Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Створення Суспільного телебачення і радіомовлення України відповідає завданням, визначеним у підрозділі «Культура» розділу XV «Соціально-гуманітарна реформа» Програми діяльності Кабінету Міністрів України та зобов'язанню України перед Радою Європи (резолюція Парламентської Асамблеї Ради Європи від 05.10.2005 № 1466).

6. Що уже було зроблено в попередній період

Процес перетворення державного мовлення на суспільне розпочався з моменту вступу в дію змін до Закону України «Про Суспільне телебачення і радіомовлення України» та постанови Кабінету Міністрів України від 5 серпня 2015 року № 567 «Деякі питання утворення публічного акціонерного товариства «Національна суспільна телерадіокомпанія України».

Реформа проводиться в два етапи: перший (2015-2016 рр.) – об'єднавчий, коли усі державні телерадіокомпанії об'єднуються з НТКУ, ставши її філіями і припинивши свої юридичні особи; другий (2016-2017 рр.) – власне перетворення державної установи «Національна телекомпанія України» на Публічне акціонерне товариство «Національна суспільна телерадіокомпанія України».

Під час першого етапу Держкомтелерадіо здійснено низку заходів, спрямованих на перетворення Національної телекомпанії України у ПАТ «Національна суспільна телерадіокомпанія України». Зокрема, наказами Держкомтелерадіо затверджено 30 передавальних актів балансових рахунків,

матеріальних цінностей, активів та зобов'язань суб'єктів, що реорганізуються шляхом приєднання до Національної телекомпанії України.

Відповідно до наказу Держкомтелерадіо від 29.08.2016 № 161 «Деякі питання утворення публічного акціонерного товариства «Національна суспільна телерадіокомпанія України» з метою проведення оцінки майна НТКУ для визначення розміру статутного капіталу ПАТ НСТУ проведено повну інвентаризацію майна НТКУ. Затверджені матеріали повної інвентаризації майна НТКУ подано до Фонду державного майна України.

Держкомтелерадіо прийнято рішення про реорганізацію НТКУ шляхом перетворення у ПАТ НСТУ (наказ Держкомтелерадіо від 30.09.2016 № 177).

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Припинити діяльність Національної телекомпанії України шляхом перетворення у публічне акціонерне товариство «Національна суспільна телерадіокомпанія України».

8. Послідовність кроків, які плануються зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Держкомтелерадіо за участю наглядової ради НСТУ та з урахуванням рекомендацій експертів Ради Європи і представників громадськості у медіа сфері розроблені Положення про: Наглядову раду ПАТ НСТУ; Правління ПАТ НСТУ; Ревізійну комісію ПАТ НСТУ; Обрання голови та членів правління ПАТ НСТУ	Підготовка нормативних актів для забезпечення діяльності ПАТ НСТУ	Держкомтелерадіо	проекти актів затверджуються Акціонером після реєстрації ПАТ НСТУ (січень 2017)	Утворення публічного акціонерного товариства «Національна суспільна телерадіокомпанія України»
2. Затвердження Держкомтелерадіо передавального балансу НТКУ	Державна реєстрація ПАТ НСТУ	Держкомтелерадіо	Січень 2017	Утворення публічного акціонерного товариства «Національна суспільна телерадіокомпанія України»
3. Державна реєстрація ПАТ НСТУ	Державна реєстрація ПАТ НСТУ	Держкомтелерадіо	Січень 2017	Утворення публічного акціонерного товариства «Національна суспільна телерадіокомпанія України»
4. Подання до НКЦПФР заяви про реєстрацію випуску акцій ПАТ НСТУ з відповідним пакетом копій документів (рішень засновника про створення ПАТ НСТУ і затвердження його статуту, рішення Акціонера про випуск акцій ПАТ НСТУ, статуту ПАТ НСТУ,	Реєстрація випуску акцій ПАТ НСТУ	Держкомтелерадіо НКЦПФР	протягом 10 днів з дня державної реєстрації ПАТ НСТУ	Утворення публічного акціонерного товариства «Національна суспільна телерадіокомпанія України»

акту оцінки майна та рішення про його затвердження, балансу ПАТ НСТУ, засвідченого підписами й печатками емітента та аудитора

(аудиторської фірми) станом на дату державної реєстрації ПАТ НСТУ та інших)

5. Проведення НКЦПФР реєстрації випуску акцій ПАТ НСТУ та оформлення свідоцтва про реєстрацію випуску акцій ПАТ НСТУ

6. Розроблення та затвердження порядків використання коштів відповідно до ст. 20 п. 7 Бюджетного кодексу України за програмами:

- 1701080 «Фінансова підтримка

Національної суспільної

телерадіокомпанії України» (поданий

НТКУ проект порядку опрацьовується в Держкомтеле-радіо);

- 1701370

«Забезпечення

підготовки та

проведення пісенного конкурсу

«Євробачення – 2017»

7. Внесення змін до мережі розпорядників та одержувачів коштів державного бюджету

відповідно до Наказу Мінфіну від 24.12.2012

№ 1407 для включення ПАТ НСТУ та її

відокремлених

структурних

підрозділів до Єдиного реєстру як одержувачів

бюджетних коштів з присвоєнням їм

відповідного коду

8. Розроблення та затвердження спільним наказом з

Міністерством фінансів паспортів бюджетних програм відповідно ст.

20 п. 8 Бюджетного кодексу України за

бюджетними

Реєстрація випуску акцій ПАТ НСТУ

Забезпечення фінансування ПАТ НСТУ

Забезпечення фінансування ПАТ НСТУ

Забезпечення фінансування ПАТ НСТУ

НКЦПФР
Держкомтелерадіо

Держкомтелерадіо

Держкомтелерадіо

Держкомтелерадіо

протягом 25 робочих днів з дати отримання заяви про реєстрацію випуску акцій

протягом місяця з дня прийняття Закону України «Про Державний бюджет України на 2017 рік», але не раніше 01.01.2017

протягом тижня після державної реєстрації ПАТ НСТУ

протягом тижня після затвердження порядків використання коштів

Утворення публічного акціонерного товариства «Національна суспільна телерадіокомпанія України»

Утворення публічного акціонерного товариства «Національна суспільна телерадіокомпанія України»

Утворення публічного акціонерного товариства «Національна суспільна телерадіокомпанія України»

Утворення публічного акціонерного товариства «Національна суспільна телерадіокомпанія України»

програмами:

- 1701080 «Фінансова підтримка Національної суспільної телерадіокомпанії України»;

- 1701370 «Забезпечення підготовки та проведення пісенного конкурсу «Євробачення – 2017»

9. Відповідно до постанови КМУ від 28.02.2002 № 228 «Про затвердження Порядку складання, розгляду, затвердження та основних вимог до виконання кошторисів бюджетних установ» та Розпису державного бюджету на відповідний рік, який доводиться до Держкомтеле-радіо як головного розпорядника коштів на початку бюджетного періоду:

- доведення одержувачам лімітних довідок;

- затвердження кошторисів, планів асигнувань;

- погодження планів використання коштів

Забезпечення фінансування ПАТ НСТУ

Держкомтелерадіо

протягом тижня після отримання від Державної казначейської служби Розпису Державного бюджету на 2017 рік

Утворення публічного акціонерного товариства «Національна суспільна телерадіокомпанія України»

14. Зміцнення позицій державної мови в культурно-інформаційному просторі

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

Український народ через постійні заборони й переслідування протягом століть не мав змоги належним чином розвивати власну національну мову й користуватися нею в усіх сферах діяльності. У спадок від Радянського Союзу незалежній Україні дісталися наслідки великодержавної шовіністичної політики комуністичних правителів, спрямованої на злиття націй в єдиний радянський народ та витіснення української мови як неперспективної.

Втрати, яких зазнала українська мова у сфері суспільного функціонування в минулому, мала компенсувати незалежна Українська держава. Ще за панування московського тоталітарного режиму Верховна Рада УРСР, усвідомлюючи загрозу існуванню рідної мови українців, поставила завдання відновити природні функції української мови в Україні. «Українська РСР забезпечує національно-культурне відродження українського народу, його історичної свідомості і традицій, національно-етнографічних особливостей, функціонування української мови у всіх сферах суспільного життя», — йшлося в «Декларації про державний суверенітет України» від 16 липня 1990 року.

Були розроблені й ухвалені три державні програми щодо всебічного розвитку функціонування української мови в Україні: «Державна програма розвитку української мови та інших національних мов в Українській РСР на період до 2000 року», затверджена постановою Ради Міністрів УРСР від 12 лютого 1991 р. № 41 (із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України № 1272 від 17 жовтня 1996 р.), «Комплексні заходи щодо всебічного розвитку і функціонування української мови», схвалені постановою Кабінету Міністрів України від 8 вересня 1997 р. № 998, «Державна програма розвитку і функціонування української мови на 2004-2010 роки», затверджена постановою Кабінету

Міністрів України від 2 жовтня 2003 р. № 1546. Четверта програма була розроблена, але так і не прийнята. Проте ці в цілому конструктивні програми були виконані лише частково, а на сході й півдні України майже повністю проігноровані. Звіту про виконання даних програм ніхто не заслуховував.

Така політика дала себе знати воєнними подіями на Донбасі. І тепер нищення української мови в Україні — одна із складових гібридної війни Росії проти України.

Нині, на 26-му році Незалежності, мовна ситуація в Україні й далі характеризується низкою негативних явищ і тенденцій. Українська мова як державна ще не дістала належного застосування в галузях права, освіти, культури, засобах масової інформації, науки, інформатики, військової справи, виробництва, судочинства тощо. Суспільний і побутовий престиж української мови не адекватний її виражальним можливостям та високому рівню розвитку. Використання української мови в усіх сферах суспільного життя не відповідає частці українців у загальній чисельності населення. Викликають занепокоєння часті випадки свідомого ігнорування української мови державними службовцями та тими категоріями фахівців, які зобов'язані, відповідно до чинного законодавства України, послугоюватися виключно державною мовою.

Однією з головних причин Революції гідності було неадекватне ставлення попередньої влади до мовних і культурних потреб українців. Нагальним на сьогоднішній день залишається скасування Закону України «Про засади державної мовної політики».

Утвердження незалежності України, її безпека прямо пов'язані з утвердженням української мови, як державної. Про це свідчить міжнародний досвід.

На фоні цього, сучасний стан українського суспільства характеризується різким скороченням споживання населенням національного мистецько-інтелектуального продукту. Наслідком цього стало зниження рівня читацької активності громадян, як визначального чинника розвитку особистості, відсутність належного книжкового асортименту в торговельній мережі, руйнація вітчизняної системи книгорозповсюдження, дефіцит підручників та навчальних посібників для студентів вищих навчальних закладів, учнів загальноосвітніх і професійно-технічних навчальних закладів та вихованців дошкільних навчальних закладів, відсутність системи поповнення публічних бібліотек новими зразками книговидавничої продукції, падіння нижче припустимої межі сумарних і середніх накладів вітчизняної книги, особливо в таких сегментах, як технічна, спеціальна, наукова та навчальна література.

Ситуація, також, ускладнюється внаслідок відсутності єдиного центру формування державної політики щодо здійснення літературної, книговидавничої та бібліотечної діяльності.

Підхід до вирішення проблеми:

1) утвердження української мови як державної на всій території України в усіх публічних сферах суспільного життя, визначених Законом, а також у міжнародному спілкуванні та при здійсненні посадовими особами представницьких функцій;

2) зміцнення функції державної мови як мови громадянства — інструмента об'єднання українського суспільства, засобу зміцнення державної єдності України, її державної незалежності та національної безпеки;

3) утвердження і підтримка української мови як самобутньої мови титульної нації, скеровані на:

- досконале володіння українською мовою громадянами України;
- правильне застосування української мови відповідно до вимог українського правопису;
- запобігання змішування української з іншими мовами;
- поширення знань про українську мову та її роль у розвитку української та європейської культур;
- зміцнення поваги до діалектів та говірок української мови, запобігання їх зникненню;
- створення і ведення відкритого постійно-діючого Державного реєстру україномовних довідників для фахівців усіх галузей;

- поширення та сприяння вивченню української мови в Україні та за кордоном.

4) утвердження української мови як мови міжетнічного спілкування і порозуміння в Україні та сприяння у задоволенні мовних потреб закордонних українців у країнах їхнього поселення.

5) Забезпечення функціонування Українського інституту книги з метою концентрації розпорошених між органами державної влади функцій щодо вироблення й реалізації державної політики в сфері літературної, книговидавничої та бібліотечної діяльності, що дозволить:

- впровадити ефективну грантову систему підтримки видавничої продукції;
- стимулювати перекладацьку діяльність;
- проводити конкурси для підтримки написання українськими авторами різножанрових творів за визначеними Інститутом пріоритетними напрямками (зокрема й науково-просвітницьких);
- пропагувати українську національну культуру за кордоном та світове культурне надбання в Україні;
- встановити прозорі правила конкурсного відбору на випуск видавничої продукції (держзамовлення) та впровадити гнучку систему розповсюдження книжок, що обов'язково включатиме реалізацію встановленої частини накладу у вільному продажу;
- розробляти та впроваджувати дослідницькі програми стосовно динаміки читання; визначення об'єктивних потреб наявності щодо різножанрових текстів, зокрема для системи освіти; незадоволеного читацького попиту населення; розвитку видавничої справи; комплектування фондів бібліотек;
- розробляти і виконувати програми з популяризації читання;

- впроваджувати ефективні механізми розповсюдження серед бібліотек отриманої в процесі діяльності Інституту видавничої продукції;
- формувати єдиний інформаційний простір у сфері своєї діяльності, формувати та підтримувати інформаційні бази даних, зведені електронні каталоги, створювати умови для рівного доступу до інформації, знань і культурного надбання;
- впроваджувати сучасні ефективні моделі короткострокових, середньострокових та довгострокових проєктів (на конкурсній основі).

Розв'язання проблеми дозволить покращити мовну ситуацію в державі, вдосконалити законодавчу базу у зазначеній сфері, зменшити рівень можливих проявів сепаратизму.

Повернути в українське суспільство вітчизняну книгу, відродити її соціальну роль через популяризацію вітчизняної книговидавничої продукції, читання як процесу культурного, духовного, професійного та інтелектуального збагачення людини, створення умов для розвитку інтелектуального потенціалу нації, зокрема шляхом підвищення читацької активності, рівня культурної компетентності громадян, розвиток заінтересованості громадян, особливо молоді, у користуванні книгою як джерелом інформації, заохочення громадян, насамперед дітей та юнацтва, до систематичного читання, підвищення рівня читацької компетентності населення, що гарантуватиме швидке й динамічне зростання конкурентоспроможності України як європейської держави в усіх сферах її діяльності.

Прогноз розвитку ситуації за обставин подолання проблеми (результати):

- практична реалізація статті 10 Конституції України щодо всебічного розвитку і функціонування української мови в усіх сферах суспільного життя;
- розширення функціонування української мови у засобах масової інформації, сфері культури, освіти та науки;
- державна підтримка функціонування української мови в інформаційному просторі;
- державна підтримка наукових розробок, предметом дослідження яких є українська мова та випуску видань українською мовою;
- розвиток мережі дошкільних, загальноосвітніх, вищих навчальних закладів для безперервного виховання і навчання українською мовою;
- поліпшення навчально-методичного забезпечення навчальних закладів різних типів з метою вивчення державної мови;
- стимулювання вивчення української мови учнями, студентами та іншими громадянами України.

Наслідки неприйняття рішення:

- продовження процесу звуження застосування української мови;
- загострення суспільно-політичної кризи, зростання впливу ворожої пропаганди;
- перетворення України із суверенної національної держави у денаціоналізований географічний простір;
- уповільнення процесів демократизації та євроінтеграції;
- відсутність єдиного соціокультурного обличчя України, визрівання в українському суспільстві цивілізаційного чи соціокультурного розколу;
- погіршення міжнародного іміджу України;
- загроза національній безпеці України;
- збереження теперішнього підходу, що характеризується руйнуванням інформаційно-культурного простору, неефективним використанням наявних культурних і творчих ресурсів, скороченням споживання населенням національного мистецько-інтелектуального продукту й суттєвого зменшення обсягів його виробництва.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

В усьому світі пріоритетом для держави є забезпечення культурних та освітніх потреб населення. В Україні протягом останніх 17 років виробництво книжкової продукції коливається в межах лише однієї книги в рік на одного жителя країни, тоді як у Європі цей показник становить 12—13 книг. Фахівці констатують, що український книжковий ринок майже цілком контролювався російськими компаніями, що завозили у країну від 70-ти до 90 мільйонів книг на рік. Середньостатистичний українець купує книжок на 2,5 долари, у той час як середньостатистичний росіянин купує книжок майже на 19 доларів, поляк — на 32 євро (41,6 доларів США), француз — на 50 євро (65 доларів США), німець — на 119 євро (154 долари США).

Мережа бібліотек - найбільш розгалужена мережа публічних закладів, єдина, що доходить практично до кожного села і є безкоштовним, відкритим і доступним джерелом інформації для усіх категорій населення, проте їх фонди в основному сформовані у 70-80-ті рр. минулого століття, фізично зношені, морально застарілі. З причини відсутності достатнього фінансування комплектування фондів бібліотек відбувається епізодично, безсистемно. Частка витрат на поповнення фондів становить лише 1,3% від загального бюджету публічних бібліотек, хоча за міжнародними стандартами він має бути 10%.

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Для розв'язання проблеми нових підходів до сприйняття державної мови та національної книговидавничої індустрії необхідно:

1. Розробити законопроект щодо державної мови.

2. Створити організаційні, адміністративні та культурологічні умови для перетворення вітчизняної видавничої справи на культурну індустрію європейського зразка, формування єдиного книжкового ринку в країні, забезпечення за допомогою вітчизняної книги вільного доступу громадян України до всіх сфер сучасних знань, відродження культури читання через впровадження нової державної інституції – Українського інституту книги.

Строк реалізації 2017 рік.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року – відсутні.

5. Відповідність пріоритету Програми діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Відповідає положенням:

розпорядження Кабінету Міністрів України від 8 серпня 2016 р. № 612 «Питання розроблення політики в деяких пріоритетних сферах діяльності».

розпорядження Кабінету Міністрів України від 23.03.2016 № 219-р «Про схвалення Стратегії розвитку бібліотечної справи на період до 2025 року «Якісні зміни бібліотек для забезпечення сталого розвитку України».

6. Що уже було зроблено в попередній період

Міністерством культури України за ініціативи громадських організацій створено Координаційну раду з питань застосування української мови в усіх сферах суспільного життя України як постійно діючий дорадчий орган при Міністерстві культури України (наказ Мінкультури від 08.06.2016 № 404).

Мінкультури разом із робочою групою зі складу членів Координаційної ради працює над проектом нового Закону України «Про державну мову», в якому буде передбачено врегулювання питань, пов'язаних із визначенням відповідальності за порушення законів, які регулюють питання використання державної мови.

Наказом Міністерства культури від 28.07.2016 № 612 утворено державну установу «Український інститут книги» та розроблено за участі фахового середовища проект Статуту Українського інституту книги, проведено його громадське обговорення. Наразі проходить процедура державної реєстрації згаданого закладу.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Звершити підготовку законопроектів щодо державної мови та створення умов для функціонування на належному рівні Українського інституту книги.

8. Послідовність кроків, які плануються зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
Розробка законодавчих ініціатив (закони, стратегії)	визначення механізмів нових підходів до сприйняття та популяризації державної української мови	Мінкультури МОН	II півріччя 2017 року	Приведе мовне законодавство і практику його застосування у відповідність до Конституції України, сприятиме цілісності національного інформаційно-культурного простору та повноструктурності національної культури
	Схвалення Державної програми забезпечення розвитку і функціонування	Мінкультури	II півріччя 2017 року	Вплив на управління політичними процесами та суспільні виклики через: вироблення стратегії і планування

Забезпечення функціонування Українського інституту книги, передача функцій у книговидавничій сфері від Державного комітету телебачення і радіомовлення України до Мінкультури	української мови в усіх сферах суспільного життя на всій території України на 2017—2022 роки, важливою складовою якої є формування нових підходів до сприйняття державної мови	Створить організаційні, адміністративні умови для перетворення вітчизняної видавничої справи на культурну індустрію європейського зразка	Мінкультури Держкомтелерадіо	І півріччя 2017 року	конкретних заходів щодо забезпечення нових підходів до сприйняття державної мови, діяльності політичних інститутів та інститутів громадянського суспільства; оцінка результативності дій, витрат на проведення заходів щодо зниження ризиків можливих суперечливих ситуацій Дозволить ефективно спрямовувати зусилля держави на задоволення й поживлення читачького попиту

15. Модернізація системи стимулів для культурно-мистецької діяльності

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

Центральне місце в соціально-економічному розвитку України має бути визнане за культурою, базовими елементами якої є результати творчості митців. Будучи, з огляду на це, ключовими фігурами, митці залишаються однією з найуразливіших верств населення, адже отримувати достойний дохід від творчості можливо в межах креативних індустрій (телебачення, шоу-бізнес, мода, дизайн, архітектура, радіо, інтернет, комп'ютерні ігри тощо), а драматичний театр, класична музика, візуальні мистецтва, циркове мистецтво, балет, опера, письменництво потребують фінансової підтримки, що підтверджується і європейськими практиками.

Відсутність у державній культурній політиці дієвої системи підтримки культурно-мистецької творчості є серйозною проблемою, яка актуалізувалася протягом останніх років, що спонукає порушити питання модернізації діючих та запровадження нових сучасних програм та інструментів підтримки митців щодо реалізації ними творчих проєктів – грантів, стипендій, творчих замовлень, підтримки у організації та проведенні культурно-мистецьких заходів, участі у заходах за кордоном тощо.

У зв'язку з відсутністю протягом 2014-2016 років бюджетного фінансування припинили функціонування окремі наявні елементи зазначеної системи, не виділялися кошти на:

виплату грантів Президента України молодим діячам у галузі театрального, музичного, циркового, образотворчого мистецтва та кінематографії, молодим письменникам, майстрам народного мистецтва для створення і реалізації творчих проєктів (Указ Президента України від 6 лютого 1999 р. № 127);

закупівлю творів: образотворчого мистецтва для поповнення державної частини Музейного фонду, драматургії сучасних українських письменників для оновлення репертуарів театрів, музичного мистецтва сучасних українських композиторів для поповнення репертуарів професійних музичних колективів;

виплату щорічних стипендій Президента України для молодих письменників і митців у сфері музичного, театрального, образотворчого, хореографічного, естрадно-циркового та кіномистецтва (Указ Президента України від 30 грудня 2013 року № 717).

Необхідно упорядкувати нормативну і фінансову систему премій для видатних діячів культури, літератури і мистецтва, які були засновані в різні роки, починаючи з радянського періоду нашої історії.

Потребує розроблення і впровадження нова система бюджетної фінансової підтримки театрів (із власною сценою). На сьогодні бюджетна фінансова підтримка використовується театрами державної і комунальної форм власності в основному на зарплату працівникам. З набранням 24 лютого 2016 року чинності Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запровадження контрактної форми роботи у сфері культури та конкурсної процедури призначення керівників державних та комунальних закладів культури», художньо-артистичний склад театрів до кінця 2016 року має бути

переведений на контрактну форму роботи. Умови оплати праці визначаються контрактом, що укладається між керівником театру і працівником художньо-артистичного складу. Розміри посадових окладів працівників художньо-артистичного складу визначаються згідно з Єдиною тарифною сіткою. Розмір оплати праці має стати одним із основних факторів, які стимулюватимуть працівників художньо-артистичного складу за принципом: хто краще працює – той більше заробляє. З цією метою варто дати можливість театрам самостійно визначати в умовах контрактної системи розміри оплати праці, встановивши мінімальний розмір заробітної плати. Передбачається, що розмір бюджетної фінансової підтримки визначатиметься з урахуванням нормативів дотації на одного глядача, що базуватиметься на різниці між собівартістю квитка на виставу та його реальною ціною.

Реалізація запропонованих кроків (заходів) дасть змогу отримати до 2020 року створені за європейськими принципами дієві сучасні програми з ефективними інструментами державної фінансової підтримки культурно-мистецької творчості.

2. Ключові кількісні або фінансові показники, якими характеризується ситуація

Фінансування з державного бюджету грантів Президента України молодим діячам у галузі театального, музичного, циркового, образотворчого мистецтва та кінематографії, молодим письменникам, майстрам народного мистецтва для створення і реалізації творчих проєктів (тис. гривень)

2013 рік	2014 рік	2015 рік	2016 рік	2017 рік (заплановано)
612,2	0	91,7	0	780,0

Фінансування з державного бюджету на закупівлю творів: образотворчого мистецтва, драматургії сучасних українських письменників, музичного мистецтва сучасних українських композиторів (тис. гривень)

2013 рік	2014 рік	2015 рік	2016 рік	2017 рік (заплановано)
960 не освоєно (не внесено зміни до розпорядження КМУ)	960 не освоєно (не внесено зміни до розпорядження КМУ)	0	0	0

Фінансування з державного бюджету виплати щорічних стипендій Президента України для молодих письменників і митців у сфері музичного, театального, образотворчого, хореографічного, естрадно-циркового та кіномистецтва (тис. гривень)

2013 рік	2014 рік	2015 рік	2016 рік	2017 рік (заплановано)
0	0	0	0	0

Фінансування з державного бюджету виплати премій для видатних діячів культури, літератури і мистецтва (тис. гривень)

2013 рік	2014 рік	2015 рік	2016 рік	2017 рік (заплановано)
57,3	31,6	57,9	75,6	260,0

Фінансова підтримка з державного бюджету театрів (тис. гривень)

2013 рік	2014 рік	2015 рік	2016 рік	2017 рік (заплановано)
558316,8	531789,2	540289,7	547839,0	898947,0

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Мета до кінця 2017 року забезпечити:

поновлення виплати грантів Президента України молодим діячам у галузі театального, музичного, циркового, образотворчого мистецтва та кінематографії, молодим письменникам, майстрам народного мистецтва для створення і реалізації творчих проєктів (Указ Президента України від 6 лютого 1999 р. № 127);

розроблення нормативної бази для забезпечення закупівлі творів мистецтва і літератури для театрів, мистецьких колективів, реформувавши її у ефективну сучасну програму замовлень композиторам, драматургам та художникам на створення та першопрочитання (прем'єрний показ) творів мистецтва;

упорядкування нормативної і фінансової системи премій для видатних діячів культури, літератури і мистецтва;

розроблення концепції нової системи бюджетної фінансової підтримки театрів, її обговорення і узгодження з експертним середовищем.

Мета у 2018 році забезпечити:

функціонування і удосконалення впроваджених елементів системи;

поновлення закупівлі творів мистецтва і літератури для музеїв, театрів, музичних колективів, реформувавши її у ефективну сучасну програму замовлень композиторам, драматургам та художникам на створення та першопрочитання (прем'єрний показ, експонування) творів мистецтва;

виплату стипендій Президента України для молодих письменників і митців у сфері музичного, театального, образотворчого, хореографічного, естрадно-циркового та кіномистецтва;

прийняття відповідних нормативно-правових актів для впровадження нової системи бюджетної фінансової підтримки театрів (із власною сценою).

Мета у 2019 році забезпечити:

функціонування і удосконалення впроваджених елементів системи;

впровадження нової системи бюджетної фінансової підтримки театрів (із власною сценою).

Мета у 2020 році – забезпечити функціонування і удосконалення впроваджених елементів системи, а також збільшення розміру бюджетного фінансування на ці цілі.

4. Показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Фінансування з державного бюджету грантів Президента України молодим діячам у галузі театального, музичного, циркового, образотворчого мистецтва та кінематографії, молодим письменникам, майстрам народного мистецтва для створення і реалізації творчих проєктів (тис. гривень)

2017 рік	2018 рік	2019 рік	2020 рік
780, 0	780, 0	780, 0	780, 0

Фінансування з державного бюджету на закупівлю творів: образотворчого мистецтва, драматургії сучасних українських письменників, музичного мистецтва сучасних українських композиторів (тис. гривень)

2017 рік	2018 рік	2019 рік	2020 рік
0	2000,0	2100,0	2200,0

Фінансування з державного бюджету виплати щорічних стипендій Президента України для молодих письменників і митців у сфері музичного, театального, образотворчого, хореографічного, естрадно-циркового та кіномистецтва (тис. гривень)

2017 рік	2018 рік	2019 рік	2020 рік
0	4800,0	4800,0	4800,0

Премії для видатних діячів культури, літератури і мистецтва (тис. гривень)

2017 рік	2018 рік	2019 рік	2020 рік
260, 0	260, 0	260, 0	260, 0

Фінансова підтримка з державного бюджету театрів (тис. гривень)

2017 рік	2018 рік	2019 рік	2020 рік
898947,0	898947,0	898947,0	898947,0

5. Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Пріоритет відповідає завданням, визначеним підрозділом Культура розділу XV Соціально-гуманітарна реформа Програми діяльності Кабінету Міністрів України щодо реалізації програм підтримки та поширення українського культурного продукту, а також положеннями Довгострокової стратегії розвитку української культури – стратегії реформ, затвердженої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 1 лютого 2016 р. № 119.

6. Що уже було зроблено в попередній період

Протягом 2014-2015 років прийнято ряд нормативно-правових актів, що регулюють питання підтримки мистецького середовища, налагодження сприятливого творчого клімату в державі, зокрема:

- затверджено Положення про експертні комісії (ради, групи) Міністерства культури України, що визначає загальні засади утворення і діяльності експертних комісій, рад, груп при Мінкультури. До складу Експертних комісій входитимуть провідні науковці, митці, фахівці відповідної сфери культури та мистецтва, представники інститутів громадянського суспільства та інші;

- внесено зміни до Положення про порядок надання грантів Президента України молодим діячам у галузі театрального, музичного, циркового, образотворчого мистецтва та кінематографії, молодим письменникам, майстрам народного мистецтва для створення і реалізації творчих проєктів» (сприятиме більш широкому залученню інститутів громадянського суспільства до визначення претендентів на одержання грантів Президента України);

- внесено зміни до Положення про стипендії Президента України для молодих майстрів народного мистецтва» (забезпечить залучення широкого кола громадських організацій до подання кандидатів на здобуття стипендій Президента України, створить умови для демократичної та прозорої процедури відбору кандидатів на здобуття стипендій);

- прийнято постанову Кабінету Міністрів України «Про внесення зміни до Додатку 2 до Методики розрахунку орендної плати за державне майно та пропорції її розподілу» (постанова дозволила забезпечити професійних творчих працівників відповідними майстернями, що сприяє популяризації та розвитку українського образотворчого мистецтва);

- на виконання п. 357 Плану заходів з виконання Програми діяльності Кабінету Міністрів України та Стратегії сталого розвитку «Україна – 2020» у 2015 році, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 04.03.2015 № 213 проведено масштабне опитування творчих працівників з питання реформування нагородної справи;

В проєкті Державного бюджету України на 2017 рік збільшено видатки на фінансову підтримку театрів.

З набранням 24 лютого 2016 року чинності Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запровадження контрактної форми роботи у сфері культури та конкурсної процедури призначення керівників державних та комунальних закладів культури», який було ініційовано Міністерством культури, здійснюється переведення художньо-артистичного складу театрів на контрактну форму роботи та проведення конкурсів на заміщення посад керівників театрів.

У 2016 році опрацьовуються питання щодо підтримки та реалізації творчості молодих діячів у галузі театрального, музичного, циркового, образотворчого мистецтва та кінематографії, молодих письменників, майстрів народного мистецтва; закупівлі творів: драматургії сучасних українських авторів для оновлення репертуарів театрів та здійснення першопрочитань; музичного мистецтва сучасних українських композиторів для оновлення репертуарів професійних мистецьких колективів; упорядкування нормативної і фінансової системи премій для видатних діячів культури, літератури і мистецтва.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Модернізація діючих та запровадження нових сучасних програм та інструментів підтримки митців щодо реалізації ними творчих проєктів, забезпечення сталої і стабільної їх фінансової підтримки.

8. Послідовність кроків, які плануються зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Прийняття наказу Мінкультури про затвердження Положення про Експертні комісії Міністерства культури України з визначення претендентів на одержання грантів Президента України молодими діячами у галузі театрального, музичного, циркового, образотворчого мистецтва та кінематографії,	Приведення у відповідність до пункту 3 наказу Міністерства культури України від 09 жовтня 2014 року № 835 «Про експертні комісії (ради, групи) Міністерства культури України», зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 02 грудня 2014 року за № 1550/26327	Мінкультури Мін'юст	I квартал 2017 року	Виконання завдань, визначених Указом Президента України «Про державну підтримку культури і мистецтва в Україні» від 20 жовтня 1998 № 1152. Підтримка та реалізація творчості молодих діячів у галузі театрального, музичного, циркового, образотворчого мистецтва та кінематографії,

молодими письменниками і майстрами народного мистецтва для створення і реалізації творчих проектів 2. Прийняття наказів Мінікультури про затвердження персональних складів експертних комісій Міністерства культури України з визначення претендентів на одержання грантів Президента України молодими діячами у галузі театрального, музичного, циркового, образотворчого мистецтва та кінематографії, молодими письменниками і майстрами народного мистецтва для створення і реалізації творчих проектів 3. Внесення у встановленому порядку на розгляд Уряду проекту акта Президента України про присудження у 2017 році грантів Президента України молодими діячами у галузі театрального, музичного, циркового, образотворчого мистецтва та кінематографії, молодими письменниками і майстрами народного мистецтва для створення і реалізації творчих проектів 4. Прийняття наказу про порядок здійснення закупівлі сучасних творів мистецтва і літератури для оновлення репертуарів театрів та мистецьких колективів сфери управління Мінікультури	З метою відкритого і прозорого відбору кращих з поданих проектів З метою фінансування відповідних мистецьких проектів Нагальна необхідність закупівлі творів: драматургії сучасних українських авторів для оновлення репертуарів театрів та здійснення першопрочитань; музичного мистецтва сучасних українських композиторів для оновлення	Мінікультури Мінікультури Мінфін Мінекономрозвитку Мін'юст Мінікультури	I квартал 2017 року III квартал 2017 р. IV квартал 2017 року	молодих письменників, майстрів народного мистецтва Утворення експертних комісій дозволить забезпечити відкритий і прозорий відбір кращих з поданих проектів на здобуття грантів Підтримка та реалізація творчості молодих діячів у галузі театрального, музичного, циркового, образотворчого мистецтва та кінематографії, молодих письменників, майстрів народного мистецтва Оновлення репертуарів театрів та професійних мистецьких колективів

	репертуарів професійних мистецьких колективів			
5. Внесення у встановленому порядку на розгляд Уряду проекту постанови Кабінету Міністрів України «Про премії за досягнення у сфері культури і мистецтва»	З метою виконання пункту 2 постанови КМУ від 20.03.2013 № 178 «Про затвердження Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для виплати грантів Президента України молодим діячам мистецтва для створення і реалізації творчих проєктів, премій і стипендій за видатні досягнення у галузі культури, літератури, мистецтва»	Мінкультури Мінфін Мінекономрозвитку Мін'юст	I квартал 2017 року	Прийняття акта дасть можливість оптимізувати кількість існуючих премій, виплати яких здійснюються за рахунок коштів Державного бюджету України, та охопити усі мистецькі напрямки, якими опікується Міністерство, що сприятиме зростанню престижу галузевих премій
6. Прийняття наказів Мінкультури про затвердження положень про премії для видатних діячів культури, літератури і мистецтва	З метою забезпечення визначення лауреатів премій	Мінкультури Мін'юст	I квартал 2017 року	Прийняття акта надасть можливість забезпечити визначення лауреатів премій
7. Прийняття наказів Мінкультури про присудження премій для видатних діячів культури, літератури і мистецтва	З метою забезпечення присудження премій для видатних діячів культури, літератури і мистецтва	Мінкультури	IV квартал 2017 року	Присудження премій видатним діячів культури, літератури і мистецтва
8. Розроблення концепції нової системи бюджетної фінансової підтримки театрів, її обговорення і узгодження з експертним середовищем	Розмір оплати праці має стати одним із основних факторів, які стимулюватимуть працівників художньо-артистичного складу театрів за принципом: хто краще працює – той більше заробляє	Мінкультури	IV квартал 2017 року	Театри самостійно визначатимуть в умовах контрактної системи розміри оплати праці художньо-артистичного складу

16. Модернізація змісту та умов надання мистецької освіти

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

Мистецько-освітня сфера охоплює два важливих компонента розвитку суспільства – освіту і культуру, у зв'язку з чим мистецька освіта перебуває під впливом двох систем. З одного боку, управління мистецькою освітою здійснюється переважно органами в сфері культури, з іншого – її функціонування відбувається відповідно до освітнього законодавства. Через таке «подвійне підпорядкування» мистецька освіта протягом усіх років незалежності України потерпала від асимілювання, що негативно позначилося

на її розвитку. З іншого боку, мистецька освіта в Україні за своїм змістом та організацією є консервативною системою, що призводить до численних нарікань з боку зовнішнього середовища. З огляду на викладене, ключовими проблемами в мистецькій освіті є:

невідповідність змісту та форм організації початкової мистецької освіти запитам сучасного суспільства;

обмежені можливості для реалізації стандартів профільної мистецької освіти в державних спеціалізованих музичних і художніх школах-інтернатах відповідно до вимог допрофесійної підготовки учнів;

невідповідність фінансового та матеріально-технічного забезпечення державних спеціалізованих музичних і художніх шкіл-інтернатів потребам надання якісної загальної середньої та спеціалізованої мистецької освіти;

невідповідність освітнього законодавства України потребам розвитку вищої мистецької освіти.

Причинами виникнення проблем стали:

консервативність підходів до змісту та форм організації початкової мистецької освіти з боку надавачів таких послуг;

відсутність профільної старшої школи та низька адаптивність стандарту загальної середньої освіти до потреб допрофесійної мистецької підготовки в спеціалізованих мистецьких школах-інтернатах;

недостатність фінансування державних спеціалізованих музичних і художніх шкіл-інтернатів, у тому числі й на капітальні видатки;

формування законодавчого поля сфери освіти без урахування особливостей мистецької освіти, систематичне неврахування в підзаконних актах особливостей мистецької, зокрема, вищої мистецької освіти.

Потреба у невідкладному розв'язанні проблем мистецької освіти пов'язана з:

обмеженням доступу громадян до послуг з початкової мистецької освіти через загрозу закриття закладів початкової мистецької освіти в умовах децентралізації та утворення об'єднаних територіальних громад;

необхідністю адаптації стандартів загальної середньої та спеціалізованої мистецької освіти в державних спеціалізованих мистецьких школах-інтернатах з метою підвищення якості профільної мистецької підготовки та уникнення навчального перевантаження учнів;

нагальною потребою модернізації матеріально-технічної бази державних спеціалізованих музичних і художніх шкіл-інтернатів та їх кадрового забезпечення;

необхідністю врахування специфіки мистецької освіти в освітньому законодавстві з метою створення сприятливих умов для розвитку нових форм підготовки фахівців культурно-мистецької сфери та кадрового забезпечення підготовки професійних митців у вищих навчальних закладах.

У разі не вирішення вказаних проблем продовжиться стагнація сфери мистецької освіти, що призведе до закриття закладів початкової мистецької освіти, обмеження доступу громадян, а надто обдарованих дітей до якісних мистецько-освітніх послуг та занепаду унікальної української мистецької школи.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

Станом на 1 вересня 2016 року в Україні діє 1289 дитячих мистецьких шкіл, які перебувають у комунальній власності, де навчається біля 305 тис. учнів, 6 спеціалізованих мистецьких шкіл-інтернатів та 1 дитяча хореографічна школа, які перебувають у підпорядкуванні Міністерства культури (навчається понад 2,5 тис. учнів). Мережа шкіл та контингент учнів у них загалом по Україні є сталими порівняно з 2015 роком, однак, ситуація не така однорідна в розрізі областей. Так, у Запорізькій області кількість шкіл зменшилась на 4 заклади, тоді як у Львівській, Херсонській, Хмельницькій областях та м. Києві їх кількість збільшилась відповідно на 2, 1, 1 та 1 заклади. Суттєво зменшилась кількість дитячих мистецьких шкіл у сільській місцевості – найбільш вразлива категорія населених пунктів. Так, за статистичними даними 2016 році мережа сільських мистецьких шкіл зменшилась на 5 закладів (школи закрилися в Запорізькій (3 заклади), Київській (1 заклад) та Хмельницькій (1 заклад) областях). Охоплення дітей шкільного віку послугами з початкової мистецької освіти становить 8 %.

Упродовж семи останніх років кошти на модернізацію матеріально-технічної бази державних спеціалізованих мистецьких шкіл-інтернатів не виділялися. Зокрема, потреба є в закупівлі музичних інструментів для освітнього процесу, комп'ютерної техніки, меблів та іншого обладнання для інтернатів.

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Мета пріоритету відповідно до основних напрямів реалізації:

2017 рік:

затвердження концепції нової мистецької школи, розроблення мінімальних стандартів забезпечення послугами початкової мистецької освіти;

оновлення змісту профільної підготовки в державних спеціалізованих мистецьких школах-інтернатах;

перший етап оновлення матеріально-технічної бази державних спеціалізованих мистецьких шкіл-інтернатів (закупівля навчального обладнання, музичних інструментів, виготовлення проектно-кошторисної документації та капітальні ремонти 2-х шкіл);

розроблення стандартів вищої освіти освітніх рівнів бакалавра і магістра спеціальностей галузі знань 02 Культура і мистецтво.

2018 рік:

розроблення типових освітніх програм загальної мистецької освіти та початкової спеціалізованої мистецької освіти для мистецьких шкіл;

уведення в дію мінімальних стандартів забезпечення послугами початкової мистецької освіти;

другий етап оновлення матеріально-технічної бази державних спеціалізованих мистецьких шкіл-інтернатів (закупівля комп'ютерної техніки для забезпечення освітнього процесу, капітальний ремонт інтернату Державної спеціалізованої художньої школи-інтернату I-III ступенів «Колегіум мистецтв у Опішні» імені В. Кричевського, капітальні ремонти 2-х шкіл);

урахування специфіки мистецької освіти в освітніх законопроектах та інших актів законодавства у сфері освіти;

розроблення стандартів підготовки ступеня доктора мистецтва в закладах вищої освіти мистецького спрямування.

2019 рік:

розроблення типових освітніх програм інклюзивної мистецької освіти для мистецьких шкіл;

третій етап оновлення матеріально-технічної бази державних спеціалізованих мистецьких шкіл-інтернатів (закупівля навчального обладнання, музичних інструментів, оснащення інтернату Державної спеціалізованої художньої школи-інтернату I-III ступенів «Колегіум мистецтв у Опішні» імені В. Кричевського, капітальні ремонти 2-х шкіл);

урахування специфіки мистецької освіти в освітніх законопроектах та інших актів законодавства;

запровадження підготовки ступеня доктора мистецтва в закладах вищої освіти мистецького спрямування.

2020 рік:

четвертий етап оновлення матеріально-технічної бази державних спеціалізованих мистецьких шкіл-інтернатів (закупівля навчального обладнання, музичних інструментів, комп'ютерної техніки для забезпечення освітнього процесу), модернізація Харківської державної музичної школи-інтернату;

урахування специфіки мистецької освіти в освітніх законопроектах та інших актів законодавства.

У короткостроковій перспективі очікуваним результатом реалізації пріоритету є створення до кінця 2017 року законодавчого підґрунтя для модернізації змісту та забезпечення доступу до початкової та профільної мистецької освіти, забезпечення освітнього процесу спеціалізованих мистецьких шкіл-інтернатів навчальним обладнанням, музичними інструментами, проведення капітальних ремонтів 2 шкіл.

У середньостроковій перспективі очікуваним результатом пріоритету є гармонізація освітнього законодавства зі специфікою мистецької освіти різних рівнів, підвищення рівня доступу до початкової та профільної мистецької освіти, створення умов для реалізації концепції освіти впродовж життя (збільшення кількості здобувачів початкової мистецької освіти, включаючи дорослих та осіб з особливими потребами), запровадження освітніх програм початкової мистецької освіти модернізація матеріально-технічної бази державних спеціалізованих мистецьких шкіл-інтернатів, у тому числі, введення в експлуатацію інтернату Державної спеціалізованої мистецької школи-інтернату I-III ступенів «Колегіум мистецтв у Опішні» імені В. Кричевського, запровадження підготовки докторів мистецтва в мистецьких вищих навчальних закладах, введення в дію стандартів вищої освіти нового покоління.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

У середньостроковій перспективі кількість дитячих мистецьких шкіл комунальної власності збігається з кількістю об'єднаних територіальних громад або перевищує таку кількість, обсяг охоплення дітей шкільного віку послугами з початкової мистецької освіти у 2020 році становить мінімум 10 %, послуги початкової мистецької освіти в мистецьких школах доступні для дорослих та осіб з особливими потребами. У 2017 році мережа шкіл та відсоток охоплення їх послугами залишаються сталими (не зменшиться).

5. Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Реалізація пріоритету відповідає наступним програмним документам:

частина друга статті 31 Конвенції про права дитини ООН (20 листопада 1989 року);

пункти а) – с) статті 431 Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони;

абзаци перший, третій операційних цілей щодо науково-освітньої діяльності Довгострокової стратегії розвитку української культури — стратегії реформ, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 1 лютого 2016 р. № 119-р.

6. Що уже було зроблено в попередній період

У 2014-2016 роках для реалізації пріоритету були здійснені такі заходи:

1. Унесено пропозиції до проекту Закону України «Про вищу освіту» в частині специфіки вищої освіти мистецького та культурологічного спрямування, які були враховані.
2. Унесено пропозиції до проекту Закону України «Про освіту» щодо мистецької освіти, які були враховані під час розгляду законопроекту в першому читанні.
3. Проводиться опитування надавачів послуг з початкової мистецької освіти з питань організації надання таких послуг.
4. Проведено моніторинг потреби державних спеціалізованих мистецьких шкіл-інтернатів у матеріально-технічному забезпеченні освітнього процесу.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Основним підходом реалізації пріоритету буде розроблення норм законодавства та внесення до нього змін, яке регулює сферу мистецької освіти з її специфікою, розроблення концепції нової мистецької школи та фінансування матеріально-технічного забезпечення державних спеціалізованих мистецьких шкіл-інтернатів.

8. Послідовність кроків, які планується зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Внесення змін до базових навчальних планів державних спеціалізованих мистецьких шкіл-інтернатів	У зв'язку з унесенням змін до типового плану загальноосвітньої школи у 2016/2017 навчальному році призвело до необхідності зменшення кількості годин на вивчення профільних мистецьких дисциплін	Мінкультури МОН	I кв.	Буде збільшено кількість годин на викладання мистецьких дисциплін у старших класах, зменшиться навчальне навантаження учнів
2. Розроблення концепції нової мистецької школи	Концепція міститиме основні напрямки модернізації початкової мистецької освіти на основі доступності, відкритості та індивідуального підходу до задоволення потреб громадян у здобуття початкової мистецької освіти	Мінкультури	IV кв.	Застосування нових підходів до визначення змісту початкової мистецької освіти, підготовка підґрунтя для розроблення освітніх програм нового типу
3. Розроблення мінімальних стандартів забезпечення послугами початкової мистецької освіти як елемент «мінімального культурного кошика»	Мінімальні стандарти мають сприяти підвищенню рівня доступу до послуг мистецьких шкіл та підвищення їх ефективності в умовах децентралізації	Мінкультури Мінфін Мінекономрозвитку	III кв.	Забезпечення умов для доступу до послуг з початкової мистецької освіти за місцем проживання
4. Здійснення першого етапу оновлення	6 мистецьких шкіл-інтернатів гостро	Мінкультури	IV кв.	Закупівля навчального

матеріально-технічної бази державних спеціалізованих мистецьких шкіл-інтернатів	потребують модернізації навчально-технічного забезпечення з метою підвищення якості профільної мистецької освіти для особливо обдарованих дітей			обладнання, музичних інструментів, виготовлення проектно-кошторисної документації та капітальні ремонти 2-х шкіл
5. Розроблення стандартів вищої освіти освітніх рівнів бакалавра і магістра спеціальностей галузі знань 02 Культура і мистецтво	Стандарти вищої освіти нового покоління мають забезпечити підвищення якості вищої мистецької освіти	МОН Мінкультури	IV кв.	Затвердження стандартів вищої культурно-мистецької освіти у відповідному порядку

17. Створення електронного інформаційного ресурсу культурної спадщини і культурних цінностей

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

На державному рівні відсутня повна і достовірна інформація про кількісний і якісний склад Музейного фонду України (державної і недержавної частини).

Не існує електронної бази даних про предмети Музейного фонду України, зокрема про втрачені під час та внаслідок Другої світової війни, а також внаслідок окупації частини території України, викрадені з музеїв, переміщені і повернуті в Україну та ті, які можуть бути внесені до Державного реєстру національного культурного надбання.

Внаслідок окупації Криму, а також частини Луганської та Донецької областей країна втратила близько 1,2 млн. музейних предметів – 1/10 державної частини Музейного фонду України. Проте, точна інформація про конкретні втрати відсутня.³ За відсутності такої інформації, ефективно блокувати вивезення культурних цінностей до Російської Федерації (в першу чергу це стосується культурних цінностей з музеїв АР Крим та м. Севастополь, Луганської та Донецької областей) або до інших країн не можливо.

2. Відсутність електронної бази даних про культурні цінності України, що заявлені до вивезення та тимчасового вивезення, не дозволяє Мінкультури ефективно регулювати питання їх переміщення через державний кордон (тимчасове вивезення або вивезення на постійне зберігання за межі України), оскільки існує потреба підтвердження достовірності інформації про право власності на предмети культури та їх цінності та значення для держави.

Відсутність інформації в електронному форматі щодо культурних цінностей, включених до Державного реєстру національного культурного надбання, ускладнює погоджувальні процедури та контроль при тимчасовому вивезенні таких культурних цінностей за межі України.

Існує потреба переведення на електронну форму обігу документації, зокрема використання електронних свідоцтв на право вивезення (тимчасового вивезення) культурних цінностей з території України.

3. Відсутня достовірна інформація про наявні об'єкти нерухомої культурної спадщини, їх охоронні зони, предмет охорони цих пам'яток, а також самі стандарти метаданих для опису пам'яток культурної спадщини. Крім того, відсутність публічної інформації про об'єкти культурної спадщини може спричинити безконтрольне руйнування цих пам'яток.

4. Відсутність інформації про об'єкти культурної спадщини у публічному доступі призводить до відсутності прозорих механізмів оформлення дозвільних документів, високих корупційних ризиків, зловживань у сфері збереження культурної спадщини тощо.

5. Через недосконалість механізмів обліку предметів Музейного фонду України, об'єктів культурної спадщини, збору даних про ці та інші культурні цінності та пам'ятки культури ми стоїмо перед ризиком втрати не лише культурного надбання (оскільки відсутній ефективний механізм контролю і управління), а й інформації про них. Адже основний масив облікових даних про музейні колекції, об'єкти культурної спадщини продовжує зберігатися: а) на аналогових, паперових носіях; б) локально, безпосередньо на базі музеїв.

³ Чинне законодавство передбачає створення страхового фонду документації (СФД) на мікроплівці. Однак, по перше, страхове копіювання музейної документації через брак коштів здійснювалося повільно та хаотично, лише невелика частка документації з окупованих територій пройшла мікрофільмування. По друге, ефективність роботи з цими матеріалами викликає сумніви: Мінкультури вже понад рік не може отримати з СФД навіть наявні відомості про втрачені предмети.

Поряд з цим існує потреба в удосконаленні механізмів створення, наповнення та використання електронних баз даних реєстру нерухомих пам'яток культурної спадщини, предметів Музейного фонду України, переміщених культурних цінностей, налагодження взаємозв'язку з іншими реєстрами України, зокрема земельним кадастром, інформаційними ресурсами органів доходів і зборів, та міжнародними електронними інформаційними ресурсами.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

Кількісні показники	Порівняльні показники
5593 музейних предметів, які були втрачені та викрадені з музеїв та заповідників України, заснованих на державній та комунальній формах власності*	-
В Україні нараховується 564 музеїв усіх форм власності, в яких зберігається понад 10 млн. од. предметів основного фонду**	За актуальними даними Мінкультури в Україні станом на жовтень 2016 року нараховується 2735 музеїв (у тому числі відділів і філій), у яких зберігається майже 14 млн. од. основного фонду***
Станом на жовтень 2016 року до Державного реєстру нерухомих пам'яток України занесено 6042 пам'ятки (з них 855 національного, 5187 місцевого)	130 007 пам'яток, які перебувають на обліку, але не внесені до Державного реєстру нерухомих пам'яток України; **** 30334 об'єктів культурної спадщини занесені до Переліку як щойно виявлені об'єкти культурної спадщини

* Дані про викрадені предмети за період з 2010 по 2015 роки. Дані про викрадені предмети за інші періоди відсутні. Також відсутні дані про кількість недержавної частини Музейного фонду України

** Статистичні дані Державного комітету статистики.

*** Мінкультури сформовано перелік музеїв державної та комунальної форм власності, який постійно оновлюється.

**** Перелік об'єктів культурної спадщини формується відповідно до пункту 3 Прикінцевих положень Закону України «Про охорону культурної спадщини». Оскільки облік пам'яток формувався за радянський час і є застарілими, ці пам'ятки не пройшли відповідну процедуру занесення до Державного реєстру нерухомих пам'яток України. Перелік потребує аналізу з метою визначення стану пам'яток та їх подальшого включення до Державного реєстру.

Порівняльний аналіз відповідних кількісних показників України та інших країн не проводився.

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Метою зазначеного пріоритету є створення підґрунтя для запровадження прозорих механізмів дозвільних процедур у сферах охорони культурної спадщини, музейної справи, вивезення, ввезення та повернення культурних цінностей та уникнення корупційних ризиків і зловживань.

Створення електронного інформаційного ресурсу з базами даних про об'єкти культурної спадщини, культурні цінності (в тому числі предмети Музейного фонду України) є довготривалим процесом, оскільки вимагає комплексного та системного підходу, і розраховане на 2017-2020 роки.

В короткостроковій перспективі передбачається проведення аналізу норм законодавства та вивчення питань внесення необхідних змін до нього, в частині визначення стандартів мета даних і форм державних реєстрів (баз даних), механізмів обміну даними, визначення рівнів доступу та повноважень органів влади (зокрема Мінкультури) щодо формування таких баз даних та забезпечення функціонування такого ресурсу.

В середньостроковій перспективі передбачається створення та початок наповнення (тестування) електронного інформаційного ресурсу, який складатиметься з модулів (баз даних) предметів/об'єктів рухомої, нерухомої спадщини, а також втрачених/викрадених культурних цінностей, з подальшою інтеграцією такої інформації у національні та міжнародні інформаційні ресурси, та встановлення диференційованого доступу до неї для цільових аудиторій (експертів, фахівців, органів влади, громадян).

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Наразі визначити не можливо.

Оскільки початок наповнення (тестування) ресурсу даними про кількість і стан предметів і об'єктів культурної спадщини заплановано на 2018 рік.

5. Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціації

1) Програма діяльності Кабінету Міністрів України, затверджена постановою ВРУ № 1099-VIII від 14.04.2016 р.

Розділ XV «Соціально-гуманітарна реформа», підрозділ «Культура»:
створення електронних реєстрів культурних пам'яток.

2) Державна стратегія регіонального розвитку на період до 2020 року, затверджена постановою Кабінету Міністрів України № 385 від 6 серпня 2014 року.

Ціль 1. Підвищення рівня конкурентоспроможності регіонів, пріоритет «Підвищення ефективності використання внутрішніх факторів розвитку регіонів», завдання:

раціональне використання природно-ресурсного потенціалу, збереження культурної спадщини та найцінніших природних територій

- підвищення рівня обізнаності населення щодо цінностей територій
- збереження історико-культурних цінностей та природної спадщини, забезпечення в регіонах доступності до культурної та природної спадщини;
- залучення інвестицій у створення електронних каталогів музейних експонатів, пам'яток історії та монументального мистецтва, архітектури, археології;

3) Загальнодержавна програма адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу, затверджена Законом України № 1629 від 18.03.2004 р.

Перелік актів законодавства України та *acquis* Європейського Союзу у пріоритетних сферах адаптації, Розділ 1 «Митне регулювання», глава II «Опис законодавства України» та глава III «Опис законодавства ЄС».

6. Що уже було зроблено в попередній період

Попередньо Міністерством було розроблено та прийнято нормативно-правові акти щодо обліку музейних предметів (стандарт метаданих); розпочато збір інформації про культурні цінності Музейного фонду України, що були втрачені під час та внаслідок Другої світової війни, втрачені та викрадені з музеїв державної та комунальної форми власності у 2010—2015 роках; проведено аналіз чинної нормативної бази у сфері охорони культурної спадщини; здійснено аналіз стану обліку державної частини Музейного фонду України; розпочато моніторинг музеїв та інших закладів музейного типу, в яких зберігається Музейний фонд України.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

З метою досягнення пріоритет передбачається здійснити аналіз чинного національного законодавства, виявлення недоліків і підготовка проектів відповідних змін до законів України, визначення стандартів мета даних об'єктів культурної спадщини, впровадження (тестування) обліку музейних предметів в електронній формі на базі ряду музеїв, що стане підґрунтям для наповнення електронного інформаційного ресурсу культурної спадщини і культурних цінностей в довгостроковій перспективі.

8. Послідовність кроків, які плануються зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
Аналіз чинного законодавства у сфері вивезення, ввезення та повернення культурних цінностей, а також актів законодавства ЄС щодо експорту товарів культурного призначення та повернення культурних цінностей	Забезпечення державної політики України щодо адаптації законодавства з урахуванням реальних потреб в електронному ресурсі щодо переміщення культурних цінностей	Мінкультури	I – II квартали 2017 р.	Створить передумови для розроблення законопроекту щодо внесення змін до деяких законодавчих актів України у сфері вивезення, ввезення та повернення культурних цінностей
Розроблення законопроекту стосовно внесення змін до деяких актів законодавства України щодо вивезення та повернення культурних цінностей		Мінкультури	III – IV квартали 2017 р.	Забезпечення виконання вимог Закону України «Про Загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства

Здійснення заходів з впровадження в електронній формі свідоцтва на право вивезення (тимчасового вивезення) культурних цінностей з території України		Мінкультури	IV квартал 2017 р.	Європейського союзу», встановлення, зокрема, порядку видачі свідоцтва на право вивезення (тимчасового вивезення) культурних цінностей з території України за допомогою відповідних електронних ресурсів. Забезпечення інформаційного обміну між органами доходів і зборів та Мінкультури за допомогою електронних засобів передачі інформації; забезпечення видачі свідоцтва місцевими органами виконавчої влади і Мінкультури з централізацією даних з видачі свідоцтва в Мінкультури
Аналіз чинного законодавства у сферах музейної справи та охорони культурної спадщини	Передумовою для створення електронного інформаційного ресурсу є формалізація та уніфікація обміну даними (стандарты метаданих), створення законодавчого підґрунтя для функціонування ресурсу. Це потребує проведення системного аналізу чинних норм, які визначають повноваження Мінкультури у даному напрямку та механізми формування реєстрів (баз даних), визначення функцій суб'єктів різного рівня у створенні, використанні та публікації відповідної інформації	Мінкультури	I – II квартали 2017 р.	Створення передумов для підготовки пропозицій щодо змін до деяких законодавчих актів в частині визначення повноважень Мінкультури та інших органів влади, умов функціонування електронного інформаційного ресурсу (баз даних про предмети та об'єкти рухомої і нерухомої культурної спадщини), вимог до його наповнення та рівнів доступу
Уніфікація процесів та метаданих		Мінкультури Мін'юст	IV квартал 2017 р.	Забезпечення умов для впровадження єдиних вимог та правил організації електронного обліку

Удосконалення нормативно-правової бази		Мінкультури	IV квартал 2017 р.	об'єктів культурної спадщини Створення механізмів для формування електронного інформаційного ресурсу. Визначення повноважень Мінкультури та інших суб'єктів функціонування ресурсу.
Опрацювання питання створення або визначення Дата-центру при Мінкультури	Центр виконуватиме координаційну та методичну функції в масштабах країни, а також стане майданчиком для забезпечення функціонування реєстрів після їх створення	Мінкультури	IV квартал 2017 р.	Визначення функцій інституції з координації функціонування електронного інформаційного ресурсу
Запровадження обліку музейних предметів в електронній формі (пілотні проекти)	Створення локальних проектів переведення даних обліку музейних предметів з паперових носіїв в електронний (цифровий) формат створює передумови для формування інформаційного ресурсу	Мінкультури	IV квартал 2017 р.	Створення передумов для наповнення електронного інформаційного ресурсу даними про предмети Музейного фонду України.

18. Підвищення якості культурних послуг в місцевих громадах

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

Традиційно заклади культури в селищах, селах, районних центрах сприймаються, як установи, що надають послуги дозвілля, будь то бібліотека, будинок культури, або секція аматорського мистецтва. Проте, вони можуть стати соціальним інститутом згуртування територіальних громад.

Прагнення до успішного державотворення України вимагає наповнення культурної складової життя громад сучасним змістом. Місцеві органи влади і громада мають усвідомлювати, що сьогодні культурні інституції несуть набагато ширші функції, аніж за принципом радянської ідеології в них вкладалося. Успішний розвиток регіонів безпосередньо пов'язаний з новим баченням культури: робочі місця і розвиток малого бізнесу (креативні індустрії, ремесла, сільські музеї з внутрішнім туризмом, конкретна творча діяльність людей, освіта продовж життя, обмін інформацією, спілкування, рівний доступ до медіа ресурсів).

У результаті маємо отримати згуртованість громади, свідомих громадян, активних освічених стейкхолдерів суспільного життя, зменшення прірви між владою і громадою, децентралізацію в умах, а не на папері.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

Всього в Україні налічується 33 324 закладів культури, а саме:

№	Тип закладу культури	Загальна кількість*	У відмінному стані	Потребують ремонту	З ризиком закриття
1	Клуби	16640	630	8211	803
2	Бібліотеки	15875	971	6310	541
3	Кінотеатри	184	6	77	9
4	Кіноустановки	625	3	201	146

* Інформація за 2016 рік.

92% закладів культури в сільській місцевості не є самостійними суб'єктами господарювання.

Фактичне фінансування закладів культури:

76% - виплати на заробітну плату;

20,4% - оплата комунальних послуг;

3,6% - видатки на покращення матеріально-технічної бази та поповнення бібліотечних фондів.

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

В умовах кризових явищ немає можливості забезпечити повноцінне фінансування і оновлення закладів культури. Натомість, відштовхуючись від спадщини, яку маємо, необхідно запропонувати моральне оновлення культурних закладів, переглянути їх функціональне навантаження, ввести соціальну і економічну складову в концепцію вирішення проблеми локальних закладів культури.

Перезавантажити сприйняття культури у бюджеті місцевих влад, створити умови для формування єдиного соціально активного культурного простору, визначити основними функціями локальних закладів культури – інтеграцію, комунікацію, суспільну координацію, відтворення суспільних відносин.

Такий підхід створить сприятливі умови для розвитку людських ресурсів.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

До кінця 2017 року:

розроблено 3—5 типових моделей функціонування місцевих культурних локацій, забезпечити їх пілотне впровадження;

провести 3 тренінги з питань адвокації культури в місцевих громадах;

розробити та затвердити мінімальний культурний кошик (перелік культурних послуг).

В середньостроковій перспективі:

провести моніторинг впровадження моделей функціонування місцевих культурних локацій;

за результатами моніторингу та у разі потреби внести зміни до нормативно-правових актів, які регулюють дану сферу суспільних відносин;

збільшення кількості культурних послуг та забезпечення їх доступності.

5. Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

План пріоритетних дій Уряду на 2016 рік, затверджений розпорядження Кабінету Міністрів України від 27.05.2016 № 418-р, Стратегія розвитку бібліотечної справи на період до 2025 року «Якісні зміни бібліотек для забезпечення сталого розвитку України», схвалена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 23.03.2016 № 219-р, Довгострокова стратегія розвитку культури – стратегія реформ, затверджена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 01.02.2016 № 119, План заходів з імплементації Угоди про Асоціацію між Україною, з однієї сторони, Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, на 2014-2017 роки, затверджений розпорядженням Кабінету Міністрів України від 17.09.2014 № 847 (ст.440 *Сторони докладають зусиль для розвитку постійного діалогу в галузі культури з метою сприяння розвитку культурної індустрії в Україні та ЄС*).

6. Що уже було зроблено в попередній період

Прийнято розпорядження Кабінету Міністрів України від 23.03.2016 № 219 “Про схвалення Стратегії розвитку бібліотечної справи на період до 2025 року “Якісні зміни бібліотек для забезпечення сталого розвитку України”.

У період з травня по вересень 2016 року проведено інвентаризацію і оцінку стану наявних закладів культури у селищах, селах, смт. Результати інвентаризації стали основою для розробки диференційованих моделей функціонування закладів культури.

Запущено проект із адаптації, дослідження та запровадження системи індикаторів ЮНЕСКО в Україні (Індикаторів впливу культури на соціально-економічний розвиток – CDIS) для отримання об'єктивних наукових даних про розвиток сфери культури в Україні. Це дослідження у кількісних і економічно обґрунтованих показниках продемонструє, наскільки глибоко культура інтегрована в усі сфери суспільного життя і впливає на державне будівництво.

У червні 2016 року ініційовано проведення у 2017 році в Україні експертами Ради Європи Аналітичного огляду культурної політики з окремим наголосом на питаннях охорони культурної спадщини і модернізації культурних інституцій та інфраструктури в різних регіонах з метою удосконалення формування державної політики у сфері культури.

У листопаді 2016 року підписано Меморандум про взаєморозуміння щодо підтримки впровадження ініціатив з децентралізації влади за відповідними секторальними напрямками Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства, Міністерство екології та

природних ресурсів, Міністерство інфраструктури, Міністерство культури, Міністерство освіти і науки, Міністерство охорони здоров'я, Міністерство фінансів та проектом міжнародної технічної допомоги «Експертна підтримка врядування та економічного розвитку» (EDGE), який фінансується Міністерством міжнародних справ торгівлі і розвитку Канади та впроваджується в Україні канадською компанією Agriteam Canada Consulting Ltd.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Формування нових підходів у наданні закладами культури якісних послуг, що задовольняли б потреби кожної людини та суспільства в цілому. Для досягнення цієї мети Мінкультури пропонує реалізувати 3 першочергові кроки, а саме: вироблення диференційованих моделей функціонування закладів культури, розроблення та затвердження мінімального культурного кошику (перелік культурних послуг гарантованих державою), зміцнення спроможності громад у адвокації культурних прав.

8. Послідовність кроків, які плануються зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Вироблення диференційованих моделей функціонування закладів культури	Необхідно запропонувати гнучкі моделі осучаснення локальних культурних закладів від яких місцеві громади не зможуть відмовитися. Це можуть бути ідалня у поєднанні з бібліотекою, що є літературним кафе. Центр аматорського мистецтва плюс виробництво хенд мейд дорівнюватиме креативна студія. Перелік таких моделей є невичерпним і постійно вдосконалюватиметься	Мінкультури місцеві органи влади	II квартал 2017 року	Дозволить врахувати специфіку громад, оптимізувати наявну мережу закладів культури, вибудувати нову модель їх функціонування, а також створить умови для підвищення якості культурних послуг
2. Аналіз нормативно-правової бази, що регламентує дану сферу. Розроблення та затвердження відповідних нормативно-правових актів	Чинна нормативно-правова база є застарілою та не відповідає сучасним потребам	Мінкультури	I квартал 2017 року	Створить законодавче підґрунтя для надання закладами культури якісних послуг
3. Розроблення методичних рекомендацій щодо впровадження диференційованих моделей функціонування закладів культури	Для полегшення впровадження типових моделей, уникнення розбіжностей при реалізації проекту.	Мінкультури	II квартал 2017 року	Дозволить забезпечити ефективне впровадження диференційованих моделей функціонування закладів культури
4. Моніторинг впровадження диференційованих моделей.	З метою виявлення недоліків при реалізації завдань та оперативного їх	Мінкультури	постійно	Оптимізує фінансові та людські ресурси при впровадженні типових моделей

5. Розроблення та затвердження мінімального культурного кошику (перелік культурних послуг гарантованих державою)	вирішення Формування єдиного інформаційно-культурного простору, що сприятиме побудові демократичного суспільства.	Мінкультури Мінсоцполітики Мінфін Мінекономрозвитку Мінрегіон	III квартал 2017 року	Забезпечення соціальних гарантій населення на отримання культурних послуг, рівний доступ до культурних послуг
6. Проведення соціологічних досліджень щодо потреби населення в культурних послугах	Дозволить виявити потреби населення в культурних послугах	Мінкультури	II квартал 2017 року	Забезпечить обґрунтоване формування мінімального культурного кошику
7. Зміцнення спроможності громад у адвокації культурних прав	Без постійного діалогу тренінгів, спілкування з громадами і місцевими органами влади неможливо подолати брак ініціативи місцевої влади, саме тут має відбуватися ключова ментальна зміна	Мінкультури Мінрегіон місцеві органи влади	постійно	Підвищення ефективності та якості надання культурних послуг

19. Створення нових можливостей для молоді

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

Перелік ключових проблем:

За результатами Міжнародного дослідження переходу молоді від навчання до ринку праці в Україні у 2015 р., 65,9 % серед молоді віком 25—29 років, яка завершила навчання, має вищу освіту. За результатами соціологічного дослідження "Молодь України-2015", 51,1 % працюючої молоді віком 14—34 роки працює не за фахом. Тобто існує проблема профорієнтації молоді та роботи з роботодавцями у створенні для молоді нових робочих місць та місць для стажування.

Враховуючи відсутність життєвого досвіду, молодь найлегше піддається впливу деструктивних елементів, зокрема злочинних угруповань та екстремістських рухів, тоталітарних сект та таким чином виключається з суспільно корисних процесів. За результатами соціологічного дослідження "Молодь України 2016", на запитання "Чого найбільше хоче досягнути в житті" лише 12 % молоді відповіли — принести користь своїй країні.

Молодь не є активною та мотивованою до активної участі у процесах життя країни. Кожного року падає відсоток молоді, яка бере участь у виборах. За результатами соціологічного дослідження: "Молодь України 2016", проведеного на замовлення Міністерства молоді та спорту, 79% не беруть участі у діяльності жодної громадської організації.

Відсутність молодіжної інфраструктури. Не існує достатньої кількості доступних закладів для молоді, де молоді люди могли б проводити змістовне дозвілля, отримувати необхідну інформацію та консультації про національні та міжнародні можливості для молоді, брати участь у різнопланових тренінгах, семінарах, спрямованих на підвищення рівня знань та навичок. Ставлення до молоді за залишковим принципом призвело до переформування роботи колишніх осередків по роботі з молоддю (клуби, будинки культури та інше) в комерційні заклади. Як наслідок, молодь шукає та використовує альтернативні майданчики для дозвілля, що призводить до збільшення алкогольної, наркотичної, ігрової залежності.

Коли і чому виникла проблема

Протягом останніх років в Україні досягнуто певних зрушень на краще у сфері соціального становлення молоді. Водночас неоподолані проблеми, які негативно впливають на молодь: збільшується байдужість до громадсько-політичних процесів, кількість правопорушень, соціально-небезпечних хвороб, інших факторів, що негативно впливають на рівень якості життя молоді, погіршується стан здоров'я й загалом демографічна ситуація в країні.

Проблема виникла через поступове зменшення уваги до молодіжних питань, намагання маніпулювати молоддю та залишкового підходу до вирішення проблем молоді.

Мета Міністерства полягає у формуванні державної політики у молодіжній сфері, яка ґрунтується на системі загальноєвропейських принципів: відкритості, доказовості концептуальних положень, рівності можливостей, кроссекторальному та відповідальному підході і безпосереднього залучення інститутів громадянського суспільства, що працюють з молоддю, та молоді до її реалізації.

Обґрунтування, чому саме цей напрямок вибрано як пріоритет (які наслідки того, що проблеми досі не вирішені, і/або наслідки будуть, якщо вони і далі не будуть вирішуватись)

За статистичними даними молоді люди у віці від 14 до 35 років складають майже третину населення нашої держави. Молодь – це потенціал, який може та вже змінює країну. Створення нових можливостей для молоді дасть шанс молодим людям бути більш успішними, започатковувати власну справу, ставати активними учасниками процесів розвитку держави на всіх рівнях. Молодь з креативними ідеями та досвідом здатна стати рушієм реформ в країні, впроваджуючи у нашої державі кращий міжнародний досвід.

Якщо зазначені проблеми не будуть вирішуватись, постійно буде зростати кількість молодих українців, що виїжджають за кордон, а відповідно країна втрачатиме потенціал, який міг би бути використаний на розвиток держави. Невиконання пріоритету загрожує зростанням кількості молодих людей у групі ризику, що може призвести до збільшення алкогольної, наркотичної та ігрової залежності в молодіжному середовищі. Відсутність для молоді можливостей розвиватись та долучатись до суспільно корисних процесів може призвести до потрапляння молоді під вплив деструктивних сил, що може загрожувати національній безпеці держави.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

Показники	2016 рік	2017 рік
Збільшення кількості молоді, яка залучена до заходів, що проводить Мінмолодьспорту	4,6 % (від загальної кількості молоді в Україні)	5,1 % (від загальної кількості молоді в Україні)
Збільшення на 50 % кількості молоді, яка пройшла профорієнтаційний тест	11000 осіб	16000 осіб
Збільшення на 60 % кількості молоді, яка взяла участь у навчальних тренінгах за програмою "Молодіжний працівник"	250 осіб	400 осіб
Підвищення якості та розширення спектра послуг наданих молодіжними центрами шляхом навчання працівників	-	250 осіб (учасники тренінгів)
Кількість місць, створених для роботи та стажування молоді у рамках реалізації Пакту заради молоді-2020	1 600	2 000

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Мета – запропонувати молоді інструменти та механізми для підтримки її ідей, розвитку та участі у процесі прийняття рішень, реалізації суспільно-значущих проектів та заходів, у першу чергу створення та розвитку мережі молодіжних центрів на базі діючих установ, що працюють з молоддю. Посилити роль молоді у суспільно-політичному житті держави та її становленню як одного із ключових партнерів формування державної політики у молодіжній сфері. Посилити потенціал молоді задля досягнення Цілей сталого розвитку.

До кінця 2017 року плануємо:

- провести 5 регіональних обговорень Національного Знаку якості для молодіжних центрів, розробленого на основі Знаку якості Ради Європи для молодіжних центрів;
- провести 5 навчальних семінарів для молодіжних центрів задля обміну досвідом та навчання працівників молодіжних центрів;
- провести 8 тренінгів за програмою "Молодіжний працівник";
- створити 2 000 місць для роботи та стажування молоді у рамках реалізації Пакту заради молоді-2020;
- залучити не менше 50 нових партнерів з числа компаній та бізнес-корпорацій до підписання Пакту заради молоді-2020 та залучити всі регіони до підписання Пакту на регіональному рівні;
- реалізувати не менше 40 проектів для молоді у рамках проведення конкурсу молодіжних та дитячих громадських організацій;
- реформувати систему призначення грантів Президента України для обдарованої молоді;
- здійснити репрезентативне соціологічне дослідження становища молоді;
- реалізувати 100 проектів для молоді у рамках здійснення українсько-польських та українсько-литовських обмінів молоддю;
- збільшити до 16 000 кількість молоді, що пройшла профорієнтаційний тест.

До кінця 2020 року:

- провести 25 навчальних семінарів для молодіжних центрів задля обміну досвідом та навчання працівників молодіжних центрів;
- реалізувати 55 тренінгів для молоді за програмою "Молодіжний працівник";
- створити до 2020 року близько 10 000 місць для роботи та стажування молоді у рамках реалізації Пакту заради молоді-2020;
- залучити до 2020 року близько 200 партнерів з числа компаній та бізнес-корпорацій до підписання Пакту заради молоді-2020;
- реалізувати не менше 200 проектів для молоді у рамках проведення конкурсу для молодіжних та дитячих громадських організацій;
- забезпечити реалізацію проектів володарів грантів Президента України для обдарованої молоді за новою системою;
- здійснювати репрезентативні соціологічні дослідження становища молоді;
- реалізувати 500 проектів для молоді у рамках здійснення українсько-польських та українсько-литовських обмінів молоддю;
- здійснити профорієнтаційний тест серед молоді (близько 10 000 осіб щороку) через портал "Моя кар'єра".

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Показники	2016 рік	2017 рік	до 2020 року
Кількість молоді, яка залучена до заходів, що проводить Мінмолодьспорту	4,6% (від загальної кількості молоді в Україні)	5,1% (від загальної кількості молоді в Україні)	25%
Кількість молоді, яка пройшла профорієнтаційний тест	11000 осіб	16 000 осіб	60000 осіб
Кількість молоді, яка взяла участь у навчальних тренінгах за програмою "Молодіжний працівник"	250 осіб	460 осіб	2140 осіб
Кількість молоді, яка взяла участь в обговореннях та навчальних заходах для представників молодіжних центрів	-	250 осіб	750 осіб
Кількість місць, створених для роботи та стажування молоді у рамках реалізації Пакту заради молоді-2020	1600 місць	2 000 місць	10 000 місць

5. Відповідність пріоритету Програми діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Стаття 430, 434 пункти 429, 431, 432, 433 розпорядження Кабінету Міністрів України "Про імплементацію Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони" від 17 вересня 2014 р. №847-р. Строк виконання: 2017 рік.

6. Що уже було зроблено в попередній період

затверджено Державну цільову соціальну програму "Молодь України" на 2016-2020 роки" (постанова Кабінету Міністрів України від 18 лютого 2016 року № 148);

здійснено репрезентативні соціологічні дослідження "Молодь України 2015" та "Ціннісні орієнтації сучасної української молоді 2016";

змінено систему присудження Премії Кабінету Міністрів України за особливі досягнення молоді у розбудові України (внесено зміни до постанови Кабінету Міністрів України від 21 листопада 2007 року № 1333) та вручено Премії за новою системою;

внесено зміни до постанови Кабінету Міністрів України від 12 жовтня 2011 р. № 1049 (щодо удосконалення механізму проведення конкурсу для молодіжних та дитячих громадських організацій);

укладено Угоди про молодіжні обміни з Польщею та Литвою, створено Ради обміну молоддю, реалізовано проекти для молоді у рамках здійснення українсько-польських обмінів молоддю;

понад 35 компаній підписали Пакт заради молоді – 2020;

започатковано спільно з ЮНІСЕФ проект U-report (мета – опитування молоді через безкоштовне смс-повідомлення щодо важливих питань молоді);

проведено 5 тренінгів для молоді з числа представників інститутів громадянського суспільства та органів виконавчої влади, що працюють з молоддю, у рамках реалізації програми "Молодіжний працівник", до яких залучено близько 200 осіб;

створено профорієнтаційний портал "Моя кар'єра" (містить інформацію про усі наявні в Україні можливості щодо стажування, практики, інтернатури та пошуку роботи);

запущено роботу он-лайн порталу "Спортіфай" (інформація про всі існуючі у містах спортивні заклади та послуги);

підписано Рамкову програму співробітництва між Міністерством молоді та спорту України і Радою Європи у сфері молодіжної політики на 2016-2020 роки та розроблено відповідний план заходів;

проведено близько 50 заходів та реалізовано близько 80 проектів для молоді;

розроблено проект постанови Кабінету Міністрів України "Про затвердження типового положення про молодіжний центр", яке пройшло громадське обговорення та направлено на погодження до Мінфіну та Мінекономрозвитку.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Досягнення мети може бути забезпечено за кількома варіантами.

Перший варіант реалізації полягає у застосуванні традиційного механізму організації роботи з молоддю — на основі діючої управлінської вертикалі: центральні органи виконавчої влади — структурні підрозділи з питань молоді та спорту місцевих держадміністрацій — молодь. Проте така модель, як правило, майже цілком орієнтована на розв'язання проблем за рахунок бюджетних коштів, нівелює управлінську роль молодіжних громадських об'єднань, обмежує активність органів місцевого самоврядування.

Другий, оптимальний варіант реалізації дасть змогу досягнути мету, оскільки забезпечить:

спільну та скоординовану діяльність органів виконавчої влади з інститутами громадянського суспільства: молодіжними та дитячими громадськими організаціями; організаціями, установами та закладами, що працюють з молоддю і волонтерами, за безпосередньою участю молоді;

підтримку соціально значущих проектів інститутів громадянського суспільства, зокрема молодіжних та дитячих громадських організацій;

посилення роботи з розвитку міжнародного молодіжного співробітництва, сприяння інтеграції молоді у світову та європейську молодіжну спільноту;

застосування кращих досягнень світової та європейської практики формування та реалізації політики у молодіжній сфері.

При реалізації пріоритету пропонується застосувати підхід співучасті – тобто максимальне залучення молоді не лише до заходів, але і до планування діяльності та їх реалізації. Такий підхід дасть можливість мотивувати молодь, розробити та впровадити нові можливості, які будуть відповідати потребам молоді.

8. Послідовність кроків, які плануються зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Розвиток мережі молодіжних центрів на базі діючих установ, що працюють з молоддю, відповідно до критеріїв Знаку якості Ради Європи	Створення доступної молодіжної інфраструктури (багатофункціональних молодіжних центрів) для навчання, самореалізації та змістовного дозвілля молоді. Підвищення якості та розширення спектра послуг молодіжних центрів	Мінмолодьспорт Мінфін Мін'юст обласні, Київська міська держадміністрації	2017—2018 роки	Створення організаційно-правових умов для утворення мережі молодіжних центрів. Розробка за участі представників молодіжних центрів Національного Знаку якості для молодіжних центрів (5 семінарів), який надасть рекомендації молодіжним центрам щодо розвитку та удосконалення роботи. Покращення якості роботи молодіжних центрів через навчання працівників та обміну досвідом (5 тренінгів). Очікуваний результат:

				- розроблено Типове положення про молодіжний центр; - розроблено критерії Національного знаку якості для молодіжних центрів; - 250 представників молодіжних центрів пройшли навчання щодо покращення якості роботи та послуг, наданих молодіж-ними центрами
2. Реалізація програми "Молодіжний працівник"	Налагодження ефективного діалогу між державними службовцями молодіжної сфери та представниками інститутів громадського суспільства. Підвищення рівня знань та компетенцій фахівців, які працюють з молоддю, з державного та громадсько-го сектору	Мінмолодьспорт обласні, Київська міська держадміністрації	2017—2020 роки	Підготовка та навчання працівників, які працюють з молоддю, із залученням державних службовців молодіжної сфери та представників молодіжних громадських організацій. Очікуваний результат: - проведення 8 тренінгів у 2017 році - проведення 55 тренінгів до 2020 року. Щорічно збільшувати на 50 осіб кількість молодіжних працівників, які пройдуть навчання
3. Здійснення українсько-польських та українсько-литовських обмінів молоддю	Налагодження міжнародного співробітництва між молодіжними організаціями та установами України, Польщі та Литви, реалізація спільних проектів для молоді	Мінмолодьспорт	2017—2020 роки	Проведення конкурсів: - Україно-Польських обмінів молоддю відповідно до Договору між Кабінетом Міністрів України та Урядом Республіки Польща про Україно-Польську Раду обміну молоддю; - Україно-Литовських обмінів молоддю відповідно до Угоди між Урядом України та Урядом Литовської Республіки про Раду обмінів молоддю України та Литви. Очікуваний результат: - реалізація в 2017 році 100 проектів в Україні, Польщі та Литві в рамках Рад

4. Проведення конкурсу для молодіжних та дитячих громадських організацій	Залучення молодіжних і дитячих громадських організацій до виконання завдань державної молодіжної політики, визначених Державною ціллю-вою соціальною програмою “Молодь України 2016—2020”	Мінмолодьспорт	2017—2020 роки	українсько-польських та українсько-литовських обмінів молоддю; - реалізація до 2020 року 500 проектів в Україні, Польщі та Литві в рамках Рад українсько – польських та українсько - литовських обмінів молоддю. Щорічне збільшення на 1000 осіб кількості молоді, яка візьме участь у обмінах Надання підтримки молодіжним та дитячим громадським організаціям на виконання загальнодержавних програм через проведення конкурсу проектів для молодіжних та дитячих громадських організацій відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 12.10.2011 № 1049. Очікуваний результат: - реалізація не менше 40 проектів для молоді у рамках проведення конкурсу в 2017 році та не менше 150 проектів до 2020 року. Щорічне збільшення (до 50 тис.) кількості молоді, яка візьме участь у проектах, реалізованих молодіжними та дитячими громадськими організаціями Удосконалення нормативно-правової бази з призначення грантів Президента України для обдарованої молоді. Очікуваний результат: - забезпечення ефективного механізму відбору кращих проектів з метою вирішення
5. Реформування системи призначення грантів Президента України для обдарованої молоді	Створення дієвого механізму підтримки ініціатив молоді, спрямованих на вирішення актуальних проблем молоді	Мінмолодьспорт інші заінтересовані центральні органи виконавчої влади	II квартал 2017 року	

6. Запровадження сучасних механізмів з питань працевлаштування молоді	Надання можливості молоді безкоштовно пройти профорієнтаційний тест та свідомо обрати професію відповідно до своїх здібностей та навичок. Поширення інформації для молоді на порталі "Моя кар'єра" про наявні в Україні можливості щодо стажування, практики, інтернатури та пошуку роботи. Пакт заради молоді 2020 є продовженням європейсь-кої ініціативи і передбачає сприяння створенню як мінімум 100 партнерських проєктів між бізнесом та освітнім сектором та забезпечення 10 000 місць для стажування та першого робочого місця молоді до 2020 року	Мінмолодьспорт	2017—2020 роки	актуальних питань молоді; - забезпечення реалізації проєктів володарів грантів Президента України для обдарованої молоді за новою системою Діяльність portalу "Моя кар'єра" у партнерстві з ПРООН. Спрямування професійних інтересів молоді за формулою: "інформування-навчання – тестування - залучення" через портал "Моя Кар'єра". Консолідація зусиль держа-ви, громадськості та бізнесу для вирішення проблем працевлаштування молодих людей в рамках реалізації Пакту заради молоді 2020. Очікуваний результат: - проходження профорієнта-ційного тестування молоддю через портал "Моя кар'єра", 16 000 тестів в 2017 році; - проходження профорієнта-ційного тестування молоддю через портал "Моя кар'єра", близько 10 000 тестів щороку до 2020 року; - створення 2000 робочих місць та місць для стажування в рамках Пакту заради молоді до 2017 року; - створення 10 000 робочих місць та місць для стажування в рамках Пакту заради молоді до 2020 року; - залучення не менше 50 нових партнерів з числа компаній та бізнес- корпорацій до підписання Пакту заради молоді у 2017

7. Удосконалення нормативно-правової бази щодо надання на конкурсних засадах фінансової підтримки для виконання програм (реалізації проектів, заходів), розроблених організаціями громадянського суспільства

Підвищення спроможності інститутів громадянського суспільства реалізовувати суспільно значущі проекти для молоді

Мінмолодьспорт
Мінфін
Мінекономрозвитку
Мін'юст

2017 рік

році;
- залучення не менше 200 нових партнерів з числа компаній та бізнес-корпорацій до підписання Пакту заради молоді до 2020 року
Удосконалення нормативно-правової бази з метою запровадження єдиного конкурсного відбору органами виконавчої влади програм (проектів, заходів), вироблення єдиних критеріїв щодо надання такої підтримки за рахунок бюджетних коштів

20. Формування позитивного іміджу України у світовому спортивному русі

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

Прийняття нормативно-правових актів, спрямованих на дерегуляцію сфери управління розвитком видів спорту.

Створення умов для забезпечення належної підготовки та участі українських спортсменів у міжнародних спортивних стартах (участь спортсменів у навчально-тренувальних зборах та офіційних міжнародних спортивних змаганнях, закупівля необхідної спортивної форми та інвентаря).

Спортивні досягнення українських спортсменів сприятимуть формуванню позитивного іміджу країни у світовій спільноті, зміцненню патріотичних почуттів та об'єднанню суспільства.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

Міжнародний захід	Показники минулих років	Показники станом на сьогодні
Ігри XXXII Олімпіади в м. Токіо (Японія)	У 2016 році з 05 до 21 серпня 2016 року в м. Ріо-де-Жанейро (Бразилія) на Іграх XXXI Олімпіади національна збірна команда України з олімпійських видів спорту здобула 11 нагород (2 золоті, 5 срібних, 4 бронзових). У 2012 році в м. Лондон (Великобританія) відбулися Ігри XXX Олімпіади, де національна збірна команда України з олімпійських видів спорту здобула 19 нагород (6 золотих, 4 срібних, 9 бронзових)	Буде розроблена та схвалена Концепція підготовки спортсменів України до Ігор XXXII Олімпіади 2020 року з урахуванням визначених пріоритетних видів спорту для концентрації зусиль та здійснення ефективної підготовки спортсменів України
XXIII зимові Олімпійські ігри в м. Пхьончханг (Корея)	У 2014 році з 07 по 23 лютого у м. Сочі (Російська Федерація) відбулися XXII зимові Олімпійські ігри. Національна збірна команда України завоювала 43 ліцензії з зимових олімпійських видів спорту на участь у XXII зимових Олімпійських іграх та здобула 4 золотих нагороди, та 6 місце з фрістайлу	Підготовка та участь у міжнародних змаганнях для завоювання ліцензій на участь у XXIII зимових Олімпійських іграх в м. Пхьончханг (Корея)
III Юнацькі Олімпійські ігри 2018 року м. Буенос-Айрес (Аргентина)	У 2014 році з 16 по 28 серпня у м. Нанкін (Китай) відбулися II Юнацькі Олімпійські ігри, в яких взяли участь понад 3600 атлетів віком від 15 до 18 років з більше ніж 200 країн світу. За підсумками участі національної збірної команди здобуто 29 нагород, з яких 9 золотих, 9 срібних та 11 бронзових медалей, що дозволило посісти 6 місце в неофіційному командному заліку країн-учасниць	Підготовка та участь у міжнародних змаганнях для завоювання ліцензій на участь у III Юнацьких Олімпійських іграх 2018 року м. Буенос-Айрес (Аргентина)
Міжнародний захід	Показники минулих років	Показники станом на сьогодні

Участь у міжнародних заходах	У 2014 році на 111 офіційних міжнародних змаганнях (зимових Олімпійських іграх, літніх Юнацьких Олімпійських іграх, 34 чемпіонатах світу, 59 чемпіонатах Європи, 16 Кубках світу і Європи) вибороли 383 нагороди: 92 золоті, 116 срібних, 175 бронзових (в олімпійських номерах програми 259 медалей: 63 золоті, 75 срібних, 121 бронзову; в неолімпійських номерах програми 124 медалі: 29 золотих, 41 срібну, 54 бронзові). У 2015 році у 107 офіційних міжнародних змаганнях (І Європейських іграх, 42 чемпіонатах світу, 52 чемпіонатах Європи, 12 Кубках світу і Європи) вибороли 427 нагород: 110 золотих, 133 срібних, 184 бронзових (в олімпійських номерах програми 293 медалі: 67 золотих, 94 срібних, 132 бронзові; в неолімпійських номерах програми 134 медалі: 43 золоті, 39 срібних, 52 бронзові)	З початку 2016 року (станом на 28 листопада) спортсмени національної збірної команди України з олімпійських видів спорту взяли участь у 614 міжнародних змаганнях, з них у дев'яносто семи офіційних міжнародних змаганнях (XXXI літніх Олімпійських іграх, II зимових Юнацьких Олімпійських іграх, 27 чемпіонатах світу, 60 чемпіонатах Європи, 8 Кубках світу та Європи) українські спортсмени вибороли 338 нагород – 84 золотих, 112 срібних та 142 бронзових (в олімпійських номерах програми 214 медалей – 46 золотих, 70 срібних, 98 бронзових; в неолімпійських номерах програми 124 медалі – 38 золотих, 42 срібних, 44 бронзові)
X Всесвітні ігри з неолімпійських видів спорту 2017 року	У 2013 році відбулись IX Всесвітні ігри з неолімпійських видів спорту, де спортсмени здобули 9 золотих, 10 срібних та 9 бронзових медалей.	Завойовано 45 ліцензій з видів спорту на участь у X Всесвітніх іграх з неолімпійських видів спорту 2017 року
III Всесвітні ігри з єдиноборств 2018 року	Відбулися II Всесвітні ігри з єдиноборств 2013 року, де взяли участь спортсмени з 9 неолімпійських видів спорту та вибороли: 4 золотих, 15 срібних і 14 бронзових медалей	Підготовка та участь у міжнародних змаганнях для завоювання ліцензій на участь у III Всесвітніх іграх з єдиноборств 2018 року
Міжнародний захід	Показники минулих років	Показники станом на сьогодні
43 Всесвітня шахова олімпіада 2018 року	Відбулася 42 Всесвітня шахова олімпіада 2016 року, де спортсмени вибороли 1 срібну медаль серед чоловіків та 1 бронзову – серед жінок	Підготовка до 43 Всесвітньої шахової олімпіади 2018 року шляхом участі у міжнародних, всеукраїнських змаганнях з шахів та навчально-тренувальних зборах
II Європейські ігри 2019 року	з 12 по 28 червня 2015 року відбулися I Європейські ігри, в яких брали участь спортсмени з 7 неолімпійських видів спорту та вибороли: 1 золоту, 4 срібних і 1 бронзову медалі	Підготовка та участь у міжнародних змаганнях для завоювання ліцензій на участь у II Європейських іграх 2019 року
44 Всесвітня шахова олімпіада 2020 року	Відбулася 42 Всесвітня шахова олімпіада 2016 року, де спортсмени вибороли 1 срібну медаль серед чоловіків та 1 бронзову – серед жінок	Підготовка до 44 Всесвітньої шахової олімпіади 2018 року шляхом участі у міжнародних, всеукраїнських змаганнях з шахів та навчально-тренувальних зборах.
XXIII літні Дефлімпійські ігри 2017 року	За підсумками участі в XXII літніх Дефлімпійських іграх 2013 року спортсмени-інваліди посіли другу позицію в загальнокомандному заліку, з результатом 88 медалей: 21 золоту, 30 срібних та 37 бронзових	Підготовка та участь у міжнародних змаганнях відповідно до Єдиного календарного плану фізкультурно-оздоровчих та спортивних заходів України
XII зимові Паралімпійські ігри 2018 року	За підсумками участі у XI зимових Паралімпійських іграх 2014 року українська паралімпійська збірна команда України здобула 25 медалей, зокрема: 5 золотих, 9 срібних та 11 бронзових, посівши 4 місце у загальнокомандному заліку	Підготовка та участь у міжнародних змаганнях для завоювання ліцензій на участь у XII зимових Паралімпійських іграх
XIX зимові Дефлімпійські ігри 2019 року	У 2015 році відбулись XVIII зимові Дефлімпійські ігри. За підсумками участі у XVIII зимових Дефлімпійських іграх наші спортсмени, здобувши 8 медалей, з яких 5 срібних і 3 бронзові, посіли 4 місце за загальною кількістю здобутих нагород	Підготовка та участь у міжнародних змаганнях відповідно до Єдиного календарного плану фізкультурно-оздоровчих та спортивних заходів України
Міжнародний захід	Показники минулих років	Показники станом на сьогодні
XVI літні Паралімпійські	Високим результатом української паралімпійської збірної команди України на XV літніх	Підготовка та участь у міжнародних змаганнях для завоювання ліцензій

ігри 2020 року	Паралімпійських іграх стало здобуття 117 медалей: 41 золотої, 37 срібних та 39 бронзових, Українська паралімпійська збірна команда здобула 3 загальнокомандне місце по кількості здобутих медалей	на участь у XVI літніх Паралімпійських іграх

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Створення умов для ефективної підготовки спортсменів вищої категорії.
Здобуття ліцензій для участі в найважливіших міжнародних спортивних змаганнях.
Збільшення популярності видів спорту в Україні.
Популяризація спорту серед людей з інвалідністю в Україні.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягти в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Взяти участь у 600 міжнародних змаганнях з олімпійських видів спорту, у тому числі, 80 чемпіонатах світу та Європи.

Завоювання ліцензій протягом 2016—2017 років на участь у X Всесвітніх іграх з неолімпійських видів спорту 2017 року.

Входження національної збірної команди України серед спортсменів з інвалідністю за підсумками участі в Паралімпійських та Дефлімпійських іграх у загальнокомандному заліку до найсильніших спортивних держав світу.

5. Відповідність пріоритету Програми діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Закон України "Про фізичну культуру і спорт";
Закон України "Про підтримку олімпійського, паралімпійського руху та спорту вищих досягнень в Україні";

Указ Президента України від 12.01.2015 № 5/2015 "Про Стратегію сталого розвитку "Україна – 2020";
Указ Президента України від 06.04.2006 № 290 "Про заходи щодо фізкультурно-спортивної реабілітації інвалідів та підтримки паралімпійського і дефлімпійського руху в Україні";

Указ Президента України від 03.12.2015 № 678 "Про активізацію роботи щодо забезпечення прав людей з інвалідністю";

Програма діяльності Кабінету Міністрів України, затверджена Постановою Верховної Ради України від 14.04.2016 № 1099-VIII;

Постанова Верховної Ради України від 19.10.2016 № 1695-VIII "Про забезпечення сталого розвитку сфери фізичної культури і спорту в Україні в умовах децентралізації влади";

постанова Кабінету Міністрів України від 20.07.2011 № 766 "Деякі питання центрів з фізичної культури і спорту інвалідів "Інваспорт";

розпорядження Кабінету Міністрів України від 17.09.2014 № 847 "Про імплементацію Угоди про Асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони (розділ v. "Економічне та галузеве співробітництво", глава 25. "Співробітництво у сфері спорту та фізичної культури", стаття 441).

6. Що уже зроблено в попередній період

Спортсмени національних збірних команд з олімпійських видів спорту:

у 2014 році на 111 офіційних міжнародних змаганнях (зимових Олімпійських іграх, літніх Юнацьких Олімпійських іграх, 34 чемпіонатах світу, 59 чемпіонатах Європи, 16 Кубках світу і Європи) вибороли 383 нагороди: 92 золоті, 116 срібних, 175 бронзових (в олімпійських номерах програми 259 медалей: 63 золоті, 75 срібних, 121 бронзова; в неолімпійських номерах програми 124 медалі: 29 золотих, 41 срібну, 54 бронзові);

у 2015 році у 107 офіційних міжнародних змаганнях (І Європейських іграх, 42 чемпіонатах світу, 52 чемпіонатах Європи, 12 Кубках світу і Європи) вибороли 427 нагород: 110 золотих, 133 срібних, 184 бронзових (в олімпійських номерах програми 293 медалі: 67 золотих, 94 срібні, 132 бронзові; в неолімпійських номерах програми 134 медалі: 43 золоті, 39 срібних, 52 бронзові);

з початку 2016 року спортсмени національної збірної команди України з олімпійських видів спорту взяли участь у 614 міжнародних змаганнях, з них у 97 офіційних міжнародних змаганнях (XXXI літніх Олімпійських іграх, II зимових Юнацьких Олімпійських іграх, 27 чемпіонатах світу, 60 чемпіонатах Європи, 8 Кубках світу та Європи) українські спортсмени вибороли 338 нагород – 84 золотих, 112 срібних та 142 бронзових (в олімпійських номерах програми 214 медалей – 46 золотих, 70 срібних, 98 бронзових; в неолімпійських номерах програми 124 медалі – 38 золотих, 42 срібних, 44 бронзові).

Спортсмени національних збірних команд з неолімпійських видів спорту:

у 2014 році завоювали 1920 медалей різного гатунку, з них: 651 золоту, 609 срібних, 660 бронзових;

у 2015 році – 1754 медалі з них: 678 золотих, 509 срібних, 567 бронзових;

у 2016 році – 1734 медалі, з них: 632 золоті, 514 срібних, 588 бронзових.

Станом на 16.11.2016 на участь у X Всесвітніх іграх з неолімпійських видів спорту 2017 року спортсменами національних збірних команд України з неолімпійських видів спорту на офіційних міжнародних змаганнях завойовано 45 ліцензій (спортивна акробатика – 4 ліцензії, тайландський бокс Муей Тай – 5 ліцензій, сумо – 7 ліцензій, боулінг – 2 ліцензії, підводний спорт – 9 ліцензій, спортивне орієнтування – 4 ліцензії, скелелазіння – 1 ліцензія, стрибки на батуті – 4 ліцензії, стрибки на батуті (стрибки на акробатичній доріжці) – 2 ліцензії, художня гімнастика – 1 ліцензія), з них 6 ліцензій з показових видів спорту (кікбоксинг WAKO).

Спорт осіб з інвалідністю:

у 2014 році національні збірні команди України серед спортсменів-інвалідів взяли участь у 68 офіційних міжнародних та 24 Всеукраїнських спортивних змаганнях. Всього на офіційних міжнародних змаганнях було здобуто 447 медалей (167 золотих, 133 срібних, 147 бронзових).

Протягом 2015 року було проведено 76 міжнародних та 33 всеукраїнських спортивних змагань. Всього на офіційних міжнародних змаганнях було здобуто 620 медалей: 207 золотих, 195 срібних, 218 бронзових.

За перше півріччя було проведено 52 міжнародних та 47 всеукраїнських спортивних змагань. Всього на офіційних міжнародних змаганнях було здобуто 227 медалей: 93 золотих, 63 срібних, 71 бронзову.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Розроблення та схвалення Концепції підготовки спортсменів України до XXXII літніх Олімпійських ігор 2020 року.

Підготовка та участь у ліцензійних змаганнях спортсменів України для участі у найважливіших міжнародних спортивних заходах.

Підготовка та участь молодих спортсменів України у III Юнацьких Олімпійських іграх 2018 року в м. Буенос-Айресі (Аргентина).

Підготовка та участь спортсменів у X Всесвітніх іграх з неолімпійських видів спорту 2017 року, 43-ї Всесвітньої шахової олімпіади 2018 року, 44-ї Всесвітньої шахової олімпіади 2020 року.

8. Послідовність кроків, які плануються зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Забезпечення участі спортсменів національних збірних команд у змаганнях, на яких здобувається право на участь у зимових Олімпійських іграх	Створення належних умов для підготовки та участі спортсменів у ліцензійних змаганнях	Мінмолодьспорт Національний олімпійський комітет (за згодою) національні федерації з видів спорту (за згодою)	2017—2018 роки	Сприяння підвищенню міжнародного іміджу України. Здобуття ліцензій на відповідних міжнародних змаганнях. Популяризація зимових видів спорту
2. Забезпечення участі спортсменів національних збірних команд у змаганнях, на яких здобувається право на участь у III Юнацьких Олімпійських іграх 2018 року	Створення належних умов для підготовки та участі спортсменів у ліцензійних змаганнях	Мінмолодьспорт Національний олімпійський комітет (за згодою) національні федерації з видів спорту (за згодою)	2017—2018 роки	Сприяння підвищенню міжнародного іміджу України. Здобуття ліцензій на відповідних міжнародних змаганнях. Підготовка олімпійського резерву
3. Проведення в Україні офіційних міжнародних спортивних заходів	Просування інтересів України у світовому спортивному русі та популяризація спорту України (включення у міжнародні календарі змагань)	Мінмолодьспорт Національний олімпійський комітет (за згодою) Спортивний комітет України (за згодою) національні федерації з видів	2017—2020 роки	Створення позитивного іміджу України у світовій спільноті, обмін спортивним досвідом та запровадження світових методик підготовки спортсменів

	спортивних заходів, що відбуваються на території України)	спорту (за згодою)		
4. Забезпечення участі національної збірної команди України з олімпійських та неолімпійських видів спорту в навчально-тренувальних зборах, всеукраїнських змаганнях та офіційних міжнародних змаганнях за межами України	Підготовка та участь спортсменів України у змаганнях та зборах здійснюється відповідно до календарних планів міжнародних спортивних федерацій, Єдиного календарного плану фізкультурно-оздоровчих та спортивних заходів України за рахунок видатків державного бюджету на відповідний рік	Мінмолодьспорт національні федерації з видів спорту (за згодою)	2017—2020 роки	Популяризація та розвиток видів спорту. Підвищення іміджу України у міжнародному спортивному просторі
5. Підготовка та забезпечення участі спортсменів України до Ігор XXXII Олімпіади 2020 року	Створення належних умов для підготовки та участі спортсменів у ліцензійних змаганнях	Мінмолодьспорт Національний олімпійський комітет (за згодою) національні федерації з видів спорту (за згодою)	2017—2020 роки	Розроблення та схвалення Концепції підготовки спортсменів України до Ігор XXXII Олімпіади 2020 року з урахуванням визначених пріоритетних видів спорту для концентрації зусиль та здійснення ефективної підготовки спортсменів України. Забезпечення участі українських спортсменів в Олімпійських іграх, чемпіонатах світу та Європи, що сприятиме підвищенню міжнародного іміджу України
6. Завоювання ліцензій на участь у X Всесвітніх іграх з неолімпійських видів спорту 2017 року	Участь спортсменів національних збірних команд України з неолімпійських видів спорту, які входять до програми Всесвітніх ігор у ліцензійних міжнародних змаганнях відповідно до Єдиного календарного плану фізкультурно-оздоровчих та	Мінмолодьспорт федерації з неолімпійських видів спорту	I—II квартали 2017 року	Завоювання ліцензій на участь у X Всесвітніх іграх з неолімпійських видів спорту 2017 року

7. Участь національної збірної команди України у X Всесвітніх іграх з неолімпійських видів спорту 2017 року	спортивних заходів України Забезпечення участі спортсменів національних збірних команд України з неолімпійських видів спорту у X Всесвітніх іграх	Мінмолодьспорт федерації з неолімпійських видів спорту	III квартал 2017 року	Гідне представлення України на міжнародній арені. Популяризація неолімпійських видів спорту
8. Участь національної збірної команди України у 43 та 44 Всесвітніх шахових олімпіадах 2018 та 2020 років	Забезпечення участі шахістів у спортивних змаганнях та навчально-тренувальних зборах	Мінмолодьспорту Федерація шахів України (за згодою)	2018 рік 2020 рік	Формування позитивного іміджу країни у світовій спільності. Популяризація інтелектуальних видів спорту
9. Проведення експерименту щодо залучення Міністерством молоді та спорту національних спортивних федерацій з окремих олімпійських видів спорту до організації і проведення спортивних заходів	Підвищення прозорості діяльності Міністерства молоді та спорту, усунення дублювання та ліквідація невластивих функцій. Необхідність приведення основ управління спортом в Україні до визнаних міжнародних стандартів, зокрема Олімпійської хартії, Європейської спортивної хартії, Міжнародної хартії фізичного виховання та спорту	Мінмолодьспорт федерації з олімпійських видів спорту	2017—2020 роки	Поступове впровадження змін, їх обговорення зі спортивною громадськістю та корегування подальших кроків. Пошук шляхів поєднання вітчизняних традицій і досягнень зі світовим досвідом у сфері спорту, фінансування системи спорту відповідно досвіду країн Європейського Союзу та інших країн світу. Приведення основ управління спортом в Україні до визнаних міжнародних стандартів, зокрема Олімпійської хартії, Європейської спортивної хартії, Міжнародної хартії фізичного виховання та спорту. Підвищення статусу національних спортивних федерацій як центрів управління відповідними видами спорту
10. Деретуляція у спорті	Позбавлення Мінмолодьспорту неприаманних функцій щодо затвердження правил спортивних змагань з урахуванням міжнародного досвіду	Мінмолодьспорт	IV квартал 2017 року	Деретуляція у спорті. Приведення основ управління спортом в Україні до визнаних міжнародних стандартів, зокрема Олімпійської хартії, Європейської спортивної хартії, Міжнародної хартії фізичного виховання

11. Забезпечення участі національної збірної команди України серед спортсменів з інвалідністю у XXIII літніх Дефлімпійських іграх 2017 року	Підготовка та участь у міжнародних змаганнях відповідно до Єдиного календарного плану фізкультурно-оздоровчих та спортивних заходів України	Мінмолодьспорт Національний комітет спорту інвалідів (за згодою) Укрцентр "Інваспорт" національні федерації інвалідів з нозологій (за згодою)	III квартал 2017 року	та спорту Гідний виступ на змаганнях українських спортсменів-дефлімпійців. Пропаганда та популяризація спорту людей з інвалідністю в Україні та світі. Підвищення уваги суспільства до осіб з інвалідністю
12. Забезпечення участі спортсменів з інвалідністю у змаганнях, на яких здобувається право на участь у XII зимових Паралімпійських іграх 2018 року	Створення належних умов для підготовки та участі спортсменів з обмеженими можливостями у ліцензійних змаганнях	Мінмолодьспорт Національний комітет спорту інвалідів (за згодою) Укрцентр "Інваспорт" Національні федерації інвалідів з нозологій (за згодою)	I—IV квартали 2017 року	Забезпечення участі українських спортсменів-паралімпійців у змаганнях та завоювання ліцензій
13. Участь національної збірної команди України серед спортсменів-інвалідів у XII зимових Паралімпійських іграх 2018 року	Забезпечення участі спортсменів з інвалідністю у XII зимових Паралімпійських іграх 2018 року	Мінмолодьспорт національний комітет спорту інвалідів (за згодою) Укрцентр "Інваспорт" Національні федерації інвалідів з нозологій (за згодою)	I квартал 2018 року	Гідний виступ українських спортсменів-паралімпійців на змаганнях. Пропаганда та популяризація паралімпійського руху в Україні та світі. Підвищення уваги суспільства до людей з інвалідністю, збагачення загальнолюдського позитивного досвіду
14. Участь національної збірної команди України серед спортсменів з інвалідністю у XIX зимових Дефлімпійських іграх 2019 року	Підготовка та участь у міжнародних змаганнях відповідно до Єдиного календарного плану фізкультурно-оздоровчих та спортивних заходів України	Мінмолодьспорт Національний комітет спорту інвалідів (за згодою) Укрцентр "Інваспорт" Національні федерації інвалідів з нозологій (за згодою)	I квартал 2019 року	Гідний виступ українських спортсменів-дефлімпійців на змаганнях. Пропаганда та популяризація спорту людей з інвалідністю в Україні та світі. Підвищення уваги суспільства до осіб з інвалідністю
15. Забезпечення участі національної збірної команди України серед спортсменів-інвалідів у XVI літніх Паралімпійських іграх 2020 року	Підготовка та участь у міжнародних змаганнях для завоювання ліцензій на участь у XVI літніх Паралімпійських ігри	Мінмолодьспорт Національний комітет спорту інвалідів (за згодою) Укрцентр "Інваспорт" Національні федерації інвалідів з нозологій (за згодою)	III квартал 2020 року	Гідний виступ спортсменів-паралімпійців на змаганнях. Пропаганда та популяризація параолімпійського руху в Україні та світі. Підвищення уваги суспільства до людей

21. Створення умов для оздоровчої рухової активності та ведення здорового способу життя

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені в цій сфері

Починаючи з другої половини XX століття, посилюється роль оздоровчої рухової активності, що зумовлено такими факторами:

необхідність впровадження ефективних механізмів профілактики хронічних неінфекційних захворювань, що стали основною причиною передчасної смертності людей;

посилення негативного впливу на здоров'я людини внаслідок зменшення обсягу та інтенсивності рухової активності через впровадження автоматизованого виробництва, збільшення частки розумової праці у структурі трудової діяльності, а також через підвищення комфортності транспортних засобів, удосконалення побутової техніки, розвиток сфери комунальних послуг тощо;

низький рівень залучення осіб до спеціально організованої рухової активності (спортом до другої половини XX століття здебільшого займалися лише юнаки та молоді чоловіки, а жінки, інваліди, пенсіонери, соціально незахищені громадяни були позбавлені такої можливості, що суперечило загальним тенденціям розвитку цивілізації та не відповідало основним положенням Загальної декларації прав людини).

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

Кількість осіб, які залучені до занять фізичною культурою та спортом (станом на 01.01.2016 становить 12,6 %)	Орієнтовний показник збільшення кількості громадян, які мають достатній рівень оздоровчої рухової активності (%)				
	2016 рік	2017 рік	2018 рік	2019 рік	2020 рік
	13,0	14,0	15,0	16,0	17,0

На сьогодні спостерігається низький рівень залучення населення до занять фізкультурно-оздоровчою та спортивною роботою, що становить лише 13% від загальної чисельності населення країни. За цим показником Україна суттєво поступається деяким іншим країнам Європи. Світовий досвід засвідчує, що оптимальна рухова активність упродовж усього життя кожної людини — найефективніший засіб профілактики захворювань та зміцнення здоров'я.

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Збільшення протягом 2017—2020 років рівня залучення населення до оздоровчої рухової активності, як наслідок сприяння дотримання людиною здорового способу життя, а також, в окремих випадках, зменшення негативного впливу на організм людини шкідливих звичок, підвищення стресостійкості та відволікання від асоціальної поведінки.

Рухова активність є генеруючим та стимулюючим чинником у системі здорового способу життя, має важливе значення для вдосконалення фізичного розвитку і підготовленості особи, профілактики надмірної маси тіла та ожиріння, а також сприяє зменшенню ризику виникнення серцево-судинних захворювань, діабету, остеопорозу, окремих онкологічних захворювань та депресії. Оздоровча рухова активність сприяє також розвитку економіки і суспільства загалом.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягти в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Збільшення щорічно на один відсоток кількості громадян, які мають достатній рівень оздоровчої рухової активності, ведуть здоровий спосіб життя та характеризуються низьким ризиком розвитку неінфекційних захворювань, передусім серцево-судинних.

5. Відповідність пріоритету Програми діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Програма діяльності Кабінету Міністрів України, затверджена постановою Верховної Ради України від 14 квітня 2016 року № 1099-VIII;

пункт 465 Плану заходів з імплементації Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, на 2014—2017 роки, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 17 вересня 2014 року № 857-р.

6. Що уже було зроблено в попередній період

1) Указом Президента України від 09 лютого 2016 року № 42 схвалено Національну стратегію з оздоровчої рухової активності в Україні на період до 2025 року "Рухова активність – здоровий спосіб життя – здорова нація";

2) розпорядженням Кабінету Міністрів України від 8 вересня 2016 р. № 653-р затверджено План заходів на 2017 рік щодо реалізації Національної стратегії з оздоровчої рухової активності в Україні на період до 2025 року "Рухова активність – здоровий спосіб життя – здорова нація";

3) розпорядженням Кабінету Міністрів України від 09 грудня 2015 року № 1320-р схвалено Концепцію Державної цільової соціальної програми розвитку фізичної культури і спорту на період до 2020 року;

4) постановою Кабінету Міністрів України від 09 грудня 2015 року № 1045 затверджено Порядок проведення щорічного оцінювання фізичної підготовленості населення.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі – відсутній

8. Послідовність кроків, які плануються зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Реалізація Плану заходів на 2017 рік щодо реалізації Національної стратегії з оздоровчої рухової активності в Україні на період до 2025 року "Рухова активність – здоровий спосіб життя – здорова нація", затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 8 вересня 2016 року № 653-р	Реалізація плану заходів дасть змогу виконати завдання, визначені Національною стратегією з оздоровчої рухової активності в Україні на період до 2025 року "Рухова активність – здоровий спосіб життя – здорова нація"	Мінмолодьспорт МОЗ МОН Мінрегіон МІП Мінсоцполітики Мінекономрозвитку у обласні та Київська міська держадміністрації, громадські організації фізкультурно-спортивної спрямованості	I квартал 2018 року	Збільшення щорічно на один відсоток кількості громадян, які мають достатній рівень оздоровчої рухової активності
2. Прийняття постанови Кабінету Міністрів України "Про затвердження Державної цільової соціальної програми розвитку фізичної культури і спорту на період до 2020 року"	Відведення фізичній культурі і спорту в Україні провідної ролі; підтримка масового, дитячого, дитячо-юнацького, резервного спорту, спорту вищих досягнень, спорту інвалідів та ветеранів; забезпечення розвитку олімпійських, неолімпійських видів спорту, видів спорту інвалідів та видів спорту, не включених до програм Паралімпійських і Дефлімпійських ігор; популяризації рухової активності	Мінмолодьспорт заінтересовані центральні органи виконавчої влади громадські організації фізкультурно-спортивної спрямованості всеукраїнські асоціації органів місцевого самоврядування	IV квартал 2017 року	Реалізація Концепції Державної цільової соціальної програми розвитку фізичної культури і спорту на період до 2020 року, затвердженої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 9 грудня 2015 р. № 1320

	як невід'ємного фактора здорового способу життя; поліпшення організаційного, нормативно-правового, кадрового, матеріально-технічного, фінансового, науково-методичного, медичного, інформаційного забезпечення сфери фізичної культури і спорту			
3. Проведення щорічного оцінювання фізичної підготовленості населення України	Підвищення рівня фізичної підготовленості населення України, створення належних умов для фізичного розвитку різних груп населення, покращення його здоров'я, забезпечення здатності до високопродуктивно ї праці, захисту суверенітету і територіальної цілісності України, а також сприяння у вихованні патріотизму та громадянської позиції	Мінмолодьспорт МОН Міноборони МВС інші, утворені відповідно до законів України, військові формування обласні, Київська міська державні адміністрації	IV квартал 2017 року	Реалізація постанови Кабінету Міністрів України від 09.12.2015 № 1045 "Про затвердження Порядку проведення щорічного оцінювання фізичної підготовленості населення України"

22. Дотримання нормативів забезпечення населення дитячо-юнацькими спортивними школами відповідно до Державного соціального стандарту у сфері фізичної культури спорту

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

Недостатня кількість дитячо-юнацьких спортивних шкіл у адміністративно-територіальних одиницях. Матеріально-технічна база дитячо-юнацьких спортивних шкіл не відповідає сучасним вимогам щодо організації навчально-тренувального процесу, а в 40% – вона відсутня. Також в спортивних школах відсутній якісний інвентар та обладнання, що негативно впливає на організацію навчально-тренувального процесу з вихованцями високого рівня (лише 3% коштів від загального обсягу фінансування – витрати на придбання спортивного інвентарю та обладнання, тобто 97 гривень на одного вихованця спортивної школи на рік або 26 коп. на день).

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

Показники	Пояснення
Станом на жовтень 2016 року в Україні функціонує 1294 дитячо-юнацькі спортивні школи різної форми власності та підпорядкування, з яких 143 мають статус спеціалізованої дитячо-юнацької спортивної школи олімпійського резерву. Фізичною культурою і спортом у спортивних школах займаються 475,7 тис. вихованців, що складає 11,5% від загальної кількості учнівської	Головною причиною зменшення загальної чисельності спортивних закладів стало, перш за все, внесення змін до бюджетного законодавства та ліквідація Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності, який до 2015 року частково фінансував 588 спортивних шкіл, та відсутність у 2016 році субвенції з державного

молоді у віці від 6 до 18 років. Навчально-тренувальний процес у спортивних школах забезпечують 17,7 тисяч тренерів-викладачів, з них 11,6 тис. (64,6%) – штатні працівники. Власну матеріально-технічну базу мають лише 50,8% спортивних шкіл. 60% цих спортивних споруд потребують модернізації та облаштування спортивним обладнанням та інвентарем з урахуванням сучасних вимог до організації навчально-тренувального процесу	бюджету місцевим бюджетам на часткове фінансування цих закладів. Причиною загального зменшення чисельності вихованців у результаті проведеної оптимізації є непоодинокі випадки, коли у спортивних школах тренери працювали на 0,5 ставки і не змогли підтвердити наповнюваність спортивних груп та наявну кількість вихованців

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Створення умов для самореалізації дітей та молоді щодо занять обраним видом спорту.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягти в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Збереження відсотка кількості осіб, які залучені до занять спортом у дитячо-юнацьких спортивних школах. Покращення умов для занять спортом у дитячо-юнацьких спортивних школах.

5. Відповідність пріоритету Програми діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Указ Президента України від 12.01.2015 № 5/2015 "Про Стратегію сталого розвитку "Україна – 2020" (розділ 3. Дорожня карта та першочергові пріоритети реалізації Стратегії, пункт 3) за вектором відповідальності: Програма популяризації фізичної культури та спорту; пункт 4) за вектором гордості: Реформа державної політики у сфері спорту);

програма діяльності Кабінету Міністрів України, затверджена Постановою Верховної Ради України від 14.04.2016 № 1099-VIII (розділ XV. соціально-гуманітарна реформа, пункт "Освіта, наука та інновації");

розпорядження Кабінету Міністрів України від 17.09.2014 № 847 "Про імплементацію Угоди про Асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони (розділ v. "Економічне та галузеве співробітництво", глава 25. "Співробітництво у сфері спорту та фізичної культури", стаття 441).

6. Що уже зроблено в попередній період

Розроблено та затверджено нормативно-правові акти, що регулюють діяльність дитячо-юнацьких спортивних шкіл.

Визначено порядок організації навчально-тренувального процесу, що здійснюється відповідно до навчальних програм з видів спорту під керівництвом тренерів-викладачів.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Сприяти впровадженню нормативно-правового акта щодо соціальних стандартів та нормативів.

8. Послідовність кроків, які планується зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
Моніторинг забезпечення дітей та молоді віком від 6 до 18 років дитячо-юнацькими спортивними школами	Створення умов для занять спортом в дитячо-юнацькій спортивній школі під керівництвом тренера-викладача	Мінмолодьспорт місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування	грудень	Набуття навичок здорового способу життя, підготовка спортсменів для резервного спорту

23. Національно-патріотичне виховання

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені в цій сфері

наявність істотних відмінностей у системі цінностей, світоглядних орієнтирах різних груп суспільства, унаслідок чого утворюється підґрунтя для просування несумісних із незалежністю держави місцевих ідентичностей, міжрегіональних, міжетнічних, мовних конфліктів;

перетворення інформаційного простору на інструмент маніпуляції суспільною свідомістю, продукування ціннісної дезорієнтації.

Подальше нехтування цими негативними явищами посилюватиме реальні й потенційні загрози національній безпеці, сприятиме *засиллю антиукраїнської пропаганди*. Ураховуючи виклики сьогодення — військову агресію Російської Федерації та спроби внутрішньої дестабілізації — національно-патріотичне виховання визначено одним із пріоритетів діяльності Мінмолодьспорту.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

Згідно з дослідженням, проведеним у 2016 році Центром незалежних соціологічних досліджень "Омега" на замовлення Мінмолодьспорту, 50,2% молоді є обізнаною щодо здійснення в країні заходів із національно-патріотичного виховання, 24,8% молоді вважає, що такі заходи проводяться дуже рідко. Громадянська активність молоді є досить низькою, оскільки 80% осіб відповіли, що не брали участі у діяльності громадських організацій. Проте 20% осіб вважають, що громадські об'єднання є корисними при вирішенні проблем молоді.

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

до кінця року:

формування ціннісних орієнтирів та утвердження національно-патріотичної свідомості дітей та молоді;

підвищення престижності проходження військової служби за контрактом у Збройних Силах України та готовності молоді до боротьби за державну незалежність і територіальну цілісність України;

поширення правдивої інформації про обставини збройної агресії Російської Федерації проти України;

у середньостроковій перспективі:

розвиток ефективної і дієвої загальнодержавної системи національно-патріотичного виховання, зокрема шляхом:

підготовки виховників системи національно-патріотичного виховання;

активізації участі молоді у заходах національно-патріотичних громадських об'єднань;

збільшення чисельності членів національно-патріотичних громадських об'єднань, військово-патріотичних клубів.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягти в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

до кінця року: проведення 15 міжнародних та всеукраїнських заходів, спрямованих на національно-патріотичне виховання молоді (охоплення – 270 тис. молодих осіб); виготовлення та розповсюдження інформаційних матеріалів, соціальних роликів, спрямованих на національно-патріотичне виховання молоді (охоплення – понад 400 тис. осіб)

у середньостроковій перспективі: збільшення на 10 відсотків чисельності молоді, залученої до процесу національно-патріотичного виховання.

5. Відповідність пріоритету стратегічним документам

Указу Президента України від 13.10.2015 № 580 "Про Стратегію національно-патріотичного виховання дітей та молоді на 2016 – 2020 роки"; розпорядженню Кабінету Міністрів України від 27.05.2016 № 418 "Про затвердження плану пріоритетних дій Уряду на 2016 рік" (розділ 17 "Національно-патріотичне виховання").

6. Що уже зроблено в попередній період

1) Указом Президента України від 13.10.2015 № 580 затверджено Стратегію національно-патріотичного виховання дітей та молоді на 2016 – 2020 роки;

2) утворено Міжвідомчу комісію з питань національно-патріотичного виховання та координаційні ради при обласних держадміністраціях;

3) проведено у 2016 році 52 міжнародних та всеукраїнських національно-патріотичних заходів у 18 областях України та м. Києві, участь у яких взяло близько 70 тис. молодих осіб, загальне охоплення заходами становить понад півмільйона мешканців України;

4) проведено репрезентативне соціологічне дослідження щодо ціннісних орієнтирів молоді.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Існує два варіанти підходів до розв'язання наявних проблем:

1. Інерційний – традиційний механізм організації роботи, консервація хаотичної системи національно-патріотичного виховання.

2. Актуалізований – комплексна державна політика, тісна співпраця з громадськістю.

На основі 2 варіанта визначено пріоритетні напрями: удосконалення нормативно-правової бази; співпраця органів влади та громадських об'єднань; інформаційне забезпечення; формування науково-теоретичних і методичних засад.

8. Послідовність кроків, які плануються зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Проведення 15 міжнародних та всеукраїнських заходів, спрямованих на національно-патріотичне виховання молоді (охоплення – 270 тис. молодих осіб)	Існуючі проблеми у гуманітарному просторі держави актуалізують необхідність проведення заходів, спрямованих на національно-патріотичне виховання молоді	Мінмолодьспорт обласні, Київська міська держадміністрації	2017—2020 роки	1) Збільшення чисельності молоді, яка бере участь у національно-патріотичних заходах; 2) підвищення рівня знань молоді про стандарти НАТО та готовності до боротьби за державну незалежність і територіальну цілісність України; 3) поширення правдивої інформації про обставини збройної агресії Російської Федерації проти України.
2. Виготовлення та розповсюдження інформаційних матеріалів, соціальних роликів, спрямованих на національно-патріотичне виховання молоді (охоплення – понад 400 тис. осіб)	Задля забезпечення максимального охоплення доцільно виготовити та розповсюдити інформаційні матеріали, соціальні ролики національно-патріотичного змісту	Мінмолодьспорт	2017—2020 роки	Розвиток загальнодержавної комплексної системи національно-патріотичного виховання
3. Проведення експертно-аналітичного дослідження щодо формування стандартів національно-патріотичного виховання та визначення індикаторів ефективності проведення заходів у цій сфері	З метою визначення індикаторів ефективності проведення національно-патріотичних заходів необхідно провести відповідне експертно-аналітичне дослідження	Мінмолодьспорт	2017—2020 роки	Формування стандартів національно-патріотичного виховання та визначення індикаторів ефективності проведення заходів
4. Розроблення проектів Концепції Державної цільової соціальної програми національно-патріотичного виховання на 2017—2021 роки та Державної цільової соціальної програми національно-патріотичного виховання на 2017—2021 роки	З метою розвитку загально-державної комплексної системи національно-патріотичного виховання	Мінмолодьспорт Мінекономрозвитку Мінфін МОН Міноборони Мінкультури Мінсоцполітики інші центральні органи виконавчої влади	2017—2021 роки	Підвищення рівня національної безпеки і обороноздатності держави, утвердження української ідентичності та громадянської єдності на основі спільних суспільно-державницьких цінностей: самобутності, волі, соборності та гідності українського народу

IV. ВЕРХОВЕНСТВО ПРАВА І БОРОТЬБА З КОРУПЦІЄЮ

1. Запровадження антикорупційних програм

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

В органах державної влади, юрисдикція яких поширюється на всю територію України, обласних державних адміністраціях і радах, державних цільових фондах приймаються антикорупційні програми (частина перша статті 19 Закону). Такі антикорупційні програми підлягають погодженню Національним агентством.

Відповідно до Завдань і заходів з виконання Державної програми щодо реалізації засад державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційної стратегії) на 2015 – 2017 роки (далі – Державна програма з реалізації Антикорупційної стратегії), затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 29 квітня 2015 року № 265, затвердження антикорупційних програм у державних органах здійснюється щороку до першого березня. Відповідальним за виконання цього заходу, з урахуванням обов'язкового погодження таких програм, визначено Національне агентство.

Незважаючи на створення Національного агентства у березні 2015 року, свою роботу воно розпочало лише з 15 серпня 2016 року, у зв'язку з чим було позбавлене можливості забезпечити виконання повноважень щодо погодження антикорупційних програм.

Причиною виникнення такої проблеми стало те, що започаткування діяльності органу, відповідального за формування та реалізацію антикорупційної політики в Україні було передбачено положеннями Закону, водночас перехідного періоду з реалізації вищевказаного та інших антикорупційних механізмів до створення такого органу ним визначено не було (за винятком запровадження електронного декларування).

При цьому, аналіз існуючих в органах виконавчої влади щорічних планів з питань запобігання корупції свідчить, що вони здебільшого мають формальний характер та, подекуди відтворюють положення Закону та Державної програми з реалізації Антикорупційної стратегії.

Таким чином за відсутності методичної допомоги з боку Національного агентства органами державної влади була проведена здебільшого поверхнева оцінка корупційних ризиків у своїй діяльності, що не дозволило їм розробити та запровадити антикорупційні програми, які б стали системними документами, що визначають якісні антикорупційні заходи з урахуванням сфери функціонування та відомчої політики конкретних державних органів.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

Кількісні показники відсутні.

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Метою запровадження антикорупційних програм є забезпечення впровадження єдиного підходу щодо планування заходів із запобігання корупції в діяльності органів державної влади, юрисдикція яких поширюється на всю територію України, обласних державних адміністрацій та рад, державних цільових фондів, а також забезпечення якісної реалізації відповідних заходів за координації Національного агентства.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі та до кінця 2017 року

Перелік органів, в яких повинні прийматися антикорупційні програми, визначений статтею 19 Закону, тому при оцінці показників слід брати до уваги, кількість, зокрема міністерств та інших центральної органів виконавчої влади, а також інших органів, для яких наявність антикорупційних програм є обов'язковою. На сьогодні налічується 150 таких органів.

5. Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Державна програма з реалізації Антикорупційної стратегії (пункт 3 глави "Запобігання корупції у діяльності органів виконавчої влади" розділу 3 Зasad).

6. Що уже було зроблено в попередній період

З початку офіційної діяльності Національного агентства проведено аналіз роботи уповноважених підрозділів центральних органів виконавчої влади, у тому числі в частині підготовки заходів щодо запобігання корупції (антикорупційні програми, плани роботи щодо запобігання корупції).

2 грудня 2016 року рішенням Національного агентства № 126 затверджено Методології оцінювання корупційних ризиків у діяльності органів влади, яке направлено на державну реєстрацію до Міністерства юстиції.

Методологія визначає комплекс правил і процедур щодо оцінки корупційних ризиків у діяльності органів влади, в яких згідно з частиною першою статті 19 Закону приймаються антикорупційні програми,

що у свою чергу дозволить забезпечити єдиний підхід в органах влади до організації роботи з оцінки корупційних ризиків, які виникають при реалізації ними повноважень та функцій, надасть можливість цим органам здійснити ефективний аналіз та оцінку корупційних ризиків та розробити заходи щодо усунення виявлених ризиків.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Оскільки запровадження антикорупційних програм за наявності створеного та функціонуючого Національного агентства здійснюватиметься вперше, пропонується за сприяння Кабінету Міністрів України, Президента України та Верховної Ради України забезпечити направлення відповідними органами влади їх антикорупційних програм на погодження до Національного агентства.

У свою чергу Національне агентство забезпечить надання рекомендацій щодо їх доопрацювання та здійснюватиме відповідне погодження, а також протягом 2017 року – моніторинг виконання заходів, передбачених такими антикорупційними програмами.

8. Послідовність кроків, які плануються зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Затвердження методичних рекомендацій щодо підготовки антикорупційних програм органів влади	Цей крок має забезпечити виконання вимог Закону в частині підготовки надання рекомендацій, необхідних для належної підготовки органами влади антикорупційних програм	НАЗК	I квартал	Органи державної влади мають можливість на підставі методичних рекомендацій прийняти якісні антикорупційні програми
2. Опрацювання антикорупційних програм та їх погодження (надання зауважень, рекомендацій)	Необхідність погодження органами влади своїх антикорупційних програм передбачена положеннями статті 19 Закону	НАЗК	I квартал	Антикорупційні програми опрацьовані та погоджені Національним агентством
3. Визначення механізму моніторингу підготовки та виконання антикорупційних програм	Вказаний механізм необхідний для забезпечення якісного моніторингу Національним агентством стану підготовки та виконання антикорупційних програм органами влади	НАЗК	I—II квартал	Механізм моніторингу підготовки та виконання антикорупційних програм визначено
4. Здійснення Національним агентством оперативного надання консультацій, проведення навчань, тренінгів з означених питань	Надання консультативно-роз'яснювальної та методичної допомоги необхідне для належного рівня підготовки органами влади антикорупційних програм	НАЗК	Протягом року	Консультації надано, навчання, тренінги проведено

2. Забезпечення ефективної роботи превентивних антикорупційних підрозділів

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

До повноважень Національного агентства з питань запобігання корупції (далі – Національне агентство) відповідно до пункту 11 частини першої статті 11 Закону України "Про запобігання корупції" (далі – Закон) належить координація в межах компетенції, методичне забезпечення та здійснення аналізу ефективності діяльності уповноважених підрозділів (уповноважених осіб) з питань запобігання та виявлення корупції (далі – уповноважені підрозділи).

Незважаючи на це, ключовою проблемою для реалізації цього повноваження Національного агентства є відсутність належного законодавчого визначення статусу уповноважених підрозділів, їх прав, повноважень, а також порядку взаємодії з Національним агентством.

Це пов'язано з тим, що в Законі відсутні положення щодо діяльності цих уповноважених підрозділів та не розкрито зміст повноважень Національного агентства зі здійснення їх координації.

Однією з проблем низької ефективності діяльності уповноважених підрозділів слід також назвати несвоєчасне створення та початок діяльності Національного агентства за відсутності будь-якої іншої інституції, спроможної здійснювати функції щодо надання таким підрозділам методичної допомоги у роботі та забезпечувати їх захист від тиску з боку керівництва органів.

Внаслідок цього в апаратах деяких міністерств та інших центральних органах виконавчої влади дотепер не утворено відповідних структурних підрозділів або ж спостерігається недокомплект їх штату. Існують також випадки, коли обов'язки уповноважених підрозділів безпідставно покладено на інші структурні підрозділи.

Крім того, у багатьох випадках існуючі уповноважені підрозділи формально підходять до виконання своїх повноважень або, взагалі, не здійснюють заходи із запобігання та виявлення корупції в органах державної влади чи місцевого самоврядування.

Також на практиці існує проблема, пов'язана із відсутністю відповідних уповноважених підрозділів у державних органах, юрисдикція яких поширюється на всю територію України (які не є міністерствами або іншими центральними органами виконавчої влади), оскільки обов'язковість їх створення у відповідних органах Законом не передбачена.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

Кількісні показники відсутні.

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Метою підвищення ефективності роботи уповноважених підрозділів є створення системи підрозділів та осіб здатних на належному рівні виконувати поставлені перед ними завдання щодо реалізації державної антикорупційної політики в органах влади, місцевого самоврядування, на підприємствах, в установах та організаціях державної та комунальної форми власності.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Кількісні показники не застосовуватимуться.

5. Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Необхідність підвищення ефективності роботи антикорупційних підрозділів передбачена Програмою діяльності Кабінету Міністрів України (абзац п'ятий розділу IV Програми).

6. Що уже було зроблено в попередній період

Здійснюється збір і узагальнення інформації від центральних органів виконавчої влади та обласних державних адміністрацій щодо функціонування в їх апаратах, територіальних органах та підвідомчих установах уповноважених підрозділів з метою проведення аналізу ефективності їх діяльності та розробки відповідних пропозицій щодо посилення їх ролі.

Ініційовано внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 04 вересня 2013 року № 706 "Питання запобігання та виявлення корупції", якою затверджено Типове положення про відповідні підрозділи. Відповідний проект погоджено без зауважень Міністерством економічного розвитку і торгівлі та Міністерством фінансів. Водночас від Міністерства юстиції наприкінці листопада 2016 року отримано за результатами його правової експертизи негативний висновок.

Необхідність підвищення ефективності роботи антикорупційних підрозділів як захід для Національного вже визначений розпорядженням Кабінету Міністрів України від 05 жовтня 2016 року № 803 "Деякі питання запобігання корупції в міністерствах, інших центральних органах виконавчої влади".

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Пропонується створити робочу групу з питань напрацювання змін до Закону та інших спеціальних законодавчих актів щодо визначення статусу, прав, повноважень, підпорядкованості уповноважених підрозділів, та інших питань, які перешкоджають здійсненню координації Національним агентством таких підрозділів та їх ефективному функціонуванню.

8. Послідовність кроків, які плануються зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Створення робочої групи з метою удосконалення діяльності уповноважених підрозділів	Формування такої робочої групи, до складу якої мають увійти представники органів державної влади, які досягли найбільш значимих результатів у діяльності із запобігання та виявлення корупції, дозволить визначити найбільш оптимальні шляхи для удосконалення діяльності системи превентивних антикорупційних підрозділів	НАЗК органи державної влади	I квартал	Робоча група утворена
2. Підготовка проектів нормативно-правових актів та напрацювання інших пропозицій	Окреслення робочою групою кола проблемних питань, що виникають у діяльності уповноважених підрозділів (у т.ч. щодо статусу, прав, повноважень та підпорядкованості), а також перешкоджають їх ефективному функціонуванню та координації Національним агентством. Напрацьовані пропозиції дозволять усунути перешкоди у діяльності уповноважених підрозділів	НАЗК органи державної влади	II квартал	Відповідний законопроект подано до Кабінету Міністрів України

3. Забезпечення функціонування Єдиного державного реєстру декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

Побудова апаратно-програмного комплексу Єдиного державного реєстру декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування (далі – ЄДРДО).

Модернізація інформаційно-телекомунікаційної системи ЄДРДО, забезпечення роботи модулів інтеграції та верифікації. Закупівля серверного та іншого обладнання, створення дата-центру (далі – ЦОД). Це забезпечить технічні можливості для зв'язку із зовнішніми реєстрами та базами даних, прийому, передачі, обробки, зберігання інформації.

Проблема виникла в 2015 – 2016 роках у процесі створення та запуску роботи Національного агентства. На сьогодні Національне агентство не має власних серверів та ЦОД. За рахунок коштів ПРООН, для забезпечення функціонування системи електронного декларування доходів здійснюється оренда обладнання для розгортання системи та послуг з колокейшен її програмного забезпечення (місячна вартість становить 100,00 тис. грн. та 28,00 тис. грн. відповідно). Користуватися орендованим обладнанням та отримання вказаних послуг в межах технічної допомоги ПРООН Національне агентство матиме можливість виключно до 31 грудня 2016 року. В подальшому ПРООН не має намірів продовжувати фінансування, а Національне агентство, як новоутворений орган, не маючи відповідного обладнання та необхідних коштів не зможе забезпечити розміщення та функціонування системи електронного декларування доходів.

Добудова ідентифікаційного та верифікаційного програмних модулів дозволить розширити можливості в отриманні автоматизованого доступу до державних реєстрів та баз даних.

Вирішення цих проблем дозволить здійснювати перевірки електронних декларацій у необхідному обсязі. В іншому випадку перевірки декларацій здійснюватимуться шляхом направлення паперових запитів, що буде збільшувати терміни отримання інформації, та відповідно часових рамок здійснення перевірок. Автоматизована обробка електронних декларацій також дозволить визначати черговість перевірки декларацій за категоріями ризику, зменшити дискретні повноваження посадових осіб Національного агентства.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

Станом на 30 жовтня 2016 завершився перший етап заповнення декларацій. До ЄДРДО подано щорічних декларацій за 2015 рік – 106152 (у т.ч. виправлених – 20194). Подали декларації Президент України, Прем'єр-міністр України, Голова Верховної Ради, 413 народних депутатів, 78 членів Кабінету Міністрів України, їх заступників, 65087 осіб, що займають посади державної служби категорій А та Б, 30422 посадових осіб місцевого самоврядування, 7003 судді, 10166 прокурорів, 10963 слідчих. Ці декларації потребують повної перевірки.

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Створення технічних можливостей для накопичення, зберігання та обробки електронних декларацій посадових осіб, що є суб'єктами декларування відповідно до Закону, а також забезпечення: автоматичного визначення черговості перевірки декларацій за категоріями ризику, повної перевірки значної частини електронних декларацій за 2015 рік до кінця 2017 року, а також доказової бази для притягнення до відповідальності посадових осіб за корупцію.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

До ЄДРДО мають бути подані більше 100 тисяч декларацій посадових осіб, що займають відповідальне, особливо відповідальне становище, або займають посади, пов'язані з високим корупційним ризиком. Таких електронних декларацій за 2015 – 2016 роки зберігатиметься понад 200 тисяч. У 2017 році очікується надходження понад мільйона декларацій посадових осіб, що є суб'єктами декларування відповідно до статті 45 Закону.

5. Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Необхідність запровадження ефективної системи подання та оприлюднення декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, моніторингу їхніх доходів та витрат передбачена Програмою діяльності Кабінету Міністрів України (абзац перший розділу IV Програми).

Також пріоритет відповідає Програмі НАТО з розбудови цілісності, прозорості, доброчесності та зниження корупційних ризиків в роботі оборонних і безпекових інституцій, а також реформ, пов'язаних із запобіганням та боротьбою з корупцією у секторі безпеки (питання 2), а також Домовленості з Міжнародним валютним фондом за програмою Механізм розширеного фінансування (п.п. "с" п. 36).

6. Що уже було зроблено в попередній період

Перша хвиля декларування публічними службовцями своїх статків вже пройшла. Подані декларації високопосадовців вже опрацьовуються.

За результатами аналізу декларацій Національним антикорупційним бюро України вже розпочато кримінальні провадження.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Реалізації пріоритету дозволить підвищити рівень доброчесності серед держаних службовців, мінімізувати випадки корупційних практик, забезпечити прозорість під час призначення на посади та просування по службі, змінити якості управлінського апарату, а також продовжити шлях щодо відділення бізнесу від влади.

8. Послідовність кроків, які плануються зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Закупівля серверного обладнання для забезпечення функціонування ЄДРДО	Державна власність на серверне обладнання, державний контроль за безпекою реєстру	НАЗК Мінфін Казначейство	II квартал	Збільшення можливостей щодо зберігання, оприлюднення великої кількості даних та їх обробки.
2. Модернізація ІТС "ЄДРДО"	Можливість запустити ідентифікаційний та верифікаційний модулі	НАЗК Адміністрація Держспецзв'язку	II квартал	Автоматизована оцінка декларацій, подальша їх перевірка засобами ІТС "ЄДРДО"
3. Отримання автоматизованого доступу до державних реєстрів та баз даних	Процес перевірки даних буде позбавлений бюрократизації, відсутність потреби в паперовому оформленні запитів на отримання інформації з державних реєстрів та баз даних, мінімізації людського впливу на результати перевірки	НАЗК Мін'юст Мінфін ДФС МВС Мінсоцполітики Державіаслужба Держгеокадастр Держсільгоспінспекція Укртрансбезпека Адміністрація Держприкордонслужби Пенсійний фонд Фонд державного майна НКЦПФР (за згодою) Державна судова адміністрація (за згодою) Моторне (транспортне) страхове бюро (за згодою)	I квартал	Проведення належної перевірки даних, внесених до електронних декларацій, зменшення тривалості перевірки
4. Створення відомчого ЦОД, розміщення серверів	Необхідність впливає з наявності у Національного агентства кількох реєстрів. Окрім ЄДРДО, Національне агентство забезпечуватиме ведення Єдиного державного реєстру осіб, які вчинили корупційні або пов'язані з корупцією правопорушення	НАЗК Адміністрація Держспецзв'язку	IV квартал	Створення єдиного технологічного простору для накопичення, обробки інформації, забезпечення інтеграції з внутрішніми реєстрами, захист інформації

4. Підвищення рівня стандартів доброчесності осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, та прирівняних до них осіб, а також громадськості

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

Створення системи доброчесної та професійної публічної служби відповідно до міжнародних стандартів і кращого світового досвіду, що полягатиме в удосконаленні нормативно-правового підґрунтя стандартів доброчесності; проведення тренінгів для осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, та прирівняних до них осіб; проведення інформаційних кампаній щодо популяризації стандартів доброчесності; привернення уваги до стандартів доброчесності у національній доповіді щодо засад реалізації антикорупційної політики; закладення в антикорупційні програми державних органів та юридичних осіб вимог щодо дотримання стандартів доброчесності; надання роз'яснень, консультацій, методичної допомоги у випадках, передбачених Законом.

Комплекс заходів повинен бути спрямований не лише на викорінення корупції як явища, а й запобігати умовам, що можуть сприяти її виникненню.

Система запобігання корупції в Україні перебуває у процесі реформування. Наразі здійснені прогресивні кроки з прийняття законодавчих актів, які містять нові превентивні антикорупційні приписи, що ґрунтуються на міжнародних стандартах.

Серед основних факторів, що сприяють виникненню корупції є недостатній рівень доброчесності окремих осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування; відсутність критичного ставлення суспільства до проявів корупції; сприйняття населенням корупції як одного із засобів досягнення бажаного результату.

Також ефективність функціонування української антикорупційної системи залежить від рівня поінформованості та правової свідомості як осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, так і громадськості.

Забезпечення вирішення цих проблем дозволить, серед іншого сформувати у суспільстві негативне ставлення до корупції та корупціонерів; змінити традиційні стереотипи ставлення до корупції як до способу вирішення особистих проблем громадянами та підвищення власного матеріального стану посадовців; стимулювати активність громадянського суспільства щодо запобігання та протидії корупції; мінімізувати корупційних ризики; покращити професійний рівень та виховання доброчесності у публічних осіб.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

За 4 місяці роботи Національного агентства, в рамках реалізації своїх повноважень щодо надання роз'яснень, методичної та консультаційної допомоги з питань застосування актів законодавства з питань запобігання та врегулювання конфлікту інтересів у діяльності осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, та прирівняних до них осіб, надано 388 відповідних роз'яснень.

Вказане доводить необхідність підвищення рівня стандартів доброчесності осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, та прирівняних до них осіб, а також громадськості, шляхом запровадження комплексу заходів спрямованого як на викорінення корупції як явища, так і на запобігання умовам, що можуть сприяти її виникненню.

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Підвищення рівня стандартів доброчесності та правової свідомості осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, та прирівняних до них осіб, а також громадськості.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Зменшення кількості випадків порушення законодавства про конфлікт інтересів та інших обмежень щодо запобігання корупції.

5. Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Необхідність запровадження ефективної системи запобігання конфлікту інтересів передбачена Програмою діяльності Кабінету Міністрів України (абзац перший розділу IV Програми).

Також пріоритет відповідає Програмі НАТО з розбудови цілісності, прозорості, доброчесності та зниження корупційних ризиків в роботі оборонних і безпекових інституцій, а також реформ, пов'язаних із запобіганням та боротьбою з корупцією у секторі безпеки (питання 2), а також Домовленості з Міжнародним валютним фондом за програмою Механізм розширеного фінансування (п.п. "с" п. 36).

6. Що уже було зроблено в попередній період

Національне агентство свої рішенням від 14 липня 2016 року № 2 затвердило Методичні рекомендації з питань запобігання та врегулювання конфлікту інтересів у діяльності осіб, уповноважених на

виконання функцій держави або місцевого самоврядування, та прирівняних до них осіб та Методичні рекомендації щодо передачі в управління підприємств та/або корпоративних прав з метою запобігання конфлікту інтересів.

За 4 місяці діяльності Національним агентством розпочато та здійснюється 233 перевірки стосовно дотримання законодавства про конфлікт інтересів та інших обмежень щодо запобігання корупції.

Також Національним агентством постійно проводяться тренінги, консультації, надаються відповідні роз'яснення та методична допомога.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Зменшення поширеності корупційних практик, зменшення кількості корупціонерів серед публічних службовців, суддівського корпусу. Створення умов для очищення публічної служби від корупціонерів

8. Послідовність кроків, які планується зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Проведення аналізу практики застосування положень щодо конфлікту інтересів, що містяться в Законі України "Про запобігання корупції" та законах, які регулюють статус і порядок діяльності народних депутатів України та депутатів місцевих рад	Відстеження результативності прийнятих законодавчих актів	НАЗК	II квартал	Отримання об'єктивних висновків щодо ефективності нового антикорупційного законодавства
2. Проведення інформаційної кампанії з метою ознайомлення з новим законодавством про конфлікт інтересів: для народних депутатів України та депутатів місцевих рад	В рамках реалізації своїх повноважень щодо надання роз'яснень, методичної та консультаційної допомоги з питань застосування актів законодавства з питань запобігання та врегулювання конфлікту інтересів	НАЗК	IV квартал.	Формування психологічної установки для цільової аудиторії щодо несприйняття корупції як способу розв'язання проблеми, що забезпечить підвищення рівня правової свідомості її учасників, зокрема, в частині обізнаності щодо своїх прав, механізму їх реалізації, конфіденційності та правових способів захисту від корупційних ризиків
для осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, та прирівняних до них осіб		НАЗК	відповідно до плану робіт	
3. Організація проведення на періодичній основі тренінгів для		НАЗК	відповідно до плану робіт	Роз'яснення найбільш важливих антикорупційних заходів, що

уповноважених
підрозділів щодо
конфлікту інтересів

здійснюються
Національним
агентством, положень
законодавства про
запобігання корупції,
зокрема, в частині
визначення видів та
форм корупційної
поведінки, а також
системне проведення
освітніх заходів щодо
моделей поведінки у
тих чи інших
ситуаціях з
можливими
корупційними
ризиками дозволить
підвищити рівень
добросчесності осіб,
уповноважених на
виконання функцій
держави або
місцевого
самоврядування, та
прирівняних до них
осіб, а також
громадськості
Визначення та
поширення найкращих
практик та досвіду у
запобіганні та
врегулюванні
конфлікту інтересів.
Удосконалення
антикорупційного
законодавства,
усунення юридичних
колізій (у разі їх
виявлення)

4. Забезпечення
виявлення проблем
практичного
застосування
законодавства щодо
запобігання та
врегулювання конфлікту
інтересів та підготовки
відповідних методичних
рекомендацій або в разі
потреби – пропозицій
щодо внесення змін до
законодавства

Відстеження
результативності
прийнятих
законодавчих актів

НАЗК

Протягом року

5. Удосконалення системи державного контролю за партійними фінансами

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

1 січня 2016 року набрав чинності Закон України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запобігання і протидії корупції" від 08 жовтня 2015 року № 731-VII, яким Національне агентство наділене повноваженням щодо здійснення незалежного державного контролю за фінансуванням політичних партій.

Проте, як показала практика, на сьогодні система організації державного контролю за фінансуванням політичних партій є недосконалою – неефективна система подання звітності політичними партіями, відсутність відповідного програмного забезпечення та доступу до баз даних та інформаційних систем, необхідних для повного та системного аналізу Звітів політичних партій про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру та інших інструментів для моніторингу партійних фінансів, не пропорційна система відповідальності політичних партій, її місцевих організацій за порушення встановлених обмежень та заборон, відсутність координації та належного рівня інформаційного обміну між державними органами.

Обов'язок політичних партій подавати Звіти про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру в паперовій формі спричиняє ускладнення процедури аналізу таких звітів та потребує багато часу. Запровадження системи електронного звітування політичними партіями, її місцевими організаціями, які в установленому порядку набули статус юридичної особи щодо майна, доходів, витрат і зобов'язань фінансового характеру усуне цю проблему.

Новий Закон є великим кроком уперед щодо встановлення адміністративних та кримінальних санкцій за порушення політичними партіями встановлених обмежень та заборон. Однак, зазначені санкції є

недостатньо ефективними, пропорційними та стримуючими, які спроможні забезпечити культуру звітування політичними партіями. Тому необхідні подальші законодавчі зміни з метою встановлення дієвих санкцій за порушення у сфері фінансування партій та передвиборної агітації.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

Станом на 24 листопада 2016 року реалізовано вимоги Закону України "Про політичні партії в Україні" щодо надання держаного фінансування статутної діяльності політичних партій на суму 167647,625 тис. грн. (фінансування отримали 5 політичних партій).

Так, Національним агентством надано держане фінансування статутної діяльності таких політичних партій:

"Радикальна Партія Олега Ляшка" – 16907,85 тис. грн.;

"НАРОДНИЙ ФРОНТ" – 50272,80 тис. грн.;

"ОБ'ЄДНАННЯ "САМОПОМІЧ" – 44474,90 тис. грн.;

"ПАРТІЯ "БЛОК ПЕТРА ПОРОШЕНКА" – 49543,60 тис. грн.;

"Всеукраїнське об'єднання "БАТЬКІВЩИНА" – 6448,475 тис. грн.

Від політичних партій прийнято 195 Звітів за I квартал 2016 року і 200 Звітів за II квартал 2016 року та здійснено їх аналіз.

На офіційному веб-сайті Національного агентства оприлюднено Звіти політичних партій за I і II квартали 2016 року та висновки за результатами аналізу цих звітів.

Станом на 08 грудня 2016 року Національним агентством від політичних партій прийнято 245 Звітів за III квартал поточного року, які вже оприлюднено на офіційному веб-сайті Національного агентства.

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Удосконалення системи державного контролю за партійними фінансами сприятиме підвищенню фінансової прозорості діяльності політичних партій, обмеження впливу приватного капіталу та посиленню фінансової незалежності партій.

Підвищення рівня політичної обізнаності політичних партій та громадян з питань, пов'язаних з реалізацією законодавства.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Цільовий показник	III квартал 2016 року	2017 рік
Кількість політичних партій, що отримали державне фінансування	5	6
Кількість осіб, притягнених до адміністративної відповідальності	0	150
Кількість політичних партій, що подали Звіти про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру	240	350
Сума державного фінансування, отриманих партіями на їх статутну діяльність	148095,9 тис. грн.	442399,4 тис. грн.

5. Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Необхідність створення прозорих засад фінансування діяльності політичних партій передбачена Програмою діяльності Кабінету Міністрів України (абзац п'ятий розділу IV Програми).

6. Що уже було зроблено в попередній період

З метою забезпечення прозорості фінансування політичних партій Національним агентством затверджено всі передбачені Законом України "Про політичні партії в Україні" нормативно-правові акти, у тому числі:

форми заяв до банку чи відділення зв'язку до платіжного документу на здійснення грошового внеску на підтримку політичної партії (рішення від 02 червня 2016 року № 7);

форму звіту політичної партії про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру (рішення від 09 червня 2016 року № 3);

положення про порядок подання Звіту політичної партії про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру до Національного агентства (рішення від 28 липня 2016 року № 2);

положення про аналіз Звіту політичної партії про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру (рішення від 08 вересня 2016 року № 26);

розподіл коштів, виділених з державного бюджету на фінансування статутної діяльності політичних партій у 2016 році, між політичними партіями на підтримку виборчих списків яких під час останніх позачергових виборів народних депутатів України 2014 року у єдиному загальнодержавному

багатомандатному виборчому окрузі було подано не менше п'яти відсотків дійсних голосів виборців (рішення від 31 серпня 2016 року № 13).

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Основними завданнями державного контролю за фінансуванням політичних партій є побудова системи, здатної забезпечити прозорість партійних фінансів, посилити фінансову незалежність партій, а також підвищити рівень їх підзвітності перед виборцями.

Досягнути цього можливо шляхом реалізації основних напрямків реформи:
 подальше удосконалення законодавства з метою посилення ролі державного контролю;
 забезпечення співпраці між усіма учасниками державного контролю за діяльністю політичних партій, державними органами, недержавними організаціями та волонтерами;
 ефективна стратегія комунікації з мас-медіа та суспільством.

8. Послідовність кроків, які планується зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Удосконалення законодавчої основи діяльності Національного агентства в частині державного контролю за партійними фінансами	Підготовка та подання Кабінету Міністрів України законопроекту щодо внесення змін до Закону України "Про політичні партії в Україні" з метою впровадження електронної системи звітності політичних партій	НАЗК	III квартал	Схвалення Кабінетом Міністрів України законопроекту та подання його Верховній Раді України дозволить ініціювати питання щодо запровадження електронної системи звітності політичних партій
2. Підготовка технічного завдання для запровадження електронної системи звітності політичних партій	Технічне завдання, яке готуватиметься спільно з неурядовими організаціями, передбачатиме можливість здійснення в електронній системі звітності політичних партій здійснювати аналіз звітів політичних партій	НАЗК Адміністрація Держспецзв'язку неурядові організації (за згодою)	III квартал	Створення належних умов для практичного впровадження електронної системи звітності політичних партій
3. Посилення адміністративної відповідальності за правопорушення, пов'язаних з фінансуванням партій і передвиборної агітації	Підготовка та подання Кабінету Міністрів України законопроекту щодо внесення змін до статей 212 ¹⁵ та 212 ²¹ КУпАП з метою підвищення штрафів за порушення політичними партіями встановленого порядку або строків подання звітності та розширення складу правопорушень,	НАЗК Мін'юст	IV квартал	Схвалення Кабінетом Міністрів України законопроекту та подання його Верховній Раді України дозволить ініціювати питання щодо посилення адміністративної відповідальності за правопорушення, пов'язаних з фінансуванням партій і передвиборної агітації

пов'язаних з
фінансуванням
партій і
передвиборної
агітації

6. Реформа системи виконання судових рішень

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

Невиконання судових рішень є найбільш поширеною причиною скарг проти України до Європейського суду з прав людини (ЄСПЛ). За даними Світового банку "DoingBusiness" Index 2016, вартість виконання договорів в Україні становить близько 46,3% від вартості позову (ДВ 2004: 41,5%), у порівнянні із середнім показником в ЄС у 26,2%. Виконання належним чином завершено менш ніж на 6 відсотків цивільних судових рішень. За різними оцінками, близько 400 мільярдів гривень вартість невиконаних цивільних справ. Слід зазначити, що забезпечення дотримання вимог щодо майна є особливо слабким. Неефективність існуючої системи відсутність якісного реєстру боржників часто використовується, щоб уникнути виплати боргів. Цивільні позови іноді заборонено виконувати щодо державних установ або державних підприємств за рахунок законодавчо встановлених мораторіїв. Більше 5000 виконавців в Департаменті Державної виконавчої служби при Міністерстві юстиції (Мін'юст) в даний час відповідає за виконання судових рішень. Посадові особи державних органів виконавчої служби (ДВ) найчастіше не є достатньо кваліфікованими та вмотивованими. Рівень спеціалізації і автоматизації бізнес-процесів є достатньо низьким. Недостатньо розвинута система управління ефективністю діяльності державних виконавців. Ряд реформ (в тому числі в галузі податкового адміністрування, іпотечного викупу і боротьби з корупцією) наразі ще не завершені, що призводить до збільшення обсягу та складності навантаження на судову систему, що, в свою чергу, збільшує тиск на органи державної виконавчої служби.

Нові закони щодо реформування виконавчої служби були прийняті в червні 2016 року. Ці закони запроваджують «змішану» систему виконання судових рішень з 2017 року, тобто інститут приватних виконавців буде функціонувати разом з Державною виконавчою службою при Мін'юсті.

Вибір цієї сфери як пріоритетної може бути обґрунтований інтересами:

- **економічне зростання** завдяки кращому забезпеченню прав власності, розширення доступу до фінансових ресурсів;
- **ефективне управління** завдяки зменшення навантаження на державний бюджет на фінансування державної виконавчої служби;
- **верховенство права та боротьба з корупцією** шляхом ефективного виконання судових рішень, посилення суспільної довіри в секторі правосуддя, забезпечення більшої ясності та передбачуваності прав і обов'язків в суспільстві, відповідальності боржників.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

Кількість виконавців	2014		2016	
	За штатом	Фактично працюючих	За штатом	Фактично працюючих
	6 639	5 545	5 823	4 525
Всього стягнуто боргів державними виконавцями у звітному році	18 807 950 712 грн.		12 064 815 172 грн.	

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Запровадження «змішаної» виконавчої системи з інститутом приватних виконавців (ПВ) з повністю дієздатною системою їхнього професійного самоврядування.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Цільовий показник	Базовий показник 2017 рік	2018 рік	2020 рік
Кількість приватних виконавців	250	1000	2500
Зменшення кількості невиконаних рішень ДВ: кількість невиконаних справ з	-10 %	-20 %	-35 %

боку ДВ			
Підвищення кваліфікації державних виконавців (ДВ): частка ДВ, які мають принаймні один повний робочий день професійної підготовки на рік	20 %	50 %	100 %
Управління продуктивністю ДВ: кількість ДВ, які не отримують додаткову винагороду в рамках нової системи матеріального стимулювання в місці	50 %	30 %	20 %
Ефективний нагляд з боку Мін'юсту за діяльністю ПВ: кількість проведених перевірок	75	110	300

5. Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію.

Підхід Міністерства юстиції до реформи виконавчої служби зумовлений цілями, результатами й заходами, визначеними в Програмі Уряду, Стратегії громадського інформування в Україні до 2020 р., Стратегії реформування судоустрою, судочинства та суміжних правових інститутів і Плані дій на її виконання на 2015-2020 рр., а також у інших документах, що визначають політику діяльності.

6. Що уже було зроблено в попередній період

Нові закони щодо реформування виконавчої служби були прийняті в червні 2016 року. Ці закони запроваджують «змішану» систему виконання судових рішень з 2017 року, тобто інститут приватних виконавців буде функціонувати разом з Державною виконавчою службою при Мін'юсті. ПВ буде дозволено брати участь у всіх справах, за винятком тих, де держава є учасником, або у питаннях опіки над дітьми та виселення. В даний час Міністерство розробляє комплексну систему тестування для доступу до професії ПВ, нормативно-правову базу функціонування нової професії, підготовку для допуску до професії ПВ, розробляє інструменти моніторингу та контролю за діяльністю ПВ і працює над запровадженням самоврядного органу приватних виконавців. Крім того, запуск системи електронних аукціонів CETAM вже сприяли підвищенню прозорості і ліквідності майна боржника.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Суть реформи органів є створення доступної, економічно ефективної та дієвої системи контролю за дотриманням інтересів кредиторів, з належним урахуванням прийнятих прав боржників. Це буде зроблено шляхом реалізації таких основних напрямів реформи:

- Повний запуск професії приватних виконавців, створення відповідного органу самоврядування, а також ефективних механізмів нагляду з боку Мін'юсту;
- Чіткі і прозорі стимули та система управління ефективністю для державних виконавців;
- Створення інтегрованих інформаційних систем на стадії виконання судових рішень та стягнення заборгованості, в тому числі модулів веб-управління по забезпеченню ведення електронної справи і автоматизованої системи рестрикції грошових коштів;
- Подальший розвиток регулювання щодо регулювання виконавчої служби, за прикладом реформування нотаріальної служби в Україні та інших успішних прикладів приватизації державних послуг.

8. Послідовність кроків, які плануються зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Запуск професії приватного виконавця	Прозорий процес реєстрації кандидатів, усунення адміністративних перешкод щодо прийому іспиту, об'єктивна	Мін'юст	Протягом 2017-2018 років	Забезпечення прозорого та зрозумілого порядку допуску до професії ПВ разом із якісною системою кваліфікаційного добору дозволить

	(автоматизована) система підрахунку балів при вступному іспиту; Створення самоврядної організації ПВ, що представляє нову професію і відстоює власні інтереси			наповнити лави професіоналами та сформувати органи самоврядування на перших етапах функціонування професії. Створення самоврядної організації дозволить зробити процес управління професією більш демократичним та забезпечить повний функціонал щодо її розвитку в руках самих ПВ
2. Розробка системи моніторингу та контролю за діяльністю ПВ	Баланс репресивних та стимулюючих заходів впливу; немає надмірного застосування дисциплінарного нагляду; акцент на нарощуванні потенціалу та запобіганні проблем; Спеціалізований і автоматизований процес нагляду, ризик-орієнтоване управління з використанням статистичних даних, зібраних за допомогою електронних інформаційних систем	Мін'юст	Протягом 2017-2018 років	Затвердження складу Кваліфікаційної комісії приватних виконавців (тимчасової) та Дисциплінарної комісії приватних виконавців (тимчасової) дозволить запустити механізми, що передбачені законодавством. Втім, їх ефективне функціонування стане можливим лише після комплексної розробки та втілення системи моніторингу та дисциплінарного контролю за діяльністю ПВ. Така комплексна система дозволить контролювати основні дефекти в діяльності ПВ та прогресивно знижувати показники порушень
3. Розробка системи управління ефективності роботи ДВ	Бонусна система (додаткова винагорода) для стимулювання продуктивності ДВ; Баланс репресивних та стимулюючих заходів впливу; немає надмірного застосування дисциплінарного нагляду; акцент на нарощуванні потенціалу та запобіганні проблем; Запровадження	Мін'юст	Протягом 2017-2020 років	Підвищення ефективності та інших показників діяльності ДВ, скорочення строків виконання та кількості порушень, особливо в категоріях справ виключної компетенції ДВ. Покращення балансу між рівнем відповідальності та винагороди ДВ. Підвищення престижу професії, залучення та виховання більш якісних кадрів у

	показника підвищення кваліфікації в системі атестації ДВ			системі ДВ
4. Розробка інтегрованої інформаційної системи у виконавчому процесі	Єдина точка збору заборгованості в державі, що дозволяє автоматизоване заморожування всіх банківських рахунків в реальному часі, координація та обмін інформацією між виконавцями, банками, податковими органами та іншими зацікавленими сторонами; Прозора основа для контролю з боку держави всіх дій ПВ; Взаємосумісність між реєстрами нерухомості, бізнесу та іншими	Мін'юст	Протягом 2017-2020 років	Суттєве підвищення ефективності та значне скорочення строків виконання внаслідок значного спрощення та автоматизації системи пошуку активів та запобіганню їх відтоку на стадії виконавчого провадження або безпосередньо перед нею. Скорочення можливостей для зловживань та корупції на стадії виконання. Значне зростання показників виконання, сум стягнення та виконавчого збору
5. Підвищення поінформованості та рівня комунікації з суспільством щодо виконавчої реформи	Стійка і послідовна зміна (реформування) комунікацій для підвищення рівня інформованості серед цільових груп, в тому числі професійної спільноти та широкої громадськості; Ефективний міжвідомча комунікація; Достатній рівень кризової комунікації	Мін'юст	Протягом 2017-2020 років	Сприйняття реформ широкими верствами населення та професійним суспільством внаслідок чіткої та детальної інформаційної кампанії, в результаті чого буде встановлений належний рівень довіри до системи виконання в цілому та її реформування зокрема
6. Подальший розвиток регулювання з метою продовження реформування виконавчої системи	Прозорий процес регулювання, консультації із зацікавленими сторонами, як невід'ємна частина процесу. Збільшення послуг ПВ, що дозволяє запровадити додаткові види діяльності для ПВ і/або усунення діючих заборон, задля повністю	Мін'юст	Протягом 2017-2020 років	Постійне вдосконалення процедури виконання та супутніх процесів дозволить покращувати показники виконання, знижувати відсоток порушень та скарг та відновити довіру до системи виконання та судочинства в цілому

рівного мандата і статусу між приватними та державними виконавцями
 Розгляд вимог щодо відповідності ПВ, зниження вартості дотримання вимогам з боку ПВ;
 Встановлення пріоритетів та нормативно-правового забезпечення щодо можливого переходу на повну приватну виконавчу систему;
 прискорення темпу реформування, наслідуючи приклад приватизації нотаріальних послуг в Україні

7. Реформа системи пробації та ресоціалізація

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

Однією з основних причин створення пробації в Україні стало усвідомлене бажання відійти від минулого та побудувати сучасну європейську систему кримінальної юстиції, яка б забезпечувала ефективний баланс між потребами суспільної безпеки та боротьбою зі злочинністю, що включає в себе також попередження скоєння злочинів та реабілітацію правопорушників. Реабілітація, якщо її мети досягнуто, має велике значення для суспільства через зниження кількості скоєних повторних злочинів і, відповідно, кількості скоєних злочинів взагалі. Ширше застосування покарань, не пов'язаних з позбавленням волі, призведе до зниження витрат та дозволить сфокусувати ресурси пенітенціарної системи на досягненні цілей реабілітації. Застосування технологій при відбуванні покарань у суспільстві, зокрема електронного моніторингу, може дублювати певні аспекти ув'язнення в плані контролю. Досудовий пробаційний нагляд та пробаційний контроль за звільненими умовно-достроково є тими сферами, в яких можливі подальші законодавчі зміни та робота з іншими учасниками кримінальної юстиції. Подальший методологічний розвиток та оцінювання результатів дозволить побудувати «доказову базу» роботи пробації та продемонструвати її ефективність. Пробація має використовувати всі наявні ресурси суспільства з метою досягти цілей реабілітації. Ефективний риск-менеджмент справ є ключовим як для безпеки суспільства, так і для встановлення довіри до служби пробації. Контроль та реабілітація мають знаходитись у рівновазі, щоб мати підтримку з боку судів та суспільства.

Визначення цієї сфери пріоритетом пояснюється наступними показниками:

Економічне зростання – шляхом забезпечення економічної активності правопорушників, які відбувають покарання у суспільстві та забезпечення їх працевлаштування.

Ефективне управління – шляхом створення ефективного та дієвого управління у сфері запобігання вчинення злочинів та розвитку комплексного підходу, який поєднуватиме потреби безпеки суспільства та потреби реабілітації правопорушника.

Розвиток людського капіталу – шляхом більш ефективного та дієвого розподілу кадрів, а також оптимізації використання ресурсів суспільства та кадрового потенціалу пенітенціарної системи.

Верховенство права і боротьба з корупцією – шляхом забезпечення прозорості / публічності / довіри до діяльності служби пробації у судовому засіданні та щодо покращення політики призначення покарань, наслідком чого має стати вищий рівень задоволеності/ довіри до кримінальної юстиції з боку постраждалого/правопорушника/суспільства.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

У 2016 році базовий показник кількості вироків, не пов'язаних з позбавленням волі, становив 76 000, кількості вироків, пов'язаних з позбавленням волі — 44 000.

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Створення повноцінної системи пробації, здатної забезпечити баланс між безпекою суспільства/запобіганням злочинам та попередженням скоєння злочинів/реабілітацією правопорушників.

Підвищення довіри до системи серед учасників сектору юстиції та з боку суспільства.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Цільовий показник	Базовий показник, 2016 рік	2017 рік	2018 рік	2020 рік
Кількість вироків, не пов'язаних з позбавленням волі	76 000	+10%	+8%	+7%
Кількість вироків, пов'язаних з позбавленням волі	44000	-8%	-6%	-5%
Рівень повторного засудження, після звільнення з установи позбавлення волі	50%	Без змін	-1%	-2%
Рівень повторного засудження протягом перебування на пробації	-	-	-1%	-2%
Кількість запитів судів на досудові звіти	-	60%	70%	80%
Досягнення результатів (напр. кількість проведених навчальних курсів / тренінгів / забезпечено робочими місцями)		+5%	+5%	+5%
Кількість засуджених, які проходять програми, спрямовані на зниження рівня скоєння повторних злочинів (напр., для нарко-, алко залежних, управління гнівом, загальні навички).	-	-	3% (пілотний рік)	15% від усіх засуджених, які знаходяться на обліку в органі пробації

5. Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Підхід Міністерства юстиції України до розвитку пробації в Україні визначається цілями, результатами та заходами, визначеними Програмою діяльності Кабінету Міністрів України, Стратегією реформування судочинства, судочинства та суміжних правових інститутів та Планом дій на 2015-2020 роки у відповідності до Резолюції ООН від 14.12.1990 (Токійська правила) та відповідних Рекомендацій Ради Європи. До уваги береться досвід країн, які мають багаторічний досвід функціонування служби пробації (напр., Великобританія, Голландія) та країн, які створили її відносно недавно (напр., Норвегія, Хорватія, Болгарія).

6. Що уже було зроблено в попередній період

Наступний чотирирічний період буде важливим для розвитку пробації та реалізації цілей реабілітаційної політики в секторі кримінальної юстиції. Нову службу вже створено. Набрав чинності Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення виконання кримінальних покарань та реалізації прав засуджених» від 07.09.2016 № 1492-VIII, який вносить зміни до Кримінального кодексу України, КПК та КВК. Було розроблено основні методологічні інструменти, розпочато їх застосування, що дозволило змістити розподіл ресурсів на потреби працівників у відділеннях на місцях; розроблено проект технічного завдання для системи електронного ведення справ; проведено додатковий набір працівників з досвідом роботи психологами та соціальними працівниками; розроблено програми підготовки нових працівників та перекваліфікації існуючого складу, проведено навчання працівників; проведено консультації з іншими учасниками сектору кримінальної юстиції та розроблено стратегію комунікації з суспільством.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Основним завданням створення пробації є побудова системи, здатної забезпечити баланс між безпекою суспільства/запобіганням злочинам та реабілітацією правопорушників. Досягнути цього можливо шляхом реалізації основних напрямків реформи:

- Подальше удосконалення стратегічних цілей у сфері зниження кількості скоєних злочинів, ризик-менеджмент та безпека суспільства, реабілітаційний підхід та зниження кількості позбавлення волі, визначення масштабу та природи контролю та реабілітаційної роботи (на наступних стадіях: досудовій, судовій, пенітенціарній та після звільнення).

- Подальше удосконалення законодавства з метою посилення ролі пробації.

- Розвиток спроможностей нової служби, включно з впровадженням системи управління ефективністю та науково підтверджених підходів до її організації.

- Забезпечення співпраці між усіма учасниками сектору кримінальної юстиції, державними органами, недержавними організаціями та волонтерами.

- Ефективна стратегія комунікації з мас-медіа та суспільством.

8. Послідовність кроків, які планується зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Удосконалення законодавчої основи діяльності органу пробачії	Розробка, запровадження та перегляд засади реабілітації та соціальної інтеграції окремих категорій осіб, зокрема, ув'язнених осіб, колишніх в'язнів;	Мін'юст	I квартал 2018 року	Узгоджені пропозиції щодо змін до законодавства, з метою повної відповідності рекомендаціям Ради Європи та з метою реалізації Закону України «Про пробачію» від 05.02.2015 № 160-VIII
	Консультації з усіма зацікавленими сторонами щодо пропозицій змін до законодавства;		IV квартал 2018 року	та Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення виконання кримінальних покарань та реалізації прав засуджених» від 07.09.2016 № 1492-VIII.
	Вдосконалення пропозицій після консультацій з усіма зацікавленими сторонами		IV квартал 2018 року	Підзаконні нормативні акти приведено у відповідність до Закону України «Про пробачію» від 05.02.2015 № 160-VIII та Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення виконання кримінальних покарань та реалізації прав засуджених» від 07.09.2016 № 1492-VIII
2. Удосконалення управління персоналом пробачії та управління ефективністю	Розробка профілю компетентності працівника органу пробачії, визначення необхідності введення професії працівника органу пробачії до національної системи класифікації професій. Оцінка прогнозованої кількості клієнтів пробачії відповідно	Мін'юст	IV квартал 2017 року	Розроблені навчальна стратегія та план, що охоплюють початкову підготовку та подальші потреби у навчанні, включаючи положення Закону України «Про пробачію»; рекомендації Комітету Міністрів Ради Європи CM/Rec (2010) Про правила пробачії Ради Європи; ; міжнародних положень щодо

	до положень Закону України «Про пробацію» та Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення виконання кримінальних покарань та реалізації прав засуджених» та пов'язаних з ним вимог до формування кадрового складу органу пробації. Підготовка навчальної програми для спеціальної підготовки та підвищення кваліфікації працівників органу пробації на базі навчальних закладів України та пропозицій щодо порядку набору та підготовки персоналу. Розробка матеріалів та навчальних модулів для підготовки вищого та середнього керівного (регіонального) керівництва. Визначення обсягів допомоги в розробці та проведенні тренінгів з боку неурядових організацій та міжнародних донорів.			застосування заходів, альтернативних до ув'язнення; використання інструментів оцінювання, ведення справи, мотивації правопорушника та заходів, спрямованих на зміну протиправної поведінки; Майбутні навчальні потреби можуть бути задоволені в рамках Проекту ЄС Твіннінг та інших навчальних курсах, забезпечених донорськими організаціями, які надаватимуть підтримку у проведенні спеціалізованого навчання; Розширено можливості в системі з метою забезпечення додаткових потреб у підготовці
3. Матеріально-технічне забезпечення	Визначення типових вимог до приміщень органів пробації (враховуючи мінімальні потреби співробітника органу пробації в робочому просторі принаймні 6.5 м2, окремих(-их) кімнаті (-ах) для	Мін'юст	Протягом 2017-2018 років	Визначено потреби матеріально-технічного забезпечення діяльності структурних підрозділів пробації, необхідних для ефективного впровадження методик та процедур роботи персоналу,

проведення приватних розмов із особами, до яких застосовується пробація, та приміщень, де такі особи могли б перебувати, очікуючи на зустріч із офіцером пробації. Проведення інвентаризації матеріально-технічної бази органу пробації, вивчення потреб щодо її вдосконалення, забезпечення виконання завдань, визначених Законом України «Про пробацію» (приміщення, обладнання, транспорт та комунікації). Взаємодія з місцевими органами державної влади та органами місцевого самоврядування з питань надання органу пробації необхідних приміщень (враховуючи типові вимоги та організаційну структуру підрозділу). Підготовка відповідних пропозицій до МЮУ. Забезпечення друку необхідних бланків, журналів, робочих документів для ведення особових справ суб'єктів пробації. Забезпечення виготовлення та заміни табличок, печаток та штампів територіальних підрозділів пробації. Підготовка вимог до інфраструктури

забезпечення виконання завдань, визначених Законом України «Про пробацію» (приміщення, обладнання, транспорт та комунікації).

Затверджено вимоги до системи управління процесами органу пробації, включно з процедурами збору та захисту даних щодо правопорушників, методами зберігання даних, доступом до інформації та обміном даними між відомствами.

Визначено порядок створення системи ведення справ та порядок впровадження кожної складової, включаючи проектний менеджмент та аналіз ризиків

4. Співпраця та координація з іншими установами в секторі кримінальної юстиції	системи ведення справ та порядок впровадження кожної складової, включаючи проектний менеджмент та аналіз ризиків. Підготовка нормативних актів для створення електронної системи ведення справ служби пробації, її нормативної, технічної, програмної та фінансової підтримки. Визначено вимоги до ІТ інфраструктури (сервери, робочі місця, мережі) та підготовлено технічні завдання. Проведення консультацій між відповідними органами щодо обсягу та ступеню обміну даними про клієнтів пробації в автоматичному порядку або на запит. Визначення потенціалу взаємосумісності інформаційних систем служби пробації з інформаційними системами інших суб'єктів. Підготовка бізнес-плану на підтримку Інформаційної Стратегії з визначенням витрат, джерел фінансування, плану проведення тендерів, включаючи можливу донорську підтримку Проведення консультацій та участь місцевих органів влади у створенні та	Мін'юст	Протягом 2017-2018 років	Впроваджено систему інформування місцевих органів влади та органів державної влади про

функціонуванні установ пробації.
 Визначення під час консультацій з іншими органами державної влади переліку заходів або підзаконних актів, необхідних для імплементації Закону України «Про пробацію» та виконання завдань пробації.
 Проведення консультацій із судами, органами прокуратури та МВС при розробці нормативних актів щодо досудових доповідей, їхній імплементації та підготовці державних службовців / учасників кримінального провадження.
 Ретельне вивчення порядку роботи підрозділів служби пробації в контексті реформи з децентралізації влади в Україні.
 Проведення роботи над порядком залучення органів місцевого самоврядування до забезпечення, розробки та виконання завдань пробації. Забезпечення заходів для консолідації зусиль недержавного сектору в розбудові волонтерського руху в рамках пробації в Україні, у тому числі участі у розробці пропозицій до відповідних нормативних документів та розробки навчальних програм.
 Розробка спільно з неурядовими

діяльністю та розвиток служби пробації;
 Впроваджено необхідні заходи для взаємодії з органами державної влади для імплементації Закону України «Про пробацію» та виконання завдань пробації;
 Підписання відповідних міжвідомчих актів між місцевими органами влади, судами, органами прокуратури та МВС щодо виконання Закону України «Про пробацію»;
 Затвердження або внесення змін до підзаконних, нормативних актів, які регулюють залучення волонтерів;
 Усі волонтери відповідають критеріям відбору та отримують належну інформацію;
 Ефективність кожного волонтера проходить регулярну оцінку на відповідність встановленим критеріям;
 Налагоджено співпрацю з впровадження пробації (неурядові організації);
 Проводяться регулярні інформаційні кампанії щодо цілей і перспектив пробації в Україні у співпраці з місцевими та національними ЗМІ;
 Створено та забезпечено регулярне оновлення веб-сайту пробації.

	організаціями вимог до ефективності волонтерів пробації та критеріїв оцінювання. Підготовка спільно з неурядовими організаціями пропозицій щодо навчання волонтерів пробації. Встановлення регулярних контактів для обміну інформацією зі службами пробації в країнах ЄС та інших країнах регіонах. Вивчення потенціалу для проведення міжнародних проектів і отримання допомоги від Представництва ЄС в Україні, USAID та інших потенційних донорів. Підготовка пропозицій щодо системи регулярного інформування місцевих громад і органів державної влади щодо діяльності та розвитку служби пробації. Підготовка поточних пропозицій для вирішення питань пробації та їхнє розміщення на офіційному веб-сайті			
5. Покращення заходів пробації і методик оцінювання	Розробка методики складання досудової доповіді з урахуванням думки суддів та прокурорів та з урахуванням міжнародного досвіду. Підготовка пропозицій щодо	Мін'юст	IV квартал 2017 року	Розроблено методику складання досудової доповіді, яка базується на розробленій методиці оцінки ризиків та потреб правопорушників. Методика складання досудової доповіді та відповідні процедури,

розробки, апробації та запровадження методики складання досудової доповіді в практику працівників органу пробації.

Розробка навчального курсу зі складання досудової доповіді для працівників органу пробації.

Підготовка інформаційних матеріалів і методичних матеріалів для суддів та прокурорів після обговорення із відповідними сторонами.

Розробка методики оцінювання ризиків і потреб правопорушників на основі міжнародного досвіду.

Підготовка пропозицій щодо заходів з апробування та запровадження інструменту оцінювання ризиків і потреб правопорушників.

Розробка навчального курсу з оцінювання ризиків і потреб для працівників органу пробації.

Специфікація бази даних, що передбачає зберігання інформації, зібраної за допомогою інструменту оцінювання ризиків і потреб.

Визначення переліку програм пробації, які необхідно запровадити в Україні, з урахуванням міжнародного

що закріплено у підзаконних нормативних актах з урахуванням думки суддів та прокурорів та з урахуванням міжнародного досвіду. Проведено апробацію методик оцінювання ризиків правопорушників та складання досудової доповіді, розроблено відповідний навчальний курс для персоналу та проведено навчання. Підготовлено інформаційні і методичні матеріали для суддів та прокурорів після обговорення із відповідними сторонами. Підготовлено пропозиції щодо розробки, апробування та запровадження пробаційних програм (проекту Твінінг).

досвіду.
 Підготовка
 пропозицій щодо
 розробки,
 апробування та
 запровадження
 пробаційних
 програм (Початок
 проекту Твінінг
 заплановано на
 кінець 2017).
 Забезпечення
 наукового підходу
 та запровадження
 результатів
 відповідних
 пілотних проектів
 до заходів пробації
 разом відповідними
 установами.
 Забезпечення
 організації та
 проведення
 науково-
 практичних заходів
 для впровадження
 та розвитку
 пробації в Україні.
 Вивчення
 міжнародного
 досвіду щодо
 методик роботи з
 правопорушниками,
 які мають високий
 ризик (шкоди)
 (напр. насильство,
 вчинення
 сексуальних
 злочинів) та
 розвиток
 партнерських
 відносин з іншими
 учасниками сектору
 кримінальної
 юстиції з метою
 ідентифікації таких
 правопорушників
 та контролю за
 ними.

8. Рівний доступ до правосуддя та правової допомоги

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

Незважаючи на міжнародні та конституційні зобов'язання України, що визначені зокрема, Міжнародним пактом про громадянські та політичні права, Конвенцією про захист прав людини і основоположних свобод, Конвенцією про статус біженців, Конвенцією про правову допомогу та правові відносини у цивільних, сімейних та кримінальних справах, практика надання безоплатної правової допомоги в Україні все ще не забезпечує в повній мірі потреби громадськості в частині права на справедливий суд, запобігання та протидії катуванням забезпечення безоплатною правовою допомогою.

Також значна частина населення, зокрема його вразливі верстви, має низький рівень правової обізнаності щодо можливості розв'язання своїх проблем у правовий спосіб або просто фізично не має можливості скористатися таким правом, що призводить до вирішення правових питань у не правовий

спосіб та стимулює виникнення корупційних явищ, стримує активну участь людей у економічному житті, провокує та підтримує бідність.

У результаті тимчасової окупації частини території України Російською Федерацією утворилися нові вразливі групи населення, зокрема внутрішньо переміщені особи, особи, які претендують на отримання статусу учасника антитерористичної операції, що потребують безоплатної вторинної правової допомоги, але відповідно до законодавства не мають права на її отримання.

Реалізація зазначеної стратегічної цілі дозволить розширити доступ громадян до якісної безоплатної первинної та вторинної правової допомоги відповідно до наявної потреби на всій території України; створити та забезпечити функціонування нових пунктів доступу до безоплатної правової допомоги та розширити перелік осіб, що матимуть право на її отримання; підвищити рівень правової спроможності територіальних громад та правосвідомості громадян, знизити рівень корупції на побутовому рівні; розвинути мережу незалежних провайдерів безоплатної правової допомоги, які активно взаємодіятимуть між собою на засадах партнерства та вільної конкуренції, діяльність яких фінансуватиметься територіальними громадами і державою і підтримуватиметься єдиною системою стандартів та управління знаннями; а також створить ґрунт для інклюзивного і сталого економічного зростання.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

Найменування показника	Значення	Пояснення
Кількість опрацьованих звернень клієнтів до місцевих центрів.	41309	Кількість клієнтів, які звернулися до місцевих центрів з надання безоплатної правової допомоги.
Кількість звернень до Єдиного контакт-центру, що опрацьовані оператором.	26664	Кількість телефонних дзвінків прийнятих Єдиним контакт-центром системи надання безоплатної правової допомоги.
Кількість виїздів мобільних та діючих дистанційних пунктів доступу до безоплатної правової допомоги.	-	Мобільні та дистанційні пункти доступу до безоплатної правової допомоги являють собою організаційну форму підвищення доступності правової допомоги.
Кількість органів місцевого самоврядування, яким надано методичну допомогу, та установ провайдерів безоплатної первинної правової допомоги (далі — БППД) (громадські організації, волонтерські рухи, юридичні особи приватного права), з якими налагоджено співпрацю щодо надання безоплатної правової допомоги (далі — БПД).	-	Кількісне вираження процесів організації співпраці щодо БПД
Кількість випадків надання БВПД адвокатами особам, які мають на неї право.	84023	Кількість випадків надання БВПД
Кількість випадків представництва інтересів у суді працівниками центрів.	-	Кількість випадків представництва інтересів у суді працівниками центрів, а не адвокатами БПД.

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Середньострокова перспектива:

Люди в Україні використовують правові інструменти для вирішення своїх життєвих питань та мають рівний доступ до правосуддя. Мережа незалежних надавачів безоплатної правової допомоги відповідає правовим потребам людей. Територіальні громади та держава визнають важливість і необхідність безоплатної правової допомоги як соціальної гарантії та забезпечують стабільне її фінансування з державного та місцевих бюджетів.

До кінця 2017 року:

Переорієнтація системи БПД з надання правової допомоги окремим фізичним особам на посилення правової спроможності та правових можливостей територіальних громад, децентралізація системи БПД у цивільних та адміністративних справах, розробка концепції та необхідної нормативно-правової бази для пілотування моделі офісів громадського захисту у кримінальних провадженнях, а також створення

ефективної системи управління правовими знаннями та розвиток людського потенціалу правничої спільноти і партнерських мереж системи БПД.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Найменування показника	На 2017 рік	В середньостроковій перспективі (в середньому на рік)
Кількість опрацьованих звернень клієнтів до місцевих центрів	300 000	300 000
Кількість звернень до Єдиного контакт-центру, що опрацьовані оператором	150 000	150 000
Кількість опрацьованих місцевими центрами актів надання БВПД, що були подані адвокатом	170 000	170 000
Кількість виїздів мобільних та діючих дистанційних пунктів доступу до безоплатної правової допомоги	5 400	5 400
Кількість випадків надання БВПД адвокатами особам, які мають на неї право	80 000	80 000
Кількість випадків представництва інтересів у суді працівниками центрів	20 000	20 000

5. Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Абзац другий пункту 4.4 Національної стратегії сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні на 2016 - 2020 роки затвердженої Указом Президента України «Про сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні» від 26 лютого 2016 року № 68/2016;

Абзац третій пункту 3, пункт 7 першого абзацу 4 пункту, пункт 5.6 Стратегії реформування судоустрою, судочинства та суміжних правових інститутів на 2015-2020 роки, затверджена Указом Президента України від 20 травня 2015 року № 276/2015;

Стратегія сталого розвитку «Україна – 2020», затверджена Указом Президента України від 12.01.2015 № 5/2015 (підпункт 3 «Судова реформа» розділу 3 «Дорожня карта та першочергові пріоритети реалізації Стратегії»);

Національна стратегія у сфері прав людини, затверджена Указом Президента України від 25 серпня 2015 року № 501/2015;

Державна цільова програма формування системи безоплатної правової допомоги на 2013-2017 роки затверджена постановою Кабінету Міністрів України від 13 лютого 2013 року № 394;

План пріоритетних дій Уряду на 2016 рік, затверджений розпорядженням Кабінету Міністрів України від 27 травня 2016 року № 418-р;

План заходів з реалізації Національної стратегії у сфері прав людини на період до 2020 року, затверджений розпорядженням Кабінету Міністрів України від 23 листопада 2015 року №1393-р;

План дій щодо реалізації положень Стратегії реформування судоустрою, судочинства та суміжних правових інститутів на 2015-2020 роки, схвалений Радою з питань судової реформи.

6. Що уже було зроблено в попередній період

З 1 січня 2013 року в Україні розпочали роботу 27 регіональних центрів з надання безоплатної вторинної правової допомоги (далі – БВПД), що забезпечують надання БВПД затриманим особам (ранній доступ до правової допомоги), захист за призначенням у кримінальних провадженнях, а також захист і представництво інтересів засуджених до позбавлення чи обмеження волі, які відбувають покарання.

З 1 липня 2015 року розпочали діяльність 100 місцевих центрів з надання БВПД, які забезпечують організацію надання БВПД у цивільних та адміністративних справах вразливим категоріям осіб, як це передбачено пунктом 6 розділу VI Закону України «Про безоплатну правову допомогу».

З 1 вересня 2016 року по всій території України розпочали свою діяльність більше 400 бюро правової допомоги. До функцій бюро віднесено надання послуг допомоги БППД доступу до БВПД та електронних сервісів Мін'юсту, правопросвітництво та посилення правової спроможності територіальних громад

Так, у 2014 році за дорученнями регіональних центрів з надання безоплатної вторинної правової допомоги адвокатами було надано БВПД у 67453 випадках особам, які належать до вразливих категорій, визначених Законом.

У 2015 році регіональними центрами видано 75 112 доручень адвокатам для надання правової допомоги у кримінальних провадженнях та після утворення з 1 липня 2015 р. 100 місцевих центрів, що забезпечують організацію надання безоплатної вторинної правової допомоги у цивільних та

адміністративних справах, опрацьовано 38 461 звернення клієнтів та видано 8 876 доручень у цивільних та адміністративних справах.

За період з 01 липня по 31 грудня 2015 року до місцевих центрів з надання БВПД звернулися 38 228 осіб. З них 28 444 особам надано роз'яснення, консультацію працівниками центрів, 6 042 клієнта спрямовано до установ, організацій, з якими центрами організовано співпрацю для надання правової допомоги по суті порушеного питання. Рішення про надання БВПД прийнято щодо 8911 осіб, які мають право на таку допомогу. Всього видано 8 876 доручень центром про призначення адвоката для надання БВПД.

Кількість випадків надання безоплатної вторинної правової допомоги у кримінальних провадженнях продовж січня-вересня 2016 року становить 37 383, а у цивільних та адміністративних справах — 19 022.

Крім цього протягом I-III кварталів 2016 року проведено широку інформаційну кампанію для громад та відповідних органів місцевого самоврядування щодо обов'язку таких органів забезпечити доступ до безоплатної первинної правової допомоги у кожній громаді та налагоджено ефективну співпрацю з понад 760 громадськими організаціями.

З метою розширення доступу до безоплатної правової допомоги для соціально-вразливих категорій осіб протягом I-III кварталів 2016 року утворено та забезпечено роботу 899 дистанційних пунктів доступу до безоплатної правової допомоги та здійснено 4 201 виїзди шляхом утворення мобільних консультаційних пунктів (виїзних прийомів громадян). Загальна кількість осіб, які звернулися за отриманням консультації та роз'яснень з правових питань під час виїздів мобільних консультаційних пунктів, склала 21 660.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Забезпечення переходу до змішаної моделі надання безоплатної вторинної правової допомоги — здійснення представництва інтересів в суді як адвокатами, які працюють в системі безоплатної правової допомоги, так і штатними адвокатами та юристами центрів з надання безоплатної вторинної правової допомоги.

Переорієнтація всієї системи з надання правової допомоги індивідуально кожному клієнту на посилення правової спроможності та правових можливостей територіальних громад, що є важливою передумовою успіху багатьох реформ, які проводяться в Україні: децентралізації, антикорупційної реформи, реформи правосуддя, а також інклюзивного і сталого економічного зростання, підвищення суспільної безпеки.

Створення ефективної системи підвищення кваліфікації, узагальнення та поширення кращої практики та забезпечення обміну досвідом для працівників системи безоплатної правової допомоги, прокуратури, органів внутрішніх справ, судових органів, адвокатів, громадських організацій, волонтерських рухів, представників органів місцевого самоврядування.

Забезпечення проведення постійного моніторингу правових потреб громадян, функціонування та регулярне оновлення загальнодоступної бази електронних консультацій з правових питань та запуск роботи п'яти міжрегіональних ресурсно-комунікаційних платформ у Києві, Харкові, Дніпрі, Одесі та Львові, які стануть основою інфраструктури системи управління правовими знаннями.

Забезпечення системної роботи із залучення органів місцевого самоврядування, громадських організацій, волонтерських рухів для надання безоплатної первинної правової допомоги, а також розвиток мережі партнерів та незалежних провайдерів надання БПД та створення сприятливого середовища на рівні територіальних громад для якісного забезпечення їх правових потреб.

І як наслідок — формування гнучкої системи надання БПД, що оперативного реагує на правові потреби громад та спільнот.

8. Послідовність кроків, які планується зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Переорієнтація системи БПД з надання правової допомоги окремим фізичним особам на посилення правової спроможності та правових можливостей територіальних громад	Це важлива передумова успіху багатьох реформ, які проводяться в Україні: децентралізації, антикорупційної реформи, реформи правосуддя, а також інклюзивного і сталого	Мін'юст Координаційний центр з надання безоплатної правової допомоги	IV квартал 2017 року	Подолання правового нігілізму, підвищення рівня правової свідомості та правової культури суспільства, збільшення реальних можливостей реалізації громадянами своїх прав, запобігання побутовій корупції,

	економічного зростання, підвищення суспільної безпеки. Одним з інструментів реалізації цього пріоритету є розширення мережі точок доступу до правової інформації — створення понад 400 бюро правової допомоги в усіх районах та містах, розвиток через цю мережу правової спроможності та правових можливостей територіальних громад та спільнот.			тінізації економіки та створення передумов для сталого економічного розвитку
2. Створення ефективної системи управління правовими знаннями та розвиток людського потенціалу правничої спільноти та партнерських мереж системи БПД	Це дозволить розвивати людський потенціал правничої спільноти, у сфері захисту прав людини численних партнерських мереж, дасть можливість пропонувати системні удосконалення правового поля на основі аналізу результатів надання БПД.	Мін'юст Координаційний центр з надання безоплатної правової допомоги	IV квартал 2017 року	Якість людських ресурсів системи БПД, партнерських інституцій відповідає як встановленим стандартам, так і правовим потребам громад та спільнот
3. Децентралізація системи БПД у цивільних та адміністративних справах, а також пілотування моделі офісів громадського захисту у кримінальних провадженнях	Перехід від ієрархічної моделі підпорядкованих державних установ до мережі незалежних провайдерів БПД, мінімізація адміністративних витрат, створення сприятливого середовища на рівні територіальних громад для якісного забезпечення їх правових потреб та його стабільного фінансування з державного та місцевих бюджетів.	Мін'юст Координаційний центр з надання безоплатної правової допомоги	IV квартал 2017 року	Мінімізація адміністративних витрат системи БПД (частка адміністративних витрат від загального фінансування з державного бюджету — не більше 20%). Розвиток мережі партнерів та незалежних провайдерів надання БПД та створення сприятливого середовища на рівні територіальних громад для якісного забезпечення їх правових потреб (співвідношення кількості провайдерів в рамках територіальної

4. Розбудова комплексної інформаційно-аналітичної системи забезпечення надання безоплатної правової допомоги (КІАС) та впровадження інших новітніх інформаційних технологій	Дозволить забезпечити постійний моніторинг ефективності існуючої системи надання БПД та правових потреб громадян і спільноти, автоматизувати внутрішні бізнес-процеси та посилити та розвинути внутрішню аналітичну спроможність, оптимізувати адміністративні витрати.	Мін'юст Координаційний центр з надання безоплатної правової допомоги	IV квартал 2017 року	громади до чисельності населення не менше як 1:50 000) Скорочення часу, що витрачається працівниками системи БПД та адвокатами на здійснення бізнес-процесів, пов'язаних з наданням БПД. Скорочення часу очікування клієнта від моменту звернення до системи БПД до моменту отримання послуги Гнучка система надання БПД, що оперативно реагує на правові потреби громад та спільнот

V. БЕЗПЕКА ТА ОБОРОНА

1. Упровадження об'єднаного керівництва силами оборони

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

відсутність чіткого розподілу відповідальності за формування та застосування сил оборони, що негативно позначається на здатності керівництва держави здійснювати ефективне управління у сфері оборони;

відсутність об'єднаного керівництва силами оборони, яке здійснювалося б відповідно до принципів і стандартів, прийнятих державами – членами НАТО.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

Реформовано апарат Міністерства оборони України. Загалом розформовано п'ятнадцять, сформовано дев'ять, переформовано два та внесено зміни до штатів шістнадцяти структурних підрозділів.

Розроблено постанову Кабінету Міністрів України “Про внесення змін до Положення про Міністерство оборони України”.

Триває реорганізація структурних підрозділів Генерального штабу Збройних Сил України за принципами та цінностями, які застосовуються у країнах – членах НАТО. Станом на 01.12.2016 17 % (із 25 % спланованих на 2016 рік) структурних підрозділів приведено до критеріїв відповідних структур збройних сил держав-членів НАТО.

Розроблено проект Указу Президента України “Про Положення про Генеральний штаб Збройних Сил України”.

Видано щорічник “Біла книга-2015. Збройні Сили України”.

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Створення системи управління силами оборони на основі нового розподілу повноважень, функцій, завдань, обов'язків і відповідальності у сфері оборони, що відповідає принципам, прийнятим у державах – членах НАТО.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

У середньостроковій перспективі буде досягнуто:

до кінця 2017 року:

дієвої функціональної взаємодії між структурними підрозділами Міністерства оборони України та Генерального штабу Збройних Сил України, зокрема шляхом створення постійно діючих комітетів (комісій) для оперативного розв'язання поточних проблем, і впровадження двосторонньої кросс-системи, заснованої на основі ротації особового складу між Міноборони та Генеральним штабом;

комунікаційні спроможності Міністерства оборони та Збройних Сил України, що забезпечують інтеграцію та реалізацію функцій стратегічних комунікацій на всіх рівнях планування та реалізації політики у сфері безпеки і оборони;

до кінця 2020 року:

ефективної організації Міністерства оборони України та Генерального штабу Збройних Сил України, структурованої відповідно до найкращих практик держав Альянсу, що забезпечує отримання максимального ефекту від використання ресурсів та виконання завдань оборони, передбачених національними стратегічними оборонними планами;

підсилення демократичного цивільного контролю над силами оборони;

ефективної системи управління, відповідно до євроатлантичних стандартів;

унормування функцій, завдань та повноважень посадових осіб на стратегічному і оперативному рівнях та запровадження організаційної структури органів управління сил оборони, прийняту в державах – членах НАТО;

єдиних процесів та правил, що сприяють культурі несприйняття корупції і високому рівню державного управління відповідно до міжнародних стандартів, та створення єдиної системи в Міністерстві оборони України і Збройних Силах України з виховання доброчесності;

комунікаційні спроможності на стратегічному, оперативному та тактичному рівнях, що забезпечують інтеграції та підтримки стратегічними комунікаціями на усіх рівнях планування та впровадження політики у сфері безпеки і оборони.

5. Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Розділ I. “Реформа системи національної безпеки та оборони” Програми діяльності Кабінету Міністрів України (Постанова Верховної Ради України від 14 квітня 2016 року № 1099-VIII);

Стратегія національної безпеки і оборони України (Указ Президента України від 26.05.2015 № 287);

Воєнна доктрина України (Указ Президента України від 02.09.2015 № 555);

Концепція розвитку сектору безпеки і оборони України (Указ Президента України від 14.03.2016 № 92);
Стратегічний оборонний бюлетень України (Указ Президента України від 06.06.2016 № 240).

6. Що уже було зроблено в попередній період

Розроблено та затверджено Положення про Міноборони постановою Кабінету Міністрів України від 19 жовтня 2016 року № 730 “Про внесення змін до Положення про Міністерство оборони України”. Завершено проведення організаційних заходів в Міноборони, скорочено кількість структурних підрозділів з 25 до 18, затверджено нову структуру апарату та розподіл основних завдань і функцій між структурними підрозділами, сформовано визначені структурні підрозділи, введено в дію їх штатні розписи, затверджено положення.

Оновлено структуру Збройних Сил України, зокрема до неї включено Об’єднаний оперативний штаб та окремі роди військ (сил) – командування Сил спеціальних операцій та Високомобільних десантних військ.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Реалізація пріоритету передбачається здійснити у ході виконання завдань оборонної реформи.

8. Послідовність кроків, які планується зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Забезпечення демократичного цивільного контролю над силами оборони та посилення зв’язків з Верховною Радою України і громадянським суспільством	Виконання положень Стратегічного оборонного бюлетеня України	Міноборони інші складові сил оборони	IV квартал	Створення постійно діючих комітетів (комісій). Упровадження двосторонньої кросс-системи. Забезпечення видання “Білої книги” та звітування перед Верховною Радою України
2. Удосконалення системи управління силами оборони	Виконання положень Стратегічного оборонного бюлетеня України	Міноборони інші складові сил оборони	IV квартал	Розроблення нормативно-правової бази оцінювання службової діяльності державних службовців і військовослужбовців та визначення критеріїв оцінки
3. Удосконалення системи військового керівництва силами оборони шляхом розмежування питань формування та підготовки військ (сил) від їх застосування	Виконання положень Стратегічного оборонного бюлетеня України	Міноборони	IV квартал	Удосконалення структури Озброєння і Тилу Збройних Сил України та позбавлення функцій планування матеріально-технічного забезпечення. Формування: Головного управління розвідувального забезпечення (J2); Головного управління логістики (J4)
4. Підвищення ефективності існуючих антикорупційних органів та незалежних контролюючих інституцій з метою зменшення	Виконання положень Стратегічного оборонного бюлетеня України	Міноборони	IV квартал	Забезпечення виконання Програми Міністерства оборони України з протидії корупції. Забезпечення навчання міжнародним

корупційних ризиків у діяльності сил оборони

5. Становлення та розбудова спроможностей сил оборони у сфері стратегічних комунікацій як частини загальнодержавної та міжвідомчої системи стратегічних комунікацій, спрямованих на підтримку формування та реалізації політики у сфері безпеки і оборони України, а також досягнення цілей оборони держави

Виконання положень Стратегічного оборонного бюлетеня України

Міноборони

IV квартал

акредитованим стандартам 100 % внутрішніх аудиторів
Забезпечення реалізації функцій стратегічних комунікацій у Міністерстві оборони України та Збройних Силах України та інтеграція з іншими комунікаційними системами.
Розроблення та проведення пілотних курсів із комунікаційних дисциплін, що інтегровані до загальнодержавної системи підготовки у сфері комунікацій.
Розроблення та затвердження нормативних документів для забезпечення втілення та інтеграції стратегічних комунікацій на всіх рівнях планування і впровадження політики у сфері безпеки і оборони

2. Упровадження ефективної політики, системи планування і управління ресурсами в секторі оборони

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері:

наявність корупційних проявів у системі забезпечення військ (сил), що знижує спроможності сил оборони щодо виконання покладених завдань;

недосконалість процедур оборонного планування, їх недостатня узгодженість з бюджетним процесом, недосконалість механізмів програмного управління оборонними ресурсами;

невідповідність потужностей виробництва потребам оборонного замовлення, критичне фізичне і моральне зношення основних виробничих фондів;

недостатні оперативні (бойові, спеціальні) спроможності сил оборони.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

На виконання Указу Президента України від 06.06.2016 № 240 щодо затвердження Стратегічного оборонного бюлетеня України розроблено та подано на розгляд Кабінету Міністрів України проект Указу Президента “Про затвердження Державної програми розвитку Збройних Сил України”.

Підготовлено розпорядження Кабінету Міністрів України з питань передачі фондів у місті Бахмут та завершується опрацювання нормативно-правових актів щодо передачі фондів у містах Одеса, Первомайськ, Васильків до сфери управління Міністерства оборони України.

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Узгодження процесів формування політики, планування та управління ресурсами з євроатлантичними принципами, що забезпечують створення адекватно тренованих, оснащених та забезпечених сил оборони, здатних ефективно виконувати завдання, визначені стратегічними документами забезпечення національної безпеки України, здійснювати оборону України та брати участь у міжнародних миротворчих операціях із підтримання миру та безпеки шляхом розвитку необхідних спроможностей у рамках визначених ресурсів.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

У середньостроковій перспективі буде досягнуто:

до кінця 2017 року:

узгодження системи планування у сфері оборони з державною системою прогнозування та стратегічного планування;

створення інтегрованої системи управління ризиками;

упровадження планування розвитку спроможностей сил оборони;

узгодження бюджетного планування у сфері оборони з плануванням соціально-економічного розвитку держави та плануванням у секторі безпеки і оборони, впровадження відповідно до найкращих практик держав – членів НАТО раціонального розподілу видатків на забезпечення утримання військ (сил), оперативні потреби та бойову підготовку, розвиток та закупівлю озброєння та військової і спеціальної техніки;

позбавлення Міністерства оборони України, в установленому порядку, невластивих йому функцій, у тому числі з управління державними компаніями за винятком тих, які виконують найбільш важливі функції в секторі оборони;

до кінця 2020 року:

упровадження системи закупівель відповідно до принципів і підходів, що застосовуються європейськими державами та державами – членами НАТО, система електронних закупівель діє для всіх публічних закупівель, при цьому забезпечено її відкритість та прозорість;

забезпечення формування державного оборонного замовлення на трирічний період з можливістю щорічного коригування його показників, запровадження новітніх технологій виробництва військової техніки, створення замкнених циклів розроблення і виробництва основних видів озброєння, військової і спеціальної техніки, досягнення повної незалежності виробництва від поставок обладнання, комплектуючих та матеріалів із Російської Федерації;

оновлення системи управління військовою інфраструктурою та її розвиток, що надасть змогу створення автономних військових баз, що відповідають визначеним оперативним потребам, забезпечення підрозділів сил оборони малогабаритними і малопомітними польовими модулями.

5. Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Розділ І. “Реформа системи національної безпеки та оборони” Програми діяльності Кабінету Міністрів України (Постанова Верховної Ради України від 14 квітня 2016 року № 1099-VIII).

Стратегія національної безпеки і оборони України (Указ Президента України від 26.05.2015 № 287).

Воєнна доктрина України (Указ Президента України від 02.09.2015 № 555);

Концепція розвитку сектору безпеки і оборони України (Указ Президента України від 14.03.2016 № 92).

Стратегічний оборонний бюлетень України (Указ Президента України від 06.06.2016 № 240).

6. Що уже було зроблено в попередній період

Відповідно до Указу Президента України від 06.06.2016 № 240 “Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 20 травня 2016 року “Про Стратегічний оборонний бюлетень України” створено Комітет реформ Міноборони та Збройних Сил України, до складу Комітету реформ включені відповідні керівні посадові особи Міноборони, Збройних Сил України, Національної гвардії України, Державної прикордонної служби України, інших складових сил оборони України та іноземні експерти з питань оборонного та бюджетного планування, планування розвитку спроможностей та державних закупівель.

Заходи Матриці досягнення стратегічних цілей і виконання основних завдань оборонної реформи Стратегічного оборонного бюлетеня України деталізовано у Плані дій щодо впровадження оборонної реформи у 2016—2020 роках (дорожня карта оборонної реформи).

Розроблено та подано на розгляд Кабінету Міністрів України проект Указу Президента “Про затвердження Державної програми розвитку Збройних Сил України”.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Реалізацію пріоритету передбачається здійснити у ході виконання завдань оборонної реформи.

8. Послідовність кроків, які плануються зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Впровадження процесу оборонного планування у сфері оборони відповідно до	Виконання положень Стратегічного оборонного	Міноборони	IV квартал	Узгодження системи планування в оборонному секторі з державною системою

євроатлантич-них принципів та підходів	бюлетеня України			прогнозування та стратегічного планування. Керівні вказівки щодо здійснення довгострокового оборонного планування. Розроблення документів оборонного планування, оперативного та бойового управління, статутів та настанов відповідно до євроатлантичних принципів та підходів
2. Створення інтегрованої системи управління ризиками як складової системи оборонного планування	Виконання положень Стратегічного оборонного бюлетеня України	Міноборони інші складові сил оборони	IV квартал	Затвердження нормативно-правового акту щодо впровадження принципів управління ризиками. Створення робочого органу з функціями моніторингу та оцінювання виконання державних програм (планів) розвитку сил оборони
3. Впровадження планування розвитку спроможностей сил оборони	Виконання положень Стратегічного оборонного бюлетеня України	Міноборони інші складові сил оборони	IV квартал	Упровадження процесу розвитку спроможностей шляхом видання доктрини, наказів та настанов. Проведення підготовки ключового персоналу Міноборони, Генерального штабу та видів (окремих родів військ) Збройних Сил України
4. Впровадження в бюджетну політику у сфері оборони євроатлантичних принципів та підходів щодо бюджетного планування	Виконання положень Стратегічного оборонного бюлетеня України	Міноборони Мінекономрозвитку у Мінфін інші складові сектору безпеки і оборони за підтримки Апарату РНБОУ	IV квартал	Унормування питання оборонного планування як складової планування сектору безпеки і оборони. Упровадження спільних підходів щодо системи планування та управління ресурсами сектору безпеки та оборони
5. Створення інтегрованої системи закупівель у Міністерстві оборони України	Виконання положень Стратегічного оборонного бюлетеня України	Міноборони	IV квартал	Розроблення законодавчої бази, яка визначає сучасну політику системи публічних закупівель для потреб оборони. Приєднання до

6. Удосконалення механізму формування та виконання державного оборонного замовлення	Виконання положень Стратегічного оборонного бюлетеня України	Мінекономрозвитку у Міноборони	IV квартал	несистемних брокерських послуг та Партнерства з підтримки спільного управління предметами постачання Агенції НАТО з підтримки та постачання. Підготовка та надання Звіту аудиту до Верховної Ради України та його оприлюднення. Унормування питання порядку формування, затвердження та реалізації державного оборонного замовлення з розроблення, закупівлі озброєння та військової техніки. Урегулювання питання залучення незалежних експертів, неурядових аналітичних центрів, представників оборонно-промислового комплексу до прийняття рішення з розроблення і закупівлі зразків ОВТ. Запровадження системи управління інфраструктурою. Забезпечення наявності в операційних районах (полігонах) 100 % кількості модулів
Запровадження системи управління інфраструктурою та її розвитком	Виконання положень Стратегічного оборонного бюлетеня України	Міноборони	IV квартал	

3. Запровадження оперативних (бойових, спеціальних) спроможностей сил оборони

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

недостатні оперативні (бойові, спеціальні) спроможності сил оборони; низька ефективність системи оперативного (бойового) управління, зв'язку, розвідки та спостереження; неспроможність ефективно реагувати на зростаючу кількість та потужність кібератак та протистояти кіберзлочинності.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

Забезпечено проведення заходів щодо укомплектування і підготовки персоналу командувань Сил спеціальних операцій, Високомобільних десантних військ, Об'єднаного оперативного штабу Збройних Сил.

Розроблено 13 уніфікованих багатоіндексних штатів на які переведено 63 військові частини бойового складу Збройних Сил України.

Підготовлено проект Закону України "Про Військову поліцію України"

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Спільні спроможності сил оборони забезпечують надійну відсіч збройній агресії, дають змогу ефективно реагувати на загрози національній безпеці у воєнній сфері, забезпечують оборону України, захист її суверенітету, територіальної цілісності та недоторканності, відповідають євроатлантичним

стандартам та критеріям, необхідним для набуття членства в НАТО, забезпечують здатність сил оборони брати участь у підтриманні миру та міжнародної безпеки.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

У середньостроковій перспективі буде досягнуто:

- до кінця 2017 року:
 - введення в дію настанови та стандартів щодо підготовки та застосування Сил спеціальних операцій Збройних Сил України;
 - завершення створення системи управління Сил спеціальних операцій Збройних Сил України;
 - переведення Сил спеціальних операцій на нові організаційно-штатні структури з урахуванням критеріїв, прийнятих у НАТО;
 - уточнення організаційно-штатної структури органів управління та військових частин Військової поліції та визначення місця дислокації органів управління та військових частин;
- до кінця 2020 року:
 - приведення у відповідність із сучасними стандартами доктринальних документів з підготовки та застосування Збройних Сил України та інших складових сил оборони з урахуванням досвіду антитерористичної операції та принципів, прийнятих в державах – членах НАТО і ЄС;
 - законодавчого визначення загальної структури та уточнення основних функцій Збройних Сил України та інших складових сил оборони з урахуванням досвіду їх спільного застосування та створення нових окремих родів військ (Сил спеціальних операцій та Високомобільних десантних військ);
 - оптимізацію структури та чисельності органів управління, частин та підрозділів розвідки Збройних Сил України, посилення їх спроможності для здобування розвідувальної інформації та проведення спеціальних заходів в інтересах застосування Збройних Сил України та інших складових сил оборони;
 - підвищення військово-морських спроможностей України до рівня, достатнього для забезпечення оборони морського узбережжя Чорного і Азовського морів, забезпечення недоторканності державного кордону та охорони суверенних прав України в її виключній (морській) економічній зоні, а також забезпечення участі у міжнародних (спільних) операціях під проводом НАТО і ЄС;
 - реформування Військової служби правопорядку у Збройних Силах України у Військову поліцію.

5. Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Розділ І. “Реформа системи національної безпеки та оборони” Програми діяльності Кабінету Міністрів України (Постанова Верховної Ради України від 14 квітня 2016 року № 1099-VIII).

Стратегія національної безпеки і оборони України (Указ Президента України від 26.05.2015 № 287).

Воєнна доктрина України (Указ Президента України від 02.09.2015 № 555);

Концепція розвитку сектору безпеки і оборони України (Указ Президента України від 14.03.2016 № 92).

Стратегічний оборонний бюлетень України (Указ Президента України від 06.06.2016 № 240).

6. Що уже було зроблено в попередній період

Відпрацьовані та внесені зміни до законів України “Про оборону України”, “Про Збройні Сили України”, “Про правовий режим воєнного стану” стосовно включення до складу Збройних Сил України Високомобільних десантних військ та Сил Спеціальних операцій з визначенням їх функцій (від 16.06.2016 №1420-VIII, від 07.07.2016 №1437- VIII).

Розроблено проект Закону України “Про Військову поліцію України”.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Реалізацію пріоритету передбачається здійснити у ході виконання завдань оборонної реформи.

8. Послідовність кроків, які плануються зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Створення Сил спеціальних операцій як окремого роду військ за стандартами НАТО	Виконання положень Стратегічного оборонного бюлетеня України	Міноборони	IV квартал	Введення в дію настанови та стандартів щодо підготовки та застосування Сил спеціальних операцій Збройних Сил

2. Реформування Військової служби правопорядку у Збройних Силах України у Військову поліцію	Виконання положень Стратегічного оборонного бюлетеня України	Міноборони	IV квартал	України. Завершення створення системи управління Сил спеціальних операцій Збройних Сил України Уточнення організаційно-штатної структури органів управління та військових частин Військової поліції відповідно до її функцій і завдань та нової структури Збройних Сил України. Визначення місця дислокації органів управління та військових частин

4. Упровадження об'єднаної системи логістики і системи медичного забезпечення

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

відсутність ефективної об'єднаної системи логістики, яка здатна підтримувати роботу всіх складових сил оборони;

низька ефективність системи медичного забезпечення сил оборони;

невідповідність існуючої військової інфраструктури експлуатаційним вимогам, необхідність запровадження системи управління інфраструктурними проектами відповідно до євроатлантичних принципів і стандартів;

критично низький рівень оперативних запасів матеріально-технічних засобів;

відсутність автоматизованої системи управління у сфері матеріально-технічного забезпечення.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

Розроблено Дорожню карту реформування системи логістичного забезпечення Збройних Сил України на 2016-2020 роки.

Затверджено технічне завдання щодо впровадження автоматизованої системи “Управління логістичним забезпеченням Збройних Сил України”.

Здійснено перехід до класифікації матеріально-технічних засобів, прийнятої в збройних силах НАТО.

Завершено створення реабілітаційних центрів (відділень) у Військово-медичному клінічному центрі Західного регіону (м. Львів), Військово-медичного клінічного центру професійної патології особового складу Збройних Сил України (м. Ірпінь), Старокостянтинівському військовому госпіталі та кожному санаторно-курортному закладі (м. Трускавець, м. Хмельник, м. Київ).

Підготовлено 164 інструктора з тактичної медицини на базі Міжнародного центру миротворчості та безпеки (м. Яворів).

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Створено єдину ефективну систему логістики сил оборони відповідно до керівних положень, стандартів та інструкцій НАТО з логістики, забезпечено управління логістичним забезпеченням сил оборони, матеріально-технічні запаси, які утримуються відповідно до норм, що забезпечують виконання завдань за призначенням у мирний час та воєнний час (особливий період).

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

У середньостроковій перспективі буде досягнуто:

до кінця 2017 року:

запровадження сучасних систем і технологій всебічного забезпечення військ (сил), автоматизацію процесів управління та обліку озброєння і військової техніки, військово-технічного майна, ракет і боєприпасів та матеріально-технічних засобів;

до кінця 2020 року:

створення єдиної ефективної системи логістики і постачання сил оборони як у мирний час, так і в особливий період, запровадження сучасної системи і технології всебічного забезпечення військ (сил);

створення системи медичного забезпечення, спроможної надавати відповідну медичну підтримку завданням, що стоять перед силами оборони, яка функціонує відповідно до стандартів НАТО.

5. Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Розділ І. “Реформа системи національної безпеки та оборони” Програми діяльності Кабінету Міністрів України (Постанова Верховної Ради України від 14 квітня 2016 року № 1099-VIII).

Стратегія національної безпеки і оборони України (Указ Президента України від 26.05.2015 № 287).

Воєнна доктрина України (Указ Президента України від 02.09.2015 № 555);

Концепція розвитку сектору безпеки і оборони України (Указ Президента України від 14.03.2016 № 92).

Стратегічний оборонний бюлетень України (Указ Президента України від 06.06.2016 № 240).

6. Що уже було зроблено в попередній період

Визначено основні положення логістичного забезпечення Збройних Сил України відповідно до стандартів НАТО.

Впроваджено основні оперативні стандарти НАТО з логістики та нову класифікацію матеріально-технічних засобів.

Розроблено проект постанови Кабінету Міністрів України щодо внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 29.03.2002 № 426 “Про норми харчування військовослужбовців Збройних Сил України, інших військових формувань та Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації, поліцейських, осіб рядового, начальницького складу органів і підрозділів цивільного захисту”, якою введено нову норму харчування військовослужбовців, норма №15 – добовий польовий набір продуктів.

У відповідності до стандартів НАТО відпрацьовані доктринальні документи з медичного забезпечення та медичної евакуації поранених і хворих Збройних Сил України.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Реалізацію пріоритету передбачається здійснити у ході виконання завдань оборонної реформи.

8. Послідовність кроків, які плануються зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Удосконалення логістичного забезпечення сил оборони	Виконання положень Стратегічного оборонного бюлетеня України	Міноборони інші складові сил оборони	IV квартал	Розроблення спільного наказу Міністерства оборони України та інших військових формувань щодо організації логістичного забезпечення сил оборони. Здійснення переходу на єдину систему кодифікації військового майна сил оборони, сумісної із системою кодифікації НАТО. Приведення законодавчої бази щодо залучення цивільних структур до заходів логістичного забезпечення, у тому числі із застосуванням механізму державно-приватного партнерства
2. Побудова системи медичного	Виконання положень	Міноборони інші складові сил	IV квартал	Створення єдиного органу управління

забезпечення для надання належної медичної підтримки всім завданням сил оборони

Стратегічного оборонного бюлетеня України

оборони МОЗ
Мінсоцполітики

медичним забезпеченням на стратегічному рівні. Запровадження системи підготовки парамедиків (ЕМТ-В, ЕМТ-Р, ТР-С). Відновлення кафедри екстремальної та військової медицини та запроваджено військово-медичну підготовку в системі медичної освіти (у всіх медичних ВНЗ) у відповідності із принципами та стандартами НАТО

5. Упровадження професіоналізації сил оборони та створення необхідного військового резерву

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

проблеми комплектування сил оборони особовим складом у ході часткової мобілізації, необхідність підвищення професійного рівня персоналу сил оборони, потреба у створенні достатнього військового резерву;

незавершеність переходу на контрактний принцип комплектування з дотриманням прийнятих в НАТО принципів кадрової політики.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

Розроблено постанову Кабінету Міністрів України від 27.07.2016 № 474 “Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 12 листопада 2014 р. № 607”.

Забезпечено внесення до Верховної Радою України проекту Закону України “Про Єдиний державний реєстр військовозобов’язаних” та його розгляд у першому читанні.

Сформовано на 2016 рік резерви кандидатів для просування по службі за рейтинговим принципом на посади осіб офіцерського складу у кількості понад 10 тис. осіб.

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Сформовано необхідний кадровий потенціал Збройних Сил України та інших складових сил оборони професійно підготовленими, з високими морально-діловими якостями військовослужбовцями, здатними якісно вирішувати складні військово-професійні завдання у мирний час та особливий період.

Сили оборони укомплектовані підготовленим та мотивованим особовим складом.

Створено, утримується та готовий до розгортання стратегічний резерв Збройних Сил України, здатний здійснювати наступальні (контрнаступальні) дії, посилювати угруповання військ (сил) на загрозливих напрямках, забезпечувати ротацію військ (сил), їх поповнення та заміну на випадок втрати боєздатності.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

У середньостроковій перспективі буде досягнуто:

до кінця 2017 року:

оптимізацію структури грошового забезпечення військовослужбовців відповідно до умов проходження військової служби, рівень грошового забезпечення військовослужбовців, узгоджений з мінімальною заробітною платою в державі;

приведення змісту освіти та якості підготовки (перепідготовки) і підвищення кваліфікації військових фахівців у відповідність із потребами сил оборони;

організацію планування комплектування мобілізаційними ресурсами військових частин, установ Збройних Сил України, інших військових формувань до штатів воєнного часу відповідно до нової структури військового резерву людських ресурсів;

введення в експлуатацію Єдиного державного реєстру військовозобов’язаних, наповнення бази даних, проведення експерименту на базі військових комісаріатів однієї з областей щодо створення та функціонування територіального центру комплектування та соціальної підтримки;

зменшення в органах військового управління стратегічного та оперативного рівнів, у вищих

військових навчальних закладах, науково-дослідних установах та організаціях частки посад зі штатно-посадовою категорією “полковник” за рахунок зростання частки в них посад зі штатно-посадовою категорією “майор”, “підполковник” та цивільних посад;

до кінця 2020 року:

формування необхідного кадрового потенціалу Збройних Сил України та інших складових сил оборони професійно підготовленими, з високими морально-діловими якостями військовослужбовцями, здатними якісно вирішувати складні військово-професійні завдання у мирний час та особливий період;

укомплектування сил оборони підготовленим та мотивованим особовим складом;

створення, утримання та готового до розгортання стратегічного резерву Збройних Сил України, здатного здійснювати наступальні (контрнаступальні) дії, посилювати угруповання військ (сил) на загрозливих напрямках, забезпечувати ротацію військ (сил), їх поповнення та заміну на випадок втрати боєздатності;

приведення рівня матеріального та інших видів забезпечення військовослужбовців у відповідність з умовами проходження служби.

5. Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Розділ І. “Реформа системи національної безпеки та оборони” Програми діяльності Кабінету Міністрів України (Постанова Верховної Ради України від 14 квітня 2016 року № 1099-VIII).

Стратегія національної безпеки і оборони України (Указ Президента України від 26.05.2015 № 287).

Воєнна доктрина України (Указ Президента України від 02.09.2015 № 555);

Концепція розвитку сектору безпеки і оборони України (Указ Президента України від 14.03.2016 № 92).

Стратегічний оборонний бюлетень України (Указ Президента України від 06.06.2016 № 240).

6. Що уже було зроблено в попередній період

Розроблено проект постанови Кабінету Міністрів України “Про грошове забезпечення військовослужбовців та деяких інших осіб”.

Розроблено постанову Кабінету Міністрів України від 27.07.2016 № 474 “Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 12 листопада 2014 р. № 607” щодо удосконалення структури військового резерву людських ресурсів.

Сформовано резерви кандидатів для просування по службі на посади осіб офіцерського складу. Всього до резервів включено понад 10 тис. осіб.

Проведено перевірку доброчесності 403 осіб шляхом опитування на добровільних засадах з використанням поліграфу на посади керівного складу Міністерства оборони України та Збройних Сил України.

Забезпечено виконання заходів щодо укомплектування посад військовослужбовцями за контрактом та строкової служби до 66,6%.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Реалізацію пріоритету передбачається здійснити у ході виконання завдань оборонної реформи.

8. Послідовність кроків, які планується зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Розвиток соціально-гуманітарного забезпечення персоналу	Виконання положень Стратегічного оборонного бюлетеня України	Міноборони Нацгвардія Адміністрація Держприкордонслужби Адміністрація Держспезв'язку ДССТ ДСНС СБУ СЗР УДО	IV квартал	Удосконалення структури грошового забезпечення військовослужбовців. Підвищення рівня грошового забезпечення військовослужбовців
2. Удосконалення системи військової освіти та підготовки	Виконання положень Стратегічного	Міноборони Нацгвардія Адміністрація	IV квартал	Приведення змісту освіти та якості підготовки

кадрів	оборонного бюлетеня України	Держприкордонсл ужби Адміністрація Держспецзв'язку ДССТ ДСНС СБУ СЗР УДО		(перепідготовки) і підвищення кваліфікації військових фахівців. Удосконалення підготовки громадян України за програмою підготовки офіцерів запасу за військово-обліковими спеціальностями
3. Реформування системи мобілізації та створення військового резерву	Виконання положень Стратегічного оборонного бюлетеня України	Міноборони Мінекономрозвитк у Мінфін Мін'юст Мінінфраструктур и СБУ МВС Нацгвардія Адміністрація Держприкордонсл ужби СЗР ДССТ Адміністрація Держспецзв'язку УДО	IV квартал	Введення в експлуатацію Єдиного державного реєстру військовозобов'язаних. Створення ефективної системи формування, розміщення, зберігання та розбронювання мобілізаційного резерву, матеріально-технічних і сировинних ресурсів. Проведення інвентаризації мобілізаційних потужностей
4. Створення сучасної системи кадрового менеджменту	Виконання положень Стратегічного оборонного бюлетеня України	Міноборони Нацгвардія Адміністрація Держприкордонсл ужби Адміністрація Держспецзв'язку ДССТ ДСНС СБУ СЗР УДО	IV квартал	Удосконалення нормативно-правових, програмних та керівних документів щодо планування кадрових ресурсів. Зменшення в органах військового управління стратегічного та оперативного рівнів, у вищих військових навчальних закладах, науково-дослідних установах та організаціях частки посад зі штатно-посадовою категорією "полковник". Створення системи підготовки і підвищення кваліфікації фахівців кадрових органів Збройних Сил України

6. Підвищення надійності охорони та рівня захищеності державного кордону

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

До 2014 року в Україні фактично був відсутній системний підхід щодо розвитку прикордонної інфраструктури та облаштування державного кордону, загальна протяжність якого складає майже 7 тис. км.

Збройна агресія Російської Федерації проти України, яка почалася з окупації Автономної Республіки Крим, підтримка сепаратистських настроїв на Донбасі, що у подальшому переросла у військові дії за участю незаконних військових формувань та регулярних військ Російської Федерації, стали реальною загрозою територіальній цілісності та незалежності України.

Крім того, активізація транскордонної злочинності, міграційна криза та міжнародний тероризм зумовили необхідність посилення прикордонної безпеки, у тому числі через вдосконалення інженерно-технічного облаштування кордону.

Не втрачає актуальності також питання спрощення процедур пропускних операцій у пунктах пропуску, забезпечення комфортних умов перетинання державного кордону учасникам міжнародного руху та приведення їх до європейських стандартів.

Метою пріоритету є створення ефективної системи облаштування державного кордону, що забезпечуватиме адекватне реагування на сучасні загрози та виклики.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

Стан облаштування державного кордону

№ з/п	Показник	Кількісні показники		Разом
		виконано у 2015 році	виконано у 2016 році	
1.	Розгорнуто прикордонних підрозділів	35	20	55
2.	Демаркація державного кордону (км)			1513
3.	Функціонує міжнародних пунктів пропуску			209
4.	Встановлення комплексів відеоспостереження	1		1
5.	Прокладання рокадної дороги (км)	104,9	6,6	111,5
6.	Улаштування інженерних загороджень (км)	128,5	45,7	174,2
7.	Встановлення спостережних веж (од.)	38		38
8.	Улаштування протитранспортних ровів (км)	226,3	38,3	264,6
9.	Розроблення контрольно-слідових смуг(км)	375,4	1,5	376,9
10.	Придбання бойових модулів	4		4

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Метою пріоритету в середньостроковій перспективі є досягнення рівня прикордонної безпеки, який забезпечуватиме адекватне реагування на сучасні загрози та виклики, у тому числі терористичного та військового характеру, а також впровадження європейських норм і стандартів у систему прикордонного контролю.

До кінця 2017 року – підвищення захищеності найбільш загрозливих ділянок українсько-російського державного кордону та узбережжя Азовського моря.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

В середньостроковій перспективі:

зменшення рівня правопорушень законодавства з прикордонних питань та міграційного тиску на 40%;

зростання кількості пропускних операцій на 12,5%;

зменшення термінів проведення контрольних процедур удвічі;

повністю облаштований українсько-російський кордон.

До кінця 2017 року:

зменшення рівня правопорушень законодавства з прикордонних питань та міграційного тиску на 5%;

зростання кількості пропускних операцій на 2,5%;

зменшення термінів проведення контрольних процедур на третину;

виконання 40% обсягу робіт з облаштування українсько-російського кордону.

№	Показник	Кількісні показники			
		заплановано до 2020 року	відношення до 2016 року	заплановано у 2017 році	відношення до 2016 року
1.	Розгорнуто прикордонних підрозділів	+ 15	+ 27 %	+ 4	+ 7 %
2.	Демаркація державного кордону (км)	+ 3062	+ 2 рази	+ 1303	+ 80 %
3.	Функціонує міжнародних пунктів пропуску	+ 42	+ 20 %	+ 2	+ 1 %

№	Показник	Кількісні показники			
		заплановано до 2020 року	відношення до 2016 року	заплановано у 2017 році	відношення до 2016 року
6.	Встановлення комплексів відеоспостереження	+ 45	+ 45 разів	+ 4	+ 4 рази
7.	Прокладання рокадної дороги (км)	+ 1134,488	+ 10 разів	+ 249,723	+ 2 рази
8.	Улаштування інженерних загороджень (км)	+ 1718,428	+ 10 разів	+ 405,68	+ 2,3 рази
9.	Встановлення спостережних веж (од.)	+ 71	+ 2 рази	+ 25	+ 60 %
10.	Улаштування протитранспортних ровів (км)	+ 959,15	+ 5 рази	+ 236,05	+ 90 %
11.	Розроблення контрольно-слідових смуг (км)	+ 1340,573	+ 3,5 рази	+ 768,933	+ 2 рази
12.	Придбання бойових модулів	+ 68	+ 17 разів	+ 12	+ 3 рази

5 Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію.

Пріоритет відповідає наступним стратегічним документам:

Стратегія національної безпеки України, затверджена Указом Президента України від 26.05.2015 № 287/2015 п. 4.4. розділ 4. «Основні напрями державної політики національної безпеки України»;

Державна стратегія регіонального розвитку на період до 2020 року затверджена постановою Кабінету Міністрів України від 06.08.2014 № 385 (одним із завдань державної регіональної політики досягнення стратегічної цілі № 2 «Територіальної соціально-економічної інтеграції і просторового розвитку визначено розвиток прикордонних територій» є розбудова та облаштування державного кордону на території Чернігівської, Сумської, Харківської, Донецької, Луганської і Херсонської областей);

Концепція розвитку сектору безпеки і оборони України, затверджена Указом Президента України від 14.03.2016 № 92/2016 (п. 3.6. розділу 3 «Основні напрями розвитку складових сектору безпеки і оборони»);

Стратегія розвитку Державної прикордонної служби України, схвалена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 23.11.2015 № 1189-р;

Національний план заходів з виконання другої фази Плану дій щодо лібералізації ЄС візового режиму для України, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 20.08.2014 № 805 (п. 19).

6. Що уже було зроблено в попередній період

Держприкордонслужбою розпочато планову роботу з розвитку прикордонної інфраструктури, облаштування державного кордону та підвищення рівня його захищеності.

У 2015 року Урядом затверджено План заходів щодо інженерно-технічного облаштування українсько-російського кордону, територій прилеглих до районів проведення АТО та Автономної Республіки Крим (розпорядження Кабінету міністрів України від 14.05.2015 № 439-р), в рамках якого облаштовано: 264 км протитранспортних ровів, 41 км контрольно-слідових смуг, 76 км металевих загороджувального паркану, 112 км рокадних доріг, встановлено 6 металевих спостережних веж 5 опорних пункти, створено інтелектуальну систему контролю та ураження на ділянці кордону в межах Дергачівського району Харківської області, придбано 4 бойових рухомих модулів, реконструйовано (облаштовано) 3 підрозділи.

Окрім цього, на виконання відповідної Концепції (затверджена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 11.11.2015 року № 1179) опрацьовано проект Державної цільової правоохоронної програми «Облаштування та реконструкція державного кордону» на період до 2020 року, який подано на розгляд до МВС.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

В середньостроковій перспективі планується реалізувати ряд планів і цільових програм, що передбачають проведення заходів з розвитку прикордонної інфраструктури, інженерного та технічного облаштування кордону (зокрема План заходів щодо інженерно-технічного облаштування українсько-російського кордону, територій прилеглих до районів проведення АТО та Автономної Республіки Крим, затверджений розпорядженням Кабінету Міністрів України від 14.05.2015 № 439-р, Державна цільова правоохоронна програма «Облаштування та реконструкція державного кордону» на період до 2020 року, відомчі плани інженерного облаштування, тощо).

8. Послідовність кроків, які планується зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний)

		державні органи		результат)
1. Прийняття розпорядження Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до розпорядження Кабінету Міністрів України від 14 травня 2015 р. № 439-р»	Метою проекту є внесення змін до Плану заходів щодо інженерно-технічного облаштування українсько-російського державного кордону, територій прилеглих до районів проведення АТО та АР Крим <i>(затверджений розпорядженням КМУ від 14.05.2015 № 439-р):</i> · доповнення плану розділом, що передбачає облаштування центральної ділянки українсько-молдовського державного кордону; · уточнення обсягів робіт відповідно реального фінансування, зростання вартості необхідного обладнання, техніки та матеріалів, а також затрат на проведення робіт; · перегляд черговості виконання робіт, виходячи з реальних темпів реалізації проекту та оперативної обстановки на кордоні; · продовження термінів виконання плану до 2020 року	Адміністрація Державної прикордонної служби	I квартал	Внесення змін дасть змогу підвищити захищеність центральної ділянки українсько-молдовського кордону, привести обсяги та терміни виконання робіт у відповідність до розмірів реального фінансування
2. Завершення розробки Державної цільової правоохоронної програми «Облаштування та реконструкція державного кордону» на період до 2020 року	Виконання пункту 19 плану Національний план заходів з виконання другої фази Плану дій щодо лібералізації Європейським Союзом візового режиму для України <i>(затверджений</i>	Адміністрація Державної прикордонної служби	II квартал	Прийняття програми дозволить планово виконувати заходи з облаштування державного кордону

<i>розпорядженням КМУ від 20 серпня 2014 № 805)</i>				
3. Завершення робіт, розпочатих у 2015-2016 роках по об'єктах у Харківській області	В зв'язку з обмеженим фінансуванням проведення робіт з інженерно-технічного облаштування у 2015 році (40% від потреби), облаштування об'єктів у повному обсязі завершено не було	Адміністрація Державної прикордонної служби	IV квартал	Створення завершеної системи інженерних споруд, загороджень, засобів сигналізаційного контролю та відеоспостереження для завчасного виявлення загроз на ділянці Харківського загону, а також забезпечення захисту прикордонних нарядів, представників контрольних служб, обслуговуючого персоналу та учасників міжнародного руху в пунктах пропуску у Харківській області
4. Продовження робіт з інженерного облаштування об'єктів у Луганській області (Троїцький район)	Ділянка українсько-російського державного кордону у межах Луганської області залишається найбільш небезпечною у плані переміщення через державний кордон засобів терору, зброї, боєприпасів, можливої збройної агресії та дій диверсійно-розвідувальних груп.	Адміністрація Державної прикордонної служби	IV квартал	Виконання першої черги робіт зі створення системи інженерних споруд, загороджень, засобів сигналізаційного контролю та відеоспостереження для завчасного виявлення загроз у Луганській області (на контрольованій території)
5. Облаштування розгорнутих підрозділів у Чернігівській та Харківській областях	Військові містечка та приміщення створених (розгорнутих) підрозділів потребують облаштування відповідної інфраструктури, необхідної для виконання завдань з охорони кордону	Адміністрація Державної прикордонної служби	IV квартал	Створення належних умов служби в підрозділах охорони кордону

7. Захист та відновлення політико-дипломатичним шляхом територіальної цілісності України у межах міжнародно визнаних кордонів

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

У зв'язку з повномасштабною збройною агресією Російської Федерації (тимчасова окупація Криму та окремих територій Донецької і Луганської областей, участь регулярних військ РФ у бойових діях на території нашої держави, постачання РФ зброї та найманців на Донбас, інформаційний, торговельний та

інші елементи гібридної війни тощо) порушена територіальна цілісність України, і наша держава опинилася перед низкою гібридних викликів і загроз. Протидія російській агресії політико-дипломатичними засобами, відновлення мирним шляхом територіальної цілісності, захист суверенітету та підвищення обороноздатності України є ключовими завданнями держави, що вимагають проактивної зовнішньополітичної діяльності, спрямованої на залучення політичної, фінансово-економічної, гуманітарної підтримки України з боку світового співтовариства, а також консультативно-дорадчої, матеріально-технічної допомоги НАТО та його держав-членів.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

Російська агресія проти України призвела до близько 9,5 тисяч смертей, понад 22 тисяч осіб було поранено, майже 2 мільйони стали внутрішньо переміщеними особами.

Кремль сформував в окремих районах Донецької і Луганської областей два 38-тисячні гібридні армійські корпуси з добре підготовленим особовим складом, який керується, контролюється і координується кадровими російськими військовими професіоналами високого рангу. В їхньому розпорядженні перебуває орієнтовно 700 танків, 1200 бойових броньованих машин, понад 1000 артилерійських систем та понад 300 реактивних систем залпового вогню.

Росія здійснює внутрішню інтеграцію Криму, прагне забезпечити міжнародне визнання легальності своїх дій, не визнає факту окупації. Відбувається мілітаризація окупованого півострова: ЗС РФ розмістили в Криму 29 300 особового складу. Відбувається тотальне порушення прав людини, у т.ч. за національною та релігійною ознаками. Понад 20 тис. осіб були змушені покинути АР Крим.

Водночас, після початку російської агресії НАТО заснувало 6 трастових фондів на підтримку України: з реформування систем логістики та стандартизації, з модернізації систем командування, управління, комунікації та комп'ютеризації в ЗСУ, кіберзахисту, медичної реабілітації, зі зміни військової кар'єри на професійну цивільну та з питань розвитку національної системи протимінної діяльності та протидії саморобним вибуховим пристроям. На засіданні у Варшаві 9 липня 2016 р. глави держав та урядів Комісії Україна-НАТО схвалили Комплексний пакет допомоги для України, метою якого є консолідація існуючої та збільшення допомоги НАТО для України. У пакеті визначено 13 магістральних та 40 під-напрямів допомоги.

3. Мета на середньострокову перспективу і до кінця 2017 року

Мета на середньострокову перспективу: захист та відновлення політико-дипломатичним шляхом територіальної цілісності України у межах міжнародно визнаних кордонів.

Мета на 2017 рік:

- подальша консолідація міжнародної політичної підтримки України у протидії російській агресії та посилення політико-дипломатичного тиску на РФ з метою деокупації Донбасу;
- започаткування міжнародних переговорів щодо деокупації Криму;
- освоєння практичної підтримки України з боку НАТО.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

У середньостроковій перспективі – звільнення тимчасово окупованих територій / відновлення територіальної цілісності України, підвищення обороноздатності держави відповідно до критеріїв НАТО.

2017 рік - виконання всіх безпекових та гуманітарних положень Мінських домовленостей; започаткування міжнародних переговорів щодо деокупації Криму; імплементація Річної національної програми Україна-НАТО.

5. Відповідність пріоритету Програми діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Пріоритет відповідає п.1 «Нова політика безпеки» і п.11. «Нова політика міжнародної допомоги» Програми діяльності Кабінету Міністрів України від 11 грудня 2014 року № 26-VIII, а також п.4.1. «Відновлення територіальної цілісності України», п.4.2. «Створення ефективного сектору безпеки і оборони», п.4.3. «Підвищення обороноздатності держави», п.4.8. «Забезпечення національної безпеки у зовнішньополітичній сфері» та п.4.11. «Забезпечення інформаційної безпеки» Стратегії національної безпеки України від 26 травня 2015 року № 287/2015 та п. 4.7. Стратегії Особливе партнерство з НАТО.

6. Що вже було зроблено у попередній період

Завдяки системній роботі Президента, Уряду та МЗС України, вдалося забезпечити незмінну позицію наших іноземних партнерів та впливових міжнародних організацій щодо підтримки територіальної цілісності та суверенітету України (Резолюція Генеральної Асамблеї ООН про територіальну цілісність України № 68/262 від 27 березня 2014 року), дотримання ними політики невизнання анексії АР Крим та м. Севастополь, засудження триваючих порушень окупаційною владою основоположних прав людини, запровадження спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій) проти РФ, а також

отримати значну фінансову, гуманітарну, військово-технічну, експертну та іншу допомогу нашій державі в цілях протидії російській агресії та подолання її наслідків.

У 2015-2016 роках було оновлено концептуальні документи стратегічного планування у сфері національної безпеки та оборони, підходи до інтеграції з НАТО. У складі Уряду призначено Віце-прем'єр-міністра з питань європейської та євроатлантичної інтеграції, утворено міжвідомчу Комісію з питань координації євроатлантичної інтеграції.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати у середньостроковій перспективі

Елементи політико-дипломатичного відновлення територіальної цілісності України у межах міжнародно визнаних кордонів:

посилення політичної та практичної підтримки України з боку міжнародного співтовариства;
забезпечення подальшого тиску на РФ з метою виконання нею своїх зобов'язань у рамках Мінських домовленостей, насамперед шляхом збереження/посилення санкцій;

притягнення РФ до міжнародно-правової відповідальності;
створення міжнародного інструменту деокупації Криму – міжнародної платформи із залученням гарантів безпеки України за Будапештським меморандумом, ЄС та ключових регіональних лідерів.

Елементи підвищення обороноздатності України:
сприяння політичному діалогу з НАТО, зокрема у рамках Комісії Україна-НАТО (КУН);
залучення політичної, фінансово-економічної, гуманітарної та іншої підтримки України з боку НАТО та її держав-членів;

підготовка проектів Річних національних програм (РНП) на основі пропозицій причетних органів державної влади;

сприяння проведенню в Україні інформаційної кампанії з метою роз'яснення відносин Україна-НАТО та на підтримку необхідності вступу до НАТО у рамках Державної програми інформування громадськості на період 2017-2020 рр.

8. Послідовність кроків, які плануються зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Продовження політичного діалогу у рамках Нормандського формату і Тристоронньої контактної групи	Продовження процесу політико-дипломатичного врегулювання ситуації на Донбасі	МЗС	постійно	Відновлення територіальної цілісності України
2. Створення міжнародного інструменту деокупації АР Крим та м.Севастополь	Започаткування переговорного процесу з метою деокупації АР Крим та м.Севастополь	МЗС	постійно	Збереження питання щодо деокупації Криму серед пріоритетних тем міжнародного порядку денного, утримання консолідованої позиції міжнародної спільноти щодо невизнання анексії АР Крим та м.Севастополь
3. Забезпечення ефективного використання всіх наявних механізмів та інструментарію міжнародних організацій з метою консолідації міжнародної підтримки України у протидії російській агресії	Участь України в діяльності системи ООН, у т.ч. непостійне членство в РБ ООН, у роботі ОБСЄ і Ради Європи тощо	МЗС	постійно	Консолідація міжнародної підтримки України
4. Максимальне	Поглиблення	МЗС	постійно	Консолідація

використання потенціалу двостороннього діалогу з метою консолідації міжнародної підтримки України у протидії російській агресії	політичного, економічного, культурно-гуманітарного співробітництва на двосторонньому рівні	Мінекономрозвитку Мінкультури інші ЦОВВ		міжнародної підтримки України, формування іміджу України як надійного і передбачуваного партнера
5. Використання міжнародно-правових механізмів для захисту прав та інтересів України	Притягнення РФ до міжнародно-правової відповідальності за порушення нею своїх зобов'язань за міжнародними договорами України	МЗС	постійно	Забезпечення компенсації збитків, завданих правопорушеннями РФ в ОРДЛО та АР Крим
6. Проведення цільових інформаційних кампаній за кордоном у контексті реалізації пріоритетів зовнішньої політики України	Інформування міжнародної громадськості щодо подій навколо України, формування позитивного іміджу України за кордоном	МЗС МІП	постійно	Збільшення присутності України в іноземному інформаційному просторі
7. Затвердження РНП на 2017 рік	Поглиблення співпраці з НАТО з метою досягнення критеріїв	МЗС інші ЦОВВ	I квартал	Початок імплементації Плану у 2017 році
8. Проведення засідань КУН на усіх рівнях	Необхідність продовження політичного діалогу та лобіювання наповнення Трастового фонду та програм	МЗС Міноборони інші ЦОВВ	протягом року	Збільшення допомоги з метою зміцнення обороноздатності України
9. Продовження участі в міжнародних операціях з підтримання миру та безпеки під проводом НАТО	Досягнення взаємосумісності зі збройними силами держав-членів НАТО	Міноборони	протягом року	Утвердження міжнародного авторитету України як контрибутора безпеки
10. Імплементація Державної програми інформування громадськості з питань євроатлантичної інтеграції України на 2017 – 2020 роки	Інформування громадськості щодо зовнішньополітичного курсу України та забезпечення його підтримки серед населення України	Держкомтелерадіо Міноборони МЗС Інші ЦОВВ	протягом року	Активізація діалогу між населенням та органами державної влади України
11. Забезпечити у взаємодії з НАТО професійну підготовку та підвищення кваліфікації співробітників міністерств та інших державних органів України, відповідальних за питання співробітництва з НАТО та	У рамках діяльності Спільної робочої групи Україна – НАТО з питань воєнної реформи	Нацдержслужба	Протягом року	Підвищення ефективності реформування сектору безпеки та оборони відповідно до стандартів НАТО

реформування сектору
безпеки та оборони
України

8. Забезпечення інформаційного суверенітету України та розбудова системи державних стратегічних комунікацій

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

На сьогоднішній день Україна перейшла в стадію динамічного розвитку, становлення дієвого громадянського суспільства та самоідентифікації як європейської суверенної нації. В зазначених умовах особливою потребою українського народу є становлення актуальних загальнонаціональних цінностей та пріоритетів, а також розвиток інформаційного простору держави. Зазначені елементи формують свідомість нації, обумовлюють її подальший розвиток та визначення її місця у сучасному світі, сприяють ефективному впровадженню реформ, наближення до стандартів ЄС.

При цьому, в умовах агресії Російської Федерації однією з найбільших загроз національній безпеці України є антиукраїнська інформаційна кампанія Росії. Під час реалізації цієї кампанії нею проводиться інформаційні операції в таких напрямках впливу: розпалювання протесних напрямків у суспільстві, дестабілізація ситуації в Україні, підрив обороноздатності України, протидія євроінтеграційному курсу та мінімізація міжнародної підтримки, легалізація самопроголошених утворень так званих «ДНР/ЛНР» та окупація АР Крим.

Застосування країною-агресором по відношенню до України технологій гібридної війни, у першу чергу в інформаційній сфері, сформувало нові виклики та загрози інформаційній безпеці держави. Актуальними на сьогодні залишаються питання необхідності створення цілісної та узгодженої системи забезпечення інформаційного суверенітету, управління ризиками і можливостями новітніх викликів у інформаційній сфері, розбудови власних спроможностей надійних та достовірних державних комунікацій та створення тісної взаємодії між органами влади, формування інфраструктури національного інформаційного простору з метою створення умов для його інтегрування у світовий інформаційний простір, налагодження комунікаційного процесу між органами влади та споживачами інформації.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

Не застосовується.

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Головною метою є сприяння становленню загальнонаціональних цінностей та пріоритетів Українського народу, формування якісного інформаційного простору, що заснований на принципах саморегуляції, свободи слова та захисту права на професійну діяльність журналіста.

Також метою є захист інформаційного простору України від агресії з боку Російської Федерації, нейтралізація наслідків інформаційної складової такої агресії та реалізація принципів, пріоритетних завдань і основних напрямів діяльності органів влади, спрямованих на захист інформаційного суверенітету України та формування національного інформаційного простору. Невід'ємним елементом цього процесу є розбудова в Україні системи державних стратегічних комунікацій. Метою стратегічних комунікацій є донесення ключових повідомлень до цільової аудиторії за допомогою найбільш відповідних медіа-каналів протягом часу, необхідного для досягнення потрібного довгострокового ефекту. Це, зокрема, передбачає координоване та ефективне використання заходів та спроможностей державних комунікацій на підтримку цілей національної політики.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Не застосовується.

5. Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Пріоритет узгоджується із статтею 396 Угоди про асоціацію, Дорожньою картою Партнерства у сфері стратегічних комунікацій між РНБО та НАТО, пунктом першим Програми діяльності Кабінету Міністрів України, затвердженої постановою Верховної Ради України від 11.12.2014 № 26-VIII, підпунктом 4 розділу 3 Стратегії сталого розвитку «Україна-2020», схваленої Указом Президента України від 12 січня 2015 року № 5/2015 пунктом 41 Воєнної доктрини України та пунктом 2.2 Стратегічного оборонного бюлетеня України.

6. Що уже було зроблено в попередній період

впроваджено нормотворчі ініціативи щодо спрощення порядку в'їзду іноземних журналістів на тимчасово окуповану територію АР Крим та щодо роботи на території України в цілому;

спільно з Міноборони реалізовано проект «Embedded journalism», метою якого є закріплення журналіста за військовою частиною в зоні проведення АТО. За 2015 р. за програмою відправлено 35 журналістів, якими написано 39 статей, знято 3 фільми та 18 відео-репортажів, що об'єктивно висвітлюють події на Сході України;

постійно відслідковується ситуація в Україні щодо порушень прав і свобод журналістів, права людини на свободу слова та самовираження, зокрема порушень свободи слова Російською Федерацією на тимчасово окупованих територіях;

забезпечено проведення масштабних соціальних інформаційних кампаній: на підтримку реформ Уряду у сфері мобілізації, децентралізації, енергоефективності, надання безоплатних послуг для населення, боротьби із сепаратизмом; на підтримку кримських татар як корінного народу; щодо встановлення лічильників на тепло, воду і газ; на підтримку внутрішньо переміщених осіб; щодо нових онлайн сервісів для населення; та ін.

В частині реалізації Партнерства у сфері стратегічних комунікацій: стратегічні комунікації були визначені в основних політичних документах у сфері безпеки та оборони – Воєнній доктрині України та Стратегічному оборонному бюлетені України (СОБ). Вивчено світовий досвід з розбудови функції стратегічних комунікацій. Проведено аудит комунікаційних ресурсів Міноборони та ЗСУ. Проведено аудит урядових комунікацій, розроблено нову комунікаційну структуру Уряду, нову структуру служб урядових комунікацій. Підготовлено проекти актів щодо імплементації змін до законодавства України для впровадження моделі урядових комунікацій; запущено внутрішній сайт для співробітників департаментів урядових комунікацій; розроблено базову програму підготовки спеціалістів в сфері урядових комунікацій, проведено навчання 25 тренерів.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Основними підходами, які пропонується реалізовувати є:

- забезпечення умов для провадження професійної діяльності журналістами та іншими працівниками засобів масової інформації;
- розвиток нормативно-правової бази у сфері масової інформації та свободи слова;
- сприяння самоорганізації та саморегуляції ЗМІ з дотриманням принципу стримування та протидії між власником, менеджментом і журналістами, запобігання процесам монополізації і концентрації медіа-власності;
- максимально повне інформування громадськості про діяльність органів влади, забезпечення прозорості і відкритості влади шляхом ефективної співпраці з незалежними ЗМІ та журналістами;
- сприяння розвитку громадського контролю за наданням населенню України повної та об'єктивної інформації та розширення можливостей доступу громадян до світового інформаційного простору, у тому числі до мережі Інтернет.

Зокрема, з метою забезпечення поширення суспільно важливої інформації МПП у 2017 році планується надання комунікаційної підтримки наступних реформ (пріоритетних напрямів діяльності) Уряду: перехід до цифрового мовлення; реформування сектору безпеки і оборони; реформа державного управління; децентралізація; енергоефективність; національно-патріотичне виховання, захист прав людини; реформа освіти, а також поширення соціальної реклами, проведення інформаційних кампаній з нагоди визначних державних подій.

Основний підхід у впровадженні системи страткому – це створення політик та правового підґрунтя для започаткування та розвитку системи, створення інституційних спроможностей в ключових агенціях (структурна модернізація), створення/модернізація аналітичних та моніторингових спроможностей на крос-агентському рівні, розробка та впровадження навчання для спеціалістів з державних комунікацій. МПП виступає у ролі ініціатора, експерта та менеджера процесу створення спроможностей в інших державних структурах.

8. Послідовність кроків, які плануються зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Моніторинг та реагування на факти порушення свободи слова та права на професійну діяльність журналістів	регулярна та систематична діяльність із залученням усіх компетентних органів, що спрямована на максимальне забезпечення та	МПП	Постійно	Належний рівень свободи слова та діяльності ЗМІ

2. Поширення суспільно важливої інформації, в т.ч. в рамках проведення інформаційних кампаній та комунікаційної підтримки реформ Уряду	розвиток свободи слова в Україні; Поширення інформації про діяльність органів виконавчої влади та здійснювані реформи;	МІП	Постійно	Підвищення рівня розуміння та підтримки населенням діяльності Уряду
3. Забезпечення виконання Доктрини інформаційної безпеки України, зокрема в частині розбудови та розвитку державних стратегічних комунікацій	Необхідність реалізації Доктрини інформаційної безпеки України, зокрема в частині розбудови та розвитку державних стратегічних комунікацій є об'єктивною потребою української держави та українського суспільства в сучасних умовах тотальної дезінформації та гібридної агресії.	МІП	Постійно	Ефективна реалізація державної політики у сфері інформаційної безпеки, розбудова системи державних стратегічних комунікацій
4. Координація діяльності усіх органів виконавчої влади з імплементації системи стратегічних комунікацій;	Передбачається написання та застосування інструкцій та положень для регуляції міжвідомчої взаємодії зі страткомом, створення та координація робочих груп, а також розробка нормативної бази, необхідної для впровадження стратегічних комунікацій;	МІП інші державні органи, що залучені до розбудови системи державних стратегічних комунікацій	Протягом року	Затвердження страткомом як складової державного управління з чітко визначеними ролями та механізмами координації
5. Розробка національного наративу	Передбачає такі етапи: проведення сесії з розробки наративу; затвердження на міжвідомчому рівні; розробка карти повідомлень на основі наративу, його розповсюдження серед органів виконавчої влади та проведення навчальної сесії;	МІП	Протягом року	Синхронізація донесення меседжів з боку ключових відомств
6. Формування спроможностей у сфері	Передбачає синхронізацію	МІП інші державні	Протягом року	Погоджена модель єдиної (уніфікованої)

медіа-моніторингу та аналітики	міжвідомчих ресурсів з моніторингу та аналізу інформаційного середовища та розробку проекту єдиної моніторингової системи для виконання завдань системи стратегічних комунікацій;	органи, що залучені до розбудови системи державних стратегічних комунікацій		системи моніторингу
7. Розробка моделі освітньої системи з державних стратегічних комунікацій та визначення її ключових елементів	Розбудова системи державних стратегічних комунікацій потребує цілісної системи підготовки фахівців, що включає в себе: - тренінги зі стратегічних комунікацій; - підвищення кваліфікації фахівців з комунікацій; - розвиток освітніх центрів на базі ВНЗ; - легалізація спеціалізації та системи державного замовлення на підготовку спеціалістів;	МПП інші державні органи, що залучені до розбудови системи державних стратегічних комунікацій	Протягом року	Модель погоджена, запущено пілотні проекти, внесено необхідні зміни в законодавство

9. Просування інтересів України у світі

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

У сучасних глобалізаційних та геополітичних умовах виникає необхідність реалізації ефективного механізму просування інтересів України у світі. У цього механізму є три складових: об'єктивне інформування про події в Україні, формування позитивного іміджу України, збільшення кількості візитів до України різних цільових груп – від туристів до інвесторів. Популяризація України у світі впливає на інвестиційну привабливість країни, залученість до світових економічних процесів, міжнародну підтримку. Популяризація України у світі є важливим елементом на шляху євроінтеграції, якісним орієнтиром внутрішньої трансформації суспільства і показником фундаментальних демократичних цінностей.

Втім, на сьогодні у світовому інформаційному просторі майже відсутня об'єктивна та актуальна інформація про Україну. У результаті іноземці, українська діаспора отримують відомості про події в Україні у неповному обсязі або з викривленим змістом. Наслідком цього є створення негативного іміджу нашої держави, що відповідно позначається на політичній, економічній, туристичній, інвестиційній та інших сферах.

Описові характеристики проблеми наступні:

- відсутність інформації про Україну або значне її викривлення формують страх, недовіру або агресію по відношенню до держави;
- заниження рейтингів країни в залежності від суб'єктивного ставлення експертів;
- слабкі позиції під час міжнародних політичних та економічних переговорів;
- розпорошеність дій різних органів, що послаблює реалізацію ефективних політик.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

Низький рівень знання про Україну в інших країнах світу, негативна оцінка України в розрізі європейських ліберальних цінностей. У 2015 році дослідження, проведені в країнах Європи показали, що у Франції та Італії Україну вважають Європою лише 21 та 24% відповідно. Ключові асоціації з Україною – війна (46%), Росія (18%), бідність (9%).

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

- популяризація України у світі із залученням інформаційних ресурсів іноземних держав, спрямована на захист її політичних, економічних та соціально-культурних інтересів, зміцнення її національної безпеки і відновлення територіальної цілісності;

- формування позитивного іміджу України шляхом висвітлення об'єктивної інформації про конкурентні переваги, сильні сторони, вагомості досягнення нашої держави на світовій арені, широкі перспективи співпраці міжнародної спільноти з Україною;

- забезпечення міжвідомчої координації з підготовки і поширення у світовому інформаційному просторі правдивої та об'єктивної інформації про Україну, зокрема окремі її регіони, а також підвищення туристичної та інвестиційної привабливості України.

Глобальна мета – покращення ставлення до України в країнах, що вибрані цільовими, а також реалізація можливості отримувати чесні, оперативні та цікаві новини про Україну в будь-якій точці планети.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Кількісні показники можливі лише у випадку проведення досліджень, що визначають рівень ставлення до України, ключові асоціації, емоційне забарвлення.

5. Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет узгоджується із статтею 396 Угоди про асоціацію, пунктом першим Програми діяльності Кабінету Міністрів України, підпунктом 4 розділу 3 Стратегії сталого розвитку «Україна-2020», Концепцією популяризації України у світі та просування інтересів України у світовому інформаційному просторі, схваленою розпорядженням Кабінету Міністрів України від 11.10.2016 р. № 739-р, а також Указом Президента України 1.12.2016 №534/2016 «Про пріоритетні заходи щодо сприяння зміцненню національної єдності та консолідації українського суспільства, підтримки ініціатив громадськості у цій сфері».

6. Що уже було зроблено в попередній період

Ухвалено Концепцію популяризації України та просування інтересів України в світі як стратегічний документ; розроблено та подано на погодження План на виконання Концепції. Старт телеканалу UATV, ухвалення Закону України «Про систему іномовлення України»; збільшення аудиторії каналу в інших країнах, збільшення мовних версій тощо. Постійна робота з дипломатичними представництвами щодо просування України.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Глобальний підхід – це систематизація наявних ресурсів, синергія роботи органів влади, що відповідають за різні напрями презентування України в світі, а також залучення громадського сектору до реалізації проєктів просування України в світі.

Пріоритет реалізується шляхом:

– організації і проведення органами виконавчої влади інформаційних кампаній, спрямованих на підвищення рівня поінформованості світового співтовариства про Україну та формування позитивного іміджу нашої держави у різних сферах;

– забезпечення постійної присутності комплексної та об'єктивної інформації про Україну у світовому інформаційному просторі;

– визначення та забезпечення функціонування механізму відстеження і протидії інформаційним кампаніям та дезінформації проти України;

– вироблення дієвого механізму привернення уваги міжнародної спільноти до фактів порушення прав і свобод громадян України, які проживають на тимчасово окупованих територіях;

– поширення інформації стосовно інтеграційного курсу України в європейський простір, євроатлантичний безпековий простір;

– подальшого розвитку системи іномовлення та забезпечення інформаційного супроводження державної політики України за її межами;

– забезпечення взаємовигідної співпраці з українською діаспорою щодо популяризації України та українців, просування їх інтересів;

- проведення регулярного відкритого діалогу між Кабінетом Міністрів України та спільнотою світових лідерів, експертів, представників засобів масової інформації, які висвітлюють або коментують українську тематику;

- забезпечення ефективного використання можливостей українських культурно-інформаційних центрів за кордоном, зміцнення їх матеріально-технічної бази з метою їх залучення, зокрема, до виготовлення і розповсюдження інформаційно-іміджевих матеріалів, присвячених Україні;

- створення привабливого іміджу інвестиційної діяльності у нашій державі разом з постійною промоцією наявних можливостей та пропозицій;

- створення системних і комплексних умов для формування позитивного туристичного іміджу.

Забезпечення ефективної популяризації України у світі потребує:

- здійснення комплексних заходів з формування іміджу України, окремих регіонів;

- синергії зусиль органів влади, бізнесу та громадянського суспільства для просування інтересів України у світі;

- підвищення рівня присутності України на міжнародних заходах, у міжнародному академічному, культурному і громадському середовищі;

- інформаційно-комунікаційної підтримки та висвітлення для міжнародної спільноти результатів реформ, що здійснюються в Україні;

- державної фінансової і організаційної підтримки у сфері іномовлення України, сприяння його популяризації та розширення аудиторії.

Реалізація Концепції популяризації України у світі та просування інтересів України у світовому інформаційному просторі:

- утворення постійної Міжвідомчої комісії з питань популяризації України при Кабінеті Міністрів України, аналіз сприйняття України у світі та розробка галузевих деталізованих планів компетентних Міністерств та ЦОВВ;

- розробка єдиних стандартів щодо елементів просування України у світі (брендування) та проведення комунікаційних кампаній;

- реалізація проектів культурної дипломатії;

- підвищення рівня присутності України на міжнародних заходах, у міжнародному, академічному, культурному і громадському середовищі;

- інформування світової громадськості щодо можливостей навчання в Україні тощо.

Завершення реформи системи державного іномовлення України:

- покращення якості контенту, створення нового програмного продукту;

- збільшення зони покриття сигналу;

- реалізація положень Закону «Про систему іномовлення України» в частині англomовної редакції;

- збільшення кількості кореспондентських пунктів;

- впровадження нових мовних версій, створення нових редакцій.

8. Послідовність кроків, які плануються зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Завершення реформи іномовлення		МІП	II квартал	Ефективна система поширення інформації про Україну у світі
2. Затвердження стратегій популяризації освітнього, інвестиційного, туристичного, оздоровчого, наукового, культурного потенціалу України, відповідно до компетенції центральних органів виконавчої влади		МОН Мінекономрозвитку у МОЗ Мінкультури	I квартал	Скоординована, ефективна та результативна діяльність компетентних органів, що спрямована на популяризацію України у світі
3. Створення єдиного стандарту щодо елементів просування України в світі		МІП МЗС	II квартал	

4. Проведення комплексних кампаній популяризації України у визначених регіонах світу	МІП МЗС	Протягом року
5. Підвищення рівня присутності України на міжнародних заходах та інформаційних майданчиках, у міжнародному, академічному, культурному і громадському середовищі	Міністерства та ЦОВВ	Протягом року

10. Вирішення проблемних питань на територіях, що зазнали негативного впливу внаслідок тимчасової окупації або збройного конфлікту

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

Різка погіршення соціально-економічного стану східних регіонів України внаслідок військового конфлікту, а саме: руйнування житлового фонду, соціальної інфраструктури та систем життєзабезпечення; втрата населенням житла і майна, ускладнення забезпечення населення східних регіонів необхідними комунальними послугами, медичним забезпеченням, соціальними та освітніми послугами тощо; економічний занепад та зростання безробіття внаслідок закриття підприємств, розриву економічних зв'язків, розпаду трудових колективів, фізичного знищення виробничих потужностей; руйнування фінансової, банківської сфери, транспортної інфраструктури та систем зв'язку та комунікацій; низький зовнішній та внутрішній попит унаслідок гальмування економічного зростання; зниження купівельної спроможності населення внаслідок зменшення реальних доходів; зниження якості життя у громадах східних регіонів, зростання чисельності внутрішньо переміщених осіб (далі - ВПО) у громадах східних регіонів та загострення проблем, пов'язаних з їх вимушеним переселенням; різке погіршення стану навколишнього природного середовища, ускладнення екологічної ситуації у східних регіонах, неефективна інформаційна політика тощо.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

До 2014 року у структурі економіки України Донецька та Луганська області були найбільшими за своїм потенціалом: у загальному обсязі валового регіонального продукту частка Донецької області в 2012 році складала 11,7%, Луганської – 4%; частка в експорті продукції – відповідно 19,6% та 5,6%. У Донецькій області на початок 2014 року функціонувало 93,6 тис. юридичних осіб, у Луганській області – 44,7 тисяч. Значна кількість з них належала до групи великих підприємств, переважно у таких галузях: вугледобувна, енергетична, металургійна, коксохімічна, хімічна та машинобудівна промисловість.

За офіційними статистичними даними, обсяги промислової продукції зменшились у 2014 році у Донецькій області на 31,5%, у Луганській – на 42,0%, а у 2015 році – на 34,6% та 66% відповідно.

Зруйновано 250,5 км автодоріг та 13 штучних споруд протяжністю 842 п.м в Донецькій області та 711,5 км доріг та 17 штучних споруд протяжністю понад 1800 п.м в Луганській області.

Загальна кількість пошкоджених об'єктів залізничної інфраструктури – 2025, із них на контрольованій території 523 об'єкта, з яких відновлено – 364 об'єкта.

На території Донецької області 8365 будинків пошкоджено, 2100 – відновлено. На території Луганської області пошкоджено приблизно 9000 будинків, повністю зруйновано – 1500.

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року.

Відновлення та розбудова миру у східних регіонах України шляхом стимулювання соціально-економічного розвитку громад, підвищення їх інституційної,

економічної та соціальної спроможностей, здійснення на національному та місцевому рівнях заходів за двома стратегічними компонентами:

– відновлення критичної інфраструктури та ключових соціальних послуг у таких сферах: освіта, охорона здоров'я, соціальний захист, громадські будівлі та житло, енергетика, транспорт, водопостачання та водовідведення, екологія та охорона довкілля;

– економічне відновлення шляхом розвитку спроможності у сфері місцевого економічного планування, здійснення структурних змін та надання підтримки малому й середньому бізнесу, розширення доступу до фінансових послуг, зокрема, у сфері кредитування та мікрокредитування; забезпечення розвитку промисловості, будівництва, сільського господарства та інших сфер економічної діяльності на засадах інноваційного розвитку та переведення їх на сучасні технологічні платформи;

створення нових, насамперед високотехнологічних, робочих місць та підвищення рівня зайнятості населення, зростання доходів та забезпечення розширеного відтворення людського потенціалу; відновлення ключових соціальних послуг.

У 2017 році передбачається здійснення комплексу заходів, спрямованих на відновлення соціально-економічної інфраструктури східних регіонів України та розбудову миру через забезпечення економічного розвитку громад, підвищення їх спроможності швидко реагувати на гострі кризові ситуації, оцінка потреб та потенційних ризиків реалізації проектів, зокрема, щодо наслідків вимушеного переміщення осіб з районів, уражених конфліктом.

З метою досягнення зазначених цілей планується залучення ресурсів міжнародних фінансових організацій та міжнародної технічної допомоги для відновлення об'єктів інфраструктури та створено Цільовий фонд багатьох партнерів для України.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Відповідно до «Оцінки шляхів відновлення та розбудови миру в Україні», затвердженої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 5 серпня 2015 року № 797-р «Про схвалення звіту спільної місії Європейського Союзу, Організації Об'єднаних Націй та Світового банку», орієнтовний обсяг сукупних потреб фінансових ресурсів для відновлення сходу України становить:

- 1) інфраструктура та соціальні послуги (потреба – 1 257,7 млн. дол. США);
- 2) відновлення економіки (потреба – 135,5 млн. дол. США).

Для об'єктів, що потребують тільки першочергового відновлення, потрібно 5,73 млрд. грн. (Донецька область – 1,73 млрд. грн., Луганська область – 4 млрд. грн.).

5. Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Реалізація цього пріоритету відповідає основним напрямкам державної політики, визначеними у Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, схваленої Верховною Радою України 14 квітня 2016 року, законах України «Про засади внутрішньої і зовнішньої політики», «Про основи національної безпеки України», «Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб», «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розширення повноважень органів місцевого самоврядування та оптимізації надання адміністративних послуг» та у Стратегії національної безпеки України, затвердженій Указом Президента України від 26 травня 2015 року № 287/2015 та Державною стратегією регіонального розвитку на період до 2020 року, затвердженою постановою Кабінету Міністрів України від 6 серпня 2014 року № 385 та Національною стратегією у сфері прав людини, затвердженою Указом Президента України від 25 серпня 2015 року № 501/2015. Очевидною є відповідність пріоритетному напрямку державної політики у частині забезпечення гарантованих Конституцією України прав і свобод громадян.

6. Що уже було зроблено в попередній період

В рамках забезпечення фінансової підтримки України під час українсько-німецьких міжурядових консультацій з питань економічного розвитку та фінансово-технічної допомоги, проведених у листопаді 2015 р., Німецька Сторона заявила про готовність надати додаткові фінансові ресурси обсягом 55 млн. євро для реалізації нового інвестиційного проекту «Відбудова й оновлення місцевої інфраструктури та помешкань для біженців» (кредит - 52 млн. євро, супровідний захід (грант - 3 млн. євро).

За результатами перемовин про співробітництво між Урядом України та Урядом Федеративної Республіки Німеччина і з метою підготовки проектів з відбудови інфраструктури, житла та надання допомоги постраждалим внаслідок збройного конфлікту досягнуто домовленостей щодо впровадження Міністерством проекту «Житлові приміщення для внутрішньо переміщених осіб» на суму 20 млн. євро.

Міністерством проаналізовано першочергові потреби у відновленні інфраструктури Донецької та Луганської областей та проведено роботу по відновленню інфраструктури областей за напрямками:

Залізнична інфраструктура

За результатами роботи підгрупи із соціально-економічних питань Тристоронньої контактної групи, інформаційно-аналітичне забезпечення якої здійснюється Міністерством, відкрито рух поїздів в цілодобовому режимі на залізничних перегонах: Сентянове – Шепілове, Микитівка – Майорськ, здійснюється координація заходів спрямованих на завершення ремонтних робіт на перегоні Попасна – Стаханів.

Водопостачання

Скоординовано дії Міністерств та відомств з метою використання залізничного транспорту для доставки гуманітарного вантажу виділеного Урядом Швейцарії. Так, хімічні реагенти, коагулянти та кварцовий пісок для очищення води були доставлені Комунальному підприємству «Компанія «Вода Донбасу». Зазначені операції дали змогу забезпечити стабільне водопостачання на Маріупольському напрямку (Маріуполь, Волноваха та інші).

За постійного сприяння та координаційної роботи з боку Міністерства КП «Попаснянський районний водоканал» отримало змогу забезпечувати питною водою населення Луганської області, виконати ремонтні роботи на пошкоджених водогонах, встановити прилади обліку води, затвердити тариф на водопостачання, а також отримало фінансову підтримку від МКЧХ для ремонтно-відновлювальних робіт та розрахунків за поставлену електроенергію (на 2х місячний період).

Енергопостачання

За сприяння Міністерства ДП НЕК «Укренерго» розроблено техніко-економічне обґрунтування та підготовлено зведений кошторис розрахунку вартості будівництва нової електричної підстанції 500 кВ «Кремінська» та повітряної лінії електропередачі напругою 220 кВ «Кремінська – Ювілейна» на території Луганської області. Будівництво вказаних енергооб'єктів значно підвищить енергетичну безпеку регіону та надасть можливість здійснити запуск ряду крупних промислових підприємств.

З метою визначення колегіального органу, який забезпечуватиме комплексну та узгоджену координацію і планування заходів, спрямованих на відновлення та розбудову миру 14 вересня 2016 року на засіданні Уряду прийнято постанову Кабінету Міністрів України «Про утворення Ради з питань відновлення та розбудови миру в Україні».

На засіданні КМУ 31 серпня 2016 р. розглянуто та схвалено Концепцію Державної цільової програми «Відновлення та розбудова миру в східних регіонах України», розроблену Міністерством з питань тимчасово окупованих територій та внутрішньо переміщених осіб України.

Для Створення Цільових фондів багатьох партнерів для України з метою спрощення процедури залучення коштів і здійснення заходів з відновлення та розбудови миру 28 жовтня 2016 в Адміністрації Президента України відбулося підписання Меморандуму про взаєморозуміння щодо співпраці між Кабінетом Міністрів України, Організацією Об'єднаних Націй та Міжнародним банком реконструкції та розвитку.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Пропонується застосувати комплексний підхід для відновлення з покращенням об'єктів інфраструктури на територіях, що зазнали негативного впливу внаслідок тимчасової окупації або збройного конфлікту, який дозволить скоординувати дії центральних та місцевих органів влади та включатиме заходи:

визначення за співпраці з міністерствами, облдержадміністраціями, місцевими органами влади та громадами потреб у відновленні інфраструктури Донецької та Луганської областей та формування пропозицій спрямованих на їх вирішення;

формування та актуалізація переліку проектів, спрямованих на відновлення інфраструктури Донецької та Луганської областей, залучення коштів в тому числі від міжнародних донорів на їх реалізацію;

прийняття та моніторинг виконання Державної цільової програми з відновлення та розбудови миру у східних регіонах України, аналіз ефективності її виконання та внесення відповідних змін.

8. Послідовність кроків, які плануються зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Формування пропозицій спрямованих на вирішення проблемних питань у відновленні інфраструктури областей, що зазнали негативного впливу внаслідок тимчасової окупації або збройного конфлікту	Збір та моніторинг інформації щодо потреб населених пунктів областей, що зазнали негативного впливу внаслідок тимчасової окупації або збройного конфлікту, та формування за співпраці з місцевими органами влади, територіальними громадами пропозицій щодо здійснення заходів спрямованих на їх	Міністерство з питань тимчасово окупованих територій та внутрішньо переміщених осіб Міненерговугілля Мінрегіон Мінфраструктури Мінсоцполітики МОН МІП МВС Міноборони Донецька та Луганська облдержадміністрації, місцеві органи влади	I квартал далі постійно актуалізація	Перелік потреб та їх структуризація (загальнодержавного, регіонального, обласного, районного, місцевого рівня) та визначення необхідних заходів спрямованих на підвищення рівня соціально-економічного розвитку як областей в цілому, так і селищ, міст, громад тощо

2. Формування та актуалізація переліку проектів, спрямованих на відновлення інфраструктури областей, що зазнали негативного впливу внаслідок тимчасової окупації або збройного конфлікту	відновлення та розвиток. Координація підготовки проектів спрямованих на відновлення інфраструктури областей, що зазнали негативного впливу внаслідок тимчасової окупації або збройного конфлікту	Міністерство з питань тимчасово окупованих територій та внутрішньо переміщених осіб Мінрегіон Мінфін Мінекономрозвитку у Донецька та Луганська облдержадміністрації, місцеві органи влади	II квартал далі постійно	Визначення потреб у фінансуванні проектів
3. Залучення коштів в тому числі від міжнародних донорів на реалізацію проектів з відновлення інфраструктури	Виконання внутрішньодержавних процедур, відповідно до постанов КМУ від № 70, від 15.02. 2002 № 153, а також через цільовий фонд багатьох партнерів	Міністерство з питань тимчасово окупованих територій та внутрішньо переміщених осіб України, Мінфін, МЕ, Мінрегіон, МЗС	Постійно	Забезпечення фінансування реалізації проектів, в тому числі за рахунок коштів МТД та МФО
4. Моніторинг виконання Державної цільової програми з відновлення та розбудови миру у східних регіонах України в частині виконання пріоритету	Аналіз ефективності запропонованого підходу	Міністерство з питань тимчасово окупованих територій та внутрішньо переміщених осіб	IV квартал	Реалізація проектів з відновлення інфраструктури Донецької та Луганської областей

11. Зміцнення соціальної стійкості, захист прав і свобод внутрішньо переміщених осіб (ВПО) та інших категорій населення, які порушено внаслідок тимчасової окупації частини території України або втрати контролю над її частиною, інші заходи з розбудови миру.

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

Після окупації Автономної Республіки Крим Російська Федерація насильно насаджує на півострові свій правопорядок та продовжує грубо порушувати основоположні норми і принципи міжнародного права, закріплені, у тому числі, у Статуті ООН, Женевській конвенції від 12 серпня 1949 р. про захист цивільного населення під час війни, Гельсінському заключному акті, Будапештському меморандумі, а також зобов'язання за багатосторонніми та двосторонніми міжнародними договорами, учасницею яких є Російська Федерація.

16 березня 2014 року державою-агресором було проведено псевдореферендум щодо статусу Криму і вже 18 березня 2014 року державною владою Російської Федерації були підписані документи, що засвідчили факт збройного захоплення і тимчасової окупації загальноновизнаних невід'ємних складових частин території України: Автономної Республіки Крим та міста Севастополь.

У зв'язку з вищевказаними подіями Україна зазнала колосальних втрат у всіх сферах суспільного життя – економічній, соціальній, духовній, політичній.

Внаслідок втрати частини суверенної території України, що відбулася через збройну агресію Російської Федерації, триває процес постійного порушення низки конституційних прав та свобод громадян України, як тих, які залишилися проживати на тимчасово окупованій території Автономної Республіки Крим та міста Севастополь, так і тих, які змушені були виїхати з території Кримського півострова на іншу («материкову») територію України.

Окупаційна «влада» проводить по відношенню до громадян України, які проживають на тимчасово окупованій території, репресивну політику, яка полягає в тотальній забороні свободи думки і слова, вільного вираження своїх поглядів і переконань, свободи світогляду і віросповідань. Крім цього, порушуються основоположні гарантії будь-якої правової держави - право осіб на незалежний, неупереджений та справедливий судовий розгляд.

Водночас на сьогодні гострою проблемою України є різке погіршення соціально-економічного стану східних регіонів України (Донецької та Луганської областей, Дніпропетровської, Запорізької, Харківської областей), яке відбулося внаслідок збройного конфлікту. Загострення проблеми викликано такими негативними явищами:

- руйнування житлового фонду, соціальної інфраструктури та систем життєзабезпечення;
- втрата населенням нерухомого та іншого майна,
- ускладнення забезпечення населення східних регіонів України необхідними комунальними послугами, медичним забезпеченням, соціальними та освітніми послугами тощо;
- економічний занепад та зростання безробіття внаслідок закриття підприємств, розриву економічних зв'язків, фізичного знищення виробничих потужностей;
- руйнування фінансової, банківської сфери, транспортної інфраструктури та систем зв'язку та комунікацій;
- низький зовнішній та внутрішній попит унаслідок гальмування економічного зростання;
- зниження купівельної спроможності населення внаслідок зменшення реальних доходів;
- зниження якості життя;
- зростання чисельності населення у територіальних громадах східних регіонів України у зв'язку з внутрішнім переміщенням;
- різке погіршення стану навколишнього природного середовища, ускладнення екологічної ситуації в східних регіонах України;
- неефективна інформаційна політика тощо.

Незважаючи на велику кількість прийнятих законодавчих актів стосовно вирішення проблем ВПО, наразі досі є актуальним врегулювання питання щодо забезпечення ВПО житлом, реєстрації місця проживання. «Заморожування» ситуації може призвести до негативних наслідків, а саме: соціального невдоволення, погіршення соціально-економічної ситуації в країні, зростання безробіття у тому числі серед ВПО, зростання напруги в приймаючих громадах через погіршення інфраструктурної ситуації (черги в садочках, школах, лікарнях тощо).

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

За інформацією Міністерства соціальної політики України станом на 01.06.2016 в Україні нараховується 1 663 843 ВПО, в т.ч. з АР Крим – 22 446 осіб.

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Відновлення та розбудова миру у східних регіонах України, що передбачає стимулювання соціально-економічного розвитку територіальних громад для підвищення якості життя населення через зміцнення їх спроможності та соціальної стійкості, стимулювання економічної активності.

Зменшення соціального напруження в приймаючих громадах, зниження тиску на інфраструктурні об'єкти (черги в садочках, школах, лікарнях тощо), покращення соціально-економічної ситуації в країні, зокрема за рахунок зменшення рівня безробіття у тому числі серед ВПО.

Реінтеграція громадян з непідконтрольних територій в єдиний конституційний простір України через покращення основних показників покращення життя (соціальна сфера , культурні та сімейні зв'язки).

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Протягом 2017 року та в середньостроковій перспективі зменшення кількості ВПО можливе лише за умови вирішення питання щодо деокупації Автономної Республіки Крим та врегулювання збройного конфлікту на Сході України. Водночас, за рахунок прийняття нормативно-правових актів або змін до існуючого законодавства з питань щодо надання пільгових кредитів на житло для ВПО, спрощення системи надання адміністративних послуг ВПО, доступ до ліків, освіти, тощо дозволить в середньостроковій перспективі не лише зменшити соціальну напругу в приймаючих громадах, але й дозволить сприймати осіб з числа ВПО осіб як додатковий людський потенціал і ресурс для місцевих громад (розвиток бізнесу, самозайнятості, будівництво нових інфраструктурних об'єктів тощо).

5. Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Реалізація цього пріоритету відповідає основним напрямам державної політики, визначеним у Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, схваленої Верховною Радою України 14 квітня 2016 року, законах України «Про засади внутрішньої і зовнішньої політики», «Про основи національної безпеки України», «Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб», «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розширення повноважень органів місцевого самоврядування та оптимізації надання адміністративних послуг» та у Стратегії національної безпеки України, затвердженій Указом Президента України від 26 травня 2015 року № 287/2015 та Державною стратегією регіонального розвитку на період до 2020 року, затвердженою постановою Кабінету Міністрів України від 6 серпня 2014 року № 385 та Національною стратегією у сфері прав людини, затвердженою Указом

Президента України від 25 серпня 2015 року № 501/2015. Очевидною є відповідність пріоритетному напрямку державної політики у частині забезпечення гарантованих Конституцією України прав і свобод громадян.

6. Що уже було зроблено в попередній період

Міністерством розроблено:

Проект Закону України «Про визнання таким, що втратив чинність Закону України «Про створення вільної економічної зони «Крим» та про особливості здійснення економічної діяльності на тимчасово окупованій території України» та внесення змін до деяких законодавчих актів України».

Проект постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 16 грудня 2015 р. № 1035 «Про обмеження поставок окремих товарів (робіт, послуг) з тимчасово окупованої території на іншу територію України та/або з іншої території України на тимчасово окуповану територію».

Для формування середньострокових програм розвитку та забезпечення фінансового підґрунтя для реалізації проектів Міністерство виступає бенефіціаром таких проектів МТД:

що зареєстровані:

«Допомога внутрішнім вимушеним переселенцям» Виконавець проекту: Міжнародний Благодійний фонд Карітас -5,076 млн. дол. США

«Допомога сім'ям, що постраждали від конфлікту на сході України»

Виконавець проекту: Міжнародний Благодійний фонд Карітас-2,414 млн. дол. США

«Подолання наслідків конфлікту, пілотний проект з відновлення та розбудови спроможностей»

Виконавець проекту: Міністерство з питань тимчасово окупованих територій та внутрішньо переміщених осіб України -3,2 млн. дол. США

Додатково ведеться робота по залученню МТД таких проектів:

«Безпосередній захист і реагування на надзвичайні ситуації в Україні» Виконавець проекту: Представництво Данської Ради у справах біженців-5,0 млн. фунтів стерлінгів.

«Надання термінової допомоги населенню, яке постраждало в результаті конфлікту на сході України»

Виконавець проекту: Представництво Данської Ради у справах біженців-2,030 млн. євро.

«Підтримка нового Міністерства з питань тимчасово окупованих територій та ВПО»

Обмежена грантова угода у негрошовій формі в рамках проекту «Українська ініціатива з підвищення впевненості» (UCBI)

Виконавець проекту: Кімонікс Інтернешнал Інк.-1,96 млн. грн.

«Гуманітарна допомога з розмінування в Україні»

Виконавець проекту: Представництво Данської Ради у справах біженців -1,6 млн. дол. США

Проект Ради Європи «Посилення захисту прав людини внутрішньо переміщених осіб в Україні»;

Виконавець проекту: Рада Європи-2,0 млн. євро.

«Економічні можливості постраждалим від конфлікту» (ЕОРАС).

Виконавець проекту: МБФ «Український жіночий фонд» разом з іншими громадськими організаціями-1,7 млн. дол. США.

Програма розвитку ООН в Україні. Проект: «Технічна підтримка діяльності Міністерства з питань тимчасово окупованих територій та внутрішньо переміщених осіб України». Мета: Підтримка процесу розроблення Державної цільової програми відновлення та розбудови миру в східних регіонах України. Виконавець проекту Міністерство з питань тимчасово окупованих територій та внутрішньо переміщених осіб України - 411 328, 22 грн.

Державний департамент США – Бюро з питань народонаселення, біженців та міграції (БНБМ), через посольство США в Україні та Грузії. Проект: «Технічна допомога Уряду України, використовуючи досвід Грузії». Виконавець - 353 791 дол. США

22.11 2016 р. в Кабінеті Міністрів України відбулося підписання Угоди між Урядом України та Управлінням ООН з обслуговування проектів (UNOPS) щодо відкриття офісу UNOPS в Україні.

Згідно з розпорядженням Кабінету Міністрів України від 02.11.2016 р. Угоду підписав Міністр з питань тимчасово окупованих територій та внутрішньо переміщених осіб України Вадим Черниш. Від Управління ООН з обслуговування проектів — заступник Генерального секретаря ООН, Виконавчий директор UNOPS Грете Фаремо.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Основним пріоритетним підходом Міністерства є забезпечення конституційних прав та свобод громадян України, а саме: внутрішньо переміщених осіб і осіб, які постійно проживають на тимчасово окупованій території, зокрема, політв'язнів (членів їх сімей), які внаслідок інакомислення з окупаційною владою, зазнали кримінального переслідування та до яких застосовуються акти катувань та інші форми жорстокого впливу, зокрема, методи каральної медицини часів СРСР.

Отже, з метою забезпечення конституційних прав і свобод людини та захисту прав кожного на території України, проголошених Конституцією України, законами України та міжнародними договорами України, Міністерством планується створення або внесення змін до низки законопроектів,

зокрема розробка нормативно-правових актів про правовий захист політв'язнів та членів їх сімей, який в деякій мірі зможе реалізувати передбачені Конституцією України та міжнародними договорами гарантії людини та громадянина.

Зокрема, Міністерство ініціюватиме внесення змін в чинне законодавство України, а саме: до постанов Кабінету Міністрів України з питань перетину адміністративної межі з Автономною Республікою Крим», до Законів України «Про судовий збір», «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території», Проект Закону про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення безкоштовним харчуванням дітей внутрішньо переміщених осіб «Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб» та інших нормативно-правових актів України.

Крім того, Міністерство планує сприяти в облаштуванні КПВВ на території Херсонської області, у створенні центрів надання адміністративних послуг на контрольних пунктах в'їзду-виїзду (Чонгар, Каланчак, Чаплинка) з широким спектром надання адміністративних послуг та можливістю отримати «супутні послуги» для громадян України, які проживають на тимчасово окупованій території, що в свою чергу дозволить спростити доступ до адміністративних послуг.

Модернізація усіх аспектів життєдіяльності східних регіонів України (за економічним, культурним, соціальним та екологічним вимірами) передбачається на засадах сталого розвитку шляхом виконання програмних заходів за трьома стратегічними компонентами:

- відновлення критичної інфраструктури та ключових соціальних послуг у таких сферах: освіта, охорона здоров'я, соціальний захист, об'єкти соціальної інфраструктури, енергетика, транспорт, газопостачання, водопостачання та водовідведення, екологія та охорона навколишнього природного середовища;

- економічне відновлення через розвиток спроможності у сфері місцевого економічного планування (децентралізація), здійснення структурних змін та надання підтримки малому і середньому бізнесу, розширення доступу до фінансових послуг, зокрема, у сфері кредитування та мікрокредитування; забезпечення розвитку промисловості, будівництва, сільського господарства та інших сфер економічної діяльності на засадах інноваційного розвитку та переведення їх на сучасні технологічні платформи; створення нових, насамперед високотехнологічних, робочих місць та підвищення рівня зайнятості населення, зростання доходів та забезпечення розширеного відтворення людського потенціалу;

- зміцнення соціальної стійкості, розбудова миру та громадської безпеки через вироблення механізму досягнення згуртованості, соціальної єдності та відбудови довіри; сприяння культурному діалогу та вихованню толерантності із залученням всіх верств населення; сприяння розвитку інститутів громадянського суспільства та різних форм самоорганізованої діяльності громадян, спрямованої на розв'язання проблем; розвитку місцевого самоврядування в контексті децентралізації з метою створення самодостатніх територіальних громад, здатних до саморозвитку; проведення моніторингу ситуації в територіальних громадах щодо вразливості, ризиків та соціальних зв'язків; забезпечення психологічної та соціальної підтримки населення, яке постраждало від збройного конфлікту.

8. Послідовність кроків, які плануються зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Розроблення та подання до КМУ проекту нормативного акту «Про затвердження Державної цільової програми відновлення та розбудови миру в східних регіонах України»	Необхідність розв'язання гострих проблем, пов'язаних з подоланням негативних наслідків збройного конфлікту на сході України	Міністерство з питань тимчасово окупованих територій та внутрішньо переміщених осіб інші зацікавлені органи державної влади	Квітень 2017 року	Підвищення рівня довіри 1) населення, яке зазнало негативного впливу від збройного конфлікту, 2) міжнародної спільноти. Створення інструментів реалізації державної політики щодо відновлення та розбудови миру.
2. Створення ЦНАПів в Херсонській області на адміністративній межі з АР Крим*	Забезпечення населення, що проживає на тимчасово окупованій	Міністерство з питань тимчасово окупованих територій та внутрішньо	Протягом 2017 року	Створення умов для отримання широкого спектру адміністративних послуг та можливості

	території АР Крим доступом до адміністративних послуг	переміщених осіб Херсонська ОДА Мінфін Мін'юст МВС Мінінфраструктур и		отримання «супутніх послуг», насамперед, банківського/касового обслуговування.
3. Облаштування КПВВ в Херсонській області на адміністративній межі з АР Крим*	Дотримання Конституційних гарантій, відповідно до статті 3 Конституції України.	Міністерство з питань тимчасово окупованих територій та внутрішньо переміщених осіб Херсонська ОДА Мінфін Мінінфраструктур и Держприкордонслужби	Протягом 2017 року	Створення належних санітарно-гігієнічних умов для громадян на КПВВ на території Херсонської області (облаштування елементарними зручностями: вода, вбиральні, баки для сміття)
4. Виконання заходів щодо реалізації Державної цільової програми відновлення та розбудови миру в східних регіонах України в частині виконання пріоритету Міністерством	Необхідність термінового здійснення комплексу заходів, спрямованих на відновлення соціально-економічної інфраструктури східних регіонів та розбудови миру	Міністерство з питань тимчасово окупованих територій та внутрішньо переміщених осіб інші зацікавлені органи державної влади та місцевого самоврядування	Травень-грудень 2017 року	Сприяння нормалізації соціально-економічної ситуації на територіях, що зазнали негативного впливу внаслідок конфлікту; їх економічному відновленню, зокрема розвитку різних форм бізнесової діяльності, відновленню пошкодженої інфраструктури тощо.
5. Моніторинг та контроль за ходом виконання Державної цільової програми відновлення та розбудови миру в східних регіонах України в частині виконання пріоритету Міністерством	Необхідність усунення фрагментарності та неузгодженості дій, а також забезпечення координації з усіма зацікавленими сторонами щодо здійснення заходів з відновлення та розбудови миру в східних регіонах України	Міністерство з питань тимчасово окупованих територій та внутрішньо переміщених осіб	Грудень 2017 року	підвищення ефективності управління в пріоритетних сферах, визначених Програмою, прискорення ухвалення необхідних рішень для відновлення і розбудови миру в східних регіонах України
6. Забезпечення діяльності Ради з питань відновлення та розбудови миру в східних регіонах України	Необхідність забезпечення діяльності колегіального органу, який виконуватиме ключову роль у комплексній та узгодженій координації та плануванні заходів, спрямованих на відновлення, розбудову миру	Міністерство з питань тимчасово окупованих територій та внутрішньо переміщених осіб інші зацікавлені органи державної влади	Протягом 2017 року	Забезпечення координації з усіма зацікавленими сторонами, за участі зацікавлених міністерств, державних агентств, обласних та місцевих адміністрацій, ОГС та інших бенефіціарів
7. Забезпечення	Необхідність	Міністерство з	Протягом 2017	Забезпечення

функціонування Цільових фондів багатьох партнерів	подолання економічних, соціальних проблем громад, які постраждали від конфлікту	питань тимчасово окупованих територій та внутрішньо переміщених осіб інші зацікавлені органи державної влади, облдержадміністра ції, органи місцевого самоврядування	року	скоординованої підтримки зусиль з відновлення економіки та розбудови миру в Україні, підтримка реалізації програми Уряду з відновлення та розбудови миру в східних областях.
8. Сприяння міжнародним організаціям в доставці гуманітарних вантажів та в іншій діяльності щодо надання допомоги цивільному населенню на території, де органи державної влади тимчасово не здійснюють свої повноваження	Необхідність вирішення проблемних питань, які виникають у роботі міжнародних організацій при доставці гуманітарних вантажів та іншій діяльності на території, де органи державної влади тимчасово не здійснюють свої повноваження	Міністерство з питань тимчасово окупованих територій та внутрішньо переміщених осіб інші зацікавлені органи державної влади	протягом 2017 року	Координація діяльності з надання гуманітарної допомоги цивільному населенню під час збройних конфліктів
9. Розроблення та подання до КМУ нормативно-правових актів щодо забезпечення прав і свобод ВПО та інших категорій населення, які зазнали негативного впливу від збройного конфлікту	Створення умов для реалізації прав і свобод ВПО та інших категорій населення, які зазнали негативного впливу від збройного конфлікту	Міністерство з питань тимчасово окупованих територій та внутрішньо переміщених осіб інші зацікавлені органи державної влади	Протягом 2017 року	Забезпечення гарантії щодо реалізації прав і свобод ВПО та інших категорій населення, які зазнали негативного впливу від збройного конфлікту

**12. Інформаційна реінтеграція окремих територій Донецької та Луганської областей,
де органи державної влади тимчасово не здійснюють свої повноваження і тимчасово
окупованої території Автономної Республіки Крим**

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

Наслідком військової агресії Російської Федерації (далі – РФ) стало порушення усіх основних прав та свобод громадян України, які проживають в Донецькій, Луганській областях, а також в АР Крим. Фактично, населення цих регіонів стали заручником терору російських спецслужб. На тимчасово непідконтрольних територіях стали нормою порушення права громадян на свободу слова та висловлення думки, свободу доступу до інформації та постійні репресії стосовно вільних ЗМІ. При цьому, громадяни України опинилися під потужним впливом антиукраїнської пропаганди, позбавлені доступу до альтернативного інформаційного ресурсу та майже не мають доступу до об'єктивної інформації про події в Україні та світі.

Необхідність інформаційної реінтеграції окремих територій Донецької та Луганської областей, де органи державної влади тимчасово не здійснюють свої повноваження (далі - Донбас) і тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим (далі – АР Крим) обумовлена наступними проблемами: відсутність ефективної політики з інформаційної реінтеграції цих регіонів; активні дії РФ щодо зменшення уваги світової спільноти до факту присутності російських військ на Донбасі, окупації АР Крим та легітимізації окупації півострова; низький рівень протидії російській пропаганді, інформаційному впливу РФ на населення Донбасу та АР Крим, а також на світову спільноту; низький рівень присутності питання бойових дій на Донбасі та окупації АР Крим у світовому інформаційному просторі; низький рівень доступу населення східних та південних областей, АР Крим до українського телерадіомовлення; формування у мешканців Донбасу та АР Крим викривленого сприйняття дійсності, зростання ізоляціонізму; недостатня кількість передавального обладнання та, як наслідок, недостатнє покриття зазначених територій телерадіосигналом.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

На Донбасі та в АР Крим незаконно мовлять і використовують радіочастотний ресурс України 32 юридичні особи, зареєстровані в РФ, 5 незаконно утворених юридичних осіб на Донбасі та 21 незаконно утворена юридична особа в АР Крим.

Проведення соціологічних досліджень громадської думки на Донбасі можливе, хоча існує ризик недостатньої достовірності отриманих результатів. У той же час, вивчення настроїв і переконань громадян України, які проживають в АР Крим, є неможливим в умовах тиску і залякування з боку російських спецслужб.

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Забезпечення охоплення якісним телерадіосигналом східних та південних областей України, в т.ч. АР Крим. Протидія антиукраїнській пропаганді шляхом розповсюдження відповідної інформаційної продукції з метою формування проукраїнських настроїв в регіоні. Зміцнення почуття спільності між мешканцями Донбасу та АР Крим, а мешканцями інших регіонів України. Привернення уваги до ситуації на Донбасі та в АР Крим, формування однозначної позиції світової спільноти щодо підтримки територіальної цілісності, суверенітету України, надання практичної допомоги Україні для протидії агресії РФ, необхідності деокупації АР Крим і припинення агресії на Донбасі, поширення об'єктивної інформації про події в Україні, що пов'язані з російською агресією.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Відновлення технічної бази для телерадіомовлення на Донбасі, південних областях України, в т.ч. АР Крим, зокрема зведення веж на території Новоайдарського району Луганської області у східних регіонах та у населеному пункті Каланчак в Херсонській області. Забезпечення доступу населення Донбасу та АР Крим до об'єктивної інформації про події в Україні та світі, розповсюдження матеріалів, спрямованих на протидію інформаційній війні РФ проти України.

5. Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет узгоджується з Резолюцією Генеральної Асамблеї ООН про підтримку територіальної цілісності України № 68/262, пунктом першим Програми діяльності Кабінету Міністрів України, підпунктом 4 розділу 3 Стратегії сталого розвитку «Україна-2020», Стратегією національної безпеки України, Державною стратегією регіонального розвитку на період до 2020 року, Національною стратегією у сфері прав людини, затвердженою Указом Президента України від 25 серпня 2015 року № 501/2015, а також Указом Президента України 01.12.2016 № 534/2016 «Про пріоритетні заходи щодо сприяння зміцненню національної єдності та консолідації українського суспільства, підтримки ініціатив громадськості у цій сфері».

6. Що уже було зроблено в попередній період

Забезпечено роботу Комісії з питань забезпечення стабільного функціонування системи національного телебачення і радіомовлення при МПІ.

1. Розроблено: Стратегію розвитку телерадіомовлення в Херсонській області та організації мовлення на території Криму на 2016-2017 роки, проект розпорядження КМУ «Про затвердження плану заходів щодо вирішення питання мовлення на тимчасово окуповану територію АР Крим та м. Севастополя, а також узаконення існуючого радіомовлення».

2. Координація заходів щодо зведення об'єктів: РТС в Новоайдарському р-ні Луганської обл; телевежа орієнтовною висотою 100 метрів у н/п Каланчак Херсонської обл. Також, МТОТ опрацьовується питання щодо відновлення роботи об'єкту «Телеретранслятор» у с. Ольгіно Херсонської обл.

3. Залучено від іноземних партнерів понад 60 передавачів, а також одну телевежу; забезпечено відновлення телевежі на зруйнованій РТПС в м. Слов'янськ (г. Карачун); надано сприяння в збільшенні покриття Херсонської області FM-сигналом.

4. Спрощено порядок в'їзду іноземних журналістів на територію АР Крим та їх роботу на території України в цілому.

5. Проведено ряд комунікаційних кампаній: «Крим — це Україна», «1944: Я пережив геноцид», «Два прапори — Єдина країна», «Три народи — один корінь», та впроваджено кампанії, передбачені Стратегією публічної дипломатії кримських татар, приурочені до таких дат: 10 квітня — день кримськотатарської національної журналістики, 18 травня — День пам'яті жертв геноциду кримськотатарського народу, 26 червня — день кримськотатарського прапору, 9 серпня — міжнародний день корінних народів світу, 5 листопада — день кримськотатарської писемності та культури.

6. Виготовлено та презентовано художньо-документальну стрічку «Крим. Спротив», присвячену хроніці окупації АР Крим в лютому 2014 року.

7. Проведено велику кількість інформаційно-просвітницьких, культурних та медіа заходів, міжнародних форумів, конференцій та круглих столів.

8. Виготовлено та розповсюджено низку інформаційних матеріалів щодо ситуації на Донбасі та в АР Крим.

9. Запущено кримськотатарську редакцію телеканалу іномовлення UA|TV.

10. Створено і поширено друкований, аудіовізуальний та електронний контент.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Інформаційна реінтеграція Донбасу та АР Крим передбачена за трьома напрямками: інституціональним, інструментальним, комунікаційним. У рамках інституціонального напрямку передбачено посилення координації в інформаційній сфері між органами державної влади, інститутами громадянського суспільства та міжнародними партнерами, що беруть участь у формуванні та реалізації державної політики щодо Донбасу та АР Крим. У рамках інструментального блоку передбачено забезпечення доступу населення Донбасу та АР Крим до об'єктивної інформації про події в Україні та світі, розповсюдження матеріалів, спрямованих на протидію інформаційній агресії РФ. У рамках комунікаційного блоку передбачено проведення комунікаційних кампаній.

Також передбачається прийняття та моніторинг виконання Державної цільової програми з відновлення та розбудови миру у східних регіонах України в частині інформаційної реінтеграції, аналіз ефективності її виконання та внесення відповідних змін.

8. Послідовність кроків, які планується зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Розробка, презентація та реалізація стратегічних документів щодо інформаційної реінтеграції Донбасу, АР Крим та публічної дипломатії кримських татар	інформаційна підтримка, інтеграція населення Донбасу та АР Крим; формування однозначної позиції світової спільноти щодо припинення збройної агресії РФ на Донбасі та деокупації АР Крим;	МІП	IV квартал	створення інструменту реалізації державної інформаційної політики щодо Донбасу та АР Крим; запровадження механізму координації дій між державою, організаціями громадянського суспільства та міжнародними партнерами;
2. Відновлення системи телерадіомовлення для східних, південних областей України, в т.ч. АР Крим	забезпечення телерадіомовлення східних, південних областей України, в т.ч. АР Крим є необхідним кроком для забезпечення конституційного права громадян України на інформацію;	МІП МТОТ, Концерн РРТ Адміністрація Держспецзв'язку Національна рада України з питань телебачення і радіомовлення (за згодою)	Постійно	відновлення доступу населення східних, південних областей України, в т.ч. АР Крим до українського телерадіомовлення
3. Заходи по забезпеченню будівництва телевежі в смт. Каланчак Херсонської області*	Будівництво нової телевежі висотою не менше 100 м, закупівля та встановлення антенно-фідерного обладнання	МТОТ Херсонська ОДА Концерн РРТ Адміністрація Держспецзв'язку Національна рада України з питань телебачення і радіомовлення (за згодою)	IV квартал	Відновлення українського телерадіомовлення на території населених пунктів півдня Херсонської області
4. Заходи по	Встановлення	МТОТ	IV квартал	Відновлення

забезпеченню реалізації проекту «Будівництво радіотелевізійної станції на території Новоайдарського району Луганської області» *	телевежі висотою не менше 134 м та антенно-фідерного обладнання	Луганська ОДА Концерн РРТ Адміністрація Держспецзв'язку Національна рада України з питань телебачення і радіомовлення (за згодою)		українського телерадіомовлення на території Новоайдарського та Станично- Луганського районів Луганської області
5. Проведення тематичних комунікаційних кампаній; проведення інформаційних, освітніх та культурних заходів, присвячених темі Донбасу, АР Крим та кримських татар; створення аудіовізуальних творів, видавничої продукції, інформативно-аналітичних матеріалів про ситуацію на Донбасі та в АР Крим; порушення прав людини в АР Крим; сприяння поширенню друкованого ЗМІ про АР Крим.	забезпечення регулярного висвітлення проблеми збройної агресії РФ на Донбасі, тимчасової окупації АР Крим та пов'язаних з цим питань; створення спеціалізованого контенту, спрямованого на інформаційну реінтеграцію Донбасу та АР Крим, забезпечить актуалізацію цього питання на всеукраїнському та світовому рівні, а також сприятиме інформаційній підтримці мешканців цих регіонів	МІП	Постійно	підвищення рівня обізнаності населення в Україні та за кордоном про проблему збройної агресії РФ на Донбасі, тимчасової окупації АР Крим та порушення окупаційною владою РФ прав людини, зокрема кримських татар; зміцнення почуття спільності між мешканцями Донбасу та АР Крим та мешканцями інших регіонів України;
6. Створення єдиного експертно-координаційного центру з розробки та реалізації державної інформаційної політики щодо Донбасу та АР Крим при МІП	Підвищення системності та ефективності державної інформаційної політики щодо Донбасу та АР Крим	МІП	IV квартал	посилення координації між органами державної влади, інститутами громадянського суспільства та експертним середовищем у формуванні та реалізації інформаційної політики щодо Донбасу та АР Крим
7. Протидія поширенню пропагандистського та антиукраїнського мовлення з території Донбасу та АР Крим	Координація зусиль щодо зменшення антиукраїнського мовлення з території Донбасу та АР Крим	МІП Міноборони МТОТ СБУ Адміністрація Держспецзв'язку Національна Рада України з питань телебачення і радіомовлення (за згодою)	Постійно	зменшення впливу пропаганди та протидія незаконному мовленню з території Донбасу та АР Крим

* - за умови виділення коштів з державного бюджету для фінансування проєктів.

13. Забезпечення боєздатності та готовності Національної гвардії до виконання завдань

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені

За результатами проведеного комплексного огляду сектору безпеки і оборони, оцінки стану воєнної безпеки держави встановлено, що сьогодні в умовах реальних та потенційних загроз НГУ має обмежену спроможність до виконання визначених завдань з охорони громадського порядку та забезпечення громадської безпеки, охорони ядерних установок, ядерних матеріалів, радіоактивних відходів, інших джерел іонізуючого випромінювання державної власності, важливих державних об'єктів, участі в заходах з припинення збройних конфліктів та інших провокацій на державному кордоні, а також підтримки операцій Збройних Сил України в кризових ситуаціях, що загрожують національній безпеці в особливий період.

Основними причинами виникнення проблеми є:

незавершеність переоснащення НГУ спеціальною технікою, озброєнням нового покоління, спеціальними засобами, засобами зв'язку для ефективного виконання поставлених завдань;

відставання від зростаючих потреб НГУ системи логістики, медичного забезпечення та реабілітації;

незавершеність переходу на контрактний принцип комплектування з дотриманням прийнятих у НАТО принципів кадрової політики;

незавершеність формування військових частин (підрозділів) оперативного призначення, загонів спеціального призначення НГУ;

відставання бойової та спеціальної підготовки військовослужбовців від потреб виконання завдань в умовах суттєвих змін у безпековому середовищі, низький рівень підготовки військовозобов'язаних та резервістів унаслідок відсутності протягом тривалого часу зборової підготовки;

незавершеність процесу побудови ефективної системи оперативного (бойового) управління, зв'язку, розвідки та спостереження відповідно до прийнятих стандартів країн-членів ЄС та НАТО;

невідповідність новим викликам нормативно-правового забезпечення щодо виконання завдань з охорони громадського порядку та забезпечення громадської безпеки, органів державної влади, а також організації взаємодії під час реалізації визначених законом функцій з іншими силами оборони та безпеки;

неузгодженість процедур оборонного планування з бюджетним процесом, недосконалість механізмів програмного управління оборонними ресурсами;

відставання обсягів фінансування від потреб, викликаних зростаючим обсягом завдань НГУ;

потреба НГУ у відновленні військових запасів озброєння, військової техніки, боєприпасів інших матеріально-технічних засобів (далі – військові запаси).

Відкрита збройна агресія Російської Федерації, що проводиться проти України в Донецькій та Луганській областях, напружена суспільно-політична ситуація в державі, зростаючий рівень зовнішніх та внутрішніх загроз національній безпеці, зокрема значна активізація терористичної діяльності, зумовлюють необхідність ефективного реагування на вказані зміни в оперативній обстановці при виконанні Національною гвардією України покладених на неї завдань.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

Російська Федерація продовжує збройну агресію проти України та підтримку сепаратистів, нарощує свою військову присутність в окупованому Криму, на сході України та поблизу її державного кордону, здійснюючи послідовні та комплексні заходи зі збільшення військових угруповань, розміщуючи нові та реанімуючи старі військові об'єкти, зокрема військово-морські бази, аеродроми та радіолокаційні станції.

Залишається складною криміногенна обстановка в державі.

Крім того, наявні окремі чинники, що можуть спричинити загострення соціально-політичної обстановки. Залишається високим рівень терористичних загроз.

3. Мета, яку необхідно досягти в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Метою розвитку Національної гвардії України є розбудова НГУ як мобільного, боєздатного військового формування з правоохоронними функціями, здатного у взаємодії з іншими складовими сектору безпеки і оборони виконувати визначені правоохоронні і оборонні завдання з протидії загрозам національній безпеці України.

4. Цільові показники, яких необхідно досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

У середньостроковій перспективі (до кінця 2020 року) передбачається:

оптимізація та уніфікація організаційно-штатної структури і чисельності органів військового управління оперативно-територіальних об'єднань, військових частин (підрозділів), вищого військового навчального закладу, центрів, установ НГУ;

завершення створення пунктів управління на рухомій базі оперативно-територіальних об'єднань;

модернізація інформаційно-комунікаційної мережі та системи зв'язку пунктів управління НГУ, а також створення автоматизованої системи для забезпечення управління силами та засобами;

формування та впровадження інформаційної системи управління ресурсами відповідно до сучасних європейських та євроатлантичних підходів;

приведення загальної чисельності особового складу у відповідність до показників оборонної достатності в умовах внутрішніх і зовнішніх загроз;

нарощування показників укомплектованості посад рядового, сержантського і старшинського складу військовослужбовцями, які проходять військову службу за контрактом;

створення необхідного військового резерву для виконання завдань в особливий період;

створення електронної бази даних з кадрового ресурсу, обліку резервістів та кар'єрного росту військовослужбовців НГУ;

забезпечення сучасними засобами ведення військової розвідки оперативного рівня, у тому числі безпілотними авіаційними комплексами;

здійснення перерозподілу функцій між офіцерами і сержантами, які проходять військову службу за контрактом, щодо роботи з особовим складом, удосконалення системи оцінювання військовослужбовців;

інтегрування системи бойової та спеціальної підготовки НГУ до єдиної системи підготовки сектору безпеки і оборони із залученням викладачів, інструкторів із держав – членів НАТО і ЄС, зі збереженням за необхідності спеціалізації та індивідуалізації системи підготовки кадрів НГУ;

завершення створення навчальних центрів з підготовки військовослужбовців, резервістів і підрозділів НГУ та об'єктів навчальної матеріально-технічної бази;

упровадження нових програм спеціальної та бойової підготовки військовослужбовців, резервістів та підрозділів, сучасних засобів навчання особового складу та підготовки підрозділів (системи симуляції бою та інші);

завершення формування всіх компонентів системи логістики;

оснащення парку авіаційних підрозділів модернізованими та новими зразками авіаційної техніки з урахуванням покладених завдань, потреб і визначених пріоритетів;

оснащення військових частин та підрозділів модернізованим і новим озброєнням, військовою і спеціальною технікою та спеціальними засобами з урахуванням потреб;

відновлення непорушних військових запасів озброєння, військової техніки, боєприпасів, інших матеріально-технічних засобів для забезпечення формувань воєнного часу відповідно до штатно-табельної належності;

упровадження розроблених програм та методик медичної реабілітації особового складу;

покращення та переоснащення реабілітаційної бази закладів охорони здоров'я НГУ, у тому числі у співпраці з міжнародними та громадськими організаціями;

створення сучасних психотренінгових комплексів для підготовки особового складу до виконання службових завдань за призначенням, центрів психологічної реабілітації військовослужбовців;

модернізація складської бази для зберігання непорушних запасів військових частин;

будівництво автономних військових баз із необхідною інфраструктурою для розташування військових частин, фондом службового житла та соціально-побутовими об'єктами для військовослужбовців та членів їхніх сімей.

На першому етапі (до кінця 2017 року) передбачається:

завершення розгортання загонів спеціального призначення, продовження комплектування військових частин (підрозділів) оперативного призначення;

удосконалення структури і складу головного органу військового управління НГУ, наближення його організаційно-штатної структури до найбільш оптимального стану сумісності з органами військового управління інших складових сектору безпеки і оборони та аналогічними органами військового управління відповідних військових формувань держав-членів НАТО та ЄС;

створення допоміжного пункту управління на рухомій базі та ситуаційного центру Головного управління НГУ, забезпечення умов для створення пунктів управління на рухомій базі оперативно-територіальних об'єднань;

прийняття на озброєння сучасних систем військового радіозв'язку тактичної ланки, засобів військової розвідки тактичного рівня, у тому числі безпілотних авіаційних комплексів;

закупівля та оснащення військових частин (підрозділів), на які покладено функції з охорони громадського порядку, з охорони ядерних установок, ядерних матеріалів, радіоактивних відходів, інших джерел іонізуючого випромінювання державної власності, важливих державних об'єктів новітніми та модернізованими зразками озброєння, спеціальними засобами та обладнанням;

завершення впровадження системи електронних закупівель матеріально-технічних засобів;

уніфікація та узгодження штатно-табельної належності озброєння, військової та спеціальної техніки, боєприпасів та інших матеріально-технічних засобів з єдиними стандартами для всіх складових сектору безпеки і оборони;

запровадження нових компонентів системи логістики НГУ відповідно до Стратегічного оборонного бюлетеня України;

упровадження новітніх технологій у систему професійно-психологічного відбору кандидатів для

проходження військової служби;

розроблення та впровадження системи комплектування служби у військовому резерві за територіальним та екстериторіальним принципами;

створення штатних територіальних центрів комплектування (рекрутингових центрів) НГУ військовослужбовцями за контрактом;

розроблення професіограм на кожному військово-облікову спеціальність;

розроблення проектів нормативно-правових актів з питань виконання НГУ функцій, визначених Законом України «Про Національну гвардію України», функціонування органів військового управління, а також з питань взаємодії НГУ з уповноваженими суб'єктами сектору безпеки і оборони;

розроблення та проведення апробацій нових програм спеціальної та бойової підготовки особового складу та підрозділів, розгортання та обладнання навчальних центрів з підготовки військовослужбовців, резервістів та підрозділів НГУ, придбання сучасних засобів навчання;

доукомплектування непорушних військових запасів;

удосконалення системи управління військово-медичною службою НГУ, її функціональної та організаційної структури;

упровадження сучасних технологій надання медичної допомоги і лікування хворих відповідно до стандартів медичної допомоги, клінічних протоколів та інших галузевих стандартів у сфері охорони здоров'я;

проведення стандартизації та сертифікації психологічної служби;

організація будівництва житла та реконструкції казармених приміщень під службове житло, придбання житла на вторинному ринку.

5. Відповідність пріоритету Програми діяльності Кабінету Міністрів України іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Пріоритет розвитку Національної гвардії України відповідає напрямам державної політики, визначених підпунктом 3.4 пункту 3 розділу III «Основні завдання розвитку сектору безпеки і оборони» Концепції розвитку сектору безпеки і оборони України, затвердженої Указом Президента України від 14 березня 2016 року № 92/2016, підпунктом 2.6 розділу II «Система управління силами оборони» Стратегічного оборонного бюлетеня України, введеного в дію Указом Президента України від 6 червня 2016 року № 240/2016, та пунктом 5 розділу VI «Захист суверенітету України і міжнародна політика» розпорядження Кабінету Міністрів України від 27 травня 2016 року № 418 «Про затвердження Плану пріоритетних дій Уряду на 2016 рік».

6. Що було уже зроблено в попередній період

На виконання першого кроку підрозділу 5 розділу VI Плану пріоритетних дій Уряду на 2016 рік Головним управлінням Національної гвардії України розроблено проект розпорядження Кабінету Міністрів України «Про схвалення Концепції державної програми розвитку Національної гвардії України на період до 2020 року».

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньострокові перспективи

Розв'язання проблеми шляхом надання державної підтримки, залучення допомоги органів державної влади та міжнародної допомоги для поетапного здійснення заходів розвитку НГУ, спрямованих на підвищення здатності НГУ у взаємодії з іншими складовими сектору безпеки і оборони виконувати завдання за призначенням.

8. Послідовність кроків, які планується зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Подання на розгляд Уряду проекту постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Державної програми розвитку Національної гвардії України на період до 2020 року»	Виконання розпорядження Кабінету Міністрів України від 27 травня 2016 року № 418-р «Про затвердження Плану пріоритетних дій Уряду на 2016 рік»	МВС ГУ НГУ	II квартал 2017	Надання державної підтримки, залучення допомоги органів державної влади та міжнародної допомоги для поетапного здійснення заходів розвитку НГУ, спрямованих на підвищення здатності

2. Виконання програмних комплексних заходів за основними напрямками Програми	Завдання та заходи будуть визначені у Програмі	ГУ НГУ	До кінця 2017 року	НГУ у взаємодії з іншими складовими сектору безпеки і оборони виконувати завдання за призначенням Підвищення спроможностей, необхідних для виконання покладених на НГУ завдань
3. Здійснення перегляду стратегічних цілей, результативних показників Програми	Аналіз виконання основних завдань	ГУ НГУ	Щороку IV квартал	Контроль виконання основних завдань, уточнення та коригування Програми

14. Створення ефективної системи захисту населення і території від надзвичайних ситуацій та пожеж

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

Наявна система Державної служби з надзвичайних ситуацій не дозволяє в повній мірі виконувати покладені на неї завдання щодо реалізації державної політики у сфері цивільного захисту, забезпечення належного рівня безпеки життєдіяльності населення, його захисту від надзвичайних ситуацій, пожеж та інших небезпечних подій.

Так, сили та засоби ДСНС не завжди забезпечують своєчасне реагування на пожежі та надзвичайні ситуації через віддаленість їх від місць виникнення таких подій, а також мають обмежені можливості щодо створення ефективного та дієвого угруповання сил для подолання негативних наслідків масштабних надзвичайних ситуацій, у тому числі в особливий період.

Існуюча система державного нагляду у сфері пожежної та техногенної безпеки здійснює надмірний регуляторний вплив на суб'єкти господарювання, її забюрократизована діяльність призводить до зниження рівня довіри бізнесу та населення, а також негативно впливає на інвестиційний клімат у державі.

Основні причини виникнення проблеми:

надмірна кількість об'єктів для перевірки у сфері цивільного захисту, що призводить до неякісного її проведення наглядовими органами системи ДСНС;

система реагування на надзвичайні ситуації та гасіння пожеж економічно недосконала, оскільки більшість заходів фінансується за рахунок Державного бюджету України, що в сучасних економічних умовах не дозволяє утримувати необхідну кількість державних пожежних та аварійно-рятувальних підрозділів, здійснювати їхнє належне комплектування, матеріально-технічне забезпечення і оснащення;

державні пожежно-рятувальні підрозділи ДСНС через віддаленість від окремих населених пунктів у сільській місцевості не завжди забезпечують своєчасне надання допомоги населенню під час виникнення пожеж та надзвичайних ситуацій;

матеріально-технічне оснащення формувань ДСНС не відповідає сучасним вимогам, понад 80 % одиниць спеціальної техніки знаходяться в експлуатації понад 30 років та підлягають заміні. Застарілий парк авіаційної техніки і відсутність сучасних рятувальних морських суден ускладнює виконання Україною міжнародних зобов'язань щодо проведення авіаційних та морських пошуково-рятувальних операцій у районі відповідальності України за пошук і рятування. Відсутній резерв техніки, матеріальних та технічних засобів для створення спеціальних формувань ДСНС на особливий період.

У зв'язку із змінами та реформуванням системи безпеки і оборони держави, децентралізацією влади і передачею окремих повноважень у сфері гасіння пожеж та реагування на надзвичайні ситуації від державних органів до органів місцевого самоврядування виникає необхідність у реформуванні системи Державної служби з надзвичайних ситуацій.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

За оперативними даними, упродовж десяти місяців 2016 року в Україні виникло 124 класифіковані надзвичайні ситуації (далі - НС), які відповідно до Національного класифікатора «Класифікатор надзвичайних ситуацій ДК 019-2010» розподілилися на: техногенного характеру - 41, природного - 79, соціального - 4.

За масштабами вказані НС віднесено до: державного рівня - 1, регіонального - 7, місцевого - 49, об'єктового - 67.

Порівняно з аналогічним періодом 2015 року загальна кількість НС у 2016 році збільшилася на 3,3 %, при цьому кількість НС техногенного характеру зменшилася на 18%, а НС соціального характеру – на 50%. Кількість НС природного характеру збільшилася на 27,4%. Також порівняно із аналогічним періодом 2015 року у 3 рази зросла кількість метеорологічних НС.

Внаслідок НС загинуло 142 особи (з них 24 дитини) та постраждало 1 тис. 549 осіб (з них 693 дитини). З початку 2016 року спостерігається зменшення кількості загиблих (більш як на 29%), проте кількість постраждалих збільшилася (порівняно із аналогічними періодом 2015 року на 74%), що пояснюється зростанням їх частки в НС медико-біологічного характеру.

Упродовж десяти місяців 2016 року в населених пунктах та на об'єктах суб'єктів господарювання зафіксовано 66 тис. 122 пожежі, що на 6,7% менше, ніж за аналогічний період 2015 року.

Унаслідок пожеж загинуло 1 тис. 335 осіб, у тому числі 41 дитина, та 1 тис. 18 осіб отримали травми. Порівнюючи з аналогічним періодом 2015 року, кількість загиблих унаслідок пожеж зменшилася на 10,6%, кількість травмованих – на 9%.

Матеріальні збитки від пожеж становили понад 4 млрд. 210 млн. грн., у тому числі прямі збитки становили 1 млрд. 285 млн. грн. (на 4,6% більше ніж у 2015 році), побічні – 2 млрд. 925 млн. гривень (зменшення на 22,5%).

Під час ліквідації пожеж врятовано понад 2 тис. осіб, у тому числі 260 дітей, та матеріальних цінностей на суму 2 млрд. 978 млн. гривень.

У житловому секторі виникло 47 тис. 201 пожежа (на 9,9% менше ніж у 2015 році), унаслідок яких загинуло 1 тис. 316 осіб (на 10,1% менше ніж у 2015 році).

На об'єктах суб'єктів господарювання виникло 1 тис. 764 пожежі (- 3,9%), з них 1 тис. 112 пожеж – на об'єктах приватної власності (+ 2,6%), 321 пожежа – на об'єктах колективної власності (- 26%), 200 пожеж – на об'єктах загальнодержавної власності (- 9,1%).

Основними причинами виникнення пожеж стали:

необережне поводження з вогнем – 47 тис. 164 випадки;
порушення правил пожежної безпеки під час експлуатації електрообладнання – 10 тис. 483 випадки;

порушення правил пожежної безпеки під час експлуатації печей – 3 тис. 426 випадків;

несправність виробничого обладнання – 129 випадків;

підпал – 2 тис. 391 випадок.

На сьогодні пожежну охорону населених пунктів і територій забезпечують пожежно-рятувальні підрозділи ДСНС, проте їх гранична чисельність та оснащення перебувають на критично мінімальному рівні можливостей для виконання своїх функцій.

У сучасних економічних та соціально-політичних умовах значно ускладнено утримання необхідної кількості державних пожежно-рятувальних підрозділів, здійснення їх належного комплектування, матеріально-технічне забезпечення і оснащення.

У ДСНС функціонує 986 пожежно-рятувальних підрозділів чисельністю 36 тис. чол., при нормативній потребі особового складу 42 тис. чоловік. Пожежно-рятувальні підрозділи ДСНС мають на озброєнні близько 4 тис. од. пожежної техніки, з яких у 80% термін експлуатації перевищує 20 років та підлягає списанню. Практично відсутня підйомна, рятувальна та пожежна техніка для порятунку людей і гасіння пожеж у будівлях вище 9 поверхів, яких тільки в м. Києві нараховується понад 2 тисячі, а укомплектованість такими засобами підрозділів ДСНС складає 5%, в інших великих містах ситуація ще гірша. Надзвичайно гостро стоїть питання укомплектованості пожежними автомобілями високої прохідності з великим запасом вогнегасних речовин (у наявності 10 % потреби) для гасіння пожеж у сільській місцевості і природних екосистемах.

Залишається невирішеним питання своєчасного гасіння пожеж в сільській місцевості, оскільки час прибуття державного пожежного підрозділу до значної кількості віддалених населених пунктів перевищує норматив (20 хвилин) у два-три рази.

Проблема частково компенсується створенням місцевими органами виконавчої влади, сільськими та селищними радами підрозділів місцевої пожежної охорони, проте їх кількість також недостатня.

У місцевих органах виконавчої влади та органах місцевого самоврядування функціонує 1,1 тис. місцевих пожежно-рятувальних підрозділів чисельністю 5,9 тис. осіб, при мінімальній потребі 2,2 тис. підрозділів і 34 тис. осіб.

При цьому аналіз свідчить, що в розвинутих країнах світу кількість пожежних становить в середньому 0,7% кількості населення, а в Україні – такий показник лише 0,1% (на 42,5 млн. населення 42 тис. 700 пожежних, з них – 36 тис. 800 у державних пожежно-рятувальних підрозділах ДСНС та 5 тис. 900 у місцевих пожежних підрозділах).

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Метою реалізації пріоритету є оптимізація системи ДСНС та підвищення її спроможностей щодо забезпечення у взаємодії з іншими складовими сектору безпеки і оборони, місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування виконання визначених завдань з протидії

загрозам національній безпеці України у сфері цивільного захисту, вдосконалення захисту населення і територій від пожеж та надзвичайних ситуацій.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Ураховуючи сучасний міжнародний досвід, для ефективного та своєчасного гасіння пожеж в Україні необхідно мати близько 300 тис. пожежних. Така кількість може бути досягнута лише за рахунок створення територіальними громадами місцевих пожежних підрозділів (додаткова мінімальна потреба 1 тис. 860 підрозділів) органів місцевого самоврядування та розвитку в територіальних громадах руху добровільних пожежних, що підвищить ефективність системи реагування на пожежі і надзвичайні ситуації шляхом скорочення часу прибуття пожежно-рятувальних підрозділів до місця події для надання допомоги.

Зазначене дозволить покращити рівень безпеки життєдіяльності населення, захисту його життя і здоров'я від пожеж, надзвичайних ситуацій та небезпечних гідрометеорологічних явищ, а також зменшення збитків в економіці.

5. Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Необхідність проведення реформування системи Державної служби України з надзвичайних ситуацій відповідає вимогам підпунктів 4.2, 4.3 та 4.4 пункту 4 Стратегії національної безпеки України, затвердженої Указом Президента України від 26 травня 2015 р. № 287, пунктів 33 та 47 Воєнної доктрини України, затвердженої Указом Президента України від 24 вересня 2015 р. № 555, абзацу одинадцятого частини третьої розділу «Досягнення оптимального розподілу повноважень між органами місцевого самоврядування та органами виконавчої влади» абзацу восьмого розділу «Визначення обґрунтованої територіальної основи для діяльності органів місцевого самоврядування та органів виконавчої влади з метою забезпечення доступності та належної якості публічних послуг, що надаються такими органами» Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 1 квітня 2014 р. № 333-р, а також підпункту 3.8 пункту 3 (до кінця 2020 року) Концепції розвитку сектору безпеки і оборони України, затвердженої рішенням Ради національної безпеки і оборони України від 4 березня 2016 р., введеним у дію Указом Президента України від 14 березня 2016 р. № 92, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема статей 360-363, 365, 366 та додатку XXX Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, пункту 258 Плану заходів з імплементації Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, на 2014-2017 роки, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 17 вересня 2014 р. № 847-р.

6. Що уже було зроблено в попередній період

З метою реалізації норм Кодексу цивільного захисту України розроблено та прийнято Кабінетом Міністрів України 38 нормативно-правових актів.

Розроблено проекти Стратегії реформування системи Державної служби України з надзвичайних ситуацій та Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про об'єкти підвищеної небезпеки».

Спільно з Державною регуляторною службою, Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері фінансових послуг, Федерацією роботодавців України, Лігою страхових організацій України, страхових компаній, наукових установ, громадських об'єднань та галузевих об'єднань підприємців розроблено проект змін до Критеріїв, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності та визначається періодичність здійснення планових заходів державного нагляду (контролю) у сфері техногенної та пожежної безпеки.

Підписано меморандуми про співпрацю з Вінницькою, Дніпропетровською, Донецькою, Львівською та Тернопільською обласними державними адміністраціями, якими започатковано пілотні проекти щодо організації заходів цивільного захисту населення об'єднаних територіальних громад, що створюються в регіонах відповідно до Закону України «Про добровільне об'єднання територіальних громад» та розпочато їх реалізацію.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Запровадження європейського рівня безпеки життєдіяльності населення, його захисту від пожеж і надзвичайних ситуацій шляхом приведення у відповідність актів законодавства України в сфері пожежної та техногенної безпеки, захисту населення і територій від пожеж та надзвичайних ситуацій до стандартів Європейського союзу, інтеграція України до Механізму цивільного захисту Європейського Союзу.

8. Послідовність кроків, які плануються зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Розроблення нормативно-правових актів щодо врегулювання державного нагляду (контролю) у сфері техногенної та пожежної безпеки шляхом впровадження обов'язкового проведення планових перевірок лише суб'єктів господарювання з високим ступенем ризику від провадження господарської діяльності та державних установ, а також щодо запровадження для суб'єктів господарювання із середнім та незначним ступенем ризику страхування цивільно-правової відповідальності суб'єктів господарювання за шкоду, яка може бути заподіяна третім особам або їхньому майну, а також іншим юридичним особам унаслідок надзвичайної ситуації чи пожежі, що може виникнути на об'єкті нерухомості, який їм належить, або об'єкті, який належить до сфери їх управління (користування), як альтернатива плановим заходам державного нагляду (контролю)	Запроваджується державний нагляд за суб'єктами з високим ступенем ризику виникнення надзвичайних ситуацій, а також державними установами. Планові перевірки малого та середнього бізнесу не будуть проводитись у разі наявності страхового договору цивільно-правової відповідальності щодо відшкодування шкоди, яка може бути заподіяна третім особам або їх майну унаслідок надзвичайної ситуації чи пожежі	ДСНС	IV квартал 2017 р.	Зниження регуляторного впливу держави та тиску на підприємництво шляхом максимального зменшення заходів державного нагляду. Процедура страхування, як альтернатива державному нагляду, робить українське середовище більш прозорим, інформація з пожежної безпеки стає доступною і зрозумілою. інвесторам, що робить українське бізнес середовище більш привабливим
2. Розроблення нормативно-правових актів відповідно до Угоди про асоціацію в частині впровадження регуляторної моделі, що передбачає зменшення впливу контролюючих органів відповідно до стандартів ЄС	Забезпечення імплементації в законодавство України Директиви 2012/18/ЄС Європейського Парламенту і Ради від 4 липня 2012 р. «Про контроль значних аварій, пов'язаних з	ДСНС	IV квартал 2017 р.	Оптимізація кількості об'єктів, на яких можливе виникнення великомасштабних аварій, пов'язаних з небезпечними речовинами, та посилення вимог до таких об'єктів відповідно до стандартів ЄС,

	небезпечними речовинами»			одночасно зменшення впливу контролюючих органів на інші об'єкти
3. Розроблення нормативно-правового акта щодо внесення змін до Критеріїв, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності та визначається періодичність здійснення планових заходів державного нагляду (контролю) у сфері техногенної та пожежної безпеки	Визначення альтернативи плановим заходам державного нагляду (контролю)	ДСНС	III квартал 2017 р.	Скорочення кількості суб'єктів господарювання з високим ступенем ризику, які підлягають перевіркам наглядовими органами, що надасть можливість зосередити увагу саме на тих об'єктах, надзвичайні ситуації на яких можуть досягти катастрофічного рівня
4. Підготовка нормативно-правових актів щодо покладання на органи місцевого самоврядування відповідальності за організацію та забезпечення пожежної безпеки населених пунктів і територій	Забезпечення пожежної охорони в спроможних територіальних громадах	ДСНС	IV квартал 2017 р.	Встановлення нових нормативних показників розміщення та розмежування функцій державних пожежно-рятувальних підрозділів ДСНС, підрозділів відомчої, місцевої та добровільної пожежної охорони в адміністративно-територіальних одиницях, покладання на органи місцевого самоврядування відповідальності за пожежну безпеку населених пунктів і територій, стимулювання участі громадян у місцевій пожежній охороні, добровільних пожежних формуваннях
5. Реалізація у Вінницькій, Дніпропетровській, Донецькій, Львівській та Тернопільській областях пілотних проектів з питань організації заходів цивільного захисту об'єднаних територіальних громад	Здійснення апробації новітніх підходів з організації та виконання заходів цивільного захисту об'єднаними територіальними громадами	ДСНС	Протягом року	Запровадження в областях, де реалізуються пілотні проекти, новітніх підходів з організації та виконання заходів цивільного захисту об'єднаними територіальними громадами
6. Надання об'єднаним територіальним громадам методичної	Створення розвиненої мережі місцевої та	ДСНС	Протягом року	Скорочення часу прибуття першого пожежно-

допомоги щодо створення місцевих і добровільних пожежно-рятувальних підрозділів (пожежних частин)	добровільної пожежної охорони в об'єднаних територіальних громадах	за участю органів місцевого самоврядування	рятувального підрозділу до місця пожежі або надзвичайної ситуації для надання допомоги постраждалому населенню
7. Підвищення спроможностей піротехнічних підрозділів ДСНС для здійснення гуманітарного розмінування територій держави від вибухонебезпечних предметів	Імплементация міжнародних стандартів з протимінної діяльності. Створення та оснащення регіональних підрозділів гуманітарного розмінування. Переоснащення та доукомплектування піротехнічних підрозділів ДСНС України сучасними зразками техніки та обладнання	ДСНС	Протягом року
			Збільшення можливостей піротехнічних підрозділів ДСНС з гуманітарного розмінування території держави

15. Автоматизація процесів з реалізації державної політики у сферах міграції

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені в цій сфері

Перехід від системи обліку населення, що залишилася переважно з радянських часів, коли не використовувалися електронні ресурси і більша частина інформації зберігалася в архівах на паперових носіях до системи електронного обліку населення. Забезпечення реалізації державної політики у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів, видача засобами ЄДДР документів, що посвідчують особу та підтверджують громадянство, проведення аналізу міграційної ситуації в Україні та проблем біженців й інших категорій мігрантів, розроблення поточних і довгострокових прогнозів із зазначених питань, забезпечення виконання інших завдань у міграційній сфері шляхом створення електронних баз персональних даних ЄДДР, Національної системи біометричної верифікації та ідентифікації громадян України, іноземців та осіб без громадянства та електронних баз єдиної інформаційно-аналітичної системи управління міграційними процесами.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

Рівень забезпеченості робочими станціями для оформлення та видачі документів – 80%.

Рівень створення складових ЄДДР оформлення та видачі документів, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус – 50%.

Рівень створення ЄІАС УМП – 50%.

Рівень створення Національної системи біометричної верифікації та ідентифікації громадян України, іноземців та осіб без громадянства – 20%.

Забезпеченість телекомунікаційним зв'язком з передачі даних – 80%.

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року.

Запровадження системи електронного обліку населення. Створення електронних баз персональних даних ЄДДР, Національної системи біометричної верифікації та ідентифікації громадян України, іноземців та осіб без громадянства та електронних баз єдиної інформаційно-аналітичної системи управління міграційними процесами для забезпечення реалізації державної політики у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів, видача засобами ЄДДР документів, що посвідчують особу та підтверджують громадянство, проведення аналізу міграційної ситуації в Україні та проблем біженців й інших категорій мігрантів, розроблення поточних і довгострокових прогнозів із зазначених питань, забезпечення виконання інших завдань у міграційній сфері.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Введення в промислову експлуатацію ЄДДР, ЄІАС УМП, Національної системи біометричної верифікації та ідентифікації громадян України, іноземців та осіб без громадянства.

5. Відповідність пріоритету програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Пункт 43 (стаття 16), пункт 59 (стаття 19), План заходів з імплементації Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, на 2014-2017 роки, затверджений розпорядженням Кабінету Міністрів України від 17.09.2014 № 847.

Закон України «Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус».

Розпорядження Кабінету Міністрів України від 07.11.2016 № 870 «Про схвалення Концепції створення єдиної інформаційно-аналітичної системи управління міграційними процесами».

Розпорядження Кабінету Міністрів України від 20.08.2014 № 780 «Про затвердження плану заходів із запровадження документів, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус, у які імплантовано безконтактний електронний носій, і створення національної системи біометричної верифікації та ідентифікації громадян України, іноземців та осіб без громадянства на 2014-2017 роки».

Розпорядження Кабінету Міністрів України від 23.12.2015 № 1428 «Про схвалення Концепції створення національної системи ідентифікації громадян України, іноземців та осіб без громадянства».

6. Що уже було зроблено в попередній період

Створено необхідну інформаційно-комунікаційну інфраструктуру для забезпечення функціонування Єдиного державного демографічного реєстру, національної системи біометричної верифікації та ідентифікації громадян України, іноземців та осіб без громадянства та відомчої інформаційної системи ДМС – Єдиної інформаційно-аналітичної системи управління міграційними процесами.

Забезпечено з 1 січня 2015 року запровадження оформлення та видачі паспорта громадянина України для виїзду за кордон з безконтактним електронним носієм.

Забезпечено у квітні 2015 оформлення дипломатичного паспорта України, службового паспорта України, а також у травні 2015 паспорта громадянина України для виїзду за кордон, що оформлюється закордонними дипломатичними установами України.

Забезпечено з 15 січня 2016 року запровадження оформлення та видачі паспорта громадянина України у формі картки.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

1. Забезпечити доступ до інформації з Реєстру центральним органам виконавчої влади, правоохоронним органам та органам місцевого самоврядування із застосуванням механізму електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів, передбаченого постановою Кабінету Міністрів України від 08.09.2016 № 606.

2. Забезпечити формування та ведення Реєстру, визначити механізм надання інформації з Реєстру, видачі довідки про внесену інформацію до Реєстру та про видані документи, взаємодія між уповноваженими суб'єктами.

3. До 2020 року забезпечити видачу із застосуванням засобів Реєстру документів: посвідчення особи моряка, посвідчення члена екіпажу, посвідчення особи на повернення в Україну, тимчасове посвідчення громадянина України, посвідчення особи без громадянства для виїзду за кордон, посвідка на постійне проживання, посвідка на тимчасове проживання, картка мігранта, посвідчення біженця, проїзний документ біженця, посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту.

4. Забезпечити створення мінімальної необхідної інформаційно-комунікаційної інфраструктури для функціонування національної системи біометричної верифікації та ідентифікації громадян України, іноземців та осіб без громадянства.

8. Послідовність кроків, які планується зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)

Введення в промислову експлуатацію ЄДДР	МВС ДМС та інші зацікавлені органи	IV квартал 2017 року
Введення в промислову експлуатацію ЄІАС УМП	МВС ДМС та інші зацікавлені органи	IV квартал 2017 року
Введення в промислову експлуатацію Національної системи біометричної верифікації та ідентифікації громадян України, іноземців та осіб без громадянства	МВС ДМС та інші зацікавлені органи	IV квартал 2017 року

16. Забезпечення безпеки дорожнього руху

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

- 1) зменшення аварійності на автомобільних шляхах держави, кількості дорожньо-транспортних пригод, травматизму та летальних випадків під час дорожнього руху;
- 2) удосконалення регулювання дорожнього руху з метою забезпечення його безпеки та підвищення ефективності використання транспортних засобів;
- 3) виявлення та припинення фактів порушення безпеки дорожнього руху, а також причин і умов, що сприяють їх вчиненню.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

Упродовж січня-жовтня 2016 року скоєно на 26% більше (з 8237 до 10387) дорожньо-транспортних пригод, ніж за аналогічний період 2015 року, у тому числі на 25% більше (з 1326 до 1659) ДТП зі смертельними наслідками.

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Середньострокова перспектива – обслуговування дорожньою патрульною поліцією доріг міжнародного значення.

Довгострокова перспектива – до кінця 2017 року обслуговування дорожньою патрульною поліцією доріг державного значення.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Початок роботи підрозділів дорожньої патрульної поліції на всіх дорогах міжнародного та державного значення.

5 Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Захід щодо створення дорожньої патрульної поліції не визначався в стратегічних документах.

6. Що уже було зроблено в попередній період

У 2015 році наряди патрульної поліції розпочали роботу із забезпечення безпеки дорожнього руху на трасах Київ-Бориспіль (37 км) та Київ-Житомир (140 км).

У 2016 році працівники патрульної поліції повністю обслуговують автошляхи державного та міжнародного значення у Львівській області (Львів - Рава-Руська (65 км), Львів - Краковець (69 км), Львів - Шегині (80 км), Львів - Червоноград (72 км) та частково – на трасах Київської, Житомирської, Одеської, Миколаївської, Херсонської, Волинської, Закарпатської та Рівненської областей (Київ-Чоп (816 км), Одеса - Миколаїв (133 км), Миколаїв - Херсон (69 км), Луцьк - Устилуг (88 км), Луцьк - Рівне (73 км)).

На сьогодні 32 автопатрулі патрульної поліції задіяні до забезпечення безпеки дорожнього руху на трасах у Київській, Одеській, Львівській, Миколаївській, Херсонській, Волинській та Рівненській областях, загальною протяжністю 1502 км.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Початок роботи підрозділів дорожньої патрульної поліції на всіх дорогах міжнародного значення.

8. Послідовність кроків, які плануються зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Набір та проведення тренінгів майбутніх поліцейських		МВС Нацполіція	Протягом року	Забезпечення роботи підрозділів дорожньої патрульної поліції
2. Закупівля уніформи і спецзасобів		МВС Нацполіція	Протягом року	
3. Забезпечення в повному обсязі дорожньої патрульної поліції сучасними автомобілями		МВС Нацполіція	Протягом року	
4. Захист власності учасників дорожнього руху, транспортних засобів і вантажів від протиправних посягань		МВС Нацполіція	Протягом року	

17. Створення Національної телекомунікаційної мережі, забезпечення кіберзахисту

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

Перелік ключових проблем:

необхідність забезпечити надійне функціонування існуючих систем, мереж і комплексів спеціального зв'язку з одночасним проведенням заходів з поетапного (фрагментарного) переоснащення систем, мереж і комплексів спеціального зв'язку;

відсутність можливості інтеграції розподілених ресурсів спеціальних інформаційно-телекомунікаційних систем;

відсутність єдиних підходів до розвитку захищених електронних комунікацій у державних органах, у тому числі в державних органах сектору безпеки та оборони, та до модернізації інформаційної інфраструктури державних органів;

неможливість гарантовано задовольнити потреби державних органів у послугах захищених електронних комунікацій у мирний час, в особливий період та в умовах воєнного стану та впровадити єдині підходи до розвитку захищених електронних комунікацій у державних органах, у тому числі в державних органах сектору безпеки та оборони;

неможливість підвищити ефективність оперативно-технічного управління системами (мережами) та забезпечити належний рівень захисту інформації (кіберзахисту) в електронних комунікаційних мережах у державних органах, у тому числі в державних органах сектору безпеки та оборони;

відставання технологічного рівня розвитку систем (мереж) і комплексів спеціального зв'язку від сучасного рівня розвитку у сфері електронних комунікацій;

відсутність транспортної платформи для подальшої розбудови захищеного інформаційного суспільства в Україні;

недостатній рівень забезпечення безпеки інформаційного обміну, що здійснюється в інтересах управління державою, та захисту об'єктів критичної інформаційної інфраструктури (ІТС) та її інформаційних ресурсів в умовах посилення загроз у кіберпросторі.

Зазначені проблеми пов'язані зі щорічним недофінансування заходів, передбачених відповідними державними цільовими програмами розвитку у сферах спеціального зв'язку, захисту інформації та електронних комунікацій.

Незабезпечення впровадження зазначеного пріоритету продовжить стати тенденцією відставання технологічного рівня розвитку систем (мереж) і комплексів спеціального зв'язку від сучасного рівня розвитку у сфері електронних комунікацій та кіберзахисту, що призведе до погіршення стану інформаційної безпеки держави та негативно вплине на ефективність управління державою.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

На сьогодні весь телекомунікаційний ресурс, що використовується в інтересах державних органів, орендується у приватних операторів та провайдерів. Це може становити потенційну загрозу сталого й безперервного функціонування мереж в особливий період і в разі виникнення надзвичайної ситуації. Крім того, це призводить до нераціонального і неефективного використання коштів державного бюджету, що виділяються державним органам для забезпечення їх телекомунікаційних потреб.

У 2016 році видатки на утримання діючих мереж становлять: на придбання обладнання – близько 800 млн. грн., оплату послуг зв'язку – близько 250 млн. грн., оренду кабельної каналізації – близько 600 тис. грн. У подальшому, зважаючи на зростаючі потреби державних органів у телекомунікаційних сервісах, такі видатки будуть, безумовно, збільшуватися.

Таким чином починаючи з 2017 року щорічні витрати на утримання діючих транспортних мереж державних органів становитимуть близько 2 млрд. грн.

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

У середньостроковій перспективі – створення на базі сучасних цифрових технологій єдиної багаторівневої міжвідомчої спеціальної інформаційно-телекомунікаційної системи з елементами централізованого управління для забезпечення захищеного інформаційного обміну, що здійснюється в інтересах управління державою в мирний час та в умовах надзвичайного і воєнного стану (Національної телекомунікаційної мережі (далі – НТМ)).

I етап (до кінця 2017 року):

будівництво транспортної платформи НТМ у місті Києві;
створення на базі сучасних цифрових технологій Системи міжвідомчого телефонного зв'язку;
дооснащення центрального сегмента Системи захищеного доступу державних органів до мережі Інтернет для забезпечення кіберзахисту.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Розгортання та забезпечення підключення:

- 2 головних (центральных) вузлів НТМ;
- 50 транспортних вузлів НТМ у державних органах, у тому числі в 12 державних органах сектору безпеки і оборони, а також комплексів абонентського виносу до них.

5. Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням, зокрема Угоді про асоціацію

Стратегія національної безпеки України, затверджена Указом Президента України від 26 травня 2015 року № 287 (*абзац дев'ятнадцятий пункту 4.3 глави 4*);

Воєнна доктрина України, затверджена Указом Президента України від 24 вересня 2015 року № 555 (*абзац четвертий пункту 47 розділу V*);

Концепція розвитку сектору безпеки і оборони України, затверджена Указом Президента України від 14 березня 2016 року № 92 (*абзац дев'ятий пункту 4 розділу II, абзаци п'ятий і дванадцятий підпункту 3.11 пункту 3 розділу III*);

Стратегія кібербезпеки України, затверджена Указом Президента України від 15 березня 2016 року № 96 (*абзац п'ятий пункту 4.2 глави 4*).

6. Що уже було зроблено в попередній період

Прийнято Державну цільову програму розвитку спеціального зв'язку, забезпечення захисту інформації і протидії технічним розвідкам на 2016-2021 роки (*постанова Кабінету Міністрів України від 19 жовтня 2016 року*).

Протягом 2016 року розроблено:

- Техніко-економічне обґрунтування для об'єкта “Будівництво Національної телекомунікаційної мережі” та проектну документацію на розгортання 12 транспортних вузлів у державних органах;
- Технічні вимоги на переоснащення Захищеного вузла Інтернет-доступу Держспецзв'язку.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньо-строковій перспективі

Передбачається насамперед забезпечити надійне функціонування існуючих систем (мереж) і комплексів спеціального зв'язку та одночасно вжити заходів з поетапного (фрагментарного) переоснащення систем (мереж) і комплексів спеціального зв'язку, провести їх інтеграцію на базі ресурсу єдиної державної платформи захищених електронних комунікацій державних органів – НТМ, що забезпечить комплексний підхід до розвитку захищених електронних комунікацій державних органів.

При цьому передбачається забезпечити:

- поступове переоснащення системи захисту інформації сучасними засобами як вітчизняного, так і іноземного виробництва з упровадженням новітніх технологій, розроблених та удосконалених під час виконання попередніх програм;

- створення та розвиток Системи захищеного доступу державних органів до мережі Інтернету для забезпечення кіберзахисту державних інформаційних ресурсів, а також об'єктів критичної інфраструктури.

8. Послідовність кроків, які планується зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Проектування, розгортання та забезпечення підключення 2 головних (центральных) вузлів Національної телекомунікаційної мережі	Виконання положень Стратегічного оборонного бюлетеня України та Державної цільової програми розвитку систем спеціального зв'язку, забезпечення захисту інформації і протидії технічним розвідкам на 2016 - 2021 роки	Адміністрація Держспецзв'язку державні органи сектору безпеки та оборони інші ЦОВВ	IV квартал	Забезпечення розгортання 2 головних (центральных) вузлів Національної телекомунікаційної мережі
2. Проектування, розгортання та забезпечення підключення 50 транспортних вузлів Національної телекомунікаційної мережі в державних органах	Виконання положень Стратегічного оборонного бюлетеня України та Державної цільової програми розвитку систем спеціального зв'язку, забезпечення захисту інформації і протидії технічним розвідкам на 2016–2021 роки	Адміністрація Держспецзв'язку державні органи сектору безпеки та оборони інші ЦОВВ	IV квартал	Розгортання в 50 державних органах, у т.ч. у 12 державних органах сектору безпеки і оборони, 50 транспортних вузлів Національної телекомунікаційної мережі
3. Проектування захищеного Центру обробки даних Національної телекомунікаційної мережі	Виконання положень Стратегії кібербезпеки України	Адміністрація Держспецзв'язку	III квартал	Проектна документація
4. Дооснащення центрального сегмента Системи захищеного доступу державних органів до мережі Інтернет для забезпечення кіберзахисту	Виконання положень Стратегії кібербезпеки України та Державної цільової програми розвитку систем спеціального зв'язку, забезпечення захисту інформації і протидії технічним розвідкам на 2016 - 2021 роки	Адміністрація Держспецзв'язку	III квартал	Розгортання 2 майданчиків Інтернет-доступу

18. Ефективне та безпечне поводження з відходами

1. Основні проблеми, які мають бути вирішені у цій сфері

Перехід на європейську практику поводження з відходами, впровадження принципів «циркулярної економіки» дозволить вирішити низку загальнонаціональних проблем, пов'язаних з неконтрольним накопиченням та захороненням відходів, масовим утворенням стихійних сміттєзвалищ, тотальним порушенням вимог екологічної безпеки при поводженні з відходами.

2. Ключові кількісні показники, якими характеризується ситуація

Щороку загальні обсяги утворення відходів в Україні становлять близько 0,5 млрд. тонн, а обсяги накопичення більше 14 млрд. тонн. За експертною оцінкою обсяг накопичених відходів в Україні досяг 36 млрд. тонн. Щороку в 30 тисячах несанкціонованих місць розміщується близько 1 млн. тонн відходів, у тому числі небезпечних. Площа поверхневих сховищ (шламонакопичувачі, терикони, золовідвали тощо) досягла 165 тис. га.

Крім того, щороку утворюється понад 50 млн. м³ побутових відходів та експлуатується понад 6 тисяч сміттєзвалищ, які в переважній більшості не відповідають екологічним вимогам. Лише близько 6% твердих побутових відходів використовуються як вторинні матеріальні ресурси.

3. Мета, яку ми хочемо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

Перехід на європейську практику управління відходами забезпечить:

суттєве зменшення ризиків, пов'язаних з об'єктами накопичення і зберігання відходів, в першу чергу небезпечних, що призведе до зменшення соціальної напруги серед населення, яке проживає в межах їх впливу;

впровадження дієвих механізмів стимулювання мінімізації обсягів утворення відходів та зниженням рівня їх небезпечності;

перетворення сфери поводження з відходами на самостійний рентабельний сектор економіки;

запровадження новітніх технологій утилізації, які дозволять поступово зменшити обсяги захоронення відходів.

Зазначене дозволить підвищити рівень безпеки середовища життєдіяльності громадян та забезпечити їх право на безпечне для життя і здоров'я довкілля.

4. Цільові кількісні показники, яких ми маємо досягнути в середньостроковій перспективі і до кінця 2017 року

До кінця 2017 року необхідно прийняти законодавчі та нормативно-правові акти, які створюють правові передумови для переходу на європейську практику управління відходами:

Національна стратегія поводження з відходами;

Закон про відходи (нова редакція);

Національний перелік відходів;

законодавчі та нормативно-правові акти з регулювання захоронення відходів та управління окремими потоками відходів.

Виконання їх положень у середньостроковій перспективі призведе до щорічного:

збільшення обсягів вторинного ресурсокористування на 5%;

зменшення обсягів утворення відходів на 10 %;

зменшення обсягів відходів, що розміщуються в несанкціонованих місцях на 10 %;

зменшення кількості несанкціонованих місць розміщення відходів на 20 %;

зменшення кількості діючих сміттєзвалищ, що не відповідають екологічним нормам на 20 %.

5. Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пункти 5—8 розділу 10 Плану пріоритетних дій Уряду на 2016 рік, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 16.03.2016 № 418.

6. Що було зроблено в попередній період

Визначено ключові орієнтири Директиви про відходи в контексті імплементації.

У рамках програми підтримки «зеленої» модернізації української економіки німецької федеральної компанії GIZ, проекту Європейського банку реконструкції та розвитку щодо підтримки інвестицій в систему управління і переробки твердих побутових відходів (ТПВ) Мінприроди, Мінрегіоном та Мінекономрозвитку підписано Меморандум про співпрацю для побудови в Україні ефективної системи поводження з відходами. У рамках Меморандуму розпочато роботу над проектом Національної стратегії поводження з відходами в Україні.

Розроблено проект Національного переліку відходів.

7. Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Розроблення та прийняття актів законодавства щодо переходу на європейську практику управління відходами. Впровадження прийнятих норм законодавства.

8. Послідовність кроків, які планується зробити у 2017 році

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні, включаючи інші державні органи	Терміни (квартал)	Що дасть реалізація цього кроку (очікуваний результат)
1. Розроблення та прийняття Національної стратегії поводження з відходами	Визначення основних пріоритетів у сфері поводження з відходами	Мінприроди Мінрегіон інші ЦОВВ	II квартал	Зменшення обсягів утворення відходів, забезпечення екологічно безпечного поводження з ними за рахунок створення відповідної інфраструктури
2. Розроблення та прийняття нової редакції Закону України «Про відходи»	Розвиток інфраструктури поводження з відходами, впровадження	Мінприроди Мінрегіон інші ЦОВВ	II квартал	Забезпечення ефективного функціонування системи управління відходами,

	роздільного збирання відходів тощо			поліпшення стану довкілля та умов життєдіяльності населення
3. Розроблення та прийняття постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Національного переліку відходів»	Запровадження Національного переліку відходів на методологічній базі List of waste, який узагальнить відповідні напрацювання країн ЄС	Мінприроди Держстат інші ЦОВВ	II квартал	Гармонізація класифікаційних підходів у сфері поводження з відходами
4. Розроблення та прийняття нормативно-правового акту про захоронення відходів	Адаптація положень Директиви 1999/31/ЄС про захоронення відходів дозволить запровадити європейські механізми формування тарифів на захоронення відходів.	Мінприроди Мінрегіон інші ЦОВВ	II квартал	Запровадження в українському законодавстві у сфері захоронення відходів нових механізмів, що дозволить підвищити рівень безпеки та гарантувати право громадян на безпечне для життя і здоров'я довкілля
